

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΣΤ'

Τετάρτη 5 Ιουλίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 9819. 9849. 9987
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 9ο Γυμνάσιο Καλλιθέας και το 3ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης, σελ. 9819
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Εκλογή Αντιπροέδρων της έκτης και έβδομης σε δύναμη Κοινοβουλευτικής Ομάδας στη Βουλή, σελ. 9819 - 9849
4. Ανακοινώνεται ότι ο πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννης Παπαντωνίου, ο οποίος έχει κληθεί, αν θέλει, να απευθυνθεί στο Σώμα, έχει στείλει επιστολή προς τον Πρόεδρο της Βουλής, η οποία έχει διανεμηθεί προς τους κ.κ. Βουλευτές και θα καταχωρηθεί στα πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης, σελ. 9850 - 9854
5. Ονομαστική ψηφοφορία για την εκλογή των Η' και Θ' Αντιπροέδρων της Βουλής, σελ. 9819 - 9848
6. Επιστολικές ψήφοι επί της ονομαστικής ψηφοφορίας για την εκλογή των Αντιπροέδρων της Βουλής, σελ. 9821 - 9835
7. Ανακοινώνεται ότι κατόπιν του αποτελέσματος της διεξαγωγής ψηφοφορίας ο κ. Δημήτριος Καμμένος εκλέγεται ως Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής και ο κ. Μάριος Γεωργιάδης εκλέγεται ως Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, σελ. 9849
8. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με τον ν. 2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10-3-2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»), σελ. 9850 - 9928
9. Ονομαστική μυστική ψηφοφορία σχετικά με την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, σελ. 9911, 9928
10. Σφραγισμένες επιστολές για τη συμμετοχή στη μυστική ψηφοφορία, σελ. 9911 - 9927
11. Ανακοινώνεται ότι κατόπιν του αποτελέσματος της διεξαγωγής μυστικής ψηφοφορίας, η Βουλή αποφάσισε, ως προς την απιστία τη μη άσκηση ποινικής δίωξης λόγω παρέλευσης της προθεσμίας του άρθρου 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος και ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα την παραπομπή των έξι υποθέσεων στον αρμόδιο Εισαγγελέα και τη μη άσκηση δίωξης από την ίδια λόγω αναρμοδιότητάς της, σελ. 9928 - 9886
12. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 9819, 9850, 9855, 9856, 9857, 9858, 9859, 9860, 9861, 9862, 9864, 9867, 9876, 9880, 9882, 9883, 9891, 9892, 9893, 9896
13. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 9858

B. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Ιουλίου 2017, σελ. 9855

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 9863
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 9819 - 9863
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 9894 - 9987
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 9878 - 9894

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής:

ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 9885, 9893
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 9880, 9883, 9884
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,	σελ. 9869
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 9900
ΔΑΒΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 9859, 9860, 9861, 9897
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. ,	σελ. 9872
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 9882, 9883
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ. 9863, 9870
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ Δ. ,	σελ. 9877
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,	σελ. 9873, 9874
ΘΕΩΝΑΣ Ι. ,	σελ. 9862, 9906, 9907
ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ Δ. ,	σελ. 9903, 9904
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. ,	σελ. 9879, 9880
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 9857, 9877
ΚΑΡΡΑΣ Γ. ,	σελ. 9906
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. ,	σελ. 9860
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 9893
ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ Π. ,	σελ. 9861, 9892
ΚΟΝΤΟΝΗΣ Χ. ,	σελ. 9907
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. ,	σελ. 9874
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 9886
ΛΑΓΟΣ Ι. ,	σελ. 9894, 9896
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. ,	σελ. 9887, 9888, 9889
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 9900, 9902
ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Θ. ,	σελ. 9871
ΜΠΑΛΛΗΣ Σ. ,	σελ. 9889, 9890
ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ Γ. ,	σελ. 9883
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 9862, 9863, 9882, 9902
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 9870
ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 9876
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ,	σελ. 9861, 9862, 9863, 9864
ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ Γ. ,	σελ. 9864, 9896, 9897, 9902
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 9898, 9899
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 9892, 9904, 9906, 9909
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 9865
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 9864, 9865, 9892, 9893, 9908, 9909
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 9880, 9881

ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. ,	σελ. 9867, 9868, 9888, 9889, 9890, 9893, 9899
ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 9876, 9877, 9884, 9891, 9892, 9898
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 9890
ΤΣΟΓΚΑΣ Γ. ,	σελ. 9868
ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ Χ. ,	σελ. 9899

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. ,	σελ. 9862
ΑΜΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 9859
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. ,	σελ. 9883
ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. ,	σελ. 9861
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 9864, 9867, 9876
ΚΑΤΣΙΚΗΣ Κ. ,	σελ. 9859
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. ,	σελ. 9856, 9857, 9892
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ. 9819, 9850, 9855, 9856, 9857, 9858, 9859, 9860, 9861
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 9855, 9858, 9861, 9891
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. ,	σελ. 9896, 9906, 9907, 9908, 9909, 9911
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 9856
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 9858, 9910
ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ Θ. ,	σελ. 9819
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 9855, 9856, 9858, 9862, 9876, 9880, 9909, 9910
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 9861, 9892, 9908
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 9856, 9857, 9893, 9910
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ Α. ,	σελ. 9882, 9883, 9891, 9892, 9893

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 9858
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. ,	σελ. 9858

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Χ. ,	σελ. 9860
ΚΑΪΣΑΣ Γ. ,	σελ. 9887
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. ,	σελ. 9859, 9892
ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ Γ. ,	σελ. 9891, 9892
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 9888, 9893

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΣΤ'

Τετάρτη 5 Ιουλίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 5 Ιουλίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.23', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 4-7-2017 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΜΕ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 4 Ιουλίου 2017, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου «Κύρωση της Συμφωνίας-Πλαίσιο Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών-μελών της, αφενός και της Δημοκρατίας των Φιλιππίνων, αφετέρου και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην πρώτη για σήμερα

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής των Ελλήνων.

Μετά την τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής με το ΦΕΚ Α' 92/26-6-2017, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 8, όπως τροποποιήθηκαν, και το άρθρο 8Α, όπως προστέθηκε, προβλέπεται η εκλογή Αντιπροέδρων από την έκτη και έβδομη Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Επίσης, σύμφωνα με τα άρθρα 8 παράγραφος 1 και 2 και 8Α του Κανονισμού της Βουλής, η Βουλή, πρώτον, εκλέγει με ονομαστική ψηφοφορία και με τις προβλεπόμενες από το άρθρο 67 του Συντάγματος προϋποθέσεις και πλειοψηφίες τους Αντιπροέδρους.

Δεύτερον, η υποβολή υποψηφιότητας δεν είναι παραδεκτή. Της εκλογής των μελών του Προεδρείου του παρόντος άρθρου, δεν προηγείται συζήτηση.

Η καταμέτρηση των ψήφων για την εκλογή των μελών του Προεδρείου του παρόντος άρθρου γίνεται από τρεις Βουλευτές, από τους οποίους οι δύο προέρχονται από την πρώτη και ο τρίτος από τη δεύτερη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Βουλής, όπως είχε η σειρά τους κατά την ψήφιση του παρόντος άρθρου 8Α.

Επομένως αντικείμενο της σημερινής ειδικής ημερήσιας διάταξης είναι η εκλογή Αντιπροέδρων της έκτης και έβδομης σε δύναμη Κοινοβουλευτικής Ομάδας στη Βουλή, σύμφωνα με τα προαναφερόμενα άρθρα του Κανονισμού της Βουλής, όπως τροποποιήθηκαν και προστέθηκαν με το ΦΕΚ Α' 92/26-6-2017.

Από την έκτη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων προτείνεται για τη θέση του Η' Αντιπροέδρου ο κ. Δημήτριος Καμμένος.

Από την έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτική Ομάδα της Ένωσης Κεντρώων προτείνεται για τη θέση του Θ' Αντιπροέδρου ο κ. Μάριος Γεωργιάδης.

Η ψηφοφορία είναι ονομαστική. Κάθε Βουλευτής που ακούει το όνομά του θα εγείρεται από τη θέση του και θα αναφέρει ευκρινώς την προτίμησή του, δηλαδή το όνομα κάθε προτεινομένου ως υποψηφίου Αντιπροέδρου ή τη δήλωση «ΠΑΡΩΝ».

Οι ψηφολέκτες θα καταχωρίζουν καθένας χωριστά την εκφρασθείσα προτίμηση των συναδέλφων στην ειδική στήλη του καταλόγου και έναντι του ονόματος του ψηφίσαντος συναδέλφου.

Ευνόητο είναι, για να μη γίνονται λάθη, ότι η εκφώνηση του καταλόγου θα γίνεται σε αργό ρυθμό, ώστε να δίδεται χρόνος για την ακριβή σημείωση της προτίμησης του κάθε συναδέλφου.

Καλούνται επί του καταλόγου οι κύριοι Μάριος Κάτσης και Γεώργιος Ψυχογιός από τον ΣΥΡΙΖΑ και Βασίλειος Γιόγιακας από τη Νέα Δημοκρατία.

Σας ενημερώνω, επίσης, ότι έχουν έλθει στο Προεδρείο τηλεομοιοτυπίες (φαξ) συναδέλφων, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, με τις οποίες γνωστοποιούν την ψήφο τους. Οι ψήφοι αυτές θα ανακοινωθούν και θα συνυπολογισθούν στην καταμέτρηση, η οποία θα ακολουθήσει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για να τοποθετηθώ επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε τον λόγο, κύριε Παπαθεοδώρου, για ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχουμε τοποθετηθεί επί της διαδικασίας και στην επιτροπή αλλά και στην Ολομέλεια, σχετικά με την πρότασή μας, έτσι ώστε η διεύρυνση της αντιπροσωπευτικότητας των Κοινοβουλευτικών Ομάδων στο Προεδρείο να συνδυάζεται και με συγκεκριμένες αρμοδιότητες, αιτιολογούμε την ψήφο στο πλαίσιο της ονομαστικής ψηφοφορίας των μελών της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, ότι η ψήφος αυτή είναι ανεξάρτητη από τα πρόσωπα που έχουν υποβάλει υποψηφιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ευχαριστώ αλλά η τοποθέτησή σας δεν είναι επί της διαδικασίας.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Καλοκαιρινό Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, δεκαεννιά μαθήτριες και μαθητές από το 9ο Γυμνάσιο Καλλιθέας και το 3ο Γυμνάσιο Νέας Σμύρνης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κα-
νείς.

Οι επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο από τους

συναδέλφους, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της
Βουλής, θα καταχωριστούν στα Πρακτικά.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά
και έχουν ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2969

Ημερομ. 05/07/2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**
Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Κοτζιάς Νικόλαος

Βουλευτής Επικρατείας

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2981
Ημερομ. 05/08/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**
Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Παππάς Νικόλαος

Βουλευτής Β' Αθήνας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2961...

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής -Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Βαρεμένος Γεώργιος

Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2962

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Γκαρά Αναστασία

Βουλευτής Έβρου

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2966...

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Ρίζος Δημήτριος

Βουλευτής Έβρου

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2965
Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Μορφίδης Κωνσταντίνος

Βουλευτής Καβάλας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2968..
Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Τελιγοριδου Ολυμπία

Βουλευτής Καστοριάς

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2964...

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

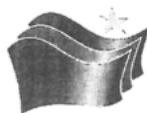
Ευρισκόμενος σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Θεοφύλακτος Ιωάννης

Βουλευτής Κοζάνης

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2950...

Ημερομ. 05/07/2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**
Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Κατρούγκαλος Γεώργιος

Βουλευτής Μεσσηνίας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2967

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Σέλτσας Κωνσταντίνος

Βουλευτής Φλώρινας

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2863...

Ημερομ. 05/07/2017

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Νικόλαο Βούτση

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε Αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι για την ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί για την εκλογή δύο Αντιπροέδρων της Βουλής Η' και Θ' προερχομένων από τις έκτη και έβδομη σε δύναμη Κοινοβουλευτικές Ομάδες (ΑΝΕΛ και Ένωση Κεντρώων αντίστοιχα), σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, (ΦΕΚ Α-92/26-6-2017), **ψηφίζω:**

Η' Αντιπρόεδρο τον κ. Καμμένο Δημήτριο και
Θ' Αντιπρόεδρο τον κ. Γεωργιάδη Μάριο.

Με τιμή

Θελερίτη Μαρία

Βουλευτής Κορινθίας

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2988

Ημερομ. 05/07/2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **05 Ιουλίου 2017**, συνεδρίαση της Βουλής, για την εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ Α'92/26.6.2017)

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2989
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **05 Ιουλίου 2017**, συνεδρίαση της Βουλής, για την εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ Α'92/26.6.2017)

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ

ΣΙΜΟΣ (ΣΥΜΕΩΝ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2977

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **05 Ιουλίου 2017**, συνεδρίαση της Βουλής, για την εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ Α'92/26.6.2017)

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΣΙΜΟΣ (ΣΥΜΕΩΝ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (ΜΑΚΗΣ) ΒΟΡΙΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2946

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας γνωστοποιώ ότι αδυνατώ να παρευρεθώ στην ονομαστική ψηφοφορία που θα διεξαχθεί στις **05 Ιουλίου 2017**, συνεδρίαση της Βουλής, για την εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής των Ελλήνων (ΦΕΚ Α'92/26.6.2017)

Ψηφίζω **ΝΑΙ**.

Με εκτίμηση

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (ΜΑΚΗΣ) ΒΟΡΙΔΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κύριους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας για την εκλογή

των Η' και Θ' Αντιπροέδρων της Βουλής.

Εψήφισαν 196 Βουλευτές.

Για το αξίωμα του Η' Αντιπροέδρου ο κ. Δημήτριος Καμμένος έλαβε 182 ψήφους.

«ΠΑΡΩΝ» εψήφισαν 14 Βουλευτές.

Για το αξίωμα του Θ' Αντιπροέδρου ο κ. Μάριος Γεωργιάδης έλαβε 188 ψήφους.

«ΠΑΡΩΝ» εψήφισαν 8 Βουλευτές, σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

23-α.

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'
ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΡΜΣΤ' /05.07.2017

	ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ (Έδρες 12)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Δραγασάκης Ιωάννης	+		+	
2	Φωτίου Θεανώ		ΑΠΩΝ		
3	Κοτζιάς Νικόλαος	+		+	
4	Χριστοδουλοπούλου Αναστασία		ΑΠΩΝ		
5	Γαβρόγλου Κωνσταντίνος	+		+	
6	Φορτσάκης Θεόδωρος	+		+	
7	Σταμάτης Δημήτριος	+		+	
8	Κεραμέως Νίκη	+		+	
9	Οικονόμου Βασίλειος		ΑΠΩΝ		
10	Παππάς Χρήστος		ΑΠΩΝ		
11	Θεοχαρόπουλος Αθανάσιος		ΑΠΩΝ		
12	Παπαρήγα Αλεξάνδρα		ΑΠΩΝ		

	Α' Αθηνών (Δήμος Αθηναίων) (Έδρες 14)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Φλαμπουράρης Αλέξανδρος	+		+	
2	Βούτσης Νικόλαος	+		+	
3	Φίλης Νικόλαος		+	+	
4	Βερναρδάκης Χριστόφορος	+		+	
5	Κεφαλογιάννη Όλγα	+		+	
6	Κικίλιας Βασίλειος		ΑΠΩΝ		
7	Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		ΑΠΩΝ		
8	Κακλαμάνης Νικήτας		ΑΠΩΝ		
9	Μιχαολιάκος Νικόλαος		ΑΠΩΝ		
10	Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος		ΑΠΩΝ		
11	Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)		ΑΠΩΝ		
12	Λυκούδης Σπυρίδων	+		+	
13	Κουντουρά Έλενα	+		+	
14	Γεωργιάδης Μάριος	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
12^Η ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	Β' Αθηνών (Υπόλοιπο πρώην Δήμου Αθηναίων) (Έδρες 44)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Τσακαλώτος Ευκλείδης	+		+	
2	Κουρουμπλής Παναγιώτης		ΑΠΩΝ		
3	Παππάς Νικόλαος	+		+	
4	Μπαλάφας Ιωάννης	+		+	
5	Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)	+		+	
6	Ξυδάκης Νικόλαος	+		+	
7	Τόσкас Νικόλαος	+		+	
8	Παπαδόπουλος Χριστόφορος		ΑΠΩΝ		
9	Δημαράς Γεώργιος	+		+	
10	Θεωνάς Ιωάννης	+		+	
11	Σπίρτζης Χρήστος		ΑΠΩΝ		
12	Καφαντάρη Χαρούλα	+		+	
13	Τσιρώνης Ιωάννης		ΑΠΩΝ		
14	Αυλωνίτου Ελένη		ΑΠΩΝ		
15	Καβαβάς Ιωαννέτα (Αννέτα)		ΑΠΩΝ		
16	Παναγιώτης Ευστάθιος (Στάθης)		ΑΠΩΝ		
17	Κυρίτσης Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
18	Μεϊμαράκης Ευάγγελος - Βασιλείος		ΑΠΩΝ		
19	Δένδιας Νικόλαος - Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
20	Μητσοτάκης Κυριάκος		ΑΠΩΝ		
21	Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις		ΑΠΩΝ		
22	Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		ΑΠΩΝ		
23	Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		ΑΠΩΝ		
24	Κουμουτσάκος Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
25	Καραμανλή Άννα	+		+	
26	Βούλτεψη Σοφία	+		+	
27	Ασημακοπούλου Άννα-Μισέλ	+		+	
28	Γιακουμάτος Γεράσιμος		ΑΠΩΝ		
29	Παπακώστα-Σιδηροπούλου Αικατερίνη	+		+	
30	Γερμενής Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
31	Παναγιώταρος Ηλίας		ΑΠΩΝ		
32	Ζαρούλια Ελένη		ΑΠΩΝ		
33	Γενηματά Φωτεινή (Φώφη)		ΑΠΩΝ		
34	Λοβέρδος Ανδρέας		+		+
35	Κουτσούμπας Δημήτριος		ΑΠΩΝ		
36	Παφίλης Αθανάσιος	+		+	
37	Κατσώτης Χρήστος		ΑΠΩΝ		
38	Ψαριανός Γρηγόριος		ΑΠΩΝ		
39	Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης)		ΑΠΩΝ		
40	Αμυράς Γεώργιος		+	+	
41	Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	+		+	
42	Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος		ΑΠΩΝ		
43	Λεβέντης Βασίλης	+		+	
44	Καρράς Γεώργιος - Δημήτριος		ΑΠΩΝ		

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ (Έδρες 7)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Βαρεμένος Γεώργιος	+		+	
2	Τριανταφύλλου Μαρία	+		+	
3	Σαλμάς Μάριος	+		+	
4	Καραγκούνης Κωνσταντίνος			ΑΠΩΝ	
5	Μπαρμπαρούσης Κωνσταντίνος			ΑΠΩΝ	
6	Κωνσταντόπουλος Δημήτριος			ΑΠΩΝ	
7	Μωραΐτης Νικόλαος			ΑΠΩΝ	

	ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Γκιόλας Ιωάννης	+		+	
2	Ανδριανός Ιωάννης	+		+	
3	Μανιάτης Ιωάννης			ΑΠΩΝ	

	ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Παπαηλιού Γεώργιος	+		+	
2	Βλάχης Κωνσταντίνος	+		+	
3	Κωνσταντινόπουλος Οδυσσέας			ΑΠΩΝ	

	ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Γεροβασίλη Όλγα			ΑΠΩΝ	
2	Τσίρκας Βασίλειος	+		+	
3	Στύλιος Γεώργιος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ (Πρώην υπόλοιπο Αττικής) (Έδρες 15)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μπαλτάς Αριστείδης-Νικόλαος-Δημήτριος			ΑΠΩΝ	
2	Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)	+		+	
3	Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)	+		+	
4	Πάντζας Γεώργιος	+		+	
5	Δέδες Ιωάννης	+		+	
6	Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)	+		+	
7	Μαρτίνου Γεωργία	+		+	
8	Βλάχος Γεώργιος			ΑΠΩΝ	
9	Μπούρας Αθανάσιος	+		+	
10	Κασιδιάρης Ηλίας			ΑΠΩΝ	
11	Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		+		+
12	Γκιόκας Ιωάννης			ΑΠΩΝ	
13	Μαυρωτάς Γεώργιος			ΑΠΩΝ	
14	Κατσίκης Κωνσταντίνος	+		+	
15	Καβαδέλλας Δημήτριος	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΔΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ (Έδρες 8)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)		ΑΠΩΝ		
2	Σπαρτινός Κωνσταντίνος	+		+	
3	Ριζούλης Ανδρέας		ΑΠΩΝ		
4	Κατσανιώτης Ανδρέας	+		+	
5	Παπαθεοδώρου Θεόδωρος		+		+
6	Καραθανασόπουλος Νικόλαος		ΑΠΩΝ		
7	Φωτήλας Ιάσωνας	+		+	
8	Νικολόπουλος Νικόλαος		ΑΠΩΝ		

	ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Θηβαίος Νικόλαος	+		+	
2	Κουτσούμπας Ανδρέας	+		+	
3	Καρακώστας Ευάγγελος		ΑΠΩΝ		

	ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μηγιάλας Χρήστος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Καραγιαννίδης Χρήστος		ΑΠΩΝ		
2	Κυριαζίδης Δημήτριος		ΑΠΩΝ		
3	Κεφαλίδου Χαρούλα (Χαρά)		ΑΠΩΝ		

	ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Ξαντορινιός Νεκτάριος	+		+	
2	Γάκης Δημήτριος	+		+	
3	Καματερός Ηλίας	+		+	
4	Κόνσολας Εμμανουήλ (Μάνος)	+		+	
5	Κρεμαστινός Δημήτριος		+		+

	ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Καϊσας Γεώργιος	+		+	
2	Γκαρά Αναστασία	+		+	
3	Ρίζος Δημήτριος	+		+	
4	Δημοσχάκης Αναστάσιος (Τάσος)	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΣΤΟΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ (Έδρες 6)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Αποστόλου Ευάγγελος	+		+	
2	Ακριώτης Γεώργιος	+		+	
3	Πρατσόλης Αναστάσιος (Τάσος)	+		+	
4	Λιβανίου Ζωή	+		+	
5	Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)	+		+	
6	Μίχος Νικόλαος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Κοντογεώργος Κωνσταντίνος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Κοντονής Χαράλαμπος-Σταύρος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Γεωργοπούλου-Σαλτάρη Ευσταθία (Έφη)	+		+	
2	Μπαξεβανάκης Δημήτριος	+		+	
3	Μπαλαούρας Γεράσιμος (Μάκης)		+	+	
4	Τζαβάρας Κωνσταντίνος	+		+	
5	Κουτσούκος Γιάννης		+		+

	ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)	+		+	
2	Ουρσουζίδης Γεώργιος	+		+	
3	Αντωνίου Χρήστος	+		+	
4	Βεσυρόπουλος Απόστολος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Έδρες 8)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Τσίπρας Αλέξιος	ΑΠΩΝ			
2	Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	+		+	
3	Βαρδάκης Σωκράτης	+		+	
4	Ηγουμενίδης Νικόλαος	+		+	
5	Αυγενάκης Ελευθέριος	+		+	
6	Κεγκέρογλου Βασίλειος	ΑΠΩΝ			
7	Συντυχάκης Εμμανουήλ	ΑΠΩΝ			
8	Δανέλλης Σπυρίδων	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Κάτσης Μάριος		+	+	+
2	Γιόγιακας Βασίλειος	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης) (Έδρες 16)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Παρασκευόπουλος Νικόλαος	+		+	
2	Αμανατίδης Ιωάννης	+		+	
3	Κουράκης Αναστάσιος(Τάσος)	+		+	
4	Μπόλαρης Μάρκος	ΑΠΩΝ			
5	Μηταφίδης Τριαντάφυλλος	ΑΠΩΝ			
6	Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος	+		+	
7	Καραμανλής Κωνσταντίνος	ΑΠΩΝ			
8	Γκιουλέκας Κωνσταντίνος	+		+	
9	Καλαφάτης Σταύρος	+		+	
10	Ράπτη Ελένη	+		+	
11	Γρέγος Αντώνιος	ΑΠΩΝ			
12	Βενιζέλος Ευάγγελος	ΑΠΩΝ			
13	Δελής Ιωάννης	+		+	
14	Θεοδωράκης Σταύρος	ΑΠΩΝ			
15	Ζουράρης Κωνσταντίνος	+		+	
16	Σαρίδης Ιωάννης	+		+	

	Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης) (Έδρες 9)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Φάμελλος Σωκράτης	ΑΠΩΝ			
2	Μάρδας Δημήτριος	+		+	
3	Καράογλου Θεόδωρος	ΑΠΩΝ			
4	Αναστασιάδης Σάββας	ΑΠΩΝ			
5	Αρβαντιδής Γεώργιος		+		+
6	Βαρδαλής Αθανάσιος	+		+	
7	Μάρκου Αικατερίνη	ΑΠΩΝ			
8	Λαζαρίδης Γεώργιος	+		+	
9	Φωκός Αριστείδης	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μαντάς Χρήστος	+		+	
2	Στέφος Ιωάννης	+		+	
3	Τζούφη Μερόπη	+		+	
4	Καραγιάννης Ιωάννης	+		+	
5	Τασούλας Κωνσταντίνος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Εμμανουηλίδης Δημήτριος	+		+	
2	Μορφίδης Κωνσταντίνος	+		+	
3	Παπαφιλίππου Γεώργιος	+		+	
4	Παναγιωτόπουλος Νικόλαος	ΑΠΩΝ			

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Λάμπας Σπυρίδωνας	+		+	
2	Κατσαβριά-Σιωροπούλου Χρυσούλα	+		+	
3	Βράτζα Παναγιώτα	+		+	
4	Τσιάρας Κωνσταντίνος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Τελιγιωρίδου Ολυμπία	+		+	
2	Αντωνίου Μαρία	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Βάκη Φωτεινή				ΑΠΩΝ
2	Παυλίδης Κωνσταντίνος	+		+	
3	Αϊβατίδης Ιωάννης				ΑΠΩΝ

	ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Θεοπεφτάτου Αφροδίτη	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Παραστατίδης Θεόδωρος	+		+	
2	Γεωργαντάς Γεώργιος				ΑΠΩΝ
3	Χατζησάββας Χρήστος				ΑΠΩΝ

	ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Δημητριάδης Δημήτριος	+		+	
2	Μουμουλίδης Θεμιστοκλής	+		+	
3	Θεοφύλακτος Ιωάννης	+		+	
4	Ντζιμάνης Γεώργιος	+		+	
5	Κασσιπιδης Γεώργιος				ΑΠΩΝ

	ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Θελερίτη Μαρία	+		+	
2	Ψυχογιός Γεώργιος		+	+	
3	Τσόγκας Γεώργιος	+		+	
4	Δήμας Χρίστος				ΑΠΩΝ

	ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Συρμαλένιος Νικόλαος	+		+	
2	Συρίγος Αντώνιος	+		+	
3	Μανιός Νικόλαος	+		+	
4	Βρούτσης Ιωάννης				ΑΠΩΝ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Αραχωβίτης Σταύρος	+		+	
2	Δαβάκης Αθανάσιος		+		+
3	Γρηγοράκος Λεωνίδα	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ (Έδρες 8)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Βαγενά Άννα	+		+	
2	Παπαδόπουλος Νικόλαος	+		+	
3	Χαρακόπουλος Μάξιμος	ΑΠΩΝ			
4	Κέλλας Χρήστος	+		+	
5	Λαμπρούλης Γεώργιος	+		+	
6	Μπαργιώτας Κωνσταντίνος		+		+
7	Κόκκαλης Βασίλειος	+		+	
8	Κατσαντώνης Γεώργιος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Θραψανιώτης Εμμανουήλ	+		+	
2	Πλακιωτάκης Ιωάννης	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Πάλλης Γεώργιος	ΑΠΩΝ			
2	Αθανασίου Χαράλαμπος	+		+	
3	Τάσος Σταύρος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Καββαδάς Αθανάσιος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ (Έδρες 6)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος	+		+	
2	Παπανάτσιου Αικατερίνη	+		+	
3	Μπαλλής Συμεών (Μάκης)	+		+	
4	Μπουκώρος Χρήστος	+		+	
5	Ηλιόπουλος Παναγιώτης	ΑΠΩΝ			
6	Στεργίου Κωνσταντίνος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Κατρούγκαλος Γεώργιος	+		+	
2	Κοζομπόλη-Αμανατίδη Παναγιώτα	+		+	
3	Κωνσταντίνεας Πέτρος	+		+	
4	Σαμαράς Αντώνιος	ΑΠΩΝ			
5	Κουκούτσης Δημήτριος	ΑΠΩΝ			

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
12^Ο ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Ζεϊμπέκ Χουσεϊν	+		+	
2	Γιαννακίδης Ευστάθιος	+		+	
3	Στογιαννίδης Γρηγόριος	+		+	

	Α' ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αιγίνης, Κυθήρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετσών, Τροιζήνος, Ύδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστρίου και Αντικυθήρων) (Έδρες 6)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Δρίτσας Θεόδωρος	+		+	
2	Σταματάκη Ελένη		ΑΠΩΝ		
3	Δουζίνας Κωνσταντίνος	+		+	
4	Γεννιά Γεωργία	+		+	
5	Κατσαφάδος Κωνσταντίνος	+		+	
6	Κούζηλος Νικόλαος		ΑΠΩΝ		

	Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ (Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς μετά της νήσου Σαλαμίνας) (Έδρες 8)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Βίτσας Δημήτριος	+		+	
2	Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)	+		+	
3	Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)		+	+	
4	Τραγάκης Ιωάννης	+		+	
5	Λαγός Ιωάννης		ΑΠΩΝ		
6	Μανωλάκου Διαμάντω		ΑΠΩΝ		
7	Καμμένος Δημήτριος	+		+	
8	Μεγαλοοικονόμου Θεοδώρα	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Τζάκρη Θεοδώρα	+		+	
2	Σηφάκης Ιωάννης	+		+	
3	Καρασμάνης Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
4	Σαχινίδης Ιωάννης		ΑΠΩΝ		

	ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Σκούφα Ελισάβετ	+		+	
2	Τζαμακλής Χαρίλαος	+		+	
3	Καστόρης Αστέριος	+		+	
4	Κουκοδήμος Κωνσταντίνος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μπάρκας Κωνσταντίνος	+		+	
2	Γιαννάκης Στέργιος	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Ξανθός Ανδρέας	+		+	
2	Κεφαλογιάννης Ιωάννης	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΠΗΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μουσταφά Μουσταφά	+		+	
2	Καρά Γιουσούφ Αϊχάν	+		+	
3	Αχμέτ Ιλχάν	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Σεβαστάκης Δημήτριος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ (Έδρες 6)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Σταμπουλή Αφροδίτη	+		+	
2	Καραμανλής Κωνσταντίνος	+		+	
3	Αραμπατζή Φωτεινή	+		+	
4	Τζελέπης Μιχαήλ	ΑΠΩΝ			
5	Κόλλια - Τσαρουχά Μαρία	+		+	
6	Μεγαλομύστακας Αναστάσιος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Παπαδόπουλος Αθανάσιος	+		+	
2	Δριτσέλη Παναγιώτα	+		+	
3	Σιμορέλης Χρήστος	+		+	
4	Σκρέκας Κωνσταντίνος	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ (Έδρες 5)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Καραναστάσης Απόστολος	+		+	
2	Βέττας Δημήτριος	+		+	
3	Μιχελής Αθανάσιος	+		+	
4	Σαρακιώτης Ιωάννης	+		+	
5	Σταϊκούρας Χρήστος	ΑΠΩΝ			

	ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Σέλτσας Κωνσταντίνος	+		+	
2	Αντωνιάδης Ιωάννης	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ (Έδρα 1)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Κωστοπαναγιώτου Ηλίας	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

	ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ (Έδρες 3)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Ιγγλέζη Αικατερίνη	+		+	
2	Βαγιωνάς Γεώργιος	+		+	
3	Βλάχου Σωτηρία		ΑΠΩΝ		

	ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ (Έδρες 4)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Σταθάκης Γεώργιος		ΑΠΩΝ		
2	Πολάκης Πάυλος		ΑΠΩΝ		
3	Βαγιωνάκη Ευαγγελία (Βάλια)	+		+	
4	Μπαλωμενάκης Αντώνης	+		+	

	ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ (Έδρες 2)	Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ	Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΠΑΡΩΝ
1	Μιχαηλίδης Ανδρέας	+		+	
2	Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)	+		+	

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2015
ΕΔΡΕΣ 300

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ ΠΜΣΤ'/05.07.2017

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

Η' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	
ΝΑΙ	182
ΠΑΡΩΝ	14
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	196

Θ' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	
ΝΑΙ	188
ΠΑΡΩΝ	8
ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ	196

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Μάριος Κάτσος
Γεώργιος Βαββιάνης
Ψυχγιός Γεώργιος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Επομένως, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, ο κ. Δημήτριος Καμμένος εκλέγεται ως Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής και ο κ. Μάριος Γεωργιάδης εκλέγεται ως Θ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ να εξουσιοδοτήσετε το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών

της σημερινής συνεδρίασης όσον αφορά την εκλογή των Η' και Θ' Αντιπροέδρων της Βουλής.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η ειδική συνεδρίαση για την εκλογή Αντιπροέδρων της Βουλής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμασπινός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη δεύτερη

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον ν. 1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με τον ν. 2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10-3-2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Η συζήτηση επί του πορίσματος θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 157 του Κανονισμού της Βουλής και με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 137 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή με τη διαδικασία της γενικευμένης συζήτησης επερώτησης.

Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης η Ολομέλεια της Βουλής θα αποφασίσει με μυστική ψηφοφορία για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης κατά του πρώην Υπουργού. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, δηλαδή με εκατόν πενήντα συν μία ψήφους, όπως ορίζουν το Σύνταγμα και ο Κανονισμός της Βουλής.

Ως προς τη διαδικασία, σύμφωνα με την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων, η συζήτηση θα αρχίσει με δύο κύκλους ομιλητών κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης του κόμματος

που εκπροσωπούν. Ο κάθε κύκλος θα αποτελείται από δεκαπέντε Βουλευτές, στον οποίο θα συμμετέχουν πέντε Βουλευτές από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από τις υπόλοιπες Κοινοβουλευτικές Ομάδες και ένας Ανεξάρτητος Βουλευτής.

Οι ομιλητές και ομιλήτριες των δύο κύκλων θα λαμβάνουν τον λόγο για επτά λεπτά χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας. Πρώτος θα λάβει τον λόγο Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ και δεύτερος Βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων που έχουν καταθέσει την πρόταση. Οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες έχουν ήδη υποβάλει καταστάσεις ομιλητών και έχει καταρτιστεί από την αρμόδια Υπηρεσία της Βουλής κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών κατ' αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης των κομμάτων.

Ο χρόνος ομιλίας των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εφόσον επιθυμούν να μιλήσουν, θα είναι ο οριζόμενος από το άρθρο 97 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή η διάρκεια αγόρευσης του Πρωθυπουργού και του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως θα είναι έως είκοσι λεπτά και των Προέδρων των υπολοίπων έξι Κοινοβουλευτικών Ομάδων έως δεκαπέντε λεπτά. Οι Υπουργοί θα μιλήσουν για δέκα λεπτά της ώρας και θα λαμβάνουν τον λόγο όποτε το επιθυμούν, σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον Κανονισμό.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα μιλήσουν για δώδεκα λεπτά. Εφόσον, όμως, προηγηθεί η ομιλία του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής τους Ομάδας, θα μιλήσουν για έξι λεπτά. Ο πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννης Παπαντωνίου, ο οποίος έχει κληθεί, αν θέλει, να απευθυνθεί στο Σώμα, έχει στείλει επιστολή, η οποία έχει διανεμηθεί προς τους κ.κ. Βουλευτές και θα καταχωρισθεί στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης. Έχετε πάρει την επιστολή.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται για τα Πρακτικά η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία έχει ως εξής:

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Προς τον Πρόεδρο της Βουλής
κ. Νικόλαο Βούτση

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2952
Ημερομ. 04/07/2017

Αθήνα, 4 Ιουλίου 2017

Κύριε Πρόεδρε,

Κοινοποιώ την επιστολή μου προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής κ. Νικόλαο Παρασκευόπουλο, για να διαβιβαστεί στους κκ. Βουλευτές ενόψει της αυριανής συζήτησης στην Ολομέλεια της Βουλής με αντικείμενο το πόρισμα της Επιτροπής.

Γιάννος Παπαντωνίου

Πρώην Υπουργός
Πρόεδρος Κέντρου Ερευνών Προοδευτικής Πολιτικής

Αμερικής 19, Τ.Κ. 106 72 Αθήνα, Τηλ.: 210 3620714-5, Fax: 2103620605

Email: info@yannos.gr, Website: www.yannos.gr

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Προς τον Πρόεδρο της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
κ. Νικόλαο Παρασκευόπουλο

Αθήνα, 26 Ιουνίου 2017

Κύριε Πρόεδρε,

Ευχαριστώ για την πρόσκληση να παραστώ στην συνεδρίαση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής τη Δευτέρα 26 Ιουνίου. Το γεγονός, όμως, ότι επιλέξατε να μην εξετάσετε την ουσία της υπόθεσης – για ενδεχομένως εύλογους νομικούς λόγους – καθιστά την συμμετοχή μου άνευ αντικειμένου. Θα ήταν, ασφαλώς, προτιμότερο, για τη διαφύλαξη του κύρους του Κοινοβουλίου, αν αυτοί οι νομικοί λόγοι είχαν ληφθεί υπόψη πριν η κυβερνητική πλειοψηφία αποφασίσει, με τυμπανοκρουσίες, να συγκροτήσει την Επιτροπή. Περιορίζομαι, κατά συνέπεια, σε ορισμένες γενικές επισημάνσεις.

Οι εκτιμήσεις περί απωλειών ή μείωσης κερδών του ελληνικού δημοσίου από την υλοποίηση των Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (Α/Ω) στις συγκεκριμένες συμβάσεις που συνάφθηκαν επί υπουργίας μου είναι αυθαίρετες και, επιπλέον, δεν έχουν υποβληθεί σε δικαστικό έλεγχο, ή ο έλεγχος δεν έχει ολοκληρωθεί, ώστε να αντληθούν συμπεράσματα σχετικά με τη βασιμότητά τους.

Οι εκτιμήσεις εστιάζονται κυρίως στην «πλημμελή εφαρμογή των κανόνων επιμελούς διαχείρισης» και, κατά συνέπεια, αφορούν – στο μέτρο που ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα – περίπου στο σύνολό τους το στάδιο υλοποίησης κατά τη διάρκεια άλλων υπουργικών θητειών μετά την αποχώρησή μου από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Ακόμα και αν ορισμένες από τις υποθετικές απώλειες μπορούν να συναρτηθούν με την ίδια την σύναψη των συμβάσεων, οι όροι των συμβάσεων προκύπτουν, βάσει του ισχύοντος νόμου, από (κατά κανόνα) ομόφωνες εισηγήσεις υπηρεσιακών οργάνων. Ευθύνη υπουργού μπορεί να συναχθεί, στην υποθετική περίπτωση που υπάρχει αμφισβήτηση της ορθότητας των όρων, μόνο αν ο υπουργός παραβλέψει αντίθετη – έστω μειοψηφική – εισήγηση από αρμόδια όργανα, είτε ασκήσει επιρροή σε υπηρεσιακούς παράγοντες για αλλαγή των όρων κατά τρόπο που λειτουργεί υπέρ συμφερόντων ξένων προς το ελληνικό Δημόσιο.

Δεν υπάρχει καμία απολύτως ένδειξη, ή ίχνος στοιχείου, στις υπό εξέταση δικογραφίες για ενέργειες ή παραλείψεις μου που θα μπορούσαν να εκληφθούν ως έστω ελάχιστα αποκλίνουσες από την αυστηρή τήρηση της νόμιμης υπηρεσιακής διαδικασίας.

Εξάλλου, κατά τη διάρκεια της μακράς υπουργικής μου θητείας σε κρίσιμους τομείς κυβερνητικής δραστηριότητας, διαχειρίστηκα ευαίσθητα θέματα, όπως η υποτίμηση της δραχμής το Μάρτιο του 1998 – ενόψει της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Νομισματική Ένωση –, και μεγάλες συμβάσεις, όπως οι ιδιωτικοποιήσεις, με άψογο και υποδειγματικό τρόπο. Προσπάθειες «ενοχοποίησής» μου μέσω των κατασκευασμένων εκτιμήσεων που επιχειρούνται στις συγκεκριμένες δικογραφίες είναι καταδικασμένες να καταρρεύσουν, πέρα και ανεξάρτητα από το θέμα της αποσβεστικής προθεσμίας.

Το ίδιο ακριβώς ισχύει για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, που εν προκειμένω ήταν η υποτιθέμενη τέλεση από μέρους του της προαναφερόμενης απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου. Η απόλυτη ανυπαρξία ένδειξης, ή ίχνους στοιχείου, οδήγησε στην ακόλουθη παραδοξότητα: Την επίκληση, ως μοναδικού τεκμηρίου για *βάσιμες υπόνοιες* διενέργειας παράνομων πληρωμών προς τον υπογράφοντα, ότι ήταν «εκείνος που εισηγήθηκε υπέρ της επιλογής (του οπλικού συστήματος) προς το

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας, το οποίο αποφάσισε την προμήθειά του».

Δηλαδή ο υπουργός ο οποίος εισηγείται ως καθ' ύλην αρμόδιος - μετά από επεξεργασία ετών από τις αρμόδιες υπηρεσίες και την σύμφωνη γνώμη όλων των παραγόντων όπως επιβεβαιώνεται από τις υπογραφές τους - τη λήψη απόφασης από συλλογικό κυβερνητικό όργανο για μια σύμβαση, καθίσταται αυτομάτως βασικός ύποπτος για δωροληψία (!). Δεν χρειάζεται, κατά την πρωτοφανή αυτή αντίληψη, να συντρέχει καμία άλλη προϋπόθεση ή, έστω, μαρτυρία.

Καθίσταται φανερό ότι η προσφυγή σε «επιχειρήματα» αυτής της ποιότητας δεν εντάσσεται σε μια έντιμη προσπάθεια αναζήτησης της αλήθειας. Πρόκειται για συκοφαντική δυσφήμιση που υπηρετεί φάύλες πολιτικές σκοπιμότητες.

Γιάννος Παπαντωνίου

Πρώην Υπουργός

Πρόεδρος Κέντρου Ερευνών Προοδευτικής Πολιτικής

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θα ήθελα, επίσης, να ενημερώσω το Σώμα ότι οι συνάδελφοι Βουλευτές ή και τα μέλη της Κυβέρνησης που βρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, θα ψηφίσουν με επιστολική ψήφο, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής. Σε αυτή την περίπτωση, πριν από την ψηφοφορία, θα παραδοθούν στο Προεδρείο τα ψηφοδέλτιά τους μέσα σε σφραγισμένους φακέλους. Ο φάκελος αυτός θα εσωκλείεται σε έναν μεγαλύτερο φάκελο, επίσης κλειστό, ο οποίος θα αναγράφει το όνομα του Βουλευτή ή του μέλους της Κυβέρνησης που θα ψηφίσει με επιστολική ψήφο. Ο φάκελος θα συνοδεύεται από διαβιβαστικό έγγραφο που θα απευθύνεται προς τον Πρόεδρο της Βουλής. Η παράδοση των φακέλων με τα ψηφοδέλτια θα γίνει από διαπιστευμένους συνεργάτες των Βουλευτών ή των μελών της Κυβέρνησης που πρόκειται να ψηφίσουν με βάση το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Μετά την ολοκλήρωση της συζήτησης θα ακολουθήσει η μυστική ψηφοφορία κατά τα οριζόμενα άρθρα 73 και 155 παράγραφος 8 του Κανονισμού της Βουλής. Προτείνω η συζήτηση να περατωθεί μέχρι τις 17.00' και στη συνέχεια να ακολουθήσει η μυστική ψηφοφορία. Δέχεται η Βουλή την πρόταση αυτή;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συνεπώς το Σώμα συνεψώνησε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Λοβέρδο, ορίστε. Έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Η πρόταση, με την ελαστικότητα που θα δείξετε ως Προεδρείο μετά τις 17.00', γίνεται δεκτή.

Θέλουμε, όμως, εμείς, ως Δημοκρατική Συμπράταξη, να κάνουμε μία προσθήκη.

Το είχαμε αναφέρει αυτό το θέμα, κύριε Πρόεδρε, και όταν συζητούσαμε τον Μάρτιο για τη δημιουργία της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης. Ακούστε. Υπάρχουν κόμματα τα οποία σήμερα δεν θα εκπροσωπηθούν από τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας τους. Η Δημοκρατική Συμπράταξη είναι μια τέτοια περίπτωση.

Θα παρακαλούσα πάρα πολύ, σύμφωνα με το άρθρο 17 του Κανονισμού, να ακολουθηθεί η λογική του άρθρου 17 και όσων άρθρων αναφέρονται στα καθήκοντα του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, όπως το 62, το 64. Εξακτινώνονται οι αρμοδιότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Αυτό που διάβασα δεν το ακούσατε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Αυτό που είπατε εσείς είναι -και πάρα πολύ σωστά αποφάσισε η Διάσκεψη- ότι όταν παρευρεθεί ο Πρόεδρος ή η Πρόεδρος ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μιλάει με μειωμένο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ακριβώς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Επειδή, όμως, σε αυτές τις οργανωμένες συζητήσεις δεν έχουμε δευτερολογίες, αλλά η πολιτική αντιπαράθεση, τουλάχιστον σε επίπεδο Προέδρων, δημιουργεί την ανάγκη να υπάρξουν απαντήσεις, θα σας παρακαλούσα, κύριε Πρόεδρε, γιατί την περασμένη φορά έγινε κατά το ήμισυ αυτό, όπου παραστεί ανάγκη να λάβει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Συμπράταξης, να του το επιτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Υπάρχει κατανόηση, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Διότι αυτά ορίζει ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ακριβώς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κατά δεύτερο, δρώμαι της ευκαιρίας, αφού αναφέρομαι στον Κανονισμό, να σας πω ότι όσοι συμβουλευόμαστε τον Κανονισμό, έχουμε τεράστιο πρόβλημα με τις αλλαγές που γίνονται και δεν είναι ενσωματωμένες στον τόμο. Και επειδή δεν υπάρχει, τουλάχιστον από όσο εγώ γνωρίζω, τρόπος ψηφιακός να μπορούμε να κοιτάμε τις διατάξεις -δηλαδή η αντικατάσταση σε ψηφιακή μορφή να έχει συντελεστεί- δεν μπορούμε να ξέρουμε τι διατάξεις έχουν ενσωματωθεί, και πρέπει να κυκλοφορούμε με χαρτιά συμπληρωματικά, τα οποία δεν είναι εύχρηστα.

Παρακαλώ πάρα πολύ το Προεδρείο να μεταφέρει στον Πρόεδρο ότι υπάρχει μεγάλη ανάγκη τουλάχιστον ένα κομμάτι που αφορά τον Κανονισμό και όχι και το Σύνταγμα, αυτό να ξαναεκδοθεί. Είναι ένα απλό πράγμα. Αν όχι, ψηφιακά τουλάχιστον, να μπορούμε να δουλέψουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Αυτό θα γίνει.

Παρακαλώ, κύριε Παρασκευόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Η πρόταση, την οποία έκανε ο κ. Λοβέρδος για τη δυνατότητα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων να μιλήσουν και αργότερα, είναι λογική. Το θεωρώ αυτονόητο και πρέπει να ισχύσει για όλα τα κόμματα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Με ενημερώνουν τώρα ότι ο κ. Βούτσης, ο Πρόεδρος, είπε ότι έχει κυκλοφορήσει το ΦΕΚ με τις μεταβολές αυτές. Οπότε μπορεί να διανεμηθεί το ΦΕΚ σε όποιον το θέλει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει να συνηγορήσουμε σε αυτή την Αίθουσα. Επιτρέψτε μου. Δεν λέω ότι δεν κυκλοφόρησε το ΦΕΚ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Μεταφέρω την απάντηση του κ. Βούτση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ναι. Δεν λέω ότι δεν κυκλοφόρησε. Βεβαίως κυκλοφόρησε. Αλλά το να μεταφέρεis μαζί σου έναν τόνο κανονισμούς και χαρτιά και να πρέπει να τα χρησιμοποιείς, βλέποντας κάθε φορά ποια παράγραφος έχει αλλάξει, δεν είναι σωστό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κατάλαβα. Ναι. Συμφωνώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λέμε, λοιπόν, να εκδοθεί ή, αν δεν θέλετε για λόγους άλλους να εκδοθεί προς το παρόν τουλάχιστον, ψηφιακά για να μπορούμε να δουλέψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σωστό. Εντάξει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακινώσω στο Σώμα το δελτίο επίκαιρων ερωτήσεων της Πέμπτης 6 Ιουλίου 2017.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1111/27-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Πέλλας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Θεοδώρας Τζάκρη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Εμπορία πυρηνόκαρπων 2017».

2. Η με αριθμό 1156/4-7-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Πέλλας της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Καρασμάνη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Βάλτε επιτέλους τέλος στο "καραμπινάτο" σκάνδαλο με τον δρόμο Χαλκηδόνας - Γιαννιτών - Έδεσσας!».

3. Η με αριθμό 1112/28-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λάρισας της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Κωνσταντίνου Μπαργιώτα προς την Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, με θέμα: «Θα εφαρμοστεί η ψηφιακή υπογραφή από την 1^η Ιουλίου 2017?».

4. Η με αριθμό 1109/27-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Πέλλας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Σαχινίδη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Χαλαζοπτώσεις στην Περιφερειακή Ενότητα Πέλλας».

5. Η με αριθμό 1169/4-7-2017 επίκαιρη ερώτηση του ΣΤ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Λάρισας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Γεωργίου Λαμπρούλη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα λειτουργίας και το σχέδιο κλεισίματος του Θεραπευτηρίου Χρόνιων Παθήσεων Παίδων Σκαρμαγκά.

6. Η με αριθμό 1117/30-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Ωράρια μουσείων και αρχαιολογικών χώρων κατά τη θερινή περίοδο».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 1118/3-7-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Τρικάλων του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Πα-

ναγιώτας Δριτσέλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Ανάγκη άμεσης επίσπευσης των διαδικασιών αποζημίωσης των αγροτών του Νομού Τρικάλων που επλήγησαν από ακραία καιρικά φαινόμενα».

2. Η με αριθμό 1157/4-7-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κοζάνης της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Κασαπίδη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Ποιο το σχέδιο της Κυβέρνησης για την έγγειο αναδιάρθρωση στην ελληνική γεωργία;».

3. Η με αριθμό 1114/29-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Σερρών της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Μιχαήλ Τζελέπη προς τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών, με θέμα: «Η δημιουργία τριών νέων σταθμών διόδων στον οδικό άξονα Προμαχώνας – Σέρρες – Λιμάνι Θεσσαλονίκης είναι καταστροφική για τον Νομό Σερρών».

4. Η με αριθμό 1110/27-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Μίχου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Στα πρόθυρα της καταρρέουσας η οικία του ήρωα της εθνεγερσίας Ανδρέα Μιαούλη».

5. Η με αριθμό 1115/29-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αρκαδίας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Οδυσσέα Κωνσταντινιόπουλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «Σοβαρή απειλή για τις καλλιέργειες της Αρκαδίας η σφήκα της καστανίδας».

6. Η με αριθμό 1123/3-7-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Θεσσαλονίκης του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αντωνίου Γρέγου προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, με θέμα: «Κατάχρηση του ονόματος Μακεδονία σε αθλητικές οργανώσεις».

7. Η με αριθμό 1170/4-7-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Πειραιώς του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Διαμάντως Μανωλάκου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «Απλήρωτοι εργαζόμενοι στην εταιρεία παραγωγής κτηνιατρικών φαρμάκων "PROVET"».

8. Η με αριθμό 1171/4-7-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατωτήρη προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με το «χτύπημα των συνδικαλιστικών και πολιτικών ελευθεριών των εργαζομένων στον κλάδο των Τηλεπικοινωνιών».

9. Η με αριθμό 1103/27-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ιωαννίνων της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνου Τασούλα προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Ελληνής φύλαξη στα χωριά του Δήμου Πωγωνίου Ιωαννίνων».

10. Η με αριθμό 1079/21-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Αττικής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την προστασία και την ασφάλεια των κατοίκων των Αχαρνών.

11. Η με αριθμό 1080/21-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ιωάννη Λαγού προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Ανεξέλεγκτη εγκληματικότητα των Ρομά μετέτρεψε σε άντρο παρανομίας το Μενίδι».

12. Η με αριθμό 1106/27-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συντυχάκη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τις καθυστερήσεις του προγράμματος οργανωμένης δακοκτονίας στην Περιφέρεια Κρήτης.

13. Η με αριθμό 1087/26-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημήτρη Καμμένου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την ανεξέλεγκτη δράση των κουκουλοφόρων αναρχικών.

14. Η με αριθμό 1082/21-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Συνεχιζόμενες τρομοκρατικές επιθέσεις κατά διμοιριών των ΜΑΤ από παρακρατικά στοιχεία».

15. Η με αριθμό 1031/15-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βου-

λευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Ο Δήμος Καβάλας νομιμοποιεί το ψευδοκράτος σε τουριστική έκθεση στην Κωνσταντινούπολη».

16. Η με αριθμό 1030/15-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Αθανάσιου Παπαχριστόπουλου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «Βοήθεια στο Σπίτι».

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 5243/27-4-2017 ερώτηση του Βουλευτή Αττικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αριστείδη Μπαλτά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με το «Ταμείο Αλληλοβοήθειας Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού».

2. Η με αριθμό 4958/10-4-2017 ερώτηση του Ανεξάρτητου Βουλευτή Μεσσηνίας κ. Δημητρίου Κουκούση προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τον κίνδυνο απένταξης του παραδοσιακού ούζου Καλαμάτας από τον κατάλογο προϊόντων Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης.»

Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ανακοινώσω ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς έχει υποδείξει ως ομιλητές τον κ. Καραγιαννίδη, την κ. Κοζομπόλη, τον κ. Τσόγκα, τον κ. Δρίτσα, τον κ. Εμμανουηλίδη, τον κ. Τζιμάνη, τον κ. Μπαλή, τον κ. Παπαφίλιππου και τον κ. Ξυδάκη.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας έχει υποδείξει τον κ. Δαβάκη, τον κ. Τασούλα, τον κ. Παναγιωτόπουλο, τον κ. Δημοσχάκη, τον κ. Γεωργαντά, τον κ. Κεφαλογιάννη.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ έχει υποδείξει ως ομιλητές τον κ. Παπαθεοδώρου και τον κ. Κωνσταντόπουλο.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Χρυσής Αυγής έχει υποδείξει τον κ. Γερμενή και τον κ. Χατζησάββα.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος έχει υποδείξει τον κ. Παφίλη.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων έχει υποδείξει τον κ. Καμμένο και τον κ. Κατσίκη.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα της Ένωσης Κεντρώων έχει υποδείξει την κ. Μεγαλοοικονόμου και τον κ. Καβαδέλλα.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ποταμιού έχει υποδείξει τον κ. Δανέλλη και τον κ. Ψαριανό.

Η Κοινοβουλευτική Ομάδα των Ανεξαρτήτων Βουλευτών έχει υποδείξει τον κ. Θεοχάρη και τον κ. Καρρά.

Οπότε τον λόγο έχει ο κ. Καραγιαννίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε επί της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα, με την ιδιότητα του Κοινοβουλευτικού Εκπρόσωπου, να μου δώσετε τον λόγο στην αρχή. Δεν λέω να μιλήσω πριν από τον συνάδελφο, αλλά σε κάποιο μέρος σε αυτή την πρώτη φάση της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θέλετε να μιλήσετε μόλις τελειώσει ο κ. Καραγιαννίδης;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εντάξει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν μπορούν να μιλήσουν τώρα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Εάν δεν ολοκληρωθεί ο πρώτος κύκλος ομιλητών, δεν γίνεται. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ο πρώτος κύκλος ομιλητών θα πρέπει να ολοκληρωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κοιτάξτε, κύριε Κεφαλογιάννη, ζήτησε τον λόγο ο κ. Παρασκευόπουλος. Εάν τον ζητήσετε και εσείς και προκύψει πρόβλημα, θα το δούμε.

Ποιος είναι ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο κ. Τζαβάρας. Ανεξάρτητα, όμως, από αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εάν ζητήσει τον λόγο, ωραία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Προφανώς μπορεί να μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός όποτε θέλει, αλλά το ζήτημα είναι να υπάρξει μια συζήτηση που να αφήσει κάτι. Εάν μιλήσει ο επόμενος ομιλητής μετά τον ομιλητή του ΣΥΡΙΖΑ, δεν θα έχει κανένα νόημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ωραία, θα προσπαθήσουμε, κύριε Τσιάρρα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα πρότεινα να υπάρξει τουλάχιστον ένας κύκλος ομιλητών από όλα τα κόμματα –νομίζω ότι δεν θα διαφωνήσει ο κ. Παρασκευόπουλος– και, βεβαίως, μετά μπορεί να μιλήσει...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αυτό είναι το απλούστερο που γίνεται πάντα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Καραγιαννίδης έχει τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω, να κάνω δύο εισαγωγικά σχόλια. Νομίζω ότι θα πρέπει να τα βρούμε σε αυτή την κουβέντα, τουλάχιστον σε αυτό το επίπεδο.

Περιμένω από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης να καταδικάσουν τις χθεσινές δηλώσεις του κ. Μπογδάνου στον τηλεοπτικό σταθμό «ΣΚΑΙ», στον οποίο χαρακτήρισε συνεργάτη τρομοκρατών τον Πρωθυπουργό. Νομίζω ότι για ένα πολιτικό σύστημα όπως το δικό μας και μια δημοκρατία όπως η δικιά μας, τέτοιες δηλώσεις πρέπει να καταδικάζονται πάραυτα. Και ελπίζω ότι η δικαιοσύνη κάποια στιγμή θα βγάλει κάποια απόφαση περί του συγκεκριμένου γεγονότος.

Το δεύτερο εισαγωγικό σχόλιο έχει να κάνει με την επιστολή του κ. Παπαντωνίου. Θα περίμενα από έναν πολίτη, που είναι σε δύσκολη θέση βέβαια, αλλά από έναν πολίτη του οποίου έχει απαγορευθεί η έξοδος από την χώρα, του οποίου έχει δεσμευθεί η κινητή και ακίνητη περιουσία και ο οποίος έχει καταδικαστεί τελεσίδικα για ψευδές «πόθεν έσχες», να είναι τουλάχιστον λίγο περισσότερο ευγενής και να μην είναι τόσο προσβλητικός προς την ίδια τη Βουλή και το κοινοβουλευτικό μας σύστημα. Εάν έχει κάτι να πει, θα μπορούσε να το πει εδώ, να έρθει να μιλήσει, να υπερασπίσει τη θέση του, αλλά η επιστολή που έστειλε είναι τουλάχιστον προσβλητική. Και ξαναλέω ότι σε αυτή τη θέση που βρίσκεται κατανοούμε ότι είναι δύσκολη, αλλά τέτοιες συμπεριφορές από πλευράς μας δεν μπορεί να είναι αποδεκτές.

Μπαίνω, λοιπόν, στην κυρίως κουβέντα που αφορά και το πόρισμα. Πιστεύω και νομίζω από αυτά που άκουσα στους δυο μήνες που υπήρξε η συγκεκριμένη προανακριτική επιτροπή ότι ήταν σχεδόν ομόφωνο ή, τέλος πάντων, συντριπτικά πλειοψηφικό το αίτημα να αλλάξει ο άρθρο 86. Γιατί αν δεν υπήρχε αυτό το άρθρο 86, σήμερα ο κ. Παπαντωνίου δεν θα μιλούσε με αυτή την αλαζονεία, γιατί το συγκεκριμένο άρθρο αφήνει Υπουργούς στην άκρη, χωρίς να μπορούμε να τους ελέγξουμε, χωρίς να μπορεί η Βουλή να τους ρωτήσει, χωρίς να μπορούμε να μπούμε στο βάθος της υπόθεσης, χωρίς να μπορούμε να κατανοήσουμε και να βρούμε στοιχεία τα οποία αθρώνουν ή δεν αθρώνουν έναν οποιονδήποτε πολιτικό, που ήταν Υπουργός τα προηγούμενα χρόνια. Αυτό, λοιπόν, το άρθρο δίνει το δικαίωμα στον κάθε Υπουργό, με δυο ηθικές, οι οποίες μπορεί να είναι και ημερήσιες ηθικές της Βουλής, να μην υπάρχει καμμία κατηγορία εναντίον του και να μην κάνουν καμμία έρευνα.

Άρα, η συγκεκριμένη επιτροπή είχε να αποφασίσει εάν θα παρπέμψει τον κ. Παπαντωνίου στην τακτική ποινική δικαιοσύνη, όπως και πράττει με το πόρισμα, η πρόταση του πορίσματος είναι αυτή, γιατί σε άλλη περίπτωση, εφόσον πήγαινε ο κ. Παπαντωνίου σε ένα ειδικό δικαστήριο και εμείς μέναμε να ελέγξουμε, να βρούμε στοιχεία και να πάμε περαιτέρω την υπόθεση, το ειδικό δικαστήριο δεν θα διαρκούσε παραπάνω από πέντε λεπτά, γιατί τα αδικήματα, για τα οποία θα τον κατηγορούσαμε, έχουν παραγραφεί. Και, άρα, πρέπει να καταλήξουμε και να συμφωνήσουμε εδώ και να το πούμε όλοι μαζί ότι το άρθρο 86 είναι προβληματικό, το «περί ευθύνης».

Τρίτο ζήτημα. Θα μπορούσα να διαβάσω τα πρακτικά της εξεταστικής επιτροπής του 2005 και να έχουμε μια εικονά του τι συνέβη τότε, γιατί σε αντίστοιχη περίπτωση με τον κ. Τσοχατζόπουλο, η πλευρά του ΠΑΣΟΚ –αναμενόμενο– αθώωνε τον κ. Τσο-

χατζόπουλο –μάλιστα με πολύ συγκεκριμένα λόγια– θα διαβάσω μόνο τα λόγια του κ. Βενιζέλου. Έλεγε ο κ. Βενιζέλος το 2005: «Δεν προκύπτει κανένα στοιχείο πιθανής τέλεσης ποινικού αδικήματος από τους κ. Τσοχατζόπουλο και Παπαντωνίου, που επί μήνες προσεβλήθησαν και διασύρθηκαν αδικώς». Γνωρίζετε τη συνέχεια που είχε ο κ. Τσοχατζόπουλος. Θα μπορούσα, λοιπόν, να αναφερθώ σε αυτά τα Πρακτικά και να μην κάνουμε καμμία κουβέντα.

Όμως, έχουμε ένα πόρισμα το οποίο καταλήγει σε συγκεκριμένα πράγματα. Πέραν αυτών των πραγμάτων που καταλήγει, όμως, αυτό το πόρισμα, θέλω να πω τα εξής.

Για μια οκταετία το ΠΑΣΟΚ ολοκλήρωσε την κρατικοποίησή του. Από το 1996 έως το 2004 το ΠΑΣΟΚ έγινε πλήρως κρατικό κόμμα. Είχε πλέον στον έλεγχο του όλον τον μηχανισμό και τον σκληρό κρατικό μηχανισμό, τον στρατό, τις μυστικές υπηρεσίες, την αστυνομία και αυτό έδινε την ευχέρεια σε ανθρώπους, όπως ο κ. Παπαντωνίου και ο κ. Τσοχατζόπουλος, να ζημιώνουν την ελληνική οικονομία και προφανώς να θέτουν βάρη οικονομικά στους πολίτες αυτής της χώρας.

Γιατί, σύμφωνα με λόγια του κ. Σπήλιου Σπηλιωτόπουλου, που ήταν τότε Υπουργός Εθνικής Άμυνας, η ζημία από τα εξοπλιστικά ήταν 54 δισεκατομμύρια ευρώ. Αγοράσαμε Leopard που δεν είχαν βλήματα για δέκα χρόνια. Αγοράσαμε, ξαναλέω, τεθωρακισμένα, τα οποία δεν είχαν βλήματα για δέκα χρόνια και τα βγάλαμε στις παρελάσεις, ελικόπτερα που δεν παραλάβαμε σχεδόν ποτέ, άλλα εξοπλιστικά προγράμματα που δεν ολοκληρώθηκαν ποτέ. Επ' αυτού, λοιπόν, υπήρξε μια οκταετία η οποία τουλάχιστον θα πρέπει να ελεγχθεί και είναι και μέσα στις προτάσεις του πορίσματος, εάν και εφόσον οι Βουλευτές συμφωνήσουν να υπάρξει εξεταστική επιτροπή.

Γιατί αυτή η οκταετία, όπως και να το κάνουμε, έχει χαρακτηριστεί ως άριστη. Από εμάς έχει χαρακτηριστεί ως τρομακτική προβληματική. Αν προσθέσουμε το Χρηματιστήριο, τους Ολυμπιακούς Αγώνες και τα εξοπλιστικά, φτάνουμε σε ένα ποσό δισεκατομμυρίων ιλιγγιώδες. Και είναι και η προσπάθεια που γίνεται να μην «ακουμπηθεί» ο τότε Πρωθυπουργός κ. Σημίτης. Αλλά από την άλλη, μένουν όλοι με ένα ερώτημα. Μπορεί να καταγγέλλονται όλα αυτά τα πράγματα, μπορεί να υπάρχουν αποδείξεις για άλλα τόσα πράγματα και ο Πρωθυπουργός εκείνης της περιόδου να μη γνώριζε τίποτα; Υπάρχει, λοιπόν, μια προσπάθεια δημιουργίας «υγειονομικής ζώνης» για τον Πρωθυπουργό. Και αυτό είναι κατανοητό.

Αλλά εδώ πρέπει να συμφωνήσουμε και να συζητήσουμε: Έγιναν εγκλήματα οικονομικά και αμυντικού τύπου από εκείνη την οκταετία και μετά; Να συζητήσουμε: Χρειαζόμαστε να αγοράσουμε αυτά τα πράγματα; Να θυμίσω ότι ο κ. Σπηλιωτόπουλος στην εξεταστική του 2005 –και υπάρχει στα πρακτικά– είχε κατηγορήσει τον κ. Βενιζέλο ως αντιπρόσωπο ρωσική εταιρείας. Βέβαια, μετά υπήρξε η συνεργασία, γιατί η ανάγκη το έφερε. Αλλά να μην τα ξεχνάμε.

Και, κύριε Πρόεδρε, θέλω να κλείσω με κάτι άσχετο που αφορά, όμως, τη δικαιοσύνη. Κατανοούμε και σεβόμαστε τις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Αλλά κριτική φαντάζομαι και θέλω να πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε. Σε αυτή, λοιπόν, την περίπτωση η δικαιοσύνη δεν μπορεί να υπερίπταται της κριτικής. Δεν μπορεί να βγαίνει μια απόφαση από τον Άρειο Πάγο, παραδείγματος χάριν, που να λέει ότι τα μη καταβαλλόμενα ποσά στους εργαζόμενους δεν πραγματοποιούν βλαπτική μεταβολή για τους εργαζόμενους αυτούς. Δεν μπορεί ένα κορίτσι να τρώει δεκατρία χρόνια φυλακή με ένα φτιαχτό DNA. Δεν μπορεί την ίδια στιγμή άνθρωποι που δηλώνουν ότι ξέχασαν να υποβάλουν το «πόθεν έσχες» τους να βγαίνουν αθώοι στην κοινωνία. Για αυτές τις αποφάσεις η δικαιοσύνη κρίνεται και νομίζω ότι έχουμε απόλυτο δικαίωμα να το κάνουμε. Ας πάρουμε, λοιπόν, θέση και γι' αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχω την εντύπωση, κύριε Καραγιαννίδη, ότι η Βουλή νομοθετεί για τη δικαιοσύνη, αλλά δεν έχει το δικαίωμα να υπεισέρχεται σε κάθε απόφαση ξεχωριστά και να κρίνει τη συγκεκριμένη απόφαση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Λοβέρδο, τι θέλετε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο επί ενός πάρα πολύ σοβαρού προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ένα λεπτό για να το εξηγήσω και μετά θέλω δύο λεπτά για να το αναπτύξω. Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σοβαρό για μένα, πάρα πολύ σοβαρό.

Στα χρόνια που είμαι εδώ είναι η πρώτη φορά που θα ζητήσω από συνάδελφο κάτι συγκεκριμένο, κι αν δεν ανταποκριθεί, θα προσφύγω στη δικαιοσύνη.

Όταν συνεδριάζαμε για μια δεύτερη δέσμη προαπαιτούμενων μέτρων προ δύο εβδομάδων, η Δημοκρατική Συμπαράταξη αποχώρησε. Τη γνώμη μας για τους λόγους της αποχώρησής μας εξέθεσα εγώ στο Σώμα και μετά την ομιλία μου φύγαμε. Λίγο μετά πληροφορήθηκα -και από τα Πρακτικά το επιβεβαίωσε- ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Πλειοψηφίας, του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Ξυδάκης πήρε τον λόγο και με συκοφάντησε. Με συκοφάντησε με τον πιο βάνουσο δυνατό τρόπο.

Είπε, δηλαδή, για ένα θέμα πάρα πολύ γνωστό στη Βουλή, ότι εγώ ήμουν αυτός που για να πάρω ψήφους -έδωσε και τον λόγο- δημοσίευσε τις φωτογραφίες των οροθετικών γυναικών.

Κύριε Πρόεδρε, καταθέτω την ομιλία του στα Πρακτικά και σας ζητώ τον λόγο επί προσωπικού με την εξήγηση που σας έδωσα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς ήμασταν η παράταξη που αποχώρησε και δεν είχα τη δυνατότητα να γυρίσω πίσω. Θα ήταν ανακόλουθο με τη βασική μας θέση. Σας ζητώ, λοιπόν, τον λόγο για δύο λεπτά. Το προσωπικό προηγείται των πάντων. Ο Κανονισμός το ορίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας έδωσα για δύο λεπτά, κύριε Λοβέρδο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχε, λοιπόν, δημιουργηθεί το 2012 η εντύπωση -κακώς, αλλά είχε δημιουργηθεί- ότι ως αρμόδιος Υπουργός εγώ, ο Υπουργός Υγείας, είχα δώσει εντολή να δημοσιευθούν φωτογραφίες οροθετικών γυναικών, οι οποίες ενδεχομένως να εκδίδονταν, κ.λπ.. Πέρασε καιρός -δεν υπήρχε κάτι τέτοιο, δεν είχα κάνει κάτι τέτοιο, δεν είχα την αρμοδιότητα να κάνω κάτι τέτοιο- και το θέμα ήρθε στη Βουλή, όταν παρουσίασε τη δράση της η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων. Ρωτήθηκε τότε ο πρόεδρος της από εμένα -γιατί ήμουν μέλος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, εκεί γινόταν η συνεδρίαση- αν υπάρχει κάτι σχετικό με το θέμα των οροθετικών. Η Αρχή απάντησε ότι αφού σκέφθηκε σύμφωνα με τον νόμο, έκανε έρευνα γιατί είχε υποβληθεί καταγγελία. Και διαπίστωσε ότι τις σχετικές εντολές τις είχε δώσει η μόνη αρμόδια: η Εισαγγελία. Θα καταθέσω τη σχετική απόφαση, που έχει πάρει η Αρχή Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων στη Βουλή.

Ρώτησα τον Πρόεδρο της Αρχής πιο συγκεκριμένα και μου απάντησε ότι, ναι, έτσι είναι, μόνο οι εισαγγελείς είχαν δώσει τέτοια εντολή, γιατί μόνο αυτοί είχαν τέτοια αρμοδιότητα.

Ο νόμος, ο οποίος έτσι ορίζει, είναι του 1997, όπως τροποποιήθηκε το 2007, δηλαδή πολύ πριν αναλάβω εγώ κάποια υπουργικά καθήκοντα. Θα καταθέσω και τις δύο νομοθετικές πρωτοβουλίες, του 1997 και του 2007. Ορίζει μάλιστα το 2007 την Εισαγγελία ως μόνη αρμόδια. Κανένας άλλος, δηλαδή, δεν μπορεί να δώσει τέτοια εντολή. Εξεδόθησαν, λοιπόν, τέσσερις εισαγγελικές διατάξεις, με τις οποίες δινόταν η εντολή να δημοσιευθούν οι φωτογραφίες -εισαγγελικές διατάξεις ξαναλέω- για λόγους προστασίας δημοσίου συμφέροντος. Θα τις καταθέσω και αυτές στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτά έγιναν το 2013 στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας.

Ήταν εκεί η κ. Κωνσταντοπούλου, ο κ. Βούτσας, ως μέλη της επιτροπής, όπως και άλλοι συνάδελφοι, ο κ. Τσούκαλης και θυμάμαι και άλλους. Αυτά έχουν καταγραφεί στα πρακτικά της επιτροπής.

Δεν το ήξερε λίγα χρόνια μετά ως Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώνετε, παρακαλώ, γιατί το θέμα της συνεδρίασης δεν είναι αυτό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν το ήξερε αυτό μετά από κάποια χρόνια, το 2015, ο Υπουργός Οικονομικών τότε, ο κ. Τσακαλώτος. Και σε μια σύγκρουση που είχαμε στη Βουλή, μου το ανέφερε. Του έκανα ευθεία επίθεση, καταγράφοντας εδώ, στην Εθνική Αντιπροσωπεία, παρόντων όλων, τα επιχειρήματά μου: «Λες ψέματα, δεν είναι έτσι, είναι αλλιώς».

Το θέμα αυτό συζητήθηκε ακόμη μια φορά στην Εξεταστική Επιτροπή για τα ΜΜΕ από κάποιο λάθος συναδέλφου. Και θεωρήσα ότι, κοινοβουλευτικά τουλάχιστον, έχει κλείσει. Δεν είχε, όμως, κλείσει. Ο κ. Ξυδάκης το επανέφερε με αυτόν τον βάνουσο τρόπο.

Του ζητάω να ανακαλέσει, να ζητήσει συγγνώμη, ειδικά για τη συκοφαντία του θα προσφύγω αρμοδίως. Και του το ζητάω με έναν τρόπο ευθύ, κοινοβουλευτικά άμεσο. Και του ζητώ τώρα να ανακαλέσει.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν θα κάνουμε συζήτηση πάνω σ' αυτό, κύριε Ξυδάκη. Θα σας δώσω, όμως, τον λόγο κάποια άλλη στιγμή, γιατί θα φύγουμε από το θέμα μας.

Ο κ. Παρασκευόπουλος ζήτησε τον λόγο.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Να φανεί, κύριε Πρόεδρε, ότι φυγομαχώ; Να φανεί ότι αρνούμαι να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Είναι προσωπικό θέμα, το ανέλυσε, αλλά δεν θα κάνουμε συζήτηση πάνω σ' αυτό γιατί, απλούστατα, εάν απαντήσετε, κύριε Ξυδάκη, θα ζητήσει ξανά τον λόγο ο κ. Λοβέρδος και θα φύγουμε από το θέμα. Εξέθεσε την άποψή του, την ακούσαμε. Θα ζητήσετε τον λόγο να απαντήσετε κάποια στιγμή, όχι όμως να γίνει συζήτηση. Διαλογική συζήτηση δεν θα γίνει. Θα προχωρήσουμε κανονικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Στον κ. Λοβέρδο έχω να πω ότι μια πολιτική κρίση εξέφερα με όρους πολιτικούς, που αφορά τη δική του πολιτική δράση. Είναι πράγματα, τα οποία έχουν τεθεί επανειλημμένα στο Κοινοβούλιο. Δεν ανέφερα κάτι για την προσωπικότητά του, αλλά για την πολιτική του δράση. Συγκρούσεις πολιτικές και διαφοροποιήσεις είναι επιβεβλημένο να γίνονται στο Κοινοβούλιο.

Από εκεί και πέρα εγώ θυμάμαι τι είπα. Υπάρχουν και τα Πρακτικά. Όταν χρειαστεί να γίνει μια συζήτηση επ' αυτού, να γίνει. Δεν θέλω να δώσω έκταση τώρα, αλλά δεν μπορώ να ανακαλέσω και τίποτα από όσα είπα ως πολιτική κρίση. Δεν απαγορεύονται οι πολιτικές κρίσεις μεταξύ εκλεγμένων Βουλευτών μέσα στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου. Είναι πολιτική κρίση και επανειλημμένως έχει τεθεί στο Κοινοβούλιο. Δεν το έθεσα ούτε πρώτος ούτε με προσωπικούς όρους αλλά με πολιτικούς όρους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Καμμένος που είναι ο επόμενος ομιλητής κατά τον Κανονισμό, δεν είναι στην Αίθουσα αυτή τη στιγμή.

Κύριε Παρασκευόπουλε, για ποιο θέμα ζητήσατε τον λόγο;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν ζητήσα τον λόγο για κάποιο συγκεκριμένο θέμα, παρά μόνο για την τοποθέτησή μου ως Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου, για να πω και κάποια πράγματα για τη διαδικασία που προηγήθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Θέλετε να μιλήσετε τώρα ή...;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Μπορώ στο τέλος του πρώτου κύκλου, όπως ζήτησαν οι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Στο τέλος του

πρώτου κύκλου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να μιλήσω εγώ στην θέση του κ. Καμμένου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Αμυρά, έχετε τον λόγο επί της διαδικασίας για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μία ερώτηση θα ήθελα να κάνω, για να διευκρινίσουμε λίγο τη διαδικασία. Αλλάζουν οι προβλέψεις του Κανονισμού; Θα τηρηθεί η διαδικασία που είπαμε, δηλαδή πρώτα οι ομιλητές και μετά οι κοινοβουλευτικοί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ασφαλώς θα τηρηθεί η διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Γιατί είδα ότι ο κ. Παρασκευόπουλος ζήτησε τον λόγο ως κοινοβουλευτικός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κ. Καμμένος δεν είναι εδώ, που κατά τον Κανονισμό θα έπρεπε να μιλήσει ως, κατά κάποιον τρόπο, κατηγορούν κόμμα και θα προχωρήσουμε στον κ. Δαβάκη. Τι να κάνουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τον λόγο, λοιπόν, έχει ο κ. Δαβάκης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν εισέλθω στο υπό συζήτηση θέμα, θα ήθελα να αναφερθώ σε κάτι, το οποίο εμείς στη Λακωνία το βλέπουμε κατ' επανάληψη τα τελευταία, τουλάχιστον, δεκαπέντε χρόνια και είναι η εκδήλωση πυρκαγιών.

Πριν δύο μέρες εκδηλώθηκε μια σημαντική πυρκαγιά σε ένα μεγάλο μέρος του Δήμου Ανατολικής Μάνης και εκ του αποτελέσματος συνάγεται ότι όλοι βρισκόμαστε στο ίδιο έργο θεατές και αυτή τη φορά. Περίπου σαράντα χιλιάδες στρέμματα καλλιεργήσιμης γης έγιναν στάχτη, ελαιόδεντρα τα οποία θα είχαν μια σημαντική παραγωγή φέτος, κήκαν, στάβλοι, ζώα και όλο εκείνο το σκηνικό καταστροφής το οποίο συντίθεται μετά από μια τέτοια πυρκαγιά.

Οι ευθύνες είναι τεράστιες. Δεν θέλω να αναφερθώ, κάνοντας αντιπολίτευση σήμερα στην Κυβέρνηση, αλλά θέλω να επαναλάβω το προσωπικό βίωμα το οποίο εισέπραξα -και νομίζω ότι πολλοί εκ των συναδέλφων όλων των πτερύγων εισπράττουν σε ανάλογες περιπτώσεις- που όταν εκδηλώνεται μια πυρκαγιά -ειδικά ημών των Βουλευτών της περιφέρειας- αρχίζουν τα τηλέφωνα από ανθρώπους των περιοχών που έχουν το κινητό μας, που έχουν τα τηλέφωνα μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Δαβάκη, επί του θέματος εάν έχετε την καλοσύνη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Θα προχωρήσω. Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Και αυτό θέμα είναι κύριε Πρόεδρε.

Η αδυναμία συντονισμού, η έλλειψη εναερίων μέσων, η διαθεσιμότητα η οποία είναι σε τραγικό επίπεδο σήμερα, μας κάνει να σκεφτόμαστε ότι πρέπει επιτέλους κάποιοι να ντρέπονται, όπως χθες ο κ. Τσίπρας ο οποίος πήγε στην Ελευσίνα, τάχα μου τάχα μου για να δει τη Μοίρα Πυροσβεστικών Αεροσκαφών. Ας μας πει ο κ. Τσίπρας και ο κ. Καμμένος, ποια διαθεσιμότητα πυροσβεστικών αεροσκαφών έχουμε σήμερα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, προχωρήστε επί του θέματος, γιατί δεν θα δώσω τον λόγο για απάντηση. Με αυτή την ιστορία θα πάμε σε άλλα θέματα. Προχωρήστε στο θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: ...όταν από τον Οκτώβριο -κάθε χρόνο- μέχρι τον Μάιο γίνεται συντήρηση των πυροσβεστικών αεροσκαφών και φθάνουμε σήμερα στον Μάιο, να μην έχουμε αυτή τη διαθεσιμότητα την οποία χρειάζεται. Αντιλαμβάνεστε ότι αυτό πρέπει να μας κάνει όλους να σκεφτούμε, πέρα από κομματικές ιδιότητες, σοβαρά την υπόθεση της αντιπυρικής προστασίας της χώρας μας.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ συνεχίστε στο θέμα της συζήτησης. Παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Τα λεφτά από το 2007 ποιος τα έφαγε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δεν θέλω να κάνω ιστορία. Το 2007, κάηκε όλη η Ελλάδα. Για αυτό ήρθατε εσείς για να τα φτιάξετε

όλα! Για αυτό ήρθατε εσείς για να τα φτιάξετε όλα! Μην κάνετε τους ιστορικούς!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ο ελληνικός λαός σας ψήφισε για να αλλάξετε αυτά τα οποία εμείς δεν κάναμε. Δεν σας ψήφισε για να είστε ιστορικοί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ επί του θέματος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ για την ανοχή.

Ακούγοντας τον προλαλήσαντα κ. Καραγιαννίδη να αναφέρεται στις διάφορες θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για το πόρισμα, μου ήρθαν στο μυαλό αυτά που έλεγε στις 28 Μαρτίου.

Ο κ. Καραγιαννίδης στις 28 Μαρτίου ζητούσε να μάθει για εξοπλιστικά προγράμματα -θυμάμαι, μάλιστα, ότι είχε και συγκεκριμένες λεπτομέρειες να αναφέρει- και για όλα εκείνα τα ζητήματα τα οποία θα φώτιζε η υπό σύσταση εξεταστική επιτροπή.

Μάλιστα στην ομιλία του πριν από λίγο ανέφερε ότι το 2005, στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου, υπήρξαν ομιλίες -και ανέφερε τον κ. Βενιζέλο- που τον κ. Τσοχατζόπουλο, κατά το κοινώς λεγόμενο, τον «έβγαζαν λάδι». Πρέπει να ανατρέξει, όμως, στα Πρακτικά, για να δει τι έλεγε η συνάδελφός του στον τότε Συνασπισμό-ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ξηροτύρη -Αικατερινάρη, που ανέφερε επί λέξει ότι: «Δεν υπάρχει καμμία ποινική υπόθεση στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου». Όχι, λοιπόν, να αναφέρεται μόνο σε ζητήματα άλλων κομμάτων αλλά να αναφέρεται και σ' αυτά που ο οίκος ο δικός τους, το δικό τους κόμμα ανέφερε την περίοδο εκείνη.

Εν πάση περιπτώσει αυτό το οποίο σήμερα συνάγουμε περίπου τρεις μήνες από τη σύσταση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, είναι ότι αυτά που είπε ο κ. Τσίπρας, που άφησε συγκεκριμένες αιχμές για την υπόθεση Παπαντωνίου και τις παρεμβάσεις της δικαιοσύνης, προκειμένου να μην έρθει σύντομα, ανατρέπονται από παρεμβάσεις δικών του Υπουργών σε συγκεκριμένη πολύκροτη δίκη.

Επίσης για το θέμα της απιστίας που η δική σας πρόταση το θεωρούσε παραγεγραμμένο, βλέπουμε σήμερα μια κατάσταση, η οποία επιβεβαιώνει αυτά που λέγαμε σε εκείνη τη συνεδρίαση.

Ακόμη είχε αναφέρει ότι η Κυβέρνηση είναι απολύτως προσηλωμένη στην υπόθεση της διαφάνειας, θέλοντας να ορίσει πάλι διαχωριστικές γραμμές, όταν έχει υπογράψει τα πάντα και όταν και ο κ. Καμμένος μας έλεγε ότι θέλει να ανοίξουμε σιδήποτε, προκειμένου να δείτε τη διαφάνεια και όλα εκείνα για τα οποία σήμερα εσείς επαίρεστε.

Τι ισχύει σήμερα, κύριε συνάδελφε; Οι εργασίες της επιτροπής ολοκληρώθηκαν, με τη διαπίστωση ότι καμμία συνεισφορά δεν μπορεί να έχει η Βουλή στη διαδικασία αυτή ούτε στην περίπτωση της απιστίας -λόγω της παραγραφής όπως ξέρετε- ούτε στην περίπτωση της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Η συγκεκριμένη κατάληξη, λοιπόν, της επιτροπής μας, δεν ήταν απολύτως ευδιάκριτη στην αρχή ούτε προέκυψε ως εντελώς απροσδόκητο και καινοφανές αποτέλεσμα. Η πάροδος του αξιοποιήσιμου της απιστίας ήταν γνωστή σε όλους μας -να μην είμαστε υποκριτές- όπως, επίσης, και το ζήτημα της νομιμοποίησης εσόδων.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα, που η Κυβέρνηση επέλεξε κατά τη διάρκεια της συζήτησης στην Ολομέλεια, να αφήσει υπόνοιες κατά πολιτικών αντιπάλων, να χαράξει όπως προείπα τις διαχωριστικές γραμμές, να επαναλάβουμε ζητήματα τα οποία θα έπρεπε να τα είχαμε πει τότε.

Η απάντηση σε όλα αυτά είναι απλή. Με την πλήρη κάτρευση του αντιμνημονιακού μύθου της η Κυβέρνηση, όπως προείπα, στήνει -ακούστηκε προηγουμένως από τον συνάδελφο του ΣΥΡΙΖΑ- διαχωριστικές γραμμές διαφάνειας, σταυροφόρων της καθαρής και ζητήματα με τα οποία νομίζει ότι μπορεί να ξεγελάσει τον ελληνικό λαό από τα καθημερινά του προβλήματα.

Ανέκυψαν ενδείξεις ότι υπήρξαν παρεμβάσεις στην υπόθεση Παπαντωνίου. Ουδέν ψευδέστερον τούτου. Επίσης η πολύμηνη

καθυστέρηση των έξι δικογραφιών στη Βουλή την οποία είχαμε στηλιτεύσει κατά τη συζήτηση αυτή για τη σύσταση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής, σε συνδυασμό με την επιλογή να δοθεί ασύμμετρη επικοινωνιακή έμφαση στη διαδικασία, είναι ενδεικτική του γεγονότος ότι η Κυβέρνηση ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε για την ουσία της υπόθεσης, κύριοι συνάδελφοι και κοιτώ εσάς του ΣΥΡΙΖΑ, διότι αυτή είναι η αλήθεια! Η διαφάνεια, η απονομή δικαιοσύνης και η χρηστή διαχείριση του δημοσίου χρήματος είναι αυτά που ζητάει ο ελληνικός λαός από σήμερα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Και από χθες.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Και από χθες. Φυσικά. Και σας τα λέει ένα κόμμα, το οποίο έχει βληθεί από τέτοιου είδους αναφορές, για τις οποίες δεν βρέθηκε τίποτα.

Αυτό το οποίο προσπαθούμε εμείς σήμερα να πούμε, είναι ότι ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να παρασύρεται από τέτοιου είδους βόμβες κρότου-λάμψης, όπως οι συστάσεις τέτοιων επιτροπών, οι οποίες εξαρχής είναι ατελέσφορες, εξαιτίας συγκεκριμένων δεσμεύσεων και συνταγματικών και νομικών, αλλά από την ουσία των θεμάτων.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να σχολιάσω παρενθετικά, κάτι που ειπώθηκε από τον κ. Καμμένο τη Δευτέρα στην προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση για την οικονομία.

Είπε ο κύριος Υπουργός τα εξής: «Σε αντίθεση με άλλους Υπουργούς εγώ βρίσκομαι κοντά στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων. Μένω μαζί τους τα βράδια στις μονάδες και προσπαθώ...»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, σας παρακαλώ, είστε εκτός συζητήσεως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κ. Καμμένος έχει μεπρεδέψει τον ρόλο του. Ο ρόλος του Υπουργού Εθνικής Άμυνας δεν είναι να μένει με τα στελέχη και να περνάει τις ώρες του πιλοτάροντας ελικόπτερα. Ο ρόλος του Υπουργού Εθνικής Άμυνας είναι να λύνει τα προβλήματα των στελεχών. Λύθηκε το υπόλοιπο 50% της αποφάσεως του Σ.τ.Ε; Λύθηκαν ζητήματα όπως το πάγωμα των ωριμάνσεων, κύριε Καμμένε; Λύθηκαν ζητήματα της ακίνητης περιουσίας των Ενόπλων Δυνάμεων;

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Δαβάκη, δεν θα εκτραπεί η συζήτηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Οι διακοπές σας, κύριε Πρόεδρε, είναι περισσότερες από τον χρόνο τον οποίο ζήτησα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν είναι οι διακοπές μου περισσότερες...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αυτά όλα μας κάνουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να λέμε ότι πρέπει επιτέλους σε αυτή την Αίθουσα να μην επιπολάζει η υποκρισία και ο καιροσκοπισμός στις πολιτικές μας κινήσεις. Πρέπει να έχουμε συγκεκριμένες θέσεις και όταν ξεκινάμε συγκεκριμένα θέματα, πρέπει να τα φέρνουμε εις πέρας με βάση την ειλικρίνεια, τη σοβαρότητα και τον σεβασμό στον ελληνικό λαό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εγώ ευχαριστώ.

Αντί του κ. Δημήτρη Καμμένου οι ΑΝΕΛ προτείνουν τον κ. Κατσίκη, γιατί ο κ. Καμμένος δεν είναι στην Αίθουσα.

Παρακαλώ, κύριε Κατσίκη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς αναγκάζομαι κι εγώ να παρεκκλίνω του Κανονισμού και να μην τοποθετηθώ απευθείας επί του θέματος, για το οποίο συνεδριάζει σήμερα η Ολομέλεια, μη δυνάμενος να αφήσω απάντητα όλα εκείνα τα οποία λέγονται εδώ, με απώτερο σκοπό να πλήξουν την προσωπικότητα του Προέδρου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων αλλά και την ιδιότητά του ως Υπουργού Εθνικής Άμυνας. Όταν ασχολούνται συνεχώς και καθημερινά οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης με το πρόσωπό του, αποδεικνύεται ότι και τον φοβούνται και υπό μία έννοια αποτιμούν -παρά τα όσα λένε- το έργο του ως ωφέλιμο, αποτελεσματικό και εποικοδομητικό.

Θέλω, λοιπόν, να πω στον κ. Δαβάκη, τον πρώην Υφυπουργό Εθνικής Άμυνας, τον συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, που διερρωτάται γιατί δεν δίδει το άλλο 50% στις Ένοπλες Δυνάμεις, δηλαδή σε εκείνους που τις υπηρετούν και σε εκείνους οι οποίοι

προσέφυγαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και πέτυχαν και απέδειξαν ότι αδικήθηκαν από εκείνη την κυβέρνηση για την παρακράτηση και τις περικοπές από τα δεδουλευμένα τους, από τον κόπο τους και από τον ιδρώτα τους, το εξής: Εσείς, λοιπόν, που δεν εκτελέσατε μια δικαστική απόφαση παρά μόνο ως προς το ήμισυ της δικαστικής απόφασης, του 50%...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δώστε το άλλο 50% εσείς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και πότε το κάνετε; Τον Δεκέμβριο του 2014 γνωρίζοντας ότι τον Γενάρη, δεν θα είστε Κυβέρνηση. Και ποιος πληρώνει αυτή τη στιγμή το 50%, αγαπητέ κύριε συνάδελφε; Το πληρώνει η σημερινή Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, κύριε Κατσίκη, επί του θέματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Και ποιος εξασφάλισε το υπόλοιπο 50% από τον προϋπολογισμό και σας έδωσε ο Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και τους κωδικούς; Ο ίδιος ο Πάνος Καμμένος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αφήστε τα αυτά!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Σε ό,τι αφορά την αγάπη του προς τις Ένοπλες Δυνάμεις και τους υπηρετούντες σε αυτές, την επαφή του στην ακριτική πατρίδα με τα στρατόπεδα, είναι κάτι το οποίο για πρώτη φορά αυτός κάνει και επειδή εσείς ποτέ δεν μπορέσατε, ίσως δημιουργεί σε εσάς αυτή τη στιγμή, το να βγά-ζετε στην έκφραση του κοινοβουλευτικού σας λόγου τον πόνο εκείνον, που πολιτικά δεν σας περιποιεί τιμή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Σας παρακαλώ, κύριε Κατσίκη, επί του θέματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συμμορφώνομαι των υποδείξεών σας σε αυτό το σημείο και μπαίνω στην ουσία του θέματος, λέγοντας ότι...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Δώστε το άλλο 50% εσείς. Δώστε το!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Έχει αποδοθεί, κύριε Δαβάκη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Έχει αποδοθεί; Λέτε ψέματα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Όμως και το 50% το οποίο ψηφίσατε εσείς τον Δεκέμβριο του 2014, εμείς το πληρώνουμε, εμείς το αποδίδουμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Μην κοροϊδεύετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, επί του θέματος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Πείτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, γιατί στερήσατε από τις Ένοπλες Δυνάμεις τα δεδουλευμένα τους και να ζητήσετε και ένα συγγνώμη, αφού το συνεχίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, επί του θέματος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΙΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπαίνω στην ουσία του θέματος.

Με αφορμή τις ποινικές δικογραφίες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που διαβιβάστηκαν στη Βουλή, συστάθηκε, όπως γνωρίζουμε, στις 28 Μαρτίου 2017 ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή, στην οποία ανατέθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επόμενα του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών, προκειμένου να διερευνηθεί η ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας κατά του ελληνικού δημοσίου, καθώς και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα από τον πρώην Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου.

Για την ιστορία ο Γιάννος Παπαντωνίου κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας από τον Οκτώβριο του 2001 έως και τον Μάρτιο του 2004 είχε υπογράψει συμβάσεις εξοπλιστικών προγραμμάτων συνολικού ύψους 6,22 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κατά τη διάρκεια των εργασιών της η επιτροπή διέκρινε τις πράξεις που αποδίδονται στον πρώην Υπουργό και για μεν την απιστία έκρινε ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο της πράξης αυτής, επειδή το Σύνταγμα για τις περιπτώσεις αυτές τάσσει ειδικές προθεσμίες, για δε τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα έκρινε ότι αυτή δεν τελέστηκε κατά τη διάρκεια των υπουργικών του καθηκόντων.

Συνεπώς οποιαδήποτε ενέργεια της επιτροπής θα ενείχε στοιχεία αναρμοδιότητας, δεδομένου ότι η παράγραφος 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος ορίζει πως ανακύπτει ειδική αρμοδιότητα της Βουλής για εγκλήματα, που οι πολιτικοί τέλεσαν κατά τη διάρκεια άσκησης των καθηκόντων τους.

Εφόσον, λοιπόν, κρίθηκε πως η τέλεση διεπράχθη σε χρόνο διάφορο από αυτόν της άσκησης των υπουργικών του καθηκόντων, η δίωξη πρέπει να αποτελέσει αρμοδιότητα των ποινικών δικαστηρίων.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ με τη σύσταση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης συνέδραμε στη διερεύνηση της ορθής ή όχι εκτέλεσης έξι συμβάσεων προμήθειας εξοπλισμού και αμυντικών προγραμμάτων, συνεπικούρησε το αίτημα της δικαστικής συνδρομής και επετεύχθη άνοιγμα λογαριασμών, πλήρης καταγραφή των εισροών και εκροών αυτών, καθώς επίσης προβήν και στη δέσμευση περιουσιακών στοιχείων του πρώην Υπουργού.

Επειδή όπως προέκυψε κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές πράξεις έχει τελεστεί τόσο κατά τη θητεία του ως Υπουργού Εθνικής Άμυνας όσο και σε μεταγενέστερο χρόνο, πλην, όμως, εκτός της άσκησης των καθηκόντων του ως Υπουργού η δίωξη και η εκδίκαση της παραπάνω πράξης πρέπει να ασκηθεί από τα αρμόδια, κατά το κοινό Ποινικό Δίκαιο, δικωτικά όργανα και δικαστήρια.

Ο πρώην Υπουργός δεν θα προστατευθεί από ειδικές και ευνοϊκές διατάξεις και ρυθμίσεις που ισχύουν κατά το Σύνταγμα για μέλη της κυβέρνησης, αλλά θα αντιμετωπιστεί όπως ένας απλός πολίτης. Με την παραπομπή των δικογραφιών στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών διασφαλίζεται η επιτάχυνση και η αποτελεσματικότητα απονομής δικαιοσύνης με όρους κράτους δικαίου.

Η απόφαση μας να χυθεί άπλετο φως στην περίοδο Σημίτη - Γιάννου, κατά τη διάρκεια της οποίας ίσως συνετελέσθη η μεγαλύτερη λεηλασία δημοσίου χρήματος με τις συμβάσεις για εξοπλιστικά προγράμματα, είναι ειλημμένη. Η υπόθεση αυτή, όπως και άλλες, αφορά χρήματα του ελληνικού λαού, που κατασπαταλήθηκαν επί σειρά ετών στερώντας από τη χώρα πολύτιμους πόρους.

Κλείνοντας, θα ήθελα να υπενθυμίσω την προτεραιοποίηση που έθεσε ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, κ. Πάνος Καμμένος, όταν ανέλαβε τα καθήκοντα του, στη διερεύνηση των συμβάσεων προμηθειών των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Ήταν ο πρώτος που μίλησε ανοικτά, με ονοματεπώνυμο, και δεν έχει διαψευστεί από την εξέλιξη των γεγονότων.

Οι αποστολές στη δικαιοσύνη των περιέργων και αμαρτωλών συμβάσεων αποδείχθηκε πως δεν ήταν κενές περιεχομένου.

Καλώ, λοιπόν, το σύνολο του Σώματος, να υποστηρίξει την πρόταση της Κυβέρνησης και να ψηφίσει την παραπομπή του πρώην Υπουργού στην ποινική δικαιοσύνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Η κ. Κοζομπόλη, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, έχει τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Γιατί, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τι είπατε;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Ποια είναι η σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Η σειρά των ομιλητών όπως μου την έχουν δώσει από το Προεδρείο -όπως έχει συμφωνηθεί, εν πάση περιπτώσει- είναι να μιλήσει πρώτα η κ. Κοζομπόλη και μετά εσείς, κύριε Παπαθεοδώρου. Ο κατάλογος έχει γίνει με βάση με αυτά που έχουν συμφωνηθεί από τα κόμματα.

Παρακαλώ, κυρία Κοζομπόλη, έχετε τον λόγο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εμείς έχουμε έναν ομιλητή, ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο, που είμαι εγώ και θα μιλήσει και ο Δημήτρης ο Κουτσούμπας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Πότε το είπατε; Τώρα το ζητήσατε αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στον πρώτο κύκλο πρέπει να μιλήσουμε κι εμείς. Δεν μπορεί να μιλήσουν όλα τα άλλα κόμματα κι εμείς να είμαστε απ' έξω. Δεν γίνεται αυτό. Εκτός αν θέλετε να γράψουμε πέντε ομιλητές και να πάρουμε τον λόγο έτσι. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κύριε Παφίλη, τώρα ζητήσατε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πότε τώρα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τώρα πριν από λίγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αφού δώσατε τον λόγο ήδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ο κατάλογος έχει γίνει με συμφωνία των κομμάτων. Δεν τον έκανα εγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πριν όταν ρωτήσατε, είπα ότι εγώ θα μιλήσω. Δεν έχουμε άλλον ομιλητή. Επομένως στην πρώτη συζήτηση θα πρέπει να πάρουμε τον λόγο, όπως τον παίρνουν όλα τα άλλα κόμματα. Μετά ας πάρουν τον λόγο όλοι μαζί. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Συμφωνώ, αλλά τώρα ζητάτε τον λόγο, κύριε Παφίλη. Τι να κάνουμε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ τον λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Δανέλλη, έχετε τον λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Δεν πρέπει να κλείσουμε έναν πρώτο κύκλο, όπου ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κάθε κόμματος θα τοποθετηθεί;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Τα κόμματα έχουν συμφωνήσει σε αυτόν τον κατάλογο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Να τηρηθεί ο κατάλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Αυτόν τηρώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ο συνάδελφος κ. Καραγιαννίδης μίλησε για τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν πρέπει να κλείσουμε τον πρώτο κύκλο των κομμάτων και μετά να ξαναοίξει για τον ΣΥΡΙΖΑ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Δεν είναι ένας από κάθε κόμμα. Έχει εναλλαγή, όπως ακριβώς γίνεται όταν συζητούμε τον προϋπολογισμό. Το ίδιο πράγμα γίνεται και τώρα με τις αναλογίες των κομμάτων. Σε αυτό έχουν συμφωνήσει τα κόμματα.

Ορίστε, κυρία Κοζομπόλη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπω κι εγώ στον πειρασμό να κάνω ένα σχόλιο, γιατί προκληθήκα από τον συνάδελφό μου, τον κ. Δαβάκη, για τις φωτιές στη Μάνη. Ξέρει πολύ καλά ότι όλες τις μέρες των πυρκαγιών - κι όταν σβήστηκαν οι πρώτες και αναζωπυρώθηκαν μετά- εντελώς υπόπτως, όλες οι δυνάμεις -πεζοπόρα τμήματα, οχήματα- παρέμειναν στην περιοχή. Μόνο την Κυριακή έφυγαν τέσσερα, για να πάνε στις περιοχές που είχαν υψηλό βαθμό επικινδυνότητας. Το γνωρίζει ο κ. Δαβάκης αυτό και απορώ.

Το δεύτερο που θέλω να σχολιάσω, είναι ότι μου προκαλεί αλγινή εντύπωση η ταύτιση της Νέας Δημοκρατίας, που εκφράστηκε διά του κ. Δαβάκη προ ολίγου, με την άποψη του κ. Παπαντωνίου ότι δήθεν η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή συγκροτήθηκε ακριβώς για να παρεκκλίνει η ατζέντα της κυβερνητικής πολιτικής. Ουδέν αναληθέστερο και λυπάμαι πάρα πολύ γι' αυτή την ταύτιση, κύριε Δαβάκη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τη στιγμή που οι εισαγγελικές αρχές απέστειλαν τις δικογραφίες στη Βουλή...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Αφού είναι παραγεγραμμένες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Οι διαδικασίες, σύμφωνα με το Σύνταγμα, είναι συγκεκριμένες, κύριε Δαβάκη, και τις ξέρετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Ήταν παραγεγραμμένες, κυρία μου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Η διαδικασία ήταν προδιαγεγραμμένη και συγκεκριμένη. Ήταν αναγκαίο να συγκροτηθεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή, προκειμένου να διενεργήσει προκαταρκτική εξέταση κατά το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων

από τον πρώην Υπουργό κ. Παπαντωνίου.

Η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή που συγκροτήθηκε, ολοκλήρωσε τις εργασίες της στην ταχθείσα προθεσμία και εξέδωσε πόρισμα, σύμφωνα με το οποίο από τις πράξεις που αποδίδονται στον πρώην Υπουργό, για μεν την πράξη της απιστίας κρίθηκε ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο λόγω της τασσόμενης από το Σύνταγμα ειδικής προθεσμίας, για δε την πράξη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κρίθηκε ότι αυτή δεν τελέσθηκε κατά τη διάρκεια της άσκησης των καθηκόντων του.

Κατά συνέπεια η δίωξη της αποτελεί αρμοδιότητα των κοινών ποινικών δικαστηρίων και ο πρώην Υπουργός οδηγείται να δικαστεί στο αρμόδιο ποινικό δικαστήριο με την κατηγορία νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες πράξεις και θα αντιμετωπίσει τη δικαιοσύνη όπως ο κοινός πολίτης.

Όλα ωραία και καλά; Κατά την προσωπική μου άποψη καθόλου ωραία και καλά. Γιατί; Έχω επ' αυτού δύο επισημάνσεις. Η πρώτη επισημάνση έχει να κάνει με το γεγονός ότι οι αξιόποινες πράξεις στις οποίες φέρεται να έχει ανάμιξη ο κ. Παπαντωνίου, τελέστηκαν από το 2001 έως το 2004. Αντικείμενο διερεύνησης από τη δικαιοσύνη οι συγκεκριμένες πράξεις έγιναν δέκα έως δώδεκα χρόνια αργότερα μετά από τον φερόμενο χρόνο της τέλεσής τους. Στη Βουλή οι σχηματισθείσες δικογραφίες ήρθαν δύο χρόνια αργότερα. Είναι πολύ μεγάλο διάστημα αντίδρασης και δράσης με πλήθος δημοσιευμάτων από το 2004 έως το 2013 και 2014, να αναφέρονται σε παρατυπίες, παρανομίες. Έχω και εδώ μερικά από αυτά και ενδεικτικά αναφέρω: «Σκανδαλώδη εύνοια του ΥΠΕΘΑ προς τη «SONAK» Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα», «Τραγωδία σε συνέχεια», «Καμένη γη παρέλαβε η νέα ηγεσία», «Στον αέρα το πρόγραμμα ηλεκτρονικού πολέμου». Όλα αυτά το 2004, το 2005, το 2006, το 2008, το 2009, είναι πλήθος δημοσιευμάτων. Κανένας δεν είδε και δεν άκουσε τίποτα όλα αυτά τα χρόνια ούτε δικαστικός λειτουργός ούτε κρατικός λειτουργός;

Παρατηρείται μία, στην καλύτερη περίπτωση, αδράνεια του κρατικού μηχανισμού, που φτάνει στα όρια συγκάλυψης γεγονότων, μια συννομισία σιωπής. Ποια τα αντανακλαστικά των δημοσίων λειτουργών που τάχθηκαν στις συγκεκριμένες θέσεις, για να υπηρετήσουν το δημόσιο συμφέρον;

Οι κυβερνήσεις άλλαζαν, αλλά κάποιοι ονόματι Λιακουνάκος εκπρόσωποι εταιρειών όπλων, διαμεσολαβητές στην αγορά οπλικών συστημάτων αλλά και σύμβουλος για την αγορά και σύμβουλος για την κατάρτιση των συμβάσεων των αντισταθμιστικών ωφελιμάτων ήταν πάντα συνομιλητής όλων των κυβερνήσεων, γαλάζιων και πράσινων, για περισσότερα από είκοσι χρόνια. Πόσο άρρωστο πρέπει να είναι ένα σύστημα, για να μη γίνεται αντιληπτό από αρμόδια προς τούτο πρόσωπα ότι δεν υπηρετείται το δημόσιο συμφέρον, αντιθέτως βλάπτεται;

Ποιο είναι το μήνυμα για την κοινωνία, που εμπνέεται από τους αρχηγούς της, όταν είναι διάχυτη η αίσθηση της αυστηρής τιμωρίας της μικρής παραβατικότητας, όταν οι φυλακές γεμίζουν με φτωχοδιάβολους, ενώ το οικονομικό έγκλημα, που έχει υποθηκεύσει το μέλλον της χώρας μας, μένει ατιμώρητο; Δεν θωρακίζεται η κοινωνία απέναντι στην ασχήμια και το έγκλημα αλλά δηλητηριάζεται και απαιτούνται μεγάλη δύναμη και αντιστάσεις, για να αντιδράσει και να διαμαρτυρηθεί κάποιος για το αυτονόητο, ενώ ένα μεγάλο μέρος λειτουργεί παθητικά, πράττει το ίδιο, τηρουμένων των αναλογιών βέβαια. Ποιος θα λογοδοτήσει, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για το συγκεκριμένο έγκλημα σε βάρος της κοινωνίας;

Η δεύτερη επισημάνσή μου έχει να κάνει με τη συμπεριφορά του κ. Παπαντωνίου. Αρχικά ο κ. Παπαντωνίου απέστειλε μία επιστολή, με την οποία ισχυριζόταν ότι επί δεκατέσσερα χρόνια όλες οι συμβάσεις του Υπουργείου Άμυνας έχουν υποστεί εξουχιστικό έλεγχο από διοικητικές, δικαστικές και άλλες αρχές, χωρίς να βρεθεί καμία απολύτως ένδειξη παρανόμων ή παράτυπων ενεργειών ή παραλείψεων και ότι δήθεν η σύσταση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής γίνεται για να αλλάξει, όπως είπε και ο κ. Δαβάκης, επικοινωνιακή ατζέντα το πολιτικό αδιέξοδο της Κυβέρνησης, για να στοχοποιήσουμε το ΠΑΣΟΚ, να τιμωρήσουμε την κυβέρνηση Σημίτη.

Τον ισχυρισμό περί κανενός στοιχείου τον διέψευσαν οι ίδιες

οι δικογραφίες, που ακριβώς για αυτό απεστάλησαν στη Βουλή, γιατί υπάρχουν ενδείξεις που, όμως, αφορούν πολιτικό πρόσωπο. Όσο για τους ελέγχους επί δεκατέσσερα έτη από διοικητικές και δικαστικές αρχές καλύτερα πιστεύω να μην είναι αλήθεια για τις ίδιες τις αρχές.

Ακολούθως ο κ. Παπαντωνίου επέλεξε να μην εμφανιστεί στην επιτροπή, όταν κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις. Στην επιστολή του, όμως, προς την επιτροπή μας μάς κατηγορεί ως συκοφάντες και φαύλους. Αιδώς Αργείοι!

Ας ερχόταν ο κ. Παπαντωνίου στην επιτροπή να εκθέσει τις απόψεις του. Όχι όμως να εξαπολύει μύδρους κατά των Βουλευτών, οι οποίοι δεν έκαναν τίποτα παραπάνω, δεν είπαν τίποτα παραπάνω από όσα είπαν οι εισαγγελικές αρχές. Αυτό κατά τη γνώμη μου είναι πολιτική δειλία. Εξάλλου αν ο κ. Παπαντωνίου θεωρεί ότι συκοφαντείται, ας υποβάλει μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση και να αποδειχθεί το συκοφαντικό γεγονός. Θα καταθέσω στα Πρακτικά και τις δύο επιστολές του κ. Παπαντωνίου για να παραμείνουν.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας ότι όλοι μιλάμε για διαφθορά. Η διαφθορά όμως δεν είναι ένα μεταφυσικό φαινόμενο, είναι απτό γεγονός του κόσμου τούτου και αντιπαλεύεται όχι με λόγια και με ευχολόγια αλλά με νόμους, με κανόνες, με πράξεις και με συγκεκριμένη στάση ζωής και ειδικά εκείνων που οι πολίτες τούς εμπιστεύθηκαν την Κυβέρνηση αυτής της χώρας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Κι εγώ ευχαριστώ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα διδακτικό θέμα. Ούτε μισό λεπτό δεν θα μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ορίστε, κύριε Αθανασίου. Για μισό λεπτό μόνο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω το εξής. Θα το ξέρουν οι νομικοί. Ουσιαστική αξιολόγηση των ισχυρισμών και των στοιχείων της δικογραφίας απαγορεύεται να γίνεται τώρα. Το λέω για να τελεωθούμε γρήγορα. Εφόσον έχει κριθεί ομόφωνα σχεδόν από την επιτροπή ότι δεν υπάρχει δικαιοδοσία της Βουλής, γι' αυτό δεν μπορείτε να κάνετε αξιολόγηση. Χάνουμε χρόνο χωρίς λόγο. Απαγορεύεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Νομίζω ότι είναι θέμα ουσίας και όχι διαδικασίας, κύριε Πρόεδρε, και θα απαντηθεί κατά τη ροή των αγορεύσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Εντάξει.

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απευθύνομαι κατ' αρχάς στους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ με πάρα πολλή αγάπη και συμπάθεια, για να πω ότι σήμερα τουλάχιστον δεν θα πρέπει να διαβάσετε αυτό, το έντυπο της «ΑΥΓΗΣ», το οποίο λέει ότι σήμερα η Βουλή στέλνει τον Παπαντωνίου στη δικαιοσύνη. Το πόρισμα της Βουλής να διαβάσετε. Το πόρισμα λέει το ακριβώς αντίθετο και με τη βάση του πορίσματος θα πρέπει να μιλήσουμε σήμερα, όχι για να υποστηρίξουμε τον κ. Παπαντωνίου ή να υποστηρίξουμε το αντίθετο αλλά πάντως αυτή η πληροφόρηση είναι παραπληροφόρηση.

Εδώ ερχόμαστε στο βασικό. Πιστεύω ότι η αμετροέπεια αυτής της Κυβέρνησης και η συστηματική απαξίωση κάθε θεσμικού πλαισίου από τους εκπροσώπους της, είναι πλέον προκλητική και βλάπτει την ομαλή λειτουργία της δημοκρατίας. Παραθέτω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα εξής: «Δεν είναι δυνατόν να ζητάτε εξεταστική επιτροπή, όταν το θέμα διερευνάται από τη δικαιοσύνη. Να καταθέσετε όποια στοιχεία έχετε στη δικαιοσύνη, η οποία και τελικά θα αποφανθεί». Είναι τα λόγια του Πρωθυπουργού κατά την αγόρευσή του τη Δευτέρα 3 Ιουλίου, την περασμένη Δευτέρα, απαντώντας για το ενδεχόμενο σύστασης εξεταστικής επιτροπής για τον κ. Καμμένο. Είναι, ακριβώς, αυτό το οποίο σας είχαμε τονίσει από την πλευρά της Δημοκρατικής Συμπαράταξης στην Ολομέλεια της Βουλής την 28^η Μαρτίου

2017, στη συνεδρίαση όπου αποφασίστηκε η συγκρότηση ειδικής επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης του άρθρου 86 του Συντάγματος. Σας λέγαμε: «Από την κοινοβουλευτική περίοδο που το όνομα του υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου συσχετίστηκε με οποιονδήποτε τρόπο με αδικήματα απιστίας, παρήλθαν έξι κοινοβουλευτικές περιόδους. Το αδίκημα έχει παραγραφεί. Το δε αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ανήκει στην αρμοδιότητα των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, επομένως η δικαιοσύνη που έχει επιληφθεί αυτής της έρευνας, έπρεπε να συνεχίσει να κάνει τη δουλειά της».

Συνεπώς θα μπορούσε η αρμόδια δικαστική αρχή, διαπιστώνοντας την πασιφανέστατη απόσβεση προθεσμίας, να θέσει την υπόθεση στο αρχείο λόγω εξάλειψης του αξιοποιήσιμου και ταυτοχρόνως να ασκήσει τα καθήκοντά της ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από την παράνομη δραστηριότητα, χωρίς να εμποδίζεται ούτε από τη διαδικασία της Βουλής ούτε από οποιαδήποτε εξεταστική. Ωστόσο προτιμήθηκε η διαδικασία του άρθρου 86 του Συντάγματος, προκειμένου η Βουλή να διαπιστώσει την παραγραφή. Σας λέγαμε τότε: «Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες είναι διαρκές, μη συναφές με την άσκηση της υπουργικής εξουσίας, ανήκει στην αποκλειστική δικαιοσύνη των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, δεν είναι ζήτημα διαδικαστικό, είναι ζήτημα ουσίας, στη διαδικασία των οποίων υπάγονται και όλες οι ανακριτικές ή προανακριτικές πράξεις και δικαστικές ενέργειες, που αφορούν το συγκεκριμένο αδίκημα».

Τι έλεγε ο Πρωθυπουργός στις 28 Μαρτίου στην Ολομέλεια; Ο Πρωθυπουργός από αυτό το Βήμα μιλούσε για την απόλυτη αναγκαιότητα σύστασης ειδικής επιτροπής με ύψος απειλητικό όχι ως προς το πρόσωπο του πρώην Υπουργού αλλά ως προς τον πολιτικό χώρο από τον οποίο προήρχετο, δηλαδή το ΠΑΣΟΚ, χρησιμοποιώντας και τις αντίστοιχες κορώνες για διερεύνηση εις βάθος της υπόθεσης, η οποία θα αποκάλυπτε τα πάντα σε συνθήκες -φαντάζομαι- δικαστικού σίριαλ και πολιτικού θρίλερ διαρκείας.

Αυτό επιδιώξατε. Ωστόσο από τη δεύτερη κιόλας συνεδρίαση της ειδικής επιτροπής αποδείχθηκε με νομικά επιχειρήματα και μάλιστα από την ίδια την πλευρά της Πλειοψηφίας η αναρμοδιότητα της Βουλής. Η φούσκα έσκασε, όπως αναμενόταν, αποκάλυπτοντας τη μόνη αλήθεια, ότι το αδίκημα της απιστίας δεν έπρεπε ποτέ να έχει παραπεμφθεί, γιατί είχε παραγραφεί, το δε αδίκημα της νομιμοποίησης παρανόμως κτηθέντων εισοδημάτων θα έπρεπε ήδη να έχει διερευνηθεί από τη δικαιοσύνη και μάλιστα με το αιτιολογικό ότι αυτό δεν είχε καμμία σχέση με τα υπουργικά καθήκοντα του τότε Υπουργού.

Τι σας λέγαμε εμείς τότε; Η Δημοκρατική Συμπαράταξη είχε καταγγείλει στον ελληνικό λαό τον αντιπερισπασμό που επιχειρούσατε όπως και την επιλεκτική ποινικοποίηση της πολιτικής ζωής σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη στιγμή για τη χώρα. Η δικαιοσύνη θα έπρεπε να μιλήσει. Η Βουλή θα έπρεπε να ακούσει τη δικαιοσύνη.

Τι προτείνει σήμερα το πόρισμα της επιτροπής; Να μην ασκηθεί ποινική δίωξη και όχι αυτό που γράφει το κομματικό έντυπο του ΣΥΡΙΖΑ. Να μην ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του ελληνικού δημοσίου, το οποίο φέρεται ότι τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του λόγω εξάλειψης του αξιοποιήσιμου. Να παραπέμψει τις έξι υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος φαίνεται ότι ήδη έχει ξεκινήσει να εργάζεται γι' αυτό. Δηλαδή αποφάσισε αυτό το οποίο σας λέγαμε και σας είχαμε επισημάνει από την αρχή, χωρίς να χρειάζονται αλληπάλληλες συνεδριάσεις της επιτροπής για διαδικαστικά θέματα -που ήταν οι περισσότερες και ελάχιστες επί της ουσίας- αφού ούτε μάρτυρες εξετάστηκαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε άλλη νομική διερεύνηση έγινε της υπόθεσης. Γι' αυτό και μου φαίνεται παράδοξο το γεγονός, μέσα στο πόρισμα να υπάρχουν κρίσεις αξιολογικές επί της ουσίας, τις οποίες δεν μπορεί να κάνει η Βουλή αλλά τις οποίες οφείλει να κάνει μόνο η δικαιοσύνη.

Από τη δεύτερη συνεδρίαση είχαν λήξει τα πάντα και γι' αυτό

είπαμε ότι η φούσκα της υποτιθέμενης ρομφαίας κατά της δικαιοσύνης και της διαφθοράς είχε σπάσει και όλα παραπέμπονταν στην τακτική ποινική δικαιοσύνη.

Όμως το πολιτικό ερώτημα και με πολλές νομικές προεκτάσεις είναι γιατί αυτό δεν έγινε εξαρχής. Όταν το συζητούσαμε εδώ, γιατί επιλέξατε τη δήμευση παραπομπή ή τη διαφάνεια α λα καρτ, το επικοινωνιακό παιχνίδι, τις απειλές για δίκες τύπου Μόσχας; Γιατί επιλέξατε την διακριτική μεταχείριση των κυβερνητικών περιόδων;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Εντάξει, τώρα. Κόψε κάτι.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Γιατί επιλέξατε, τελικά, να υπάρχει αυτή η θολούρα των δήμευσεων μέσω της παραμέμβασης των νέων υποτιθέμενων αρχαγγέλων της καθαρής μέχρι το καλοκαίρι, τώρα που ο κόσμος ανακαλύπτει και γεύεται τα δήθεν επιτεύγματα της νέας γενναίας διαπραγματεύσεώς σας; Γιατί δεν έχει τίποτε άλλο μέσα αυτό το πόρισμα;

Νομίζω ότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -προσωπική μου γνώμη, δεν σας ζητώ να τη μοιραστούμε- έχετε αποτύχει και στη σκηνοθεσία και στην παράσταση με όσους Πολάκηδες, με όσους Καμμένους ανεβάσατε στο κυβερνητικό προσκήνιο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Θέατρο δεν παίζουμε. Αλλού να τα πείτε αυτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Προτείνετε εξεταστικές χωρίς αντικείμενο. Φτάνετε στο σημείο -δεν σας ακούμε- να επικυρώσετε αυτόν τον...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα κάνετε κάτι; Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

Σας παρακαλώ, κύριε Θεώνε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε συνάδελφε, όσο και να φωνάζετε, θα τα ακούσετε.

Προτείνετε, λοιπόν, εξεταστικές χωρίς αντικείμενο. Φτάνετε στο σημείο να επικυρώσετε αυτόνομη πόρισμα μη άσκησης δίωξης για παραγεγραμμένα αδικήματα και για άλλα αδικήματα με τα οποία ασχολείται η δικαιοσύνη, ταυτόχρονα με την άρνησή σας να γίνει οποιαδήποτε εξεταστική για την περίοδο Βαρουφάκη ή για τις παρεμβάσεις Καμμένου στη δικαιοσύνη και νομίζετε ότι ο κόσμος τρώει ακόμη από τον σάντο του 2015.

Αλλάξατε τα πράγματα και θα το καταλάβετε σύντομα ή όποτε αποφασίσετε εσείς να δώσετε τον λόγο στον κόσμο, για να μιλήσει. Τότε η σιωπηλή σήμερα πλειοψηφία θα σας στείλει τον λογαριασμό της συνειδητής και συστηματικής πολιτικής εξαπάτησης όλης αυτής της περιόδου.

Άλλωστε, κατά την άποψή μου, φαντάζει οξύμωρο, να επικαλείστε εσείς σήμερα τη δικαιοσύνη και ο Υπουργός σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Παπαθεοδώρου.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό θα έχω ολοκληρώσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Κρεμαστινός): Ναι αλλά σας έχω δώσει ήδη παραπάνω χρόνο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Την ανοχή σας, λοιπόν, για ένα λεπτό ακόμη.

Έλεγα, λοιπόν, ότι επικαλείσθε σήμερα τη δικαιοσύνη και ο Υπουργός σας, ποιητής στον ελεύθερο χρόνο του καταγγέλλει το «Ελλάς, Ελλήνων, Δικαστών». Το διαβάσατε αυτό; Κάποτε ο κύριος Πρωθυπουργός με βουρκωμένα μάτια στη Βουλή υποστήριζε, πως η πρώτη φορά Αριστερά είναι η κάθε λέξη του Συντάγματος. Μέσα σε ελάχιστο, όμως, χρόνο η πρώτη φορά Αριστερά έχει επιδείξει πρωτοφανή δυσανεξία για οποιονδήποτε έλεγχο και κριτική, ακόμη και αυτού της δικαιοσύνης όταν αμφισβητεί την ηγεμονία της.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Δεν είναι πια μια Αριστερά που τα βάζει απλά με τους δικαστές. Είναι μία Κυβέρνηση, που τα βάζει με ολόκληρο το πλαίσιο του δημοκρατικού συνταγματισμού της χώρας. Γι' αυτό και ένας

ακόμη λόγος που αυτή η Κυβέρνηση θα καταρρεύσει κάτω από την αποδοκιμασία των πολιτών, δεν θα είναι μόνο η διαχειριστική της ανεπάρκεια, αλλά, κυρίως, η πολιτισμική αυταπάτη του καθεστωτισμού της. Η αίσθηση, δηλαδή, ότι ο στιχοπλόκος κ. Πολάκης, γράφοντας μερικές μαντινάδες, αυτές οι μαντινάδες αρέσουν μόνο στον Πρωθυπουργό και σε κανέναν άλλον. Εκεί το οξύμωρο γίνεται γελοίο αλλά επιζήμιο για τη δημοκρατία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Κάτι για τον κ. Παπαντωνίου δεν είπατε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τα λέει το πόρισμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Για το ancient regime, μιλά!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ: Τα λέει το πόρισμα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ηρεμία, ηρεμία. Ανακατωσούρα μεγάλη βλέπω.

Επειδή από το Κομμουνιστικό Κόμμα στον πρώτο κύκλο ομιλητών δεν υπάρχει ομιλητής, έχει ζητήσει να μιλήσει ο κ. Παφίλης ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος –γιατί δεν υπάρχει ομιλητής από το κόμμα του– και νομίζω ότι παρά την αρχική συμφωνία που είχε γίνει ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι αρχίζουν να παίρνουν τον λόγο μετά τον πρώτο κύκλο, αν έχουμε και τη συναίνεσή σας, μπορούμε να κάνουμε αυτή την εντός εισαγωγικών «παραχώρηση».

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο κ. Παφίλης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είχαμε την εντύπωση ότι θα μιλήσει ένας από κάθε κόμμα και όχι με βάση τη δύναμη των κομμάτων στον πρώτο κύκλο, όπως γίνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει δεν υπάρχει θέμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γι' αυτό και δεν θέσαμε θέμα.

Θα αποφύγω να τοποθετηθώ στις νομικές ερμηνείες και στον καυγά, γιατί, ξέρετε, η νομοθεσία είναι και πώς την ερμηνεύει ο καθένας. Για το ίδιο θέμα δέκα πανεπιστημιακοί μπορεί να έχουν δεκαπέντε διαφορετικές γνώμες. Έτσι προκύπτει και εδώ, αλλά θα επανέλθω στην ουσία.

Εμείς έχουμε τοποθετηθεί, όπως κι αν διαβάσετε το πόρισμα, με μια δήλωση πολύ μεγάλη –μιας σελίδας, δηλαδή– όπου επισημαίνουμε ποια είναι η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας σε σχέση με τη συγκρότηση αυτής της επιτροπής αλλά και γενικότερα.

Ξεκαθαρίζουμε από την αρχή ότι εμείς ούτε είχαμε ποτέ ούτε έχουμε κανέναν δισταγμό, για να πούμε ότι χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση για ενδεχόμενες ευθύνες για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, το οποίο, βέβαια, ερευνά η δικαιοσύνη, γιατί, βέβαια, το αδίκημα της απιστίας έχει παραγραφεί.

Θεωρούμε –και θα το αποδείξει και η πορεία– ότι δεν έγινε ουσιαστική διερεύνηση και αυτό δεν είναι τυχαίο ούτε μπορούσε να γίνει, όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα, για ένα θέμα που είναι τεράστιο όπως είναι το θέμα των εξοπλισμών. Μιλάμε για αμύθητα και απίστευτα ποσά. Θα πω παρακάτω ορισμένα πράγματα. Συνδέεται με την πολιτική της άμυνας της χώρας, συνδέεται με την ένταξή της στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση αλλά και σε άλλους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς και ο ελληνικός λαός έχει πληρώσει τα μαλλιά της κεφαλής του για εξοπλισμούς, που δεν υπηρετούν, κατά κύριο λόγο, την άμυνά του.

Τώρα σε σχέση με το πώς εξελίχθηκε η υπόθεση, να μιλήσουμε απλά, για να καταλαβαίνει ο κόσμος. Έρχεται εδώ ένας φάκελος από τη δικαιοσύνη, όπως έρχονται πάρα πολλοί, ο οποίος φάκελος είναι ξεκάθαρος. Τι θα έπρεπε να γίνει, κατά τη γνώμη μας, εάν υπήρχε και εάν υπάρχει άλλη πολιτική βούληση; Ήταν γνωστό ότι το αδίκημα της απιστίας ήταν παραγεγραμμένο ή όχι; Υπήρχε κανένας που να μην το ήξερε; Όχι. Ήταν γνωστό, λοιπόν, αυτό που έρχεται από τη δικαιοσύνη.

Δεύτερον, είναι γνωστό ότι το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων

από παράνομες δραστηριότητες αφορά τη Δικαιοσύνη, ναι ή όχι; Ήταν γνωστό, όπως και το ότι το διερευνά. Άρα λογικά θα έπρεπε να επιστραφεί και να γίνει κατάθεση, εάν θέλουν και όσοι θέλουν...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Από ποιον να επιστραφεί;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εδώ επιστρέφονται τόσοι και τόσοι κάθε ημέρα. Ξέρετε πόσες υποθέσεις έρχονται εδώ; Το ξέρετε καλύτερα από εμένα και επιστρέφονται για διαφορετικούς λόγους.

Τι θα μπορούσε, όμως, να γίνει, εάν υπήρχε και εάν υπάρχει πολιτική βούληση, που δεν αφορά μόνο τον κ. Παπαντωνίου αλλά γενικότερα το θέμα των εξοπλισμών; Θα μπορούσε να κατατεθεί πρόταση για δημιουργία εξεταστικής επιτροπής, η οποία θα ερευνήσει σε βάθος –με αφορμή το θέμα του Παπαντωνίου, εάν θέλετε, αλλά δεν είναι αυτό το ουσιαστικό– όλη την ιστορία των εξοπλισμών και τα τεράστια σκάνδαλα εντός ή εκτός εισαγωγικών.

Προέκυψε τίποτα από την προανακριτική επιτροπή; Όλα τα στοιχεία που έχει το πόρισμα ήταν στη δικογραφία. Βγήκε τίποτα καινούριο; Όχι. Ήταν γνωστά όλα αυτά. Υπήρξε τίποτα καινούριο από τη δίμηνη συζήτηση; Έγινε κάποια καινούργια έρευνα; Έγινε κάτι διαφορετικό; Ήρθε κάποιο νέο στοιχείο; Όχι. Άρα ήταν γνωστά όλα αυτά.

Ήταν γνωστός ο έλεγχος του ΣΔΟΕ, ναι ή όχι; Πασίγνωστος! Αυτό το θέμα εμείς βάζουμε και λέμε ότι θα μπορούσε και θα έπρεπε να γίνει αυτή η διαδικασία. Γι' αυτό και καταθέσαμε αυτή τη δήλωση και γι' αυτό δεν συμφωνήσαμε με το πόρισμα. Όχι, δηλαδή, ότι δεν συμφωνούμε, άλλωστε έτσι και άλλώς αυτό θα γίνει, αφού ήδη η υπόθεση Παπαντωνίου είναι στη Βουλή, ήδη έχει φάει καταδίκες για πάρα πολλά θέματα και ήδη διερευνώνται αυτά και είναι γνωστό ότι η Βουλή δεν έχει αρμοδιότητα.

Γιατί έγινε όλο αυτό; Όχι, βέβαια, ότι εμείς έχουμε καμμία αυταπάτη ότι οι εξεταστικές θα βρουν άκρη. Υπάρχει μεγάλη εμπειρία –δεν ξέρω πόσες έχουν γίνει μέχρι τώρα, έχω χάσει τον λογαριασμό– και για το πού κατέληξαν, με κορυφαία αυτή της «SIEMENS» που κατέληξε για ένα σκάνδαλο που συντάραξε όχι μόνο την Ελλάδα αλλά ολόκληρο τον κόσμο στους εξής δύο: Μαντέλη και Τσουκάτο. Όλοι οι υπόλοιποι βγήκαν καθαροί, γιατί δεν μπορείς να βρεις άκρη. Έτσι είναι, γιατί το σύστημα είναι έτσι διασφαλισμένο και έχει τόσες ασφαλιστικές δικλίδες –δεν μπορεί τώρα εδώ να μην το ξέρουν άνθρωποι που ασχολούνται και πολιτικά αλλά και νομικά τόσα χρόνια– που όταν φτάνει να κινδυνεύει, το πολύ-πολύ να δώσει κανέναν για να θυσιαστεί, για να φουσθήξει ο ούριος άνεμος και να συνεχιστούν οι μίζες και η διαφθορά. Έτσι γίνεται πάντα και εμείς που έχουμε τη λιγότερη πρόσβαση και δεν μπορούμε να βρούμε στοιχεία, κάνουμε προσπάθειες, όσο μπορούμε, γιατί μας ενδιαφέρει, βέβαια, να αποκαλυφθούν οι μίζες. Γιατί οι μίζες με τι συνδέονται; Με όλη τη λειτουργία του καπιταλιστικού συστήματος. Είναι το δέσιμο των επιχειρηματικών ομίλων, των μονοπωλίων με την πολιτική εξουσία, που έχουν και που υπηρετούν τα μονοπώλια. Η μίζα δίνεται, για να γυρίσει πιο γρήγορα η μηχανή. Παντού δίνεται.

Εδώ έχουν βγει στοιχεία. Θα ξαναπώ για την «LOCKHEED» που είναι κολοσσός και σε συνέντευξη Τύπου ειπώθηκε ότι εξαγόρασε εβδομήντα πέντε κυβερνήσεις χωρών-μελών του ΟΗΕ, για να πουλήσει τα αεροπλάνα. Πόσοι το έχουν πει; Οι Γερμανοί δεν το έχουν πει; Ποιοι δεν το έχουν πει; Αυτό έγινε σε ολόκληρο τον κόσμο και αυτό γίνεται, βέβαια, και ανάμεσα στους ανταγωνισμούς.

Μην αρχίσουμε την ιστορία με το C41. Να μην την επαναφέρω, αλλά δείχνει με ποιον τρόπο και ποιοι παρήλασαν σ' αυτή την εννιάοσίων τώων ωρών εξεταστική επιτροπή για τη «SIEMENS». Παρήλασε το απαύγασμα της ελληνικής κοινωνίας, όλοι οι μεγαλοκαπιταλιστές, χρηματιστές και ό,τι άλλο θέλεις, που ήταν ανακατεμένοι με όλα αυτά. Γι' αυτό λέμε ότι είναι συστατικό στοιχείο του ίδιου του συστήματος η διαφθορά και όποιος λέει ή υπόσχεται ότι με το καπιταλιστικό σύστημα, με το κεφάλαιο στην εξουσία, με όλα αυτά που υπάρχουν θα χτυπήσει τη διαφθορά, κοροϊδεύει και τον κόσμο και τον ίδιο του τον εαυτό. Εμείς δεν πιστεύουμε ότι είναι έτσι, αλλά είναι πολιτική τοποθέτηση.

Πα' όλα αυτά λέμε ότι μπορεί έστω και κάτι να βγει. Αυτό που

βγαίνει πολλές φορές, είναι ότι μαθαίνει και ο λαός τι ακριβώς γίνεται και αντιλαμβάνεται πώς λειτουργεί το ίδιο το σύστημα. Γιατί δημιουργήθηκε έτσι; Είναι θέμα εντυπώσεων.

Κοιτάξτε, εδώ πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Αυτή η συνταγή ότι όταν παίρνονται αντιλαϊκά μέτρα, πετάμε και ένα θέμα είτε εξεταστική είτε κάτι άλλο, είναι δοκιμασμένη στην ελληνική πολιτική ζωή. Την έχουν ακολουθήσει και οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ, που ως καλός μαθητής ξεπερνάει καμιά φορά τον δάσκαλο.

Όταν στριμώνονται τα πράγματα, πέφτουν φωτοβολίδες, οι οποίες μόλις περάσουν τα πράγματα ξανασηβήνουν. Αυτό γίνεται. Ας καθίσει ένας να δει το πολιτικό ημερολόγιο της Ελλάδας. Θα το κάνουμε μια φορά. Το έχουμε υποσχεθεί.

Δεν αμφισβητεί κανένας ότι μπορεί να υπάρχει καλή πρόθεση αλλά λέμε τι γίνεται στην πραγματικότητα. Δημιουργούνται οι εντυπώσεις και αν δεν δημιουργούνται, ιδού η Ρόδος καταθέστε για εξεταστική, παρότι δεν έχουμε αυταπάτες ότι μπορεί να βρεθεί άκρη, αλλά τέλος πάντων θα βγουν αρκετά πράγματα. Το θέμα δεν αφορά μόνο τον κ. Παπαντωνίου, αφορά πάρα πολλούς -και εννοώ πολιτικά πρόσωπα.

Ποιο είναι, όμως, το μεγαλύτερο σκάνδαλο και τι συγκαλύπτετε όλοι συνειδητά εδώ; Το μεγαλύτερο σκάνδαλο δεν είναι οι μίζες. Οι μίζες είναι «παρωνυχίδα» μπροστά στα αμύθητα κέρδη των εταιριών, μπροστά στα απίστευτα χρήματα που πληρώνει ο ελληνικός λαός, υποτίθεται για την άμυνά του, για να εξασφαλίσει την άμυνα της χώρας και την εδαφική του ακεραιότητα. Αυτό είναι το μεγαλύτερο. Αυτό το κρύβουν όλοι.

Ένα κλασικό τεράστιο παράδειγμα είναι η υπόθεση που εξετάστηκε με το C41 και το σύστημα TETRA που είχε η Αστυνομία. Το σύστημα TETRA το πλήρωσε 125 εκατομμύρια ευρώ ο ελληνικός λαός. Πλήρωσε όχι την ιδιοκτησία, την κτήση του αλλά τη χρήση του.

Υπήρχε πρόταση σουηδικής εταιρείας, να δημιουργηθεί TETRA με 12,5 εκατομμύρια ευρώ αλλά επειδή δεν κάλυπτε όλη την Ελλάδα, αν το βάζαμε επί δύο, θα κόστιζε ας πούμε με 25 εκατομμύρια ευρώ. Δεν επιλέχθηκε. Έπесαν οι μίζες που ήταν 10%, ας πούμε ακραία, άρα 12 εκατομμύρια ευρώ.

Τα υπόλοιπα 100 εκατομμύρια ευρώ ποιος τα κέρδισε; Η «SIEMENS» και η «MOTOROLA». Γιατί αυτοί έφτιαξαν το TETRA. Όλοι μιλάνε για το 2% και το 6% και το 10% και τα τεράστια και αμύθητα κέρδη των εταιρειών, που φθάνουν τα 100 εκατομμύρια ευρώ, τα θάβουν όλοι, πλην του ΚΚΕ που λέει: «Να ποιο είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο».

Το ίδιο συμβαίνει και στην άμυνα. Είναι μεγάλο το σκάνδαλο για πάρα πολλούς λόγους. Γιατί ξαναλέμε ότι οι εξοπλισμοί πλέον καθορίζονται σχεδόν απόλυτα σήμερα από την ένταξη της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση -και το ύψος των εξοπλισμών και πολλά άλλα.

Ας ξεκινήσουμε από ορισμένα. Έχει απόφαση το ΝΑΤΟ το 40% των ενόπλων δυναμικών κάθε χώρας-μέλους, να είναι δυνάμεις ταχείας επέμβασης κάτω από τη διαταγή της συμμαχίας και η όχι; Τι σημαίνει δυνάμεις ταχείας επέμβασης; Υπάρχουν και στρατιωτικοί. Σημαίνει καλύτερο εξοπλισμό, καλύτερα όπλα και επιθετικές δυνάμεις. Για ποιον; Για το ΝΑΤΟ.

Την εφαρμόζαν όλες οι κυβερνήσεις πριν; Ναι ή όχι; Την εφαρμόζει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Ναι ή όχι; Την εφαρμόζουν παντού. Πληρώνει ο ελληνικός λαός; Για ποιο πράγμα πληρώνει; Για να διασφαλίσει την άμυνά του και τα σύνορά του, που για αυτό, ναι, πληρώνει και πρέπει να πληρώνει. Όχι αλλά για να είναι στην υπηρεσία των φονιάδων του ΝΑΤΟ, που έχουν βάψει με αίμα ολόκληρη την ανθρωπότητα. Δεν έχουν αφήσει τίποτα όρθιο.

Διαβάστε -έχει σημασία- μόνο τι έκανε στη Γιουγκοσλαβία το ΝΑΤΟ, για να δούμε για ποιους πληρώνει ο ελληνικός λαός. Μέχρι και νηπιαγωγεία βομβάρδισαν μέχρι και γηροκομεία, μέχρι και μαιευτικές κλινικές, υποδομές, με απεμπλουτισμένο ουράνιο, απαγορευμένες βόμβες, τα πάντα. Σε αυτούς ορκίζεστε πίστη και είπε μάλιστα ο Πρωθυπουργός ότι το ΝΑΤΟ είναι όργανο ασφάλειας των λαών. Αυτό είπε στις Βρυξέλλες.

Δεύτερον, υπάρχουν δεκατρείς στρατιωτικές αποστολές στο εξωτερικό συν οι αποστολές στη Νάπολη, στις Βρυξέλλες κ.λπ.. Πόσα εκατομμύρια ευρώ κοστίζουν κάθε χρόνο για τον ελληνικό

λαό; Τι χρειάζονται; Υπηρετούν την άμυνα της χώρας; Όχι. Αυτά δεν είναι χρήματα;

Τρίτον, εξοπλισμοί. Επειδή δεν έχω πολύ χρόνο, ποιος καθορίζει τι, πόσο θα πάρουμε και από ποιες χώρες; Ποιος το καθορίζει; Ο Ελληνικός Στρατός κάνει αυτές τις προτάσεις ή καθορίζονται από τις νατοϊκές ανάγκες;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Θα πω παραδείγματα τηλεγραφικά. Πρώτον, Leopard. Δεύτερον, φρεγάτες. Ήθελε η Ελλάδα τόσες φρεγάτες ανοιχτής θάλασσας ή ήθελε έναν συνδυασμό φρεγατών μικρότερων λόγω του χώρου του Αιγαίου, που είναι μικρότερος; Στρατιωτικοί έλεγαν - και όχι του Κομμουνιστικού Κόμματος- ότι έπρεπε να υπάρχει συνδυασμός. Το ίδιο και με τα άρματα. Όλοι οι αξιωματικοί έλεγαν για τα Leopard ότι είναι πάρα πολλά και υπερβολικά και ότι δεν μπορούν να καλύψουν την άμυνα των νησιών αυτά τα άρματα. Κι όμως, πάρθηκαν τα Leopard. Τα Leopard όμως μπορούσαν να λειτουργήσουν πολύ καλά για τις πεδιάδες της Βουλγαρίας και αλλού. Γι' αυτό επιλέχθηκαν. Όπως και οι φρεγάτες ανοιχτής θάλασσας επιλέχθηκαν για να συμμετέχουν στις νατοϊκές αποστολές της Μεσογείου, που η Ελλάδα δεν είχε καμιά δουλειά. Πόσα δισκατομμύρια, λοιπόν, υπάρχουν γύρω από αυτά; Για να μην αναφέρω και πάρα πολλά άλλα πράγματα. Διότι υπάρχουν πάρα πολλά.

Τέταρτο θέμα: αμυντική βιομηχανία. Γιατί καταστράφηκε η αμυντική βιομηχανία της Ελλάδας; Βεβαίως, υπάρχουν ευθύνες των κυβερνήσεων κ.λπ.. Ποια είναι η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ κατά συνέπεια, γιατί είναι παρά τις αντιθέσεις στην ίδια πλευρά; Διότι η απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν πέντε μεγάλες χώρες να παράγουν τα οπτικά συστήματα κ.λπ. και άλλοι να είναι υπεργολάβοι. Το ίδιο και η Ελλάδα, που είχε τεράστιες δυνατότητες και τις έχουμε αναλύσει.

Όλα αυτά, λοιπόν, έχουν σχέση με τους εξοπλισμούς ή όχι; Είναι αυτά τα μεγαλύτερα, τεράστια σκάνδαλα όλα αυτά και πάρα πολλά, που θα μπορούσα να αναφέρω; Είναι. Αυτά πρέπει να συζητηθούν και να βγουν και στην επιφάνεια για να τα αντιληφθεί ο ελληνικός λαός και να βγει ποιοι είναι και τι παίρνουν.

Έχει αλλάξει τίποτα τώρα σε αυτόν τον τομέα και δεν το πήραμε χαμπάρι; Αν έχει αλλάξει κάτι τι είναι; Ότι πρώτη φορά ελληνική Κυβέρνηση προσκάλεσε το ΝΑΤΟ στο Αιγαίο. Αυτό έγινε πρώτη φορά. Δεν έχει ξαναγίνει. Και το γεγονός αυτό έχει αποθρασύνει τελείως την τουρκική προκλητικότητα και επιθετικότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παφίλη, ολοκληρώστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτη φορά Κυβέρνηση, μετά το '74, δίνει νέα βάση στους Αμερικάνους και το ΝΑΤΟ. Καμμία κυβέρνηση δεν το τόλμησε αυτό προηγούμενα. Όλες προσπαθούσαν να πουν ότι οι βάσεις θα φύγουν, γιατί ξέρουν τον ρόλο των βάσεων. Άρα, τι άλλαξε με όλα αυτά, με αυτές τις φωτοβολίδες;

Μακάρι, να φτιάξετε εξεταστική, να συμβάλουμε όσο μπορούμε, να δούμε ποιοι και πώς εμπλέκονται και τι έγινε με τις μίζες και να γίνει συνολική συζήτηση. Φυσικά, είναι δεδομένο ότι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών είναι καρμανιόλα και πρέπει να αλλάξει.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον συνάδελφο από τον ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Κωνσταντίνο Παυλίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής είναι μια ακόμα επιβεβαίωση της ξεκαθαρής πολιτικής βούλησης αυτής της Κυβέρνησης για διαλεύκανση όλων αυτών των σκοτεινών υποθέσεων που εξελίσσονται τόσα χρόνια σε βάρος της κοινωνίας. Για πρώτη φορά σε αυτόν τον τόπο υπάρχει μια Κυβέρνηση που συγκρούεται εμπράκτως με τα συμφέροντα που λυμαίνονται για δεκαετίες το ελληνικό κράτος. Εκείνοι που κατηγορούνται για κάποιο αδίκημα σε βάρος

του ελληνικού λαού δεν απολαμβάνουν ασυλία ή κάποια εξέχουσα θέση στο πολιτικό σκηνικό, αλλά αντιθέτως τίθενται προ των ευθυνών τους κι ενώπιον της δικαιοσύνης.

Νομίζω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πως είναι χρήσιμο να αναφέρουμε ότι σύμφωνα με εκτιμήσεις το 1/3 του δημόσιου χρέους της χώρας διαχρονικά αφορά σπατάλη, κακοδιαχείριση και διασπάθιση δημοσίου χρήματος. Οι ευθύνες για την κατάσταση αυτή, νομίζω είναι προφανές, πως βαραίνουν αποκλειστικά και μόνο τα δύο πάλοι ποτέ κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Αφορούν ένα πολυδαίδαλο σύστημα διαπλοκής με ισχυρές πολιτικές ρίζες, με ισχυρές προσβάσεις σε μια παθογενή δημόσια διοίκηση, γειωμένο γερά μέσα σε ένα θολό χρηματοπιστωτικό περιβάλλον και με ισχυρούς δεσμούς με το συστημικό μιντιακό κατεστημένο. Αυτό είναι το παλιό και η κατάργησή του, στο τέλος αυτού του μεταπολιτευτικού κύκλου, έγινε από την κοινωνία ένα ισχυρό πολιτικό αίτημα και για εμάς ένα ισχυρό πολιτικό καθήκον.

Όταν τα ζιβάγκο της Μεταπολίτευσης και η οικογενειοκρατία στην πολιτική ζωή έγιναν πολυτελείς κατοικίες κάτω από την Ακρόπολη, πανάκριβες βίλες με πισίνες, διορισμοί συγγενών σε δημόσιους οργανισμούς με σχέση αργομισθίας και καταθέσεις εκατομμυρίων ευρώ στο εξωτερικό, η απαξίωση της πολιτικής ζωής, το κοινωνικό μίσος και η οργή των πολιτών ενίσχυσαν φαινόμενα πολιτικής αποχής και έντονο λαϊκισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του πάλοι ποτέ δικομματισμού της Μεταπολίτευσης, η αλήθεια είναι πως το μέγεθος της καταστροφής την οποία εσείς έχετε προκαλέσει, είναι τεράστιο και οι συνέπειες αυτής της καταστροφής ξεπερνούν κατά πολύ τα όρια της απλής κατασπατάλησης του δημοσίου χρήματος.

Είστε ηθικά και πολιτικά υπεύθυνοι ως κομματικοί σχηματισμοί για την αντίληψη που σχημάτισε για το ελληνικό πολιτικό σύστημα μια μεγάλη πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας. Είστε πλήρως υπεύθυνοι, με τον υπόγειο τρόπο που δρούσατε στο παρελθόν, για την ισοπέδωση των πολιτικών αξιών, για τη νομιμοποίηση της ακροδεξιάς στα μπάτια του κόσμου και για τον ευτελισμό του πολιτικού βίου συνολικότερα. Είστε οι μοναδικοί υπεύθυνοι για αυτή τη φράση που ακούμε πολλές φορές από αγανακτισμένους πολίτες, δηλαδή ότι όλοι είναι ίδιοι.

Η κοινωνία, δυστυχώς, είδε στα μάτια σας, μα κυρίως στους φίλους σας, ανθρώπους που δεν νοιάζονται για την κοινωνική ευημερία παρά μόνο για το κέρδος με οποιονδήποτε τρόπο. Δεν είναι τυχαίο ότι κάθε μέρα, σε κάθε διερεύνηση μιας νέας υπόθεσης κάποιος ή κάποιος από εσάς που διαδραματίσατε πρωταγωνιστικό ρόλο στον πολιτικό βίο αυτού του τόπου, φαίνεται να είναι αναμειγμένος. Είτε με την υπόθεση των εξοπλιστικών που συζητάμε σήμερα, είτε με τα σκάνδαλα στο χώρο της υγείας, είτε με την υπόθεση των θαλασσοδανείων φέρονται αναμειγμένα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Ποιος αλήθεια θα γνώριζε για το αμαρτωλό ΚΕΕΛΠΝΟ και τις χορηγίες του; Ποιος θα μάθαινε για το «Ερρίκος Ντυνάν», τις δωρεάν νοσηλείες του και το ξεπούλημά του στην Τράπεζα Πειραιώς; Ποιος θα διάβαζε ποτέ για το σκάνδαλο της «NOVARTIS» και το διαχρονικό πάρτι στις προμήθειες των αναλώσιμων και των υλικών των δημόσιων νοσοκομείων της χώρας; Ποιος θα μάθαινε για τον «ΚΗΡΥΚΑ ΧΑΝΙΩΝ» και τις προκλητικές σας σχέσεις με το τραπεζικό σύστημα που με τόσες θυσίες ανακεφαλαιοποίησε ο ελληνικός λαός; Για την προκλητική δανειοδότηση των κομμάτων σας με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, την ίδια ώρα που ένα νοικοκυριό δεν μπορούσε να πάρει ένα απλό καταναλωτικό δάνειο για να τα βγάλει πέρα;

Παρ' όλες αυτές τις υποθέσεις, εσείς αντί να μπειτε σε μια διαδικασία πολιτικής αυτοκριτικής σαν πολιτικός χώρος και να επιρρίψετε ευθύνες σε όλα αυτά τα πρόσωπα που χαλάνε το όνομα της παράταξής σας, έρχεστε και μας κουνάτε το δάχτυλο και γίνετε τιμητές της αθλιότητας που μας έφερε εδώ σήμερα σαν οικονομία και σαν λαό.

Δεν μας χαρακτηρίζει κανένας πολιτικός ρεβανσισμός, καμμία διάθεση πολιτικής εκδικητικότητας. Έχουμε ισχυρή λαϊκή εντολή να τελειώσουμε με αυτές τις συμπεριφορές, να χτυπήσουμε τέτοια φαινόμενα διαπλοκής και πολιτικής διαφθοράς και να γυρίσουμε σελίδα στον τόπο, κλείνοντας αυτόν τον κύκλο της

Μεταπολίτευσης με ό,τι καλό και κακό κουβάλησε σαράντα χρόνια τώρα. Αυτή την εντολή να είστε σίγουροι ότι θα την τηρήσουμε.

Αλήθεια, συνάδελφοι, έχω μια απορία -και απευθύνομαι κυρίως στα κόμματα του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Είναι αλήθεια, δεν αλλάξαμε ακόμα σημαντικά το θεσμικό πλαίσιο για τον έλεγχο και τη θωράκιση του πολιτικού βίου. Είναι μια υποχρέωση που έχουμε όλοι μπροστά μας να την κάνουμε στην επερχόμενη Αναθεώρηση του Συντάγματος. Κι όμως, με το ίδιο αυτό θεσμικό και νομικό πλαίσιο φέρνουμε στο φως μεγάλα σκάνδαλα στο χώρο της υγείας και ό,τι αναδεικνύουν οι έλεγχοι από τις λίστες της φοροδιαφυγής.

Εδώ έχω αυτή την απορία: Εσείς γιατί δεν το κάνατε στα χρόνια των κυβερνητικών σας εναλλαγών; Πού ήταν τα πολιτικά αντανάκλαστικά σας όταν Υπουργοί και υπηρεσίες προέβαιναν σε συμβάσεις δισεκατομμυρίων ευρώ για εξοπλισμούς και προμήθειες δημοσίου; Πού ήταν ο αναγκαιός πολιτικός μηχανισμός ελέγχου και προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και της δημόσιας περιουσίας; Γιατί να μιλάμε σήμερα και κάθε φορά μέχρι τώρα για παραγραφές και ξανά παραγραφές σε οικονομικά εγκλήματα εκατομμυρίων ευρώ στις πλάτες του ελληνικού λαού;

Ποιος θα πάρει σήμερα αυτή την πολιτική ευθύνη; Γιατί εσείς δεν τα βλέπατε, ενώ εμείς τα βρίσκουμε και τα φέρνουμε ενώπιον της δικαιοσύνης; Τι κάνατε όταν από το 2006 υπήρχαν επώνυμες σοβαρές καταγγελίες από το εξωτερικό με το σύστημα C4I των Ολυμπιακών Αγώνων που ενέπλεκε Υπουργούς και Πρωθυπουργούς;

Απλά δεν κάνατε τίποτα, γιατί απλά όταν το οικονομικό έγκλημα οργιάζε, εσείς κοιτούσατε το φεγγάρι και μιλούσατε απλά για το λαϊκισμό της Αριστεράς. Έρχεστε να μιλάτε σήμερα για την εταιρεία συμμετοχών και αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και να μας κουνάτε το δάχτυλο. Δυστυχώς, συνάδελφοι, έχετε πάρει διαζύγιο και από την ντροπή και από την πολιτική ευθύνη.

Και έρχομαι στο πόρισμα για τον Παπαντωνίου. Μιλήσατε για κινήσεις εντυπωσιασμού και πολιτικής εκμετάλλευσης. Από πού προκύπτει αυτό; Οι έξι δικογραφίες κρίθηκε από τους εισαγγελέες ότι έπρεπε να παραπεμφθούν στη Βουλή. Από όταν έγινε αυτό, τηρήσαμε με ευλάβεια την προβλεπόμενη από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Δεν θα μπορούσε η Βουλή στην πρώτη της Ολομέλεια να κρίνει το θέμα της αρμοδιότητάς της με έναν αυτόματο και άμεσο τρόπο χωρίς να εξεταστούν οι δικογραφίες.

Συστήσαμε την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή κεκλεισμένων των θυρών και μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα ορισμένων απαραίτητων συνεδριάσεων, που συνολικά ο χρόνος τους -να το λέμε κι αυτό- δεν ξεπέρασε τις δώδεκα ώρες, διαμορφώσαμε αυτό το πόρισμα, που το μεταβιβάζουμε στην τακτική δικαιοσύνη με πρόθεση τη γρήγορη και αποτελεσματική διεξαγωγή μιας δίκαιης δίκης.

Αν αυτό για εσάς λέγεται εντυπωσιασμός και πολιτική σκοπιμότητα, τότε έχετε πάρει διαζύγιο εκτός από την ντροπή, δυστυχώς και από τη λογική.

Και αν ποινικά έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο των πράξεων του κ. Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας λόγω παραγραφής, με ενδείξεις ζημιάς πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ, οι προκύπτουσες ενδείξεις δεν είναι ανάξιες λόγου, συνάδελφοι. Στις δικογραφίες περιγράφονται πράξεις που θυμίζουν στερεότυπους τρόπους νομιμοποίησης παράνομων εσόδων και όσοι κάνουν λόγο για πολιτικό φιάσκο και «άνθρακες ο θησαυρός», θα τους συμβούλευα να είναι απλά πιο προσεκτικοί.

Η απόκρυψη φορολογητέας ύλης 775 χιλιάδων ευρώ από έναν εν ενεργεία Υπουργό την περίοδο 2001-2004, που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από τα εισοδήματά του, η απόκρυψη εισοδημάτων και επενδυτικών λογαριασμών 1,5 εκατομμυρίου ευρώ της συζύγου του σε ελβετικές τράπεζες, η διασπορά καταθέσεων σε σαράντα οχτώ υποκαταστήματα πέντε διαφορετικών τραπεζών σε όλη την Ελλάδα -όπου υπήρχε τράπεζα σε χωριό ή πόλη, υπήρχε και κατάθεση του κ. Παπαντωνίου- η αγοραπωλησία ακινήτων σε υποπολλαπλάσια ποσά προκλητικά χαμηλότερα από την πραγματική εμπορική τους αξία, είναι κλασικοί τρόποι νομι-

μποποίησης παράνομων εσόδων.

Κύριε Παπαθεοδώρου, αν για κάποιους εδώ μέσα αυτό είναι φιάσκο και ψιλά γράμματα, για τη δικαιοσύνη δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι και για τη δοκιμαζόμενη κοινωνία ευτυχώς δεν είναι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θερμή παράκληση όλοι οι ομιλητές να μιλήσουν πρώτα στον χρόνο τους για το θέμα που έχει συγκληθεί η Βουλή και εφόσον περισσεύει χρόνος, ας πουν και ό,τι άλλο θέλουν. Όμως, το να μιλούν 80% για άλλα θέματα και μετά να ζητούν ανοχή από το Προεδρείο, αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί.

Ο κ. Κωνσταντίνος Τασούλας εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Από τη φρενήρη ομιλία του συναδέλφου που μίλησε προηγουμένως, επιβεβαιώνεται ότι το θέμα της διαφθοράς προσφέρεται περισσότερο για καταγγελίες και δευτερευόντως για εξιχνιάσεις.

Επειδή στην Ελλάδα «ο καταγγέλλων» είναι και η ωραιότερη μορφή σταδιοδρομίας, θα ήθελα να προσγειώσω λίγο τα πράγματα και να πω ότι ούτε είναι όλοι ίδιοι ούτε η διαφθορά είναι θέμα καπιταλισμού. Δυστυχώς ή ευτυχώς, είναι θέμα βαθύτατο της ανθρώπινης φύσης. Υπάρχει διαφθορά και στα κομμουνιστικά καθεστώτα και στα μη κομμουνιστικά και προσπαθεί η ανθρώπινη πολιτεία να φρενάρει την ανθρώπινη φύση, να την τιμωρήσει, να την σωφρονίσει. Δεν είναι τόσο απλό όσο φαίνεται από την ομιλία του συναδέλφου πριν. Αντιλαμβάνομαι ότι το να μιλάς γενικόλογα, να καταγγέλλεις, να μοιράζεις ευθύνες δεξιά-αριστερά προσφέρεται σήμερα στην κοινωνία, η οποία είναι αντίθετη με το λεγόμενο πολιτικό σύστημα. Ο Θεός να το κάνει σύστημα αυτό που είχαμε στην Ελλάδα. Όμως, αυτό ήθελε ο ελληνικός λαός, αυτό ψήφισε, αυτό είχε για να είμαστε ειλικρινείς.

Τώρα, σήμερα, αξίζει να θυμίσω εδώ στην είσοδο της ομιλίας μου για τον περίφημο νόμο περί ευθύνες Υπουργών και για το άρθρο 86, που όλοι το μνημονεύουν και το αποσκορακίζουν, κύριε Υπουργέ. Όμως, όταν τα πράγματα στην πολιτική ήταν ειδικά, όταν οι πολιτικοί ήταν συμπαθείς και λατρεμένοι λόγω του ισχυρού πελατειακού συστήματος -να ένα σύστημα που είχαμε στην Ελλάδα και κατά του οποίου ποτέ δεν έγινε διαδήλωση από τον αγανακτισμένο ελληνικό λαό, δεν θυμάμαι καμιά διαδήλωση εναντίον του ρουσφετιού ή του πελατειακού συστήματος- όταν λοιπόν, ήταν όλα καλά και το πελατειακό σύστημα παρείχε αφειδώς τα πάντα, κάποιοι Βουλευτές μεμονωμένοι, με πρωτοβουλία οφείλω να πω του κ. Μητσοτάκη, Βουλευτού τότε της Β' Αθηνών, επιχειρήσαμε μεταξύ μας να αλλάξουμε το άρθρο 86 στην ισχύνη Αναθεώρηση του 2008.

Για να επέλθει συζήτηση για άρθρο του Συντάγματος, πρέπει να υπογράψουν πενήντα Βουλευτές. Ο κ. Μητσοτάκης έγραψε μια εισηγητική έκθεση ότι πρέπει να καταργηθεί το άρθρο 86 με τις πολύ μικρές προθεσμίες που δίνει και να τοβάλει στις αναθεωρητές διατάξεις. Μάζεψε έξι-επτά υπογραφές. Για την ιστορία τονίζω ότι υπέγραψε ο κ. Λοβέρδος, ο κ. Κοσμίδης, ο κ. Γεωργιάδης, ο κ. Μπεκίρης και υπέγραψε και ο ομιλών.

Κανένα μέσο ενημέρωσης, καμμία κοινωνία των πολιτών, κανένα κόμμα, κανείς την εποχή της ευημερίας δεν ασχολήθηκε με το θέμα του άρθρου 86. Το άρθρο 86 μάς ενδιαφέρει από την εποχή που η πολιτική παύει να παρέχει. Μας ενδιαφέρει για να εκδικηθούμε και όχι για να διορθώσουμε.

Τολμήσαμε εγκαίρως να ασχοληθούμε με το άρθρο 86; Όταν τολμήσαμε εγκαίρως ελάχιστα, δεν ενδιαφέρθηκε κανείς, μα κανείς! Να τα λέμε αυτά, για τις ευθύνες όλων μας και όχι να ανεβαίνουμε εδώ και να παριστάνουμε τους καταγγέλλοντες, να κολακεύουμε χυδαία τον ελληνικό λαό ότι τάχα θέλει το ένα και το άλλο.

Αυτά που έγιναν στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, έγιναν εν πλήρει δημοκρατία. Και μη διστάζετε, μην καταδέχετε να το κρύβετε αυτό. Μην καταδέχετε να κολακεύετε τους πάντες! Μην καταδέχετε να έχετε ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο είναι ξεκρεμασμένο και έναν λαό, ο οποίος δεν έχει σχέση με το πολιτικό σύστημα.

Και έρχομαι στο θέμα μας: Υπάρχουν καλά νέα, υπάρχουν και κακά νέα. Τα καλά νέα είναι ότι τελειώσαμε εγκαίρως, τελειώσαμε σύντομα. Έγινε δουλειά. Οφείλω να αναγνωρίσω τη δουλειά που έκανε ο κ. Παπαφίλιππου και ο κ. Παρασκευόπουλος, οι οποίοι πήραν το μεγαλύτερο βάρος ποσοτικά της εργασίας και δούλεψαν και οι άλλοι συνάδελφοι.

Τι διαπιστώθηκε από αυτή την επιτροπή; Διαπιστώθηκε ότι οι επιφυλάξεις, το «μικρό καλάθι», που λέγαμε εμείς, είχε νόημα. Και δεν είχαν κανένα νόημα αυτά που ο κ. Τσίπρας έλεγε στη Βουλή στις 28 Μαρτίου, όταν η Βουλή ομόφωνα, εάν δεν κάνω λάθος, ψήφισε τη σύσταση της επιτροπής.

Ο Πρωθυπουργός έλεγε ότι με τη διερεύνηση αυτής της επιτροπής θα λάμψει η αλήθεια, όλα θα έρθουν στο φως και τίποτα δεν θα μένει απ' έξω. Και δεν φτάνει που τα έλεγε στις 28 Μαρτίου, στις 21 Ιουνίου, ενημερώνοντας το Υπουργικό Συμβούλιο για τα αποτελέσματα του Eurogroup, και ενώ έπνεαν τα λόγια η επιτροπή και οι φιλοδοξίες που τη συνόδευαν, ο κύριος Πρωθυπουργός είπε τότε ότι δεν θα παρεμποδίσει κανείς να χυθεί άπλετο φως σε υποθέσεις διαφθοράς, όπως κάνουμε με την υπόθεση Παπαντωνίου. Και μετά από ελάχιστα ημέρες η επιτροπή κηρύσσει τη λήξη των εργασιών, λόγω ανυπερβλήτων συνταγματικών και νομικών προβλημάτων.

Ως προς το ότι για πρώτη φορά τώρα γίνονται όλες αυτές οι αποκαλύψεις, ήθελα να πω ότι εάν δει κάποιος τον φάκελο που ήρθε στη Βουλή, το πόρισμα της επιτροπής, θα δει ότι δύο δικογραφίες από τις έξι είναι του 2013 και δύο άλλες δικογραφίες είναι του 2014. Και θα δει ότι όλες οι πράξεις του ΣΔΟΕ που πιστοποιούν ή υποδεικνύουν ενδείξεις για το έγκλημα της νομιμοποίησης -το ζωντανό ευτυχώς έγκλημα- είναι του 2013.

Άρα, μην παρাসύρεστε από τη μανία του ότι για πρώτη φορά κάτι συμβαίνει σήμερα, επειδή σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ είναι Κυβέρνηση. Τίποτα δεν γίνεται για πρώτη φορά σήμερα. Θα το μάθετε αυτό σιγά σιγά. Όλα είναι μία σκυταλοδρομία, στην οποία πρέπει ο κάθε επόμενος να κάνει ένα βήμα παραπάνω από τον προηγούμενο.

Αποδεικνύεται ότι το βασικό αδίκημα της απιστίας έχει υποκύψει προ πολλού, από το 2006, στην αποσβεστική προθεσμία του άρθρου 86, που όλοι θέλουμε τώρα να εξοντώσουμε. Επίσης, αποδεικνύεται ότι το επικουρικό αδίκημα της νομιμοποίησης παράνομων εσόδων από παράνομη δραστηριότητα ευτυχώς είναι ζωντανό. Αυτό το αδίκημα ερευνάται από ανακριτή, είναι στο στάδιο της ανάκρισης. Ερευνάται από Πρόεδρο Πρωτοδικών και Πρωτοδίκη, βάσει του ν.4022/2011 περί «εκδικάσεως πράξεων διαφθοράς κρατικών και πολιτικών αξιωματούχων».

Αυτός είναι ο νόμος, βάσει του οποίου γίνεται *in rem*, όπως είχε πει από αυτό το βήμα όταν συζητήτο η σύσταση της επιτροπής ο κ. Αθανασίου. Θυμίζω ότι ο κ. Αθανασίου είχε πει και έπεσε μέσα- ότι και η απιστία έχει υποκύψει σε αποσβεστική προθεσμία και το «ξέπλυμα» είναι αρμοδιότητα της τακτικής δικαιοσύνης. Αυτή η έρευνα, λοιπόν, που γίνεται από τους ανακριτές αυτού του νόμου, γίνεται ερήμην του ΣΥΡΙΖΑ.

Διότι πρέπει να πω στους ενθουσιώδεις συναδέλφους ότι αυτόν τον νόμο ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τον ψήφισε το 2011.

Άρα, μην επαίρεστε, διότι η ιστορία, η πραγματικότητα είναι πιο σύνθετη και πιο πολύπλοκη από το να ανεβαίνουμε στο βήμα και να εκφωνούμε καταγγελίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ολοκληρώστε, κύριε Τασούλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Άρα, διεψεύστησαν σε δικαστικό επίπεδο, σε επίπεδο διερεύνησης, σε συνταγματικό επίπεδο, σε νομικό επίπεδο και σε επίπεδο επιτροπής οι υπερβολές και οι πομφόλυγες του Πρωθυπουργού, ο οποίος είναι συνηθισμένος να ρίχνει πομφόλυγες για την οικονομία, υπερβολικές φιλοδοξίες, οι οποίες διαψεύδονται και καταρρέουν εν συνεχεία. Το έκανε και για αυτή την επιτροπή.

Επιβεβαιώθηκαν οι επιφυλάξεις μας. Εμπεριστατωμένα τις διατυπώνουμε. Δυστυχώς, επιβεβαιώθηκαν, αλλά έτσι είναι. Εμείς συμπτράξαμε σε αυτή την επιτροπή. Όλα θέλουμε να είναι στο φως και δεν θέλαμε να δώσουμε το παραμικρό πρόσχημα ότι

φέρνουμε κωλύματα σε αυτή τη διαδικασία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Τασούλα, παρακαλώ, τελειώνετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Και καταλήγει η επιτροπή στη μοναδική αλήθεια: Έχει αποσβεσθεί το αδίκημα της απιστίας και ευτυχώς, η τακτική δικαιοσύνη ασχολείται με το σοβαρό αδίκημα του ξεπλύματος, παρά το ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τον νόμο, βάσει του οποίου η δικαιοσύνη ασχολείται με αυτό, δεν τον είχε ψηφίσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Τσόγκας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΟΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι υπάρχει μια οφειλόμενη απάντηση τόσο στον κ. Παφίλη όσο και στον κ. Τασούλα ότι βεβαίως προέκυψαν νέα στοιχεία από τη διερεύνηση της επιτροπής που δεν υπήρχαν αρχικά, όπως τα σαράντα οκτώ τραπεζικά καταστήματα που χρησιμοποιήθηκαν ή οι είκοσι οκτώ λογαριασμοί για τον κ. Παπαντωνίου και οι δεκαοκτώ για την κ. Κουράκου. Αυτό αποδεικνύει την πρόνοια στρωματοποίησης από τη μεριά των καταγγελλομένων, που είναι στοιχείο του ξεπλύματος του μαύρου χρήματος.

Και βεβαίως, πρέπει να πούμε ότι σε όλα αυτά είχε συμφωνήσει τουλάχιστον η Νέα Δημοκρατία για την πορεία των εργασιών της επιτροπής.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεκατρία χρόνια μετά τις πρώτες υποψίες και αφού παρήλθαν άπρακτα τα χρόνια της αθωότητας, η επελθούσα ιστορική αναγκαιότητα ανέθεσε στον ΣΥΡΙΖΑ, στην Κυβέρνηση της Αριστεράς, την υλοποίηση του επιτακτικού κοινωνικού αιτήματος για διαφάνεια και δικαιοσύνη και της απόδοσης των αναγκών ευθυνών σε όσους ατυχώς η ελληνική κοινωνία έταξε ως υπερασπιστές των συμφερόντων των κοινωνιών της, εμπιστευόμενη την αυτονόητη ευθυκρισία τους, τη φερεγγυότητά τους και την πολιτική και ατομική τους αξιοπρέπεια, που, όμως, δεν αποδείχθηκε.

Σήμερα συζητάμε το έξοχο νομικά και ουσιαστικό πόρισμα που εξέδωσε η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη Διενέργεια Προκαταρκτικής Εξέτασης, που συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 του Κανονισμού της Βουλής και του άρθρου 5 του ν.3126/2003 περί της ποινικής ευθύνης Υπουργών, καθόσον έξι ογκώδεις ποινικές συναφείς δικογραφίες διαβιβάστηκαν στη Βουλή από τους αρμόδιους εισαγγελείς, οι οποίες αφορούν όλες τον πρώην Υπουργό Άμυνας Ιωάννη Παπαντωνίου, στον οποίο αποδίδονται με τα σχετικά βουλευμένα πράξεις απιστίας, από τις οποίες προήλθε μεγάλη οικονομική ζημία του ελληνικού δημοσίου και αυτές οι ποινικές δικογραφίες ζητούσαν επίμονα τη δικαίωσή τους.

Τα αποδιδόμενα στον πρώην Υπουργό Άμυνας κ. Παπαντωνίου και τα περιγραφόμενα αδικήματα σε αυτές τις δικογραφίες αφορούν αδικήματα που σχετίζονται με τα εξοπλιστικά προγράμματα της χώρας και ειδικότερα με την προμήθεια εκατόν εβδομήντα αρμάτων μάχης Leopard, δώδεκα επιθετικών ελικοπτερών τύπου Apache, έξι φρεγατών τύπου «S», συστημάτων ηλεκτρονικού πολέμου και είκοσι μεταφορικών ελικοπτερών «NH90».

Η επιτροπή ευθύς εξαρχής έπρεπε να διαχειριστεί και να απαντήσει σε τρία κυρίαρχα νομικά ζητήματα που αφορούσαν, πρώτον, το αδίκημα του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα, δηλονότι του εγκλήματος περί απιστίας στην υπηρεσία, δεύτερον, τη διερεύνηση και την απόφαση για το αν συνέτρεχε το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες κατά τη χρονική περίοδο από τον Οκτώβριο του 2001 έως και τον Μάρτιο του 2004, κατά την οποίαν ο Ιωάννης Παπαντωνίου άσκησε τα υπουργικά του καθήκοντα ως ΥΠΕΘΑ και τέλος, αν η επιτροπή ήταν αρμόδια να επιληφθεί της εξέτασης των άλλων δικογραφιών.

Σύμφωνα με τις πρώτες εκτιμήσεις του αποδεικτικού υλικού η διάπραξη του εγκλήματος της απιστίας φαινόταν αρκετά πιθανή. Το υφιστάμενο, όμως, νομικό πλαίσιο θωρακίζει τα πολιτικά πρόσωπα που διαπράττουν εγκλήματα κατά την άσκηση των καθηκόντων τους με τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, σύμφωνα με

τον οποίο το αποκλειστικό δικαίωμα ποινικής δίωξης για τα αδικήματα που διαπράττουν όσοι είναι ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί κατά την άσκηση των καθηκόντων τους επιφυλάσσεται στη Βουλή και μόνον.

Στο σύνολό της όμως η επιτροπή ομολόγησε με την επιτακτικότητα της αλλαγής και είναι ώριμος ο χρόνος. Η διερεύνηση του αδικήματος της απιστίας –όντως του βασικού εγκλήματος– έδει να διαπιστωθεί αν προκύπτουν ενδείξεις τέλεσής του, για να νομιμοποιηθεί η εν συνεχεία διερεύνηση του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Αυτό σήμαινε διερεύνηση έστω και στοιχειωδώς ουσιαστικών προϋποθέσεων διάπραξης των ως άνω εγκλημάτων, άρα μικρής έκτασης έρευνα, η οποία θα μας διαβεβαίωνε ότι το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες δεν διαπράχθηκε κατά τη διάρκεια των υπουργικών καθηκόντων του κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, η δε έρευνα μικρής εμβέλειας ουσιαστικών προϋποθέσεων θα μας οδηγούσε σε ένα ασφαλέστερο συμπέρασμα αναφορικά με την αρμοδιότητα ή αναρμοδιότητα της επιτροπής να επιληφθεί της υπόθεσης.

Η επιτροπή προέταξε σχεδόν ομόφωνα, συναισθανόμενη το βάρος των εργασιών της και το μεγέθος των ευθυνών της, τη διαδικασία αυτή.

Τελικά επί του εγκλήματος του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα, της απιστίας περί την υπηρεσία, που συνίσταται κυρίως στην ελάττωση της δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής υπηρεσίας, δηλαδή στην πρόκληση ζημίας στο δημόσιο με οποιονδήποτε τρόπο και αν αυτή πραγμάτωνεται, θετικό ή και αποθετικό, η επιτροπή, αφού αξιολόγησε τις έξι ποινικές δικογραφίες, τα συμπεράσματα και τις προτάσεις των εισαγγελικών λειτουργιών, έκρινε ότι προέκυψαν ενδείξεις τέλεσης από τον κ. Παπαντωνίου του εγκλήματος της κακουργηματικής απιστίας περί την υπηρεσία, με τις επιβαρυντικές περιστάσεις του ν.1608/1950 περί καταχραστών του δημοσίου.

Ομοίως έπραξε η επιτροπή αναφορικά και με το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, λαβούσα υπ' όψιν τα προαναφερθέντα έγγραφα, καθώς επίσης και τα έγγραφα που διαβιβάστηκαν αρμοδίως προς αυτήν, ήτοι τις τρεις αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών και τα ταυτάριθμα πρακτικά, την από 29 Οκτωβρίου 2013 πληροφορική έκθεση ελέγχου εισοδήματος του ΣΔΟΕ, την έκθεση της επιτροπής ελέγχου των οικονομικών πολιτικών κομμάτων, συνασπισμών και υποψηφίων Βουλευτών.

Επίσης έλαβε υπ' όψιν την οπωσδήποτε ιδιαίτερη και ασυνήθιστη συμπεριφορά του Υπουργού ΥΠΕΘΑ και της συζύγου του Σταυρούλας Κουράκου, οι οποίοι επιδόθηκαν σε πολύπλοκες οικονομικές δραστηριότητες, διακινούσαν μεγάλα χρηματικά ποσά, συναλλάσσονταν με υπέρμετρα μεγάλο αριθμό τραπεζικών καταστημάτων και διατηρούσαν τραπεζικές καταθέσεις σε σαράντα οκτώ καταστήματα, με είκοσι οκτώ ενεργούς λογαριασμούς για τον κ. Παπαντωνίου και δεκαοκτώ για τη σύζυγό του.

Συγχρόνως, προέβαιναν σε διαρκείς αγορές με χαμηλά τιμήματα, ενώ εκείνη την εποχή τα βασικά τους έσοδα φαινόταν να είναι μόνον η μισθοδοσία τους και δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν τη σημαντική τους περιουσία, οπότε και συνάγεται το συμπέρασμα, ότι προέκυψαν από ενδεχόμενη τέλεση του αδικήματος της απιστίας, που στη συνέχεια με τρόπους που περιγράφονται στο άρθρο 2 του ν.3691/2008, όπως η μετατροπή και η μεταβίβαση της περιουσίας, με σκοπό την απόκρυψη και συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της, τέλεσε κατ' εξακολούθηση και το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω λίγο χρόνο ακόμα.

Εν όψει του γεγονότος ότι κατά τις διατάξεις του άρθρου 86 παράγραφοι 1 έως 4 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975 μόνο η Βουλή έχει αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος, το

δε τυχόν αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών εξαλείφεται μετά την εκπνοή της ως άνω προθεσμίας και λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι υπάρχουν ενδείξεις τέλεσης του αδικήματος της απιστίας περί την υπηρεσία στο διάστημα της περιόδου Οκτώβριος 2001 έως και Μάρτιος 2004 και δοθέντος ότι η δεύτερη τακτική σύνοδος της ΙΑ' Βουλευτικής Περιόδου, που ήταν η περίοδος που άρχισε μετά την τέλεση του αδικήματος, περατώθηκε στις 28 Σεπτεμβρίου 2006, έχουμε παρέλευση της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 86 του Συντάγματος και των σχετικών νόμων και άρα ανυπέρβλητο εμπόδιο άσκησης της ποινικής δίωξης σε βάρος του για το ανωτέρω αδίκημα.

Εξάλλου γίνεται παγίως δεκτό ότι η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες δεν μπορεί να συμπίσει με την εκτέλεση των καθηκόντων ενός Υπουργού, αλλά έπεται και, όπως απεδείχθη ανωτέρω, όλες οι πράξεις τελέστηκαν σε χρόνο μεταγενέστερο και εκτός της υπουργικής θητείας του κ. Παπαντωνίου.

Με βάση αυτά δεν υπάγεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών και δεν ισχύει η πενταετής παραγραφή, αλλά η δεκαπενταετής, χρόνος που δεν έχει αρχίσει ακόμη να διανύεται και αρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκαση τη ως άνω πράξης είναι τα ποινικά δικαστήρια.

Επομένως, η πρόταση της επιτροπής να μην ασκηθεί ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία κατ' άρθρο 256 του Ποινικού Κώδικα, λόγω εξαίεσης του αξιοποιούν και να παραπέμψει τις έξι ποινικές υποθέσεις για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε, ως ανωτέρω αναλύεται, λόγω αναρμοδιότητας στο αρμόδιο τακτικό ποινικό δικαστήριο, για να ασκήσει εναντίον του τυχόν ποινική δίωξη, είναι ορθή και βάσιμη.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διαφθορά ως φαινόμενο αποτελεί μια σύνθεση αιτιακή και πολύπλευρη, αφού διέπεται από πολλές μορφές και λειτουργίες σε διαφορετικά πλαίσια, ανθίζει μέσα στους κλάδους της πολιτικής, οικονομικής, πολιτιστικής και θητικής μας ζωής και είναι καθολική. Είναι αναγκαίο να ξηλωθεί βήμα βήμα για να προσδιορίσουμε το πολιτικό πλαίσιο και τους κανόνες εφαρμογής, ώστε να καταδείξουμε τις παθογένειες ενός συστήματος που οδήγησε τη χώρα μας σε ένα βαθύ πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό τέλμα.

Η υπόσχεσή μας να φέρουμε σε πέρας τις υποθέσεις αυτές είναι διαρκής. Η ελληνική κοινωνία δικαιούται να μάθει τις αιτίες της κρίσης, της ταπείνωσης και της οικονομικής εξουθένωσης. Σας καλώ να ψηφίσετε το πόρισμα για να αποκατασταθεί οποιαδήποτε τυχόν διασαλευθείσα τάξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο πρώτος κύκλος ομιλητών θα κλείσει -λέω όλα τα ονόματα, για να ειδοποιηθούν όσοι δεν είναι στην Αίθουσα να έρθουν- με τον κ. Γερμενή, τον κ. Δρίτσα, τον κ. Παναγιωτόπουλο, την κ. Μεγαλοοικονόμου, τον κ. Δανέλλη και τον κ. Θεοχάρη.

Αμέσως μετά έχει ζητήσει και θα πάρει τον λόγο ο κ. Παπαγγελόπουλος και θα πάμε παρακάτω.

Τον λόγο έχει ο κ. Γερμενής από τη Χρυσή Αυγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ρίχνοντας μια πρόχειρη ματιά στο πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για την εξέταση της υποθέσεως Παπαντωνίου, μπορεί να διαπιστώσει κάποιος, ακόμη και αν δεν είναι νομικός, μερικά πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία.

Το σύνολο των κομμάτων, τόσο της Συμπολίτευσης όσο και της Αντιπολίτευσης, έχουν την άποψη ότι δεν είναι δυνατή η άσκηση δίωξη κατά του κ. Παπαντωνίου υπό τις παρούσες συνθήκες. Από τα κόμματα που φαινομενικά διαφοροποιούνταν, το μεν ΚΚΕ έχει μετά βίας συντάξει μία μόλις σελίδα με μια άλλη λιτή δήλωση δια του εκπροσώπου του, με τη γνωστή αοριστολογία που διακατέχει αυτό το κόμμα, και από την άλλη, το Ποτάμι έγραψε τρεις-τέσσερις σελίδες, στις οποίες προτείνει αφ' ενός μεν τη συνέχιση των εργασιών της επιτροπής και αφ' ετέρου, αναφέρεται γενικά και αόριστα σε πολιτικές ευθύνες για να διατηρήσει την αναγκαία ισορροπία.

Το μοναδικό κόμμα που διαφοροποιείται με στοιχεία και που ερεύνησε με λεπτομέρεια τις αποδείξεις που του παρασχέθηκαν είναι η Χρυσή Αυγή. Προτείνουμε απτές νομικές λύσεις τόσο για την συνέχιση της επιτροπής όσο και για την ουσιαστική διερεύνηση των εγκλημάτων αναφορικά με τους εξοπλισμούς.

Είναι η πρώτη φορά που με τον νέο Κανονισμό της Βουλής κάποια επιτροπή είχε τόσο αυξημένες αρμοδιότητες. Η επιτροπή αυτή είχε τη δυνατότητα να ασκεί ταυτόχρονα εισαγγελικά και ανακριτικά καθήκοντα. Επομένως, αν πραγματικά ήθελε, θα έπρεπε να διερευνήσει σε βάθος την υπόθεση. Αντιθέτως, η επιτροπή δεν μακρομέρευσε και δεν απέδωσε κανένα αποτέλεσμα. Και αυτό αποδεικνύεται από το πόρισμα που διακομμάτικα όλοι μαζί υπογράψατε, πλην της Χρυσής Αυγής.

Για την ακρίβεια, δεν θέλατε να καταλήξετε σε αποτέλεσμα από τη στιγμή που άρχισε να σφίγγει ο κλοιός των αιτημάτων της Χρυσής Αυγής, για ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης. Ζητήσαμε να κληθούν σημαντικοί μάρτυρες που γνώριζαν πρόσωπα και πράγματα. Ζητήσαμε από στρατηγούς που συμμετείχαν στο ΚΥΣΕΑ μέχρι πρώην Πρωθυπουργούς και από αιτήματα για διερεύνηση πόθεν έσχες προσώπων που συμμετείχαν στα συμβούλια περί εξοπλισμών μέχρι αιτήματα παροχής δικαστικής συνδρομής για το άνοιγμα λογαριασμών στο εξωτερικό.

Ενώ, λοιπόν, τα κόμματα καλύφθηκαν πίσω από δήθεν νομικές αδυναμίες για τη συνέχιση των εργασιών της επιτροπής, η Χρυσή Αυγή πρότεινε συγκεκριμένους νομικούς τρόπους που τα προβλήματα αυτά θα μπορούσαν να παρακαμφθούν.

Ζητήσαμε διερεύνηση σε κάθε λεπτομέρεια, σε κάθε πτυχή της υπόθεσης, χωρίς να αναλωθούμε υποκριτικά σε ευχολόγια περί κατάργησης του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, που δήθεν δνεί τα χέρια της επιτροπής, έναν νόμο βέβαια του οποίου η Χρυσή Αυγή εξαρχής έχει υποστηρίξει την κατάργηση.

Πέρα από αυτό, εμείς δώσαμε νομική διέξοδο ακόμα και σε εκείνους που επέμεναν για δήθεν αδυναμία συνέχισης των εργασιών της επιτροπής. Συγκεκριμένα, ζητήσαμε άμεσα να συγκροτηθούν ισάριθμες εξεταστικές επιτροπές, ώστε να καταλογιστούν με χρονολογική σειρά οι ευθύνες όλων των πολιτικών που υπέγραψαν συμβάσεις εξοπλισμών, να ελεγχθούν όλοι, ανεξαρτήτως κόμματος, για όλες τις κρίσιμες περιόδους από το 1996 έως σήμερα, να ελεγχθεί ειδικότερα η περίοδος από το 1996 έως το 2004, όταν το Ελεγκτικό Συμβούλιο δεν έλεγχε τότε τις συμβάσεις ως προς τη νομιμότητά τους.

Αυτός ήταν και ο λόγος που η Χρυσή Αυγή αντί να επαναλάβει τα τετριμμένα, μίλησε για πρώτη φορά με ονόματα. Συσχετίσαμε αυτά τα ονόματα με συγκεκριμένες χρονικές περιόδους με βάση τις μαρτυρικές καταθέσεις που συλλέξαμε και αξιολογήσαμε, ζητώντας την περαιτέρω διερεύνησή τους.

Είναι ίσως η πρώτη φορά στα χρονικά των κοινοβουλευτικών επιτροπών που ένα κόμμα δεν αρκείται σε λειψές αποδείξεις, αλλά αναζητά τα στοιχεία και εκτός της επιτροπής. Αυτός ήταν και ο λόγος που το πόρισμα της Χρυσής Αυγής, όπως ασφαλώς είδατε και διαβάσατε, είναι το μοναδικό πόρισμα που συμπεριέλαβε την περίφημη πλέον κατάθεση Ζοσεράν του 2006, που όλοι λέγατε στην επιτροπή ότι δεν γνωρίζετε και ότι επί έντεκα χρόνια είχε μείνει σε κάποια συρτάρια.

Βέβαια, σε αυτή την κατάθεση Ζοσεράν ακούστηκαν κάποια ονόματα τα οποία είχαν παρελάσει πριν λίγες μέρες από το συνέδριο του ΠΑΣΟΚ, όπως του Σημίτη και του Χρυσοχοϊδη. Χαιρόμαστε, βέβαια, που, έστω και αργά, εμείς δώσαμε την απαραίτητη υπενθύμιση που χρειαζόταν η δικαιοσύνη για να προχωρήσει ουσιαστικά στη διερεύνηση αυτής της σοβαρής πτυχής που για χρόνια έμεινε στη σκιά.

Αποτελεί μνημείο υποκρισίας, όταν ακούμε από στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ να κατηγορούν τις προηγούμενες κυβερνήσεις ότι δεν έφτιαχναν εξεταστικές επιτροπές για τα εξοπλιστικά. Μα, ακριβώς εσείς που φέρατε τη συγκεκριμένη επιτροπή -και εμείς την ψηφίσαμε, τη στηρίξαμε- θα έπρεπε εσείς οι ίδιοι να θέλατε και να διερευνήσετε η επιτροπή, να παρελάσουν αυτά τα ονόματα που υποστήριξε ο Λαϊκός Σύνδεσμος - Χρυσή Αυγή και ο εισηγητής της, ο Γιάννης Λαγός και αυτή η επιτροπή να μην τελειώσει με διαδικασία fast track, αλλά να υπάρχει μια επιμύηση και αυτοί οι κύριοι που έβαλαν το χέρι στην τσέπη, που εξαιτίας τους λι-

μοκτονεί σήμερα η πατρίδα και ο λαός, να καθίσουν στο σκαμνί της δικαιοσύνης.

Ποιος να ξέρει σε αυτή την χώρα αν ο Παπαντωνίου καθόταν στο σκαμνί είτε γινόταν είτε δεν γινόταν αυτή η επιτροπή! Αφού είχε δρομολογηθεί από την δικαιοσύνη, ποιος ο λόγος τότε να υπάρχει μια επιτροπή; Αυτό ήταν καθαρά στάχτη για τα μάτια του κόσμου, να πείτε ότι η Βουλή και μάλιστα, μέσα από το εξώφυλλο της εφημερίδας «Η ΑΥΓΗ», στέλνει τον Παπαντωνίου στη δικαιοσύνη.

Αυτά είναι παραμύθια. Αν θέλατε να κάνετε μια σωστή επιτροπή, να ακούγατε τις θέσεις που σας είπε ο Γιάννης Λαγός, ο Λαϊκός Σύνδεσμος και να τις κάνατε πράξη και να υπήρχε παρέλαση από όλους, από Πρωθυπουργούς, από μεγάλα στελέχη, από Υπουργούς, από Βουλευτές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ κ. Θεόδωρος Δρίτσας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τόσο στο κείμενο του πορίσματος, με πολύ προσεκτικό και συνετό τρόπο, διατυπώθηκαν όσα έπρεπε να διατυπωθούν. Όσο και στη σχετική ανακοίνωση που εξέδωσε εκείνη την ημέρα, όταν ολοκληρώθηκαν οι διαδικασίες της επιτροπής, το Προεδρείο της.

Αυτό που η επιτροπή, κατά πλειοψηφία, προτείνει στην Ολομέλεια του Σώματος, είναι η Βουλή να οδηγήσει τον πρώην Υπουργό, Γιάννο Παπαντωνίου, να δικάσσει από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες πράξεις.

Ο πρώην Υπουργός, όπως έλεγε η ανακοίνωση αυτή, θα αντιμετωπίσει τη δικαιοσύνη, όπως ο κοινός πολίτης, χωρίς τις ειδικές και ευνοϊκές, ως προς τη διάρκεια του αξιοποιήσιμου, ρυθμίσεις που ισχύουν κατά το Σύνταγμα για μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργούς.

Ολοκληρώνοντας η ίδια ανακοίνωση επισήμαινε ότι η παραπάνω διαδικαστική πορεία, γνωστή και από την προηγούμενη περίπτωση του πρώην Υπουργού Άκη Τσοχατζόπουλου, διασφαλίζει επιτάχυνση και αποτελεσματικότητα με όρους κράτους δικαίου.

Είναι βέβαιο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι πράγματι το σημερινό φύλλο της εφημερίδας «Η ΑΥΓΗ» που έχει τίτλο «Business στα χρόνια του εκσυγχρονισμού» -και ενόχλησε ακριβώς αυτό τον κ. Παπαθεοδώρου-, έχει απόλυτα δίκιο. Σωστά «Η ΑΥΓΗ» αναδεικνύει αυτό το ζήτημα. Διότι πράγματι οι έξι δικογραφίες που ήρθαν στη Βουλή δεν μιλούσαν αφηρημένα για πράγματα, αλλά στοιχειοθετούσαν σοβαρές ενδείξεις. Η δικαιοσύνη προχωρούσε και, ακριβώς επειδή συνάντησε ενδεχόμενη ευθύνη τότε Υπουργού, τις απέστειλε αμελλητί η δικαιοσύνη στη Βουλή. Αφορούσαν Leopard και αντισταθμιστικά ωφελήματα, 240 περίπου εκατομμύρια ευρώ ενδεχόμενη ζημία, αφορούσαν ελικοπτερά Apache, 14 εκατομμύρια ευρώ ενδεχόμενη ζημία, φρεγάτες, πάλι αντισταθμιστικά ωφελήματα για αυτές, ενδεχόμενη ζημία 24 εκατομμύρια περίπου. Αφορούσαν επίσης εκσυγχρονισμό φρεγατών με ζημία επίσης δεκάδων εκατομμυρίων, σύμβαση ηλεκτρονικού εξοπλισμού επίσης με ζημία, ελικοπτερά και πολλά άλλα.

Αυτά πράγματι αποτελούν τεραστίων διαστάσεων υποθέσεις και είναι ένα μέρος της εποχής του εκσυγχρονισμού, στην οποία πράγματι δεν εμπλέκεται μόνο ο Τσοχατζόπουλος και ο Παπαντωνίου, στην οποία πράγματι εμπλέκονται και έχουν ευθύνες και πολλοί άλλοι. Το αν έχουν και ποινικές ευθύνες είναι πράγματι ζήτημα που θα έπρεπε εγκαίρως η δικαιοσύνη να μπορεί να επιληφθεί και να απαντήσει. Όμως, οι μεθοδεύσεις εκείνης εποχής δεν το επέτρεψαν αυτό και όχι η τωρινή Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Γι' αυτό αυτές οι ευκολίες για τους «άνθρακες», ως προς τον προσδοκώμενο «θησαυρό», είναι τουλάχιστον υποκριτικές. Και θα έπρεπε να υπάρχει σεμνότητα από τα κόμματα εκείνης της περιόδου και απολογισμός για τις τεράστιες ευθύνες, ευθύνες σίγουρα πολιτικές, αλλά ενδεχομένως -το ενδεχομένως είμαι υποχρεωμένος να το πω, στην πραγματικότητα έχω άποψη, αλλά, εφόσον δεν υπάρχει δικαστική απόφαση, προφανώς οφείλω να τοποθετούμαι ακριβώς έτσι- και ποινικές.

Διότι είναι βέβαιο ότι πέραν της φοροδιαφυγής, πέραν του πελατειακού κράτους με τα ισχυρά συμφέροντα, οι εξοπλισμοί απέτελεσαν ένα πολύ ισχυρό και κρίσιμο πεδίο διασπάθισης του δημοσίου χρήματος, συναλλαγής εις βάρος του ελληνικού λαού, που οδήγησαν στην κρίση. Εάν αυτά δεν αποτελούν συμπεράσματα της ελληνικής τραγωδίας, τότε δεν έχουμε καμμία ελπίδα να υπερβούμε την ελληνική τραγωδία.

Προφανώς όλη η Βουλή και όλες οι πτέρυγες θα πρέπει να συνομολογήσουμε ότι δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα της ποινικοποίησης της πολιτικής ζωής, δεν πρέπει να πέσουμε στην παγίδα της μεταφοράς των βασικών επιδίδων που έχουν να κάνουν με τις πολιτικές που πρέπει να ασκηθούν και να πέσουμε στη διαδικασία της μεταβολής της Βουλής σε οιονει διαρκές δικαστήριο. Προφανώς δεν πρέπει να το κάνουμε αυτό, γιατί το έκανε η γειτονική Ιταλία με την περίφημη υπόθεση των «καθαρών χεριών» και από την σπείρα του Αντρεότι πήγαμε στη σπείρα του Μπερλουσκόνι. Εάν δεν υπάρχει η συμμετοχή του λαού, οι εξυγιαντικές εκείνες διαδικασίες διαφάνειας στην πολιτική που ασκείται καθημερινά, με την ενεργό παρουσία και της Βουλής, αλλά και της κοινωνίας, εάν δεν σπάνε τα αποστήματα, εάν δεν ανοίγονται οι δρόμοι για την εξασφάλιση εγγυήσεων και για τις δημόσιες συμβάσεις και για κάθε πράξη που συνδέει το κράτος με τους επιχειρηματίες, τότε πράγματι θα έχουμε αναπαραγωγή της διαφθοράς και μάλιστα σε ανώτερο επίπεδο, αξιοποιώντας την εμπειρία και την «τεχνογνωσία» όσων προηγουμένως ενδεχομένως αποκαλύφθηκαν. Έτσι έρχονται τα παλιά λαμόγια να τα διαδεχθούν τα νέα λαμόγια, πιο εκσυγχρονισμένα, πιο ισχυρά, πιο προσεκτικά και πιο ικανά. Το έζησε και η Ελλάδα αυτό το φαινόμενο.

Δεν είναι, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ η δύναμη εκείνη, είτε ως Κυβέρνηση είτε ως κόμμα, που θα ποινικοποιήσει την πολιτική ζωή, παρακάμπτοντας την πολιτική. Κάθε άλλο, το αντίθετο. Αλλά όχι, όμως, και να συμμετάσχουμε και ως Βουλή και ως πολιτικές παρατάξεις στη συγκάλυψη!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δρίτσα, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτή, λοιπόν, την περίπτωση τι είχαμε; Είχαμε τις έξι δικογραφίες που πράγματι περιείχαν όλα αυτά. Είχαμε εντολή στην ουσία να προχωρήσουμε στη σύσταση της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, για να υποβοηθήσει την επιτάχυνση του δικαστικού έργου. Ως προς την απιστία, είναι προφανές ότι λόγω της συνταγματικής ρύθμισης και του νομοθετικού πλαισίου, έχει υπερκαλυφθεί ο χρόνος άρσης του αξιοποιήσιμου, άρα δεν μπορούσαμε να προχωρήσουμε παρακάτω. Μπορούμε ενδεχομένως να σκεφθούμε με ποιο τρόπο μια νέα εξεταστική επιτροπή θα διευρύνει αυτά τα ζητήματα, αλλά εδώ δεν μπορούσαμε να κάνουμε κάτι παραπάνω. Κάναμε, όμως, μια πολύ λογική και οργανωμένη διαχείριση της εντολής που μας έδωσε η Βουλή, ώστε πολύ προσεκτικά να στείλουμε αυτό το πόρισμα, το οποίο με βεβαιότητα βοηθάει τη δικαιοσύνη και επιταχύνει τη διαδικασία της διερεύνησης.

Ήταν η μόνη δυνατή, σωστή και αποτελεσματική διαδικασία και γι' αυτό η Βουλή πρέπει να την υπερψηφίσει και να αφήσουμε τις υπεκφυγές, οι οποίες το μόνο που κάνουν είναι ή να πετάνε τη μπάλα αλλού και να αλιεύουν ψήφους δήθεν εξυγιαντών ή να συνεχίζουν την πατροπαράδοτη επιλογή της συγκάλυψης.

Αυτό, λοιπόν, το πόρισμα μπορεί πράγματι να συντελέσει στην επιτάχυνση της περαιτέρω διερεύνησης και στην απονομή της δικαιοσύνης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το πρωί βλέπω πολλούς Βουλευτές της κυβερνητικής πλειοψηφίας στην αγορά συναθροί-

σμένους, όπως λέει ο ποιητής, προφανώς να περιμένουν να φτάσουν κάποιοι βάρβαροι. Μάλλον οι βάρβαροι δεν θα φτάσουν, όπως λέει ο ποιητής πάλι. Κάποιοι, όμως, εξ αυτών βρέθηκαν στη μάλλον δυσάρεστη ή άβολη θέση να εξηγήσουν αυτήν την κατάληξη, αυτό το φιάσκο, θα έλεγα -γιατί περί φιάσκου πρόκειται για την κοινοβουλευτική Πλειοψηφία και την Κυβέρνηση που μεθόδευσε τη διαδικασία- στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα.

Ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, μην έχοντας και πολλά λόγια να πει για το πόρισμα αυτό καθαυτό, δηλαδή το διά ταύτα της επιτροπής, αναφέρθηκε, όπως και οι άλλοι κυβερνητικοί συνάδελφοι, γενικόλογα για το άθος των εξοπλισμών, τον αέναο αγώνα για την καταπολέμηση της διαφθοράς, όπως είχαν κάνει περίπου και κατά την πρώτη συζήτηση προκειμένου να συσταθεί αυτή η επιτροπή, της 28^{ης} Μαρτίου του 2017. Τίποτα καινούργιο, τίποτα ουσιαστικό, τίποτα ενδιαφέρον, τίποτα που να κάνει τη διαφορά για την υπό κρίση υπόθεση. Μια τρύπα στο νερό, κυριολεκτικά.

Σήμερα, είμαστε εδώ στην ουσία για να συζητήσουμε εάν και κατά πόσον είχαμε σε αυτήν την επιτροπή λόγο ύπαρξης. Και συνοψίζω.

Στις 28 Μαρτίου του 2017 υπερψηφίστηκε από τη Βουλή η πρόταση της κυβερνητικής πλειοψηφίας για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, προανακριτικής δηλαδή, κατά το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος και τα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, δηλαδή κακουρηματική απιστία και νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες που αφορούν σε έξι ποινικές δικογραφίες που διαβιβάστηκαν στη Βουλή, σχετικά με συμβάσεις προμήθειας εξοπλιστικών προγραμμάτων που είχαν συναφθεί από τον πρώην Υπουργό Άμυνας Γιάννο Παπαντωνίου.

Σκοπός της επιτροπής ήταν η ενδελεχής διερεύνηση των αποδεικτικών στοιχείων για τη διακρίβωση επαρκών ενδείξεων ότι τα συγκεκριμένα αδικήματα όντως έχουν τελεστεί από τον πρώην Υπουργό, προκειμένου βεβαίως να προχωρήσει η διαδικασία και η Βουλή να αποφασίσει -αποφασίζει σήμερα- για την άσκηση ή τη μη άσκηση ποινικής δίωξης. Επομένως, κατά το Σύνταγμα δύο επιλογές υπάρχουν: Ή ασκείς ποινική δίωξη ή δεν ασκείς ποινική δίωξη.

Η Νέα Δημοκρατία υπερψήφισε τη σύσταση της συγκεκριμένης επιτροπής, διότι δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά. Θέλουμε ως Νέα Δημοκρατία να διερευνηθούν σε βάθος όλες οι υποθέσεις αυτής της φύσεως. Διατυπώσαμε κάποιες ενστάσεις για τον προβληματικό χαρακτήρα της κυβερνητικής πρότασης, προβλέποντας αυτήν ακριβώς τη σημερινή εξέλιξη.

Η επιτροπή συνεδρίασε επτά φορές. Οι δύο πρώτες ασχολήθηκαν με διαδικαστικά ζητήματα. Ήδη από την τρίτη συνεδρίαση είχε διαπιστωθεί ότι δεν είχαμε και πολλά να κάνουμε στην επιτροπή. Θα έλεγα ότι ήταν ειλικρινής όσο και θαρραλέα η εισήγηση του εισηγητή της κυβερνητικής πλειοψηφίας, του κ. Παπαφιλίππου, που αποφάνθηκε αυτά που λέει σήμερα το πόρισμα, ότι δηλαδή η απιστία είχε παραγραφεί και επομένως είχε προκύψει εξάλειψη του αξιοποίνου, κατά τα οριζόμενα στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, η δε νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες έπρεπε να παραπεμφθεί ή μάλλον να αναπεμφθεί στην τακτική ποινική δικαιοσύνη, αφού η συσταθείσα επιτροπή ήταν αναρμόδια να διερευνήσει περαιτέρω.

Για να εξακολουθήσει να υφίσταται ο λόγος ύπαρξης της επιτροπής, στις δύο-τρεις συνεδριάσεις που ακολούθησαν αναγνώστηκαν κάποιες δικαστικές αποφάσεις και συζητήθηκαν κάποια στοιχεία που ήταν ήδη -και έχει σημασία αυτό- σε γνώση της τακτικής δικαιοσύνης που διερευνούσε και εξακολουθεί να διερευνά την υπόθεση. Είχαν να κάνουν με τη λήψη δανείων από τον Γιάννο Παπαντωνίου και τη σύζυγό του, την ύπαρξη πολλών διαφορετικών τραπεζικών λογαριασμών, δεκάδων, την παράλειψη δήλωσης εισοδημάτων στις φορολογικές αρχές και στην κτήση διά αγοράς περιουσιακών στοιχείων, ακινήτων κυρίως.

Διαβάζω από το πόρισμα, σελίς 30: «Η Ειδική Επιτροπή της Βουλής πάντως απέφυγε -και πολύ σωστά- να εξετάσει μάρτυρες και περιορίστηκε να ζητά έγγραφα από τη δικαιοσύνη, προκειμένου απλώς να τα αναγνώσει, χωρίς ούτως ή άλλως να μπορεί να προσφέρει το παραμικρό στην έρευνα της υποθέσεως,

αφού τα έγγραφα αυτά ήταν ήδη γνωστά στις αρμόδιες δικαστικές αρχές. Η επισκόπηση αυτή ορισμένων εγγράφων παρείχε απλώς ένα άλλοθι στην Πλειοψηφία της Βουλής για τη διατήρηση της συγκεκριμένης επιτροπής σε λειτουργία».

Τίποτα καινούργιο, τίποτα που δεν ήταν ήδη γνωστό στις ερευνητικές αρχές, τίποτα ουσιαστικό. Δεν θυμάμαι -και πραγματικά δεν νομίζω να έχει προϋπάρξει- άλλη προανακριτική επιτροπή που να έχει λειτουργήσει επί τρεις μήνες ως συζητητική λέσχη. Το είδαμε και αυτό. Είχαμε προειδοποιήσει, αλλά εσείς επιμένετε να βάζετε παντού ψηλά τον πήχη και να περνάτε πάντα από κάτω.

Ακόμα και το «διά ταύτα» του πορίσματος θεωρώ ότι έχει κάποιο νομικό ζήτημα. Η επιτροπή -πρώτον- προτείνει στην Ολομέλεια να μην ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του ελληνικού δημοσίου κ.λπ., λόγω εξάλειψης του αξιοποίνου κατά τα οριζόμενα στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Παραμιπτόντως, να δούμε αν τελικά θα έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε, όπως πρέπει να το κάνουμε, τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, έτσι ώστε να εξισωθούν από εδώ και πέρα οι ασφυκτικές προθεσμίες παραγραφής με αυτές που αντιμετωπίζουν όλοι οι πολίτες. Να δούμε αν θα μπορέσουμε να το κάνουμε και αν θα έχετε τη σχετική πρωτοβουλία.

Δεύτερον, να παραπέμψει τις έξι υποθέσεις για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, δεδομένου ότι η Βουλή δεν έχει αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη εναντίον του Γιάννου Παπαντωνίου για το αδίκημα αυτό.

Δεν θυμάμαι άλλη φορά προανακριτική επιτροπή να αναπέμψει ένα μέρος των υπό κρίση υποθέσεων πίσω στην τακτική ποινική δικαιοσύνη που ήδη τις ερευνούσε, προκαλώντας στην ουσία μια καθυστέρηση τριών μηνών στην έρευνα της υπόθεσης. Το πήγαινε-έλα των εγγράφων και των δικογραφιών, προκειμένου αυτά να αναγνωστούν απλά από την επιτροπή, νομίζω ότι συνιστά κάποιου είδους καθυστέρηση, χωρίς βέβαια να διαπιστώσει τίποτα επιπλέον όσων είχαν ήδη διαπιστωθεί, ότι δηλαδή υπάρχουν όντως ενδείξεις τέλεσης του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων, κ.λπ., αλλά όχι κατά τη διάρκεια τέλεσης των υπουργικών του καθηκόντων και επομένως αναρμοδιότητα της Βουλής.

Σήμερα βρισκόμαστε σε μια μάλλον παράδοξη θέση, αφ' ενός να ψηφίζουμε υπέρ της μη άσκησης ποινικής δίωξης, όπως ορίζει το Σύνταγμα, στο πρώτο αδίκημα και αφ' ετέρου υπέρ της αναπομπής στην τακτική δικαιοσύνη στο άλλο, κάτι το οποίο δεν είδα πουθενά να αναφέρεται ειδικά στο άρθρο 86. Καινοφανές και αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι πλέον γνωστό ότι με τους θεσμούς δεν τα πάτε και τόσο καλά. Μόλις προ ημερών ο ίδιος ο κ. Τσίπρας χαρακτήρισε τη δικαιοσύνη ούτε λίγο ούτε πολύ ως θεσμικό εμπόδιο. Θωρείτε ότι οι θεσμοί πρέπει να υπηρετούν το εκάστοτε αφήγημά σας και τις πολιτικές σας σκοπιμότητες. Θέλετε οι θεσμοί να υπηρετούν εσάς, τους κυβερνώντες, και όχι εσείς, οι κυβερνώντες, τα φυσικά πρόσωπα, να υπηρετείτε τους θεσμούς. Έτσι τελικά, όμως, αποδυναμώνεται. Σήμερα, δυστυχώς, αποδυναμώθηκε στην ουσία άλλος ένας θεσμός.

Σε αυτό το πλαίσιο εξυπηρέτησης του αφηγήματος, σ' αυτό το πλαίσιο συστάθηκε και αυτή η επιτροπή. Δεν μακροημέρευσε, γιατί δεν είχε ουσιαστικό αντικείμενο και λόγο ύπαρξης. Προσπαθείτε να το «σώσετε» σήμερα, πανηγυρίζοντας ότι ο Γιάννος Παπαντωνίου παραπέμπεται στη δικαιοσύνη, όταν έχει ήδη παραπεμφθεί εδώ και πολύ καιρό. Όπως λέει ο ποιητής, «ο κόσμος δεν τελειώνει με μια έκρηξη, αλλά με έναν λυγμό».

Υπερψηφίζουμε την πρόταση του πορίσματος, όπως είχαμε προβλέψει εξαρχής, και θα ψηφίσουμε αναλόγως το απόγευμα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα η συνάδελφος από την Ένωση Κεντρώων κ. Θεοδώρα Μεγαλοοικονομού.

Έχετε τον λόγο, κυρία συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΜΕΓΑΛΟΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρό-

εδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα συμμετέχουμε σε μια κατά τα φαινόμενα τυπική διαδικασία της Ολομέλειας αφού, όπως έχει αποφανθεί ουσιαστικά η Προκαταρκτική Επιτροπή που έχει αναλάβει τη διερεύνηση της υπόθεσης Παπαντωνίου, η Βουλή πλέον δεν έχει καμμία αρμοδιότητα επί των αδικημάτων που πιθανώς τέλεσε ο κ. Παπαντωνίου κατά τη διάρκεια της υπουργικής του θητείας. Έτσι, το πόρισμα της επιτροπής καταλήγει να επαφίεται -και σωστά πλέον- στην ελληνική δικαιοσύνη για να διερευνήσει τη νομιμοποίηση εσόδων από την παράνομη δραστηριότητα για το ζεύγος Παπαντωνίου.

Με όλα αυτά τα δεδομένα, πραγματικά φαίνεται η σημερινή σαν μια τυπική συνεδρίαση, αφού το Κοινοβούλιο δεν έχει πλέον ουσιαστικές αρμοδιότητες επί του θέματος.

Ωστόσο, εγώ δεν τη θεωρώ καθόλου τυπική διαδικασία. Αντιθέτως, νομίζω ότι είναι μια εξαιρετική ευκαιρία να συζητήσουμε ανοιχτά εφ' όλης της ύλης όλα αυτά που εδώ και χρόνια ψιθυρίζουμε ή συζητούμε στην ελληνική κοινωνία, χωρίς όμως να έχουν γίνει πολιτική συνειδηση εντός του Κοινοβουλίου.

Η αλήθεια, λοιπόν, είναι ότι τα χρόνια της μεταπολίτευσης, του σκληρού δικομματισμού ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας και της λεγόμενης ευημερίας, τα σκάνδαλα οικονομικής φύσεως κυριαρχούσαν στην πολιτική ζωή της χώρας. Ο απλός πολίτης ένιωθε ότι υπάρχει μεγάλη σήψη και απίστευτη διαπλοκή, αλλά προφανώς αδυνατούσε να γνωρίζει ή και ακόμη να φανταστεί το μέγεθος της απίθανης διαφθοράς.

Έτσι, έπρεπε να έρθουν τα δύσκολα χρόνια, τα χρόνια της ασφυκτικής λιτότητας των μνημονίων για να αρχίσουμε όλοι να αναρωτιόμαστε πού πήγε όλο αυτό το χρήμα, να αρχίσουν να αποκαλύπτονται σκάνδαλα περί χρηματισμού Ελλήνων πολιτικών και να καταλήξουμε στην καταδίκη του Τσοχατζόπουλου, η οποία ομολογουμένως ήταν ιστορική, καθώς αποτέλεσε την ηχηρή σύγχρονη αποκαθάρωση Υπουργού για χρήματα που είχε καταχραστεί εις βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Όμως η υπόθεση Τσοχατζόπουλου ξεκίνησε να αποκαλύπτεται κάτι περισσότερο από έξι χρόνια πριν. Ήταν η αρχή για να μάθει ο ελληνικός λαός κάποια βασικά πεπραγμένα γύρω από τα εξοπλιστικά προγράμματα της κυβέρνησης Σημίτη, τις μίζες, την απόκρυψη μαύρου χρήματος, αλλά κυρίως τα ουσιαστικά και πραγματικά των ανεύθυνων Ελλήνων Υπουργών.

Είναι πραγματικά εξαιρετικά απίθανο να λογοδοτήσει επίσημα ή και να παραπεμφθεί μια υπόθεση που αφορά στα παράνομα πεπραγμένα Υπουργού για όσα έκανε κατά τη διάρκεια της θητείας του και αυτό διότι το Σύνταγμα ορίζει με σαφήνεια στο άρθρο 86 ότι η Βουλή έχει επ' αυτών των περιπτώσεων αρμοδιότητα μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της Βουλευτικής περιόδου και αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Όμως όπως γνωρίζετε όλοι, από την πράξη σπανίως ένα σκάνδαλο και μια παρανομία αποκαλύπτονται τόσο κοντά στα γεγονότα.

Έτσι, επί ΠΑΣΟΚ, επί κυβερνήσεως του κ. Σημίτη, δηλαδή το 2001, έρχεται πρώτα ως άρθρο και το 2003 γίνεται νόμος του κράτους περί ευθύνης Υπουργών αυτός ο επαίσχυντος νόμος για την κάλυψη των εγκληματικών πράξεων των Υπουργών για την κατάχρηση του δημοσίου χρήματος. Αυτός ο νόμος καλύπτει τους Υπουργούς και δεν μπορεί να τους ελέγξει κανένας. Έτσι, προχωρούσαν χωρίς να έχουν κανέναν φόβο, διότι η θητεία τους ήταν πάρα πολύ γρήγορη και καλύπτονταν χωρίς να μπορεί να τους ελέγξει κανείς. Με μια διάταξη του Συντάγματος που τέθηκε για να προστατεύει όσους θα εκτελούσαν καθήκοντα Υπουργού, προκειμένου να μην είναι εσασει όμηροι πιθανών διώξεων, κατήντησε να είναι προστατευτική διάταξη για κάθε ανίκανο και για κάθε διεφθαρμένο μέλος της κυβέρνησης που μονίμως κρύβεται και προστατεύεται από τη σύντομη παραγραφή κάθε παρανομίας του.

Στο ίδιο συμπέρασμα ακριβώς καταλήγουμε έξι χρόνια μετά το σκάνδαλο του Τσοχατζόπουλου για έναν ακόμη Υπουργό της κυβέρνησης Σημίτη, τον Γιάννο Παπαντωνίου. Το πόρισμα της επιτροπής κατέληξε πως και μεν υπάρχουν πολύ σοβαρές ενδείξεις για απόκρυψη μαύρου χρήματος και κυρίως για σοβαρότατη ζημία του ελληνικού δημοσίου ύψους πάνω από 500 εκατομμυ-

ρίων ευρώ από τις συμβάσεις που υπέγραψε για τα εξοπλιστικά προγράμματα. Ωστόσο οι όποιες ευθύνες του ως Υπουργός έχουν προ πολλού παραγραφεί.

Έτσι, ευελπιστούμε πλέον μόνο στην ποινική δικαιοσύνη να εξετάσει τα δεδομένα, να ερευνήσει δαιδαλώδεις και πολύπλοκες διαδρομές του χρήματος του κ. Παπαντωνίου στην Ελβετία, τις ύποπτες μεταβιβάσεις ακινήτων και να καταλήξει εάν και κατά πόσο στοιχειοθετούνται αδικήματα του κοινού ποινικού δικαίου και κυρίως η νομιμοποίηση εσόδων από την παράνομη δραστηριότητα.

Όμως το ζητούμενο δεν είναι να ασχολούμεθα μεμονωμένα σήμερα με τον κ. Παπαντωνίου και αύριο με κάποιον άλλον Υπουργό ή πιθανώς με τώως Πρωθυπουργό και να ζητούμε κάθε φορά νομικές φόρμουλες που θα επιτρέψουν στις δικαστικές αρχές να βρουν την αλήθεια και να αποδώσουν ευθύνες.

Το ζητούμενο είναι ότι είμαστε και πάλι εδώ και τόσα χρόνια μετά την αρχή της αποκάλυψης των σκανδάλων στα εξοπλιστικά και παρ' όλα αυτά διατηρούμε την ίδια κάλυψη στους Υπουργούς και συντηρούμε την ίδια αρρωστημένη αντίληψη περί κουκουλώματος. Δεν υπάρχει άλλη εξήγηση. Δεν νομίζω ότι υπάρχει νοήμων άνθρωπος που δεν αντιλαμβάνεται πόσο απαραίτητη είναι η τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Αυτό που λείπει είναι η πολιτική βούληση και η αποφασιστικότητα να αλλάξει αυτή η νοσηρή κατάσταση.

Ο Πρωθυπουργός κ. Τσίπρας έχει εξαγγείλει πολλάκις ότι θα ανοίξει επιτέλους η συζήτηση για αναθεώρηση του Συντάγματος και μαζί και ο διάλογος για την αλλαγή του επίμαχου άρθρου. Δυστυχώς όλα αυτά παραμένουν στον αέρα και παραμένουν εντελώς αβέβαια.

Φυσικά, φαντάζομαι ότι οι κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας δεν χαροποιούνται με ένα τέτοιο ενδεχόμενο, διότι εκείνοι τον δημιουργήσαν και εκείνοι τον εφήρμοσαν για να έχουν την προστασία του, όμως είναι στο χέρι μας να τον αλλάξουμε και είμαστε αδικαιολόγητοι αν δεν το εφαρμόσουμε.

Η Ένωση Κεντρώων έχει ζητήσει πολλές φορές την αναθεώρηση του άρθρου του Συντάγματος και σ' αυτό επιμένουμε μέχρι να γίνει αποδεκτό από όλες τις παρατάξεις.

Βεβαίως για τα παρελθόντα δεν μπορούμε να κάνουμε και πολλά πράγματα σ' αυτό το στάδιο. Τα χέρια μας είναι δεμένα, όμως ακόμα και έτσι ο ελληνικός λαός δικαιούται να μάθει ποιος τον έφερε σ' αυτήν την τραγική κατάσταση που βρίσκεται σήμερα κι εμείς υποχρεούμεθα να αποκαλύψουμε κάθε πιθανό πολιτικό σκάνδαλο χωρίς καμμία ενοχή.

Πρωτίστως και πάνω απ' όλα υποχρεούμεθα να φροντίσουμε για το μέλλον. Επιτέλους, ο λαός πρέπει να μάθει για το παρελθόν και αν παραμείνει αυτός ο νόμος, ίσως να συμβούν πάλι τα ίδια και στο μέλλον. Πρέπει όλες οι πολιτικές παρατάξεις να συμπελεύσουμε ώστε να αλλάξει το νομικό πλαίσιο και κάθε μέλος μιας κυβέρνησης να μην έχει μονίμως το ακαταδίωκτο. Στη σύγχρονη Ελλάδα σε πολύ βασικά πράγματα μάς λείπει ακόμα η κοινή λογική.

Θέλω να τελειώσω μ' αυτό. Είναι αδιανόητο να σκεφθεί κανείς ότι στην αρχαία Ελλάδα, πριν από δύομις χιλιάδες χρόνια, οι άρχοντες στο τέλος της θητείας τους ελέγχονταν από αυστηρό σώμα λογιστών για τα πεπραγμένα τους και μέχρι να ολοκληρωθεί ο έλεγχος αυτός, δεν μπορούσαν ούτε να αποχωρήσουν από την πόλη, αλλά ούτε και να μεταβιβάσουν την περιουσία τους. Αντιθέτως εν έτει 2017 εμείς διαθέτουμε ένα πλήρως ανεξέλεγκτο σύστημα και συζητάμε ακόμα για δημοσίους λειτουργούς που κατά τα φαινόμενα κατασπατάλησαν εκατοντάδες εκατομμύρια δημοσίου χρήματος και παρ' όλα αυτά η Ελληνική Βουλή αδυνατεί να τους εξετάσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Σπυρίδων Δανέλλης από το Ποτάμι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαίνεται ότι σήμερα κλείνει ο κύκλος μιας διαδικασίας που από την αρχή ήταν αμφίβολη, μιας διαδικασίας που δημιουργούσε ερωτηματικά. Ρωτούσα τον Μάρτιο που πέρασε απ' αυτό εδώ το Βήμα κατά τη συζήτηση για τη

σύσταση της ειδικής επιτροπής: «Επιζητείτε όντως τη διαλεύκανση ενός επαναλαμβανόμενου εγκλήματος με την απόδοση ευθυνών, την κατά το δυνατόν αποκατάσταση της βλάβης του δημοσίου και τη θωράκισή του στο μέλλον ή επιχειρείτε τον αποπροσανατολισμό της δημόσιας συζήτησης από τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζετε στα τρέχοντα μεγάλα ζητήματα της χώρας, όπως από πολλούς λέγεται;».

Προειδοποιούσαμε, επίσης, πως για να τελεσφορήσουν οι εργασίες της εν λόγω επιτροπής της Βουλής, θα έπρεπε να συντρέξουν συγκεκριμένες νομικές προϋποθέσεις, συγκεκριμένα νομικά κριτήρια. Με άλλα λόγια, αν υπήρξε έγκλημα, για να «δεθεί» το κατηγορητήριο χρειαζόμασταν την ολοκληρωμένη διαδρομή του προϊόντος του εγκλήματος, καταγεγραμμένη με τρόπο ακλόνητο, με τρόπο αδιάσειστο.

Δουλειά μας ήταν να καταδείξουμε για κάθε μια από τις επιμέρους υποθέσεις –έξι τον αριθμό– σε τι συνίσταται η βλάβη του δημοσίου, ποια η παρέμβαση του πρώην Υπουργού Άμυνας και ποιο το δικό του όφελος.

Τι απ' όλα αυτά συνέβη; Τι απ' όλα αυτά πετύχαμε; Φοβάμαι ότι δεν πετύχαμε τίποτα. Καταλήξαμε σ' αυτό που γνωρίζαμε εξ αρχής, ότι το αδίκημα της απιστίας έχει παραγραφεί.

Η συνταγματική πρόβλεψη είναι σαφής. Κάνει λόγο για παραγραφή των όποιων αδικημάτων μετά το πέρας δύο κοινοβουλευτικών συνόδων κι εμείς είμαστε ήδη στην έβδομη. Αφού φτάσαμε στο αδιέξοδο που γνωρίζαμε από την αρχή πως είναι αδιέξοδο, προτεινέτε σήμερα ένα πόρισμα που εμπεριέχει μια ξεκάθαρη αντίφαση. Ενώ αναγνωρίζουμε πως στην περίπτωση του τέως Υπουργού η προανακριτική επιτροπή διαπιστώνει ενδείξεις τέλεσης του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, παράλληλα κηρύσσει εαυτόν αναρμόδια a priori.

Επιπροσθέτως, το άρθρο 86 παράγραφος 3 εδάφιο γ' του Συντάγματος ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι το πόρισμα της επιτροπής εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Δεν προβλέπεται κάπου ότι η επιτροπή μπορεί να παραπέμψει ή καλύτερα να αναπέμψει τις έξι υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Με απλά λόγια, σήμερα θα έπρεπε να ψηφίζουμε για το αν ο πρώην Υπουργός πρέπει να παραπεμφθεί ή όχι στο ειδικό δικαστήριο. Γι' αυτό και μόνον γι' αυτό αποτελεί συνταγματικά προβλεπόμενη αρμοδιότητα της Ολομέλειας, γιατί αλλιώς η πρόταση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής πάσχει τόσο νομικά όσο και δικονομικά αντιβαίνοντας το Σύνταγμα. Να σημειώσω δε ότι επιλέγεται για κάτι που για άλλη μια φορά δημιουργεί μια συνθήκη έντασης με τη δικαστική εξουσία, εν προκειμένω ένταση μεταξύ Βουλής και δικαστικής εξουσίας.

Επιλέγετε, λοιπόν, να πούμε εμείς, το Σώμα, στον εισαγγελέα: «Πάρε πίσω τον φάκελο, δεν έχουμε αρμοδιότητα». Γιατί; Γιατί όχι την ασφαλή οδό, αυτήν που οδήγησε στην παραπομπή Τοσχατζόπουλου, μια από τις ελάχιστες περιπτώσεις δηλαδή που μια προανακριτική επιτροπή είχε αποτέλεσμα, έστω και αν το αποτέλεσμα ήρθε από την τακτική δικαιοσύνη;

Όπως και τώρα, έτσι και τότε η επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες για την αρμοδιότητα της Βουλής, αν δηλαδή θα έπρεπε να παραπεμφθεί ο πρώην Υπουργός σε ειδικό δικαστήριο ή στην τακτική δικαιοσύνη. Και τι έκανε τότε η Βουλή; Ψήφισε υπέρ της παραπομπής, λέγοντας σοφά, κατά τη γνώμη μου, ότι εμείς οι Βουλευτές δεν είμαστε δικαστές κι αν μας φέρνει το Σύνταγμα σε θέση δικαστή, πάλι αυτήν την εξουσία πρέπει να την ασκήσουμε με απόλυτη φειδώ, που σημαίνει ότι αμιγώς νομικά και δικονομικά ζητήματα δεν θα τα κρίνουμε εμείς. Εκεί ήρθαν οι δικαστές του δικαστικού συμβουλίου, δηλαδή ανώτατοι δικαστικοί, και είπαν πράγματι όχι σε ειδικό δικαστήριο, αλλά στην τακτική δικαιοσύνη να δικαστεί ο πρώην Υπουργός.

Όμως προσέξτε, εκεί το είπαν δικαστικοί λειτουργοί, ότι δεν υπάρχει υπουργικό αδίκημα. Εκεί ήταν ανώτατος δικαστικός λειτουργός αυτός που είπε στους συναδέλφους του: «συνεχίστε εσείς τη διαδικασία». Δεν ήταν η Ολομέλεια της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαφωνία μας με το πόρισμα έχει καταγραφεί λεπτομερώς και η τεχνική νομική αιτιολόγηση

της διαφωνίας αυτής έχει, επίσης, καταγραφεί. Η διαφωνία αυτή μας οδηγεί στο να ψηφίσουμε «ναι» στην παραπομπή του πρώην Υπουργού, διότι μόνον έτσι θεωρούμε ότι διασφαλίζεται πως η δικαστική έρευνα της υπόθεσης θα συνεχιστεί.

Αυτό το περιεργο, όμως, το πρωτότυπο «όχι», το αιτιολογημένο επί του ψηφοδελτίου «όχι» που η Πλειοψηφία προτείνει, το θεωρούμε πρωτοφανές, επισφαλές αλλά και επίφοβο. Φοβούμαστε πως θα οδηγήσει σε πιθανή απαλλαγή του πρώην Υπουργού για τεχνικούς λόγους. Το πλήγμα για το κύρος της Βουλής σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο θα είναι τεράστιο κι εμείς, βεβαίως, δεν μπορούμε να συμπράξουμε σε αυτό.

Το Ποτάμι ήθελε να συνεχιστούν οι εργασίες της εξεταστικής, από τη στιγμή που βρέθηκαν και αναγνωρίστηκαν οι ενδείξεις. Αυτό δεν εισακούστηκε. Πλέον είμαστε υποχρεωμένοι να ψηφίσουμε υπέρ της παραπομπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στα ζητήματα διαφθοράς και διασπάθισης του δημοσίου χρήματος η κοινωνία είναι ιδιαίτερος ευαίσθητη. Στην παρούσα συγκυρία βαθιάς κρίσης η δικαιολογημένη καχυποψία, που τρέφεται από την κίτρινη λογική ότι όλοι ίδιοι είναι ή κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει, αναπτύσσεται και αναπτύσσει πλέον αντικοινοβουλευτικά χαρακτηριστικά, καθιστώντας την έρμαιο των μεταδημαγωγών και των λαϊκιστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εσείς της Πλειοψηφίας, είναι στο δικό σας χέρι πλέον σήμερα να μην συντελέσουμε κι εμείς στην εγκληματική διαιώνιση ισχύος στον επαίσχυντων συνταγματικών διατάξεων περί ευθύνης υπουργών. Δεν πρέπει και αυτήν τη φορά να χαθεί η ευκαιρία και η δυνατότητα συνταγματικής αναθεώρησης της επερχόμενης Βουλής, όποτε αυτή έρθει. Και αυτό εξαρτάται από τις δικές σας κυρίως πρωτοβουλίες. Σε ένα θέμα που όλα τα κόμματα συμφωνούν, τουλάχιστον διακηρυκτικά, δεν είναι δυνατόν να χρονοτριβούμε άλλο.

Κλείνω προσθέτοντας μάλλον για την ιστορία σε αυτά που ο κ. Τασούλας είπε προ ολίγου, τα οποία προσυπογράφω απολύτως, ότι στην προετοιμασία της Συνταγματικής Αναθεώρησης του 2001, της χαμένης αναθεώρησης, εμείς τότε, ο Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου, είχαμε προτείνει να συμπεριληφθούν στα προς αναθεώρηση άρθρα και το επαίσχυντο άρθρο περί ευθύνης Υπουργών. Το προσθέτω για την ιστορία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ο πρώτος κύκλος ομιλητών κλείνει με τον κ. Θεοχάρη. Αμέσως μετά θα δοθεί ο λόγος στον Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Κουτσούμπα και μετά θα μιλήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Παπαγγελόπουλος.

Ορίστε, κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι αναφέρει το πόρισμα της επιτροπής για την υπόθεση Παπαντωνίου; Διαβάζω: «Δεν ζητείται η άσκηση ποινικής δίωξης για τον πρώην υπουργό Εθνικής Άμυνας. Αντιθέτως, όπως αποφασίστηκε για το μεν αδίκημα της απιστίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 256 του Ποινικού Κώδικα, έχει υπάρξει παραγραφή, για το δε ξέπλυμα μαύρου χρήματος, όπως περιγράφεται στον ν.3691/2008, αρμόδια είναι η τακτική δικαιοσύνη και όχι η Βουλή».

Άλλη μια, λοιπόν, αλυστελής εξεταστική που έγινε για τα μάτια του κόσμου. Άλλη μια από τις πενήντα, περίπου, προτάσεις για εξεταστικές ή προανακριτικές επιτροπές που έγιναν στα σαράντα τρία χρόνια της Μεταπολίτευσης που δεν έφερε αποτέλεσμα. Και η μόνη υπόθεση που οδήγησε σε καταδίκη έγινε λόγω της δικαιοσύνης και όχι χάριν των προσπαθειών της Βουλής. Γιατί μια εξεταστική, μια προανακριτική επιτροπή είναι πρωτίστως πολιτική και τελικά, δυστυχώς, κομματική και ως τέτοια δεν μπορεί να ασκήσει τις δικαστικές αρμοδιότητες που τις αναθέτει ο νομοθέτης.

Ο έγκριτος καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου κ. Νίκος Αλιβιζάτος επισημαίνει: «Ο θεσμός των εξεταστικών επιτροπών δεν προσφέρεται για τη διαλεύκανση σκανδάλων και την απόδοση ευθυνών. Με συμμετοχή κατά πλειοψηφία Βουλευτών του κυβερνητικού στρατοπέδου, οι εξεταστικές επιτροπές σπανίως

προχωρούν σε βάθος και κατά κανόνα εξυπηρετούν τις επικοινωνιακές ανάγκες όσων ζητούν τη σύστασή τους».

Και αναφέρει πάλι ο κ. Αλιβιζάτος: «Υπό καμμία εκδοχή το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συνθήκης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου δεν καταλαμβάνει το προνόμιο να κρίνονται οι εμπλεκόμενοι από τους ομοίους τους και όχι από ένα ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο». Θα προσέθετα εδώ και το άρθρο 4 του Συντάγματός μας που λέει τα ίδια πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ζήτημα είναι βαθιά θεσμικό, γιατί, δυστυχώς, το υπάρχον θεσμικό κατοχυρώνει το ακαταδίωκτο των πολιτικών και των Υπουργών, αν δεν συναινέσει η εκάστοτε κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Έτσι μετατρέπουμε τη διαφθορά σε εργαλείο πολιτικής αντιπαράθεσης.

Με αυτόν τον τρόπο το πολιτικό σύστημα συστηματικά εξαπατά τον ελληνικό λαό. Πρέπει, επιτέλους, να σπάσουμε τους μύθους που κρατούν αιχμάλωτο τον λαό. Λέτε, για παράδειγμα, ότι το άρθρο 86 προστατεύει τους Υπουργούς με την παραγραφή και, για να μπορέσει να αλλάξει, χρειάζεται συνταγματική αναθεώρηση. Είναι ψέμα. Το άρθρο 86 δεν αναφέρεται στην παραγραφή, ορίζει μόνο τον χρόνο που η Βουλή έχει δικαίωμα να μπαίνει στα πόδια της δικαιοσύνης, την λεγόμενη «αποσβεστική προθεσμία».

Από αυτή τη σκοπιά το 2001 η αναθεώρηση του Συντάγματος έκανε τα πράγματα χειρότερα, διότι αύξησε από μια σύνοδο σε δύο συνόδους τον χρόνο που η Βουλή μπαίνει στα πόδια της δικαιοσύνης. Το πουλήσατε οι πολιτικοί που ήσανταν τότε σαν αύξηση του χρόνου μη παραγραφής, ενώ ήταν το αντίθετο, ήταν αύξηση του χρόνου που η Βουλή μπορούσε να προστατεύει τους Υπουργούς και τους Βουλευτές, αύξηση δηλαδή του χρόνου που η Βουλή μπορεί να μπλοκάρει τη δικαιοσύνη.

Η παραγραφή ορίζεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, που θυμίζω το 2003 τον ψήφισαν και οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, του τότε Συνασπισμού. Πέντε χρόνια ορίζει την παραγραφή αντί δεκαπέντε χρόνια για τον κάθε Έλληνα πολίτη.

Ως τότε θα το ανεχόμαστε αυτό; Δυόμισι χρόνια γιατί η κυβερνητική πλειοψηφία δεν τον έχει αλλάξει; Μήπως για να προστατευθεί η ίδια από τυχόν υποθέσεις και προβλήματα που θα έχουν οι σημερινοί δικοί σας Υπουργοί; Μήπως αυτό είναι ο λόγος που δυόμισι χρόνια δεν έχετε κάνει καμμία αλλαγή;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφενείας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Έχετε υπ' όψιν σας καμμία;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν έχει σημασία αν έχω υπ' όψιν μου. Θα έχετε εσείς. Αλλάξτε τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο μεταξύ σας.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: ...για να μπορέσετε να απαντήσετε πολιτικά στον ελληνικό λαό. Είναι πολιτική η κριτική.

Όσο το πολιτικό σύστημα ασχολείται με την αυτοπροστασία του και όχι με τα προβλήματα του κόσμου, τότε θα οδηγείται με μεγαλύτερη σιγουριά στην απαξίωση. Μόνο οικοδομώντας εμπιστοσύνη με τους πολίτες και την κοινωνία μπορούμε να αναστρέψουμε αυτή την κατηφόρα.

Τι πρέπει να κάνουμε; Πρώτη και βασικότερη, η ουσιαστική διάκριση των εξουσιών. Η ανεξαρτητοποίηση της δικαιοσύνης από την εκτελεστική εξουσία, με την επιλογή των ανώτατων δικαστών από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

Το ασυμβίβαστο της ιδιότητας του Βουλευτή και του Υπουργού, ώστε να σπάσει ο ομφάλιος λώρος μεταξύ νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας, θα μπορούσαν να αποτελέσουν τη βάση για την επίτευξη αυτού του πρώτου στόχου.

Δεύτερον, στο δημόσιο να υπάρχουν υποχρεώσεις λογοδοσίας σε κάθε δημόσια υπηρεσία που διαχειρίζεται χρήματα του ελληνικού λαού. Τέλος στην αδιαφάνεια. Σεβασμός στις θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Τρίτον, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση και το άνοιγμα των δεδομένων του δημοσίου θα μειώσει τη διαφθορά, ώστε να ξαναγυρίσει η εμπιστοσύνη των πολιτών στην αμεροληψία των διαδικασιών μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Τέταρτον, η αλλαγή του πλαισίου για την προστασία των μαρτύρων του δημοσίου συμφέροντος. Όταν κάποιος πιέζεται να συ-

νανέσει σε μια παράνομη πράξη, να μπορεί να την καταγγείλει και αυτομάτως να προστατεύεται από νομικές περιπέτειες. Έτσι θα καταπολεμήσουμε τη διαφθορά.

Πέμπτον, αποτελεσματικότερος έλεγχος του μαύρου χρήματος και, φυσικά, απόλυτη διαφάνεια ως προς τις ροές χρήματος προς τα κόμματα και τα πολιτικά πρόσωπα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Λέο Τολστόι έγραψε: «Όλοι έτσι κάνουν». Αυτό μας λέτε κι εσείς δυόμισι χρόνια τώρα. Τα πράγματα, όμως, έχουν αλλάξει. Δεν υπάρχει πια το περιθώριο για ανοχή και τακτικισμούς. Η χώρα χρειάζεται μια νέα αρχή, με νέες λογικές, με νέες πρακτικές, με νέα πολιτική κουλτούρα. Αρκετά με το παρελθόν. Ωρα να ασχοληθούμε με το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Κουτούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας):

Κυρίες και κύριοι, όταν συζητούσαμε για τη συγκρότηση της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για αδικήματα τα οποία αφορούν τυχόν εμπλοκή του πρώην Υπουργού, είχαμε τονίσει ότι, παρά την αρνητική εμπειρία τόσο των προηγούμενων εξεταστικών επιτροπών όσο και των ειδικών κοινοβουλευτικών επιτροπών, σταθερή πρόθεσή μας είναι να διερευνώνται διεξοδικά όλες οι υποθέσεις που ενδέχεται να περιέχουν σκοτεινές πλευρές και να δημιουργούν τυχόν υποψίες παράνομων δραστηριοτήτων. Γι' αυτό, άλλωστε, το κόμμα μας είχε υπερψηφίσει τη συγκρότησή της.

Ταυτόχρονα, όμως, επιδίωξή μας ήταν και μέσα από τη λειτουργία αυτής της επιτροπής, όπως και σε άλλες υποθέσεις που εξεταστήκαν και αφορούσαν εξοπλιστικά προγράμματα, να αναδειχθεί η ουσία του πολιτικού κυρίως προβλήματος των εκάστοτε επιλογών, που οδηγούν στο πλαίσιο αυτού του σάπιου συστήματος και στη διαφθορά και στη διαπλοκή.

Βεβαίως, και τότε είχαμε επισημάνει και επιμένουμε σε αυτό ότι οι προτάσεις για σύσταση εξεταστικών επιτροπών, τώρα από τους Βουλευτές των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, προηγούμενα από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, υπηρετούν και ένα πολύ συγκεκριμένο στόχο: τον αποπροσανατολισμό των φτωχών λαϊκών στρωμάτων που πλήττονται από τις πολιτικές της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεν είναι, βέβαια, μόνο ο αποπροσανατολισμός. Είναι και η εξαπάτηση από πλευράς της Κυβέρνησης ότι μόνο εκείνη, σε αντίθεση με προηγούμενες κυβερνήσεις, έχει την πολιτική βούληση να πατάει τάχα τη διαφθορά σε όλα τα επίπεδα.

Είναι η αντίληψη που προσαπαθεύει να καλλιεργήσετε ότι για την εκρηκτική κατάσταση που βιώνει ο λαός μας βασική ευθύνη φέρουν τα σκάνδαλα και όσοι συμμετείχαν σε αυτά ή τα ανέχτηκαν ή τα υπέθαλψαν και όχι, βέβαια, οι πολιτικές, οι στρατηγικές επιλογές της κυρίαρχης τάξης, των συμμαχιών της, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, στις οποίες, βέβαια, συγκλίνουν όλες οι δυνάμεις της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης.

Επιβεβαιώνεται ξανά και ξανά ότι όσο μεγαλύτερη γίνεται η σύγκλιση σε στρατηγικές επιλογές του κεφαλαίου, τόσο τα διάφορα αστικά κόμματα θα κάνουν προσπάθεια να συγκροτούνται για θέματα όπως είναι η διαφθορά και η διαπλοκή, για να αποκρυβεί τελικά ο πραγματικός ένοχος των συνειδητών επιλογών τους, που δεν είναι άλλος από τη σταθερή επιλογή για την ολόπλευρη στήριξη αυτού του βάρβαρου δρόμου, αυτού του δρόμου της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της κερδοφορίας των λίγων.

Κυρίες και κύριοι, εμείς, μέσω και του Βουλευτή μας που συμμετείχε στην εξεταστική επιτροπή, δηλώσαμε ξεκάθαρα ότι πρέπει να τύχουν περαιτέρω διερεύνησης ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες του πρώην Υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου, για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ενώ το αδίκημα της απιστίας είναι ήδη παραγεγραμμένο.

Ταυτόχρονα, όμως, με τα παραπάνω θέλουμε να επισημάνουμε τα εξής: Με ευθύνη της Συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, αλλά και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, δεν έγινε ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης, που θα μπορούσε ενδεχομένως να αναδείξει κι άλλες πλευρές σχετικά με τα υπέρογκα

εξοπλιστικά προγράμματα που φορτώθηκαν στις πλάτες του λαού μας, όταν μάλιστα είναι γνωστό ότι τα εξοπλιστικά αυτά προγράμματα υπαγορεύονταν και καθορίζονται, κατά κύριο λόγο, από τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, τη συμμετοχή της χώρας σε αυτό και της ευθυγράμμισης των κυβερνήσεων στα επιθετικά σχέδια κατά χωρών και λαών.

Η παύση της διερεύνησης, με τον ισχυρισμό ότι το αδίκημα της απιστίας είναι παραγεγραμμένο, ενώ στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα δεν εμπλέκεται η Βουλή, είναι προσχηματικά, αφού αυτά ήταν ήδη γνωστά από την πρώτη στιγμή, πριν κινηθεί καν η διαδικασία συγκρότησης της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασης. Εξάλλου, επιπλέον ζητήματα που σχετίζονται με τα αδικήματα αυτά, ενδεχομένως, να συναντώνται και να αλληλεξαρτώνται.

Επομένως, θα έπρεπε από την αρχή να προταθεί η συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής για τη διερεύνηση όλων των πτυχών της σοβαρής αυτής υπόθεσης από τη Βουλή.

Υπάρχει η αρνητική εμπειρία από το παρελθόν, σε σχέση με την αποτελεσματικότητα των διαφόρων επιτροπών, αφού είναι τόσο πολυπλόκαμο το σύστημα, που τελικά, μόνο από τη σύγκρουση συμφερόντων εταιρειών γίνεται κατορθωτό να βγαίνουν και κάποια στοιχεία στο φως της δημοσιότητας. Συνήθως, και όχι πάντα, σε αυτές τις υποθέσεις ένας μικρός αριθμός των εμπλεκόμενων αποκαλύπτεται, τιμωρείται, για να κρατηθούν τα προσχήματα, ενώ συνεχίζει να λειτουργεί με τις ίδιες ή άλλες μορφές, η μίζα και η διαφθορά, που αποτελούν συστατικό στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος.

Για μια ακόμη φορά, επισημαίνουμε την επιτακτική ανάγκη ριζικής αλλαγής του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, ώστε αυτοί να δύνανται χωρίς κωλύματα, όπως όλοι οι πολίτες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και με αφορμή τη σημερινή συζήτηση, θα θέλαμε για μια ακόμη φορά να τονίσουμε ότι το συγκεκριμένο θέμα των εξοπλισμών συνδέεται άμεσα με τον προσανατολισμό των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελλάδας, το δόγμα χρήσης τους, τη συμμετοχή της χώρας στο ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τις αποστολές και τις επεμβάσεις τους.

Δεν είναι τυχαία τα διάφορα «ευχαριστώ» των Αμερικάνων στην ελληνική Κυβέρνηση, γιατί δίνει σταθερά το 2% του ΑΕΠ, δηλαδή 3,8 δισεκατομμύρια, για τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, ενώ στις δίκαιες απαιτήσεις του λαού μας η Κυβέρνηση απαντά με τα στενά δημοσιονομικά της χώρας.

Έχουν τεράστιες ευθύνες όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις. Η σημερινή Συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ όχι μόνο υλοποιεί τις δεσμεύσεις απέναντι στο ΝΑΤΟ, αλλά αναλαμβάνει και καινούργιες, κάνει προτάσεις, που ούτε οι πιο φιλονατοϊκές κυβερνήσεις της μεταπολίτευσης δεν θα είχαν τολμήσει να κάνουν.

Στη δύναμη του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο συμμετέχουν και τουρκικές δυνάμεις, πλοία και αεροπλάνα που πλέουν και πετάνε με νατοϊκή βούλα και άδεια, πάνω και γύρω από τα νησιά του Αιγαίου. Εφαρμόζεται στην πράξη η γραμμή του ΝΑΤΟ που δεν αναγνωρίζει εθνικά σύνορα στο Αιγαίο, αλλά τα θεωρεί ενιαίο επιχειρησιακό χώρο. Αυτή ακριβώς η γραμμή είναι που δίνει και αέρα στις διεκδικήσεις της Τουρκίας, είναι κι αυτός ένας από τους λόγους που οι παραβιάσεις και οι τουρκικές προκλήσεις έχουν πολλαπλασιαστεί μετά την έλευση του ΝΑΤΟ στο Αιγαίο.

Συνεπώς, η συμμετοχή σε αυτούς τους οργανισμούς κάθε άλλο παρά ωφέλιμη είναι για τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, τα σύνορα, τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, που σε συνθήκες οικονομικής κρίσης πληρώνει και πανάκριβα αυτήν τη συμμετοχή. Δηλαδή, με τα λεφτά και το αίμα του ελληνικού λαού στήνεται ένα τεράστιο πάρτι δισεκατομμυρίων γύρω από τους οπλισμούς, συμμετοχή της χώρας σε επεμβάσεις, σε τέτοιους τυχωδικτικούς σχεδιασμούς.

Και, βεβαίως, απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορούν να παίρνουν τη μερίδα του λέοντος τα εγχώρια και ξένα μονοπώλια των εξοπλιστικών είναι ο αποκλεισμός και η απαξίωση από την πίτα των εξοπλισμών της κρατικής πολεμικής βιομηχανίας.

Καταλυτική είναι η επίδραση των νατοϊκών επιχειρησιακών αναγκών στη χάραξη της πολιτικής εθνικής άμυνας. Το αποτέλεσμα αυτής της επίδρασης είναι εμφανές στο δόγμα χρήσης των ενόπλων δυνάμεων που δεν εξυπηρετεί, όπως θα έπρεπε, απο-

κλειστικά και μόνο την υπεράσπιση των συνόρων, αλλά σε σημαντικό βαθμό είναι προσαρμοσμένο στις ανάγκες του ΝΑΤΟ. Φυσική απόρροια αυτού του προσανατολισμού του δόγματος είναι και η στοίχιση των απαιτούμενων οπλικών συστημάτων που θα το υποστηρίξουν και τακτικά, δηλαδή στο πεδίο της μάχης. Είναι κοινή διαπίστωση όλων ότι βασικά οπλικά συστήματα και των τριών κλάδων των ενόπλων δυνάμεων είναι προσαρμοσμένα στις απαιτήσεις που πηγάζουν από την ανάγκη εξυπηρέτησης νατοϊκών σχεδίων. Αυτό αφορά τόσο στο είδος όσο και στον αριθμό οπλικών συστημάτων που αγοράζει η Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα αντικειμενικά συνδέεται με τη γενική πολιτική κατεύθυνση, με στρατηγικές επιλογές και των προηγούμενων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, αλλά και της σημερινής. Η άμυνα της χώρας συνδέεται με το αμυντικό δόγμα που υιοθετεί η χώρα. Η έρευνα και η ανάπτυξη πολεμικών βιομηχανιών συνδέεται και αυτή με τη συνολική αυτή πολιτική.

Εμείς μιλάμε σε όλους τους τόνους για την ανάγκη υπεράσπισης κυριαρχικών δικαιωμάτων, για την υπεράσπιση των συνόρων της χώρας. Έχουμε αντίθετη άποψη για τη συνολική πολιτική της χώρας ειδικά και στον τομέα της άμυνας. Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να έχουμε μια πολιτική που θα υπερασπίζεται τα συμφέροντα της χώρας μας, που είναι τα πραγματικά συμφέροντα της πλειοψηφίας των εργαζομένων σε αυτόν εδώ τον τόπο. Μιλάμε για πολιτική στον τομέα της άμυνας τέτοια που θα υπερασπίζεται ακριβώς αυτό και όχι τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Και να ξεκαθαρίσουμε και κάτι: Εσωτερική πολιτική και εξωτερική πολιτική πάνε πακέτο. Δεν μπορεί να έχεις μια βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική και στην εξωτερική πολιτική σου να έχεις πολιτική πραγματικής ειρήνης, να παράδειγμα. Αυτά δεν συμβιβάζονται. Εκτός και αν, βέβαια, εννοούμε την ειρήνη, όπως αρκετοί πιθανόν εδώ μέσα από εσάς να τη θεωρείτε, ως ειρήνη με το πιστόλι στον κρόταφο των λαών, που προετοιμάζει και νέους πολέμους και νέες επεμβάσεις, νέους τυχοδιωκτισμούς.

Τα διάφορα προγράμματα -εξοπλιστικά, αμυντικά, διαχείρισης προβλημάτων και άλλα- και η Τουρκία και το ΝΑΤΟ τα γνωρίζουν πολύ καλά. Γνωρίζουν τα πάντα για το τι συμβαίνει στην περιοχή και στη χώρα και μάλιστα στις λεπτομέρειές τους. Ακόμα και η δομή των ενόπλων δυνάμεων καθορίζεται ως έναν βαθμό, όπως και οι εξοπλισμοί σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό, από το ίδιο το ΝΑΤΟ. Με αποτέλεσμα να πληρώνει ο λαός μας τόσα χρήματα για εξοπλισμούς που δεν ανταποκρίνονται σε πραγματικές αμυντικές ανάγκες του ελληνικού λαού, αλλά στις ανάγκες του ΝΑΤΟ.

Και η ιστορία έχει δείξει ότι τα συμφέροντα αυτά, τα συμφέροντα του ΝΑΤΟ, είναι αντίθετα με τα συμφέροντα της χώρας μας, από το Κυπριακό το 1974 και μέχρι σήμερα, μέχρι τα Ίμια και άλλα δεκάδες παραδείγματα που μπορούμε να βρούμε. Και δεν μας ξεγελάνε επιμέρους τακτικισμοί και αντιθέσεις που εμφανίζονται σε διάφορες φάσεις, για να ξεκαστουν μετά στο έδαφος των κοινών συμφερόντων τους. Συνεπώς, έχουμε και ασήκωτα εξοπλιστικά βάρη για τον ελληνικό λαό και ουσιαστική υπονόμευση της κυριαρχίας της χώρας.

Αντίστοιχα, η συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι οδηγίες και νόμοι που ψηφίστηκαν από το ελληνικό Κοινοβούλιο έχουν οδηγήσει σε διάλυση ουσιαστικά της αμυντικής βιομηχανίας. Η Ελλάδα στην καλύτερη περίπτωση, με την πολιτική όλων των μέχρι σήμερα κυβερνήσεων των κομμάτων που τάσσονται υπέρ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μπορεί να γίνει το πολύ-πολύ ένας μικροεργολάβος. Για να αναπτύξει εγχώρια αμυντική βιομηχανία, όμως, δεν μπορεί να το κάνει αυτό χωρίς να συγκρουστεί στην πραγματικότητα με την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, τους μονοπωλιακούς ομίλους, το σύστημα που στηρίζει όλα αυτά.

Εμείς έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση, την οποία κάποτε βέβαια υιοθετούσαν οι πάντες, άσχετα εάν και τότε ακόμα τη διαστρέβλωναν ορισμένοι σκόπιμα. Η πρόταση αυτή αφορά την ανάγκη για ενιαίο φορέα αμυντικής βιομηχανίας, αποκλειστικά δημόσιο, ο οποίος θα μπορούσε να αξιοποιήσει πραγματικά τις τεράστιες δυνατότητες που έχει η χώρα και σε τεχνολογία και σε τεχνονομία και σε επιστημονικό τεχνικό ερ-

γατικό δυναμικό, έμπειρο, καταρτισμένο και βεβαίως να αντιμετωπίσει προβλήματα της άμυνας και να επεκταθεί και σε άλλους τομείς. Και όλα αυτά σήμερα έχουν απαξιωθεί πλήρως, απαξιώνονται δυστυχώς συνεχώς. Κακά τα ψέματα, η ενιαία ευρωπαϊκή αγορά υπηρετεί τα στρατηγικά συμφέροντα, τους στόχους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων, του μεγάλου κεφαλαίου των κρατών μελών της. Οι κατευθύνσεις στρέφονται κατά των λαών της Ευρώπης, κατά του ελληνικού λαού, κατά όλων όσων τους αμφισβητούν.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να κάνω και ένα ακόμη μικρό σχόλιο πάνω σε αυτή τη γνωστή αντιπαράθεση μεταξύ των άλλων κομμάτων για την υπόθεση του NOOR 1 και την εμπλοκή του Υπουργού Άμυνας, Αρχηγού των ΑΝΕΛ και κυβερνητικού συνταίρου του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Καμμένου. Μόνο ειρωνικά βεβαίως μπορούμε να σας αφιερώσουμε τον στίχο για «τον όμορφο τον κόσμο σας, τον ηθικό, τον αγγελικά πλασμένο». Το ΚΚΕ δεν ασχολήθηκε ιδιαίτερα, όπως ξέρετε, ακριβώς γιατί αυτός ο κόσμος σας δεν είναι ο δικός μας κόσμος, ούτε είναι βέβαια ο κόσμος των εργατικών λαϊκών στρωμάτων, που ματώνουν από τις πολιτικές σας. Είναι όλος δικός σας αυτός ο κόσμος, η σαπίλα του συστήματος, γιατί οι πόλεμοι, το λαθρεμπόριο, τα ναρκωτικά είναι παιδιά και όχι αποπαιδία του συστήματος, που ξερνάει τη μόχα του.

Σήμερα, είναι φανερό ότι έχει οξυνθεί η διαπάλη μεταξύ μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων για το ποιος θα επιβιώσει και ποιος θα πάρει το μεγαλύτερο μέρος της πίτας και οι αποκαλύψεις ενδεχόμενης ή όχι εμπλοκής σε εμπορία ναρκωτικών επιχειρηματιών ή επιχειρηματικών ομίλων αυτό ακριβώς επιβεβαιώνει. Και η διαπάλη αυτή βέβαια σιγοντάρεται και από κάθε είδους Καμμένους, που υπάρχουν σε όλο το πολιτικό προσωπικό των κομμάτων του κατεστημένου, από τους ΑΝΕΛ και τον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τους προηγούμενους κυβερνώντες αλλά και τους δουλέμπορους, φασίστες, ναζιστές, εγκληματίες.

Και βέβαια, μέσα σε όλη αυτή τη δυσωδία που αποπνέει η υπόθεση, φαίνεται ότι ο σημερινός Υπουργός Άμυνας του κ. Τσίπρα, εκτός από το ότι προσπαθεί να πείσει τον ελληνικό λαό ότι είναι τίμιος, δεν τα καταφέρνει, ακριβώς γιατί δεν φτάνει αυτό, αφού πρέπει και να είναι τίμιος αλλά και να φαίνεται τέτοιος, κάτι που όμως το έχουν ακυρώσει οι ενέργειες, τα λόγια και οι πράξεις του. Όπως και η γυναίκα του Καίσαρα δηλαδή. Έτσι, βλέπετε, συμβαίνει με κάθε γυναίκα του Καίσαρα. Και ο Καίσαρας δεν είναι Πόντιος Πιλάτος να νίπτει τας χείρας του, πρακτική που ακολουθεί μέχρι σήμερα ο κ. Τσίπρας.

Έτσι, ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, με την κάλυψη του Πρωθυπουργού, προβαίνει σε πρακτικές που αποδεικνύουν ότι αυτή η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν είναι αποφασισμένη να διερευνήσει τις σοβαρές υποθέσεις, να αντιμετωπίσει τα σκάνδαλα και τη διαφθορά, που άλλωστε είναι σύμφυτα με το σύστημα που υπηρετεί, αλλά μετέχει ενεργά και δραστήρια σε όλες τις επιχειρηματικές κόντρες που διεξάγονται αυτήν την περίοδο και με όλους τους τρόπους. Και γενικά και διαχρονικά μιλώντας, η πείρα δείχνει ότι όλες αυτές οι κόντρες λήγουν με κάποιο πάρε-δώσε, με το αλισβερίσι, που κάτι πιέζει να δώσει ο ένας και κάτι πιέζει να πάρει ο άλλος. Κι αυτό γίνεται ακόμα σοβαρότερο όταν, όπως έγραψε και η εφημερίδα του κυβερνώντος κόμματος, η «ΑΥΓΗ», με την υπόθεση αυτή ασχολούνται ινστιτούτα που απηχούν θέσεις της αμερικανικής κυβέρνησης, τα οποία καλούν τις υπηρεσίες ασφαλείας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής να εμπλακούν, αφού όπως λένε η υπόθεση δεν είναι απλώς ελληνικό ζήτημα.

Είναι, για παράδειγμα, ένα ερώτημα γιατί ασχολείται τώρα τόσο δραστήρια ο κ. Καμμένος με το NOOR 1, όταν αυτή η υπόθεση είναι γνωστή εδώ και δύο χρόνια. Τώρα το τι τελικά δίνει και τι παίρνει κάθε φορά ο εκάστοτε εμπλεκόμενος επιχειρηματίας, για παράδειγμα, ή ο εκάστοτε εμπλεκόμενος Υπουργός και η Κυβέρνηση, στην οποία ανήκει, είναι θέμα προς διερεύνηση, το οποίο θα αποτελεί αντικείμενο πάλι κάποιων εξεταστικών επιτροπών, όπως όλα δείχνουν. Συνέβη αρκετές φορές στο παρελθόν, μάλλον θα συμβεί ξανά και στο μέλλον, όπως σας βλέπω και με βλέπετε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο Υπουργός κ. Παπαγγελόπουλος.

Κυρίες Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στα εξοπλιστικά προγράμματα υπήρξε περίοδος που οι μίζες έπεφταν βροχή. Τι βροχή; Καλύτερα θα ήταν να πω καταιγίδα και μάλιστα τροπική ή ακόμη καλύτερα ή χειρότερα, κατακλυσμός.

Το δυστύχημα είναι ότι μεγάλο μέρος του πολιτικού συστήματος, αλλά δυστυχώς και κάποιοι εισαγγελείς και δικαστές έκαναν πως δεν καταλαβαίνουν. Η δικαιοσύνη εκτός από τυφλή προσέθεσε στα αυτιά της και ωτοασπίδες, όχι μόνο για να μη βλέπει, αλλά και για να μην ακούει. Όταν δε η λάμψη και ο θόρυβος των σκανδάλων διαπέρασε το μαντίλι στα μάτια της και τις ωτοασπίδες στα αυτιά της προσπάθησε -και προς στιγμήν το πέτυχε- να περιορίσει τις έρευνες στον κ. Τσοχατζόπουλο και στον κ. Σμπώκο και τους έριξε στην πυρά μιας, όχι μόνο ελεγχόμενης, αλλά και δήθεν κάθαρσης, σαν να μην υπήρχαν άλλοι υπεύθυνοι, σαν να μην υπήρχε ΚΥΣΕΑ, Πρωθυπουργός, Υπουργικό Συμβούλιο.

Και βέβαια, το πολιτικό σύστημα, που ευθύνεται για το έργο της λεηλασίας του δημοσίου χρήματος, ήταν αναμενόμενο να προσπαθήσει να αυτοπροστατευθεί. Όμως εγώ για τους αρμόδιους εισαγγελείς ως συνταξιούχος εισαγγελέας θα μεροληπτήσω ακόμη μια φορά υπέρ τους. Δεν θα σκεφθώ καν ότι είχαν πολιτικές, επιχειρηματικές εξαρτήσεις ή άλλα ιδιωτικά συμφέροντα, αλλά θα υιοθετήσω τις πιο ανώδυνες γι' αυτούς εκδοχές. Θα σκεφτώ είτε ότι ήταν ανεπαρκείς είτε ότι υπέκυψαν σε πιέσεις των ανωτέρων τους, γιατί ήταν συνθησιμένο φαινόμενο κάποια χρόνια, τα προηγούμενα χρόνια, όποιος δεν συμμορφώνεται προς τας υποδείξεις να ταλαιπωρείται από δυσβάσταχτη χρέωση δικογραφιών και από κακές εκθέσεις των επιθεωρητών. Πιστέψτε με, τα έχω υποστεί και εγώ αυτά και όλοι οι συνάδελφοί μου καταλαβαίνουν τι εννοώ.

Τι έχουμε, λοιπόν, σήμερα να εξετάσει η Ολομέλεια της Βουλής; Τα ευρήματα της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης από την έρευνα, που διενήργησε η επιτροπή αυτή, μετά την αποστολή σωρείας έξι δικογραφιών, που διαβίβασαν στη Βουλή εισαγγελείς σύμφωνα με το Σύνταγμα και τον νόμο περί ευθύνης Υπουργών.

Οι δικογραφίες αυτές λίμναζαν ή μάλλον είχαν καταχωνιαστεί στα εισαγγελικά γραφεία για πολλά χρόνια. Αξίζει να υπενθυμίσω ότι πριν δεκατέσσερα χρόνια, όταν ήμουν εγώ προϊστάμενος στην Εισαγγελία Πρωτοδικών, είχα παραγγείλει τις έρευνες αυτές και ακόμη οι έρευνες δεν έχουν ολοκληρωθεί.

Κανείς δεν είχε ασχοληθεί με τον κ. Παπαντωνίου ή οποιονδήποτε άλλον και για όλα έφταγε ο Τσοχατζόπουλος και ο Σμπώκος, όπως ήδη προανέφερα. Και όμως, είχε υπάρξει σωρεία δημοσιευμάτων και για τον κ. Παπαντωνίου και για άλλα πρόσωπα και όμως, όλα αυτά τα δημοσιεύματα είχαν προκλητικά αγνοηθεί.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι για τον κ. Παπαντωνίου είχε υπάρξει δημοσίευμα για μεγάλα ποσά, που είχε σε τραπεζικούς λογαριασμούς του, που επιχείρησε αρχικά να δικαιολογήσει με ισχυρισμούς που απεδείχθησαν ψευδέστατοι.

Πρέπει να σημειωθεί ακόμη ότι είχε καταδικαστεί τρεις φορές από τα ποινικά δικαστήρια σε συνολική ποινή καθείρξεως δέκα ετών για ψευδή δήλωση πόθεν εσχες χωρίς κανένας -και ειδικά εισαγγελέας- να συγκινηθεί και να σκεφθεί ότι τα χρήματα αυτά, τα οποία είχαν αποκρυβεί από τη δήλωσή του, αφού δεν ήταν ελεύθερος επαγγελματίας, δηλαδή γιατρός, δικηγόρος, ηλεκτρολόγος, υδραυλικός, δεν μπορούσαν να ήταν προϊόν φοροδιαφυγής, αλλά ήταν προϊόν δωροδοκίας. Απλές σκέψεις στοιχειώδεις, όπως θα έλεγαν κάποιοι. Και όμως, δεν έγιναν αυτές οι σκέψεις.

Επίσης, είχε δημοσιευθεί στον Τύπο κατ' επανάληψη ότι είχε αποκτήσει πολυτελή έπαυλη στις Κυκλάδες. Μάλιστα, όπως δημοσιεύθηκε πρόσφατα, την έπαυλη αυτή την πούλησε -πάλι πρόσφατα- χωρίς φορολογική ενημερότητα -άλλο σκάνδαλο κι

αυτό-, επωφελούμενος της αδράνειας των αρμοδίων αρχών να δεσμεύσουν τα περιουσιακά τους στοιχεία, όπως όφειλαν.

Επίσης, πρόσφατα στον Τύπο διάβασα –τώρα, την προηγούμενη Κυριακή- ότι υπήρξε αμοιβή 6.500.000 δολαρίων ή ευρώ – δεν θυμάμαι- που μάλλον υποκρύπτει μίζα.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά το σχετικό δημοσίευμα της εφημερίδας «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ» στις 2 Ιουλίου και ελπίζω ότι η δικαιοσύνη θα ερευνήσει αυτό το θέμα και θα δώσει τις κατάλληλες ερωτήσεις, για να διαπιστωθεί, αν πρόκειται περί μίζας ή αμοιβής. Διότι πάλι στοιχειώδη νομικά πράγματα θα πω. Αφού σε κάποιους αρέσει να κατηγορούν τη σημερινή Κυβέρνηση ως νομικά αστοιχειώτη, ότι αν πρόκειται περί αμοιβής, η αμοιβή πρέπει να εξακολουθεί να είναι στη διάθεση αυτού που την έλαβε ή να έχει αντικατασταθεί με ισόποσα αποκτήματα, ενώ, αν είναι μίζα, θα είχε εξαφανιστεί.

Αποτέλεσμα αυτής της ολιγωρίας ήταν να παραγραφούν τα περισσότερα αδικήματα του κ. Παπαντωνίου ως Υπουργού, πλην της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα που σύμφωνα με τη νομολογία της τακτικής δικαιοσύνης δεν έχουν παραγραφεί.

Στο σημείο αυτό θέλω να συνεισφέρω τη νομική μου άποψη ότι η δωροδοκία Υπουργού δεν ανάγεται στα υπουργικά καθήκοντα και ως εκ τούτου δεν μπορεί να παραγραφεί σύμφωνα με το νόμο. Η δωροδοκία δεν διαπράττεται, κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπουργού, αλλά επ' ευκαιρία αυτών.

Θα προσθέσω ότι πρόσφατα αποκαλύφθηκε -και σε αυτό έχει προσφέρει πάρα πολλά η επιτροπή- ότι το ζεύγος Παπαντωνίου διαθέτει σαράντα έξι τραπεζικούς λογαριασμούς και επιχειρείται να μπλοκαριστεί το άνοιγμα των τραπεζικών λογαριασμών στην Ελβετία.

Κύριες και κύριοι, η ρεμούλα στα εξοπλιστικά, στην υγεία, στον τραπεζικό χώρο, όπου και εκεί συγκαλύφθηκαν ευθύνες των μεγάλων και πραγματικών υπευθύνων, δια της επιλεκτικής στοχοποίησης κάποιων αδυνάμων κρίκων, καθώς και σε πολλούς άλλους τομείς του δημοσίου βίου, οδήγησαν τη χώρα μας στη σημερινή κατάσταση και στα δεινά που υφίσταται ο ελληνικός λαός για επτά χρόνια. Ο λαός μας το γνωρίζει καλά αυτό, όπως γνωρίζει εξίσου καλά και τους πραγματικά υπεύθυνους.

Περιμένω από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να υπερασπιστούν την αλήθεια και να μη σιωπούν στην προσπάθεια κάποιων να διασωθούν πολιτικά, επιρρίπτοντας τις ευθύνες τους αλλού. Και βέβαια, μετά από όλα αυτά που έχουν αποκαλυφθεί και ελπίζω να αποκαλυφθούν και στη συνέχεια, προκαλεί θυμηδία η προσπάθεια κάποιων να θεωρηθεί η σημερινή Κυβέρνηση υπεύθυνη για το καταστροφικό σπινάλ των μνημονίων που κάποιον εντελώς αδικαιολόγητα έριξαν στη χώρα μας.

Άλλωστε, η σημερινή Κυβέρνηση είναι αυτή που μπορεί και θα βγάλει την Ελλάδα από αυτό το καταστροφικό σπινάλ της δυστυχίας των Ελλήνων και της εθνικής μας ταπείνωσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Δημήτριος Παπαγεωργίου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η διαδικασία τώρα θα πάει ως εξής. Ξεκινάει ένας κοινοβουλευτικός, δύο συνάδελφοι. Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Τζαβάρας. Μετά θα πάμε σε δύο συνάδελφους και με τη σειρά που έχουν ζητήσει οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν μου επιτρέπεται από την αρχή της διαδικασίας είχα ζητήσει να πάρω τον λόγο, μετά τον πρώτο κύκλο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εγώ δεν παρέλαβα κάτι τέτοιο και επειδή δεν παρέλαβα κάτι τέτοιο όταν ήρθα στην Έδρα, παρά ταύτα, επειδή είθισται οι συνάδελφοί σας να κλείνουν με τους κοινοβουλευτικούς, επειδή το λέτε τώρα, μετά τον κ. Τζαβάρα μπορείτε να πάρετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να σας διαβεβαιώσω, κύριε Πρόεδρε,...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μα εγώ είπα «δεν παρέλαβα» ...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Πρέπει να σας διαβεβαιώσω ότι το είπα εξαρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει, δεκτόν κύριε Παρασκευόπουλε. Συνήθως, όμως, κατά 99% οι κοινοβουλευτικοί εκπρόσωποι του κόμματός σας κλείνουν τη συζήτηση. Όσες φορές είμαι εγώ στην Έδρα, είναι η πρώτη φορά που ζητάτε να μιλήσετε πρώτος. Θα γίνει μετά τον κ. Τζαβάρα. Αμέσως μετά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Επαναλαμβάνω ότι έχω την εντύπωση ότι ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος μπορεί να ζητήσει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ίσως δεν καταλαβαίνετε, γιατί δεν μιλώ καλά ελληνικά, κύριε συνάδελφε, τι είπα.

Ο κ. Τζαβάρας έχει τον λόγο και αμέσως μετά ο κ. Παρασκευόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο μόλις κατελθών του Βήματος Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης δεν παρέλειψε, μαζί με τον κυβερνητικό πατριωτισμό του, να καταθέσει ένα ειρωνικό σχόλιο για αυτό που τις τελευταίες μέρες αποτελεί αντικείμενο πολλών και ποικίλων σχολίων, δηλαδή τον διάλογο που στήθηκε μεταξύ μιας ανακοίνωσης των δικαστών του Συμβουλίου της Επικρατείας και μιας σειράς υβριστικών αναφορών και δηλώσεων από τα μέλη της Κυβέρνησης, δυστυχώς και από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό.

Είμαι υποχρεωμένος, λοιπόν, από του Βήματος αυτού να πω ορισμένα πράγματα, γιατί τουλάχιστον μέσα από τα λόγια που ο καθένας χρησιμοποιεί για να περιγράφει αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα δεν θα πρέπει να παραλείπει να προσφέρει και τη δική του συμβολή στην αποκατάσταση κάποιων παρανοήσεων, κάποιων παρεξηγήσεων και κάποιων εν πάση περιπτώσει κακών προηγουμένων που προσπαθεί αυτή η Κυβέρνηση να δημιουργήσει εις βάρος της δικαιοσύνης.

Κύριοι συνάδελφοι, μέσα απ' αυτή την επιτροπή -στην οποία είχα την τιμή να συμμετέχω και είμαι υποχρεωμένος να εξάρω την παρουσία ως Προέδρου του καθηγητή και πρώην Υπουργού Δικαιοσύνης, του κ. Παρασκευόπουλου- είχα την ευκαιρία να αντιληφθώ ότι από τη στιγμή που διαπιστώνουμε ότι δεν έχουμε καμία μα καμία αρμοδιότητα να ασχοληθούμε με οποιοδήποτε από τα δυο αδικήματα που ήρθαν στην επιτροπή και στη Βουλή, προκειμένου να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του κ. Παπαντωνίου, είναι προφανές και κατάδηλο ότι δεν έχουμε και το δικαίωμα να τον παραπέμψουμε. Και το λέω αυτό, γιατί άκουσα πολλούς συναδέλφους εδώ, κυρίως της Πλειοψηφίας, να μιλούν με τρόπο πανηγυρικό, θα έλεγα μάλιστα και με έναν τρόπο που εμπεριέχει μια ροβεσπιερική μανία καθαρότητας απέναντι στο βρώμικο παρελθόν, το οποίο προηγουμένως κατήγγειλε και ο Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης.

Δεν έχουμε, λοιπόν, καμμία μα καμμία αρμοδιότητα παραπομπής, γιατί δεν έχουμε αρμοδιότητα να ασχοληθούμε με την ποινική δίωξη. Και σ' αυτήν ακριβώς τη φάση το μόνο που μπορούμε να κάνουμε το λέει ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας στο άρθρο 37 παράγραφος 2: «Όταν κρατικοί λειτουργοί ασχολούνται ή κατά την άσκηση των καθηκόντων τους βρίσκονται ενώπιον στοιχείων από τα οποία προκύπτει διάπραξη αξιόποινης πράξης που δώκεται αυτεπαγγέλτως διαβιβάζουν» -δεν παραπέμπουν- «έγγραφα που έχουν στην κατοχή τους στον αρμόδιο Εισαγγελέα».

Άλλο διαβιβάζω, άλλο παραπέμπω. Το παραπέμπω έχει μέσα του μια συμβολική τάση ανθρωποφαγίας, για την οποία αυτή η Βουλή, ό,τι και να έχει κάνει ο κ. Παπαντωνίου, δεν έχει το δικαίωμα να εμφανίζεται τουλάχιστον με τέτοια μανία. Γιατί εδώ είμαστε υποχρεωμένοι να εφαρμόζουμε το Σύνταγμα. Και αυτό το Σύνταγμα έχει δύο διατάξεις. Η μια είναι το άρθρο 2 που λέει ότι ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση του κράτους. Και έχει και το άρθρο 25 παράγραφος 1 που αναφέρεται στα ανθρώπινα δικαιώματα και συγκεκριμένα χρησιμοποιεί τις εξής λέξεις: Τα δικαιώματα του ανθρώπου είτε ως ατόμου είτε ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του κράτους και όλοι οι κρατικοί λειτουργοί, και των Υπουργών συμπεριλαμβανομένων, έχουν υποχρέωση να συνδρά-

μουν για την αποτελεσματική προστασία αυτών των δικαιωμάτων.

Αυτή, όμως, η τελική διατύπωση των συγκεκριμένων διατάξεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν αποδίδει μόνο αυτό το νόημα που σας εξέθεσα, αλλά αναφέρεται και σε αγώνες αιώνων που έκανε η ευρωπαϊκή τουλάχιστον ανθρωπότητα και η οικουμενική, θα έλεγα, προκειμένου να αποκτήσει το δικαίωμα του περιορισμού, μέσω του νόμου, μέσω του δικαίου, της αυθαιρεσίας του κράτους.

Από το 1215 για πρώτη φορά έχουμε τη Magna Charta με το γνωστό Habeas Corpus, το 1776 έχουμε τη Διακήρυξη της Αμερικανικής Ανεξαρτησίας, το 1789 έχουμε τη Γαλλική Επανάσταση, αλλά και πρόσφατα, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο έχουμε οικουμενικές διακηρύξεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Έχουμε την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, που μας δεσμεύει όλους. Τους Υπουργούς δεσμεύει, τον Πρωθυπουργό δεσμεύει.

Εν τούτοις, τις τελευταίες μέρες τι παρακολουθούμε; Παρακολουθούμε να γελοιοποιείται ένα Ανώτατο Δικαστήριο. Γιατί; Γιατί είπε ο Πρωθυπουργός -μαζί με τον κ. Πολάκη- ότι καλύπτει τους φοροφυγάδες.

Και ο μόλις απελθών Αναπληρωτής Υπουργός Δικαιοσύνης, που εσεμνύνθη να πει ότι υπήρξε και δικαστικός λειτουργός και ειρωνεύτηκε, λέγοντας ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν είναι ασοιχείωτη, αλλά είναι στοιχειωμένη πια. Είναι στοιχειωμένη στη συνείδηση του λαού, γιατί είναι η πρώτη Κυβέρνηση που με τα χείλη του Πρωθυπουργού έφτασε στο σημείο να λέει «θεσμικό εμπόδιο» την απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Με αυτήν την απόφαση τι έκανε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αξίζει τον κόπο. Είστε αντιπρόσωποι του ελληνικού λαού. Αξίζει τον κόπο να ρίξετε ένα βλέμμα και να δείτε ότι αυτό που έκανε σε μια μεγαλειώδη πραγματικά απόφασή του το...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Ωραία...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ωραία, ναι. Ωραία, πολύ ωραία, γιατί θα ντρέπεστε σε λίγο, όταν θα ακούσετε την επιχειρηματολογία, αν τουλάχιστον πιστεύετε στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου και αν βεβαίως σας ενδιαφέρει η αρχή του κράτους δικαίου. Αυτή η αρχή του κράτους δικαίου, κύριοι, είναι η θεσπισμένη πια, η κατακτημένη πια ελευθερία του ατόμου και του πολίτη να περιορίζει την αυθαιρεσία του κράτους.

Και αυτό που έκανε το Συμβούλιο της Επικρατείας ήταν να δώσει μια τομή, να κάνει μια στάθμιση απέναντι στο κράτος δικαίου που επιβάλλει την αρχή της ασφάλειας του δικαίου. Η αρχή της ασφάλειας του δικαίου είναι το αυτονόητο δικαίωμα που έχει ο πολίτης να γνωρίζει ποια είναι η ρύθμιση, η νομοθετική πρόβλεψη που τον δεσμεύει, ποια είναι τα χρονικά όρια αυτής της δέσμευσης και κυρίως μέχρι ποίου σημείου η ελευθερία του μπορεί να κινδυνεύει από τον γεγονός ότι πρόσφατες κυβερνήσεις, μηδέ και των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας εξαιρουμένων, επινόησαν έναν τρόπο να παρατείνουν το χρονικό όριο της παραγραφής των φορολογικών αξιώσεων του δημοσίου, γιατί ακριβώς δεν κατάφερε κανένας μας να φτιάξει αποτελεσματικούς ελεγκτικούς και εισπρακτικούς μηχανισμούς στις οικονομικές Εφορίες.

Αντί, λοιπόν, να φτάσουμε στο σημείο του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της προστασίας της ασφάλειας του δικαίου και της αρχής του κράτους δικαίου, είχαμε βρει τη πατέντα κάθε λίγο και λιγάκι να βγάνουμε εδώ μια νομοθετική ρύθμιση στο τέλος, κάθε φορά που τελείωνε το όριο μιας παραγραφής, και να λέμε ότι παρατείνεται για έναν ακόμα χρόνο και για έναν ακόμα χρόνο. Είχε φτάσει αυτή η ιστορία να οδηγεί σε ανασφάλεια και αβεβαιότητα για το ποιες είναι οι υποχρεώσεις απέναντι στο κράτος πολίτες από το 2000, το 2001, το 2002.

Και αν δεν ξέρετε εσείς, που τόσο πολύ κόπτεστε και σχολιάσατε αρνητικά αυτά που είπα, στις οικονομικές Εφορίες -γιατί δυστυχώς τρία χρόνια τώρα δεν καταφέρατε και εσείς να εξαλείψετε τη διαφθορά- είχαν στηθεί και μαγαζάκια, είχαν στηθεί και διάλογοι, είχαν αρχίσει και τα παζαρέματα.

Αυτά, αλήθεια, κανέναν σας δεν ενδιαφέρουν; Γι' αυτά, αλήθεια, κανέναν, μα κανέναν, δεν θα σκύψει να δει σε ποια κατά-

σταση βρίσκεται η δημόσια διοίκηση; Το μόνο που σας ενδιαφέρει είναι να λέτε ότι το Συμβούλιο της Επικρατείας εκάλυψε τους φοροφυγάδες;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Αυτή είναι η μεγαλόστομη, η πανηγυρική διακήρυξη του σεβασμού της αρχής του κράτους δικαίου από την πλευρά της Κυβέρνησης, από αυτούς που -υποτίθεται- ήρθαν εδώ για να μας σώσουν από τους προηγούμενους, οι οποίοι δεν εσέβοντο το Σύνταγμα και όπου εσείς αναγκαστήκατε να ομολογήσετε ότι είστε μία, μία λέξη από τα άρθρα του Συντάγματος;

Αλήθεια, είναι προφανές τι κάνετε, κύριοι συνάδελφοι. Δεν πιστεύετε στη δημοκρατία. Διότι αν πιστεύατε στη δημοκρατία, θα είχατε αξιοποιήσει το δικαίωμα της πλειοψηφίας που έχετε για να διορθωθούν πολλά από τα κακώς κείμενα. Ένα από αυτό, σας το ανέφερα.

Αντιθέτως, κάνετε αυτό που ήδη από 1835 είχε διαπιστώσει σε ένα πολύ μεγάλο πόνημα που είχε κάνει ο Αλέξης ντε Τοκβίλ, όταν γυρνώντας από την Αμερική έγραψε για τη δημοκρατία στην Αμερική. Και εκεί, αυτό για το οποίο επιφυλάχθηκε, αυτό το οποίο είπε είναι ότι δεν υπάρχει καλύτερο πολίτευμα από τη δημοκρατία, γιατί είναι το πολίτευμα που αξιοποιεί το κοινωνικό σώμα στο σύνολό του, αυτό, όμως, που εμπεριέχει είναι μια ενδογενή απειλή, που είναι η παντοδυναμία της πλειοψηφίας. Είναι αυτό που μπορεί τη δημοκρατία να τη μετατρέψει σε δεσποτισμό και σε τυραννία.

Και αυτό ακριβώς ζούμε επί των ημερών σας. Κανένας από εσάς δεν δέχεται να συζητήσει τα δικαιώματα. Κανένας από εσάς σήμερα, παρ' όλο που είστε πρόμαχοι και υπερασπιστές της ανθρωπολογίας των δικαιωμάτων, δεν έχει την ικανότητα να διακρίνει τίποτα πίσω από τη μύτη του για το μεγάλο ζήτημα που απασχολούσε όλη την κοινωνία.

Θα μου πείτε, όμως -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- το εξής: Γιατί δεν πιστεύετε στη Δημοκρατία; Διότι απλώς ακολουθείτε αυτήν την πρωτοφανή, βέβαια, για εμάς τους φιλελεύθερους, αλλά για εσάς και γενικά για την Αριστερά θεωρώ απολύτως συνεπή με τις αρχές σας, άποψη του μεγάλου νομομαθούς της Σοβιετίας, όπως είπε ο κ. Πουλάκης -έτσι απεκάλεσε τη Σοβιετική Ένωση- του Γιεβγκένι Πασουκάνις, που έλεγε ότι το κράτος δικαίου είναι ένας φετιχισμός της αστικής τάξης. Αυτόν πρέπει να τον πολεμήσουμε. Κι εσείς επαξίως τον πολεμάτε. Συγχαρητήρια!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Για το πόρισμα δεν είπατε. Για το πόρισμα συζητάμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Αν ξέρατε γιατί συζητούσατε!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, ξέρετε εσείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ησυχία παρακαλώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Εμμανουηλίδης για επτά λεπτά.
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από αυτό το μανιφέστο του φιλελευθερισμού που κατέθεσε ο αγαπητός συνάδελφος, έχω μόνο να πω τούτο: Βεβαίως και εμπιστευόμαστε και στηρίζουμε την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Μόνο που η δικαιοσύνη δεν πρέπει να λειτουργεί με διακόπτες.

Επιτρέψτε να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με την εννοιολογική αποσαφήνιση των όρων «αεργία», «ανεργία», «αργομισθία», για να φτάσω στην ουσία της συζητούμενης υπόθεσης.

Ο Ησίοδος στο διδακτικό του έπος «Εργα και Ημέραι» αναφέρει: «Έργον δ' ουδέν όνειδος, αεργίη δε τ' όνειδος». Πράγματι, η απροθυμία για εργασία διαχρονικά εκλαμβάνεται ως έλλειμμα ατομικής και κοινωνικής ευθύνης. Σε αντιδιαστολή, η ανεργία αποτελεί διαχρονικά κοινωνική μάστιγα χωρίς την παραμικρή ευθύνη των ανέργων, που έχει κορυφωθεί δραματικά στις μέρες της μνημονιακής περιπέτειας που ζούμε.

Ωστόσο, η αργομισθία, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί και έλλειμμα ατομικής ευθύνης, που πηγάζει από υστέρηση ηθικής ποιότητας του ατόμου και συνάμα -και το βλαπτικότερο- έλλειμμα κοινωνικής ευθύνης, εφόσον το άτομο λειτουργεί ως κοινωνικός κληφίνας που απομυζά τον κοινωνικό μόχθο.

Θα μου πείτε: Τι σχέση μπορεί να έχουν όλα αυτά με το θέμα μας; Κατά τη ρήση του λυρικού Αλκαίου «Εξ όνουχος τον λέοντα», θα ήθελα να σας θυμίσω τις αργομισθίες στο πολύπαθο «Ερρίκος Ντυνάν» άμεσων συγγενών με πολιτικά πρόσωπα που πρωταγωνίστησαν και πρωταγωνιστούν και σήμερα στην πολιτική ζωή του τόπου μας.

Είναι εν προκειμένω ο όνουξ που αναδεικνύει τον λέοντα -τον Γιάννο Παπαντωνίου εννών- που καταβρόχθισε τα εκατοντάδες εκατομμύρια των εξοπλιστικών προγραμμάτων επί της αλήστου μνήμης Υπουργίας του. Αναδεικνύουν την πρακτική της λαφυραγωγίας της κοινωνίας επί των ημερών των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας που σε όλα τα μεταπολιτευτικά χρόνια καταλήστευσαν τον λαό μας και καταβαράθρωσαν την οικονομία της χώρας μας. Και είναι αυτοί που χωρίς ίχνος αυτοσυνηδησίας τολμούν να κουνούν το δάχτυλο σε μία Κυβέρνηση που ήρθε να καθαρώνει τη ζοφώδη κόπρη του Αυγεία. Αυτά τα εισαγωγικά για να έρθω στο προκείμενο.

Βίος και πολιτεία του Γιάννου Παπαντωνίου, πράξη πρώτη: Υπουργός Οικονομικών, τσάρος της οικονομίας, εμπνευστής και ενορχηστρωτής, με τις ευλογίες του τότε Πρωθυπουργού Κώστα Σημίτη, του μεγάλου colpro grosso του Χρηματιστηρίου, της μεγαλύτερης σε βάρος της κοινωνίας ανακατανομής του πλούτου, καθώς καταθέσεις από τα βιβλιάρια εκατομμυρίων μικροκαταθετών - κόπος μιας ζωής- εξαφανίστηκαν και ενθυλακώθηκαν σε τραπεζικούς λογαριασμούς και σε off shore εταιρείες της αλλοδαπής εκατοντάδων εντιμότατων πολιτικών φίλων, που κατ' ευφημισμό αναγορεύτηκαν ως επιχειρηματίες.

Πράξη δεύτερη: Κατά τη λογική του «τρώγοντας ανοίγει η όρεξη», με τις ευλογίες του πολιτικού του πάτρωνα, μεταπηδά στο Υπουργείο Άμυνας. Εκεί αρχίζει το μεγάλο φαγοπότι. Με το πρόσχημα αναβάθμισης της αμυντικής θωράκισης της χώρας, επιδίδεται σε μία σειρά συμφωνιών με τις οποίες συντελέστηκε η μεγαλύτερη ληλασία του δημόσιου χρήματος, καθώς με τις χαρακτηριστικές συμβάσεις για εξοπλιστικά προγράμματα δεκάδων δισεκατομμυρίων έπεφταν βροχή οι μίζες.

Και έρχεται η στιγμή κατά την οποία η ασυλία στο σύστημα Σημίτη-Παπαντωνίου τελειώνει οριστικά και αμετάκλητα, γιατί το κακούργημα του ξεπλύματος βρώμικου χρήματος είναι αδίκημα διαρκές και δεν υπόκειται σε παραγραφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεξαρτήτως του αξιόποινου ή μη -λόγω παρελεύσεως της τασόμενης προθεσμίας- των εγκλημάτων απιστίας από τις δικογραφίες που έχουν διαβιβαστεί στην Βουλή, προκύπτει ότι σε μία περίπτωση ερευνάται τέλεση εγκλήματος, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Πρέπει να σημειωθεί, όμως, ότι σε όλες τις περιπτώσεις έχουν γίνει γνωστές περιστάσεις, από τις οποίες θα μπορούσαν να συναχθούν ενδείξεις παραγωγής περιουσιακού οφέλους από την πράξη της απιστίας και, στη συνέχεια, νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.

Στη βάση αυτή επισημαίνεται, ακόμη, ότι το όνομα του πρώην Υπουργού αναγράφεται σε λίστα καταθετών εξωτερικού μεγάλων χρηματικών ποσών -1,3 δισεκατομμύρια ευρώ στην Τράπεζα HSBC στο όνομα της συζύγου του- και ακόμη ότι ο ίδιος ο πρώην Υπουργός καταδικάστηκε, με αμετάκλητη απόφαση, για ανακριβή δήλωση «πόθεν έσχες» του έτους 2009, ενώ φαίνεται ότι υπάρχουν σε βάρος του και άλλες ποινικές καταδίκες για ανακριβείς δηλώσεις «πόθεν έσχες» προηγούμενων ετών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα εξοπλιστικά προγράμματα της χώρας αποτελούσαν ανέκαθεν πηγή κινδύνου για διαφθορά δομών και προσώπων. Τα παρακάτω αναφερόμενα εξοπλιστικά προγράμματα ανάγονται σε μια συνολικότερη περίοδο, κατά την οποία κορυφώθηκαν εγκληματικές πράξεις και παραλείψεις του παλιού πολιτικού συστήματος του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, που οδήγησαν τη χώρα στη χρεοκοπία. Χρηματιστήριο, εξοπλιστικά, δομημένα ομόλογα, «SIEMENS», υπερβάσεις Ολυμπιακών έργων, σκανδαλώδεις δανειοδοτήσεις ΜΜΕ και κομμάτων συνθέτουν την εικόνα διαπλοκής και διαφθοράς της περιόδου αυτής και αναδεικνύουν τις πολιτικές και προφανείς ποινικές ευθύνες των πρωταγωνιστών της πολιτικής ζωής.

Ως γνωστόν, κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές ευθύνες αποδίδονται από τον λαό. Οι ποινικές, ωστόσο, ευθύνες αποδίδονται

από τη δικαιοσύνη. Όμως, το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο βρέθηκε να θωρακίζει τα πολιτικά πρόσωπα που έβαλαν το δάχτυλο στο μέλι με το ίδιο το Σύνταγμα, με τον σκανδαλώδη νόμο περί ευθύνης Υπουργών, αλλά και με την καθυστερημένη προώθηση σχετικών υποθέσεων στην δικαιοσύνη.

Αποδεικνύεται στην πράξη ότι οι συγκεκριμένες διατάξεις - άρθρο 87, παράγραφος 1 του Συντάγματος και άρθρα 4, παράγραφοι 4, 5 του ν.3126/2003 περί ευθύνης Υπουργών- έχουν όντως συγκεντρώσει πολλά επικριτικά στοιχεία εξαιτίας της ιδιαίτερης μεταχείρισης που επιφυλάσσουν στη συγκεκριμένη κατηγορία επιόρκων πολιτικών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Τα στοιχεία αυτά που είχε στη διάθεσή της η αρμόδια επιτροπή της Βουλής και που κατατέθηκαν στο πόρισμα, θεωρούνται ιδιαίτερα σημαντικά. Σύμφωνα με αυτό, ο πρώην Υπουργός θα αντιμετωπίσει τη δικαιοσύνη ως κοινός πολίτης όσον αφορά το κακούργημα του ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Έχοντας ως προηγούμενο την περίπτωση του πρώην Υπουργού Τσοχατζόπουλου, εκτιμώ ότι η δικαστική εξουσία, ιστάμενη, επιτέλους, στο ύψος των περιστάσεων, στη συγκεκριμένη περίπτωση θα αποδώσει δικαιοσύνη με όρους κράτους-δικαίου, επιφέροντας κατά αυτόν τον τρόπο κάθαρση των παθημάτων του λαού μας, λυτρώνοντάς τον από την τραγωδία που βιώνει στις μέρες μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Καμμένος για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους συναδέλφους για τη σημερινή ψηφοφορία και την εμπιστοσύνη στο πρόσωπό μου για την εκλογή του Αντιπροέδρου της Βουλής των Ελλήνων. Είναι μια πάρα πολύ σημαντική θέση για εμένα και εξαιρετικά μεγάλη τιμή.

Θέλω να ευχαριστήσω περισσότερο από τους εκατόν ογδόντα δύο που με ψήφισαν, τους δεκατέσσερις που είχαν το θάρρος και ήταν στην Βουλή και είπαν «παρών». Έτσι πρέπει να είναι η δημοκρατία. Όσον αφορά αυτούς που δεν ήταν στην ψηφοφορία και δεν ψήφισαν, αλλά μετά ήταν στο καφενείο, νομίζω ότι η στάση τους δεν ήταν τόσο κοινοβουλευτικά ορθή όσο των υπολοίπων. Αυτό θα πρέπει απλά να το σημειώσω ως άνθρωπος, γιατί, όσο με γνωρίζετε δύο χρόνια, δεν μπορώ να κρυφτώ πίσω από λέξεις.

Από εκεί και πέρα, η εμπειρία μου ως Αντιπροέδρου της Εξεταστικής επιτροπής για τα δάνεια των κομμάτων και των μέσων μαζικής ενημέρωσης ήταν πολύ σημαντική. Είδα μέσα από τις διαδικασίες αυτές ότι πρόκειται για ένα πολύ μεγάλο έργο, ένα δύσκολο έργο, έργο το οποίο πήρε πολλούς μήνες -εκείνης της εξεταστικής-, με άπειρα στοιχεία τα οποία επιφορτίστηκαν ελάχιστοι άνθρωποι, ειδικά στις μικρές Κοινοβουλευτικές Ομάδες, όπως ήταν η δική μας ή του Ποταμιού ή -εάν θέλετε- και της Δημοκρατικής Συμπράταξης. Ένας άνθρωπος, δηλαδή, έπρεπε να κάνει τη δουλειά για πολλούς περισσότερους.

Το ίδιο ίσχυσε και για την ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή. Και πρέπει από του Βήματος της Βουλής να συγχαρώ τους συναδέλφους όλων των κομμάτων για την προσπάθεια που έκαναν. Εδώ, βέβαια, οι νομικοί -γιατί δεν είμαι νομικός- και από την συγκυβέρνηση και από την Αντιπολίτευση ορθώς διέκριναν τα όρια στα οποία έπρεπε να κινηθεί -και κινήθηκε τελικά- αυτή η ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή. Άκουσα και τον κ. Τζαβάρα πριν. Νομίζω ότι δεν υπήρχαν νομικά περιθώρια περαιτέρω να κινηθούμε με τον τρόπο που έπρεπε.

Από εκεί και πέρα, το ζήτημα με τον κ. Παπαντωνίου -για να μην λαϊκίζουμε από το Βήμα της Βουλής, αλλά ορθά σκεπτόμενοι- είναι ένα θέμα το οποίο χρήζει διερεύνησης ως προς την ποινή του πλευρά από την ελληνική δικαιοσύνη, για ένα διαρκές έγκλημα όπως ο προσπορισμός προίοντος εγκλήματος ή η διαχείριση προϊόντος εγκλήματος εν γνώσει του ή εν αγνοία του και

το ξέπλυμα «μαύρου χρήματος», τα οποία διώκονται και τιμωρούνται από τον Ποινικό Κώδικα. Και εκεί θα καταλήξει η υπόθεση.

Αυτό που θέλω να σημειώσω από το Βήμα της Βουλής -και δεν θα καταχραστώ περισσότερο τον χρόνο σας- είναι η σπατάλη που έγινε σε εκείνα τα χρόνια του ΠΑΣΟΚ επί κ. Σημίτη, που τον βλέπουμε τώρα σε φωτογραφίες να επανέρχεται σε προσκήνιο και σε παρασκήνιο για να συνενώσει πάλι όλο αυτό το σοσιαλιστικό σύστημα, το δήθεν εκσυγχρονιστικό, το οποίο κατασπατάλησε το δημόσιο χρήμα και διέλυσε την Ελλάδα και στον ευαίσθητο τομέα της άμυνας.

Ενδεικτικά να σας πω ότι από το 1997 έως το 2003, τα ποσά που απεκρύβησαν από την ΕΛΣΤΑΤ εν γνώσει του κ. Παπαντωνίου και εν γνώσει του ΚΥΣΕΑ και με την υπογραφή του κ. Σημίτη, είναι τα εξής: Σας τα λέω ανά χρόνο. Αυτά είναι όσα δεν πέρασαν στα στατιστικά για να μειώσουν το χρέος. Και ήρθαν μετά στις επόμενες κυβερνήσεις. Το 1997, λοιπόν, 148 εκατομμύρια. Το 1998, 69 εκατομμύρια. Το 1999, 973 εκατομμύρια. Επαναλαμβάνω, είναι αυτά τα ποσά τα οποία απεκρύβησαν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Σε δραχμές ήταν αυτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όχι αυτά που λέω είναι σε ευρώ.

Επίσης, το 2000, 2,3 δισεκατομμύρια, το 2001, 1,616 δισεκατομμύρια, το 2002, 2,408 δισεκατομμύρια και το 2003, 1,129 δισεκατομμύρια.

Έχω τα ποσά εδώ και είναι στοιχεία τα οποία θα καταθέσω για τα Πρακτικά.

Το σύνολο είναι 8,684 δισεκατομμύρια ευρώ. Δεν τα λέει ο Δημήτριος Καμμένος αυτά. Είναι οι διαφορές, οι οποίες προέκυψαν από λάθος, από παραποιημένα στοιχεία του κ. Παπαντωνίου. Και προκύπτει από τη EUROSTAT, διότι έχω στα χέρια μου όλες τις μελέτες της EUROSTAT, όλες τις αναλύσεις, όλα τα reports, τα οποία μας ήλεγχαν και μας διόρθωναν κάθε φορά τα στοιχεία τα οποία δεν στέλναμε ορθά.

Οπότε, όλα αυτά τα στοιχεία, με την πλήρη αλληλογραφία, με τη διαχείριση τότε της Στατιστικής Αρχής και του Υπουργείου Οικονομικών, τα θέτω στη διάθεση της Βουλής. Νομίζω ότι είναι ένα έγκλημα, το οποίο για εμένα χαρακτηρίζεται διαρκές.

(Στο σημείο αυτό ο Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Δημήτριος Καμμένος, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ήταν ένα κομμάτι της δήθεν εκσυγχρονιστικής, προοδευτικής Ελλάδας, η οποία έπρεπε να δει μπροστά και ξεκίνησε με εξοπλιστικά, κατέληξε με βαλίτσες, συνέχισε με την Ολυμπιάδα του 2004, την οποία κάποια στιγμή θα τη δούμε και με πολλά άλλα ζητήματα.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι το αντικείμενο της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής ήταν να ελέγξουμε τον σκοπό και τον τρόπο με τον οποίο έγιναν προμήθειες στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, στα ζητήματα τα οποία γνωρίζετε πολύ καλά, στις φρεγάτες, στα ελικόπτερα κλπ.. Προκύπτει από μαρτυρίες διευθύνοντος συμβούλου και άλλων ότι δόθηκαν χρήματα προς χρηματισμό Υπουργών σε διάφορα επίπεδα. Γράφτηκε και στα «ΝΕΑ» αυτές τις ημέρες ότι έγινε και χρηματισμός, για τον πρώην Πρωθυπουργό, για τον κ. Σημίτη -προφανώς συγγενικό του πρόσωπο- στη Γερμανία από τις Μπαχάμες. Αυτά θα ελεγχθούν όλα από την ελληνική δικαιοσύνη, η οποία ελπίζουμε να κάνει γρήγορα το έργο της για τη διαλεύκανση της υπόθεσης.

Όλο αυτό το κείμενο διαβιβάζεται όπως είπαμε -και αποφάσισε η συγκυβέρνηση- με τον τρόπο που πρέπει να διαβιβαστεί από την ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή. Εμείς σαν Ανεξάρτητοι Έλληνες στηρίζουμε την απόφαση αυτή και θα ήθελα όλοι μαζί να βοηθήσουμε την ελληνική δικαιοσύνη να κάνει γρήγορα τη δουλειά της, για να βγαίνουν πάλι πολιτικά συμπεράσματα, διότι η λήθη δεν βοηθάει κανέναν. Και δεν βοηθά κανέναν η πολιτική λήθη ειδικά σε ζητήματα διασπάθισης του χρήματος, απόκρυψης στοιχείων και διόγκωσης του δημοσίου χρέους με πραγματικό τρόπο και όχι πλασματικό. Και η διαχείριση όλης αυτής της κατάστασης από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξαρτήτων Ελλήνων,

δυστυχώς τα τελευταία δυο χρόνια που περνάμε, νομίζω ότι θα μας δικαιώσει. Και νομίζω ότι και το αποτέλεσμα της ποινικής εξέτασης της υπόθεσης θα δικαιώσει και τους Έλληνες πολίτες στις προσπάθειες που έκαναν και σε αυτά που πιθανόν λάθος πίστεψαν εκείνα τα χρόνια του ΠΑΣΟΚ.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Παρασκευόπουλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, είχα ζητήσει τον λόγο να μιλήσω νωρίτερα για τη διευκρίνιση κάποιων διαδικαστικών ζητημάτων. Αφού δεν μου δόθηκε τότε, μπορώ να μιλήσω, όπως είθισται, στο τέλος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα μιλήσετε στο τέλος. Εντάξει, ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Σαρίδης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από την Ένωση Κεντρώων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν τρία βασικά ερωτήματα: Πώς φθάσαμε ως εδώ; Τι έφταιξε σε αυτή τη χώρα; Ποιος ευθύνεται τελικά; Οι Έλληνες περιμένουν εδώ και πολύ καιρό να πάρουν απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα. Αυτό δεν σημαίνει πως δεν έχουν σχηματίσει γνώμη, πως δεν έχουν καταλήξει σε κάποια συμπεράσματα για το τι ακριβώς έχει γίνει.

Αλλωστε, στην Ελλάδα είμαστε. Εδώ γεννήθηκε η δημοκρατία. Σε αυτόν τον τόπο το να έχεις δική σου γνώμη επί παντός επιστητού, είναι αναφαίρετο δικαίωμα και ιερή υποχρέωση. Αυτό αποδεικνύει η ιστορία μας. Αυτό μας άφησαν ως θεμέλιο του έθνους μας οι παππούδες και οι πατεράδες μας. Έτσι ορίζει, μάλλον, ο Έλληνας την ελευθερία του. Τότε ξέρεi πως είναι η ώρα να αντιδράσει, όταν νιώθει πως του στερούν το δικαίωμα της γνώμης. Και αυτό ακριβώς κάνει σήμερα η παρούσα Βουλή.

Για όσο καιρό ο πολιτικός κόσμος δεν καταφέρνει να σταθεί στο απαιτούμενο των περιστάσεων ύψος, όσο οι πολιτικοί δεν αναλαμβάνουν τις ιστορικές τους ευθύνες και δεν τολμούν να δώσουν ξεκάθαρες απαντήσεις, τόσο οι πολίτες θα απέχουν, θα οργίζονται, θα θυμώνουν, θα αδιαφορούν, θα συνεχίζουν να μην έχουν καμμία εμπιστοσύνη στο πολιτικό σύστημα της χώρας.

Ίσως αυτό να δίνει και μια εξήγηση στο γιατί έχει εξαφανιστεί από τις δημοσκοπήσεις η ερώτηση, «Έχετε εμπιστοσύνη στα πολιτικά κόμματα;». Τι πιστεύετε πως θα απαντήσουν οι συμπολίτες μας, αν τους κάνει κάποιος αυτή την ερώτηση; Είμαι βέβαιος, πάντως, πως μεγάλη μερίδα έχει καταλήξει εδώ και καιρό να πιστεύει πως η κακοδιαχείριση στην υγεία και στα εξοπλιστικά υπήρξαν οι μεγαλύτερες πληγές του ελληνικού δημοσίου και μάλιστα με αυτή τη σειρά: Υγεία και εξοπλιστικά.

Πολλοί έχουν τη βεβαιότητα πως στον τομέα της υγείας «φαγώθηκαν» περισσότερα χρήματα από ό,τι στα αμαρτωλά εξοπλιστικά. Κανείς, όμως, δεν μπορεί να πει με βεβαιότητα -να βγει αυτή τη στιγμή και να ισχυριστεί- πως ξέρεi το τι ακριβώς έγινε, με τι ποσά ζημιώθηκε το δημόσιο ή το πόσοι και ποιοι εμπλέκονται. Ενδείξεις και όχι αποδείξεις! Σήμερα μόνο ενδείξεις έχουμε να δώσουμε στους Έλληνες.

Γι' αυτό, λοιπόν, με την ψήφο μας ζητάμε από τη δικαιοσύνη να βρει εκείνη τις αποδείξεις για αυτά που εμείς δηλώνουμε αναρμόδιοι. Αυτό δεν αναιρεί το γεγονός πως υπάρχει μια γενική και επιτηδευμένη ασάφεια για το τι ακριβώς έχει γίνει. Και εδώ ακριβώς μπορούμε να εντοπίσουμε το πρόβλημα που περιμένουν οι συμπολίτες μας από εμάς να λύσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε μια απάντηση στον ελληνικό λαό για το τι κακό χτύπησε τη χώρα. Αν δεν τη δώσουμε αυτή την απάντηση στους Έλληνες, τότε δεν θα μπορούν και δεν θα θέλουν -και δικαιολογημένα- να ξαναδείξουν εμπιστοσύνη στο πολιτικό μας σύστημα. Και αν δεν ξαναδείξουν εμπιστοσύνη, τότε το εγχώριο πολιτικό σύστημα δεν θα είναι όσο ισχυρό χρειάζεται, ώστε να σηκώσει με αξιοπρέπεια το κεφάλι και να αντιμετωπίσει τον εκβιασμό που υφίσταται η χώρα.

Σήμερα, λοιπόν, αυτό το σακατεμένο πολιτικό σύστημα έχει την ευκαιρία να ανακτήσει μέρος της χαμένης του αξιοπιστίας. Σήμερα στεκόμαστε μπροστά σε μια ευκαιρία: να δώσουμε με-

ρικές απαντήσεις.

Πριν, όμως, προχωρήσω στην απάντηση που δίνουμε εμείς ως Ένωση Κεντρώων συνυπογράφοντας το πόρισμα και βοηθώντας έτσι την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, θα ήθελα να εξηγήσω γιατί είναι σημαντικό να ακούσουν σήμερα οι Έλληνες τους πολιτικούς αρχηγούς να δίνουν πειστικές απαντήσεις και να τιμούν με την εμπιστοσύνη τους την ελληνική δικαιοσύνη.

Στις 26 Ιανουαρίου του 2016, οι απαντώντες τότε δηλώσεις δεκάδων στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ πως η Κυβέρνηση εκβιάζεται, με οδήγησαν στην κατάθεση επίκαιρης ερώτησης προς τον Πρωθυπουργό, με την οποία του ζητούσα ή να επιβεβαιώσει ή να διαψεύσει τους ισχυρισμούς των Βουλευτών του πως η ελληνική κυβέρνηση εκβιάζεται.

Θεωρούσα και εξακολουθώ να πιστεύω πως είναι ευθύνη του Πρωθυπουργού να απαντήσει. Οι Έλληνες πρέπει να μάθουν τι συνέβη και τι συμβαίνει. Αυτό απαιτεί η δημοκρατία. Τα όσα ζήσαμε δυστυχώς από τότε, δεκαοκτώ μήνες μετά, μάς έδωσαν κάποιες οδυνηρές απαντήσεις. Μόλις πριν λίγες μέρες το πολιτικό σύστημα έκανε ό,τι μπορούσε για να μην δώσει ιδιαίτερη σημασία στο γεγονός πως οι Ευρωπαίοι εταίροι μας μάς ζήτησαν ανοιχτά, με δημόσιες δηλώσεις επισήμων, να παρέμβουμε στην υπόθεση δίωξης των στελεχών του ΤΑΙΠΕΔ.

Το πρόβλημα, βέβαια, δεν είναι πως το ζήτησαν αυτό για πολλοστή φορά από την ελληνική Κυβέρνηση. Το πρόβλημα είναι αφ' ενός πως το αίτημά τους συνοδεύτηκε από μια απειλή, πως δεν θα μας δώσουν τη δόση αν δεν συμμορφωθούμε, και αφ' ετέρου πως υποκύψαμε. Πιο ξεκάθαρη απάντηση από αυτήν που έδωσαν και δίνουν τα γεγονότα δεν θα μπορούσε να δώσει καλύτερη ούτε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Η Ελλάδα εκβιάζεται και η Ελλάδα υποκύπτει. Το ξέρουν αυτό καλά πλέον οι Έλληνες. Αυτό που μένει, λοιπόν, να γίνει είναι να παραδεχτούν μερικά πράγματα ανοιχτά όσοι έχουν την πολιτική ευθύνη για την τύχη της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, έχω δώδεκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ναι, εντάξει, κύριε Σαρίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εκατόν πενήντα τρεις Βουλευτές είναι λίγοι. Δεν φτάνουν για να σταματήσουν την εξευτελιστική συμπεριφορά απέναντί μας που συνεχώς επιδεικνύουν τα τεράστια συμφέροντα, στα πόδια των οποίων έχουμε μπλεχτεί. Χρειάζονται τουλάχιστον τόσοι Έλληνες Βουλευτές όσοι ήταν εκείνοι που δέσμευσαν αρχικά τη χώρα τον Αύγουστο του 2015. Για να ξεφύγουμε από τους εκβιασμούς πρέπει να συνεννοηθούμε, να συναινέσουμε, να ενωθούμε και όχι να τρωγόμαστε μεταξύ μας. Σήμερα κάνουμε ένα βήμα μπροστά προς αυτήν την κατεύθυνση. Αυτή είναι η γνώμη μου.

Τα τέσσερα πολιτικά κόμματα που συνυπογράφουν το πόρισμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, η Νέα Δημοκρατία, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και η Ένωση Κεντρώων, και τα άλλα δύο το ΠΑΣΟΚ, η Δημοκρατική Συμπράταξη και το Ποτάμι, τα οποία συμφωνούν και ταυτόχρονα προσθέτουν κάποιες χρήσιμες και σημαντικές παρατηρήσεις, στέλνουν ένα σαφές πολιτικό μήνυμα: Ο πολιτικός κόσμος είναι αναρμόδιος. Αυτή είναι η αλήθεια. Σήμερα αυτό λέμε όλοι στους συμπολίτες μας πως είμαστε αναρμόδιοι.

Με την παραδοχή, όμως, αυτή λέμε και την αλήθεια στους Έλληνες. Με την ομόφωνη αυτή παραδοχή δίνουμε δύναμη στη δικαιοσύνη και της ζητάμε να μην φοβηθεί τίποτα και κανέναν και να προχωρήσει στο έργο της, κύριε Υπουργέ.

Με την παραδοχή αυτή σταματάμε ως πολιτικό σύστημα να παρέχουμε κάλυψη στον κ. Παπαντωνίου.

Με την παραδοχή πως υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις, που πρέπει να διερευνήσουν οι αρμόδιες εισαγγελικές αρχές, βάζουμε ένα τέλος στον περίφημο «νόμο της σιωπής», την ομερτά, που αξιώνει πως «κόρακας κοράκι μάτι δεν βγάζει».

Η αξία του έργου της επιτροπής και του πορίσματός της που με την ψήφο μας, αλλά και την ευχή μας στέλνουμε στους αρμόδιους εισαγγελικούς λειτουργούς, έγκειται κυρίως στο γεγονός πως το σύνολο των πολιτικών κομμάτων ομοφωνεί για την ανάγκη να καταργήσουμε τις σκανδαλώδεις διατάξεις του νόμου

περί ευθύνης Υπουργών, που μας υποχρεώνουν σήμερα να παραδεχτούμε μπροστά σε όλους τους Έλληνες πως όλοι μέσα εδώ είμαστε αναρμόδιοι.

Αυτός ο νόμος είναι που μας αναγκάζει αυτήν τη στιγμή να μην μπορούμε να απαντήσουμε ξεκάθαρα και υπεύθυνα σε αυτά που μας ρωτούν οι συμπολίτες μας, οι οποίοι έχουν κάθε δικαίωμα να νιώθουν προδομένοι, καθώς εκείνοι με την ψήφο τους μας εμπιστεύθηκαν και μας έστειλαν εδώ μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Είχαμε υποχρέωση να απαντήσουμε εάν ο κ. Παπαντωνίου ήταν ένοχος. Δεν μπορούμε, όμως, να το απαντήσουμε. Είμαστε αναρμόδιοι και τα αδικήματα αυτά έχουν παραγραφεί.

Ποιος φταίει γι' αυτό; Ποιος φταίει που μας αναγκάζει όλους να παραδεχτούμε πως είμαστε αναρμόδιοι;

Η απάντηση είναι συντριπτικά ομόφωνη. Φταίει συγκεκριμένες διατάξεις του νόμου περί ευθύνης Υπουργών. Αυτή η ομόφωνη διαπίστωση δίνει νόημα και αξία στο αποτέλεσμα των εργασιών της επιτροπής μας.

Σε αυτό το σημείο θα ήθελα να κάνω μια αναφορά σε μια άλλη συνεδρίαση της Ολομέλειας, όταν, πριν από δώδεκα χρόνια στην ίδια Αίθουσα στις 28 Φεβρουαρίου 2005, ο κ. Τσοχατζόπουλος υποστήριξε σε έντονο ύφος ενώπιον της Ολομέλειας πως καμιά ζημιά και καμιά καθυστέρηση δεν υπήρξε στα ελληνικά συμφέροντα, απεναντίας υπήρξε όφελος.

Αυτά ήταν τα λόγια του κ. Τσοχατζόπουλου, ο οποίος έκλεισε την ομιλία του, θέτοντας την εξής καταπληκτική ιστορικής σημασίας ερώτηση: «Υλοποιούμε την ελληνική εθνική στρατηγική, προωθούμε το δημόσιο και εθνικό συμφέρον, για την άμυνα και την ασφάλεια της πατρίδας μας. Είναι μήπως έγκλημα απιστίας αυτό;». Αυτό είπτε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κλείσω την εισήγησή μου, διαβάζοντας ένα απόσπασμα από κάτι που βρήκα κατά την έρευνά μου, στα πλαίσια της συμμετοχής μου σε αυτή την επιτροπή. Πρόκειται για ένα άρθρο στο «ΒΗΜΑ» τον Μάιο του 2006, όπου ο κ. Ιωάννης Βαρβιτσιώτης έγραφε: «Με έκπληξη διαπίστωσα πως στις προτάσεις της Κυβερνήσεως για την αναθεώρηση του Συντάγματος δεν περιλαμβάνεται το άρθρο 86, το οποίο ρυθμίζει την ποινική ευθύνη των Υπουργών για αδικήματα που διέπραξαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους».

Και συνέχισε, λέγοντας τα παρακάτω σοφά λόγια που σας βεβαιώ ότι δεν έχουν ξεχάσει οι Έλληνες: «Το πλέον, όμως, σκανδαλώδες είναι το προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της, να συστήσει δηλαδή επιτροπή και να ασκήσει δίωξη, μετά το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διάταξη αυτή η ατιμωρησία καθίσταται σχεδόν βέβαια για τα αδικήματα που τελέστηκαν κατά την τελευταία σύνοδο της προηγούμενης βουλευτικής περιόδου, εφόσον το ίδιο κόμμα κερδίσει τις εκλογές. Η προθεσμία αυτή είναι προφανές ότι είναι ασφυκτική και οδηγεί στην εξαίρεση του αξιόποινου των πράξεων μέσα σε ελάχιστα χρόνια από την τέλεσή τους».

Πριν κατέβω από αυτό το βήμα, θέλω να είμαι σίγουρος πως εξήγησα το σκεπτικό της Ένωσης Κεντρώων. Η χώρα αντιμετωπίζει άμεσες απειλές και επιχειρούνται εκβιασμοί εις βάρος του λαού. Ο πολιτικός κόσμος δεν θα αποκτήσει το απαραίτητο και αναγκαίο ύψος και κύρος για να βγάλει τη χώρα από αυτή την κατάσταση, παρά μόνο εάν ενωθεί.

Και για να ομονοήσουμε πρέπει να στηριχθούμε στην αλήθεια. Μόνο η αλήθεια μπορεί να μας ενώσει, γιατί μόνο η παραδοχή της αλήθειας μπορεί να πείσει τους Έλληνες πως σοβαρολογούμε, πως έχουμε αναλάβει τις ευθύνες μας, πως δεν καταλαβαίνουμε, πως πρέπει να βάλουμε τις έχθρες μας στην άκρη, να σταματήσουμε το κυνήγι των μαγισσών και τις δημόσιες παρεμβάσεις στη δικαιοσύνη και να κοιτάξουμε όλοι μαζί προς τα εκεί που πρέπει.

Η Ελλάδα μάς έχει όλους και όλες ανάγκη, τόσο γιατί καιγόμαστε και οι πυροσβέστες μας αγοράζουν μόνοι τους αυτό που χρειάζεται όσο κι επειδή οι στρατιωτικοί μας δεν μπορούν να προσφέρουν αξιοπρεπή διαβίωση στις οικογένειές τους την ώρα που φιλάνε τα σύνορα, τόσο γιατί οι νοσηλευτές μας έχουν ξε-

περάσει κατά πολύ ήδη τους εαυτούς τους και αν συνεχίσουν έτσι, είναι ανθρώπινο να καταρρεύσουν και μαζί τους θα καταρρεύσει και όλο το σύστημα, όσο και γιατί δολοφονούνται παιδιά από αδéseπτες σφαίρες στις αυλές δημοτικών σχολείων.

Η Ελλάδα μάς έχει ανάγκη όλους και όλες. Βάσει αυτού του σκεπτικού, παίρνουμε εμείς τις αποφάσεις μας στην Ένωση Κεντρώων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Σαρίδης μίλησε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά του είχα βάλει κατά λάθος επτά λεπτά. Μην θεωρήσετε ότι άφησα πέντε λεπτά να μιλήσει παραπάνω και ζητάτε όλοι.

Τώρα τον λόγο έχει ο κ. Δημοσχάκης, για επτά λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το αποτέλεσμα του πορίσματος δικαίωσε απόλυτα τα όσα είχε υποστηρίξει η Νέα Δημοκρατία και πάλι στην Ολομέλεια στις 28 Μαρτίου, εκφράζοντας τις επιφυλάξεις της για τη σύσταση της συγκεκριμένης επιτροπής.

Και για να εξηγήσουμε. Οι όποιες επιφυλάξεις μας, νομικές και συνταγματικές, δεν είχαν σχέση με τον ενδελεχή έλεγχο των πράξεων του Γιάννου Παπαντωνίου, αλλά για το αν θα είναι αρμόδια η συγκεκριμένη επιτροπή για να ζητήσει την άσκηση ποινικής δίωξης.

Και όπως αποδεικνύεται περίτρανα από το πόρισμα που έχετε μπροστά σας, δεν μπορεί να ασκηθεί κατά του πρώην Υπουργού ποινική δίωξη για την κατηγορία της απιστίας λόγω εξάλειψης του αξιοποιήσιμου.

Όσον αφορά στο αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες, δεν υπάγεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών, το οποίο σημαίνει ότι για τις έξι σχετικές ποινικές διαγραφές για το συγκεκριμένο αδίκημα δεν έχει καμία αρμοδιότητα η Βουλή. Αρμόδια είναι η ελληνική δικαιοσύνη να ασχοληθεί με το θέμα.

Σε θέματα διαφθοράς και διαπλοκής όλοι οφείλουμε να είμαστε ευαίσθητοι και κάθετοι και να μη δίνουμε αφορμές για κουκουλώματα σκανδάλων. Σας ξεκαθάρισα από την αρχή ότι δεν θα συνηγορήσουμε σε αυτό το σόου που στήνεται με τις εξεταστικές και προανακριτικές επιτροπές για διάφορες ποινικές υποθέσεις.

Είναι εμφανές η πρόθεσή σας να αποπροσανατολίσετε τον Έλληνα πολίτη από την οδυνηρή καθημερινότητα που εσείς δημιουργήσατε, ποντάροντας στην σκανδαλογολία. Προσπαθείτε να αλλάξετε την ατζέντα, φτιάχνοντας προανακριτικές επιτροπές, γιατί έχετε την ψευδαίσθηση ότι με αυτόν τον τρόπο θα ξεχάσει η κοινωνία ότι σε δύομισι χρόνια διακυβέρνησής σας έχετε φορτώσει τη χώρα με δύο μνημόνια και με δύο εκπρόθεσμες και ετεροβαρείς αξιολογήσεις.

Έχετε αποδυναμώσει την οικονομία. Έχετε στοιχειώσει τα όνειρα των νέων. Σχεδόν έχετε διαλύσει τον κοινωνικό ιστό. Δεν καταλαβαίνετε και δεν αντιλαμβάνεστε τα σημάδια της κοινωνίας. Συνεχίζετε να λέτε ασύστολα ψέματα με προκλητικό τρόπο πολλές φορές στον ελληνικό λαό.

Κύριε Υπουργέ της δικαιοσύνης, έχουμε πταιματοδικείο, έχουμε πρωτοδικείο, έχουμε εφετείο. Προτείνω την ίδρυση ψευδοδικείου. Δεν θέλετε να το ονομάσετε ψευδοδικείο; Ψευδοδικείο, για να δικάζονται...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Την ψηφίσατε την σύσταση της εξεταστικής επιτροπής, κύριε Δημοσχάκη.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Εσείς δεν λέτε ψέματα. Δεν το λέω για εσάς.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Αθηναϊκή επιθεώρηση!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Για να δικάζονται όλοι οι κυβερνητικοί παράγοντες που παραμυθιάζουν καθημερινά την ελληνική κοινωνία και εμπορεύονται την ελπίδα του πολίτη, που προσπαθεί να επιβιώσει κάτω από τις αντίξοες συνθήκες που έχει επιπλέον δημιουργήσει η σημερινή Κυβέρνηση.

Να ξέρετε, όμως, ότι καμμία από τις κακοπαιγμένες επικοινωνιακές παραστάσεις που στήνουν δεν πρόκειται να καλύψει τις αποτυχημένες πολιτικές σας επιλογές το διάστημα που βρίσκε-

στε στην εξουσία.

Για να επανέλθουμε στο θέμα των εξοπλισμών, είχα τονίσει και στην ομιλία μου στην Ολομέλεια για τη σύσταση της επιτροπής, ότι το θέμα δεν είναι να ανακαλύπτουμε συνεχώς σκάνδαλα και παρατυπίες, αλλά κυρίως, όμως, να εντοπίσουμε τη ρίζα του κακού, για να αποφύγουμε στο μέλλον παρόμοιες δυσάρεστες καταστάσεις.

Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, ένα ζήτημα σημαντικό. Δεν σημαίνει ότι, επειδή ένας πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας φυλακίστηκε για μίζες και ένας δεύτερος ελέγχεται από τη δικαιοσύνη, θα πρέπει να καταφερόμαστε εναντίον του συνόλου των εξοπλιστικών προγραμμάτων. Δεν μπορούμε να αφήνουμε υπόνοιες για τις Ένοπλες Δυνάμεις και για τα στελέχη αυτών. Καθημερινά αυτά τα στελέχη του ελληνικού κράτους πράττουν στο ακέραιο το καθήκον τους κάτω από τις δύσκολες συνθήκες και υπερασπίζονται τη χώρα μας. Ούτε πρέπει να λιθοβολούμε και να ακυρώνουμε όλα τα εξοπλιστικά προγράμματα που αγόρασε η χώρα μας κατά το παρελθόν. Έπαιξαν και παίζουν καθοριστικό ρόλο στη θωράκιση και στην άμυνα της χώρας. Το βλέπω καθημερινά στην πατρίδα μου, το διαπιστώνω και είμαι υπερήφανος γι' αυτό. Είμαι υπερήφανος για τις Ένοπλες Δυνάμεις που υπερασπίζονται τον Έβρο, τα νησιά και όλα τα σύνορά μας.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να θυμίσω το θουκυδίδειο δόγμα και αυτό θα πρέπει να μας καθοδηγεί, ότι δηλαδή ο ισχυρός παίρνει ό,τι η δύναμη του υπαγορεύει, ενώ ο αδύναμος παραχωρεί ό,τι η αδυναμία του επιβάλλει.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε σε ποια γεωγραφική θέση βρίσκεται η χώρα μας, πόσο ρευστό είναι το γεωπολιτικό μας περιβάλλον και αναγκαζόμαστε να εξοπλιζόμαστε διαρκώς για να αντιμετωπίσουμε τυχόν απειλές από τους γείτονές μας.

Το θέμα είναι να δημιουργηθούν ασφαλιστικές δικλίδες για την αγορά των εξοπλιστικών προγραμμάτων, για να μην μπορεί να βάλει κανείς το χέρι στο μέλι. Είναι γνωστό ότι έχει προκαλέσει στρεβλώσεις η ιδρυθείσα το 1995 Γενική Διεύθυνση Εξοπλισμών, μετέπειτα Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων, στην οποία κάνουν πάρτι οι ντύτεροι, οι προμηθευτές και οι κάθε είδους καιροσκόποι, παίζοντας τους συμβούλους με το αζημίωτο.

Δεν σας κάνει εντύπωση ότι από αυτή την εποχή και μετά εμφανίστηκαν τα φαινόμενα διαφθοράς; Γιατί πριν δεν μιλούσαμε για μίζες και πάρτι εκατομμυρίων; Για ποιον λόγο άραγε; Η Ελλάδα άρχισε να εξοπλίζεται από το 1995 και εντεύθεν; Όχι βέβαια. Και παλαιότερα αγοράζαμε φρεγάτες, μαχητικά αεροπλάνα, τανκς. Όμως, τότε την ευθύνη είχαν τα στελέχη των γενικών επιτελείων και αυτοί προέβαιναν στις απαραίτητες εισηγήσεις, χωρίς να παρεμβαίνουν περιέργοι επισκέπτες, μεσάζοντες και διαδρομιστές.

Αλήθεια, γιατί δεν εξετάζετε το ενδεχόμενο προμήθειας βασικών οπλικών συστημάτων μόνο με συμφωνίες μεταξύ του ελληνικού κράτους και των κρατών από τους οποίους προέρχονται αυτά αλλά πάντα με τις αρχές φυσικά της αμοιβαιότητας, σε προώθηση αντιστοίχων προϊόντων μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ήδη ο τομέας της εθνικής άμυνας της Νέας Δημοκρατίας εξετάζει και συζητά ένα νέο μοντέλο προμηθειών του οποίο να εντάσσεται στους κόλπους των γενικών επιτελείων, ενώ η ΓΔΑΕΕ θα έπρεπε να περιέλθει ως διακλαδικός φορέας υπό το ΓΕΕΘΑ και όχι από τον Υπουργό, για να αποφεύγονται οι τοποθετήσεις διαφόρων πολιτών και περιέργων παραγόντων.

Ο Υπουργός αυτό που θα κάνει μόνο, ίσως, είναι να επικυρώνει αυτές τις συμφωνίες, εισάγοντας σοβαρά θέματα εξοπλισμών στο ΚΥΣΕΑ και στη Βουλή. Ίσως, μάλιστα, θα ήταν χρηστικό να εξεταστεί, και για λόγους διαφάνειας ενδεχομένως, και συμμετοχή των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, όπως ακριβώς τώρα πρόκειται στην Επιτροπή Εξοπλιστικών Προγραμμάτων.

Αυτό το νέο μοντέλο πρέπει να έχει άμεση συνεργασία με την Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία, την οποία η Κυβέρνηση, δυστυχώς, πολλές φορές περιφρονεί και την έχει εγκαταλείψει στην τύχη της.

Επειδή, όμως, θα πρέπει να υπάρχουν και ουσιαστικές προτά-

σεις για την καταπολέμηση της διαφθοράς σε όλα τα επίπεδα, οφείλουμε να σταθούμε στο υφιστάμενο νομοθετικό θεσμικό πλαίσιο που αντιμετωπίζει με επιεικία όσον αφορά την άσκηση ποινικής δίωξης όσων διατέλεσαν ή διατελούν μέλη της Κυβέρνησης.

Νομίζω, λοιπόν, ότι έχουν ωριμάσει οι συνθήκες για μια ριζική μεταβολή του νομοθετικού πλαισίου που διέπει το σύστημα άσκησης της ποινικής δίωξης, αλλά και γενικότερα της απονομής ποινικής δικαιοσύνης στα πολιτικά πρόσωπα. Αυτό μπορεί να γίνει με τη ριζική μεταβολή του άρθρου 86 στην επικείμενη Συνταγματική Αναθεώρηση.

Η τακτική δικαιοσύνη με το ήθος των εισαγγελικών και δικαστικών λειτουργιών της μπορεί να αποτελέσει την εγγύηση για την άσκηση της ποινικής δίωξης και για Υπουργούς, όπως συμβαίνει και με τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες.

Εδώ πρέπει να τονίσω ότι πρέπει, στα πλαίσια της αυστηροποίησης, να προβλεφθεί ειδική δωσιδικία για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας που έχουν εμπλακεί σε υποθέσεις διαφθοράς, απιστίας και λοιπά άλλα ποινικά αδικήματα.

Καλό είναι φυσικά δούμε το πώς έχουν αντιμετωπίσει ανάλογα φαινόμενα και ανάλογα προβλήματα και οι χώρες του εξωτερικού και πώς κατάφεραν να περιορίσουν τη διαφθορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Δημοσχάκη, ολοκληρώστε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Μόνο με την αλήθεια, μόνο με το παράδειγμα, μακριά από ψέματα και με τις ενέργειες που περιέγραψα παραπάνω, μπορεί να αποκαταστήσει ο πολιτικός κόσμος το κύρος του στην ελληνική κοινωνία και όχι με άστοχες, φλύαρες και αναποτελεσματικές προανακριτικές επιτροπές που παίζουν τον ρόλο επικοινωνιακών πυροτεχνημάτων, όπως αυτές στήνει, κατά καιρούς, η σημερινή Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος της Βουλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Θα μιλήσω πιο μετά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Ντζιμάνης, για επτά λεπτά. Παρακαλώ να κάνουμε καλή διαχείριση του χρόνου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΖΙΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σας υπενθυμίσω ότι σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής συζητάμε το πόρισμα της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων απιστίας κατά του δημοσίου και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα του πρώην Υπουργού κ. Παπαντωνίου κατά την τέλεση των καθηκόντων του στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας.

Από τη μελέτη των στοιχείων προέκυψε ότι εντός των συμβάσεων υπήρχαν ζημιόγονοι και παράνομοι όροι υπέρ των προμηθευτών και κατασκευαστριών εταιρειών και σε βάρος του ελληνικού δημοσίου. Σε όλες τις υποθέσεις αυτές είχε συμμετοχή ο κ. Παπαντωνίου, είτε ως εισηγητής στο ΚΥΣΕΑ για τη σύναψη και εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων και τροποποιήσεων αυτών, είτε ως εγκρίνων και υπογράφων φύλλα ενημέρωσης της κινήσεως σχετικά με αυτές.

Η συνολική ζημία που προξενήθηκε στο ελληνικό δημόσιο από τα παραπάνω υπερβαίνει το ποσό των 500 εκατομμυρίων ευρώ. Από τα προαναφερόμενα προκύπτουν ενδείξεις ότι ο κ. Παπαντωνίου, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως ΥΕΘΑ από τον Οκτώβριο του 2001 έως τον Μάρτιο του 2004, τέλεσε το αδίκημα της απιστίας σχετικής με την υπηρεσία κατά του ελληνικού δημοσίου κατ' εξακολούθηση και από κοινού με άλλους κρατικούς υπαλλήλους, που αναφέρονται στις δικογραφίες.

Παρά, όμως, την δικαϊκή, κοινωνική και πολιτική απαξία των παραπάνω εγκλημάτων, δεν είναι δυνατόν να ασκηθεί ποινική δίωξη εναντίον του κ. Παπαντωνίου, διότι σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο. Επίσης, η επιτροπή με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία και την κρίση της, κρίνει

ότι προκύπτουν ενδείξεις ότι ο πρώην Υπουργός κ. Παπαντωνίου, κατά το χρονικό διάστημα από τον Οκτώβριο του 2001 έως τον Μάρτιο του 2004, τέλεσε κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, που εν προκειμένω ήταν τέλεση από μέρους του της προαναφερόμενης απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του δημοσίου.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι για το αδίκημα της απιστίας αρμοδιότητα να ασκήσει την ποινική δίωξη έχει η Βουλή, πλην όμως υφίσταται ανυπέρβλητο εμπόδιο για την άσκηση από τη Βουλή της δίωξης σε βάρος του παραπάνω Υπουργού, διότι ως προς το αδίκημα έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο της απιστίας.

Για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, οι πράξεις έχουν τελεστεί εκτός της άσκησης των καθηκόντων του ως Υπουργού, επομένως καθίσταται φανερό ότι το αδίκημα αυτό δεν υπάγεται στον νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Επομένως, αρμόδια για τη δίωξη και εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι, κατά το κοινό ποινικό δίκαιο, τα δικαστικά όργανα και τα δικαστήρια. Και επομένως, η Βουλή δεν έχει αρμοδιότητα να ασκήσει δίωξη για το παραπάνω αδίκημα.

Όσον αφορά τις αξιόποινες πράξεις που αφορούν άλλα πρόσωπα μη έχοντα πολιτική ιδιότητα, η περαιτέρω διερεύνηση είναι αντικείμενο εξεταστικής επιτροπής και αρμόδια για την άσκηση ποινικής δίωξης είναι η δικαιοσύνη. Επομένως, η Βουλή πρέπει να παραπέμψει τις υποθέσεις και τις σχετικές δικογραφίες στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πέραν των δικονομικών και ποινικών διαστάσεων του θέματος, υπάρχουν και άλλες διαστάσεις που πρέπει να λάβει υπ' όψιν ο πολιτικός κόσμος. Πόσο πατριωτικό είναι να στήνονται πάρτι με μίζες στον τομέα της εθνικής άμυνας και ιδιαίτερα στους εξοπλισμούς; Πώς μπορεί να χαρακτηρίσει κανείς την αγορά οπλικών συστημάτων και συγκεκριμένα αρμάτων Leopard, τα οποία επί δεκαετία δεν είχαν πυρομαχικά, εν γνώσει όλων των επιπέδων της ιεραρχίας; Πώς μπορεί να αντιστραφεί η απαξίωση του ελληνικού λαού προς τον πολιτικό κόσμο, όταν στην οκταετία μετά τα Ίμια, από το 1996 έως το 2004, υλοποιήθηκε το μεγαλύτερο εξοπλιστικό πρόγραμμα της χώρας, από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, όπου η Ελλάδα δαπάνησε αμύθητα ποσά για αμυντικές προμήθειες; Ήδη ένας πρώην Υπουργός της περιόδου εκείνης φυλακίστηκε και για τον άλλον υπάρχουν ενδείξεις τέλεσης αξιόποινων πράξεων. Πλην των αναφερομένων Υπουργών, τα ΚΥΣΕΑ εκείνης της περιόδου δεν είχαν καμμία ευθύνη;

Ως πολιτικός κόσμος έχουμε υποχρέωση να διερευνήσουμε όλες τις περιπτώσεις που ρίχνουν σκιά σε πολιτικά πρόσωπα και υπονομεύουν την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού στους αντιπροσώπους του.

Εξετάστηκε ποτέ η επιχειρησιακή αναγκαιότητα και καταλληλότητα των οπλικών συστημάτων που προμηθευθήκαμε; Διατέθηκαν τα χρήματα με βάση ένα συνολικό επιχειρησιακό σχέδιο ή αποασματικά και με γνώμονα την ικανοποίηση όλων των προμηθευτών; Τηρήθηκαν οι διαδικασίες των προμηθειών; Ωφελήθηκε η Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία από τα πολυάριθμα και πανάκριβα αυτά συστήματα; Γνωρίζουμε ότι πάνω από το μισό ποσό για τους εξοπλισμούς της οκταετίας αυτής κατευθύνθηκε σε ταμεία των εταιρειών βορείων ευρωπαϊκών χωρών και ότι ένα μέρος του χρέους μας προς τις χώρες αυτές είναι από τις εξοπλιστικές δαπάνες.

Όλα τα παραπάνω πιστεύω ότι αποτελούν αντικείμενο εξεταστικής επιτροπής, διότι ποτέ δεν είναι αργά να πληροφορηθεί ο ελληνικός λαός πώς ξεδεύθηκαν τα χρήματά του και το κυριότερο, να αποδοθούν ευθύνες σε όσους έβλαψαν το δημόσιο συμφέρον. Επίσης, προκύπτει η αναγκαιότητα αναθεώρησης του άρθρου 86 του Συντάγματος και η σύνταξη νέου νόμου περί προμηθειών στις Ένοπλες Δυνάμεις.

Τέλος, σας καλώ να υπερψηφίσουμε το πόρισμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο Πρόεδρος της Βουλής έχει τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και

κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να μιλήσω για ορισμένα ζητήματα. Αισθάνομαι αυτήν την υποχρέωση.

Πρώτον, γιατί ασχολείται η Βουλή με αυτά τα πράγματα; Μήπως είναι ένα σχέδιο παραφιλολογίας και απόσπασης της προσοχής της κοινής γνώμης; Πιστεύω πως ένα από τα καθήκοντά που έχει αναλάβει αυτή η Βουλή ενώπιον του ελληνικού λαού, είναι να ψάξει όχι μόνο για τις ευθύνες, αλλά και για την ουσία της διαδικασίας η οποία δημιούργησε το χρέος, το οποίο όλοι εργαζόμαστε να το αποτινάξουμε, να το απομειώσουμε, να δημιουργηθούν οι συνθήκες να φύγουμε από την ταλαιπωρία και τις οδυνηρότατες κοινωνικές επιπτώσεις στις οποίες ο ελληνικός λαός έχει περιπέσει, ακριβώς λόγω αυτού του χρέους που κληρονομήθηκε στην παρούσα Κυβέρνηση.

Άρα, το ζήτημα των εξοπλισμών, των αντισταθμιστικών ωφελιμάτων, των μισών, της σπατάλης, της κακοδιαχείρισης είναι προφανές ότι αποτελεί αντικείμενο μόνιμης ενασχόλησης με τη θεσμική ευαισθησία που επιβάλλει αυτή η ενασχόληση από την πλευρά της Βουλής.

Δεύτερο ζήτημα. Μου προκάλεσε κατάπληξη ότι ενώ ακούστηκαν διάφορες ατάκες -διότι είμαστε στην εποχή πλέον που οι αγορεύσεις γίνονται μέσα από ατάκες που ανακαλύπτουν διάφοροι συνεργάτες την προηγούμενη μέρα-, για «χειροβομβίδα κρότου λάμψης», για «παραπλάνηση», για «φιάσκο», για «άνθρακες ο θησαυρός», όλα αυτά τα οποία ακούστηκαν προηγουμένως, δεν υπήρξε η ελάχιστη πολιτική ευαισθησία από πλευράς εκπροσώπων των κομμάτων που είχαν κυβερνήσει στο διάστημα το οποίο ιστορικά εξετάζουμε σήμερα σε σχέση με το συγκεκριμένο ζήτημα, για να περιγράψουν και να αναλάβουν τις ευθύνες ή και να καταθέσουν την οδύνή τους για το ότι όχι απλά αυτά συνέβησαν επί των ημερών της διακυβέρνησής τους -διότι αυτά συμβαίνουν και η απάντησή είναι ότι ο λαός τα αποτιμά-, αλλά για να πάρουν την ευθύνη τους για το πώς και γιατί δεν είχαν ευαισθητοποιήσει, κινητοποιήσει, βοηθήσει την ελληνική δικαιοσύνη εγκαίρως, ώστε να εξεταστούν. Δηλαδή, τελικά, έρχεται εδώ ως διαπίστωση ότι πέρασαν δέκα χρόνια, τι να κάνουμε, έχουν παραγραφεί με το άρθρο 86 κλπ..

Άρα, τούτου δεδομένου, οι παρόντες να μην συνεχίζουν να διερευνούν τα πράγματα, χωρίς να αναλαμβάνει κανείς την ευθύνη γιατί στο μέρος που αφορά τη Βουλή -προφανώς αφορά και δικαστικούς λειτουργούς- υπήρξε αυτή η πολύχρονη καθυστέρηση, η οποία υπερέβη -προφανώς για ορισμένα από τα αδικήματα- της διερεύνησής τους τις πρόνοιες του άρθρου 86. Η ευθύνη επί αυτού δεν αφορά τις κυβερνήσεις εκείνες της εποχής! Η παρούσα Κυβέρνηση πρέπει να συγκαλύψει. Και αυτό εμφανίζεται ως ευθύνη από εδώ μέσα. Είναι απίστευτο!

Τρίτον, ο κ. Παπαντωνίου έπρεπε να είναι εδώ. Λυπάμαι που είμαι ο πρώτος που το λέω σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Το είπαμε και εμείς. Έχει ασχοληθεί η επιτροπή με το θέμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Με συγχωρείτε εάν αδίκησα κάποιον, κύριε Τζαβάρα. Δεν το κάνω για δημιουργία εντυπώσεων.

Ήμασταν παρόντες κάποιοι εξ ημών όταν ο κ. Γιώργος Παπανικολάου δύο φορές για μισή ώρα ήρθε και μίλησε. Ήμασταν παρόντες εμείς, η Αξιωματική Αντιπολίτευση για την οποία λέτε πως ήταν έξαλλη και η οποία οδηγούσε τα πράγματα στον τοίχο, ενώ δεν ήταν παρόντες οι σύντροφοί του όταν ήρθε μέσα στην Αίθουσα της Βουλής για να πει τις απόψεις του.

Και γιατί αναφέρομαι σε αυτό; Έχει κάθε δικαίωμα ο κ. Παπαντωνίου στην επιτροπή -όπως και στην Ολομέλεια- να στείλει ένα υπόμνημα. Δεν μπορεί, όμως, να παραμένει ασχολίαστο από τη Βουλή των Ελλήνων ότι αυτό το υπόμνημα τελειώνει λέγοντας αποφαστικά ότι πρόκειται για συκοφαντική δυσφήμιση που υπηρετεί φαύλες πολιτικές σκοπιμότητες. Να έρθει εδώ να το εξηγήσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πού είναι η συκοφαντική δυσφήμιση; Πού είναι οι φαύλες πολιτικές σκοπιμότητες; Γιατί ενδεχομένως να έπαιθε -και το λέω ευθύτατα-, διότι είναι σαφές ότι λειτουργούμε στη βάση του νομικού μας πολιτισμού που έχει κάποια αγκωνάρια, βασικότερο του οποίου προφανώς είναι το ότι ουδείς είναι κατηγορούμενος,

πόσο μάλλον ένοχος, εάν δεν υπάρξει η εδραίωση των κατηγοριών και εάν δεν καταδικαστεί. Δεν ήρθε, όμως, ο κ. Παπαντωνίου. Με είχε πάρει τηλέφωνο και είχαμε μιλήσει -μπορώ τώρα να το δημοσιοποιήσω- αμέσως μόλις είχε σταλεί η δικογραφία για να μου πει την έκπληξή του για το ότι ηγήρη τέτοιο θέμα κλπ..

Και μένω έκπληκτος και για έναν τρίτο λόγο, για τον οποίο επίσης σύντροφοί του, συνοδοιπόροι του μέσα στο κόμμα του -σε όλους συμβαίνουν αυτά- δεν βρίσκουν λόγο να πουν, αλλά περνάνε τον χρόνο τους με διάφορα ευφυολογήματα από του Βήματος αυτού.

Είναι δυνατόν ένας Υπουργός που έχει περάσει από πολλά Υπουργεία, που είχε πρώτες ευθύνες για τη χώρα, ακόμα και για την είσοδο της χώρας στην ΟΝΕ, με ένα δημόσιο επί πολλά χρόνια αποτύπωμα πάνω στα πράγματα κλπ., να διαβάσει ή να ξέρει πριν να τα διαβάσει -δεν παίζει κανέναν ρόλο- και να διαβάζουμε μαζί του στις εφημερίδες ότι η δικαιοσύνη η οποία έχει ξεκινήσει τη σχετική διαδικασία, προσκρούει μπροστά σε άρνηση να ανοιχτούν οι λογαριασμοί;

Δεν γνωρίζω εάν είναι αλήθεια ή δεν είναι. Το έχω διαβάσει επανειλημμένα, όμως, όπως επίσης και αυτά τα οποία αναφέρει ήδη η επιτροπή στο πόρισμά της, δηλαδή το πλήθος των λογαριασμών, τα δάνεια, τις υπόνοιες -επαναλαμβάνω ότι εύχομαι να μην είναι αλήθεια- για εικονικές αγορές, για κάλυψη από δάνεια. Να τα γνωρίζει όλα αυτά, να υπάρχει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα για ένα δημόσιο πρόσωπο το οποίο ήταν από τα κορυφαία μιας ολόκληρης περιόδου για την ιστορία της χώρας και με διεθνή υπόσταση. Τον κ. Παπαντωνίου τον γνωρίζουν τώρα καλύτερα σε όλη την Ευρώπη παρά εμένα παραδείγματος χάριν. Έτσι δεν είναι; Απλό δεν είναι;

Και να μην αισθάνονται την ανάγκη αυτοί που τον υπερασπίζονται εμμέσως πλην σαφώς -και δεν μπορώ να ακούω «εντάξει, από εκεί και πέρα αν η δικαιοσύνη, να σαπίσει κλπ.», που τα ακούσαμε και για άλλες περιπτώσεις- επί αυτών των ζητημάτων, τα οποία δημιουργούν εύλογες ανησυχίες, ευαισθησίες, υπόνοιες στην κοινή γνώμη, να θέσουν αυτά τα ζητήματα, αλλά ίσως να εγκالούν την Κυβέρνηση, τον Υπουργό και να εγκالούν και την ελληνική Βουλή γιατί ασχολείται; Είναι απίστευτο! Πάρτε τις ευθύνες σας. Θέλω να είμαι σαφής, πάρα πολύ σαφής.

Ένα επόμενο ζήτημα που θέλω να θίξω, είναι το εξής: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει κοινοβουλευτικό σύστημα και Σύνταγμα που εδραιώνει το κοινοβουλευτικό σύστημα, θεσπίζει και ισχυροποιεί τις τρεις ισότιμες και ανεξάρτητες αρχές, τη δικαστική εξουσία, την εκτελεστική εξουσία και την κοινοβουλευτική εξουσία. Πλην, όμως, εάν συμφωνήσουμε -είμαι σαφής, θα το αντιληφθείτε- ότι η δικαστική και η εκτελεστική εξουσία συνθέτουν το σώμα και το νευρικό σύστημα της δημοκρατίας μας, η καρδιά της δημοκρατίας χτυπάει στη Βουλή. Η Βουλή είναι το νομοθετικό σύστημα, το νομοθετικό σώμα, είναι η έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας.

(Χειροκροτήματα)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μπράβο, Πρόεδρε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής): Περί αυτού πρόκειται και νομίζω ότι είμαστε σύμφωνοι όλες και όλοι. Και το λέω σε μία φάση όπου το χέρι, που προσπαθούν από διάφορες πλευρές για διάφορους λόγους, εντός και εκτός της χώρας, να βάλουν στη Βουλή, διότι ξέρουν ότι από εκεί ξεκινάει και ξετυλίγεται όλο το θεσμικό πλέγμα της έκφρασης της λαϊκής κυριαρχίας, είναι πάρα πολύ συγκεκριμένος κίνδυνος.

Άρα, αυτό είναι ένας επιπλέον λόγος για τον οποίον δεν νοείται η Βουλή να είναι τυφλή, να είναι κουφή και να είναι σιωπηλή. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να δεχτούμε -κανείς πιστεύω από εμάς, άνδρες και γυναίκες εκλεγμένοι Βουλευτές- να σιωπά η ελληνική Βουλή, να είναι τυφλή, να είναι κουφή. Μπορεί άλλη εξουσία, η οποία ακριβώς μέσω αυτών των λαϊκών επιτηδεύσεων για το πώς λειτουργεί και το πώς πρέπει να λειτουργεί, για να ισχυροποιεί, να έχει αυτά τα χαρακτηριστικά. Αλίμονο!

Αλλά η ελληνική Βουλή πρέπει να είναι ανοιχτομάτα, πρέπει να ακούει και να επικοινωνεί με τις κοινωνικές ευαισθησίες, με το κοινό περί δικαίου αίσθημα, με τις ιστορικές ανάγκες ολόκληρες περιόδους να συζητηθούν και να υπάρξει μια ανασύσταση της

συλλογικής μνήμης και τελικά με την έκφραση –εκεί έχουμε όλοι μας το μεγάλο ερωτηματικό για το τι συμβαίνει τα τελευταία χρόνια- των πόθων και των αναγκών του ελληνικού λαού μέσω της νομοθέτησής της. Και δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό όπως θα θέλαμε και το γνωρίζουμε πάρα πολύ καλά. Εκεί πλέον είναι το πολιτικό, αλλά και το νομοθετικό και κοινοβουλευτικό πρόβλημα της Βουλής. Άρα, αυτή είναι η Βουλή.

Το άρθρο 86 αναφέρεται σαφώς στις πολιτικές ευθύνες. Εγώ ήμουν Υπουργός Εσωτερικών στην πρώτη διακυβέρνηση από πλευράς ΣΥΡΙΖΑ. Πράγματι το άρθρο 86, για το οποίο όλοι συζητάμε ότι πρέπει να αλλάξει στη συνταγματική αναθεώρηση επί των πολιτικών ευθυνών, επί των πολιτικών αποφάσεων δηλαδή που παίρνει ένας Υπουργός και μόνον, χωρίς ίχνος υπόνοιας για χρηματισμούς, για διασπαθίσεις, για μαύρα χρήματα κλπ., δίνει μια πολύ περιορισμένη και περιοριστική –ας πούμε- πρόνοια, η οποία δημιουργεί πρόβλημα και υπάρχει μια ομοφωνία για το πώς πρέπει να αλλάξει αυτό το ζήτημα. Αυτό, όμως, δεν έχει να κάνει με τα υπόλοιπα κακοურγήματα, πλημμελήματα κλπ., για τα οποία είναι προφανές ότι θα πρέπει οι πολιτικοί να είμαστε απολύτως ισότιμοι και για το σύνολο του βίου μας εν όψει με όλους τους πολίτες. Περί αυτού πρόκειται.

Και τι συμβαίνει τώρα; Η Βουλή είναι, επιτρέψτε μου την έκφραση, «στα μανταλάκια», στην κοινή γνώμη για πλήθος θεμάτων –δεν παίρνω την ευκαιρία και δεν θα καταχραστώ επ' αυτού τον χρόνο- παραδείγματος χάριν και για το πόθεν έσχες –είναι μια ολόκληρη ιστορία, δεν την έχουμε συζητήσει ποτέ στην Ολομέλεια. Όλοι οι άλλοι κρατάνε τις δικές τους αυτονομίες, ανεξαρτησίες, ιδιαιτερότητες, διακριτότητες, επικινδυνότητες, αλλά το πολιτικό σύστημα και η Βουλή είναι «στα μανταλάκια». Γιατί; Διότι υπάρχουν εβδόμητα δικαιώματα και έχουν περάσει διακόσιες δικογραφίες, οι οποίες έχουν σταλεί από τη δικαστική εξουσία πέντε, δέκα, δώδεκα χρόνια μετά που συνέβησαν τα αδικήματα.

Μπορεί η δικαιοσύνη να μην βοηθήθηκε από το πολιτικό σύστημα, από Υπουργούς Δικαιοσύνης, να της απεκρίψαν πράγματα. Μπορεί, αλίμονο! Ούτε κάν κανενός είδους επίθεση προς τη δικαστική εξουσία. Πλην, όμως, είναι μια πραγματικότητα, την οποία ο ελληνικός λαός θα πρέπει να την ξέρει, δηλαδή ότι δεν έρχονται εδώ και τα κρύβουμε μεταξύ μας. Λένε για το πολιτικό σύστημα ότι τώρα θα τους καλύψετε ανεξαρτήτως κομμάτων, κλπ..

Εδώ για τις συντάξεις των προηγούμενων δεν έχουμε βρει ακόμα λύση, θα παίρνουν 150 ευρώ, σε λίγο, μετά από τέσσερις μήνες. Εμείς δεν έχουμε έτσι και αλλιώς, με αυτήν την άνεση σε αυτό το ζήτημα. Κλείνω την παρένθεση.

Λένε ότι θα τα καλύψουν οι πολιτικοί μετά τους και στέλνουν τις δικογραφίες πίσω. Πού είναι η ευθύνη; Εάν, λοιπόν, δεν δώσεις –και είμαι σαφής- το σήμα προς την ελληνική δικαιοσύνη και προς την κοινή γνώμη ταυτόχρονα ότι το πολιτικό σύστημα είναι αποφασισμένο να αποκαθαρεί, είναι αποφασισμένο να φτάσει στο κόκκαλο η ευθύνη, μέσω της δικαιοσύνης βεβαίως και μόνο μέσω της δικαιοσύνης, αυτός ο αέρας, αυτό το κλίμα, αυτό το κίνητρο προς την κοινή γνώμη και προς τη δικαιοσύνη για αυτό και για άλλα ζητήματα, πώς θα κινητοποιηθεί;

Λέει ότι είναι αμελλητί το σχετικό άρθρο. Δηλαδή, ο δικαστικός λειτουργός ξεκινάει, ξενυχτάει με τις συνθήκες που ξέρουμε, φτάνει σε ένα σημείο που λέει Βούτσης, πρέπει αμελλητί να τους στείλει εδώ. Τι θα κάνουμε εμείς; Δεν μας αφορά, δεν υπάρχει, παρεγγράφη, κ.λπ., όταν πρόκειται μάλιστα για τόσο σοβαρές υποθέσεις;

Πιστεύω ότι λειτουργήσε εξαιρετικά και με την έννοια των νομικών και θεσμικών αυστηρών προνοιών που προβλέπονται, η εξεταστική επιτροπή και μας έφερε με αντικειμενικότητα αυτά στα οποία κατέληξε. Πρέπει να έχει το θάρρος η Βουλή να δώσει τα σήματα εκεί που πρέπει ότι πρέπει αυτές οι ιστορίες να επιταχυνθούν, να αποσαφηνιστούν, να αποστασιοποιηθούν από πιέσεις οικονομικών, ξένων, διεθνών, εγχώριων συμφερόντων που δεν τις αφήνουν να προχωρήσουν και να προχωρήσουν αποτελεσματικά στη διεκπεραίωσή τους.

Για αυτούς και για αρκετούς ακόμα λόγους που έχουν ακουστεί από το πρωί, θα παρακαλούσα η Βουλή να εγκρίνει τα πορίσματα της Επιτροπής.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Αμυράς, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού για δώδεκα λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τρεις μήνες, στις 28 Μαρτίου του 2017, κληθήκαμε να αποφασίσουμε στην ουσία για την συγκρότηση της εικοστής πέμπτης εξεταστικής επιτροπής για πολιτικά πρόσωπα κατά τη μεταπολεμική περίοδο. Την ονομάσαμε, βέβαια, ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή και σήμερα συζητάμε το πόρισμά της.

Τα αποτελέσματα στις είκοσι τέσσερις προηγούμενες εξεταστικές επιτροπές –από το 1950 είχαν συσταθεί έως σήμερα– είναι αποκαρδιωτικά. Τα αποτελέσματα είναι αποκαρδιωτικά και το ξέρετε όλοι και μεταξύ μας το συμφωνούμε. Μόνο δύο περιπτώσεις κατέληξαν σε παραπομπή και δίκη. Η πρώτη, η γνωστή, του Ειδικού Δικαστηρίου το 1989 για το σκάνδαλο Κοσκωτά και η δεύτερη με την υπόθεση του καλαμποκιού και του Υπουργού Αθανασόπουλου.

Έχουμε, λοιπόν, είκοσι τέσσερις εξεταστικές επιτροπές, δύο δίκες. Σχεδόν κανένας πολιτικός δεν βρέθηκε υπεύθυνος, ένας Υπουργός όλος και όλος.

Προφανώς, κάτι δεν πάει καλά.

Ακόμα και η περίπτωση του Άκη Τσοχατζόπουλου πέρασε μέσα από τη Βουλή και είχε κερδίσει απαλλακτικό πόρισμα από την προανακριτική επιτροπή της Βουλής, ενδεικτικό της αναποτελεσματικότητας, αλλά και των κομματικών επιρροών που υπήρξαν εκείνη την εποχή σε αυτού του είδους τις διερευνήσεις.

Εκεί που απέτυχε το Κοινοβούλιο, όμως, στην περίπτωση Τσοχατζόπουλου πέτυχε ο Τύπος, πέτυχαν οι δημοσιογράφοι. Συνεχώς έβγαζαν αποκαλύψεις, καινούργια στοιχεία και έτσι, έδωσαν το δικαίωμα και όπλισαν τη δικαιοσύνη με περισσότερα τεκμήρια και στοιχεία, για να ακολουθηθεί μετά η δικαστική οδός, όπως όλοι τη ζητάμε.

Συνεχίζοντας –με όλο τον σεβασμό– μια άκριτη σκέψη του Προέδρου κ. Βούτση: Θα πρέπει να γίνονται ειδικές κοινοβουλευτικές επιτροπές ή να αφήνουμε τα τρένα, τα αεροπλάνα, τα υποβρύχια να περνούν από μπροστά μας και εμείς να είμαστε άπραγοι;», η απάντησή μου είναι ότι, ναι, βεβαίως πρέπει να γίνονται, ακόμα κι αν το νομικό οπλοστάσιο που θα μπορούσε το Κοινοβούλιο να χρησιμοποιήσει και να εξετάσει δεν είναι τόσο ισχυρό και επαρκές για να οδηγήσει τα πρόσωπα που διερευνώνται ενδεχομένως σε παραπομπή.

Πρέπει το πολιτικό σύστημα να δείχνει ευαίσθητο και να μην «σηκώνει μύγα στο σπαθί του» όταν πρόκειται να ψάχνουμε θέματα τέτοια, του δημοσίου συμφέροντος, όπου κάποιοι έβαλαν, κατά τη γνωστή λαϊκή έκφραση, «το δάχτυλο στο μέλι» και κάποιιο άλλοι είναι αόρατοι ακόμα. Διότι υπάρχει πολύ «ψαχνό» ακόμα, που δεν το έχουμε ψάξει και ενδεχομένως δεν το έχουμε βρει.

Ένα δεύτερο ερώτημα επίσης είναι: Πρέπει οι ίδιοι οι πολιτικοί να είναι υπεύθυνοι για τον έλεγχο των πολιτικών; Εμείς στο Ποτάμι λέμε ότι όλα πρέπει να βγαίνουν στο φως, κυρίως για υποθέσεις που αφορούν δημόσιο χρήμα.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς και στις δύο κατηγορίες, όπως θα αποτυπωθούν στο ψηφοδέλτιο, ψηφίζουμε «ναι» στην παραπομπή της υπόθεσης Παπαντωνίου στη δικαιοσύνη, και για την κακοουρηματική απιστία και για τη νομιμοποίηση εσόδων από ξέπλυμα χρήματος.

Όσον αφορά στην ουσία της υπόθεσης, εμείς προτείνουμε η δικαιοσύνη μέσω του δικαστικού συμβουλίου να επιμεληθεί της περίπτωσης Παπαντωνίου, όπως οι διατάξεις του άρθρου 86, παράγραφος 3, του Συντάγματος ορίζουν.

Το θέμα, όμως, είναι, αγαπητοί συνάδελφοι –και νομίζω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου– να φτιάξουμε τέτοιους μηχανισμούς, ώστε να προλαβαίνουμε τις μίζες, να προλαβαίνουμε την κακοδιοίκηση, να προλαβαίνουμε και να μην ψάχνουμε εκ των υστέρων στην Καραϊβική φορολογικούς παραδείσους, offshore εταιρείες και διάφορα άλλα μπλεγμένα νομικά και ημινομικά και γκριζα κανάλια, που έβγαλαν πάρα πολύ χρήμα από την Ελλάδα

έξω.

Γι' αυτό νομίζω ότι πρέπει να αναρωτηθούμε και να απαντήσουμε στην ερώτηση: Έχουν αλλάξει οι διαδικασίες για τις προμήθειες των εξοπλισμών; Διότι η χώρα δεν σταματάει να εξοπλίζεται. Και σωστά άκουσα πριν ότι είναι άλλο οι επίορκοι υπάλληλοι και οι πολιτικοί που καταπάτησαν το υψηλό καθήκον τους, να υπηρετούν, δηλαδή, τον δημόσιο λόγο και τη δημόσια ζωή με ευπρέπεια και εντιμότητα, και άλλο, βεβαίως, η ανάγκη της χώρας να είναι εξοπλισμένη για κάθε κίνδυνο.

Έχει διασφαλιστεί το δημόσιο συμφέρον; Έχουμε αλλάξει τις δομές των προμηθειών; Έχουμε ισχυρό προληπτικό σύστημα ελέγχου των προμηθειών, έτσι ώστε να μην ψάχνουμε «ψύλλο στα άχυρα» μετά από δεκαπέντε και είκοσι χρόνια;

Πρέπει να θωρακίσουμε τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και να ενισχύσουμε το ρόλο της δικαιοσύνης. Εμείς λέμε ότι το σκάνδαλο με τα εξοπλιστικά πρέπει να το ερευνήσει η δικαιοσύνη, απερίσπαστη, ελεύθερη, και με κάθε στήριξη, όπου χρειαστεί, της πολιτικής ηγεσίας αυτής της χώρας. Διότι εδώ συζητάμε για δισεκατομμύρια.

Επίσης, εδώ συζητάμε για κυκλώματα σε τράπεζες μέσα. Συζητάμε για υπαλλήλους υψηλόβαθμους, χαμηλόβαθμους -δεν ξέρω πού φτάνουν στην ιεραρχία- στις Ένοπλες Δυνάμεις, οι οποίοι έκαναν ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που είχαν ορκιστεί να κάνουν: Να υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον και την πατρίδα.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα έλεγα ότι πρέπει να αφήσουμε τη δικαιοσύνη να το ψάξει και να αποφασίσει, να αφήσουμε τους δικαστικούς λειτουργούς να κάνουν τη δουλειά τους όπως πρέπει και με κάθε τρόπο να ενισχύουμε την ανεξαρτησία τους.

Φωνές και έξαλλες αντιδράσεις Υπουργών αυτής της Κυβέρνησης, που κατηγορούν για θεσμική εκτροπή την ίδια τη δικαιοσύνη δεν νομίζω ότι βοηθάνε. Καθόλου δεν βοηθάνε στο να έχουμε μια δικαιοσύνη πιο ισχυρή και πιο ανεξάρτητη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς λέμε ότι η δικαιοσύνη, που πρέπει να είναι θωρακισμένη από κάθε είδους παρέμβαση, πρέπει να έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο.

Όπως σας είπα -και με αυτό κλείνω, κυρία Πρόεδρε- στην περίπτωση Παπαντωνίου θα ψηφίσουμε «ναι», για να δώσουμε τη δυνατότητα στη δικαιοσύνη να το ψάξει μέχρι τέλους. Κι ας ελπίσουμε ότι αυτή θα είναι η εικοστή πέμπτη εξεταστική επιτροπή, η τελευταία από όσες ενδεχομένως έρθουν στο μέλλον, η οποία θα οδηγήσει ή δεν θα οδηγήσει στο αποτέλεσμα για το οποίο ο κόσμος αγωνιά και δικαιούται να μάθει για το ποιοι έκλειψαν, ποιοι πήραν μίζες στα εξοπλιστικά, με ποιον τρόπο, και το σημαντικότερο, όπως είπα, τι έχει αλλάξει από τότε. Έχουμε το ισχυρό σύστημα ελέγχων για να προλαμβάνουμε τέτοιου είδους μίζες και λαμογιές στο μέλλον; Σε αυτό πρέπει να δουλέψουμε περισσότερο όλες οι πολιτικές δυνάμεις αυτού του Κοινοβουλίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος από τη Δημοκρατική Συμπαράταξη, για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καλούμαστε σήμερα να ρίξουμε την αυλαία σε μια παράσταση, που πριν τρεις μήνες ανέβηκε με διθυράμβους και τυμπανοκρουσίες από τον ίδιο τον Πρωθυπουργό εδώ στην Αίθουσα της Ολομέλειας.

Να θυμίσω τι μας έλεγε τότε ο Πρωθυπουργός. Μας έλεγε ότι λίγο ως πολύ και με αφορμή μια συγκεκριμένη υπόθεση ανοιχτή στη δικαιοσύνη, η Βουλή θα μετατρέποταν σε δικαστήριο, που θα δίκαιε και θα καταδίκαιε ξανά όλο το παλαιό πολιτικό σύστημα, θα επιδιόταν σε ένα κυνήγι μαγισσών, θα ξεσκεπαζε καλά κρυμμένα μυστικά και θα έδειχνε σε όλον τον κόσμο τι έγινε με τα εξοπλιστικά. Και κάπως έτσι, στο τέλος, θα κατάφερνε να ξορκίσει τους δαίμονες της Μεταπολίτευσης.

Κι όμως, η άσκηση έγινε. Και ποιο το αποτέλεσμα; Μηδέν εις το πηλίκο. Από τις πρώτες κιόλας συνεδριάσεις της, η ίδια η Πλειοψηφία είπε όσα ο Πρωθυπουργός αγνόησε επιδεικτικά τον περασμένο Μάρτιο, ότι δηλαδή δεν υπάρχει κανένα έδαφος για την παραπομπή του πρώην Υπουργού Παπαντωνίου στο ειδικό δικα-

στήριο. Κι όμως, το πόρισμα ήταν γεμάτο αξιολογικές κρίσεις, προκαταλαμβάνοντας την έρευνα της δικαιοσύνης, προσπαθώντας ωστόσο να δώσει πολιτικό περιεχόμενο σε ένα πόρισμα χωρίς νομική αξία.

Η αγωνία σας, αγαπητοί συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, είναι κατανοητή. Μπαίνει, όμως, ένα ερώτημα. Γιατί προκαλείτε πολιτική απαξίωση; Διότι, με τις νομικές και θεσμικές σας ακροβασίες βάζετε τρικλοποδιές στη χώρα, αλλά και στον ίδιο σας τον εαυτό. Είστε εσείς που ενώ απειλείτε και κραδαίνετε όλα τα όπλα της καθαρσης, σήμερα οι ίδιοι θα αποφασίσετε τη μη παραπομπή του πρώην Υπουργού Παπαντωνίου στο ειδικό δικαστήριο.

Κύριοι της Κυβέρνησης, είναι θέμα αξιοπρέπειας, για όλους, αλλά και για τον καθένα ξεχωριστά, η στάση του καθενός, αλλά και οι πράξεις του. Είναι μια αξιοπρέπεια, μια αλήθεια, θα έλεγα, που έμεινε στα λόγια για όλους εσάς ως προεκλογική δέσμευση των εκλογών του 2015. Γιατί, αλήθεια, πόσο θεσμικά αξιοπρεπής είναι η επαναλαμβανόμενη επίθεση από μέρους σας στο Συμβούλιο της Επικρατείας και στο σύνολο της δικαιοσύνης;

Πρέπει, αγαπητοί συνάδελφοι, να υπάρξει απόλυτος σεβασμός της ανεξάρτητης δικαστικής εξουσίας από την πλευρά της Κυβέρνησης και οι δικαστές να αφεθούν ανεπηρέαστοι να επιτελέσουν το έργο τους. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι θα υπάρξει προσπάθεια να παραβιαστεί η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι θα υπάρξει προσπάθεια να παρακαμφθούν διαδικασίες και να επηρεαστούν έρευνες. Δεν μπορεί και δεν πρέπει το κοινό ποινικό δίκαιο να συναντά την πολιτική και κάποιοι να σφυρίζουν αδιάφορα.

Κι έρχεστε εσείς και μας μιλάτε κάθε τρεις και λίγο για διαφάνεια και για πάταξη της διαφθοράς. Απορώ, κύριοι, από πού αντλείτε το δικαίωμα να υποδύεστε τους κήρυκες της καθαρσης. Κάθε φορά που συνειδητοποιείτε ότι το Σύνταγμα και οι νόμοι είναι απέναντί σας, βγάζετε ένα άλλο πρόσωπο. Δεν μπορεί να πιστεύουν κάποιοι ότι μπορούν να παρεμβαίνουν σε ανοιχτές υποθέσεις της δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση στην προσπάθειά της να αποπροσανατολίσει την κοινωνία από τα πραγματικά και μεγάλα προβλήματα της καθημερινότητάς της, από τα αδιέξοδα που την έχει παγιδεύσει και με τις δικές της πολιτικές επιλογές παίζει με τους θεσμούς και με την ιστορία.

Ξεχνά και αποσιωπά επιδεικτικά ότι το ΠΑΣΟΚ και η μεγάλη δημοκρατική παράταξη ήταν εκείνη, που αύξησε κατά μία περίοδο την ευθύνη των Υπουργών, ήταν εκείνη η παράταξη που έδωσε στην πολιτεία και στη δικαιοσύνη τα εργαλεία και τις μεθόδους για να μπορούμε σήμερα να συζητάμε ανοικτά για υποθέσεις διαφθοράς του δημοσίου χρήματος και των αξιωματικών. Το ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνο που με συγκεκριμένες, στέρεες και επίκαιρες νομοθετικές πρωτοβουλίες έκανε πράξη και σύνθημα τη διαφάνεια και τη λογοδοσία στη δημόσια ζωή.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια και μέσα στην κρίση ήταν η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, που πρόταξε την αυστηροποίηση του πλαισίου ποινικής ευθύνης των Υπουργών, την ενίσχυση του ελέγχου της χρηματοδότησης πολιτικών προσώπων και κομμάτων, τη νέα νομοθεσία κατά της διαφθοράς δημόσιων λειτουργών και την ίδρυση εισαγγελιών κατά της διαφθοράς, καθώς και την καθιέρωση των οικονομικών εισαγγελιών. Ήταν η δική μας παράταξη εκείνη, που επέτρεψε την άρση του τραπεζικού απορρήτου. Ήταν η δική μας η παράταξη εκείνη που δεν έκλεισε ποτέ τα μάτια ακόμα και στα δικά της στελέχη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος μπορεί να ξεχάσει ότι το ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνο, που εφάρμοσε την αξιοκρατία στις προσλήψεις του ΑΣΕΠ; Να θυμίσω έργο της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ ήταν το σύστημα «ΔΙΑΥΓΕΙΑ», που άνοιξε τη δημόσια διοίκηση στους πολίτες. Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνη που καθιέρωσε δημόσια διαβούλευση για κάθε νομοθέτημα. Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ήταν εκείνη, που εφάρμοσε τις αρχές της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης παντού, όπως στις δημόσιες συμβάσεις, στις προμήθειες, στη συνταγογράφηση των φαρμάκων. Να θυμίσω ότι η ηλεκτρονική συνταγογράφηση των φαρμάκων ήταν εκείνη που περιέκοψε 2,8 δισεκατομμύρια στις δαπάνες.

Εμείς αντιμετωπίσαμε τη διαφθορά και όχι με εξοπλισμούς, αλλά με χειροπιαστές πρωτοβουλίες. Όλες αυτές τις μεταρρυθ-

μιστικές τομές τις κάναμε εμείς, η δική μας παράταξη.

Ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση επιμένουν να τις κρύβουν και να τις αποσιωπούν. Η Βουλή δεν δικαιούται να συμμετέχει σε αυτήν τη στρατηγική. Ο λαός γνωρίζει, έχει μνήμη δυνατή και μάτια ανοικτά. Θυμάται όσα έζησε και βλέπει, όσα γίνονται σήμερα και όσα έρχονται. Αυτόν τον λαό υπηρετεί η Δημοκρατική Συμπράταξη με τις σταθερές αξιακές της αρχές. Αυτήν την απογοητευμένη, αποστασιοποιημένη κοινωνία έχουμε ταχθεί να υπηρετούμε. Γι' αυτό θα συνεχίσουμε να πράττουμε, όσο και αν κάποιους τους ενοχλεί, για να χτίσουμε ξανά την εμπιστοσύνη των πολιτών προς την πολιτεία χωρίς παρωπίδες, χωρίς επιλεκτική μνήμη ή επιλεκτικές φιλίες.

Τέλος, ως προς την παραπομπή ή όχι του κ. Παπαντωνίου, το πόρισμα της επιτροπής είναι ξεκάθαρο. Εμείς συμφωνούμε με το διατακτικό του πορίσματος, όπως το έχουμε κάνει και στην προανακριτική επιτροπή, όπως το ανέπτυξε ο κ. Λοβέρδος και περιλαμβάνεται στο πόρισμα. Ξεκάθαρη και μία η θέση μας: Διαφάνεια και λογοδοσία για όλους και για όλα χωρίς καμμία εξαίρεση. Εμείς λέμε όλα στο φως και η δικαιοσύνη να κάνει αμερόληπτα τη δουλειά της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει για δεκαπέντε λεπτά ο Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων κ. Λεβέντης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Χαιρετίζω την κυρία Πρόεδρο, τους κυρίους Υπουργούς και τις κυρίες και κυρίους Βουλευτές.

Δεν είναι και ευχάριστο η Βουλή να καλείται να αποφασίσει για την παραπομπή ενός παλαιότερου μέλους της. Δεν είναι ιδιαίτερα ευχάριστο αυτό το γεγονός διότι δείχνει, εάν τελικώς η ψήφος είναι παραπεμπτική, ότι αποδεχόμεθα πως στην Αίθουσα υπήρξαν άνθρωποι, που πρόδωσαν τον όρκο τους προς τον λαό και χρησιμοποιήσαν τη θέση τους για να αποκομίσουν ιδιον όφελος.

Είναι δυσάρεστα αυτά τα φαινόμενα. Δεν ξέρω βέβαια αν πειθόμεθα ότι μόνο αυτά τα φαινόμενα είναι και δεν υπάρχουν και άλλα υποκρυπτόμενα φαινόμενα, που δεν κατόρθωσε ακόμη η Αίθουσα να τα εντοπίσει ή που δεν θέλησε να τα παραπέμψει. Διότι και τον κ. Τσοχατζόπουλο από κάποιο γάμο τον βρήκαμε και από κάποια υπερβολικά πράγματα που έκανε, δαπάνες κ.λπ., αλλά και τον κ. Παπαντωνίου από κάποια λίστα τον βρήκαμε. Αν δεν είχε υπάρξει η λίστα, δεν θα υπήρχε και αυτή η συζήτηση. Αυτό τι σημαίνει; Ότι το σύστημα, που έχουμε δεν έχει δαγκάνα να πιάνει τα πάντα και είναι τελειώς τυχαίο το ποιος θα συλληφθεί και ποιος όχι. Και είναι πάρα πολύ πιθανό, πολλοί να μη συλλαμβάνονται.

Εδώ και είκοσι πέντε με τριάντα χρόνια, πολύ πριν βρεθώ στην Αίθουσα αυτή, είχα πει ότι όταν γίνονται προμήθειες του δημοσίου και είναι πάνω από ένα ποσό, ένα εκατομμύριο ευρώ λόγου χάρη, να υπάρχει διά κληρώσεως από το σώμα των εισαγγελέων εφετών ένας που να προεδρεύει στην επιτροπή προμηθειών.

Και το είχα πει για ποικίλους λόγους. Γιατί τώρα επαφιεμένα στο ότι δεν θα κλέψει ο Υπουργός, τώρα βασιζόμεθα στο ότι είναι τίμιοι οι Υπουργοί και απ' ό,τι παραγγέλνουν, απ' ό,τι προμήθειες κάνουν δεν τα «πιάνουν». Έτσι δεν είναι; Βασιζόμεθα εις τη φιλοπατρίαν των Υπουργών. Εκεί θα βασιζόμαστε; Θέλουμε να αγοράσουμε, ας πούμε, πέντε αεροπλάνα τύπου, ας μην πω τη λέξη. Θα πάει ο Υπουργός να τα πάρει, έτσι; Μπορεί να πάρει μαζί του, αν είναι Υπουργός Αμύνης, και τους αρμόδιους αξιωματικούς. Πού ξέρουμε εμείς αν τα «έπιασε»; Για πείτε μου. Βασιζόμεστε στο ότι είναι καλοί οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ και δεν τα «πιάνουν» ή ότι και οι χθεσινοί της Νέας Δημοκρατίας είναι καλοί άνθρωποι και δεν τα «έπιασαν» και αυτοί. Λοιπόν, δεν πρέπει να υπάρχει μια ασφαλιστική δικλειδα; Δεν πρέπει να υπάρχει κι ένας εισαγγελέας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: ... (δεν ακούστηκε)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ως μέλος της επιτροπής είπα, κύριε από τη Λάρισα. Εσείς από τη Λάρισα είστε λίγο πίσω στην Αίθουσα και δυσχεραίνετε να

καταλάβετε τι λέω;

Μιλώ για μέλος της επιτροπής. Υπάρχει εισαγγελέας; Ό,τι θέλει κάνει ο Υπουργός και βασιζόμαστε στο ότι είναι τίμιος. Και μετά από δεκαπέντε, είκοσι χρόνια βλέπουμε ότι δεν ήταν τίμιος και καλείται η Αίθουσα να τον παραπέμψει και διαπιστώνουμε ότι παρεγράφησαν.

Τι κάνετε εσείς στον ΣΥΡΙΖΑ για αυτές τις περιπτώσεις; Καθόσαστε και τις κοιτάτε και χαζεύετε, για να το πω έτσι. Τι κάνετε σε αυτές τις περιπτώσεις; Πέστε μου. Σηκώνετε τα χέρια και λέτε «έκλειψε».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΪΣΑΣ: Θα αλλάξουμε το Σύνταγμα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όχι, κύριοι, δεν είναι έτσι. Επειδή πρόκειται για δημόσιο χρήμα, στα μεγάλα ποσά πρέπει να μπαίνει εισαγγελέας διά κληρώσεως από το σώμα των εισαγγελέων εφετών. Εδώ είναι και ο κ. Παπαγγελόπουλος να ακούσει την πρόταση. Αν είναι κακή, ας μην την εφαρμόσει. Αυτή η πρόταση κατοχυρώνει τους Υπουργούς που είναι τίμιοι. Έναν τίμιο Υπουργό δεν τον πειράζει να έχει και έναν εισαγγελέα παρόντα στη διαδικασία αγοράς. Δεν τον νοιάζει. Εκείνον που νοιάζει είναι εκείνον που θέλει να πάρει μίζα. Αυτόν εμποδίζει η παρουσία του εισαγγελέως. Τι μας ενοχλεί αυτό που προτείνω, αφού είμαστε άμεμπτοι;

Εν πάση περιπτώσει, θέλετε να έχετε απόλυτες εξουσίες, αλλά έτσι θα έχετε και απόλυτες παραπομπές. Γιατί σε κάθε κυβέρνηση, ξέρετε, ειδικά σε ένα τέτοιο οξύ πολιτικό κλίμα που έχουμε, που πρέπει ο ένας να βρίσκει τον άλλο κλέφτη, θα έχουμε συνεχώς αντεκδικήσεις και συνεχώς ρεβανσισμό. Ήδη στη Νέα Δημοκρατία έχουν κατ' επανάληψη εξαγγείλει παραπομπή των σημερινών Υπουργών.

Αν θέλετε να κοιμόσαστε, να είστε εν δυνάμει κατηγορούμενοι, συνεχίστε. Αυτό που προτείνω εγώ είναι μια διασφάλιση για τον πολιτικό κόσμο. Και για τον ελληνικό λαό είναι μια διασφάλιση ότι ο ιδρώτας του δεν θα απομυζάται από κάποια τρωκτικά.

Έχω ζητήσει να γίνει μια ανεξάρτητη αρχή για τις εταιρείες δημοσκοπήσεων. Γιατί δεν γίνεται; Ο κύριος Πρωθυπουργός μου έχει πει τρεις φορές «ναι» σε συναντήσεις. Γιατί καθυστερεί αυτό το πράγμα; Την ανεξάρτητη αρχή δεν τη θέλουμε για να βάλουμε φίμωτρο στις δημοσκοπήσεις. Απλά μια εταιρεία όταν κάνει τους υπολογισμούς και έχει τα ευρήματα, να πηγαίνει να τα καταθέτει πρώτα στην ανεξάρτητη αρχή και να μεσολαβεί ένα εικοσιτετράωρο ελέγχου των ευρημάτων. Και όταν λέμε «ευρήματα», εννοούμε στα ψηφοδέλτια με το όνομα καθενός που ψηφίζει ή όταν είναι τηλεφωνικά με τον αριθμό τηλεφώνου καθενός που ψηφίζει, για να μπορούμε να κάνουμε έναν έλεγχο και να δούμε αν αυτός που είπε ΠΑΣΟΚ, ας πούμε, ήταν ΠΑΣΟΚ και στο ψηφοδέλτιο. Γιατί εκείνος μπορεί να είπε ΠΑΣΟΚ και μετά να βγήκε ΣΥΡΙΖΑ ή να βγήκε Νέα Δημοκρατία ή διάφορα άλλα.

Να γίνει, λοιπόν, μια ανεξάρτητη αρχή που να μπορεί να ελέγχει τα ευρήματα και να δίνει το «ΟΚ» για να μεταδοθεί σε κάποιο κανάλι ή στις εφημερίδες το αποτέλεσμα. Γιατί εδώ έχουμε μια εταιρεία και αν αυτή η εταιρεία απευθύνεται στο «ΣΚΑΪ» -λέμε ένα κανάλι, μπορεί να μην είναι το «ΣΚΑΪ» και να είναι ένα άλλο και βγάζει αμέσως το αποτέλεσμα. Έλεγε κανείς αυτό το αποτέλεσμα; Πρέπει να εμπιστευτούμε την εντιμότητα της εταιρείας.

Όχι, κύριοι! Στον τόπο αυτόν επειδή παρασύρεται κόσμος, χρειάζεται διασφάλιση το καθετί. Και αυτό είναι κάτι που πρέπει να ενδιαφέρει όλους. Όχι μόνο την Ένωση Κεντρώων, αλλά όλους.

Αν είναι 3% αυτό που παίρνει η Ένωση Κεντρώων, να είναι 3%, αν είναι 5%, να είναι 5%. Όμως, να είναι διασφαλισμένο και να μη βάζει ο καθένας ό,τι θέλει. Και να μη γίνεται, όπως έγινε στις εκλογές του 2015, κύριε Παπαγγελόπουλε, που τον Λαφαζάνη τον είχαν στο 6,5% και την Ένωση Κεντρώων 2% και τελικά η Ένωση Κεντρώων πήρε 4% και ο Λαφαζάνης δεν μπήκε. Άλλαξε τη νύχτα των εκλογών το αποτέλεσμα;

Η ανεξάρτητη αρχή είναι υποχρεωτική αν θέλουμε να μη γίνονται μαγειρέματα και να μη γελοιοποιούμεθα, διότι τώρα οι δημοσκοπήσεις πέφτουν και πάρα πολύ έξω. Δεν είναι μόνο ότι πέφτουν έξω, πέφτουν πάρα πολύ έξω! Ας μην αναφέρουμε τώρα περιπτώσεις.

Εν τω μεταξύ, είναι κι άλλα ζητήματα, όπως το ερωτηματολό-

γιο. Τον Ιανουάριο του 2015 η Ένωση Κεντρώων έπιασε 1,8% και στη Θεσσαλονίκη έπιασε 5,5%. Εγώ έκανα παράπονα και είπα το εξής: Καλά, οι εταιρείες των Αθηνών δεν με πήγαιναν, δεν ξέρω τι έκαναν. Οι εταιρείες της Θεσσαλονίκης δεν είχαν δει ότι η Ένωση Κεντρώων είχε εκεί ένα ρεύμα; Δεν μας έβαζαν ούτε στο ερωτηματολόγιο και έβαζαν τον Καρατζαφέρη που πήρε 0,9%.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας): Θα μάθουμε...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δηλαδή, δεν υπήρχε η Ένωση Κεντρώων. Και η Ένωση Κεντρώων πήρε 1,8%, ενώ δεν αναφερόταν στο ερωτηματολόγιο, και στη Θεσσαλονίκη 5,5%. Και δεν το είχαν αντιληφθεί οι εταιρείες της Θεσσαλονίκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Ό,τι θέλει ο καθένας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Μα, αυτό λέμε, κύριε Θεωνά μου.

Και επειδή ο καθένας κάνει ό,τι θέλει και αυτό το αντιμετωπίζουμε λες και είναι φασόλια και πατάτες και σίδερα, λέω επειδή είναι πρωτεύον ζήτημα δημοκρατίας να βάλουμε μια ανεξάρτητη αρχή. Και δεν χρειάζεται να προσλάβουμε πεντακόσιους για να την επανδρώσουν.

Χρειάζονται απλά τρεις, τέσσερις επικοινωνιολόγοι, που να είναι σε θέση, κοιτώντας τα ευρήματα μιας εταιρείας να βγάλουν το συμπέρασμα για το εάν το αποτέλεσμα είναι έντιμο. Γιατί ήμουν στις Ηνωμένες Πολιτείες πέρυσι και μια δημοσκοπήσις της «OPINION» -κάπως έτσι νομίζω την έλεγαν- έβγαζε δεκατρείς μονάδες μπροστά τον Μητσοτάκη και μια άλλη της «EUROBRIDGE» -αν θυμάμαι καλά τα ονόματα- έβγαζε οκτώ μονάδες μπροστά τον Τσίπρα. Και ήταν ένας Αμερικανός πολιτικός και μου λέει «τι είστε εσείς εκεί, ρε παιδιά; Εσείς εκεί πέρα είστε «πανηγυρτζήδες». Η μια εκτιμά δώδεκα μονάδες μπροστά την Νέα Δημοκρατία, η άλλη επτά μονάδες μπροστά το άλλο κόμμα. Και νομίζω ακόμη η «ΑΥΓΗ» έχει που και που κάτι δημοσκοπήσεις που προηγείται ο Τσίπρας οκτώ, δέκα μονάδες.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχει τέτοια πράγματα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Νομίζω, έχει. Ίσως, δεν διαβάζετε «ΑΥΓΗ» εσείς, κύριε του ΣΥΡΙΖΑ!

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Συλλαμβάνεται ένας του ΣΥΡΙΖΑ να μη διαβάζει «ΑΥΓΗ»!

Κάθε δυο μήνες, φίλε μου, έχει «Η ΑΥΓΗ» μια τέτοια δημοσκοπήσις και προηγείται ο Τσίπρας. Δεν λέω ψέματα. Ο κ. Παρασκευόπουλος είναι εδώ να με επαληθεύσει, γιατί διαβάζει «ΑΥΓΗ» ο κ. Παρασκευόπουλος. Δεν μπορεί να είναι όλοι που να μη διαβάζουν.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας βγάζει κάποιες αποφάσεις. Όταν οι αποφάσεις μας αρέσουν, χειροκροτούμε, λέμε «τι ωραία η δικαιοσύνη, πρέπει να λάμψει, να εφαρμόζονται οι αποφάσεις». Όταν δεν μας αρέσει η απόφαση της δικαιοσύνης, αρχίζουμε και βρίζουμε, λέμε «έχουν μαζευτεί κάτι γέροι δικαστές που αποφασίζουν». Ακούω στα πηγαδάκια εδώ στη Βουλή κάτι πράγματα!

Ήρθε τώρα η τρόικα, οι δανειστές και λένε «ψήφισε η Βουλή το κόψιμο των μισθών και των συντάξεων». Μέχρι το 2023 πρέπει να έχουμε πλεόνασμα 3,5%, μέχρι το 2060 πλεόνασμα 2%. Δεν είναι δυνατό αυτά τα νούμερα!

Τα περιέγραφα προχθές σε έναν ξένο που είναι στην Ελλάδα και δεν πίστευε ότι έχουμε υπογράψει πέντε χρόνια πλεόνασμα 3,5% και σαράντα τρία χρόνια 2%! Με ρώτησε: «Και πότε θα αναπνεύσετε;». Του είπα: «Όταν πεθάνουμε και εμείς και τα παιδιά μας!». Αν αναπνεύσουμε!

Αυτά υπογράψατε. Δεν ξέρω μήπως συμβαίνει το «χρυσόχοϊδειον δόγμα» και ψηφίζετε και δεν διαβάζετε τι ψηφίζετε, που δεν το αποκλείω. Ξέρετε κανένα άλλο κράτος του κόσμου που υποσχεται, δεσμεύεται ότι για πέντε χρόνια θα έχει πλεόνασμα 3,5% και για σαράντα τρία χρόνια 2%; Ακόμα και στη Βενεζουέλα, που την είχατε ως καλό κράτος και ήσασταν έτοιμοι να την αντιγράψετε, δεν νομίζω ότι θα υπέγραφε κάποιος πρωθυπουργός της τέτοιο πράγμα για σαράντα τρία χρόνια.

Έρχονται, λοιπόν, οι δανειστές και λένε: «Δεν σας εμπιστευόμαστε, γιατί μπορεί αύριο το Συμβούλιο της Επικρατείας να τα ακυρώσει. Άρα, πώς να σας δώσουμε εμείς τη δόση;»

Και φοβάμαι ότι, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του κ. Τσίπρα, για να πάρουμε τη δόση πρέπει να πετύχουμε απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι είναι νόμιμες οι περικοπές και να ντροπιαστούμε άλλη μία φορά.

Το ακούσατε αυτό; Μην νομίζετε ότι θα πάρουμε τη δόση υπό την αίρεση να έρθει το Συμβούλιο της Επικρατείας και να πει «παιδιά, όσα κόψατε από τις συντάξεις είναι παράνομα»! Τι θα κάνουν οι ξένοι; Θα μας ζητήσουν πίσω τη δόση;

Εγώ πιστεύω ότι θα έχουμε πρόβλημα με τη δόση. Πρέπει να πετύχουμε γρήγορα μία απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που νομιμοποιεί τις όποιες αποφάσεις σε όποια νομοσχέδια ψήφισε η Βουλή. Αλλιώς, θα έχουμε πρόβλημα με τη δόση, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Σας το λέω!

Αυτό λέει η πληροφορία μου, ότι θέλουν να μας δώσουν τη δόση, έκαναν ό,τι μπορούσαν, αλλά δεν μπορούν να είναι υπό την αίρεση μιας ενδεχόμενης άρνησης του Συμβουλίου της Επικρατείας στο τεράστιο αυτό θέμα.

Η Νέα Δημοκρατία δεν το έχει πιάσει αυτό, δεν το κατάλαβε. Σιωπά η Νέα Δημοκρατία. Αφήνει την Κυβέρνηση να κατακυλλήσει μόνη της. Αυτό είναι σοβαρό θέμα. Διότι εάν έρθει αύριο το Συμβούλιο της Επικρατείας και πει «είναι παράνομες οι αποφάσεις που πήρατε να μην αυξάνονται οι συντάξεις». Δεν ελήφθη μία απόφαση εδώ για το 2022; Εάν αυτά είναι παράνομα, τι γίνεται με τη δόση;

Το θέτω αυτό για να το προσέξει η Κυβέρνηση, που λέει «ψηφίσαμε τα προαπαιτούμενα». Δεν είναι μόνο τα προαπαιτούμενα. Οι ξένοι, λόγω του ότι τους απειλούμε ότι δεν θα εφαρμόσουμε τα μέτρα, θεωρούν ότι είμαστε αναξιόπιστοι. Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν έπρεπε να προβεί στη δήλωση ότι «εάν δεν πάρουμε κάτι για το χρέος, δεν θα εφαρμόσουμε τα μέτρα», διότι αυτό εξελέγη στις Βρυξέλλες ως απειλή.

Και όταν απειλούνται, μετά βάζουν μεγαλύτερο νταλκά πάνω μας. Βάζουν δηλαδή μέγγενη πολύ στενότερη, ασφυκτική, κύριε Τασούλα. Καταλάβατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αλήθεια είναι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν πρέπει να παίζουμε με τη χώρα, ιδιαίτερα όταν είμαστε παρामονές δόσεων. Και απευθύνομαι στη Νέα Δημοκρατία. Η Βουλή ψήφισε κάποια πράγματα, για να πάρουμε κάποια δόση. Εσείς τα κατηγορήσατε και δεν τα ψηφίσατε. Καλά κάνατε. Δικαίωμά σας είναι! Όπως δεν ψήφισε και ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήσασταν εσείς. Εσείς το κάνατε εκδικητικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Όχι βέβαια!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πώς το πάτε δηλαδή;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Έχουμε άλλο σχέδιο!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Έχετε άλλο σχέδιο.

Τον Αύγουστο του 2015 που πήγατε όλοι μαζί και ψηφίσατε, τι σχέδιο είχατε;

Κάθε πότε αλλάζετε σχέδιο, κύριε Τασούλα; Κάθε πότε η Νέα Δημοκρατία αλλάζει σχέδιο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ήταν θέμα επιβίωσης της χώρας. Να είστε αντικειμενικός.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Λέω, λοιπόν, ότι όπως και στο ΤΑΙΠΕΔ υποχρεωθήκαμε και παίρνουμε πίσω τις παραπομπές, αλλιώς δεν θα παίρναμε τη δόση, έτσι υπάρχει και ζήτημα με το αν το Συμβούλιο της Επικρατείας βγάλει παράνομες τις περικοπές συντάξεων. Θα υπάρχει ζήτημα με τη δόση. Άλλο αν δεν το αντιλαμβάνεστε.

Στο θέμα της απλής αναλογικής, εγώ εμφανίστηκα πριν δέκα μήνες στην Αίθουσα και ψήφισα απλή αναλογική, κυρίες και κύριοι, όχι για να κάνω παρέα στον κ. Τσίπρα, αλλά γιατί είναι το πιστεύω μου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Έτσι εξελέγη.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Πώς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Έτσι εξελέγη. Ερμηνεύτηκε έτσι.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Όταν θέλουν να παρερμηνεύσουν, έτσι κάνουν, το ξέρω. Τότε,

όμως, δεν ερμηνεύουν. Παρερμηνεύουν.

Αν έχετε παρακολουθήσει τη διαδρομή μου, κύριε Τασούλα, σαράντα χρόνια είμαι υπέρ της απλής αναλογικής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Περιέργως, την παρακολουθώ.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ευχαριστώ πάρα πολύ γι' αυτό, για τον χρόνο που διαθέτετε.

Όμως, η απλή αναλογική είναι ένα κορυφαίο ζητούμενο, γιατί όταν φτάνει ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου να λέει «κράτος χωρίς απλή αναλογική δεν είναι δημοκρατικό κράτος», ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου δεν ήταν τυχαίος, δεν το έλεγε τυχαία. Έχω δει και δεξιούς Υπουργούς που πάνε και υποκλίνονται στο μνήμα του. Εκτός εάν υποκλίνεστε υποκριτικά. Προσέξτε το αυτό. Έχω δει και τον κ. Σιούφα να είναι παρών στα μνημόσυνα, αλλά όταν πάμε στο μνημόσυνο ενός ανθρώπου, τιμάμε και τις παρακαταθήκες που άφησε. Μία εκ των παρακαταθηκών και ίσως η σοβαρότερη είναι η απλή αναλογική που θέλησε να την εισαγάγει στο Σύνταγμα του 1926 ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου.

Θέλετε να μάθετε ποιος είναι ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου; Θα πάτε στο Λεβίδι και θα δείτε ένα μουσείο. Στο μουσείο είναι και τα ρούχα που φόραγε, τα τελευταία. Και είναι μπαλωμένο το παντελόνι, κύριε Τασούλα. Του Αλέξανδρου Παπαναστασίου το παντελόνι, το εκτιθέμενο στο μουσείο, είναι μπαλωμένο. Το ακούσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ο Αβέρωφ ήταν μέλος της νεολαίας Παπαναστασίου.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Ψήφισα την απλή αναλογική. Η Βουλή δεν την ψήφισε γιατί το ΠΑΣΟΚ έτσι, ο άλλος έτσι, η Νέα Δημοκρατία θέλει μπόνους, «θα έχουμε ακυβερνησίες», τα γνωστά τροπάρια.

Εγώ δημοσίως θέτω στον κ. Τσίπρα μια πρόταση: Να κάνει δημοψήφισμα. Να υπερβούμε και το διακόσια. Τι θα πει «διακόσια»; Δεν δίνει η Αίθουσα διακόσια. Να κάνει δημοψήφισμα, που είναι υπέρτερο. Όταν γίνει δημοψήφισμα και πάρει το δημοψήφισμα 51% υπέρ της απλής αναλογικής, τι θα κάνει η Νέα Δημοκρατία; Θα καταγγείλει την ετυμηγορία του ελληνικού λαού;

Αν ο κ. Τσίπρας πιστεύει όντως ότι πρέπει να γυρίσουμε τη σελίδα και από κυβερνήσεις αυτοδύναμες που μας πτώχευσαν με ρουσφέτι, με σκάνδαλα, πρέπει να πάμε σε κυβερνήσεις συναίνεσης, συμμαχικές, πρέπει να το τολμήσει. Εγώ έκανα τόσο αγώνα, περισσότερο και από τον ΣΥΡΙΖΑ. Έβγαине ο Κουρουμπλής και έλεγε να δώσουμε τριάντα έδρες μπόνους, να μετριάσουμε το μπόνους -έλεγε ο Κουρουμπλής- μήπως ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ. Τέτοια πράγματα ελέγοντο. Βέβαια, ο Τσίπρας παρέμεινε μέχρι το τέλος της απλής αναλογικής. Είς όλα τα άλλα δεν με έχει ακούσει και γι' αυτό υπάρχει χάσμα μεταξύ των κομμάτων μας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Μην απελπίζεσαι, Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Άλλα αν θέλει την απλή αναλογική, υπάρχει η λύση του δημοψηφίσματος. Και θέλω να δω τότε ο Αρχηγός σας, ο κ. Μητσοτάκης, τι θα κάνει. Αν η ετυμηγορία του ελληνικού λαού είναι να πάμε σε συμμαχικές κυβερνήσεις, τι θα κάνει ο Αρχηγός σας; Θα γυρίζει και θα λέει ότι θέλει να γίνει αυτοδύναμος Πρωθυπουργός; Αυτό θα λέει; Επειδή, όμως, δεν κυβερνώ εγώ, αλλά κυβερνά ο Τσίπρας, να τολμήσει να το κάνει, διαφορετικά θα τσουλήσει ο χρόνος του και θα μείνει και αυτός ως ο διστακτικός που δειλίασε για τα κρίσιμα μεγάλα θέματα και αυτό είναι μέγιστο. Το θέμα του εκλογικού συστήματος είναι μέγιστο. Ξέρετε γιατί; Διότι σαράντα χρόνια ήμουν εκτός Βουλής. Από την πρώτη φορά που έβαλα υποψηφιότητα, μπορούσα να έχω τρεις έδρες με απλή αναλογική. Τρεις έδρες η Ένωση Κεντρώων, από την πρώτη φορά που έβαλα, το 1980 περίπου.

Έμεινα σαράντα χρόνια εκτός Βουλής με τον εκλογικό νόμο. Ήρθαν μετά ο Μητσοτάκης με τον Κούβελα και έβαλαν το 3% για τους μουσουλμάνους και έτσι μπήκα στη Βουλή, κύριε Τασούλα, μετά από αγώνες σαράντα ετών. Όμως, τώρα πια όλη η Ευρώπη το οικονομικό της θάύμα το πέτυχε με συμμαχικές κυβερνήσεις, με συναίνεση. Καταλάβατε; Και εδώ έχουμε τον κ. Τσίπρα που θεωρεί ότι εάν πάμε σε συμμαχική κυβέρνηση, θα έχει δηλώσει αδυναμία, τον δε κ. Μητσοτάκη που ελπίζει να κα-

ταρρεύσει ο Τσίπρας, για να έρθει εκείνος βεζίρης στη θέση του βεζίρη. Αυτά τα πράγματα, όμως, δείχνουν ότι τον λαό δεν τον σεβόμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα δώσω τον λόγο σε άλλον έναν Βουλευτή, τον κ. Μπαλλή, και μετά θα ακολουθήσουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Κύριε Μπαλλή, έχετε τον λόγο.

ΣΥΜΕΩΝ ΜΠΑΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν κάποιος παρακολουθούσε ορισμένες από τις ομιλίες της σημερινής συνεδρίασης, θα έμενε με την εντύπωση ότι σήμερα ζούμε μια κατάσταση προμνησίας, ένα έργο που το έχουμε ξαναδεί. Για μια ακόμη φορά επαναλήφθηκε σ' αυτήν την Αίθουσα με την ίδια επιχειρηματολογία από κάποιους και κυρίως με την ίδια ένταση, όπως και σε ανάλογη περίπτωση στο παρελθόν, τον Φλεβάρη του 2005, η προσπάθεια όχι μόνο να απαξιωθεί το έργο και το αποτέλεσμα μιας επιτροπής -εν προκειμένω της επιτροπής με τις έξι δικογραφίες για τον Γιάννο Παπαντωνίου- αλλά να υποβαθμιστεί και η σημασία του τελικού πορίσματος. Όχι παραδόξως, όλα αυτά τα ακούσαμε από τον ίδιο πολιτικό χώρο να επαναλαμβάνονται και σχεδόν από τα ίδια πρόσωπα, όπως και το 2005.

Εν τάξει, να θυμηθούμε κάποια από τα πράγματα που είχαν ειπωθεί για την τότε υπόθεση Άκη Τσοχατζόπουλου, όπως ότι η ιστορία ήταν μια πλεκτάνη, ότι ταλαιπωρήσαμε έναν πρώην Υπουργό ο οποίος προσεβλήθη και διασύρθηκε αδικώς, ότι η υπόθεση έχει εξατμιστεί. Τα ίδια περίπου ακούσαμε και σήμερα και ευτυχώς, επειδή ίσως απουσιάζει ο κ. Βενιζέλος, δεν ακούσαμε και το τότε αμίμητο που είχε πει, ότι οι αριθμοί των τραπεζικών λογαριασμών δεν ήταν παρά αριθμοί τηλεφωνικών κλήσεων.

Από τις εργασίες αυτής της επιτροπής, εάν μη τι άλλο, τουλάχιστον ως συμπέρασμα προέκυψε το εξής, κατά τη γνώμη μου, σημαντικό: Επισημάνθηκε και από άλλους συναδέλφους, είναι μια επιβεβαίωση μάλλον. Το πολιτικό σύστημα έχει διαμορφώσει ένα πλαίσιο αυτοπροστασίας του σε περιπτώσεις όπως αυτή που εξετάζουμε, ένα σημείο λειτουργίας της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού που θα πρέπει να το αλλάξουμε, για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της πολιτικής και τις σχέσεις εμπιστοσύνης με τους πολίτες.

Για αυτό το πλαίσιο αυτοπροστασίας του πολιτικού συστήματος κάποιοι, από το ΠΑΣΟΚ κυρίως, εγκαλούν την Κυβέρνηση. Σε εσάς, συνάδελφοι από το ΠΑΣΟΚ, επειδή σας αρέσει μια φράση που είχε πει ο Πρωθυπουργός κατά τις προγραμματικές δηλώσεις και την επαναλαμβάνετε συνέχεια ειρωνικά, θα σας την υπενθυμίσω ελαφρώς παραλλαγμένη. Εσείς είστε η κάθε λέξη αυτών των απαράδεκτων ρυθμίσεων, αντιδημοκρατικών ρυθμίσεων, μέσα στο Σύνταγμα.

Στο προκείμενο τώρα. Έχει ήδη αναλυθεί ότι με βάση τις έξι δικογραφίες που έστειλε η δικαιοσύνη στη Βουλή, ήταν επιβεβλημένη, ήταν υποχρεωτική, η σύσταση της προανακριτικής επιτροπής, έστω και εάν εξ αρχής ήταν προφανές και γνωστό ότι για το αδίκημα της απιστίας δεν μπορούσε να γίνει το παραμικρό, γιατί το αδίκημα είχε παραγραφεί από τα τέλη του 2006. Έντεκα χρόνια μετά, έρχεστε και δήθεν οδύρεστε και εκφοβίζετε την αγανάκτησή σας για το γεγονός ότι είχε παραγραφεί αυτό το αδίκημα; Τώρα το θυμηθήκατε; Μήπως ζητάτε και το βόδι από εμάς στο τέλος;

Προκύπτουν, όμως, απ' αυτό το πόρισμα ενδείξεις για την τέλεση του εγκλήματος, του ξεπλύματος, όπως αναφέρεται; Ας θυμηθούμε, καταρχάς, με ποιες μεθόδους γίνεται το ξεπλύμα, σύμφωνα με όσα περιγράφει με τη διεθνή πρακτική η ειδική ομάδα χρηματοοικονομικής δράσης για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, η FATF: Πρώτον, αγορά επιχειρήσεων μέσω δανεισμού και αγορά ακινήτων μέσω δανεισμού. Δεύτερον, σταδιακή ανάληψη μετρητών από καταθέσεις και μεταφορά στο εξωτερικό. Τρίτον, τήρηση πολλών τραπεζικών λογαριασμών. Τέταρτον, τριγωνικές συναλλαγές με εμπλοκή και τρίτων ονομάτων. Πέμπτον, μεταφορά κεφαλαίων σε εταιρείες και αγοραπωλησία μετοχών και άλλοι τρόποι για το ξεπλύμα.

Από όλα αυτά που αναφέρονται στη διεθνή πρακτική, κάποιες

από αυτές τις μεθόδους αφορούν στην υπόθεση του Γιάννου Παπαντωνίου; Για να θυμηθούμε πάλι συνοπτικά τι αναφέρει το πόρισμα, ως διαπιστώσεις.

Καταρχάς, υπήρχε πλήθος τραπεζικών λογαριασμών. Ο Γιάννος Παπαντωνίου είχε είκοσι οκτώ λογαριασμούς σε τέσσερις ελληνικές τράπεζες, η σύζυγός τους δεκαοκτώ λογαριασμούς σε πέντε τράπεζες και όλοι αυτοί οι λογαριασμοί ήταν διεσπαρμένοι σε σαράντα οκτώ τραπεζικά υποκαταστήματα σε όλη την Ελλάδα. Κάθε πόλη και κατάθεση, κάθε χωριό και βιβλιάριο τραπεζής.

Δεύτερον, τι διαπιστώνει; Συνεχί λήψη δανείων με πολλά μικρής χρονικής διάρκειας δάνεια με χρήμα που μπαينوβγαίνει συνεχώς στις τράπεζες. Άλλη διαπίστωση; Αγοραπωλησία μετοχών στην επίμαχη περίοδο. Αγορά ακινήτων με χαμηλή αναγραφόμενη τιμή αγοράς σε κεντρικά σημεία της Αθήνας με υψηλή αξία της γης. Απόκρυψη περιουσιακών στοιχείων στις δηλώσεις «πόθεν έσχες» και απουσία δήλωσης επενδυτικών λογαριασμών. Κινήσεις και ενέργειες από τον Γιάννο Παπαντωνίου που έγιναν λες και τηρούσε κατά γράμμα ένα manual, έναν οδηγό ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Τι απάντησε επί αυτών των ενδείξεων ο Γιάννος Παπαντωνίου, όταν κλήθηκε από την επιτροπή; Έστειλε υπόμνημα στο ίδιο ύφος με εκείνο που είχε στείλει και λίγους μήνες -τρεις μήνες- πριν στην Ολομέλεια. Μας υπενθύμισε ότι η απιστία παραγράφει ως αδίκημα, επικαλέστηκε ομόφωνες αποφάσεις για τις εξοπλιστικές συμβάσεις, άρα και συλλογική ευθύνη, άφησε αιχμές για άλλους Υπουργούς Άμυνας που αποφάσιζαν κόντρα στις εισηγήσεις των στρατιωτικών οργάνων, έριξε μπηχτές για τον ρόλο του ΚΥΣΕΑ και εν τέλει επιχείρησε κατά κάποιον τρόπο μια στρεψοδικία, χωρίς να πει κουβέντα για την ταμπακιάρα, για το ξέπλυμα του μαύρου χρήματος που κατηγορείται, τη στιγμή που όπως είπα και πριν, η πρακτική του ήταν σεμινάριο ξεπλύματος και ένα παράδειγμα για τη διεθνή βιβλιογραφία. Ήταν ένας Υπουργός που αποτελεί τη φωτογραφία της χρυσής οκταετίας 1996-2004, της οκταετίας που μας βύθισε στα χρέη.

Θα κλείσω με μια αναφορά σε κάποιον μεγάλο Έλληνα γελοιόγραφο, μιμούμενος την προσφιλή συνήθεια του κ. Μητσοτάκη, όχι στον Άρκά εγώ. Μια φράση του ΚΥΡ θα υπενθυμίσω -ναί, κύριε Τζαβάρα- ο οποίος είχε γράψει: «Παγκοσμίως η διαφθορά είναι σαν το τανγκό. Χρειάζεται δύο. Στην Ελλάδα είναι όπως ο καλαματιανός. Χορεύεται από πολλούς». Όπως μας δείχνουν και τα δικαστικά έγγραφα, όχι από την Ελλάδα, αλλά από την Βρέμη κυρίως απ' όπου μάς έχουν έρθει, σε αυτήν την υπόθεση και σε παρόμοιες υποθέσεις για τους εξοπλισμούς εμπλέκονται πάρα πολλοί και αρκετά πολιτικά πρόσωπα από τη χώρα μας.

Ίσως, λοιπόν, θα ήταν χρήσιμο με το τέλος των εργασιών αυτής της επιτροπής να δούμε, να συζητήσουμε, να αποφασίσουμε την έναρξη των εργασιών μιας άλλης επιτροπής, ώστε να δούμε τις πιθανές εμπλοκές και την ανάμειξη και άλλων πολιτικών προσώπων.

Ευχαριστώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αυτά τα λέει ο ΚΥΡ;

ΣΥΜΕΩΝ ΜΠΑΛΛΗΣ: Σας είπα τι λέει ο ΚΥΡ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον λόγο έχει ο Πρωθυπουργός και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Θα κάνω μια μικρή παρέμβαση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Έχετε είκοσι λεπτά.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν θα τα χρειαστώ.

Παρακολουθούσα την πορεία της συνεδρίασης, βεβαίως εν μέσω και άλλων δραστηριοτήτων, καθότι φαντάζομαι ότι γνωρίζετε ότι είναι σε εξέλιξη και οι διαπραγματεύσεις στην Ελβετία, αλλά και πολλές άλλες δραστηριότητες, αλλά παρακολουθούσα και έκρινα σκόπιμο να κάνω μια μικρή παρέμβαση, διότι πραγματικά με εκπλήσσει ένα πράγμα.

Με εκπλήσσει το γεγονός ότι από τη σημερινή συνεδρίαση, από την αρχή, όχι κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης και την εξέ-

λιξη της δυναμικής της, είχαν ενημερώσει ότι θα απουσιάσουν τόσο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο κ. Μητσοτάκης, όσο και η Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, η κ. Γεννηματά. Θα ήθελα να μου επιτρέψετε να το σχολιάσω αυτό.

Και καλά, για τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, νομίζω ότι είναι εύλογο και κατανοητό το γιατί απουσιάζει.

Άλλωστε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, κάθε φορά που σε αυτήν την Αίθουσα συζητάμε υποθέσεις πραγματικής διαφθοράς, υποθέσεις που έχουν συγκλονίσει το πανελλήνιο καθ' όλα τα προηγούμενα χρόνια και βεβαίως υποθέσεις που σε μεγάλο βαθμό και στη συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας αποτελούν μία από τις σημαντικές αιτίες της χρεοκοπίας και της κρίσης, επιλέγει είτε να απουσιάζει είτε να πετάει την μπάλα στην εξέδρα.

Δεν υπήρξαν σκάνδαλα. Δεν υπήρξαν μίζες. Δεν υπήρξαν τα μεγάλα σκάνδαλα στην υγεία, το ΚΕΕΛΠΝΟ, το «Ερρίκος Ντυνάν», η «NOVARTIS». Δεν υπήρξαν οι μίζες στα εξοπλιστικά, η «SIEMENS», η διαπλοκή, τα θαλασσοδάνεια. Ένα πράγμα μονάχα υπήρξε πολύ σημαντικό, που πρέπει να απασχολήσει την ελληνική Βουλή και φυσικά την κοινή γνώμη: Το γεγονός ότι κάποιος ισοβίτης τηλεφώνησε στον Υπουργό Άμυνας και αυτός τού υπέδειξε, για μια πολύ σημαντική υπόθεση, που αφορά εμπορία ναρκωτικών, να πάει στη δικαιοσύνη. Αυτό είναι το μοναδικό, σοβαρό και μεμπτό ζήτημα για το οποίο πρέπει να κάνουμε εξεταστική επιτροπή. Όλα τα υπόλοιπα και ο χορός των σκανδάλων και των εκατομμυρίων, των μιζών και των θαλασσοδανείων, δεν υπήρξαν.

Βεβαίως, αντιλαμβάνεται -νομίζω- και ο τελευταίος πολίτης για ποιον λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης έσπευσε αμέσως μετά την προχθεσινή συνεδρίαση της Βουλής να επαναλάβει αυτό το αίτημα και σε ένα πιο προστατευμένο τηλεοπτικό αυτήν τη φορά περιβάλλον για τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής. Ο λόγος είναι απλός. Είναι ακριβώς επειδή δεν θέλει να συζητούνται τα μεγάλα αυτά ζητήματα με τις πολύ σημαντικές αποκαλύψεις των τελευταίων ημερών, που αφορούν τα σκάνδαλα της χρυσής περιόδου, της περιόδου των παχίων αγγελιών, που όμως αποτελούν κάποιες από τις βασικές αιτίες που μας οδήγησαν στη χρεοκοπία. Ως αντιπερισπασμό, κραδαίνει διαρκώς αιτήματα για ζητήματα τα οποία είναι δευτερεύουσας και τριτεύουσας σημασίας κατά κοινή ομολογία. Βεβαίως, σε αυτό το παιχνίδι των αντιπερισπασμών εμείς δεν πρόκειται να παίξουμε. Κατανοώ, λοιπόν, την απουσία του κ. Μητσοτάκη.

Αυτό που δεν κατανοώ, κύριοι της Δημοκρατικής Συμπαράταξης, είναι η απουσία της κ. Γεννηματά. Εσείς δεν μας είπατε ότι επιστρέψατε; Αφού επιστρέψατε, πού είστε εδώ να υπερασπιστείτε τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ της χρυσής περιόδου; Μόνο άκουσα την κ. Γεννηματά στην προχθεσινή της παρέμβαση να προσπαθεί να μιλήσει για στοχοποίηση και για σκευωρία ενάντια στον Πρωθυπουργό που μας έβαλε στο ευρώ.

Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι μας έβαλε στο ευρώ. Δεν υπάρχει, όμως, και καμμία αμφιβολία ότι ήταν ο Πρωθυπουργός που έχει καταγραφεί στην ιστορία, που έβλεπε τις μίζες με τα εκατομμύρια των ευρώ να περνάνε δίπλα του χωρίς να αντιδρά. Και δεν θέλω, βεβαίως, να τοποθετηθώ σε δημοσιεύματα των τελευταίων ημερών που θα απασχολήσουν τη δικαιοσύνη. Θέλω, όμως, να αναφερθώ σε όλα όσα πλέον αποτελούν κοινή παραδοχή.

Δεν είχε ιδέα ο κ. Σημίτης για τις πράξεις, τις παραλείψεις και κυρίως για τις δράσεις τόσο του κ. Τσοχατζόπουλου, του κ. Παπαντωνίου, όσο και για τις σακούλες του κ. Τσουκάτου στα κομματικά ταμεία, για τις μίζες στα εξοπλιστικά, στον ΟΤΕ, στο C4I, τους Ολυμπιακούς, τα υποβρύχια, τις φρεγάτες. Δεν είχε ιδέα.

Βεβαίως, είναι επιλογή σας να θέλετε να ξαναστήσετε την παράταξή σας στα ίδια πρόσωπα, στα πρόσωπα εκείνα που αποτελούν την αιτία της κατάρρευσής σας. Εάν είναι επιλογή σας, τουλάχιστον μην το βάζετε στα πόδια. Να είστε εδώ για να υπερασπιστείτε την πολιτική τους και όχι να το βάζετε στα πόδια, κυρία Γεννηματά, και να φεύγετε από τη συνεδρίαση, νομίζοντας ότι έτσι θα γλιτώσετε. Και αυτή δεν είναι μομφή για εσάς, κύριε Λοβέρδε. Εσείς, βεβαίως, το κάνατε.

Η δεύτερη παρατήρηση: Η υπόθεση που σήμερα συζητάμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πέρα από το κομμάτι εκείνο που βε-

βαίως αφορά την ποινική διάσταση, την οποία θα εξετάσει η Δικαιοσύνη, έχει κι ένα μεγάλο κομμάτι που αφορά την ηθική διάσταση και κατά την άποψή μου, αυτό είναι το πιο σημαντικό. Διότι σήμερα συζητάμε για μία εποχή χαρακτηριστική ενός πολιτικού ήθους, μία εποχή που παρουσιάστηκε ως η χρυσή εποχή της ελληνικής οικονομίας, με τις υποτιθέμενες επιτυχίες να διαδέχονται η μία την άλλη, αλλά στην πραγματικότητα ήταν μία εποχή βαθιάς ηθικής παρακμής και απαξίωσης, αμοραλισμού και κατάρρευσης κάθε αρχής και αξίας. Ήταν αυτή η εποχή που προοίωνε, προμήνυε όλα όσα θα ερχόντουσαν το επόμενο διάστημα, την επερχόμενη κατάρρευση του 2009-2010.

Θέλω να σας θυμίσω ότι κάποιοι τότε με ασήμαντες για το πολιτικό σύστημα δυνάμεις, από κάποιες γωνίες εδώ στα ορεινά αριστερά του Κοινοβουλίου, ασκούσαν έντονη κριτική. Κάποιοι τότε, ως μάντεις κακών, έλεγαν ότι όλα όσα εσείς χαρακτηρίζατε ως επιτυχίες, είναι οι άνεμοι που όταν τους σπέρνεις, θερίζεις θύελλες, και κατά τη διάρκεια της προετοιμασίας για τους Ολυμπιακούς Αγώνες, αλλά βεβαίως και καθ' όλη τη χρυσή εποχή του εσκαυχρονισμού.

Τότε θέλω να σας θυμίσω ότι όποια φωνή έβγαине κριτικά στην κυρίαρχη άποψη ότι η Ελλάδα γίνεται ισχυρή και πάει μπροστά με αυτές τις επιλογές, χαρακτηριζόταν ως ιδεοληπτική, εμμονική, άποψη του πολιτικού περιθωρίου. Βλέπετε, η πολιτική ελίτ της περιόδου δεν είχε χρόνο να ασχοληθεί με αυτά. Είχε σημαντικότερα πράγματα να κάνει, να «ντιλάρει» με μίζες και να ξεπλένει μαύρο πολιτικό χρήμα.

Από τη μεριά μου, δεν έχω καμμία όρεξη και ούτε θα μπω στην ουσία της υπόθεσης Παπαντωνίου, διότι αυτή η υπόθεση σήμερα επιστρέφει -έτσι πρέπει να γίνει- εκεί που πραγματικά ανήκει, στην ποινική δικαιοσύνη, η οποία και θα κληθεί να αποφασίσει για τη συνέχεια. Αυτό, όμως που έχει, κατά την άποψή μου, πολύ μεγαλύτερη σημασία από τις όποιες δικαστικές αποφάσεις είναι η ηθική και πολιτική καταδίκη μιας νοοτροπίας, μιας πρακτικής και ενός συστήματος που έχουν καταγραφεί στις συνειδήσεις των Ελλήνων πολιτών ως τα πραγματικά αίτια της χρεοκοπίας και της κατάρρευσης.

Θα ήθελα να πω, κλείνοντας, ότι όποιος πιστεύει ότι η συνκολούθη της οικονομικής κατάρρευσης και της χρεοκοπίας κατάρρευση του πολιτικού συστήματος όπως το γνωρίζαμε, η κατάρρευση, δηλαδή, του κραταιού δικομματισμού, του παλιού δικομματισμού, ήταν μόνο εξαιτίας των μνημονίων που επεβλήθησαν στη χώρα, πλανάται πλάνην οικτρά. Ήταν ο συνδυασμός των μνημονίων και της απαξίωσης, της φθοράς και διαφθοράς του παλιού πολιτικού συστήματος.

Αν ορισμένοι νομίζετε ότι μπορείτε να καθαρίσετε ή να επιστρέψετε στο 2009 διότι ο ΣΥΡΙΖΑ με τις συμμαχίες του, δίνοντας τη μεγάλη και δύσκολη, άνιση αυτή μάχη στην Ευρώπη, δεν κατάφερε άμεσα να απαλλάξει τη χώρα από τα μνημόνια, μην προτρέχετε, γιατί δεν θα καθαρίσετε έτσι εύκολα, γιατί την άλλη μάχη, την ηθική μάχη, τη μάχη της κάθαρσης, τη μάχη της δικαίωσης, τη μάχη της δικαιοσύνης δεν την τελειώσαμε ακόμη. Τη δίνουμε και θα την δώσουμε αποτελεσματικά και θα τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, πρώτον, ώστε να αποδοθεί δικαιοσύνη, διότι αυτό είναι το αίτημα του ελληνικού λαού και, δεύτερον και ίσως κυριότερο, για να δημιουργηθούν οι θεσμικές εκείνες προϋποθέσεις, που θα οχυρώνουν και θα προστατεύουν από εδώ και στο εξής το πολιτικό σύστημα από τις πρακτικές του παρελθόντος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κι εγώ, κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τι θέλετε, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ζητώ, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, τον λόγο για δύο λεπτά, για να απαντήσω σε κάτι, που είπε ο Πρωθυπουργός και αφορά τη Δημοκρατική Συμπράταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα σας δώσω μετά τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, όχι, τώρα. Κατά τον Κανονισμό και κατά το άρθρο 17.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Για προσωπικό, δηλαδή;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Καθόλου. Όχι. Κάθε Υπουργός και Πρωθυπουργός που μιλά μπορεί, κατά τον Κανονισμό, να έχει μια απάντηση. Αναφέρθηκε στην Πρόεδρο της Δημοκρατικής Συμπράταξης και του ΠΑΣΟΚ. Θέλω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να πω στον κύριο Πρωθυπουργό ότι προφανώς και έχουμε επιστρέψει και γι' αυτό, άλλωστε, εξηγείται ότι ασχολούνται ως ΣΥΡΙΖΑ μαζί μας. Ασχολούνται μαζί μας ζητώντας συνεργασίες και κάνοντας προτάσεις, οι οποίες θα τους βγάλουν από τη δύσκολη κατάσταση που έχουν περιπέσει λόγω και της συμπεριφοράς του εταίρου τους. Πρώτο αυτό.

Δεύτερον, θέλω να πω στον κύριο Πρωθυπουργό, τώρα που είναι Πρωθυπουργός και βλέπει και ξέρει και μαθαίνει από κοντά τι σημαίνει να κυβερνάς αυτήν τη χώρα, όταν θα μπορέσει να κάνει επιτεύγματα, όπως η ένταξη της χώρας στη Νομισματική Ζώνη, τον «Συνήγορο του Πολίτη», τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» και όλα όσα έχουν γίνει επί κυβερνήσεως Σημίτη, τότε να ασκεί και την κριτική του.

Σε ό,τι αφορά το θέμα που έχουμε σήμερα εδώ, θέλω να σας θυμίσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και πρώτα απ' όλα να θυμίσω στον Πρωθυπουργό ότι, όταν μίλησε τον Μάρτιο που συνεδρίαζε για να συγκροτηθεί η προανακριτική επιτροπή, είχε πει δυο πράγματα:

Σε ό,τι αφορά τον κ. Παπαντωνίου είχε πει «να γίνει προανακριτική, για να τα πούμε όλα» και αναφέρθηκε στο Χρηματιστήριο και σε χίλια δυο άλλα θέματα. Στο τέλος είπε ότι «και ο κόσμος τα βλέπει», εννοώντας ότι ο κόσμος θα παρακολουθεί τις συνεδριάσεις μας, για να βγάζει τα συμπεράσματά του.

Στη συνέχεια, κυρία Πρόεδρε, απερρίφθη η πρότασή μας να καλύπτονται οι εργασίες της προανακριτικής επιτροπής από το Κανάλι της Βουλής και οι Βουλευτές του πρότειναν από την πρώτη συνεδρίαση τη διαπίστωση της απόσβεσης της προθεσμίας, της παραγραφής, όπως λέμε, και την αναρμοδιότητα. Έκανε δε η επιτροπή οκτώ συνεδριάσεις, εκ των οποίων οι τρεις ήταν για το πόρισμα και οι δύο για τα διαδικαστικά. Τρεις μόνο συνεδριάσεις για να υπάρξει φως!

Άρα, κοιτάτε να οργανωθείτε και μετά απευθύνετε στη Δημοκρατική Συμπράταξη, η οποία δηλώνει δι' εμού ότι η Πρόεδρος της δεν πρόκειται να συμμετάσχει σ' αυτά τα θέατρα μιας πολιτικής δημαγωγίας. Ο εθνικολαϊκισμός θα παίρνει την απάντησή του όπως εμείς επιλέγουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Όχι και εθνικολαϊκισμός!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο καθένας στην έξαρση χρησιμοποιεί κάποιες εκφράσεις υπερβολικές.

Ο κ. Τζαβάρας έχει τον λόγο για δύο λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, λυπούμαι που είμαι υποχρεωμένος να παρατηρήσω ότι ο Πρωθυπουργός έσπευσε στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου, εδώ όπου, όπως επανειλημμένως έχω πει, ασκείται η λαϊκή κυριαρχία, έκανε τη δήλωση αυτή, την οποία όλοι την ακούσαμε, μας κατακεραύνωσε δήθεν και έφυγε χωρίς να κάσει να ακούσει αυτά που τουλάχιστον ο δημοκρατικός διάλογος επιβάλλει να ακούσει.

Μου θυμίζει, λοιπόν, αυτό το όμορφο ποίημα του Καβάφη: «Ανέγνω, έγνω, κατέγνω». Όμως, η ουσία είναι ότι ανέγνω, αλλά ούκ έγνω, ει γαρ έγνω ουκ αν κατέγνω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί; Γιατί ακριβώς σήμερα περισσότερο από κάθε άλλη ημέρα, που συμπληρώνονται δύο χρόνια από το δημοψήφισμα, το αλήστου μνήμης δημοψήφισμα, ο κύριος Πρωθυπουργός,

αφού εξύψωσε τα πολιτικά πάθη και πήρε ως απάντηση το «όχι», το μετέστρεψε σε «ναι» και αυτό δεν το ξεχνά ο ελληνικός λαός.

Σήμερα δε, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, θα έπρεπε να αποφύγει να έρθει σε αυτή την Αίθουσα. Γιατί; Γιατί αυτό που γίνεται σήμερα δεν είναι τίποτα άλλο από το τελετουργικό κλείσιμο μιας υπόθεσης που εκ των προτέρων ήταν καταδικασμένη να τελειώσει με άρνηση της Βουλής να ασκήσει τα καθήκοντα του εισαγγελέα, που ο κύριος Πρωθυπουργός της ανέθεσε να εκτελέσει, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής.

Γιατί τι προέκυψε, κυρία Πρόεδρε, περισσότερο από αυτό που εγνωρίζαν οι Βουλευτές, από αυτό που εγνωρίζατε εσείς και όλοι οι παράγοντες της Κυβέρνησης, ότι, πρώτον, είχε ήδη υποκύψει στην αποσβεστική προθεσμία το αδίκημα της απιστίας για το οποίο κατηγορείται ο κ. Παπαντωνίου και, δεύτερον, για το δεύτερο αδίκημα της νομιμοποίησης ότι δεν έχει αρμοδιότητα δίωξης η Βουλή;

Δηλαδή, ουσιαστικά όλη αυτή η ιστορία έγινε για να σκηνοθετηθεί μια συμβολική ανθρωποφαγία, στην οποία, δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός αρέσκειται, γιατί μονίμως δεν κάνει τίποτα άλλο σε αυτή την Αίθουσα, όταν έρχεται, από το να μας κατακεραυνώνει λέγοντας ότι εμείς είμαστε το παλιό πολιτικό σύστημα και φταίμε για όλα τα πάθη και τις συμφορές αυτού του τόπου.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Γιατί δεν είσατε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πλην, όμως, αυτό που λησμονεί είναι ότι επί τρία χρόνια τώρα κυβερνάει τον τόπο και μέχρι σήμερα από όλες τις εξεταστικές επιτροπές που έχει φέρει κανέναν -μα, κανέναν!- ύποπτο τουλάχιστον ή υπαίτιο κάποιας πράξης από αυτές που μας καταμαρτυρεί δεν έφθασε στο σημείο να παραπεμφεί στη δικαιοσύνη.

Κάτι άλλο, κυρία Πρόεδρε και τελειώνω: Η δικαιοσύνη απονέμεται με βάση το Σύνταγμα από την κρατική λειτουργία που έχει ανατεθεί στους δικαστές. Όταν μιλάει, λοιπόν, ο Πρωθυπουργός για δικαιοσύνη, θα πρέπει προηγουμένως να έχει εξοφλήσει τους εκκρεμείς λογαριασμούς που έχει με τον σεβασμό απέναντι στα δικαστήρια. Απέναντι σε αυτήν ακριβώς την εκκρεμότητα είναι ελλιπής, έχει υποπέσει σε μέγιστο παράπτωμα καθύβρισης των δικαστηρίων.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίως -και αυτό είναι για εμένα το σπουδαιότερο- δεν έχει το παραμικρό δικαίωμα να αναφέρεται στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, γιατί με την απουσία του το μόνο που επεδίωξε να κάνει είναι να υπομνήσει -μέσω των Βουλευτών μας και εμού προσωπικά που τον εκπροσωπώ και τον αναπληρώνω- ότι σε αυτή την υπόθεση, όπως και σε όλες τις άλλες, δεν αρνηθήκαμε με την ψήφο μας να συμφωνήσουμε στο να ριχτεί άπλετο φως σε όλες τις υποθέσεις που δήθεν εδώ μας λένε ότι αποτελούν πηγές της διαφθοράς.

Γι' αυτό, λοιπόν, μαζευτείτε! Γι' αυτό, συμμορφωθείτε με το Σύνταγμα!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΚΟΖΟΜΠΟΛΗ - ΑΜΑΝΑΤΙΔΗ: Σας παρακαλούμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζαβάρ, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί διαφορετικά σε αυτήν εδώ την Αίθουσα θα δούμε να θεμελιώνεται ένα τυραννικό, δεσποτικό, ολοκληρωτικό καθεστώς, στο οποίο θα αντισταθούμε, να είστε σίγουροι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Τζαβάρ, παραινήσεις τέτοιου τύπου δεν χρειάζονται στη Βουλή!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι πολιτικές παραινήσεις, κυρία Πρόεδρε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Πολιτικές παραινήσεις με σεβασμό στο αξίωμα του Πρωθυπουργού!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ο κ. Παρασκευόπουλος έχει τον λόγο για δύο λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατ'

αρχάς, όσα ακούσαμε από τον κ. Τζαβάρ ενέχουν μία αντίφαση, διότι από τη μία μεριά μιλάει για μία διαδικασία εντυπωσιασμού και από την άλλη μεριά παραδέχεται ότι η διαδικασία την οποία ακολουθήσαμε στο θέμα της προανακριτικής επιτροπής για τη διερεύνηση ευθυνών του κ. Παπαντωνίου αποτελούσε εφαρμογή του Συντάγματος. Μάλιστα, το εφαρμόσαμε πιστά με ευρεία συναίνεση και με την ψήφο, βεβαίως, της Νέας Δημοκρατίας.

Επομένως, όλα αυτά τα ηχηρά και όλη αυτή η γλώσσα, η οποία δεν συνηθίζεται -δεν λέω μόνο για το «να μαζευτείτε» και τα λοιπά, αλλά και για αυτά που ακούστηκαν προηγουμένως- δεν πρέπει να ακούγονται στη Βουλή. Δεν ακούγονται στα δικαστήρια, δεν ακούγονται στα σχολεία, δεν ακούγονται σε αίθουσες αμφιθεάτρων. Δεν είναι χρήσιμα αυτά τα περί φούσκας, περί τρύπας στο νερό, περί χειροβομβίδας κρότου λάμψης. Τα σημειώσα, «η φούσκα έσκασε», «η ρομφαία έμεινε μετέωρη», «φωτοβολίδες».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ο Πρωθυπουργός μίλησε για χειροβομβίδα κρότου λάμψης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Όλα αυτά δεν έχουν καμία θέση εντός του Κοινοβουλίου. Πρέπει να απαιτήσουμε σοβαρότητα.

Σε ό,τι αφορά τη μυστικότητα, την οποία έθιξε ο κ. Λοβέρδος, η μυστικότητα αποφασίστηκε μόνο για τις συνεδριάσεις της επιτροπής, γιατί η προανακριτική επιτροπή προσιδιάζει με ποινική επιτροπή.

Στην ποινική διαδικασία υπάρχει μυστικότητα χάριν του κράτους δικαίου και της προστασίας του κατηγορουμένου, διότι υπάρχει το τεκμήριο της αθωότητας και μπορεί να ακουστούν πράγματα που θα τον στιγματίσουν αδικώς.

Βεβαίως, όμως, διαφάνεια υπάρχει, διότι τελικώς καταλήγουμε σε ένα πόρισμα όπου υπάρχουν όλα τα στοιχεία και καταλήγουμε σε μία συζήτηση στην επιτροπή αυτή η οποία επιτρέπει με διαφάνεια και με διαύγεια να διερευνήσουμε ένα θέμα το οποίο είναι πάρα πολύ σημαντικό για την ελληνική κοινωνία και πολιτεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τώρα τον ζητούν όλοι. Έτσι, όμως, πώς θα γίνει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς δεν δικαιούμαστε να μιλήσουμε; Μόνο οι άλλοι δικαιούνται;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Όχι, αλλά επειδή αναφέρθηκε συγκεκριμένα σε δύο Κόμματα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν ξεκίνησα εγώ πρώτος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Αναφέρθηκε σε δύο Κόμματα που είχαν κάποιο συγκεκριμένο λόγο να τοποθετηθούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν είναι έτσι. Επί προσωπικού είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Εντάξει, πείτε και εσείς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Έφυγε, βέβαια, ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά δεν έχει σημασία.

Θέλω να απευθυνθώ κυρίως στην Αίθουσα, αλλά περισσότερο στον κόσμο. Έχουμε χορτάσει από «αρχαγγέλους» της κάθαρσης! Χορτάσαμε! Ο ελληνικός λαός χόρτασε. «Αρχάγγελος» της κάθαρσης ήταν η Νέα Δημοκρατία όταν έπαιρνε την κυβερνητική εξουσία. Όταν ερχόταν το ΠΑΣΟΚ, ήταν ο πράσινος «αρχάγγελος» της κάθαρσης. Τώρα έχουμε καινούργιο «αρχάγγελο» πολύχρωμο, της κάθαρσης.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΜΠΑΛΑΟΥΡΑΣ: Κόκκινο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άσε το κόκκινο. Μην προσβάλλεις το χρώμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Τι είναι αυτά που λένε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τώρα μην ξύνετε στην γκλίτσα του τσοπάνη. Αν θέλατε κόκκινο, θα ήσασταν αλλού και θα είχατε άλλη πολιτική. Δεν θα υπηρετούσατε τον καπιταλισμό στην πιο βάρβαρη μορφή του. Αυτό έχετε κάνει.

Λέω, λοιπόν, ότι χορτάσαμε από «αρχαγγέλους» της κάθαρσης. Το αποτέλεσμα ποιο ήταν όλα αυτά τα χρόνια; Χτυπήθηκε η διαφθορά; Χτυπήθηκε η μίζα; Ή θα χτυπηθεί τώρα; Θα γίνει αυτό που δεν έκαναν οι προηγούμενοι; Όχι βέβαια.

Κατ' αρχάς, η διαφθορά και η μίζα μαστίζει όλον τον καπιταλι-

στικό κόσμο. Σε όλες αυτές τις εποχές –μιλάω και για τη Νέα Δημοκρατία και για τους υπόλοιπους, τους ζηλωτές των αναπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών– και στις πιο αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες, που τις είχατε ως παράδειγμα –πάρτε όποια θέλετε, Γερμανία, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, Γαλλία, Ιταλία– είχαμε σκάνδαλα, αυτοκτονίες κ.λπ., αποκαλυπτόταν, δηλαδή, ένα τέτοιο φαινόμενο. Είναι σύμφυτο του ίδιου του συστήματος. Δεν μπορεί να δουλέψει αλλιώς. Παράγεται και αναπαράγεται και αυτό συμβαίνει και σήμερα. Οι εξεταστικές επιτροπές, λέω, στην καλύτερη περίπτωση έβρισκαν μία «φιγέ-νεια».

Σε αυτό, λοιπόν, το έδαφος σας προκαλούμε και πάλι και τούτη την Κυβέρνηση:

Θέλετε να δημιουργηθούν κάποιοι θεσμοί, ώστε να φτάσει όσο το δυνατόν πιο κοντά στο κόκαλο –γιατί στο κόκαλο δεν πρόκειται να φτάσει– αυτή η έρευνα;

Πρώτον, να καταργηθούν οι ανώνυμες μετοχές και να φτάσει η ονομαστικοποίηση μέχρι φυσικό πρόσωπο.

Συμφωνείτε; Κανένας. Αρχή του καπιταλιστικού συστήματος!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κάνε δελτίο Τύπου τώρα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεύτερον, να καταργηθούν όλα τα απόρρητα.

Συμφωνείτε; Όχι. Δεν το κάνετε. Ούτε το έκαναν οι προηγούμενοι ούτε θα το κάνουν και οι σημερινοί.

Τρίτον, να τελειώσουν οι offshore.

Τα μέτρα αυτά δεν είναι σοσιαλιστικά. Τέτοια μέτρα τα παίρνετε; Όχι. Γι' αυτό, λοιπόν, δημιουργείται όλη αυτή η κατάσταση.

Όσον αφορά αυτά που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός, να πω ότι ή δεν έχει καλή μνήμη ή δεν τα έχει διαβάσει καλά. Εκείνη την εποχή της μεγάλης ανάπτυξης, που λέμε, και της εισόδου της Ελλάδας στην ΟΝΕ, ο τότε Συνασπισμός ήταν στα κεραμίδια, πανηγύριζε. Βασικός του στόχος ήταν να μπούμε στον σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτός ήταν ο στόχος του. Μόνο εμείς ήμασταν οι γραφικοί που λέγαμε το 1997 ότι έρχεται μεγάλη καπιταλιστική κρίση. Όλοι οι υπόλοιποι ορκιζόσασταν στην ΟΝΕ και ήσασταν σε έξαρση για τα κέρδη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Ολοκληρώστε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτό που λέω έχει μία ιδιαίτερη σημασία, κυρία Πρόεδρε.

Η κρίση και το 2009 δεν ήρθε από τις μίζες ούτε από τη διαφθορά. Αυτό είναι επιστημονική απάτη και όποιος το ισχυρίζεται, ας το ισχυριστεί σοβαρά και με στοιχεία. Η κρίση ήταν γνήσια καπιταλιστική κρίση. Ήταν κρίση υπερσυσσώρευσης τεράστιων κερδών. Αυτά είναι κλασικά πράγματα. Ακόμα και οι αστοί οικονομολόγοι τα γράφουν.

Το ότι υπήρχαν και αυτές οι πλευρές ή συνέβαλαν στο να είναι μικρότερη ή μεγαλύτερη, αυτό είναι ένα άλλο θέμα και αυτό κρύβετε από τον ελληνικό λαό και σήμερα. Τι του υπόσχεστε; Ότι θα φτιάξετε έναν καπιταλισμό τίμιο, δίκαιο, χωρίς σκάνδαλα, χωρίς μίζες, χωρίς διαφθορά. Δηλαδή, θα τετραγωνίσετε τον κύκλο. Αυτό δεν γίνεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Μας κουνάς το δάκτυλο; Έλα τώρα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιος μιλάει; Έχω δικαίωμα να λέω ό,τι θέλω. Κάτσε κάτω και μη μιλάς. Όταν μιλούν οι δικοί σας, δεν διακόπτουμε ποτέ. Όμως, εκτός των άλλων...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Κύριε Παφίλη, ολοκληρώστε, γιατί έχετε διπλασιάσει τον χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Επομένως, λοιπόν, λέμε και για τη σημερινή ότι εμείς πάντα προσπαθούμε με τις δυνάμεις που έχουμε να συμβάλουμε έστω να αποκαλυφθούν αυτές οι πλευρές.

Όμως, λέω ότι το μεγαλύτερο σκάνδαλο που υπάρχει και στη συγκεκριμένη περίπτωση και επί του οποίου τοποθετήθηκε συγκεκριμένα και ο γραμματέας του Δόματός μας, είναι η λειτουργία του ίδιου του συστήματος: Το 1% του ελληνικού λαού έχει το 60% του ελληνικού ΑΕΠ. Αυτό είναι το μεγαλύτερο σκάνδαλο. Ο χορός των δισεκατομμυρίων γίνεται γύρω από πεντακάσιες το πολύ μεγάλες εταιρείες. Αυτό όχι μόνο δεν θέλετε να το αλλάξετε, αλλά θέλετε να το υπηρεψέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Τον

λόγο έχει ο κ. Αμυράς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θα είμαι σύντομος. Θα έλεγα ότι μου κάνει εντύπωση που το οξυδερκές πνεύμα του κ. Παρασκευόπουλου δεν εντόπισε άλλη μία αντίφαση εδώ, μέσα στην Αίθουσα, κατά τη συζήτηση σήμερα για τα εξοπλιστικά επί εποχής Παπαντωνίου.

Η αντίφαση είναι η εξής. Ήρθε ο κύριος Πρωθυπουργός, εξαπέλυσε μύδρους κατά της Νέας Δημοκρατίας και της Δημοκρατικής Συμπαράταξης για τον τρόπο που εκείνος πιστεύει ότι αντιλαμβάνονται ή δεν αντιλαμβάνονται τα θέματα της διαφθοράς και της διαπλοκής και μετά από δύο ώρες θα ψηφίσετε το ίδιο. ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ θα καταλήξετε στο ίδιο: Όχι στην παραπομπή Παπαντωνίου.

Γι' αυτό, λοιπόν, για να ξεφύγουμε από τις αντιφάσεις, από τις στροφές, τις γωνίες και τις διακλαδώσεις και να ακολουθήσουμε την ευθεία οδό, εμείς, ως Ποτάμι, λέμε «ναι» στην παραπομπή στη δικαιοσύνη του φακέλου Παπαντωνίου και για τις δύο κακουργηματικές πράξεις και, επιπλέον, λέμε ότι πρέπει να εξοπλίσουμε τη δικαιοσύνη με όσο το δυνατόν περισσότερα εργαλεία και μέσα για να φτάσει τις υποθέσεις όχι μόνο των εξοπλιστικών, αλλά και όλες αυτές που ταλανίζουν τη δημόσια ζωή και αφαιρούν από το δημόσιο χρήμα πόρους για να πάνε στις παράνομες τσέπες διαφόρων ανθρώπων που λυμαίνονται δημόσιο χρήμα.

Εμείς λέμε, λοιπόν, όλα τα εργαλεία στη δικαιοσύνη και η δικαιοσύνη να έχει τον πρώτο και τον τελευταίο λόγο. Όχι εμείς οι πολιτικοί να ελέγχουμε τους πολιτικούς, αλλά η δικαιοσύνη. Ό,τι συμβαίνει για τον σουβλατζή, ό,τι συμβαίνει για τον υδραυλικό να συμβαίνει και για τον Βουλευτή και για τον Υπουργό και για το οποιοδήποτε πολιτικό πρόσωπο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Θα δώσω τώρα τον λόγο στον κ. Γεωργαντά, γιατί μεσολάβησαν πολλοί Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Δεν γίνεται να μιλούν μόνο τόσοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Είναι σε βάρος του Κοινοβουλίου. Δεν γίνεται!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχουν αλλάξει με τον κ. Κεφαλογιάννη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αναστασία Χριστοδουλοπούλου): Είναι από τον κατάλογο των ομιλητών.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, και σε εσάς θα υπάρξει μια ανοχή.

Ορίστε, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να μην ξεκινήσω την ομιλία μου, παρατηρώντας κάποια από τα λεγόμενα του κυρίου Πρωθυπουργού. Ήρθε εδώ πέρα πράγματι για δέκα λεπτά, έκανε την τοποθέτησή του και έφυγε. Θα ήταν πιο ειλικρινής, αν ήταν εδώ πέρα και άκουγε όλη τη διαδικασία. Άρα προκειμένου να πει αυτά που ήθελε και να κάνει κριτική στον Αρχηγό της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, θα μπορούσε πραγματικά, αν ήταν συνεπής με τα λεγόμενά του, να παρακολουθήσει την όλη διαδικασία.

Μου έκανε τρομερή, όμως, εντύπωση το γεγονός ότι ο κύριος Πρωθυπουργός μίλησε για μπάλα στην κερκίδα.

Θα ήθελα να θυμίσω εδώ πέρα σε όλους τους συναδέλφους ότι την μπάλα στην κερκίδα τη ρίξατε εσείς, συνάδελφοι από την Αντιπολίτευση και τη Συμπολίτευση, κυρίως όμως από τα Κόμματα του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, όταν πριν από δύο μήνες εδώ πέρα, σ' αυτή την Αίθουσα, καταθέσατε αυτή την πρόταση για τη σύσταση Προανακριτικής Επιτροπής.

Τότε σας λέγαμε αυτά, στα οποία στην ουσία καταλήξατε μόνοι σας στο πόρισμα αυτής της εξεταστικής επιτροπής, ότι για το αδίκημα μεν της απιστίας στην ουσία έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο και ότι τα υπόλοιπα αδικήματα, δηλαδή αυτά της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, αποτελούν αντικείμενο της δικαιοσύνης.

Τότε εσείς επιλέξατε να ρίξετε τη μπάλα στην κερκίδα, ακριβώς διότι βρισκόμασταν σε μία χρονική περίοδο όπου η τότε διαπραγμάτευση είχε βαλτώσει! Σας λέγαμε ότι, δυστυχώς, καταφεύγετε στην εξεταστική επιτροπή, τόσο για την υγεία, αλλά όσο και στην προανακριτική επιτροπή για τον κ. Παπαντωνίου, ακριβώς για να μπορέσετε να απομακρύνετε την κοινή γνώμη από τα πραγματικά προβλήματα και να μετατοπίσετε το βάρος

αυτής στην ουσία σε τέτοιου είδους διαδικασίες.

Ένα δεύτερο σημείο που μου προκάλεσε πολύ μεγάλη εντύπωση από την τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού, είναι που επιμένει ακόμα και σήμερα, να καλύπτει τον κυβερνητικό του εταίρο, τον κ. Καμμένο, όσον αφορά για αυτή την υπόθεση, τη σκοτεινή υπόθεση, του ΝΟΟΡ 1. Και ξέρετε; Πριν από δύο ημέρες σε αυτή εδώ την Αίθουσα, παρασυρμένος από τον Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Κοντονή, είπε το εξής αμίμητο: «Αρνούμαστε τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής, διότι είναι ανοιχτή η υπόθεση στη δικαιοσύνη».

Σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκεκριμένη υπόθεση του κ. Παπαντωνίου δεν είναι ανοιχτή στη δικαιοσύνη; Οι υποθέσεις που έχουμε στην Εξεταστική για την υγεία δεν είναι στη δικαιοσύνη;

Θα έλεγα, λοιπόν, να βρείτε ένα καλύτερο επιχείρημα. Να πάψετε να καλύπτετε τον κυβερνητικό σας εταίρο, γιατί, δυστυχώς, θα μείνετε στην ιστορία σαν την Αριστερά η οποία χέρι με χέρι με τη εθνολαϊκιστική Δεξιά -να την χαρακτηρίσω- του κ. Καμμένου οδηγήσατε τη χώρα σε αυτή την κατάσταση.

Να υπεισέλθω τώρα και στην ουσία της υπόθεσης. Αναρωτιέμαι και ποιοι και πόσοι από τους Βουλευτές, που βρίσκονται σήμερα σε αυτή την Αίθουσα, θυμούνται τους φιλόδοξους στόχους με τους οποίους ξεκίνησε η Προανακριτική Επιτροπή πριν από τρεις ακριβώς μήνες;

Έχω σημειώσει -και δεν θα αναφερθώ χαρακτηριστικά σε συγκεκριμένα πρόσωπα για μην υπάρξει επί προσωπικού- ότι υπήρξαν συνάδελφοι που είχαν τοποθετηθεί και έλεγαν ότι θέλουν να μάθουν: Αν τα εξοπλιστικά συστήματα που αγοράζουμε έχουν αμυντικές προδιαγραφές ή αν υπάρχει συνέργεια μεταξύ αυτών των προδιαγραφών, πώς λειτουργούσε ο μηχανισμός του κρυφού δανεισμού για τα εξοπλιστικά προγράμματα, ο οποίος υποτίθεται ότι δεν επιβάρυνε άμεσα τον κρατικό προϋπολογισμό και δεν καταγραφόταν ως χρέος. Υπήρξαν συνάδελφοι που ρωτούσαν αν η ΕΛΣΤΑΤ και το Υπουργείο Εσωτερικών κατέγραφαν τις παραλλαγές στρατιωτικού υλικού και γνώριζαν ποιες ήταν οι οικονομικές μας υποχρεώσεις. Υπήρχαν, βέβαια, και κάποια φιλοσοφικά ερωτήματα από όσους δεν γνώριζαν πώς λειτουργεί η αγορά των όπλων, όπως για παράδειγμα ότι υπάρχουν και μεσάζοντες.

Μόνο το γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι κανένα, αλλά απολύτως κανένα, από τα παραπάνω αιτήματα που εσείς θέσατε σε αυτή την Αίθουσα, δεν απαντήθηκε, ούτε καν τέθηκε προς συζήτηση στην επιτροπή, αρκεί για να χαρακτηρίσει το έργο αυτής ως αποτυχημένο. Δυστυχώς, όμως, δεν ήταν μόνο αυτό.

Υπάρχει πραγματικά έστω και ένας νομικός από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που να μην γνώριζε από την αρχή ότι το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία έχει εξαλειφθεί όσον αφορά το αξιόποινό του; Δεν υπήρξε ένας νομικός από την πλευρά της Συμπολίτευσης που να μην γνώριζε εξ αρχής ότι υφίστατο ανυπερβλήτο εμπόδιο για την άσκηση, από την πλευρά της Βουλής, ποινικής δίωξης σε βάρος του κ. Παπαντωνίου για το παραπάνω αδίκημα; Αναφέρομαι, βεβαίως, στη σελίδα είκοσι έξι του κοινού πορίσματος, το οποίο και εσείς οι ίδιοι συνυπογράφετε.

Αναρωτιέμαι: Δεν υπήρξε ένας νομικός από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων με στοιχειώδεις γνώσεις Ποινικού Δικαίου που να μην γνώριζε ότι η Βουλή δεν έχει την ιδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, καθ' ότι αρμόδια για τη δίωξη αυτή, της παραπάνω δηλαδή υπόθεσης, κατά το Ποινικό Δίκαιο, είναι μόνο η δικαιοσύνη;

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνεται κανείς την ανάγκη, από την Κυβέρνηση ή από εσάς της Συμπολίτευσης, να απολογηθεί για τη σκιά-προπαγάνδα ότι το Σύνταγμα προστατεύει παρανομούντες Υπουργούς ή ότι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών καλύπτει τη Δικαιοσύνη και τη διακίνηση «μαύρου χρήματος»; Δυστυχώς, κανείς σε αυτή την τρίμηνη διαδικασία δεν έγινε σοφότερος, ούτε, δυστυχώς, η ελληνική Αντιπροσωπεία, αλλά βεβαίως ούτε και ο ελληνικός λαός.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ**)

Πριν από ακριβώς τρεις μήνες, σε αυτή ακριβώς την Αίθουσα, είχα αναφέρει ότι πρέπει, προφανώς, να αναθεωρηθεί το άρθρο 86. Όχι βέβαια, όμως, επειδή, όπως τότε ισχυριζόσασταν, προστατεύει τους πολιτικούς που είχαν παρανομήσει, αλλά γιατί η Βουλή, επιτέλους, πρέπει να απεμπλακεί από παρόμοιες δικαστικές λειτουργίες που δεν της ανήκουν, γιατί παρόμοιες επιτροπές είναι οι τελευταίες που διαλευκάνουν τις πράξεις ή τις παραλείψεις του δημοσίου βίου.

Σήμερα, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι πεπεισμένος ότι αυτό πρέπει να συμβεί και για έναν άλλο λόγο. Γιατί αποδεδειγμένα μειώνουν το κύρος του Κοινοβουλίου και την αξιοπιστία συνολικά του πολιτικού συστήματος από την εργαλειώδη χρήση αυτών των επιτροπών, για καθαρά μικροπολιτικούς σκοπούς.

Επισημάναμε από την πρώτη στιγμή, τόσο τον αιφνιδιαστικό χαρακτήρα της πρότασης για σύσταση αυτής της επιτροπής, όσο και την χρονική της σύμπτωση με τα νέα επώδυνα μέτρα που ήρθαν προς ψήφιση στη Βουλή. Επισημάναμε τις μικροκομματικές, εκλογικές στοχεύσεις αυτής της κίνησης δια της στοχοποίησης του παλιού πολιτικού συστήματος από το οποίο κατά τα άλλα ο κ. Τσίπρας ζητάει όποτε τον βολεύει η συναίνεση, για να επιτύχει εθνικούς στόχους, που μόνο αυτός θέτει.

Σας επιστήσαμε την προσοχή ότι το έργο αυτής της επιτροπής έχει υπονομευθεί πριν καν αρχίσει, με την όλως τυχαία και συμπτωματική απομάκρυνση, δια της στοχοποίησης, της κ. Ράικου από τη θέση του εισαγγελέα κατά της διαφθοράς, η οποία ήταν μια δικαστική λειτουργός που διερευνούσε επί πολλά χρόνια πιθανές έκνομες δραστηριότητες του κ. Παπαντωνίου, μια δικαστική λειτουργός που οδήγησε στο εδώλιο του κατηγορουμένου τον κ. Τσοχατζόπουλο και που μέχρι πρόσφατα ο αρχηγός των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Υπουργός Εθνικής Άμυνας έστελνε συστηματικά ό,τι υπήρχε και δεν υπήρχε από Συμβάσεις Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων των τελευταίων ετών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ολοκληρώσω με την εξής παρατήρηση, που αναφέρθηκε και ο κοινοβουλευτικός μας εκπρόσωπος. Σήμερα συμπληρώνονται δύο χρόνια από τη διεξαγωγή του δημοψηφίσματος του 2015. Δυστυχώς, υπάρχει ένα ιστορικό μάθημα από αυτό το γεγονός ότι δεν πρέπει ποτέ ξανά να επιτρέψουμε, ως πολιτικό σύστημα, τη διεξαγωγή ενός κίβδηλου δημοψηφίσματος, με ψεύτικο ερώτημα, υπό συνθήκη συναισθηματικής φόρτισης. Είναι ένα δίδαγμα, που πρέπει να αποδείξετε εμπράκτως, κυρίες και κύριοι της Συμπολίτευσης, που το έχετε αφομοιώσει.

Η Νέα Δημοκρατία, σας είχε ζητήσει εξεταστική επιτροπή για το πώς φτάσαμε στο κλείσιμο των τραπεζών, την επιβολή των capital controls και τελικά στο τρίτο μνημόνιο. Σας είχαμε ζητήσει να διερευνήσουμε πόσο κόστισε η πρώτη περίοδος της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων, καθώς από τα πλέον επίσημα χείλη αυτών που εσείς αποκαλείτε Θεσμούς, από τον κ. Ρέγγλινγκ ειπώθηκε ότι είναι 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Άρα θα έλεγα ότι εάν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε κάτι σε αυτήν την Αίθουσα, ας αφήσουμε πίσω το λαϊκισμό, ας συμφωνήσουμε στα μεγάλα. Δυστυχώς, αυτό φαίνεται ότι εσείς δεν μπορείτε να το κάνετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Λαγός από τη Χρυσή Αυγή.

Ορίστε κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είστε αρμόδιος εσείς, όμως, θα ήθελα να πω ότι έχουμε ζητήσει τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής από τις 12.30' και μας δόθηκε ο λόγος στις 17.20'. Θα μπορούσε να μας δοθεί και μετά την ψηφοφορία, να ψηφίζαμε και να μιλούσαμε μετά. Δεν υπάρχει κάποιο πρόβλημα.

Λοιπόν, θα ξεκινήσουμε λέγοντας ότι για άλλη μία φορά έχουμε έρθει να παρακολουθήσουμε ένα θέατρο παραλόγου και έχουν ακουστεί εκατέρωθεν κουβέντες, οι οποίες είναι όλες ψεύ-

τικές και υποκριτικές.

Θα ξεκινήσω λέγοντας: Η διενέργεια αυτής της προανακριτικής, εξεταστικής, προκαταρκτικής; Τελειώσαμε με αυτήν την επιτροπή και δεν ξέρουμε πώς έχει ονομαστεί ακόμα και θα δείτε στην πορεία για ποιο λόγο δεν γνωρίζουμε πώς την έχουν ονομάσει. Ήταν υποκριτική τελείως, γιατί η Ελληνική Βουλή δεν μπορούσε να κάνει τίποτα περισσότερο από αυτό που είχε αποφασίσει η δικαιοσύνη: Ο Παπαντωνίου θα καθόταν στο σκαμνί για το θέμα του «ξεπλύματος μαύρου χρήματος». Αυτό ήταν δεδομένο. Η Κυβέρνηση λοιπόν, θέλησε να εκμεταλλευθεί την κατάσταση και να πει ότι προφανώς, λόγω της δικής παρέμβασης, δόθηκε κάτι έγινε. Αυτό είναι ψευδέστατο και θα τα αναλύσουμε όλα στην πορεία.

Δεύτερον, μην ξεχνάμε όλο αυτό το σκάνδαλο και για τον Τσοχατζόπουλο και για τον Παπαντωνίου δεν έχει γίνει και δεν ξεκίνησε ούτε από την Ελληνική Βουλή, ούτε από την ελληνική δικαιοσύνη. Είχε ξεκινήσει από τις αμερικάνικες εταιρείες εξοπλιστικών προγραμμάτων, οι οποίες είδαν ότι έχαναν πάρα πολλά χρήματα στην Ελλάδα, γιατί η Ελλάδα, κατά ένα περίεργο τρόπο εκείνα τα χρόνια, έπαιρνε εξοπλιστικά μόνο από τη Γερμανία και λίγα από τη Γαλλία. Ψάχνοντας, λοιπόν, οι Αμερικάνοι –για δικό τους όφελος φυσικά, γιατί έχαναν χρήματα- το τι έχει γίνει έφτασαν στο σημείο να βρουν τη ρίζα του κακού και εκεί να επέμβει η γερμανική δικαιοσύνη, η οποία άνοιξε λογαριασμούς, φώναξε άτομα, τα οποία εμπλέκονταν στην υπόθεση, και εκεί να αποδειχθεί το τι έχει γίνει.

Έτσι έφτασε. Και βρήκαν, λοιπόν, την εταιρεία «FERROSTAAL», η οποία είχε κατακλέψει το ελληνικό δημόσιο με εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από αυτές τις απαράδεκτες συμβάσεις, που υπέγραφαν τότε οι Υπουργοί της Κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Έτσι έχει γίνει η διαδικασία. Μην παραμυθιάζεστε, λοιπόν, τον κόσμο όλοι εσείς εδώ ότι κάτι έχει κάνει η ελληνική Βουλή. Η ελληνική Βουλή δεν έκανε τίποτα άλλο πλην από το να καλύπτει το σκάνδαλο αυτό.

Επειδή δεν είναι τώρα το φαινόμενο, δεν είναι εν έτει 2017, αν θέλετε, μπορούμε να σας πούμε όταν είχε ξεκινήσει μια εξεταστική επιτροπή το 2004 για τον συγκεκριμένο σκοπό, οι την ανάδειξη ευθυνών υπουργών, πρωθυπουργών και όλων των άλλων εμπλεκόμενων, τι πορίσματα είχαν βγάλει τα κόμματα και τι είχαν πει τότε οι εμπλεκόμενοι. Επαναλαμβάνω ότι η επιτροπή αυτή ήταν το 2004 και η συζήτηση στη Βουλή για το πόρισμα –γιατί εγώ θα σας πω κάποια αποσπάσματα από τη συνεδρίαση της Ολομέλειας τότε- είναι στις 25 Φεβρουαρίου του 2005. Ακούστε, λοιπόν, όχι εσείς, ο ελληνικός λαός, για να δει πόσο τον κοροϊδεύουν εδώ πέρα οι πατέρες, και καλά, του έθνους.

Ευάγγελος Βενιζέλος, άμεσα εμπλεκόμενος με την υπόθεση, κατά το πέρας της τότε εξεταστικής επιτροπής: «Το μέτρο της αλήθειας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε πολύ μεγάλο βαθμό, το δίνουν οι πορισματικές απόψεις που κατέθεσαν οι Βουλευτές εκπρόσωποι των κομμάτων της ελάσσονος Αντιπολίτευσης στην εξεταστική επιτροπή, ο κ. Πατσινλάνκος εκ μέρους του ΚΚΕ και η κ. Ξηροτύρη εκ μέρους του Συνασπισμού, γιατί εκεί με σαφήνεια», έτσι λέει ο Βενιζέλος το 2005, «διατυπώνεται η απάντηση στο βασικό πολιτικό ερώτημα: Διαπιστώνεται η ύπαρξη ενδεχομένων ποινικών ευθυνών για πρώην Υπουργούς ή όχι;». «Και η απάντηση», λέει ο Βενιζέλος, «του Κομμουνιστικού Κόμματος και του Συνασπισμού» –εσείς που τώρα θέλετε να τους πάτε στα δικαστήρια, «και του Συνασπισμού», για να μην επικαλεστώ την απάντηση του ΠΑΣΟΚ, που δεν χρειάζεται, ή την απάντηση της κοινής γνώμης- είναι ότι «όχι, δεν τίθεται καν παρόμοιο ζήτημα.» Έτσι λέγατε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ το 2005 για τον Παπαντωνίου, τον Βενιζέλο και τον Τσοχατζόπουλο. Έρχεστε μετά εδώ το 2017 για να κάνετε προανακριτική επιτροπή, ψεύτες και υποκριτές!

Εμπλέκεται και ο Παπαντωνίου, ο οποίος κάνει ομιλία την ίδια ημέρα, στις 25 Φεβρουαρίου του 2005. Ο Γιάννος Παπαντωνίου, αυτός που στέλντε σήμερα εσείς –υποτίθεται-, όχι εσείς, η ελληνική δικαιοσύνη τον στέλνει, σας λέω και πάλι μετά από επέμβαση των Αμερικάνων και των Γερμανών που εμπλέκονταν στην υπόθεση. Παπαντωνίου: «Κατ' αρχάς, οφείλω να αποδώσω τιμή στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ για την επιμονή τους να φωτισθεί κάθε πτυχή της υπόθεσης. Το πόρισμα των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ απαντά σε όλα τα ζητήματα και παραθέτει, τόσο από την

πλευρά των γεγονότων, όσο και από τη νομική πλευρά, την πλήρη αλήθεια, χωρίς να αφήνει αναπάντητο και τον παραμικρό υπαινιγμό. Οφείλω, όμως, να αποδώσω τιμή και στους Βουλευτές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, των άλλων κομμάτων, του ΚΚΕ και του Συνασπισμού, όχι μόνο για την ουσιαστική συμβολή τους στη διερεύνηση της αλήθειας, αλλά και για τη γενναιοψυχία που έδειξαν» –γενναιοψυχία δείξατε, κύριοι του Συνασπισμού- «να δηλώσουν απερίφραστα ότι δεν διαπίστωσαν καμία απολύτως επιλήψιμη ενέργεια ή πράξη για τα πολιτικά πρόσωπα που αφορούσε η έρευνα!» Τι έγινε, σύντροφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Το 2005 δεν υπήρχαν εμπλοκές;

Πάμε στο χειρότερο απ' όλα. Στο πόρισμα που εσείς έχετε δώσει, ακούγοντας τώρα αυτά που σας είπα που έχουν πει οι σύντροφοί σας το 2005, λέει στην κατάληξή του: «Αποφασίζει να μην ασκήσει ποινική δίωξη εις βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας εις βάρος του ελληνικού δημοσίου με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του άρθρου 1, το οποίο φέρεται ότι τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του κατά την περίοδο από Οκτώβριο του 2001 έως Μάρτιο του 2004, λόγω εξαλειψής του αξιοποιούν, κατά τα αναφερόμενα αναλυτικά στα κεφάλαια». Το αξιοποιούν, λοιπόν, η εξαλειψή του αξιοποιούν έχει γίνει από εσάς. Γιατί εάν εσείς το 2005 αποφασίζατε ότι πρέπει να γίνει εξεταστική επιτροπή και προανακριτική για τον Παπαντωνίου και τον Τσοχατζόπουλο, δεν θα είχε παρέλθει το διάστημα των δύο κοινοβουλευτικών Συνόδων που δεν μπορεί να αγχιχτεί αυτήν τη στιγμή ο Παπαντωνίου. Εσείς ψεύτες και υποκριτές!

Γνωρίζοντας τα όλα αυτά, έρχεστε εν έτει 2017, να κάνετε εξεταστική, προανακριτική ή προκαταρκτική ή κάτι μεταξύ των τριών. Όταν ξεκίνησε η επιτροπή αυτή, εμείς τη δεχτήκαμε με μεγάλη χαρά, επειδή δεν έχουμε καμμία σχέση με το σάπιο σας πολιτικό σύστημα. Όπου υπάρχει η περίπτωση και η δυνατότητα να αποδειχθεί η αλήθεια και η δικαιοσύνη, εμείς το επιζητούμε.

Ξεκίνησαμε, λοιπόν και πηγαίνοντας στην πρώτη συνεδρίαση μας είπαν με στόφο και ο Πρόεδρος της Επιτροπής τότε ότι δεν μπορούμε να έχουμε κάμερες ούτε το κανάλι της Βουλής να δείξει τις συνεδριάσεις και δεν μπορούμε να έχουμε πρακτικά. Τα πρακτικά δεν δύνανται να τα δημοσιεύσουμε σε κανέναν. Αυτά γίνονται σε Cosa Nostra ή σε μασονική στοά, όχι σε αίθουσες του Ελληνικού Κοινοβουλίου, κύριοι δημοκράτες που φοβάστε τι θα ακουστεί.

Παρά τις έντονες αντιδράσεις και αντιρρήσεις που είχαμε που ήταν μόνο η Χρυσή Αυγή για άλλη μία φορά που αντιδρούσε σε όλα αυτά, μας το δικαιολόγησε με το σκεπτικό ότι είναι προανακριτική επιτροπή η οποία έχει το δικαίωμα να καλέσει μάρτυρες, να πάρει έγγραφα στα χέρια της και άρα θα ακουγόντουσαν κάποια ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα. Μόνο που υποκριτές όλων των κομμάτων –για να τα μαθαίνει ο κόσμος-, αυτό δεν έγινε ποτέ.

Με τη δικαιολογία, λοιπόν, της προανακριτικής επιτροπής έγιναν μυστικά και εν κρυπτών οι συνεδριάσεις. Όμως, όταν εμείς ζητήσαμε να έρθουν μάρτυρες συγκεκριμένοι –που θα τους κατονομάσουμε, γιατί εμείς μιλάμε πάντα με ονόματα και στοιχεία- και ζητήσαμε να έρθουν πρακτικά και έγγραφα από το ΚΥΣΕΑ, όλοι μας έλεγαν μέσα στην επιτροπή ότι δεν έχουμε δικαίωμα να τα ζητήσουμε. Άρα κράτησαν την προανακριτική σαν τίτλο, για να μην έχει δημοσιότητα η επιτροπή, και έβγαλαν σαν εξεταστική επιτροπή –εκεί το χρησιμοποίησαν αυτό- για να αφαιρέσουν όλα τα δικαιώματα που θα είχαμε σαν προανακριτική επιτροπή, ψεύτες και υποκριτές, που το 2005 λέγατε ότι δεν υπάρχει κανένα αξιόποιο κανενός εμπλεκόμενου.

Εμείς, λοιπόν, πήγαμε και ζητήσαμε να κληθούν όλα τα μέλη του ΚΥΣΕΑ τις περιόδους και τις αποφάσεις που είχαν ληφθεί στις 9-10-1998, στις 26-7-1999 και στις 12-2-2002. Εκεί έχουν υπογραφεί συμβάσεις εξωφρενικές για το ελληνικό δημόσιο που έχουν χαθεί εκατοντάδες δεκάτομμύρια ευρώ. Ονοματίζουμε ποιοι ήταν, για να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις: ο Θεόδωρος Πάγκαλος, η Βάσω Παπανδρέου, ο Γιώργος Παπανδρέου, ο Δημήτρης Ρέππας, ο Μιχάλης Χρυσοχοϊδης, ο Γιάννης Μαγκριώτης και ο Κώστας Σκανδαλίδης. Ήταν τα μέλη του ΚΥΣΕΑ.

Εμείς είμαστε βέβαιοι –και για αυτό ζητάμε να έρθουν όλοι αυτοί- ότι η εμπλοκή δεν ήταν μόνο ενός Υπουργού. Δεν μπορεί

μόνο να έφταιγε ο Τσοχατζόπουλος και εν συνεχεία να έφταιγε ο Παπαντωνίου. Για εμάς φταίγανε σίγουρα και πρέπει να καθίσουν στο скаμνί και να απολογηθούν. Αλλά εμπλέκονταν και άλλα μέλη του ΚΥΣΕΑ, γιατί οι αποφάσεις δεν λαμβάνονταν με την απόφαση του Υπουργού μόνο, αλλά ψήφιζε το ΚΥΣΕΑ, ξέρετε.

Όταν εμείς ζητήσαμε να μας έρθουν τα έγγραφα και τα πρακτικά του ΚΥΣΕΑ σε μια επιτροπή που ξεκίνησε σαν προανακριτική, σαν εξεταστική, μας είπαν ότι δεν υπάρχουν όλα αυτά και ότι δεν έχουμε δικαίωμα να τα ζητήσουμε, μόνο και μόνο με τον φόβο της Χρυσής Αυγής, μόνο και μόνο με τον φόβο ότι όταν παίρναμε στα χέρια μας εμείς αυτά τα έγγραφα, θα αποδεικνύαμε ότι αυτό που γίνεται τα σαράντα τρία τελευταία χρόνια στην Ελλάδα είναι ένα διαχρονικό σκάνδαλο διακομματικό. Όλοι εμπλέκεστε, όλοι! Και τα χρησιμοποιείτε κατά καιρούς ο ένας με τον άλλον δήθεν για να φοβερίσετε. Αλλά η παροιμία που σας έχουμε πει πολλές άλλες φορές και η οποία ισχύει και την ξέρει όλος ο ελληνικός λαός είναι ότι κόρακας κοράκου μάτι δεν βγάζει.

Είστε μία «Βουλή ΑΕ», «business». Κάνετε επιχειρήσεις εις βάρος του ελληνικού λαού. Εκμεταλλεύεστε. Έχετε εξαφανίσει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ και δεν τολμάτε, όταν ξεκινάτε μια προανακριτική, εξεταστική, προκαταρκτική –όπως θέλετε, πείτε τη- να φέρετε τα στοιχεία που σας ζητάει η Χρυσή Αυγή. Τρέμουμε για την αλήθεια.

Εμείς, λοιπόν, πέραν των συγκεκριμένων μελών του ΚΥΣΕΑ είχαμε ζητήσει να έρθει και ο τότε πρωθυπουργός, ο Κώστας Σημίτης, ο αρχιερέας της διαπλοκής σύμφωνα με αυτά που έλεγε η Νέα Δημοκρατία τότε. Πώς είναι δυνατόν να μην εμπλέκεται ο Σημίτης; Πώς είναι δυνατόν αυτός ο βρικόλακας του ελληνικού έθνους, ο οποίος έχει πει το αίμα των Ελλήνων πολιτών, ο οποίος έβαλε όλους τους Έλληνες και τζόγαραν στο Χρηματιστήριο το '99, αυτός που οι Υπουργοί του αποδεδειγμένα πλέον κάθονται στο скаμνί ή έχουν μπει στη φυλακή –γιατί έχουν εξαφανίσει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ από το ελληνικό δημόσιο- να μην έχει συμμετοχή και να μην έχει εμπλοκή; Πώς είναι δυνατόν; Πώς δέχεστε όλοι εσείς το να μην ανοίξει η βεντάλια, να καλέσουμε όλους αυτούς να έρθουν, να μας απολογηθούν, να συζητήσουμε και να δούμε εάν φταίνει ή εάν δεν φταίνει; Εάν δεν φταίνει, εμείς δεν έχουμε κανένα απωθημένο να βάλουμε κανέναν αθώο στη φυλακή. Αυτά άλλοι τα έχουν.

Ζητήσαμε, λοιπόν, να έρθει ο Σημίτης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε. Εδώ έχω στα χέρια μου ένα έγγραφο για να αποδείξουμε για άλλη μια φορά, με έγγραφα και στοιχεία, την εμπλοκή του Σημίτη. Είναι ένα έγγραφο. Οι συμβάσεις για τα TOR M1 είχαν υπογραφεί τον Φεβρουάριο του 1999. Ο Σημίτης, που δεν γνώριζε τίποτα, την 1^η Δεκεμβρίου του 1998 έχει δεχθεί μία επίσημη επιστολή από τον Γεβγέκι Πριμακόφ, Πρόεδρο τότε της Ρωσικής Ομοσπονδίας, που τον ευχαριστεί πάρα πολύ –τον κ. Σημίτη- για το ότι δέχτηκε την προσφορά της ρωσικής κυβέρνησης και όχι εταιρίας. Η Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας –λέει- εξουσιοδοτεί την εταιρεία «ΑΝΤΕΥ» να υπογράψει το συμβόλαιο για την προμήθεια των αντιαεροπορικών πυραυλικών συστημάτων TOR M1 στην Ρωσική Δημοκρατία. Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον Κώστα Σημίτη.

Αυτά λέει και εσείς εδώ πέρα λέτε ότι δεν μπορούμε να τους καλέσουμε στις επιτροπές γιατί δεν υπάρχουν στοιχεία. Αυτά λέει. Θα σας εκθέσουμε κι άλλα. Δεν το δίνω στα Πρακτικά. Είναι στη διάθεσή σας, όποιος θέλει να το πάρει, να του το δώσουμε, γιατί στα Πρακτικά πολλές φορές η Χρυσή Αυγή πάει και καταθέτει έγγραφα και πάνε κάποιοι άλλοι και τα παίρνουν μετά και τα παρουσιάζουν σαν δικά τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Να βάλεις υπογραφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριζών Λυκούδης): Κύριε Λαγέ, να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Περιμένετε, εδώ είμαστε οι μοναδικοί που λέμε στοιχεία και ονόματα. Δώστε μας πέντε λεπτά. Από τις 12.30 περιμένουμε.

Επίσης, ζητήσαμε να έρθει ο Γενικός Γραμματέας Εξοπλιστι-

κών Προγραμμάτων τότε, Ευάγγελος Βασιλάκος, ο οποίος τόνισε, ο άνθρωπος, κατ' επανάληψη ότι οι συμβάσεις όλων των ετών εκείνων και συγκεκριμένα από το 1996 έως το 2004 δεν περνούσαν καν από τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Φανταστείτε τι γινόταν.

Είναι ο ίδιος ο κ. Βασιλάκος ο οποίος τόνισε ότι η ρεμούλα που είχε γίνει εκείνα τα χρόνια ήταν αναμφισβήτητη και από πολλούς. Για όσους δεν ξέρουν, ο κ. Βασιλάκος ήταν σε μία κομβική θέση, του Γενικού Γραμματέα Εξοπλιστικών Προγραμμάτων και είχε παραμείνει και επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ, με υπουργία Παπαντωνίου, αλλά και εν συνεχεία επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας με υπουργία Μείμαρκη.

Ξέρετε, αυτά που κατήγγειλε η Νέα Δημοκρατία το ΠΑΣΟΚ τότε, για τα εξοπλιστικά ότι δεν ήταν σωστά, όταν πήρε την εξουσία μετά από λίγους μήνες, τα εφάρμοσε στο ακέραιο. Λέει ο συγκεκριμένος ότι η διακομματική ομερτά όσων είχαν συμμετάσχει σε ανάλογες μεθοδεύσεις αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα λεγόμενα φύλλα ενημέρωσης εισηγήσεων που τηρούνται σχετικά με τις εισηγήσεις του κάθε συμμετέχοντος οργάνου χάθηκαν μυστηριωδώς το 2006 επί υπουργίας Μείμαρκη. Εξαφανίστηκαν. Εμείς θέλαμε, λοιπόν, να έρθει ο κ. Βασιλάκος να τα πει αυτά, όπως, θέλαμε να έρθει ο κ. Σμπώκος που ήταν άμεσος συνεργάτης του Τσοχατζόπουλου και είχε πει ότι χωρίς την απόφαση του ΚΥΣΕΑ, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη όλων των μελών του ΚΥΣΕΑ, δεν αγοράζαμε ούτε κορδόνια για τις αρβύλες του στρατού. Αυτά έχουν πει. Αυτούς ζητούσε η Χρυσή Αυγή να έρθουν στην επιτροπή και όλοι εσείς το αρνείστε. Όλοι εσείς το αρνηθήκατε εις το όνομα της δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριζών Λυκούδης): Κύριε Λαγέ, έχετε δεκαπεντέμισι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Σας παρακαλώ, δύο λεπτά ακόμα.

Επίσης, θέλαμε να έρθει ο Στρατηγός Παραγιουδάκης, ο οποίος όταν πήγε στο δικαστήριο, είχε διαψεύσει όλα τα πολιτικά πρόσωπα, Βενιζέλο, Σημίτη –όχι Τσοχατζόπουλο, ο Τσοχατζόπουλος έλεγε τα ίδια- και δεν θυμάμαι ποιον άλλον, οι οποίοι είχαν πει ότι δεν κρατούσαν πρακτικά στο ΚΥΣΕΑ. Ο Στρατηγός Παραγιουδάκης είχε πει ότι βεβαίως και κρατούσαμε πρακτικά στο ΚΥΣΕΑ. Βεβαίως.

Εμείς αυτούς ζητήσαμε να έρθουν στην Επιτροπή για να εξεταστούν οι άνθρωποι και να δούμε ποιος λέει την αλήθεια και ποιος λέει τα ψέματα, γιατί –επαναλαμβανώ- δεν είναι δυνατόν να φταίνει δύο Υπουργοί και να μη φταίνει τα υπόλοιπα μέλη του ΚΥΣΕΑ και ο πρωθυπουργός, ο αρχιερέας της διαπλοκής.

Αυτά είχε ζητήσει, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριζών Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε. Ακολουθεί και άλλος συνάδελφος από τη Χρυσή Αυγή, ο κ. Χατζησάββας. Θα τα πει και αυτός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Είκοσι δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε, και συγγνώμη για τον χρόνο. Δεν πρόλαβα να τα πω όλα. Θα τα πει και ο επόμενος ομιλητής μας.

Εμείς θα δεχτούμε αυτό που είπε ο Πρωθυπουργός, που εν αγνοία του το είπε προφανώς, ότι εμπλέκεται και ο Σημίτης –λέει-, έβλεπε τις μίζες να περνάνε από μπροστά. Έτσι λέει ο Πρωθυπουργός της Ελλάδος, πριν από πέντε λεπτά.

Θα ζητήσουμε, λοιπόν, τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής με αυξημένες αρμοδιότητες, όπου να κληθούν όλοι αυτοί και να λογοδοτήσουν για τη διασπάθιση δημοσίου χρήματος εις βάρος του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Συριζών Λυκούδης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παπαφιλίππου από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ με λίγα λόγια στα όσα είπε ο προλαλήσας συνάδελφος της Χρυσής Αυγής, ο οποίος με ένα παραληρηματικό τρόπο εξέθεσε τις απόψεις του ότι ή δεν κατανόησε τον ρόλο και το έργο που κλήθηκε να προσφέρει η Χρυσή Αυγή ή ενσυνείδητα παραποιεί και μας παραπέμπει στο ότι θέλει και επιθυμεί τη σύσταση, τη δημιουργία ειδικών επιτροπών και ειδικών δικαστηρίων που κατά το άρθρο 8, παράγραφος 2 του Συντάγματος απαγορεύεται. Θα αναφερθώ και παρακάτω, όμως.

Η πρόθεση μου και ο σχεδιασμός της σημερινής μου ομιλίας ήταν πάρα πολύ διαφορετικός. Θα ήθελα να αναφερθώ στην ουσία του πορίσματος και στα όσα προέκυψαν κατά το έργο που επιτελέσαμε. Ακούγοντας, όμως, τις τερατολογίες πολιτικές και πραγματικές και τις διαστρεβλώσεις έχω ανασχεδιάσει την ομιλία μου.

Όντας Βουλευτής της κυβερνητικής πλειοψηφίας ορίστηκε μέλος της επιτροπής που συνέταξε το πόρισμα που συζητείται σήμερα. Επίσης, είχα την τιμή να είμαι ένας από τους εισηγητές. Ο έτερος εισηγητής ήταν ο κ. Τζαβάρας, ο οποίος συνομιλεί τώρα με τους συναδέλφους του.

Με τις ιδιότητες αυτές, όμως, κρίνω αναγκαίο να αναφερθώ δι' ολίγων στον τρόπο που λειτούργησαν τα μέλη κυρίως των Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας, αλλά και η πλειοψηφία των Βουλευτών των υπολοίπων κομμάτων, καθώς επίσης και στον τρόπο με τον οποίο συντάχθηκε το πόρισμα που συζητείται σήμερα ενώπιόν σας.

Τα μέλη, λοιπόν, της επιτροπής στην πλειοψηφία τους ενήργησαν με αμεροληψία τηρώντας το Σύνταγμα, τους νόμους και τις αρχές του κράτους δικαίου, που απορρέουν από το Σύνταγμα και από τους νόμους και φρόντισαν να σεβαστούν πλήρως την προσωπικότητα και τα δικαιώματα του ερευνώμενου πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου.

Δεν υπηρέτησαν απολύτως καμμία πολιτική ή άλλη σκοπιμότητα και μοναδικός στόχος και σκοπός ήταν η διαλεύκανση των υποθέσεων και η πρόταση για άσκηση ποινικής δίωξης με όρους κράτους δικαίου. Το πόρισμα δε που συντάχθηκε και έτυχε ευρύτατης πλειοψηφίας, συντάχθηκε με απόλυτα δημοκρατικό τρόπο και μετά από εκτεταμένη διαβούλευση.

Εκπλήττομαι, κύριε συνάδελφε, αγαπητέ συμπατριώτη, ενώ σας έχει κοινοποιηθεί -σε εσάς αναφέρομαι, κύριε Παναγιωτόπουλε- περισσότερο από δύο φορές κληθήκατε να κάνετε τις παρατηρήσεις σας. Οι επιφυλάξεις που διατυπώσατε για πρώτη φορά εδώ μέσα με εκπλήττουν, οι επιφυλάξεις που έχετε για τη νομιμότητα του Συντάγματος. Τα έχω καταγράψει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Προδικασία κάναμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Τα έχω καταγράψει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Καλέσαμε μάρτυρες;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Σας είπα ότι αναφέρθηκε στην πρόταση που περιέχεται στο πόρισμα. Κληθήκατε να υποβάλετε τις παρατηρήσεις σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Κάναμε κάτι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Πολλές από τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν κατά τη διάρκεια...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΑΒΑΚΗΣ: Συμφωνήσαμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Παρ' όλα αυτά, ο κ. Παναγιωτόπουλος έχει επιφυλάξεις. Θα μας βοηθούσε, λοιπόν, τις παρατηρήσεις του αυτές να τις έκανε κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Ήσασταν άψογος. Δεν έχουμε κανένα παράπονο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Ευχαριστώ για τα εύσημα.

Εκπλήσσομαι, όμως, από τα όσα άκουσα, γιατί άλλα λέγαμε στην Επιτροπή και άλλα ακούμε σήμερα. Παρ' όλα αυτά, λοιπόν, η πλειοψηφία των Βουλευτών των κομμάτων της Αντιπολίτευσης συμπεριλαμβανομένων και αυτών που υπερψήφισαν το πόρισμα προέβη σε μία ανελέητη πολιτική σπέκουλα εκμεταλλευόμενη την πρόταση που περιέχεται στο πόρισμα.

Σταχυολογώ τα τερατώδη που ακούσαμε εδώ σήμερα ότι δήθεν ήτανε μεθόδευση σύσταση της επιτροπής του ΣΥΡΙΖΑ για αποπροσανατολισμό, ότι ήταν μία «φούσκα» που έσκασε, ότι ήταν ένα φιάσκο, ότι δεν υπήρχε λόγος να συσταθεί αυτή η επιτροπή και πολλά άλλα.

Όταν, όμως, ακούγονται αυτές οι λέξεις και μας ασκείται αυτή η κριτική, λησμονείται ένα πάρα, πάρα πολύ βασικό. Για τους νομικούς συναδέλφους είναι ασυγχώρητο λάθος. Ποιο είναι αυτό; Ξεχνάτε με ποιον τρόπο συστήθηκε αυτή η Επιτροπή. Σας το θυμίζω, λοιπόν, γιατί φαίνεται ότι η μνήμη σας είναι αδύνατη.

Ήρθαν στη Βουλή έξι δικογραφίες, που προέκυψαν από τις αρμόδιες ανακριτικές και λοιπές δικτικές Αρχές, δικαστικές, γιατί κατά τη διενέργεια αυτών των προανακριτικών ή ανακριτι-

κών πράξεων προέκυψαν στοιχεία που είχαν σχέση με αδικήματα Υπουργών κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και σχετίζονταν με αυτά.

Η σύσταση, λοιπόν, της επιτροπής αυτής, με βάση το άρθρο 86 παράγραφος 3 και 2 παράγραφος 2, ήταν μονόδρομος, γιατί θα έπρεπε η Βουλή αυτή να αποφασίσει για τις δικογραφίες που βρέθηκαν μπροστά της και που ήρθαν από τον αρμόδιο εισαγγελέα.

Προβλέπεται από το Σύνταγμα άλλο Όργανο που θα μπορούσε να αποφανθεί ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο τους ή ότι για το αδίκημα του ξεπλύματος του «βρώμικου» χρήματος, είναι αναρμόδια; Εφόσον αυτές οι δικογραφίες ήρθαν από την εισαγγελία, μπορούσαμε να το παρακάμψουμε;

Εσείς, κύριε Λοβέρδο φύγατε -και εσείς της Νέας Δημοκρατίας- που κόπτεστε για την τήρηση του Συντάγματος, που αγωνίζεστε και το διακηρύσσετε συνεχώς; Δεν θα παραβαίναμε το ίδιο το Σύνταγμα αν δεν κάναμε την επιτροπή αυτή; Συνέλθετε, σας παρακαλώ. Να λέμε πράγματα, αλλά ειδικά όταν λέγονται από νομικούς, να βασίζονται στο νόμο.

Θα ήθελα να κάνω κάποιες μικρές παρατηρήσεις για τον κ. Δανέλλη και την πρόταση του Ποταμιού, όπως, επίσης, και για την πρόταση της Δημοκρατικής Συμπαράταξης σε σχέση με το αιτιολογικό του πορίσματος και τις διαφωνίες της.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Μαζέψτε λίγο τις παρατηρήσεις σας, γιατί είστε στα επτάμισι λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, ανεχτήκατε την πλειονότητα των συναδέλφων.

ΠΡΟΕΔΡΕΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Θα ανεχθώ κι εσάς, κύριε συνάδελφε. Απλώς, λέω να μαζέψετε λίγο τις παρατηρήσεις σας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κρίνουμε, λοιπόν -και το πιστεύουμε- ότι έχουμε πράξει το νομικώς ορθό ως προς το πόρισμα και την πρόταση που κάνουμε στη Βουλή, γιατί ασχοληθήκαμε πραγματικά με έναν τρόπο γρήγορο σε σχέση με τα αδικήματα της απιστίας περί την υπηρεσία, όπως και με το ξέπλυμα «βρώμικου» χρήματος. Και γι' αυτό μας μέμφεται η Δημοκρατική Συμπαράταξη.

Δεν θα έπρεπε, όμως, να γίνει αυτή η στοιχειώδης έρευνα που έγινε, για να διαπιστωθεί αν πράγματι έλαβαν χώρα, διαπράχθηκαν, αδικήματα και στη συνέχεια να αποφανθούμε είτε για την εξαίρεση του αξιόποινου, είτε για τη μη αρμοδιότητα της Βουλής για άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα του ξεπλύματος του «βρώμικου» χρήματος;

Αυτά που προέκυψαν από τη μικρή αυτή έρευνα, τη γρήγορη και σύντομη, δεν θα έπρεπε να τα εκθέσουμε στο πόρισμα; Που, λοιπόν, είναι η παρανομία; Πού είναι αυτό το οποίο μας καταλογίζετε;

Επίσης, για τα όσα είπε ο κ. Δανέλλης σχετικά με την πρόταση του Ποταμιού, πιστεύω ότι τελεί εν αδικώ -νομικό αδικώ- το Ποτάμι, γιατί η Βουλή, όπως και κάθε Όργανο που ασκεί ποινική δίωξη, όταν διαπιστώσει ότι έχει παραγραφεί ή έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο, έχει την ικανότητα, τη δυνατότητα και το δικαίωμα να αποφανθεί ότι έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο.

Η επιτροπή μας, σύμφωνα με το άρθρο 156 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής έχει όλα τα δικαιώματα του Εισαγγελέα όταν διενεργεί προκαταρκτική εξέταση. Όταν ένας εισαγγελέας διενεργεί προκαταρκτική εξέταση και διαπιστώσει ότι για το αδίκημα για το οποίο διενεργεί την εξέταση έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο του, τι θα την κάνει; Θα την παραπέμψει ή θα τηβάλει στο αρχείο; Αναλόγως πράξαμε και εμείς ως επιτροπή, έχοντας τα δικαιώματα που έχει ο εισαγγελέας κατά τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Επίσης, γι' αυτό που προτείνει το Ποτάμι, θα δημιουργηθεί το εξής παράλογο και άτοπο, δηλαδή, να ασχοληθεί η επιτροπή επί έναν χρόνο και πλέον και τελικά, να ψηφίσει την άσκηση της ποινικής δίωξης, να επιληφθεί το Συμβούλιο που δημιουργείται στο πλαίσιο του ειδικού δικαστηρίου και να πει τα ίδια. Τι σημαίνει αυτό; Θα είχαμε χάσιμο χρόνου. Και τελικά, έχοντας εισηγηθεί τα όσα εισηγούμαστε στο πόρισμά μας, και χρόνο κερδίζουμε και το χρέος μας επιτελούμε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Συνεπώς, είναι αυτονόητο ότι θα πρέπει να υπερψηφιστεί απ'

όλους τους Βουλευτές.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε πολύ. Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα παράπονο έχω και θα το πω. Πέρασε μια τροπολογία πρόσφατα στο Υπουργείο Υγείας, όπου παραγράφονται από την εφορία 28 εκατομμύρια και από τα νοσοκομεία 150 εκατομμύρια. Συνολικά, δηλαδή, παραγράφονται 178 εκατομμύρια, για ανασφάλιστους πολίτες. Φαντάζομαι να μην ανήκουν στην ελίτ της ελληνικής κοινωνίας. Λίγο πριν, δυόμισι εκατομμύρια Έλληνες, με ένα ΑΜΚΑ, πηγαίνουν χωρίς να πληρώνουν τίποτα. Το λέω σαν παράπονο, γιατί δεν υπήρχε ούτε μονόστηλο σε καμία εφημερίδα, σε κανένα κανάλι, σε κανένα δυνατό ραδιόφωνο.

Να κάνω κι ένα δεύτερο παράπονο. Εντάξει, δεν είμαι εγώ που θα αξιολογήσω μία είδηση. Ακούς ότι ένα νοσοκομείο σαν το «Ερρίκος Ντυνάν» αγοράστηκε από έναν τραπεζίτη -και καλά έκανε ο τραπεζίτης, τη δουλειά του κάνει- έναντι πινακίου φακής. Τα κόκκινα δάνεια του προηγούμενου τραπεζίτη, που έριξε έξω τις τράπεζές του, αποτιμήθηκαν μόνο 18 εκατομμύρια. Αυτά, λοιπόν, τα 18 εκατομμύρια δεν τα είχε το ελληνικό δημόσιο, δεν μπορούσε να τα βρει -δεν ξέρω τι έγινε- και το πήρε ο τραπεζίτης αυτό το νοσοκομείο, το οποίο στοιχίζει πάνω από 500 εκατομμύρια, με πολύ συντηρητικές εκτιμήσεις. Τα λέω αυτά, γιατί πιστεύω ότι ακόμα ζούμε μία σκληρή μιντιακή δικτατορία. Λυπάμαι που το λέω, αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

Θέλω, επίσης -γιατί άκουσα πολλή επίθεση, με πολύ παρατεταμένο και σκληρό δάχτυλο- να ξαναθυμίσω -όσο κι αν γίνομαι κουραστικός- ότι αυτή η Κυβέρνηση παρέλαβε με τους Έλληνες πολίτες να έχουν χάσει το της περιουσίας τους και να έχουν ένα δυσθεώρητο ύψος ανεργίας γύρω στο 27%. Δεν έχει υπάρξει ξανά αυτό το ποσοστό ανεργίας, 27%! Οι άνθρωποι των αγορών, οι άνθρωποι που φέρνουν επενδύσεις, αυτοί που χτυπιούνται κάθε μέρα για τις φοβερές επενδύσεις, είχαν φτάσει την ανεργία στο 27%.

Τρίτον, το ΑΕΠ, από 120% είχε φτάσει στο 180%.

Τέταρτον, η Κυβέρνηση παρέλαβε 324 δισεκατομμύρια δημόσιο χρέος, για το οποίο δεν είχε καμμία συμμετοχή και το οποίο μας ταλαιπωρεί ακόμα.

Θέλω ακόμα -κι έχει σχέση με το σημερινό μας θέμα- να φρεσκάρω λίγο τη μνήμη μας, να ξαναθυμηθούμε το εξής: Επί Γιάννου Παπαντωνίου, ξέρετε, άλλαξαν χέρια 136 δισεκατομμύρια και δεν τιμωρήθηκε κανείς. Άλλαξαν χέρια 136 δισεκατομμύρια! Μια ελίτ από εκατό, διακόσιες οικογένειες μάζεψε. Έρχονται μετά οι Ολυμπιακοί Αγώνες με τις υπερτιμολογήσεις, το C4I, όλα αυτά. Πόσα δισεκατομμύρια ξαναπήγαν σε συγκεκριμένες τσέπες;

Έρχονται τα εξοπλιστικά, κομμάτι των οποίων είναι αυτό που εξετάζουμε σήμερα. Πόσα δισεκατομμύρια και σε ποιες τσέπες πήγαν; Δεν είναι μόνο οι ομολογίες του Ζήγγα και του Κάντα. Είναι πολλές οι ομολογίες.

Έρχεται το κομμάτι της υγείας, όπου ένα κανάλι έπαιρνε ένα εκατομμύριο έτσι από το ΚΕΕΛΠΝΟ και ένα άλλο κανάλι με ιδιωτικό συμφωνητικό τριακόσια.

Η ιστορία της «SIEMENS», μία δίκη που καθυστέρησε πάνω από έντεκα χρόνια, γίνεται τώρα. Γιατί άραγε; Πόσα δισεκατομμύρια στοίχισε; Τα άπιστευτα ραντεβού του Χριστοφοράκου. Η ομολογία του Σικάτσου επίσημα στη γερμανική δικαιοσύνη: Έλληνες πολιτικοί πήραν τόσο τις εκατό.

Μεγάλη αμαρτία με την Αγροτική Τράπεζα. Δισεκατομμύρια, δισεκατομμύρια, δισεκατομμύρια!

Τα ίδια τα κόμματα χρεωμένα μέχρι τον λαιμό. Πώς κουνάς το δάκτυλο; Όταν σου χρωστάω λεφτά, το πρώτο πράγμα που έχω να σου πω είναι: «Ρε φιλαράκο, ξέρεις, σου χρωστάω εκατό ευρώ. Δεν τα έχω. Συγχώρησέ με. Θα σου τα δώσω τότε». Να μας πούνε τα μεγάλα Κόμματα πώς ακριβώς σκέφτονται να εξοφλήσουν τα δανεικά τους. Έχουν ιερή υποχρέωση να το κάνουν.

Μπορεί να γίνωμαι κουραστικός, να επαναλαμβάνομαι, αλλά έτσι έχω μάθει. Αυτή είναι η γλώσσα, η μπέσα, των παλιών Ελλή-

νων. Χρωστάς; Πες μας πώς και πότε. Μάγκας και εγώ και να ξεπληρώνω μετά από τετρακόσια χρόνια μπορώ να γίνω. Δεν είναι μαγκιά αυτό το πράγμα, είναι κάτι άλλο.

Έρχεται η «Die Welt» πριν από οκτώ ημέρες και δημοσιεύει -η «Die Welt», δεν είναι ούτε η «Αυγή» ούτε η «Εφημερίδα των Συντακτών»- τα εξής: «Σε λογαριασμούς της Ελβετίας υπάρχουν πάνω 800 δισεκατομμύρια». Εγώ δεν λέω ότι είναι παράνομα όλα αυτά. Ξέρω ότι πολλοί από εσάς διαβάζετε ξένες εφημερίδες και το ξέρετε. Μαθαίνουμε ότι ο κ. Παπαντωνίου είναι στο απυρόβλητο. Ξέρετε, ήταν Υπουργός από το 2000 έως το 2003, 2004. Γιατί έπρεπε να περάσουν τόσα πολλά χρόνια, να ταξιδεύει ανενόχλητος, να κάνει, να φτιάχνει; Κατ' αρχάς είχε τέσσερις καταδίκες για «πόθεν έσχες». Δεν είχε ελεύθερο επάγγελμα για να είναι φοροδιαφυγή. Πώς ήταν αυτές οι καταδίκες για το «πόθεν έσχες»; Δηλαδή, λογικά πράγματα λένε ότι αυτό είναι κάτι άλλο. Τι άλλο είναι; Δεν μπορώ εγώ να αποφανθώ αν είναι ξέπλυμα, αλλά μιλάει από μόνο του. Έχω μπροστά μου και τις τέσσερις καταδίκες στο εφετείο.

Και άκουσα, επειδή ήμουν από την πρώτη μέχρι την τελευταία ημέρα στην επιτροπή -λογικά, εγώ λέω ότι είναι λογικά- τα εξής: «Φιάσκο», «Είναι απαράδεκτα αυτά που κάνετε», «Έπρεπε αμελλητί να γυρίσετε τη δικογραφία πίσω». Ο κ. Παρασκευόπουλος, ο κ. Παπαφίλιππου ξελαρυγγιάστηκαν να σας λένε το αυτονόητο. Συνταγματική επιταγή ήταν. Έπρεπε να το κάνουμε αυτό το πράγμα. Δεν γινόταν αλλιώς.

Και να πω και κάτι; Αν πράγματι πιστεύατε αυτά που λέγατε και αν τα πιστεύετε ακόμα -γιατί ακούω μια επιχειρηματολογία πέντε ώρες- τι σας εμπόδιζε να μην ψηφίσετε αυτή την επιτροπή εδώ στην Ολομέλεια, να πείτε «όχι», να πείτε αυτά τα επιχειρήματα, συνεπείς, δηλαδή, στον λόγο και στο έργο; Και άντε κάνατε το λάθος, τι σας εμπόδιζε να αποχωρήσετε μετά; Γιατί μένατε μέχρι την τελευταία στιγμή; Για απαντήστε μας. Για λόγους καθαρά επικοινωνιακούς, για να μην πει κανένας από τους ψηφοφόρους σας ότι θέλετε να συγκαλύψετε κάποιον πρώην Υπουργό. Να είστε ειλικρινείς. Υποκρίνεστε! Όταν έχεις επιχειρηματολογία, την κάνεις και πράξη. Θα το εκτιμούσα ιδιαίτερα. Όταν εμένα δεν μου αρέσει κάτι, το λέω στα ίσα. Τα υπόλοιπα αφήστε τα.

Και έρχομαι στο προκείμενο, σε αυτή την επιτροπή, που χαρακτηρίστηκε φιάσκο κ.λπ.. Είναι 28 Απριλίου, ένας μήνας μετά τη συγκρότηση της επιτροπής. Για πρώτη φορά, λοιπόν, η κ. Ζαμανίκα, η Εισαγγελέας, ψάχνει στην Ομοσπονδιακή Εισαγγελία της Ελβετίας και ανακαλύπτει δύο λογαριασμούς και ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο για τον πρώην Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Λίγο μετά -προσέξετε τις συμπτώσεις- η επιτροπή είναι εν ενεργεία. Είναι 22 Μαΐου, δηλαδή λίγο μετά, και δεσμεύεται η περιουσία του Γιάννου Παπαντωνίου. Και θέλω να σας διαβάσω με λεπτομέρειες. Λίγο μετά, στις 2 Ιουνίου, ποινική δίωξη στον Παπαντωνίου και τη σύζυγό του. Αυτά αφού έγινε η επιτροπή. Τέταρτον, λίγο μετά ανακαλύπτουμε σαράντα έξι τραπεζικούς λογαριασμούς του Παπαντωνίου και της συζύγου του σε ελληνικές τράπεζες, διεσπαρμένες. Λίγο μετά, το ζεύγος Παπαντωνίου στριμώχνεται και επιχειρεί να μπλοκάρει τους λογαριασμούς του στην Ελβετία. Είναι τυχαία όλα αυτά;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Γιατί δεν τους δικάζετε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μη με διακόπτετε. Σας έχω για ευπρεπή συνάδελφο. Μη με διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Εντάξει. Συγγνώμη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σας σέβομαι....

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ: Κι εγώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σεβαστείτε με κι εσείς.

Θέλω να πιστεύω, λοιπόν, ότι λειτούργησε σαν ελατήριο αυτή η επιτροπή. Φάνηκε καθαρά. Και χάρηκα για την ομιλία του Προέδρου της Βουλής, του Νίκου του Βούτση. Σαν ελατήριο έστειλε μηνύματα και είπε, «Είμαστε αποφασισμένοι μετά από δεκατρία χρόνια, ναι, για το ξέπλυμα».

Πείτε ό,τι θέλετε. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν μπορείτε να την αλλοιώσετε με τίποτα. Ήταν πολύ σημαντική η δημιουργία αυτής της επιτροπής. Σαν ελατήριο λειτούργησε και έγιναν όλα αυτά που λέμε. Τι σας εμπόδιζε να το κάνετε; Δεκατρία χρόνια ήταν στο απυρόβλητο ο Γιάννος, που του εύχομαι

να αθωωθεί ο άνθρωπος. Το τεκμήριο της αθωότητας το έχει. Είχαμε, όμως, υποχρέωση να ερευνήσουμε. Αν αυτή τη στιγμή η αξιοπιστία του πολιτικού προσωπικού είναι στο ναδίρ, είναι γιατί δεν τρέξατε ποτέ -ποτέ!- καμμία υπόθεση. Τις εμποδίζατε όλες -δεν θέλω να σας τις θυμίσω- είτε λεγόταν «Ταχυδρομικό Ταμειοτήριο», είτε λεγόταν «Ντυνάν», είτε λέγονταν «εξοπλισμοί», είτε το ένα, είτε το άλλο. Βάζατε συνέχεια εμπόδια.

Θέλω, τελειώνοντας, να θυμίσω μερικά γεγονότα, γιατί είναι καλό να παίρνουμε θάρρος. Κάτω, όμως, από πραγματικά γεγονότα. Την Τερέζα Μέι, πριν τρεις μήνες, οι δημοσκοπήσεις την έδειχναν είκοσι οκτώ μονάδες μπροστά. Και λέει, «Θα καθαρίσω τώρα Κόρμπιν και όλους αυτούς». Και φεύγει ακάθεκτη και προκηρύσσει εκλογές, που μπορούσε και να τις αποφύγει. Στραπατσάρεται και οι είκοσι οκτώ μονάδες γίνονται δύο. Σήμερα την αμφισβητούν οι πάντες. Γιατί το λέω; Σας έδιναν οι δημοσκοπήσεις δεκαεννιά, δεκαοκτώ, δεκαεπτά, δεκαέξι, δεκαπέντε η χειρότερη. Έρχεται η «ΚΑΡΙΑ Research» -δική σας εταιρεία- και σας δίνει επτά μονάδες διαφορά. Εγώ λέω ότι είναι επτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Η ίδια εταιρεία είναι;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε με να τελειώσω. Μιλάω με γεγονότα. Σας δίνει, λοιπόν, επτά μονάδες διαφορά, που κατά τη γνώμη μου δεν είναι επτά. Εγώ λέω ότι είναι επτά. Προσέξτε γιατί το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Αυτή η Κυβέρνηση λάθη έχει κάνει, λάθος επιλογές έχει κάνει, άγνοια κινδύνου είχε. Δεν το έχει αμφισβητήσει κανένας. Ένα πράγμα δεν έχει κάνει κι όσο κι αν σας ενοχλεί θα το βροντοφωνάζουμε: Το χέρι στο μέλι δεν το έβαλε, δεν το βάζει και δεν θα το βάλει κανείς!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Χατζησάββας από τη Χρυσή Αυγή έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΧΑΤΖΗΣΑΒΒΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πραγματικά σήμερα από το πρωί βλέπω να αναρωτιούνται πάρα πολλοί έγκριτοι νομικοί, Βουλευτές για το τι γίνεται ακριβώς εδώ, αν μπορεί και αν έχει δικαιοδοσία η Βουλή, αν έχει παραγραφεί η απιστία, αν μπορούμε να κάνουμε κάτι για τη νομιμοποίηση εσόδων, αν μπορεί λίγο, αν μπορεί πολύ, αν μπορεί για το ένα, αν μπορεί για το άλλο. Ο κόσμος, όμως, έξω δεν ενδιαφέρεται για αυτά τα θέματα. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα, όπως εκφράζεται και στα ραδιόφωνα που ακούω και στο διαδίκτυο και στις εφημερίδες, λέει το εξής: Βουλευτές και Υπουργοί τα βρίσκουν μεταξύ τους, φτιάχνουν νόμους, φτιάχνουν το Σύνταγμα έτσι όπως τους βολεύει για να συγκαλύπτονται.

Μιλάω φυσικά για το άρθρο 86 και για τον νόμο «περί ευθύνης Υπουργών».

Αναρωτιέται το ΠΑΣΟΚ γιατί ασχολούμαστε με το ΠΑΣΟΚ και δεν τους περνάει από το μυαλό ότι μπορεί να ασχολούμαστε με το ΠΑΣΟΚ, γιατί όλα τα ονόματα τα οποία αφορούν τα σκάνδαλα τα οποία αναφέρονται -και άλλες υποθέσεις στο παρελθόν, αλλά και η σημερινή- αφορούν στελέχη, Υπουργούς και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Γι' αυτό τον λόγο.

Δεν θα σταθώ τώρα εγώ στην οικονομική φύση των αδικημάτων, όπως είναι το Χρηματιστήριο, τα σκάνδαλα στους εξοπλισμούς, τα σκάνδαλα στην υγεία, οι μίζες, που μας οδήγησαν στην οικονομική κρίση και στα μνημόνια τα οποία ζούμε σήμερα και πληρώνει ο ελληνικός λαός. Θα σταθώ στο ότι η υπόθεση που συζητάμε σήμερα, αλλά και άλλες περιπτώσεις άλλων Υπουργών που αφορούν εξοπλισμούς, δεν ζημίωσαν μόνο το ελληνικό δημόσιο, αλλά έγιναν ενάντια στο αξιόμαχο του Ελληνικού Στρατού, ενός στρατού που θα κληθεί να υπερασπιστεί τα σύνορα και είναι βασικός πυλώνας ενός έθνους και ενός κράτους, ενός κράτους δικαίου που θα προσπαθήσετε να φτιάξετε, ενός κράτους αλληλεγγύης απέναντι στον Έλληνα πολίτη. Όλα αυτά αν τα φτιάξετε, πώς θα τα υπερασπιστεί ο Ελληνικός Στρατός, όταν όλα αυτά εδώ τα σκάνδαλα τον έχουν καταστήσει μη αξιόμαχο;

Μαθαίνουμε πώς γίνονταν οι συνεδριάσεις για τους εξοπλισμούς: Μυστικές συνεδριάσεις σε περιέργες ώρες, σε ασφαλείς τοποθεσίες, σύμβουλοι, ειδικοί, στρατιωτικοί έμπαιναν, έβγαιναν. Θα έλεγε κάποιος ότι το ναι, το κράτος μάλλον δουλεύει. Γίνεται σωστά η διαδικασία, θα κάνουν κάτι σωστό, θα εξοπλιστεί ο

Στρατός μας σωστά. Και αρχίζουν μετά να αποκαλύπτονται. Βγαίνει ο Ζοσεράν στη «Liberation» και λέει ότι 7% με 10% έπαιρνε ο Παπαντωνίου προμήθειες. Σκάνε οι μίζες, ασυμβάτητες εξοπλισμών, υποβρύχια που γέρνουν και δεν μπορούν να βγουν στην ανοιχτή θάλασσα, άρματα μάχης με εξωτερικές δεξαμενές καυσίμων, χωρίς πυρομαχικά, S-300 που αγοράστηκαν για την Κύπρο με πανηγύρια και τελικά τους κρύψαμε κάπου στην Κρήτη.

Από αυτόν τον χορό εκατομμυρίων τελικά ζημιώθηκε το ελληνικό δημόσιο, ζημιώθηκε ο Ελληνικός Στρατός και δεν καταφέραμε να σώσουμε ούτε την Ελληνική Βιομηχανία Όπλων.

Το πλήγμα, οπότε, δεν είναι μόνο για το ποσό των προμηθειών, αλλά για ολόκληρο το ποσό που θα δαπανήθηκε στους εξοπλισμούς. Οι μόνοι ωφελημένοι είναι οι διαπλεκόμενοι, είτε είναι πολιτικοί είτε είναι επιχειρηματίες.

Διαφθορά, φυσικά, υπήρχε πάντα και υπάρχει σε όλα τα επίπεδα διοίκησης από Υπουργούς, στελέχη, υπαλλήλους υπηρεσιών, που έχουν δικαίωμα μιας σφραγίδας και μιας υπογραφής. Και παίζει καθοριστικό ρόλο αυτή η σφραγίδα και η υπογραφή για τον Έλληνα πολίτη.

Υπάρχει ένα κλασικό παράδειγμα στην περιοχή τη δική μου. Κάποιος, ο οποίος προσπαθούσε να πάρει ένα δάνειο από την Αγροτική Τράπεζα και δεν μπορούσε, βρήκε κάποιον να πάρει ένα τηλέφωνο μέσα από το γραφείο του Τσοχατζόπουλου στην Αγροτική Τράπεζα και να πει ότι θα έρθει ένας δικός μου να πάρει δάνειο. Όταν πήγε αυτός να πάρει το δάνειο, τόσος μεγάλος ήταν ο πανικός να τον εξυπηρετήσουν, που έφυγε χωρίς να υπογράψει τη σύμβαση. Δεν έκαναν προσημείωση, δεν έκαναν τίποτα και έψαχναν μετά να βρουν πού μένει και ποιος είναι για να υπογράψει.

Φυσικά, υπήρχαν και καλοί δημόσιοι υπάλληλοι, δημόσιοι λειτουργοί, οι οποίοι, όμως, δεν προωθούνταν στις υπηρεσίες τους και τιμωρούνταν με μεταθέσεις και αντιμετωπιζόνταν ως παρίες, απομονωμένοι.

Όλα όσα περιέγραφα θα πρέπει να αλλάξουν κάποια στιγμή, να καταργηθεί ο νόμος «περί ευθύνης Υπουργών» ή «περί μη ευθύνης Υπουργών», καλύτερα, να υπάρξει κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας. Αραγε, γιατί υπάρχει η βουλευτική ασυλία; Έρχονται υποθέσεις εδώ στη Βουλή χρυσαυγιτών Βουλευτών, οι οποίοι κατηγορούνται για πολιτικές ομιλίες και γίνεται άρση της ασυλίας. Και έρχονται άλλες υποθέσεις Κοινού Ποινικού Δικαίου από άλλους Βουλευτές και δεν γίνεται άρση.

Εμείς, βέβαια, δεν ζητάμε να μας συμπεριφερθείτε όπως στους υπόλοιπους. Ζητάμε απλά να μην υπάρχει καμμία ασυλία για τους Βουλευτές, να μην υπάρχουν δύο και τριών ταχυτήτων Έλληνες πολίτες απέναντι στη δικαιοσύνη. Δεν μπορεί να βλέπει ο λαός τις θυσίες του, αυτές που κάνει τις εποχές των μνημονίων, να πηγαίνουν στις τσέπες των Υπουργών και να γίνονται περιουσίες τους.

Τέλος, δεν μπορεί να εξαπατάται ο ελληνικός λαός από τα συστημικά μέσα μαζικής ενημέρωσης, που αβαντάρουν την αλλαγή, τάχα, και την αναγέννηση του ΠΑΣΟΚ, που γέννησε τη διαφθορά που ανέφερα, με την ανοχή φυσικά της Νέας Δημοκρατίας, η οποία χρόνια περίμενε τη σειρά της για να κάνει τα ίδια. Δεν κατάφερε να τα κάνει. Προφασίστηκε ότι θα φέρει κάθαρση και ταπεινότητα στη διακυβέρνηση. Τελικά το μόνο που έφερε είναι συγκαύση με το ΠΑΣΟΚ.

Ακόμα και έξω από τα γραφεία του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή αν είχε περάσει κανείς με παραβατική συμπεριφορά, τον έχουν εντάξει μέσα στη δικογραφία για τη Χρυσή Αυγή.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, με την αλλαγή σήματος που έκανε, με τα πέντε κεφάλια που κάνουν κουμάντο, με τα πέντε στόματα που τρώνε, με τα δέκα χέρια, με τις εκατό τσέπες, δεν έχει καμμία σχέση με τα σκάνδαλα που αφορούν τα στελέχη του. Ξεχάσαμε τον Σημίτη, τον Τσουκάτο, τον Μαντέλη, τον Παπαντωνίου, τον Τσοχατζόπουλο. Δεν φέρει καμμία ευθύνη γι' αυτούς. Θα πρέπει επιτέλους να ξηλωθεί αυτό το καρκίνωμα του ΠΑΣΟΚ που έχει μπει σε όλη τη ραχοκοκαλιά του ελληνικού κράτους και οι υπεύθυνοι επιτέλους να λογοδοτήσουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Γεωργαντάς έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, έχει πραγματικά ενδιαφέρον σήμερα να βρίσκεται στη συνεδρίαση και να την παρακολουθεί, όχι μόνο ο Αρχηγός της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, έτσι όπως είπε ο Πρωθυπουργός, αλλά και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός. Για να δούμε όλοι ότι η σημερινή συνεδρίαση έρχεται ουσιαστικά να αποτελέσει το επιστέγασμα μιας διαδικασίας η οποία επελέγη από την πλευρά της πλειοψηφίας για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους.

Θα είμαι συγκεκριμένος σε αυτό. Δεν νομίζω στα χρονικά του Κοινοβουλίου να υπάρχει πόρισμα ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής τόσο φτωχό, τόσο λιτό. Να υπάρχει πρόταση στη σελίδα 30 μόλις λίγων σειρών. Γιατί όλο αυτό; Γιατί ήταν καθαρά νομικά τα ζητήματα τα οποία υπήρχαν στη συγκεκριμένη υπόθεση, μονόδρομος για τη συντριπτική πλειοψηφία των μελών της επιτροπής ο τρόπος με τον οποίο θα τα αντιμετωπίζαν και ουσιαστικά αυτό που προσπάθησαν οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης να κάνουν ήταν μια διαχείριση ενός ζητήματος και ενός θέματος ατελέσφορου, το οποίο όμως έπρεπε να κρατηθεί στην επικαιρότητα, γιατί αυτή είναι η βασική επιδίωξη αυτής της Κυβέρνησης, ακριβώς για τον αποπροσανατολισμό, ο οποίος είναι το κύριο έργο της.

Δuo ζητήματα, δυο προτάσεις. Πρόταση πρώτη. Τη διαβάζω, όπως είναι γραμμένη: «Να μην ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του ελληνικού δημοσίου».

Πόσες συνεδριάσεις χρειάζονταν για να το πει αυτό κάποιος, με βάση το υφιστάμενο κακώς κείμενο συνταγματικό και νομοθετικό πλαίσιο; Χρειάζονταν επτά συνεδριάσεις για να αποφασίσουν τα μέλη της επιτροπής ότι δεν μπορούν να ζητήσουν την άσκηση δίωξης για ένα αδίκημα που έγινε το 2003; Μια συνεδρίαση αρκούσε. Αλλά ξέρετε, αν σε μία συνεδρίαση καταλήγαμε στα νομικά συμπεράσματα που ήταν αυτονόητα για όσους ξέρουν πέντε βασικές νομικές γνώσεις, τότε θα ήταν στον αέρα όλο το αφήγημα του ΣΥΡΙΖΑ. Δεν μπορούσε να γίνει αυτό σε μία συνεδρίαση. Και γι' αυτόν τον λόγο στη δεύτερη πρόταση έγινε και το εξής στρεβλό και το οποίο σωστά το επισήμαναν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας οι οποίοι συμμετείχαν στην επιτροπή. Λέει, λοιπόν, η επιτροπή στη δεύτερη πρότασή της: «Να παραπέμψει τις έξι υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών».

Λάθος πρώτο. Έπρεπε να πει να μην ασκήσει δίωξη. Οι επιτροπές αυτές λένε ή να ασκήσει ή να μην ασκήσει. Δεν υπάρχει κάτι άλλο. Ή να ασκήσει ή να μην ασκήσει. Σήμερα ο Πρωθυπουργός έπρεπε να ήταν εδώ και να ακούσει δυο φορές το να μην ασκήσει μία, το να μην ασκήσει δυο.

Στη δεύτερη περίπτωση δεν λένε το να μην ασκήσει, λένε να παραπέμψει. Τι να παραπέμψει; Να παραπέμψει τι και σε ποιον; Αυτές οι δικογραφίες, που είναι και τα μοναδικά στοιχεία τα οποία αξιολόγησε η επιτροπή, τις πήραμε από την εισαγγελία, από τις δικαστικές αρχές. Να τις αναπέμψει, για να τους πούμε τι; Να ολοκληρώσουν το έργο, το οποίο ήδη το έχουν ολοκληρώσει; Έχουν ασκηθεί δίωξεις. Τις δίωξεις που η Βουλή έχει αναρμοδιότητα να τις ασκήσει –γιατί αυτό είναι το ορθό για το δεύτερο σκέλος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ότι έχει αναρμοδιότητα η Βουλή να τις ασκήσει– έχουν ασκηθεί ήδη από τις δικαστικές αρχές. Να ξαναστείλουμε δηλαδή τις έξι δικογραφίες πίσω στον εισαγγελέα, ο οποίος έχει ασκήσει δίωξεις και να του λέμε να παραπέμψει γι' αυτό το αδίκημα, για το οποίο εμείς είμαστε αναρμόδιοι και έπρεπε να γραφτεί το να μην ασκηθεί δίωξη;

Όλα στο φως, λοιπόν, έρουν παντού, αλλά ακούστε, όχι λαϊκισμούς, όχι θολά τοπία, ξεκάθαρα πράγματα.

Θα συμφωνήσω ότι κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος η συγκεκριμένη επιτροπή έπρεπε να συσταθεί, γιατί από τη στιγμή που ήρθαν οι δικογραφίες έπρεπε πραγματικά να αποφανθεί. Αρκούσε μια συνεδρίαση, κύριε Υπουργέ. Συμφωνώ ότι έπρεπε να γίνει η επιτροπή, αλλά εγώ αυτό που θέλω να πολεμήσουμε όλοι

και προσπαθώ στον λόγο μου να το λέω πάντα είναι να μην λαϊκίσουμε. Η επιτροπή έπρεπε να γίνει. Όμως, έπρεπε να γίνει και να μην δημιουργηθούν όλες αυτές οι προσδοκίες από την πλευρά του κόσμου, όλο αυτό το κλίμα το οποίο δεν αντιπροσωπεύει την πραγματικότητα, αυτήν που κλήθηκε η επιτροπή να αντιμετωπίσει. Η επιτροπή σε μία ή δύο συνεδριάσεις έπρεπε να τελειώσει, ήταν καθαρά νομικό το μέρος που είχε να αντιμετωπίσει και έπρεπε να πει δύο φορές να μην ασκήσει δίωξη, μία λόγω εξάλειψης του αξιοποίνου και μία λόγω αναρμοδιότητας. Δεν το λέει η πρόταση όπως πρέπει να το πει.

Εμείς δεν είχαμε ούτε να φοβηθούμε ούτε να αρνηθούμε τίποτα. Και δεν θα αρνηθούμε τίποτα σε όποια πρόταση υπάρχει εδώ πέρα, για να διαλευκανθεί οποιαδήποτε περίοδος, οποιαδήποτε δράση στον δημόσιο βίο.

Σήμερα, όμως, εγώ είδα και κάτι άλλο εδώ από τους Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Επειδή αυτό σήμερα κλείνει, οι δικαστικές αρχές θα κάνουν αυτό που έχουν ξεκινήσει να κάνουν και θα το ολοκληρώσουν και θα αποδώσουν ή όχι ευθύνες στο πρόσωπο το οποίο φέρεται ως ύποπτο τελέσεως κάποιων πράξεων, έχουμε το άλλο αφήγημα. Το άλλο αφήγημα λέγεται «Ερρίκος Ντυνάν». Γιατί βιάζονται όλοι να βγάλουν συμπεράσματα, όταν δεν έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία, όταν δεν έχουν ακουστεί οι Υπουργοί, όταν δεν έχουν συλλεγεί όλα τα στοιχεία, όταν δεν έχει συνεδριάσει η επιτροπή για να αξιολογήσει τα πορίσματα, τις μαρτυρικές καταθέσεις, τις καταθέσεις υποδίκων; Γιατί βιάζονται όλοι να βγάλουν συμπεράσματα επί ενός αντικειμένου το οποίο ακόμα επισήμως και όπως πρέπει δεν το έχουμε φέρει εδώ για συζήτηση; Γιατί ακριβώς αποκαλύπτεται η πραγματική επιθυμία της Συμπολίτευσης, της Κυβερνήσεως, η οποία είναι πάλι να αποπροσανατολίζει, πάλι να δημιουργεί ένα κέλυφος δήθεν δικών της δράσεων για την εξάλειψη της διαφθοράς, που πράγματι μπορεί να υπήρχε σε κάποιες στιγμές της προηγούμενης πολιτικής ζωής και της τωρινής.

Εγώ ξέρετε θα ήθελα να ακούσω τον Πρωθυπουργό σήμερα να έρθει εδώ και να πει «Κύριοι συνάδελφοι, είναι απαράδεκτο που σήμερα αναγκάζεται η επιτροπή να πει δύο φορές τη λέξη ιδίως στη μία να μην ασκήσει δίωξη». Θα πρέπει όλοι μαζί να αλλάξουμε το στρεβλό νομοθετικό πλαίσιο, το συνταγματικό που υπάρχει, έτσι ώστε να μην υποχρεώνεται η Βουλή να πει «να μην ασκήσει δίωξη» για αδικήματα τα οποία πρέπει να διερευνώνται και να αποδίδονται οι ευθύνες, όπου πρέπει να αποδίδονται.

Όμως, η πρόταση για την αλλαγή του Συντάγματος, για τη δημιουργία εκείνου του θεσμικού πλαισίου το οποίο θα αποτρέψει συμπεριφορές παράνομες να εκφεύγουν της δικαστικής κρίσης δεν ακούστηκε σήμερα από τα χείλη του Πρωθυπουργού. Αλήθεια έπρεπε να είναι η κουβέντα του, γιατί η σημερινή συνεδρίαση και γενικότερα οι επτά αυτές συνεδριάσεις που έγιναν αυτό μόνο το αποτέλεσμα έπρεπε να εισφέρουν στο Κοινοβούλιο.

Ευχαριστώ πολύ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Ανδρέας Λοβέρδος έχει τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από την πρώτη στιγμή που η περίπτωση της προανακριτικής για τον κ. Παπαντωνίου ήρθε στη Βουλή ήταν μια Παρασκευή που είχαμε κοινοβουλευτικό έλεγχο για άλλο θέμα.

Απολύτως αυθόρμητα, αλλά σε πολιτικό επίπεδο ορθά, εξέφρασα τη θέση της Δημοκρατικής Συμπράταξης, που είναι: Ναι, σε κάθε αίτημα για εξέταση προσώπων και πραγμάτων, ακόμα και όταν πάρει τη μορφή της προανακριτικής. Διαφάνεια σε όλα.

Αυτή είναι μια πολιτική που δεν έχουμε ως Δημοκρατική Συμπράταξη και ως ΠΑΣΟΚ τώρα που είμαστε στη μειοψηφία. Την είχαμε, όπως θα πω στην ομιλία μου, πάντα –και όταν ήμασταν πλειοψηφία. Αποδεχόμασταν εξεταστικές επιτροπές με θέμα που η εξέτασή του ερχόταν και σε βάρος μας. Και ως αξωματική αντιπολίτευση το ίδιο. Όσα χρόνια είμαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία, στις περισσότερες περιπτώσεις που προτείνεται εξέταση

των πραγμάτων ή και προσώπου που είναι σε εμάς, εμείς λέμε ναι. Διαφάνεια παντού. Να, μια θέση δική μας που δεν κάμπτεται σχεδόν ποτέ ή ποτέ.

Και απευθύνουμε λόγο κριτικό στη σημερινή Πλειοψηφία, που όταν της προτείνουν δύομις χρόνια τώρα να γίνει εξέταση πραγμάτων που αφορούν την περίοδο της λέει όχι.

Εγώ επρότεινα στην Αίθουσα αυτή την εξεταστική επιτροπή που φέρατε για τα μνημόνια να την επεκτείνουμε και σε ενδεχομένως νέο μνημόνιο, αν είχε συναφθεί. Όχι, λέγατε, γιατί δεν θα συναφθεί. Όταν το υπογράψατε, στη νέα Βουλή, μετά τον Σεπτέμβριο, λέγαμε: «Ξεχάσατε την εξεταστική επιτροπή για τα μνημόνια; Εμείς θέλουμε να συνεχιστεί και να βάλουμε και το δικό σας μέσα». Όχι, λέγατε εσείς.

Ήρθε η υπόθεση της Τράπεζας Αττικής και του «ΣΥΡΙΖΑ Channel». Είπαμε να γίνει εξεταστική επιτροπή. Όχι, είπατε εσείς. Ήρθε η υπόθεση του «NOOR1». Τίποτα. Να πάτε στον εισαγγελέα, λέει ο Πρωθυπουργός. Είναι η υπόθεση του λαθρεμπορίου ελληνικής καπνοβιομηχανίας σε μια εκκρεμότητα.

Απευθύνω ερωτήσεις. Προς τιμήν του ο παρών Υπουργός απαντά αυτά που έχει να απαντήσει. Άλλοι Υπουργοί μιλούν με τρόπο που αντιφάσκει με τις ενέργειες της δικαιοσύνης, της οποίας πολιτικός εποπτεούν είναι ο κ. Κοντονής, άλλοι Υπουργοί. Όχι πάντως φως και εδώ. Όχι σε όλα.

Γιατί; Έχετε να επιδείξετε μήπως επιτυχίες στην έρευνα της φοροδιαφυγής, στις λίστες, τις οποίες κραδαίνετε εδώ στην αρχή; Η Υφυπουργός σας έδωσε στοιχεία ότι δεν τα πάτε καλά -και ειδικά στο λαθρεμπόριο τσιγάρων δεν τα πάτε καθόλου καλά. Η ίδια η Υφυπουργός σας τα έδωσε. Εμείς δεν μπορούμε να τα ξέρουμε αυτά. Οι κυβερνήσεις ερωτώνται και απαντούν. Απήντησε, λοιπόν, στον κοινοβουλευτικό έλεγχο με αυτά τα επιχειρήματα. Δεν έχετε, λοιπόν, από πού να πιαστείτε.

Και εδώ που τα λέμε, είχατε ηθικό πλεονέκτημα, όπως καθέννας που ξεκινάει να κυβερνάει, ενώ δεν έχει κυβερνήσει. Ήσασταν σε μια συγκυβέρνηση στο «βρώμικο '89». Εκεί ήταν η Αριστερά για λίγο καιρό, αλλά δεν είχε ευθύνη για τη διοίκηση του δημοσίου, ενός δημοσίου που έχει προβλήματα. Αναγνωρίζονται με την ευκαιρία κάθε πτώχευσης εδώ και διακόσια χρόνια. Και όταν εποπτεύεις πολιτικά ένα κράτος με τόσα προβλήματα, λογικό είναι ως τον απολογισμό σου να υπάρχουν και μαύρες στιγμές και μαύρες σελίδες.

Εσείς ξεκινάγατε με μηδέν ρεκόρ στα θέματα που δεν τιμούν την πολιτική και μέσα σε δύομις χρόνια είστε μέχρι τον λαιμό. Μέσα σε δύομις χρόνια αρχίζετε και φοβάστε.

Και φοβάστε, γιατί; Γιατί δεν μπορείτε να απαντήσετε στα ερωτήματα που σας θέτει η Αντιπολίτευση -σε τελευταία ανάλυση είστε η Πλειοψηφία εδώ- στα ερωτήματα που σας θέτουν οι πολίτες, στα ερωτήματα που σας θέτει ο δημόσιος διάλογος. Σε δύομις χρόνια μέσα, φέρατε τα καλά δικά σας και τα πλεονεκτήματά σας να γίνονται μειονεκτήματα.

Σας λέει ο Ρέγκλιν τώρα ότι έχετε ζημιώσει το δημόσιο 100 δισεκατομμύρια ευρώ; Αν βγαίνουν και το λέγατε, ήταν η επιτομή της ποινικής ευθύνης των Υπουργών, αν λέγατε «ναι». Γι' αυτό λέτε για αυταπάτες.

Διαβάζουμε σήμερα το εξής: Ο «φοβερός» σύμβουλος του κ. Βαρουφάκη, που είναι σύμβουλος και του κ. Τσακαλώτου, -διαβάστε την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»- σας λέει σήμερα ότι είχατε έτοιμο δεύτερο νόμισμα;

Αυτό λέγεται, κύριε Υπουργέ της Δικαιοσύνης, που το ξέρετε καλύτερα από μένα, γιατί εποπτεύετε τη δικαιοσύνη, παραβίαση πληρεξουσιότητας -το 151. Είναι θέμα αυτό.

Μέσα σε δύομις χρόνια όλα αυτά; Εμείς δεν καταφάσκουμε υπέρ της α' ή της β' επιβαρυντικής για εσάς εκδοχής. Λέμε να εξεταστούν τα πράγματα. Εσείς λέτε όχι. Εδώ, έχουμε πολύ μεγάλες διαφορές, γιατί εμείς σε ό,τι μας παρουσιάστηκε είπαμε ναι.

Για να δούμε τώρα και την πορεία μας. Για να δούμε τι έχουμε να επιδείξουμε εμείς και τι εσείς στο ζήτημα που η πολιτεία έχει ευθύνη. Πώς οργανώνει τους θεσμούς της για να αντιμετωπίσει το μεγάλο πρόβλημα της διαφθοράς, που πάντα υπήρχε και δυστυχώς υπάρχει ακόμη; Προσπαθεί να κάνει αυτό που μπορεί.

Ο κ. Κωνσταντόπουλος στην ομιλία του κατέγραψε όλες τις

προσπάθειες διαφάνειας που έχει κάνει το ΠΑΣΟΚ. Δεν λέω η Δημοκρατική Συμπαράταξη, γιατί αφορά τη θητεία μας ως κυβερνώντος κόμματος. Αφήστε τώρα να σας πω εγώ κάτι που έπρεπε να έχετε ενημερώσει τον Πρωθυπουργό σας και όχι να τον αφήνετε να λέει εδώ αυτά που είπε τον Μάρτιο, όταν συζητούσαμε για την προανακριτική.

Το 2001, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έγινε η αναθεώρηση του Συντάγματος, όπου η λεγόμενη «κοινοβουλευτική παραγραφή» αυξήθηκε κατά ένα χρόνο, έγινε περισσότερη. Από τότε ήταν μόνο ένας χρόνος, μία σύνοδος της Βουλής; Από τους νόμους που εφάρμοσαν το Σύνταγμα του 1864. Και το 2006, είχα πάρει με τον κ. Μητσotάκη, Βουλευτές τότε της Β' Αθηνών, την πρωτοβουλία να αναθεωρηθεί το άρθρο 86 στην αναθεώρηση Κώστα Καραμανλή. Και υπογράψαμε μόνο δώδεκα Βουλευτές και χρειάζομασταν πενήντα Βουλευτές, για να μπει στον δημόσιο διάλογο. Υπήρχε Βουλευτής αυτής της Αριστεράς «Μαδούρο» εκεί, της σημερινής δηλαδή πλειοψηφίας; Κανένας. Και είχαμε απευθυνθεί κι έλεγαν «όχι, εμείς δεν μπορούμε να υπογράψουμε». Δεν αναφέρομαι στο Κομμουνιστικό Κόμμα, γιατί η αρχή του είναι πάγια, να μην υπογράφει τέτοιου είδους πρωτοβουλίες άλλων κομμάτων.

Το 2001, λοιπόν, αυξήθηκε η δυνατότητα της Βουλής να διώκει Υπουργούς. Το 2003 έγινε ο ν.3146, ο οποίος διαχώριζε, συνάδελφοι, με ρητό τρόπο κι έλεγε: «Τα αδικήματα που είναι υπουργικά...» -που κάνει ένας Υπουργός δηλαδή όταν διοικεί, όπως είναι η απιστία και η παράβαση καθήκοντος- «...είναι άλλα από τα αδικήματα που κάνει ένα πρόσωπο, που ενώ είναι Υπουργός κάνει ένα έγκλημα εξ αμελείας», λόγου χάριν με το αυτοκίνητό του. Το διέκρινε με τρόπο κατηγορηματικό το άρθρο 3 του νόμου εκείνου.

Κι επειδή αυτό δεν έφτανε, εμείς -ο Πετσotάλνικος το έκανε αυτό- με τον Βενιζέλο, Παπαϊωάννου, Καστανίδη, το 2011 -αυτό ακούστε το, γιατί έχει ενδιαφέρον και για τους Βουλευτές- κάναμε μια τομή. Το 2011 είπαμε, γενικός γραμματέας, ειδικός γραμματέας του Υπουργείου, Βουλευτής και Υπουργός -εδώ είναι επανάληψη- όταν κάνει αδικήμα εκτός της άσκησης καθηκόντων του, αποτελεί θέμα της κοινής ποινικής δικαιοσύνης. Ο φυσικός του δικαστής είναι ο κοινός δικαστής, κοινός για όλους τους πολίτες, καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιος. Αυτό είπαμε.

Και ήρθε η νομολογία στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου, πρώτη απόφαση Αρείου Πάγου, πρώτο βούλευμα 1-2012, επί κυβερνήσεως Παπαδήμου, για μια υπόθεση που ξεκινήσαμε εμείς για τον κ. Τσοχατζόπουλο, να πει ότι για το ξέπλυμα καμμία αρμοδιότητα δεν έχει η Βουλή. Έτσι έγινε η δίωξη και τελικά οι δίκες του κ. Τσοχατζόπουλου. Αυτά κλείνουν για τον νομικό μας πολιτισμό το 2012. Και είναι προσφορά μιας παράταξης που δεν μιλάει για τη διαφάνεια για να βρίσει τον αντίπαλο, όπως κάνετε εσείς, αλλά για να βρει θεσμούς υπερασπιστικούς, προασπιστικούς της διαφάνειας.

Και σε αυτές μας τις απόψεις, η επιστήμη, Συμεωνίδου-Καστανίδου, Φελουτζής, Αναγνωστόπουλος, Μαργαρίτης, ομοφωνούν ότι όσα σας λέω είναι έτσι όπως σας τα λέω. Και για την ποιότητα των ονομάτων που ανέφερα, ρωτήστε τον κ. Παρασκευόπουλο να σας επιβεβαιώσει. Είναι καθηγητές του ποινικού δικαίου και γράφουν οι άνθρωποι αυτά, τα οποία με τον α' ή β' τρόπο κι εμείς οι νομικοί, ανεξαρτήτως κομμάτων, σας λέμε σήμερα στη Βουλή.

Τι σημαίνει, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «ξέπλυμα»; Σημαίνει ότι ο φυσικός δικαστής αυτού που κατηγορείται γι' αυτό είναι ο δικαστής όλων των πολιτών. Και αν του στερήσεις τον φυσικό του δικαστή, προσβάλλεις το άρθρο 8 παράγραφος 1 του Συντάγματος περί φυσικού δικαστή, το άρθρο 20 παράγραφος 1 για την προστασία από τα δικαστήρια των ανθρώπων και φυσικά το άρθρο 6 παράγραφος 1 της συνθήκης της ΕΣΔΑ.

Τι έπρεπε να γίνει, λοιπόν; Μιλάω ακόμη νομικά. Έπρεπε η δικαιοσύνη να καταγράψει την καταφανή παραγραφή -εφτασύννοδη- για την απιστία και να συνεχίσει απρόσκοπτα την έρευνα για το ξέπλυμα. Αυτό έπρεπε να κάνει. Τι έκανε; Έστειλε το φάκελο εδώ. Αφού έστειλε τον φάκελο εδώ, κατά τη γνώμη μου κακώς, αλλά ευσταθεί και η άποψη που λέει ότι όταν αποστέλλεται ο φάκελος στη Βουλή, η Βουλή πρέπει να τον ερευνήσει. Συμφωνώ με τους συναδέλφους που είπαν ότι έπρεπε να τον δει η

Ολομέλεια και να συνεδριάσει η προανακριτική επιτροπή. Συμφωνώ με αυτό. Αφού έτσι έκρινε η δικαιοσύνη, η Βουλή δεν μπορούσε να το αποφύγει ή να το αποφασίσει ο κ. Βούτσος αυτό. Έπρεπε να οργανωθούμε για να το απαντήσουμε. Αλλά αρκούσε μία συνεδρίαση, όπως είπε νομίζω ο προλαλήσας συνάδελφος, ο κ. Γεωργαντάς. Αρκούσε μία συνεδρίαση, όχι αυτό το πράγμα το οποίο έγινε.

Τι έγινε; Πάμε τώρα πολιτικά. Όσα σας είπα αφορούσαν το νομικό σκέλος. Είναι χειρότερα τα πολιτικά από τα νομικά.

Ενώ όλα αυτά είναι έτσι, κρατάτε τρεις μήνες την επιτροπή. Κάνει οκτώ συνεδριάσεις, δύο για τα διαδικαστικά στην αρχή, τρεις για το πόρισμα στο τέλος και τρεις ενδιάμεσες για να χυθεί το φως, που χύθηκε φως και όλα τα είδαμε. Τι είδαμε; Ξέρετε τι κάναμε; Ζητάγαμε γνωστά έγγραφα από τη δικαιοσύνη, που τα είχε η δικαιοσύνη, να τα στείλει και σε μας να τα επισκοπήσουμε.

Κι ενώ αυτό γινόταν και χάναμε χρόνο, για να μην έρθετε εδώ κι εκτεθείτε, δυο βδομάδες μετά τη συνεδρίαση περί προανακριτικής να λέτε: «Τελειώσαμε», κρατήσατε για να κάνουμε τρεις συνεδριάσεις αυτή την επισκόπηση. Και μάλιστα συνεδριάσεις, όχι δύο και τρεις την εβδομάδα, αλλά μία κάθε δεκαπέντε μέρες. Γνωστά πράγματα τα κοιτάγαμε κι εμείς για να τα δούμε. Όχι για να τα δούμε, αλλά και για να μην εκτεθείτε και για να μην κάνετε παρέλαση τα επιχειρήματα που κάνατε κοιτώντας εμάς και πώς θα μας κάνετε κακό. Λες και δεν έχει όλη αυτή η ιστορία των μομφών εναντίον μας εξοφληθεί στα χρόνια που πέρασαν με όλα όσα έχουν γίνει και δεν θέλω να τα επαναλάβω.

Είπε δε ο Πρωθυπουργός ότι σε αυτή την επιτροπή –έλεγε τον Μάρτιο- θα ακουστούν όλα. Και μετά καταλήξατε στην πρώτη κιόλας συνεδρίαση να λέτε αυτά που μας είπατε και σήμερα εδώ και κρατήσατε τρεις μήνες την επιτροπή ανοιχτή. Είναι παρανομία αυτή, στέρηση φυσικού δικαστή.

Και ταυτόχρονα η δικαιοσύνη με προσχηματικό τρόπο έκανε κι εκεί έρευνα. Πηγαίναμε δυο παράλληλες παρανομίες. Συγχαρήτρια για τον σεβασμό στους θεσμούς!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Επιτρέπεται αυτό από τον νόμο που ψηφίσατε κι εσείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ωστόσο, τα μπερδέψατε και είχατε εκτεθεί.

Έχω ένα κείμενο εδώ από διαρροή σας στην εφημερίδα «Ελευθερία του Τύπου» από τις 4 Απριλίου. Στο ρεπορτάζ των εφημερίδων -δεν είναι η μόνη- ο κ. Λυκουρέζος, κοινοβουλευτικός, γράφει ότι η προανακριτική κλείνει κι αυτό το φιάσκο θέλατε να αποφύγετε με όλα όσα κάνατε μετά.

Και με αυτά που κάνατε, δεν είναι μόνο ότι δεν υπογράψατε την πρόταση αναθεώρησης του άρθρου 86 του Συντάγματος που είχαμε κάνει δώδεκα Βουλευτές το 2006-2007. Είστε -με τον τρόπο που ζείτε και φέρεστε μέσα στη Βουλή- και το επιχείρημα των αντιπάλων της αναθεώρησης του άρθρου 86.

Εγώ προσωπικά είμαι από αυτούς που είναι φανατικοί υποστηρικτές της κατάργησης του 86 και με εμπράγματο τρόπο, όχι με θεωρίες. Όταν, όμως, βρίσκεις ανθρώπους που είναι ενάντια σε αυτό, σου λένε: «Κοίτα τι κάνουν τώρα αυτοί. Αυτοί επειδή είναι πλειοψηφία στη Βουλή, μαγειρεύουν ό,τι θέλουν και γι' αυτόν τον λόγο μην αλλάξετε τη διάταξη». Αυτή είναι η αντίθετη επιχειρηματολογία.

Αναζητώ παραδείγματα σε πρακτικές και οι πρακτικές είναι αυτές εδώ. Ακούστηκαν πράγματα τα οποία όχι μόνο έχουν θεσμικό αντίλογο, ακόμη και για τον κ. Παπαντωνίου, αλλά είναι εξωφρενικά ως τάχα ανακαλύψεις της προανακριτικής επιτροπής.

Και όλα αυτά για να δικαιολογηθεί ένα κόμμα που έκανε λάθος και εξέθεσε και τον Πρωθυπουργό του, που ακόμα και για τα κανάλια μιλούσε ότι θα μεταδίδει τη τηλεόραση και το αρνηθήκατε ως πλειοψηφία της επιτροπής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε. Είμαστε στα δεκαπέντε λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, διατυπώσαμε το σκεπτικό μας με αυτά τα επιχειρήματα ως αυτοτελές σκεπτικό στο κοινό πόρισμα. Το πόρισμα των πέντε κομμάτων έχει ένα σκεπτικό που

το διαμορφώνουν ο ΣΥΡΙΖΑ με τη Νέα Δημοκρατία, νομίζω και η Ένωση Κεντρώων και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, στο τελευταίο κομμάτι του οποίου υπάρχουν τα επιχειρήματα που εξέθεσα και καταλήγουμε και τα πέντε κόμματα στο εξής:

Πρώτον, σε ό,τι αφορά το θέμα της απιστίας υπάρχει καταφανής απόσβεση της προθεσμίας της Βουλής να διατάξει ποινική δίωξη και αυτό έχει συντελεστεί από την προηγούμενη δεκαετία. Έχουν μεσολαβήσει επτά περίοδοι της Βουλής. Συμφωνούμε σε αυτό.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το θέμα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, φυσικός δικαστής είναι η τακτική Ποινική Δικαιοσύνη και ο φάκελος διαβιβάζεται εκεί. Κακώς κρατήθηκε εδώ τρεις μήνες για να κάνουν παρέλαση τα επιχειρήματά σας που δεν πιάνουν πια.

Και τρίτον, για τους τυχόν συμμετοχούς, αυτά τα οποία είπαμε. Αυτό το ψηφίζουμε και θα ψηφίσουμε με αυτόν τον τρόπο και στην ψηφοφορία στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Κλείνω με μια φράση.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Μη βιάζεστε, συνάδελφοι. Η διαδικασία έχει τα θέματά της. Θα πρέπει να είστε ανεκτικοί στο να ακουστεί ο αντίλογος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, εντάξει, αλλά έχει περάσει πολύ ο χρόνος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας παρακαλώ.

Θέλω να κλείσω με μια πολιτική φράση. Είστε τελειωμένοι, πολιτικά τελειωμένοι.

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η χώρα, τώρα που έφυγε από τη δήμευση διαπραγμάτευση που κατέληξε στο φιάσκο που κατέληξε, έχει στην επικαιρότητα τα θέματα τα επιμέρους, που αφορούν την παιδεία, τα απορρίμματα και όλα αυτά. Μόνη λύση στα προβλήματα του ελληνικού λαού είναι οι εκλογές. Όταν θα γίνουν, θα πάρετε το ποσοστό μέσα στη Βουλή που θα ανταποκρίνεται σε αυτό που λένε οι πολίτες για εσάς: Είστε μειοψηφία και κάνετε την πλειοψηφία στηριγμένοι στα αποτελέσματα τριών ετών πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ)

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ο κ. Ξυδάκης έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να κάνω μερικές παρατηρήσεις μετά από αυτές τις ατέλειωτες οκτώ συνεδριάσεις της ειδικής εξεταστικής επιτροπής.

Πρώτη παρατήρηση. Θέλω να αποδώσω όλη την τιμή και τον σεβασμό στους συναδέλφους σε αυτήν την Αίθουσα που είναι νομικοί, για τις γνώσεις τους, γι' αυτό που προσφέρουν κάθε μέρα και γι' αυτό που πρόσφεραν και σε αυτήν την επιτροπή, η οποία απαιτούσε νομικές γνώσεις. Και νομίζω ότι η Πλειοψηφία, η Συμπόλιτευση, φρόντισε να προικίσει αυτήν την επιτροπή με έναν από τους επιφανέστερους καθηγητές Νομικής του Ποινικού Δικαίου στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, τον συνάδελφο Νίκο Παρασκευόπουλο, ως επικεφαλής της επιτροπής και με συνολικά επτά-οκτώ καλούς νομικούς απ' όλες τις παρατάξεις μέσα σε μια επιτροπή, η οποία δούλεψε, χωρίς αντεγκλήσεις, χωρίς φωνασκίες. Σχεδόν όλες αυτές οι λίγες, κατά τη γνώμη μου, συνεδριάσεις έγιναν σε ένα κλίμα συνεργασίας και καταλλαγής.

Αυτό, όμως, που βλέπουμε τώρα είναι ότι το όποιο κλίμα διαμορφώθηκε στην Ολομέλεια όπου ψηφισαν όλοι τη συγκρότηση της ειδικής επιτροπής και ό,τι διημιέφθη μέσα στην εργασία της επιτροπής, κατά τις εργασίες της επιτροπής, έρχονται εδώ τώρα οι ίδιοι οι συνάδελφοι ή και κάποιοι άλλοι που δεν συμμετείχαν και διαδραματίζεται ένα θέατρο. Τι ακούμε για δίκες της Μόσχας, τι για απειλές ολοκληρωτισμού.

Θα είχα να πω ότι από την ηρεμία και τη σοβαρότητα στη διάρκεια της επιτροπής, μετατρέπουμε την Ολομέλεια σε Δελφινάριο, σε μια επιθεώρηση όπου περισσεύει η δημαγωγία και η δημοσκοπία και, κατά τη γνώμη μου, περισσεύει μαζί με τον θεατρισμό ένας λεγκαλισμός, μια τυπολατρία, η οποία μας οδηγεί να ξεχάσουμε ότι είμαστε Βουλευτές, ότι έχουμε εκλεγεί, ότι εκπροσω-

πούμε έναν λαό, ο οποίος υποφέρει επί οκτώ έτη συναπτά, ότι μιλάμε για έναν λαό που έχει χάσει την εμπιστοσύνη του στις διαδικασίες του κοινοβουλευτισμού και της δημοκρατίας. Έτσι καταγράφεται στις δημοσκοπήσεις. Εισ τον πάτο της εικόνας βρίσκονται το πολιτικό σύστημα, το πολιτικό προσωπικό και τα μαζικά μέσα ενημέρωσης.

Και αντί να αποδείξουμε, όπως είτε και ο Πρόεδρος της Βουλής, ότι η Βουλή τελεί εν διαρκή εγρηγόρσει, σε διαρκή επαγρύπνηση και ότι το 2017 σε αυτόν τον πληγωμένο λαό, σε αυτή τη λαβωμένη χώρα το πρώτιστο χρέος μας -επειδή είμαστε αιρετοί- είναι να υπερασπιστούμε την τιμή και το κύρος και του Κοινοβουλίου και της δημοκρατίας, αντί να αποδείξουμε ότι το πρώτιστο μέλημά μας είναι να δώσουμε το έμπρακτο παράδειγμα της δικής μας στάσης, της δικής μας πράξης για τον φρονηματισμό και την εμπύχωση αυτού του λαού που υποφέρει, αντί να πούμε ότι το πρώτο πολιτικό μας παράδειγμα, το πρώτο μας πολιτικό χρέος είναι να αποκαταστήσουμε τις σκιές που βαρύνουν πρόσωπα που υπήρξαν Υπουργοί και Βουλευτές και πέφτει πάνω τους η σκιά ότι εχρηματίστησαν, ότι δεν έδρασαν υπέρ του δημοσίου συμφέροντος, εμείς είτε λεγκαλίζουμε και βρίσκουμε τις λεπτομέρειες είτε ερχόμαστε στην Ολομέλεια και παίζουμε αυτή την κακόγουστη αθηναϊκή επιθεώρηση.

Με αυτόν τον τρόπο ποδοπατάμε και την ψήφο μας στην Ολομέλεια, για να συσταθεί η επιτροπή και το πολιτικό μας χρέος να δίνουμε σήματα στον ελληνικό λαό, να υπερασπιζόμαστε το κράτος δικαίου και να δίνουμε και ένα μήνυμα στους δικαστές να επιταχύνουν, να διερευνούν, να είναι θερμοί, να μην πηγαionoφέρουν τους φακέλους.

Νομίζω ότι αν κρατήσουμε κάτι από αυτή τη σημερινή -μάλλον ανιαρή και κουραστική- συνεδρίαση, που θα έπρεπε να είναι πιο ειλικρινής, πιο μεστή και με έναν τόνο αυτοκριτικής από όλες τις πτέρυγες, θα είναι αυτό που ομολογούν όλοι και όταν βγούμε από αυτή τη συνεδρίαση, πάλι θα το ξεχάσουμε, η αναμόρφωση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, το άρθρο 86, το οποίο παγίδευσε και την επιτροπή και την Ολομέλεια και παγιδεύει διαρκώς τον πολιτικό κόσμο.

Δεν είναι δυνατόν από τυχαίες διασταυρώσεις, από λίστες οι οποίες καταφθάνουν στην Ελλάδα με διπλωματικούς χειρισμούς να διαπιστώνεται το τεράστιο κενό που υπάρχει στους ελεγκτικούς μηχανισμούς του πολιτικού, του δικαστικού συστήματος, σε όλα τα συστήματα της πολιτείας.

Τυχαία βρέθηκε, ελεγχόμενος για το «πόθεν έσχες» ο Γιάννος Παπαντωνίου και καταδικάστηκε από τη λίστα «Λαγκάρντ» -η οποία ονομάστηκε «Λαγκάρντ», διότι παρενεβλήθη η διπλωματική συνεργασία Ελλάδας και Γαλλίας- από τη λίστα «Μπόργιανς», που πάλι μια κυβέρνηση ενός κρατιδίου την έδωσε στην Ελλάδα. Το τυχαίο οδηγεί σε αυτά τα ευρήματα.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μην καταχραστώ όλο τον χρόνο μου.

Πολλοί συνάδελφοι και από τη Συμπολίτευση και την Αντιπολίτευση εν μέρει μίλησαν με αυτή την αναγκαία νηφαλιότητα.

Κάνω μια έκκληση να σταματήσει η υποκρισία. Όλη η σημερινή συνεδρίαση σφραγίζεται από υποκρισία, ότι δήθεν η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ συστήνει εξεταστικές επιτροπές αχρείαστες, ότι δήθεν δεν μπορούμε να βρούμε τίποτα, ότι δήθεν δεν θα βρούμε τίποτε ποτέ. Μας παρακολουθούν Έλληνες πολίτες. Μας παρακολουθεί ο πολίτης μιας λαβωμένης δημοκρατίας. Η αξιοπιστία του πολιτικού κόσμου βρίσκεται στο ναδίρ, σε πρωτοφανή χαμηλά σε όλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης, της Γ' Ελληνικής Δημοκρατίας.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, αυτή την υποκρισία. Ας αφήσουμε τις κραυγές περί Βενεζουέλας και λαϊκισμού και ολοκληρωτισμού. Ας γίνουμε πιο σοβαροί. Οι άνθρωποι που μας παρακολουθούν είναι πιο αγωνιώδεις, πιο ουσιώδεις και περιμένουν άλλα πράγματα από εμάς.

Ας αρθούμε στο ύψος των ιστορικών περιστάσεων, της ιστορικής περιπέτειας που περνάει η χώρα μας και ας παραδεχθούμε -και όλοι έχουν ευθύνη σε αυτό, άλλη περισσότερη, άλλη λιγότερη- ότι η χώρα δεν έφθασε στη δοκιμασία της οικονομικής και πολιτικής χρεοκοπίας και στην κοινωνική δοκιμασία σε έναν δρόμο που ήταν στρωμένος με ρόδα και κρίνα και αγγέλους ούτε τη δεκαετία του 1990 ούτε τη δεκαετία του 2000. Υπάρχουν πρό-

σωπα, υπάρχουν μηχανισμοί οι οποίοι έπαιξαν ρόλο, οι οποίοι σχεδίασαν την πορεία της χώρας, οι οποίοι ανέλαβαν ρίσκα.

Κανείς από αυτούς δεν αναλαμβάνει καμμία ευθύνη. Όλοι κουνούν το δάχτυλο σε ποιους; Σε μία κυβέρνηση που ανέλαβε μια χώρα ως ερειπιώνα. Όλοι μαζί, όμως, θα βγούμε από τον ερειπιώνα. Όλοι μαζί έχουμε ευθύνη. Ο θεατρινισμός και η μετατροπή της Αίθουσας σε πεδίο ρεβανσισμού και γελοίας, πικρής αυτοδικαίωσης ανθρώπων, που θα έπρεπε να ζητήσουν μία συγγνώμη και να προχωρήσουμε όλοι μαζί, δεν έχουν τόπο.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Καβαδέλλας έχει τον λόγο για επτά λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας το πόρισμα της ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής που προέβλεπε τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Είναι ένας βαρυσήμαντος τίτλος.

Καλείται, λοιπόν, η ειδική επιτροπή της Βουλής να υποβάλει πόρισμα. Πότε; Όταν οι πράξεις για το αδίκημα της απιστίας έχουν ήδη παραγραφεί. Αυτό συζητήσαν και στους διαδρόμους και στο κυλικείο. Ήξεραν όλοι ότι υπάρχει ήδη παραγραφή. Ασφαλώς και χρειάστηκε να συσταθεί αυτή η επιτροπή, εφόσον η δικαιοσύνη παρέπεμψε τον φάκελο στη Βουλή.

Σας κατηγορούμε, όμως, γιατί ανεβάσατε πολύ ψηλά τον πήχη. Δημιουργήσατε την εντύπωση στον απλό πολίτη που δεν γνωρίζει πολλά πράγματα, ότι είστε οι κυνηγοί των Υπουργών που έβαλαν το χέρι στο μέλι. Για κάποιους η δικαιοσύνη κινείται γρήγορα όταν βολεύει κάποιες καταστάσεις, για κάποιους αργά και για κάποιους πάρα πολύ αργά, εξαιρετικά αργά.

Τι θα γίνει, για παράδειγμα, με την υπόθεση Τσουκάτου; Έχω να ακούσω πολλά χρόνια για τον κ. Τσουκάτο που έβαζε και έβγαζε εκατομμύρια μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Ποιος τα παρελάμβανε; Τι έγιναν αυτά τα χρήματα; Πού χρησιμοποιήθηκαν; Το σίγουρο είναι ότι η εντύπωση του κόσμου και της εντύπωση η δική μου είναι ότι υπάρχει μια πολιτική συγκάλυψη, υπήρχε και, αν δεν την πατάσουμε, θα υπάρχει στον αιώνα τον άπαντα.

Παραδείγματος χάριν, στην εξεταστική επιτροπή του 2004 ο κ. Βενιζέλος είχε βγάλει ένα απόφθεγμα, είχε πει ότι οι λογαριασμοί του κ. Τσοχατζόπουλου ήταν αριθμοί τηλεφώνων, ότι είναι απλά τα πράγματα. Στην εξεταστική επιτροπή του 2004 όλα εκρίθησαν καλά και βεβαίως αργότερα αποδείχθηκε το αντίθετο, ότι αυτά τα νούμερα αφορούσαν τραπεζικούς λογαριασμούς. Τότε η Νέα Δημοκρατία είχε καταγγείλει αυτές τις συμβάσεις. Όταν, όμως, ήρθε η ώρα να κυβερνήσει, τις συνέχισε. Τότε ήταν και ο κ. Σπηλιωτόπουλος χειριστής των θεμάτων αυτών και ο κ. Βενιζέλος, παρεούλα.

Ένα άλλο «πάρτι» γινόταν με τα αντισταθμιστικά οφέλη. Παρουσιάζονταν ως δώρο. Ως εκ τούτου υπόκειντο σε περιορισμένο έλεγχο. Έτσι, ενώ το τίμημα της βασικής παραγγελίας ανέβαινε λόγω των αντισταθμιστικών αυτών ωφελημάτων, ζημιωνόταν το ελληνικό δημόσιο. Παρέχονταν αντισταθμιστικά οφέλη, που ουσιαστικά τα πληρώναμε σε υψηλότερη τιμή από την αξία τους. Μερικές φορές περιλάμβαναν υλικό το οποίο ήταν μη συμβατό ή ήταν κατώτερης ποιότητας ή ληγμένο. Εκεί δεν υπήρχε έλεγχος, γιατί ήταν και καλά το δώρο. Οπότε από εκεί έβγαιναν οι μίζες. Πήγαιναν στις παράκτιες εταιρείες και από εκεί υπήρχε τροφοδοσία προς τους πολιτικούς και προς τους άλλους μεσάζοντες. Αυτά τα μαθαίνουμε σήμερα γιατί απεκρύβοντο επιμελώς τόσα χρόνια.

Ο κ. Παπαντωνίου και η σύζυγός του διέθεταν συνολικά σαράντα έξι τραπεζικούς λογαριασμούς με τεράστια ποσά, τα οποία βεβαίως δεν μπόρεσαν να αιτιολογήσουν. Ελάμβαναν δάνεια, προέβαιναν σε αγοραπωλησίες ακινήτων με εικονικές αξίες.

Με τις προαναφερόμενες αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών ο Ιωάννης Παπαντωνίου -ο Γιάννος, όπως θέλει χαριτωμένα να τον

λέμε, με δύο «ν» προφανώς- και η σύζυγός του εκρίθησαν ένοχοι για το ότι ο μεν πρώτος από αυτούς υπέβαλε με πρόθεση και σε γνώση του ανακριβή δήλωση περιουσιακής κατάστασης, πόθεν έσχες, για τα οικονομικά έτη από το 2008 έως το 2010, η δε δεύτερη από αυτούς, η κ. Παπαντωνίου, παρέσχε από πρόθεση άμεση συνδρομή στον πρώτο κατά τη διάρκεια και στην εκτέλεση της παραπάνω πράξης. Αυτό λέει η απόφαση του εφετείου. Καταδικάστηκαν δε σε πολυετείς ποινές φυλάκισης και σε χρηματικές ποινές.

Ο κ. Παπαντωνίου μάς έστειλε μια επιστολή και μας κουνά το δάχτυλο και το χέρι ότι τον δυσφημούμε. Δικαιολογημένα έχει αυτό το θράσος, γιατί πρακτικά, χάριν των χειρισμών των προηγούμενων κυβερνήσεων, είναι αθώος, φαίνεται αθώος εν πάση περιπτώσει.

Πάντως, αν επρόκειτο για σοβαρό και ευνομούμενο κράτος, ο κ. Παπαντωνίου θα είχε ήδη παραπεμφθεί, όταν αυτό ήταν δυνατόν, δηλαδή πριν παραγραφεί η υπόθεση, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 256 του Ποινικού Κώδικα περί απιστίας στην υπηρεσία, όπως ισχύει σήμερα, η οποία πράξη λόγω της ιδιότητάς του υποκειμένου, κατά την έννοια των άρθρων 13Α και 263Α του Ποινικού Κώδικα, ανάγεται και σε ιδιαίτερο έγκλημα, το λεγόμενο *delictum proprium*, κατά το ρωμαϊκό δίκαιο.

Έχουμε ένα πόρισμα που δεν δίνει απαντήσεις στον ελληνικό λαό. Είχαμε παρόμοιο πόρισμα και για τις δανειοδοτήσεις των κομμάτων και των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Μερικοί από τους συναδέλφους σήμερα ανέβηκαν στο Βήμα και μίλησαν περί ανέμων και υδάτων, διότι έκριναν ότι ουδεμία αξία έχει μια ενασχόληση με το ζήτημα, γιατί η μαφία των μίζων έχει τεράστια πλοκάμια και η πάροδος του αξιοποιούν των κατηγοριών ήταν γνωστή σε όλους μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τώρα, μετά το πόρισμα, θα μας βλέπει ο κ. Παπαντωνίου μετά της συζύγου του από την καρέκλα του και θα γελάει. Πάντως, ο κ. Παπαντωνίου και η σύζυγός του απέκρυπταν φορολογητέα ύλη 771.000 ευρώ.

Θα πω ότι ελπίζω και αχνοφαίνεται μια ελπίδα, αφού το πόρισμα της Βουλής θεωρεί ως λήξαν το ζήτημα εξαιτίας της παραγραφής, μήπως και κριθεί ένοχος ο κύριος αυτός, παραπεμπόμενος για το αδίκημα της νομιμοποίησης μαύρου χρήματος, δηλαδή εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώσατε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΒΑΔΕΛΛΑΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι θέμα τιμής για τον πολιτικό κόσμο -αυτό είναι σοβαρό που θέλω να πω- να δράσει αποφασιστικά και να καταργηθεί αυτός ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Πρέπει η προβλεπόμενη αναθεώρηση του Συντάγματος να αλλάξει το άρθρο 86 ή τουλάχιστον να τη τροποποιήσει και οι προθεσμίες να αμβλυνθούν. Αυτοκάθαρση ζητούμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κ. Παρασκευόπουλος έχει τον λόγο. Θα ακολουθήσει ως τελευταίος ομιλητής ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Καρράς και θα κλείσει ο κύριος Υπουργός. Μετά θα μπορούμε στην ψηφοφορία.

Ορίστε, κύριε Παρασκευόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, ζητώντας η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ τη σύσταση ειδικής επιτροπής για τη διερεύνηση ευθυνών του πρώην Υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου, εκπλήρωνε βέβαια υπόσχεση της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού, αλλά πάνω από όλα, ανταποκρινόταν σε ένα κοινωνικό αίτημα για την καταπολέμηση της διαφθοράς στη χώρα μας, της διαφθοράς η οποία συνδέεται με την πορεία της οικονομίας μας και την κρίση.

Η θέση μας, αταλάντευτη εξαρχής, ήταν ότι αυτή η καταπολέμηση δεν μπορεί παρά να γίνει με όρους κράτους δικαίου και με περισσότερη δημοκρατία.

Προκειμένου, λοιπόν, να προχωρήσουμε έτσι, έπρεπε να ξε-

περάσουμε συμπληγάδες, διότι το αίτημα αυτό είχε να αντιμετωπίσει δύο ακραία αντεπιχειρήματα.

Το ένα ήταν το επιχείρημα του αυταρχισμού της Ακροδεξιάς, γιατί η Ακροδεξιά χαρακτηρίζεται ακριβώς από την αντίληψη ότι με την αυτοματοποιημένη καταστολή και με τη βία λύνονται όλα τα προβλήματα. Το ένα ήταν, λοιπόν, το άκρο, ότι θα πρέπει να προχωρήσει, να ζητήσει η Κυβέρνηση «την κεφαλήν επί πύνακι» όλων όσων έχουν εμπλοκή σε οικονομικά σκάνδαλα. Η άλλη πλευρά φάνηκε εξαρχής ότι μάλλον δεν ευνοούσε αυτή την πορεία. Και πάντως χρησιμοποίησε εξαρχής, από την πρώτη ημέρα, αυτούς τους όρους, τους οποίους ακούσαμε εδώ και τους σχολίασαμε και ιδιαίτερα τους σχολίασε επιτυχώς και ο Πρόεδρος της Βουλής. Για παράδειγμα ο όρος «φιάσκο» ακούστηκε από την πρώτη ημέρα. Δεν ακούστηκε σήμερα στη Βουλή η λέξη «φιάσκο». «Ανθρακες ο θησαυρός» και «φιάσκο» ήταν όροι οι οποίοι ακούγονταν από την πρώτη ημέρα και συνόδευσαν τις εργασίες της επιτροπής. Βέβαια, αυτοί οι όροι ακριβώς όπως λέγονται, ορίζουν τον λαϊκισμό. Τον λαϊκισμό τον αποδίδει ο ένας στον άλλον.

Ας θυμηθούμε πάντως τι είπε κάποιος αμερόληπτος, κάποιος που είναι μακριά. Πρόσφατα -δημοσιεύτηκε και στον Τύπο- ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο Γιόγκλαντ, δημοσίως και επισήμως είπε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι ένα κόμμα λαϊκίστικο, είναι ένα κόμμα το οποίο σέβεται τα δικαιώματα και τους θεσμούς.

Ξέρετε, το μόνο δίπολο δεν ήταν αυτό. Υπήρχε και άλλο ένα δίπολο και αυτό φάνηκε σήμερα και είναι πιο πολύ νομικό. Τι έλεγε; Μία άποψη έλεγε: «Μα, αφού μας ήταν γνωστό από πριν ότι έχουμε να κάνουμε με απιστία, που εξαλείφθη το αξιόποινό της, και με ξέπλυμα χρήματος, για το οποίο είμαστε αναρμόδιοι, τι χρειαζόταν όλη αυτή η διαδικασία»; Αυτό έλεγε η μία πλευρά.

Και η άλλη άκρη τι έλεγε; Την ακούσαμε από το Ποτάμι. Έλεγε: «Δεν έπρεπε να σταματήσουμε εδώ. Δεν έπρεπε μόνο να γίνει η αρχική Ολομέλεια, μετά το πόρισμα και στη συνέχεια αυτή η Ολομέλεια. Έπρεπε να προχωρήσουμε στη δημιουργία ειδικού δικαστηρίου, συμβουλίου και μετά να αποφανθούμε». Δηλαδή να καταναλώσουμε ένα έτος εργασιών για να αποφανθούμε ότι είμαστε αναρμόδιοι, πράγμα το οποίο βεβαίως ήταν σαφές εξαρχής. Αυτό ήταν το άλλο άκρο.

Είναι δεδομένο και ίσως το περιμένατε να το ακούσετε από εμένα, ότι όταν σε χτυπούν από τα δύο άκρα, ή έχεις δίκιο ή είσαι κεντρώος. Εμείς δεν είμαστε κεντρώοι, είμαστε αριστεροί. Άρα έχουμε δίκιο. Λογικό είναι το επιχείρημα. Παρακολουθήστε το και θα το συνειδητοποιήσετε.

Τώρα ως προς τον τρόπο με τον οποίο προχωρήσαμε, να σας τον εκθέσω. Την άποψη ότι έπρεπε να περάσει από τη Βουλή η δικογραφία και να κριθεί από τη Βουλή και όχι να παραμείνει εξαρχής στη δικαιοσύνη η υπόθεση για το ξέπλυμα και την απιστία, πρώτα από όλα την είχε η εισαγγελία, η οποία έστειλε σε εμάς τις έξι δικογραφίες. Γιατί; Διότι θεώρησε ότι η Βουλή πρέπει αυτή να αποφασίσει για το αν είναι αρμόδια ή όχι.

Είχε δίκιο η εισαγγελία στην παρέμβασή της αυτή και στην επιλογή της αυτή, να στείλει τη δικογραφία στη Βουλή αν και αφορούσε απιστία και ξέπλυμα; Προφανώς και ναι. Και το επιχείρημα της εισαγγελίας, της δικαιοσύνης είναι απλό, από την ώρα που το άρθρο 86 λέει ότι η Βουλή ασκεί τη δίωξη, εφόσον οι πράξεις έχουν τελεσθεί κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων, η Βουλή είναι αρμόδια να δει εάν οι πράξεις έχουν τελεσθεί κατά την άσκηση των καθηκόντων ή όχι και να αποφανθεί θετικά ή αρνητικά.

Και ξέρετε γιατί είναι κρίσιμο αυτό να το γνωρίζουμε; Γιατί δεν είναι η πρώτη υπόθεση που θα περάσει. Και άλλες δικογραφίες θα έρθουν ή έχουν έρθει. Περνούν από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, φτάνουν στη Βουλή. Και η εισαγγελία προφανώς έχει την αντίληψη ότι όλες θα πρέπει να περνούν από εδώ και αν υπάρχει αναρμοδιότητα να γυρίσουν πίσω. Αυτό θα αντιμετωπίζουμε, γιατί, κατά το Σύνταγμα, ο φυσικός κριτής της αρμοδιότητας ή αναρμοδιότητας είναι η Βουλή.

Να σας πω τώρα πώς προχωρήσαμε. Αποφύγαμε τις ακραίες επιλογές, νομίζω, στη Βουλή. Η μία επιλογή θα ήταν: Αφού υπάρχει προφανής αναρμοδιότητα για τη νομιμοποίηση, σύμφωνα με

τη μέχρι σήμερα βιβλιογραφία –υπάρχει και άλλη άποψη, αλλά αυτό είναι που επικρατεί στη βιβλιογραφία-, και, σύμφωνα και με τη νομολογία στην υπόθεση Τσοχατζόπουλου, προφανές είναι ότι η αρμοδιότητα ανήκει στη δίωξη, ως αποστελλόταν αμέσως, ως αναδιαιβιζόταν η υπόθεση αμέσως προς τη δικαιοσύνη.

Ποιος θα το έκανε, δηλαδή; Το Προεδρείο της Βουλής θα έπαιρνε την ευθύνη χωρίς συζήτηση να επιλέξει τι θα γίνει, να αποστερήσει από άποψη το Κοινοβούλιο, την Ολομέλεια, και να στείλει τη Βουλή ή να τη βάλει στο ράφι στην περίπτωση στην οποία υπάρχει εξαίρεση του αξιοποιήσιμου; Όχι, βεβαίως. Έπρεπε να το φέρει στην Ολομέλεια.

Η Ολομέλεια έπρεπε να το δει αυτομάτως, την πρώτη ημέρα, και να μην κάνει μια στοιχειώδη διαδικασία διερεύνησης μέσω μιας επιτροπής; Το δεύτερο είναι το σωστό. Γιατί; Για να πούμε ότι είμαστε αναρμόδιοι για κάποιες πράξεις, πρέπει να ξέρουμε ποιος είναι οι πράξεις αυτές και τότε τελέστηκαν και με ποιον τρόπο τελέστηκαν, για να δούμε εάν συνδέονται ή όχι με κάποιες πράξεις άσκησης υπουργικών καθηκόντων. Επομένως έπρεπε να τα εξετάσουμε αυτά.

Επιπλέον, η Βουλή θα έπρεπε να έχει μια γνώμη τεκμηριωμένη. Όταν πρωτοτέθηκε εδώ στην Ολομέλεια το θέμα με τις δικογραφίες και η Ολομέλεια αποφάσισε τη δημιουργία του πορίσματος, οι Βουλευτές δεν είχαν δει τη δικογραφία. Θα παρασύρονταν ίσως εδώ από κάποιους συναδέλφους, οι οποίοι καλόπιστα θα ανέπτυσαν τη γνώση τους και τη γνώμη τους, εν όψει του ότι ήταν οι λίγοι αυτοί που είχαν δει τη δικογραφία. Όμως οι υπόλοιποι δεν θα είχαν άποψη.

Ακόμα και η σημερινή διαδικασία έδειξε πόσες άνοιες υπήρχαν. Υπήρχαν συνάδελφοι εδώ οι οποίοι δεν μπορούν να ξεχωρίσουν θεσμικά την προανακριτική επιτροπή από την εξεταστική. Καμμία σχέση η μία με την άλλη.

Η εξεταστική επιτροπή είναι προφανώς μια επιτροπή πολιτικής σκοπιμότητας και την αποφασίζουμε με κοινοβουλευτικό τρόπο. Όμως, οπωσδήποτε, είναι επιτροπή που απηχεί τη σκοπιμότητα της Βουλής να ερευνήσει ένα θέμα, το οποίο προφανώς είναι ευρύτερο, είναι συστημικό και για αυτό δεν μπορεί να το διερευνήσει η δικαιοσύνη μόνη της. Γιατί, αλλιώς, ο φυσικός κριτής όλων των σκανδάλων και των ελλειμμάτων είναι η δικαιοσύνη. Αυτό είναι η εξεταστική επιτροπή.

Η ποινική επιτροπή, η προανακριτική επιτροπή, αυτή η οποία οδηγήθηκε στο πόρισμα το οποίο είχαμε εδώ, έχει χαρακτηριστικά δικανικά και, κατά το Σύνταγμα και κατά τον Κανονισμό, δικάζει με τη διαδικασία που προβλέπεται για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης από το ποινικό δικαστήριο, δηλαδή από την εισαγγελία. Για αυτόν τον λόγο δεν μπορεί παρά να έχει κάποια χαρακτηριστικά, μεταξύ άλλων και η μυστικότητα των συνεδριάσεών της, όπως γίνεται σε κάθε ποινική επιτροπή.

Επομένως δεν έχει καμμία σχέση το ένα με το άλλο, ώστε να συμψηφίζονται εδώ τα θέματα και να ακούγεται στη Βουλή «αφού κάνατε εδώ προανακριτική, γιατί δεν κάνετε και εξεταστική». Είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, με τον τρόπο ο οποίος σας έχει ήδη εκτεθεί. Υπηρετήσαμε τη διαφάνεια. Ξέρετε γιατί; Διότι σήμερα υπάρχει ένα πόρισμα, το οποίο είναι δημόσιο και από το οποίο μπορεί κανείς να καταλάβει ποια έκταση είχε η ζημία του δημοσίου η οποία προκλήθηκε, ιδίως λόγω των πράξεων που συνδέονται με τα αντισταθμιστικά ωφελήματα. Δεν περιλαμβάνει διατυπώσεις που να δείχνουν αποχρώσεις ή σοβαρές -εν πάση περιπτώσει, για να το πω έτσι δημοτικά- ενδείξεις ενοχής του κρινόμενου και δεν προκαταλαμβάνεται η ενοχή του. Η ενοχή είναι κάτι το οποίο για να κριθεί χρειάζεται δίκη. Για να μιλήσουμε και για βάσιμες ενδείξεις ενοχής, χρειαζόμαστε δίωξη και προδικασία με συγκεκριμένες εγγυήσεις. Αυτό δεν το κάναμε. Τι κάναμε; Απλώς εντοπίσαμε ποιες είναι οι πράξεις. Με τις πράξεις ασχοληθήκαμε και όχι με την ενοχή.

Όμως και αυτό έφερε μια διαύγεια, μια διαφάνεια. Είδη εδώ η Βουλή –και πιθανώς βλέπουν και όσοι παρακολουθούν- ότι διαπιστώθηκε πως τελέστηκαν πράξεις οι οποίες είχαν σημαντικές συνέπειες σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος. Βεβαίως διαπιστώθηκε ότι τελέστηκαν και κάποιες πράξεις οι οποίες μοιάζουν με τυπικές, συνηθισμένες, γνωστές στα κυκλώματα αλλά

και στους νόμιμους χώρους -γιατί ο νόμιμος χώρος ελέγχει αυτές τις πράξεις-, τυπικές πράξεις «ξεπλύματος».

Αυτά προέκυψαν σήμερα εδώ και είναι όφελος το ότι προέκυψαν. Βεβαίως και το πόρισμα της επιτροπής νομίζω ότι έχει ξεπεράσει και τους δύο κινδύνους οι οποίοι θα μπορούσαν να υπάρξουν από τη διερεύνηση αυτή. Ποιοι είναι οι κίνδυνοι; Ο ένας είναι να χαθεί κάτι λόγω μιας καθυστέρησης. Δεν συνέβη αυτό. Ό,τι χάθηκε, χάθηκε λόγω της καθυστέρησης να έρθουν οι εισαγγελίες εδώ. Η επιτροπή μας προχώρησε με την καλύτερη δυνατή ταχύτητα.

Δεύτερον, το άλλο πρόβλημα το οποίο υπάρχει οδηγεί πολλές φορές σε ατιμωρησία οικονομικών σκανδάλων. Προσέξτε το αυτό, γιατί το φαινόμενο είναι διεθνές και όχι μόνο ελληνικό. Είναι κατ' εξοχήν διεθνές.

Πώς ξεφεύγουν πολλοί από τις ευθύνες οι οποίες διερευνώνται; Μένουν στις δικογραφίες κάποια ελαττώματα, κάποια τυπικά προβλήματα, υπάρχουν κάποιες πραγματογνωμοσύνες, οι οποίες δεν έχουν έγκυρα τυπικά στοιχεία, υπάρχουν κάποιες μεταφράσεις που λείπουν κι όταν φτάνει η υπόθεση στο τέλος, τότε υπάρχει μια απαλλαγή, λόγω της τυπικής έλλειψης η οποία προϋπήρχε. Για αυτό και προσέξαμε, όσο μπορούσαμε, νομικά να ακολουθήσουμε αυτό ακριβώς το οποίο το Σύνταγμα υπαγορεύει.

Πραγματικά, όπως και ο κ. Παπαφιλίππου, έτσι κι εγώ παραξενεύομαι πολύ να ακούω μέλος της επιτροπής να λέει σήμερα εδώ ότι η κρίση μας δεν ήταν σύμφωνη με το Σύνταγμα. Κάνουμε ό,τι ακριβώς λέει το Σύνταγμα.

Το Σύνταγμα μας κάλεσε να εξετάσουμε εάν έχουμε αρμοδιότητα. Λέει ότι η Βουλή έχει αρμοδιότητα εάν οι πράξεις έχουν τελεστεί κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων. Αυτό ακριβώς εξετάσαμε, αυτό βρήκαμε, έτσι αποφαινόμαστε καθαρά και με πιστή εφαρμογή των ρυθμίσεων του Συντάγματος και της συνταγματικής ρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν έχω πολλά να σας πω, διότι οι συνάδελφοι οι οποίοι προηγήθηκαν μίλησαν εκτενώς. Εγώ θέλω να πω ότι η ελληνική κοινωνία ενδιαφέρεται ιδιαίτερα για τις υποθέσεις διερεύνησης σκανδάλων και ιδιαίτερα για τις υποθέσεις που αφορούν ευθύνες πολιτικών, διότι εδώ εισάγεται και ένα αίτημα γλιτώστεται ένα αίσθημα ισότητας το οποίο υπάρχει στην ελληνική κοινωνία. Το αίτημα όλοι να είναι ίδιοι και να μην ξεφεύγουν από τον νόμο οι ισχυροί και να τιμωρούνται μόνο οι άνθρωποι οι οποίοι είναι φτωχοί ή, εν πάση περιπτώσει, είναι αφανείς.

Το ότι η ελληνική κοινωνία κινδυνεύει να εξοικειωθεί με καταστάσεις ανισότητας το είδαμε και προχθές, τη Δευτέρα. Να θυμίσω δύο περιστατικά. Το ένα είναι που αναφέρεται, κατά λάθος προφανώς, από τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι η ακροδεξιά στην Ελλάδα μόνο ένα θύμα έχει με δολοφονία, τον Παύλο Φύσσα, τον ηρωικό Παύλο Φύσσα, και να θυμίζει ο Ευκλείδης Τσακαλώτος ότι όχι, έχουμε και πρόσφυγες, οι οποίοι είναι θύματα της ακροδεξιάς. Τους ξεχνάμε, γιατί; Διότι δεν μας έρχονται στο μυαλό. Διότι στο μυαλό ίσως το δικό μας δεν είναι εξίσου ίσοι με αυτόν ο οποίος είναι Έλληνας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Στον Ευκλείδη Τσακαλώτο ανήκουν τα χειροκροτήματα, όχι σε μένα. Εκείνος το πρόσεξε και το θυμήθηκε. Βεβαίως, θέμα ισότητας είναι όταν έχουμε εισαγωγή δυόμισι τόνων ηρωίνης στη χώρα μας, πράγμα το οποίο δεν σημαίνει μόνο, όπως ειπώθηκε, ότι θα πεθάνουν ή θα αρρωστήσουν εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι. Τόση μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών σημαίνει και άλλα πολλά. Σημαίνει και έλεγχο της παραοικονομίας, σημαίνει και πίεση της γνώμης της αγοράς, σημαίνει και δημιουργία μηχανισμών και επιχειρήσεων ξεπλύματος, διότι βεβαίως αυτό το χρήμα θα μπει κάποια στιγμή στην αγορά, σημαίνει και δημιουργία στρατού μπράβων, οι οποίοι ελέγχουν και διάφορους χώρους.

Αυτό όλο, λοιπόν, ως το συγκρίνουμε λιγάκι -αυτό το οποίο δεν συζητήθηκε πολύ ούτε στη Βουλή ούτε στον Τύπο- με τη συζήτηση που γίνεται ή αν θέλετε με την αυστηρότητα που υπάρχει σε άλλες υποθέσεις, όπως για έναν μικροδιακινητή μιας μικρής ποσότητας ναρκωτικών -ο οποίος είναι και εξαρτημένος και τη

διακινεί- που τιμωρείται και ενδεχομένως τιμωρείται, όπως λέει ο νόμος. Όμως, δείχνει την ανισότητα. Άλλο παράδειγμα αποτελεί η γνωστή περιπέτεια της Ηριάννας, για την οποία έχουμε δεκατρία χρόνια φυλάκιση για κάτι το οποίο φαίνεται να είναι τόσο ελαφρύ.

Θα τελειώσω με έναν τρόπο που δεν τον περιμένετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω σε τρία δευτερόλεπτα, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη της επιτροπής. Ο κόσμος ο οποίος πιστεύει ότι η Βουλή δουλεύει μόνο με άγονες κομματικές αντιπαραθέσεις, ας μάθει ότι στην επιτροπή αυτή είχαμε διάλογο καλόπιστο, διάλογο δημιουργικό. Για τον λόγο αυτόν, θέλω να ευχαριστήσω τα μέλη της όλων των κομμάτων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κύριε Καρρά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΡΑΣ: Η πολύωρη σημερινή συζήτηση, κατά την αντίληψή μου, ανέδειξε μια θεσμική παραδοξότητα. Για να γίνω συγκεκριμένος, έχουμε τη διάταξη του Συντάγματος, το άρθρο 86, το οποίο φέρει ως χρόνο παραγραφής αποσβεστικής προθεσμίας ανάρρησης του δικαιώματος της Βουλής να ασκεί ποινική δίωξη την επόμενη σύνοδο από εκείνη που φέρεται να τελέσθηκε το αδίκημα.

Άκουσα πάρα πολλά από έγκριτους νομικούς, ότι η δικαιοσύνη, τα δικαστήρια, οι εισαγγελείς, οι ανακριτές θα παραπέμπουν στη Βουλή ποινικές δικογραφίες οι οποίες εγγίζουν πολιτικά πρόσωπα.

Βλέπουμε, λοιπόν, τώρα το εξής: Η ποινική παραγραφή των πολιτικών προσώπων, Υπουργών, Υφυπουργών, μελών της κυβέρνησης είναι ουσιαστικά μέχρι δεκαοκτώ το πολύ είκοσι τέσσερις μήνες, αλλά η παραγραφή των εγκλημάτων, είτε είναι πλημμέλημα είτε κακούργημα, είναι πέντε και δεκαπέντε χρόνια.

Πώς, λοιπόν, οι προθεσμίες αυτές θα συμπέσουν, ούτως ώστε να έχει επιληφθεί η τακτική δικαιοσύνη, είτε από πληροφορίες είτε από εγκλίσεις είτε από οποιονδήποτε άλλον τρόπο και να έχει ασκήσει την ποινική δίωξη ή να έχει κινηθεί ποινική διαδικασία; Θέλω να παρατηρήσω το εξής: Η προκαταρκτική εξέταση που γίνεται στην ποινική διαδικασία οδηγεί τη δικογραφία στη Βουλή.

Επομένως, ώπου να γίνει μια προκαταρκτική εξέταση -η οποία ειρλήσθη εν παρόδω ανεξάρτητα εάν είναι πολιτικά ή μη- πολιτικά πρόσωπα παίρνει τη σειρά της και περιμένουμε, έχουμε φτάσει στα δύο το πολύ έτη από την τέλεση του αδικήματος και έχουμε παραγραφή. Το παράδειγμα αυτό το έχουμε σήμερα όπως συζητήθηκε, με την εξής έννοια:

Μιλάμε για πράξεις του 2001, το 2014, ενδεχομένως του 1998 και λέμε ότι το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία, η παράβαση του άρθρου 256 έχει παραγραφεί. Ευλόγως έχει παραγραφεί κατά το Σύνταγμα, διότι βρισκόμαστε στην έβδομη, όγδοη ή περισσότερη περίοδο της συνόδου της Βουλής. Μήπως, λοιπόν, το Σύνταγμα συνειδητά παρέχει κάλυψη των πολιτικών προσώπων εις το διηνεκές; Μήπως, λοιπόν, είναι το προσώπειο της ασυλίας;

Έγινε πολλή συζήτηση για τροποποίηση του άρθρου 86. Δεν άκουσα, όμως, προτάσεις. Διαβάζοντας το Σύνταγμα, λέει ότι η Βουλή ασκεί τη δίωξη, δηλαδή την ποινική δίωξη, κατά Υπουργών, Υφυπουργών και μελών της κυβέρνησης. Αποκλείεται, λοιπόν, η άσκηση δίωξης από τον φυσικό δικαστή, από τον τακτικό δικαστή. Ποιος είναι ο τρόπος που θα ξεπεραστεί αυτό;

Βέβαια, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πρέπει η παραγραφή των πολιτικών προσώπων να συμβαδίζει -έστω και αν κρατήσει η Βουλή σε μια επόμενη συνταγματική Αναθεώρηση το ζήτημα της άσκησης ποινικής δίωξης-, να είναι ισότιμη, ισόχρονη με των λοιπών μη πολιτικών προσώπων. Εάν θέλετε, εδώ να πούμε ότι εκεί μόνο μπορεί να τηρηθεί η αρχή της ισότητας, διότι η σύντομη παραγραφή έχει ξεπεράσει τη σκοπιμότητα εκείνη η οποία την είχε θεσμοθετήσει από τον 18° και 19° αιώνα, ώστε να αποφεύ-

γονται προπετείς διώξεις ή πολιτικές διώξεις. Αυτά, λίγο πολύ, έχουν ξεπεραστεί σήμερα.

Επομένως σε μια επόμενη συνταγματική Αναθεώρηση θα πρέπει να σταθεί το ζήτημα εάν η Βουλή θα «ισοχρονίσει» την παραγραφή πολιτικών και μη πολιτικών προσώπων. Εγώ προσωπικά το θεωρώ απολύτως απαραίτητο, για να λέμε ότι τηρούμε και το άρθρο 4 του Συντάγματος, όπως και το άρθρο 7, έστω και υπό τη σημερινή τους διατύπωση.

Ένα επόμενο ζήτημα το οποίο θέλω να σχολιάσω σε σχέση με το πόρισμα της προανακριτικής επιτροπής -ήταν προκαταρκτική επιτροπή με πιο τεχνικό όρο και όχι προανακριτική επιτροπή- είναι ότι και εδώ έχω μια παρατήρηση για το δεύτερο σκέλος.

Ποιο είναι το δεύτερο σκέλος; Διαβιάστηκε στη Βουλή από τις δικτικές αρχές της τακτικής δικαιοσύνης και η πράξη της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Ορθώς ο κ. Λοβέρδος επικαλέστηκε απόφαση της ποινικής ολομέλειας του Αρείου Πάγου, που έχει λύσει το θέμα. Δεν ήταν γνωστό στους δικαστές ότι η νομιμοποίηση εσόδων είναι εγκλημαμα, αδίκημα, που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία της Βουλής; Πού βρισκόμαστε σήμερα; Στην αντίφαση.

Στέλνουν οι δικαστές στη Βουλή, λέει η Βουλή ότι είναι αναρμόδια, ακούγεται ότι ήδη έχει ασκηθεί κατά του φερόμενου υπεύθυνου-υπαίτιου η ποινική δίωξη και γυρίζουμε πίσω στην αρχή και έχουμε ένα κενό για να ασκηθεί εκ νέου δίωξη. Δεν νομίζω ότι θα ασκηθεί νέα δίωξη. Θα συνεχιστεί η προηγούμενη.

Νομίζω, λοιπόν, ότι η Βουλή είχε τη δυνατότητα να προασπίσει κατ' αρχάς το κύρος της. Ποια θα ήταν αυτή; Όταν ερχόταν η δικογραφία, μπορεί να έκαναν ένα σφάλμα οι δικαστές. Τα σφάλματα είναι ανθρώπινα και δεν μπορούμε να τα καταλογίσουμε. Όταν, λοιπόν, ερχόταν η δικογραφία, ετίθετο αυτομάτως ζήτημα: το κομμάτι της νομιμοποίησης δεν μπορούσε να το αγγίξει. Το διαχωρίζουμε. Έξι δικογραφίες τις επιστρέφουμε. Δεν χρειαζόταν καν, κατά την άποψή μου, η σύσταση προκαταρκτικής επιτροπής, παρά μόνον για εντυπωσιασμούς. Αυτό είναι κάτι που θα πω. Επεδίωξε ενδεχόμενα εντυπωσιασμούς, οι οποίοι εν τέλει δεν υπάρχουν, διότι κατανοούμε, τουλάχιστον ο μέσος πολίτης κατανοεί -και δεν μιλώ για τους νομικούς, ξεχνώ και αυτή την ιδιότητα την οποία έχω- την έλλειψη ανάγκης σύστασης αυτής της επιτροπής.

Βεβαίως, μπορεί να υπάρχουν ποινικές ευθύνες, μπορεί να υπάρχουν σοβαρές πολιτικές ευθύνες. Όμως, γι' αυτές, για τις πολιτικές ενδεχόμενα ευθύνες, δεν συζητήσαμε, διότι επιδιώχθηκε μέσω της προκαταρκτικής επιτροπής και η περιχαράκωση, αν θέλετε, των υποθέσεων -όπως και στο μέλλον φοβόμαι ότι θα επιδιώκεται η περιχαράκωση ανάλογων υποθέσεων με τη μορφή εξεταστικών ή προκαταρκτικών επιτροπών- και στο τέλος θα χάνουμε εκείνο το οποίο ζητούμε. Ποιο είναι αυτό; Ένα και μοναδικό: η πάταξη της διαφθοράς, αλλά όχι μόνο κατασταλτικός, αλλά και με προληπτικούς σκοπούς, ούτως ώστε να μην επαναλαμβάνονται φαινόμενα διαφθοράς, διότι δυστυχώς η εμπειρία έχει αποδείξει την ατιμωρησία.

Νομίζω, λοιπόν, ότι αυτά τα οποία ανέφερα θα τα διατηρήσω, τουλάχιστον στη δική μου σκέψη, ελπίζοντας ότι σε μια συνταγματική Αναθεώρηση θα αντιμετωπιστούν, έστω μερικώς, με μια τροποποίηση του νόμου περί ευθύνης Υπουργών, για να δούμε κι εκεί πόσο μπορούμε, πριν φτάσουμε στη συνταγματική Αναθεώρηση, να περιορίσουμε την εμβέλεια αυτής της ασυλίας που και ο νόμος αυτός παρέχει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ολοκληρώθηκε ο κατάλογος.

Κύριε Υπουργέ, με την ανοχή σας και με την ανοχή του Σώματος, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι ο συνάδελφος κ. Θεωνάς έχει ζητήσει τον λόγο για δύο λεπτά για μια μικρή παρέμβαση.

Κύριε συνάδελφε, μιλήστε από τη θέση σας. Ας είμαστε συνεπείς στη συνεννόησή μας, διότι περιμένουν μια σειρά συνάδελφοι να προλάβουν τις πτήσεις τους.

Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε, που

μου δίνετε την ευκαιρία να πω δυο πράγματα που έχουν αντιμετωπιστεί στο επίπεδο της Βουλής από το παρελθόν.

Θέλω να σας θυμίσω το εξής: Ο ΣΥΡΙΖΑ, ως πολιτικό κόμμα, πήρε μέρος για δεύτερη φορά στις εκλογές του 2007. Στις εκλογές αυτές, του 2007, πάντα συζητιόταν με ζωηρό τρόπο το θέμα της παραπομπής κάποιων Υπουργών που ενδεχομένως έχουν χειριστεί πράγματα κατά τρόπο που δημιουργούσαν ποινικές ευθύνες γι' αυτούς ή και άλλων πολιτικών προσώπων που έπρεπε με κάποιον τρόπο να παραπέμπονται στον φυσικό τους δικαστή.

Αυτό το θέμα απασχόλησε τότε και το καινούργιο αυτό κόμμα, που ήταν του ΣΥΡΙΖΑ, και διατύπωσε ένα σχέδιο πρότασης προς το Προεδρείο της Βουλής.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, ησυχία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Επιτρέψτε μου να πω αυτό που αποφασίστηκε από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ τότε, που ήταν ολιγάριθμη, γιατί είχε εκλέξει δεκατρείς Βουλευτές. Όμως, επειδή κάποιος είχε αποχωρήσει τότε και φτιάχτηκε η ΔΗΜΑΡ με τέσσερις Βουλευτές, είχε μείνει με εννέα Βουλευτές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Θεωνά, ταχύτερα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Αυτοί οι εννέα Βουλευτές, λοιπόν, συνέθεσαν μια πρόταση, η οποία προέβλεπε το εξής: Η αίτηση της εισαγγελικής αρχής να ασκηθεί δίωξη ή να αρθεί η ασυλία κάποιου Υπουργού, για να μπορέσει να ασκηθεί η κατάλληλη δίωξη του, έπρεπε να αποφασιστεί από τη Βουλή.

Η πρόταση που διατυπώσαμε εμείς τότε ήταν να εξουσιοδοτήσουμε το Προεδρείο της Βουλής να κρίνει το θέμα και αν με πλειοψηφία καταλήγει να το επιστρέψει στην εισαγγελική αρχή, με τη χορήγηση άδειας από την πλευρά της Βουλής στην εισαγγελική αρχή, να διαχειριστεί το θέμα με τον ίδιο τρόπο που θα το διαχειρίζονταν για κάθε Έλληνα πολίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Αυτή την πρόταση την παρουσίασε στην Ολομέλεια της Βουλής ο τότε Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας κ. Αλέκος Αλαβάνος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε για αυτή την πληροφορία. Ήταν χρήσιμη. Ευχαριστούμε πολύ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: ...και σε έναν μεγάλο βαθμό εφαρμόστηκε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Θεωνά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Νομίζω για μια μικρή περίοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Θεωνά.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Αυτό το λέω για όσους βρήκαν να εκφράσουν ό,τι είχαν μέσα τους...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Θεωνά, ανέβηκε στο Βήμα ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: Έκλεισα. Τελιώνω με τη φράση αυτή, κύριε Πρόεδρε.

Τότε ο ΣΥΡΙΖΑ εξέφρασε ακριβώς αυτό που λέγεται σήμερα. Η Βουλή να παραπέμπει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Θεωνά, είναι στο Βήμα ο Υπουργός και περιμένει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΩΝΑΣ: ...όποιον Υπουργό ή όποιον πρέπει να διωχθεί στον φυσικό του δικαστή μέσω της εισαγγελικής αρχής. Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση διεξήχθη μετά την τελευταία προσπάθεια μεταμφίσεως του ΠΑΣΟΚ, από ΠΑΣΟΚ σε Ελιά και από Ελιά σε Δημοκρατική Συμπράταξη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν θα επεκταθώ στο ότι η μεταμφίσηση συνδυάζεται με την αποκρία. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι συνδυάζεται με αυτό

ακριβώς που συζητάμε σήμερα. Δηλαδή, με μια προσπάθεια που κάνει το ΠΑΣΟΚ να ξεχάσει η κοινωνία ότι ήταν ένα κόμμα παραγωγής σκανδάλων και ότι σε αυτά τα σκάνδαλα είχαν άμεση εμπλοκή κορυφαία στελέχη και Υπουργοί. Διότι ο ελληνικός λαός δεν είναι δυνατόν να ξεχάσει ούτε τον κ. Τσοχατζόπουλο ούτε τον κ. Μαντέλη ούτε τον κ. Παπαντωνίου ούτε τον κ. Σμπώκο ούτε βεβαίως τον κ. Τσουκάτο, ο οποίος κατ' επανάληψη έχει δηλώσει ότι «εγώ μετέφερα στο κομματικό ταμείο τη μίζα της «SIEMENS»».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ησυχία, σας παρακαλώ!

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Αντιλαμβανόμαστε όλοι, λοιπόν, ότι, στην περίπτωση που συζητάμε, το ΠΑΣΟΚ φέρει μια ιστορική ενοχή.

Αυτή η ιστορική ενοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνδυάζεται με την ιστορική μνήμη, δηλαδή σε αυτό που ο ελληνικός λαός έχει καταλήξει: την πολιτική περιθωριοποίηση ενός κόμματος που όλοι όσοι ανέφερα προηγουμένως ήταν στελέχη, Υπουργοί και μάλιστα θα έλεγε κάποιος στο στενό περιβάλλον του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Σημίτη.

Θέλω, λοιπόν, να πω ότι το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία διαμόρφωσαν τα προηγούμενα τριάντα, σαράντα χρόνια μια κατάσταση απόλυτης σήψης και απόλυτης παρακμής. Πού βασίστηκε, όμως, αυτή η κατάσταση;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριοι συνάδελφοι, κάντε ησυχία, σας παρακαλώ. Κλείνει τη συζήτηση ο Υπουργός. Είναι δυνατόν αυτό που γίνεται στην Αίθουσα;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΝΤΟΝΗΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Πού βασίστηκε όμως, κύριοι συνάδελφοι, αυτή η κατάσταση της σήψης και της παρακμής;

Βασίστηκε πρώτα και κύρια στο υφιστάμενο συνταγματικό και νομοθετικό πλαίσιο, ένα πλαίσιο το οποίο είχε κατά κυριολεξία δημιουργηθεί από τα δύο πρώην μεγάλα κόμματα, τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, και εξασφάλιζε την απόλυτη ατιμωρησία με τις σύντομες παραγραφές που προέβλεπε όσων είχαν εμπλακεί σε σοβαρά ποινικά αδικήματα.

Εδώ βεβαίως μου κάνει εντύπωση το γεγονός ότι άκουσα σήμερα από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Δημοκρατικής Συμπράταξης ότι, ούτε λίγο ούτε πολύ, φταίει η Αριστερά γι' αυτό το εκτρωματικό νομοθετικό πλαίσιο, που δεν είχε αλλάξει τόσα χρόνια. Μάλιστα επικαλέστηκε τις υπογραφές -προσέξετε- δεκαέξι από τους διακόσιους πενήντα Βουλευτές που διέθεταν τότε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία να προχωρήσουν στην Αναθεώρηση και δεν βρήκαν ευήκοα ώτα, όχι από τους συναδέλφους τους, του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά από τους Βουλευτές της Αριστεράς.

Εξχνούν δε σήμερα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να πουν το αυτονόητο, ότι στη συνταγματική Αναθεώρηση την οποία προωθεί αυτή την ώρα η Κυβέρνηση, μία από τις πρώτες στοχεύσεις είναι η αλλαγή του άρθρου 86. Σας ρωτάμε: Αυτό θα το ψηφίσετε;

Αυτό είναι, λοιπόν, το ζητούμενο της συγκυρίας. Η Κυβέρνηση και η κυβερνητική πλειοψηφία παίρνει σήμερα την πολιτική ευθύνη, παίρνει την πολιτική πρωτοβουλία να προχωρήσουμε επιτέλους στην κατάργηση αυτού του εκτρωματικού νομοθετικού κατασκευάσματος. Πάνω σε αυτό μιλήστε. Αφήστε τα άλλα. Ό,τι είναι να κάνουμε εμείς, το κάνουμε με παρρησία και με καθαρότητα.

Το κακό, όμως, σε αυτή την περίπτωση είναι ότι, με τον τρόπο που διαμορφώθηκαν το νομοθετικό πλαίσιο και ο συνταγματικός κανόνας, έχει δοθεί μία εντύπωση στην κοινωνία ότι οι πολιτικοί βρίσκουν πάντοτε έναν τρόπο να διαφεύγουν τις ποινικές ευθύνες, οι οποίες είναι διαφορετικές για το πολιτικό προσωπικό απ' ό,τι για τους πολίτες.

Θα έλεγα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρώτο και κύριο καθήκον σήμερα είναι να τοποθετηθούμε με ειλικρίνεια απέναντι σε αυτό που έχουμε μπροστά μας.

Κατηγορήθηκε η κυβερνητική πλειοψηφία ότι καθυστέρησε -

προσέξτε- η επιτροπή τρεις μήνες να εκδώσει πόρισμα. Αν δεν κάνω λάθος, αυτές οι δικογραφίες λίμναζαν επί χρόνια, πάνω από δεκαετία ορισμένες από αυτές, στα εισαγγελικά γραφεία και δεν έρχονταν στη Βουλή και κατηγορείται η κυβερνητική πλειοψηφία επειδή εκκαθάρισε άμεσα αυτή την εκκρεμότητα;

Εδώ, λοιπόν, θα πρέπει να μας πείτε, πρώτον, τι διαφορετικό στο νομικό επίπεδο θα μπορούσε να πράξει η Κυβέρνηση; Διότι ακούσαμε πολύ μεγάλα λόγια. Στο νομικό επίπεδο, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπήρχε άλλη οδός, παρά μόνο αυτή που ακολούθησε η επιτροπή. Εξηγούμαι αμέσως.

Η εισαγγελία έστειλε στη Βουλή έξι δικογραφίες που είχαν σχέση με τα εξοπλιστικά και τον κ. Παπαντωνίου. Η εισαγγελία – επαναλαμβάνω- τις έστειλε στη Βουλή. Τι θα έπρεπε να κάνει η Βουλή;

Κατά πρώτον, όλοι είχαμε πει από τον Μάρτιο, όταν συστάθηκε η επιτροπή, ότι πράγματι το αδίκημα της απιστίας έχει υποπέσει στη συνταγματική παραγραφή. Όμως, το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες είμαστε σίγουροι ότι δεν έπρεπε να το εξετάσει η Βουλή; Και, κυρίως, δεν έπρεπε να εξετάσει η Βουλή τον χρόνο που συντελέστηκε αυτό το αδίκημα, που υποστασιοποιήθηκε αυτό το αδίκημα; Διότι η νομολογία σχετικά με τον Τσοχατζόπουλο που αναφέρατε, κυρίες Λοβέρδε, έχει ένα χαρακτηριστικό, ότι το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες δεν τέμνεται με την υπουργική του θητεία. Ακολούθησε της υπουργικής θητείας.

Αν, όμως, στη συγκεκριμένη περίπτωση είχαμε τομή της υπουργικής θητείας και του αδικήματος νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, δεν έπρεπε η Βουλή να εξετάσει αν έχει την αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη για το συγκεκριμένο αδίκημα; Επαναλαμβάνω: Όταν τέμνεται η υπουργική θητεία με τον χρόνο τέλεσης του αδικήματος, όχι όταν αυτό ακολουθεί.

Επομένως τα ζητήματα ήταν πάρα πολύ σοβαρά. Έπρεπε να ελεγχθούν αυτές οι έξι δικογραφίες. Το εύκολο ήταν το αδίκημα της απιστίας, το είχαμε πει από τον Μάρτιο κι εμείς. Τα υπόλοιπα, όμως, έπρεπε να ελεγχθούν και πολύ σωστά η επιτροπή ήλεγξε τις δικογραφίες αυτές και τον χρόνο τέλεσης του αδικήματος.

Πέρα από αυτή την αναφορά, όμως, που έχει να κάνει με τα νομικά ζητήματα, υπάρχει κι ένα πολιτικό ζήτημα. Για ποιο πράγμα κατηγορείται την Κυβέρνηση; Αν έχω καταλάβει, κατηγορείται την Κυβέρνηση για το ότι έφερε την υπόθεση σε μία προανακριτική επιτροπή για να αποφασίσει, κατά το Σύνταγμα, εάν θα ασκήσει ποινική δίωξη ή όχι; Υπήρχε άλλος δρόμος; Υπήρχε άλλη διαδικασία;

Πολιτικά εσείς τι λέτε; Έρχεστε εδώ και κατηγορείτε γι' αυτό το ζήτημα την Κυβέρνηση, όταν θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία να δώσουν λόγο για τα πεπραγμένα τους και για την κατάσταση που επικρατούσε επί χρόνια, με τις μίζες των εξοπλιστικών και τις μίζες στον χώρο της υγείας. Πολιτικά, λοιπόν, δεν δώσατε καμμία απάντηση και περιοριστήκατε σε νομικά επιχειρήματα, που καμμία σχέση δεν έχουν με την υπόθεση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την Κυβέρνηση η πολιτική διάσταση των εξοπλιστικών παραμένει εξέχουσα, διότι συνδυάζεται πρώτα και κύρια με την άμυνα της χώρας, για την οποία θα πρέπει να αξιοποιείται το υστέρημα του ελληνικού λαού με ιδιαίτερη προσοχή και σοβαρότητα. Συνδυάζεται με τη γεωπολιτική θέση της χώρας αλλά και με τις συνεχείς προκλήσεις που δέχεται η πατρίδα μας.

Όλα αυτά τα πράγματα θα έπρεπε να μας οδηγήσουν, να οδηγήσουν εσάς πρώτα και κύρια, ακριβώς στην αντίθετη πρακτική από αυτή που ακολουθήσατε. Δηλαδή, να μην επιβαρύνεται υπέρμετρα ο κρατικός προϋπολογισμός με στρατιωτικές δαπάνες που δεν έχουν καμμία σχέση με την άμυνα της χώρας. Θα έπρεπε, επίσης, να γίνεται σοβαρότερη επιλογή των οπλικών συστημάτων που έχει ανάγκη η χώρα για την προάσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρθηκε από αρκετούς ότι η διαφθορά και η διαπλοκή δεν είναι ελληνικό φαινόμενο. Πράγματι, έτσι είναι. Δεν είναι ελληνικό φαινόμενο και είναι σύμφυτες η διαφθορά και η διαπλοκή με τον καπιταλισμό και με την εκμε-

τάλλευση την οποία υφίσταται η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να πω, προς επίρρωση του προηγούμενου, ότι μεγάλα κράτη και μεγάλες δυνάμεις εμπλέκονται με έμμεσο τρόπο σε όλο αυτό το αλισβερίσι των οπλικών συστημάτων με μεσάζοντες, με μίζες, με εμπόρους όπλων και λοιπά.

Αυτό, όμως, που θέλουμε εμείς να δηλώσουμε σήμερα και στη Βουλή και στον ελληνικό λαό είναι ότι η Κυβέρνηση δεν θα καταθέσει τα όπλα, ούτε επειδή η διαφθορά και η διαπλοκή είναι σύμφυτες με τον καπιταλισμό ούτε επειδή δεν είναι μόνο ελληνικό φαινόμενο. Τη διαφθορά και τη διαπλοκή θα τις πολεμάμε όπου τις βρίσκουμε, σε όλα τα επίπεδα, και όλοι θα λογοδοτούν για τα έργα τους και την αφαίμαξη του δημόσιου πλούτου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κάνω παραπάνω αναφορές στην επιστολή που απέστειλε στην επιτροπή ο κ. Παπαντωνίου. Σέβομαι τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται. Εκείνο, όμως, που πρέπει να προσέξετε είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό. Στην επιστολή του ο κ. Παπαντωνίου, προφανώς για να βελτιώσει τη θέση του, κάνει αναφορές στο Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας.

Λέει κάτι το οποίο θα έχει πάρα πολύ ενδιαφέρον να το παρακολουθήσουμε ως συλλογισμό στη δίκη, η οποία ενδεχομένως να γίνει, ότι δηλαδή «τις αποφάσεις αυτές δεν τις έπαιρνα μόνος, τις έπαιρναν και άλλοι μαζί με μένα». Είναι, λοιπόν, πατριωτικό καθήκον του κ. Παπαντωνίου, μετά από όσα έχει κάνει, να μιλήσει γι' αυτές τις ευθύνες των άλλων, των μελών του Κυβερνητικού Συμβουλίου Εξωτερικών και Άμυνας και να μην κάνει τα ίδια που έκανε ο κ. Παπακωνσταντίνου με τη λίστα Λαγκάρντ.

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια αναφορά στη χθεσινή δήλωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σχετικά με την πρόθεσή του να ζητήσει Εξεταστική Επιτροπή για το «NOOR 1» και για τις συνομιλίες που είχε ο Υπουργός Άμυνας με έναν κρατούμενο.

Το ερώτημα παραμένει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Τι θα έκανε ο οποιοσδήποτε από εμάς, πολύ δε περισσότερο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αν βρισκόταν μπροστά σε έναν κρατούμενο ή έναν κατάδικο που θα του έλεγε «εγώ θέλω να εισφέρω στη δικαιοσύνη στοιχεία για να λάμψει η αλήθεια»; Δεν ξέρω αν υπάρχει κάποιος που θα έκανε κάτι διαφορετικό από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας.

Εκείνο που θα ήθελα να ξέρω είναι το εξής: Αν ο κ. Μητσοτάκης συναντούσε τον κ. Χριστοφοράκο, ο οποίος έχει καταδικαστεί για μίζες για τα εξοπλιστικά και για ένα σωρό άλλα ζητήματα και του έλεγε «θέλω να εισφέρω στοιχεία στην αποκάλυψη αυτής της υπόθεσης», τι θα του έλεγε ο κ. Μητσοτάκης; Να μην τα καταθέσει; Να τα κουκουλώσει;

Έτσι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταλαβαίνετε όλη την υποκρισία, η οποία στηρίζεται πάνω σε τέτοιες προτάσεις, όταν έρχεστε εδώ κάθε φορά παρελκυστικά για να μας πείτε κάτι και για να κρύψετε το επίδοκό το ζητούμενο.

Τα ζητούμενα, λοιπόν, της εποχής σήμερα είναι: Πρώτον, ότι η Κυβέρνηση τα κατάφερε. Έκλεισε η δεύτερη αξιολόγηση με μία ικανοποιητική συμφωνία και σήμερα μπαίνουμε στον δρόμο της αρετής, δηλαδή της διαλεύκανσης όλων εκείνων των υποθέσεων που μάτωσαν την ελληνική κοινωνία και οδήγησαν τη χώρα σε αυτό το σημείο. Παρελκυστικές τακτικές αυτού του τύπου είναι βέβαιο ότι για άλλη μια φορά θα αποτύχουν.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστώ, κυρίες Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πριν κηρυχθεί περαιωμένη η συζήτηση, ο συνάδελφος κ. Παφίλης θέλει να κάνει μία δήλωση εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κύριε Παφίλη, έχετε τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω για δέκα δευτερόλεπτα.

Θέλω να κάνω μια δήλωση εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής

Ομάδας του ΚΚΕ, να τη διαβάσω κιόλας για να καταχωρισθεί ακριβώς.

«Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει καταθέσει ξεχωριστή από το πόρισμα δήλωση, με την οποία τοποθετούμαστε συνολικά για την υπόθεση Παπαντωνίου και την ανάγκη περαιτέρω διερεύνησης από τη δικαιοσύνη και η οποία δήλωση αποτελεί ενιαίο σύνολο και δεν μπορεί να διασπαστεί. Γι' αυτόν τον λόγο, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ δεν θα πάρει μέρος στην ψηφοφορία.»

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε, κύριε Παφίλη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παρασκευόπουλε, όταν θα έρθει η ώρα θα δώσετε την εξήγηση. Θέλετε να δώσετε από τώρα εξηγήσεις; Το τι σημαίνει κάθε ψήφος, αυτό δεν θέλετε να εξηγήσετε; Θα τα πει και το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να κάνω έναν σχολιασμό για την άσκηση νομιμότητας και συνταγματικότητας επί όσων είπε ο κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αν είναι για σχολιασμό, να απαντήσω και εγώ.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν έχει δικαίωμα σχολιασμού επί δήλωσης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Αν είναι, να σχολιάσω και εγώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαρίστως.

Νομίζω ότι νομικά έχετε δικιο λόγοντας «παρών». Όμως, πρέπει να καταλάβουμε ότι σε αυτή η επιτροπή, επειδή έχει χαρακτηριστικά προανακριτικής επιτροπής, δεν έχει θέση το «παρών».

Είναι μία επιτροπή η οποία αποφαίνεται σε ένα θέμα δικαιοσύνης. Στη δικαιοσύνη δεν υπάρχει αρνησιδικία. Αυτό το πράγμα το λέω. Μπορεί να προχωρήσει με οποιονδήποτε τρόπο, αλλά η δικαιοσύνη δεν γνωρίζει αρνησιδικία, έστω και αν εδώ επιτρέπεται ρητά να πείτε «παρών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Παρασκευόπουλε, πάντως με κάθε σεβασμό, τώρα σχολιάζετε μια συγκεκριμένη πολιτική στάση ενός κόμματος. Εν πάση περιπτώσει, ας είμαστε λίγο προσεκτικοί.

Ο κ. Παφίλης έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι σαφής η τοποθέτηση, όπως και σαφής η δήλωση και ο κ. Παρασκευόπουλος το ξέρει πάρα πολύ καλά. Είναι πολιτική τοποθέτηση. Υποδείξεις δεν δεχόμαστε για το τι θα ψηφίσουμε και αν θα συμμετάσχουμε ή όχι στην ψηφοφορία. Με σαφήνεια έχουμε τοποθετηθεί ότι η μία έχει παραγραφεί και η άλλη πρέπει να πάει στη δικαιοσύνη και αυτό είναι αυτονόητο και δεν μπορούμε να κάνουμε τον ταχυδρόμο, να στέλνει η δικαιοσύνη και να τη γυρνάμε πίσω -γιατί αυτό γίνεται στην πραγματικότητα και δεν ήθελα να το πω- και με βάση τη συνολική μας τοποθέτηση δεν παίρνουμε μέρος σε αυτή την ψηφοφορία. Είναι καθαρότατη πολιτική στάση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με τον ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10-3-2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν.3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ακολουθήσει μυστική ψηφοφορία και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 157 και του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής.

Για τη διεξαγωγή της μυστικής ψηφοφορίας έχουν διανεμηθεί ψηφοδέλτια για την άσκηση ή μη δίωξης με το όνομα του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου.

Παρακαλώ, για να μην υπάρξει καμμία παρανόηση, η ψήφος για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού εκφράζεται με σταυρό κάτω από μια από τις τρεις λέξεις: «ΝΑΙ», «ΟΧΙ», «ΠΑΡΩΝ». Εφόσον το ψηφοδέλτιο δεν φέρει σταυρό, τότε αυτό θα θεωρείται άκυρο.

(Δείγμα του προαναφερθέντος ψηφοδελτίου καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΨΗΦΟΔΕΛΤΙΟ

Άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ. 1012/10.3.2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παρ. 2 και 3 του άρθρου 157 του Κανονισμού της Βουλής και τις παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 6 του ν. 3126/2003 « Ποινική ευθύνη των Υπουργών », όπως ισχύουν.

Πράξεις για τις οποίες ζητείται άσκηση ποινικής δίωξης		Πρόταση Επιτροπής προς την Ολομέλεια της Βουλής	ΨΗΦΟΣ για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου		
			ΝΑΙ	ΟΧΙ (λόγω εξάλειψης αξιοποιήσιμου)	ΠΑΡΩΝ
1.	Πράξεις απιστίας στρεφόμενες κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263 ^α Π.Κ. και τον ν.1608/1950), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. (όπως αναφέρονται στις ποινικές δικογραφίες που διαβιβάστηκαν στη Βουλή και στο πόρισμα της Επιτροπής)	Να μην ασκηθεί ποινική δίωξη λόγω παρέλευσης της προθεσμίας του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος (εξάλειψη του αξιοποιήσιμου).			
2.	Πράξεις νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με τον ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. (όπως αναφέρονται στις ποινικές δικογραφίες που διαβιβάστηκαν στη Βουλή και στο πόρισμα της Επιτροπής)	Να παραπέμψει τις έξι (6) υποθέσεις στον αρμόδιο Εισαγγελέα λόγω αναρμοδιότητας της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη.			

Σημ. Η ψήφος εκφράζεται με σταυρό κάτω από τις λέξεις ΝΑΙ, ΟΧΙ, ΠΑΡΩΝ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχουν διανεμηθεί λευκά ψηφοδέλτια και φάκελοι για τα ψηφοδέλτια.

Είμαι βέβαιος ότι ήδη κάποιοι έχετε προλάβει και έχετε ψηφίσει και ενδεχομένως όχι με σταυρό, αλλά με κάποιο άλλο...

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Έχω δίκιο; Να θεωρήσουμε ότι το δεχόμαστε. Το λέω για να είμαι απολύτως τυπικός, το λέω για να είμαστε συνεννοημένοι.

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 10 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, σε περίπτωση ασυμφωνίας μεταξύ του αριθμού των ψηφοδελτίων και του αριθμού των ψηφισάντων, επαναλαμβάνεται η καταμέτρηση. Αν και μετά τη νέα αυτή καταμέτρηση διαπιστωθεί ότι ο αριθμός των ψηφοδελτίων είναι μεγαλύτερος από τον αριθμό των ψηφισάντων, καταστρέφεται πριν από τη διαλογή αριθμός ψηφοδελτίων ίσος με τον αριθμό των επιπλέον ψηφοδελτίων.

Να επαναλάβω κάτι που νομίζω ότι έχει γίνει σαφές και δεν ξέρω αν και ο κ. Παρασκευόπουλος θέλει επ' αυτού να πει κάτι. Να επισημάνω, λοιπόν, ότι η ψήφος αφορά την άσκηση ή μη της ποινικής δίωξης, δηλαδή η ψήφος στο «ΝΑΙ» σημαίνει άσκηση ποινικής δίωξης. Όποιος δεν ψηφίσει άσκηση ποινικής δίωξης, βάζει σταυρό στο «ΟΧΙ» με την επεξήγησή του.

Θα πείτε κάτι παραπάνω, κύριε Παρασκευόπουλε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, το ίδιο θα πω. Απλώς να συμπληρώσω ότι το πόρισμα είναι υπέρ του «ΟΧΙ» - «ΟΧΙ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ, τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Τσιάρα, θέλετε τον λόγο για κάτι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Για μια διευκρίνιση μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κύριε Τσιάρα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Επειδή έχουν δημιουργηθεί πολλά ερωτηματικά και ενδεχομένως να περάσει μια λανθασμένη εικόνα, ειδικά στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, θέλω να διευκρινίσουμε ότι για τη δεύτερη περίπτωση, που αφορά στη νομιμοποίηση εσόδων, το «ΟΧΙ» προσδιορίζει ουσιαστικά την αναρμοδιότητα της Βουλής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Αυτό ακριβώς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό, διότι πιθανότατα να υπάρξει ένα λάθος μήνυμα σε σχέση με αυτό που θα ψηφίσει το Σώμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ: Την παραγραφή και τη μη αρμοδιότητα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ακριβώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Πάντως, αυτό αναγράφεται, κύριε Τσιάρα, με σαφήνεια στο ψηφοδέλτιο. Επομένως νομίζω ότι είναι...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Εσείς το είπατε, αλλά εγώ είμαι υποχρεωμένος και να το επαναλάβω και να το διευκρινίσω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Σύμφωνα. Καλά κάνατε και ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: ...απλώς και μόνο, διότι υπάρχει μια περιρρέουσα ατμόσφαιρα σε σχέση με το τι σημαίνει το «ΟΧΙ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Εντάξει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ξέρω ότι υπήρξε μια μεγάλη προσπάθεια από την πλευρά του κυρίου Προέδρου να διατυπωθεί σωστά το ψηφοδέλτιο, ωστόσο είμαστε υποχρεωμένοι να το τονίσουμε.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την εκφώνηση του ονόματός του κάθε Βουλευτής θα προσέρχεται στην ψηφοδόχο, όπου θα εναποθέτει τον φάκελο με την ψήφο του στην κάλπη και οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψηφίζει.

Καλούνται επί του καταλόγου ο Βουλευτής Θεσπρωτίας κ. Μάριος Κάτσης από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και ο Βουλευτής Θεσπρωτίας κ. Βασίλειος Γιόγιακας από τη Νέα Δημοκρατία.

Καλούνται, επίσης, επί της ψηφοδόχου ως ψηφοδέκτες ο Βουλευτής Κορινθίας κ. Γεώργιος Ψυχογιός από τον Συνασπισμό Ριζοσπαστικής Αριστεράς και ο Βουλευτής Αχαΐας κ. Ανδρέας Κατσανιώτης από τη Νέα Δημοκρατία.

Πρόεδρος της εφορευτικής επιτροπής θα είναι, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 73 του Κανονισμού της Βουλής, ο Κοσμήτορας της Βουλής κ. Αθανάσιος (Νάσος) Αθανασίου.

Παρακαλώ τους κυρίους ψηφοδέκτες να προσέλθουν στην κάλπη. Επαναλαμβάνω ότι οι επί της ψηφοδόχου συνάδελφοι θα επιβεβαιώνουν, αναφέροντας το όνομα κάθε συναδέλφου που ψηφίζει, την προσέλευσή του και τη συμμετοχή του στην ψηφοφορία.

Θέλω να σας πω, για να διευκολύνω μερικούς συναδέλφους, ότι λίγοι συνάδελφοι, επειδή πρέπει να προλάβουν πτήσεις αεροπλάνων, θέλουν να προηγηθούν στην ψηφοφορία. Εάν κάποιος αυτή την ώρα σκέφτεται ότι πρέπει να προηγηθεί για κάποιον λόγο, απολύτως δικαιολογημένο όμως, ας έρθει να δηλώσει το όνομά του. Παρακαλώ, όμως, για απολύτως δικαιολογημένο λόγο.

Σας γνωστοποιώ, επίσης, ότι στο Προεδρείο έχουν αποσταλεί σφραγισμένες επιστολές από συναδέλφους Βουλευτές και μέλη της Κυβερνήσεως και Υφυπουργούς, τους κ.κ. Κοτζιά Νικόλαο, Παππά Νικόλαο, Τόσκα Νικόλαο, Βούλτεψη Σοφία, Βαρεμένο Γεώργιο, Σαλμά Μάριο, Βορίδη Μαυρουδή, Γκαρά Αναστασία, Ρίζο Δημήτριο, Κεδίκογλου Συμεών (Σίμο), Μορφίδη Κωνσταντίνο, Τελλιορίδου Ολυμπία, Θεοφύλακτο Ιωάννη, Θελερίτη Μαρία, Κατρούγκαλο Γεώργιο και Σέλτσα Κωνσταντίνο, που βρίσκονται σε αποστολή της Βουλής και της Κυβέρνησης στο εξωτερικό για συμμετοχή στη μουσική ψηφοφορία, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής.

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Οι σφραγισμένες επιστολές, οι οποίες απεστάλησαν στο Προεδρείο για συμμετοχή στη μουσική ψηφοφορία σχετικά με την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ. 1012/10-3-2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και άρθρα του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών», όπως ισχύουν, σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής θα καταχωριστούν στα Πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης.

(Οι προαναφερθείσες επιστολές καταχωρίζονται στα Πρακτικά και έχουν ως εξής:

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

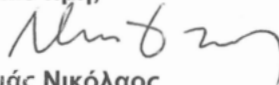
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2992
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Κοτζιάς Νικόλαος
Βουλευτής Επικρατείας

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2993
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Παππάς Νικόλαος
Βουλευτής Β' Αθήνας

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2994
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Τόσκας Νικόλαος
Βουλευτής Β' Αθήνας

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Β' ΑΘΗΝΩΝ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 2998..
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Κωνσταντινούπολη) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω σε φάκελο το ψηφοδέλτιο για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263^α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπ. Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ.1012/10.3.2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παρ.2 και 3 του άρθρου 157 του Κ.τ.Β. και τις παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 6 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Παρακαλώ δια τα καθ' υμάς ώστε να ψηφίσω εγκύτως κατά την άνω ψηφοφορία.

Με εκτίμηση

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2383

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Βαρεμένος Γεώργιος
Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2999
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Κίεβο) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω σε φάκελο το ψηφοδέλτιο για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263^α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπ. Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ.1012/10.3.2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παρ.2 και 3 του άρθρου 157 του Κ.τ.Β. και τις παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 6 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Παρακαλώ δια τα καθ' υμάς ώστε να ψηφίσω εγκύρως κατά την άνω ψηφοφορία.

Με εκτίμηση

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (ΜΑΚΗΣ) ΒΟΡΙΔΗΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

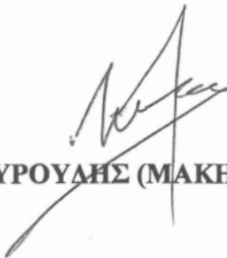
Αριθμ. Πρωτ.: 2997...
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Μίνσκ Λευκορωσία) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω σε φάκελο το ψηφοδέλτιο για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263^α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπ. Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ.1012/10.3.2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παρ.2 και 3 του άρθρου 157 του Κ.τ.Β. και τις παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 6 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Παρακαλώ δια τα καθ' υμάς ώστε να ψηφίσω εγκύτως κατά την άνω ψηφοφορία.

Με εκτίμηση

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ (ΜΑΚΗΣ) ΒΟΡΙΔΗΣ

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2985

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Γκαρά Αναστασία
Βουλευτής Έβρου

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

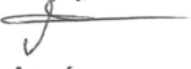
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2988..
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενη κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Ρίζος Δημήτριος
Βουλευτής Έβρου

ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Αθήνα, 5 Ιουλίου 2017

Κύριο
Νικόλαο Βούτση
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Ενταύθα

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 3000...
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κ. Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο Εξωτερικό (Κωνσταντινούπολη) και σύμφωνα με το άρθρο 70Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω σε φάκελο το ψηφοδέλτιο για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού Εθνικής Άμυνας κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263^α Π.Κ. και τον ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπ. Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην υπ' αρ.1012/10.3.2017 πρόταση, κατόπιν και του πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και σύμφωνα με την παρ.3 του άρθρου 86 του Συντάγματος, τις παρ.2 και 3 του άρθρου 157 του Κ.τ.Β. και τις παρ. 1,2 και 3 του άρθρου 6 του ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών».

Παρακαλώ δια τα καθ' υμάς ώστε να ψηφίσω εγκύτως κατά την άνω ψηφοφορία.

Με εκτίμηση

ΣΥΜΕΩΝ (ΣΙΜΟΣ) ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2989

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Μορφίδης Κωνσταντίνος

Βουλευτής Καβάλας

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2990
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Τελιγορίδου Ολυμπία
Βουλευτής Καστοριάς

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2986....
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Θεοφύλακτος Ιωάννης
Βουλευτής Κοζάνης

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2984

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενη σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Θελερίτη Μαρία
Βουλευτής Κορινθίας

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2991

Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Κυβέρνησης στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Κατρούγκαλος Γεώργιος
Βουλευτής Μεσσηνίας

Προς τον Αξιότιμο
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
κ. Βούτση Νικόλαο

Αθήνα 5 Ιουλίου 2017

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

Αριθμ. Πρωτ.: 2987
Ημερομ. 05/07/2017

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Ευρισκόμενος σε αποστολή της Βουλής στο εξωτερικό και σύμφωνα με το άρθρο 70^Α του Κανονισμού της Βουλής, σας αποστέλλω με σφραγισμένη επιστολή το ψηφοδέλτιο της επιλογής μου επί του διανεμηθέντος πορίσματος της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση, κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου «για την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με το Ν.2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην από 10.3.2017 πρόταση», και λήψη απόφασης για την άσκηση ή μη δίωξης κατά του πρώην Υπουργού με μυστική ψηφοφορία (άρθρο 86 του Συντάγματος, άρθρα 153 επ. του Κ.τ.Β. και άρθρα του ν. 3126/2003 «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών»).

Με τιμή,

Σέλτσας Κωνσταντίνος
Βουλευτής Φλώρινας

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση και διαλογή των ψηφοδελτίων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ - ΔΙΑΛΟΓΗ)
(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΛΟΓΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσας μυστικής ψηφοφορίας.

Ψήφισαν συνολικά 240 Βουλευτές. Ευρέθησαν στην ψηφοδόχο 240 ψηφοδέλτια. Έγκυρα 236. Άκυρα 4. Λευκό κανένα.

Ειδικότερα, ως προς την απιστία στρεφόμενη κατά του δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ., 263α Π.Κ. και τον ν.1608/1950):

«ΝΑΙ» ψήφισαν 27 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» ψήφισαν 205 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ψήφισε 1 Βουλευτής.

Ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστη-

ριότητα (ν.2331/1995):

«ΝΑΙ» ψήφισαν 32 Βουλευτές.

«ΟΧΙ» ψήφισαν 202 Βουλευτές.

«ΠΑΡΩΝ» ουδείς.

Κατόπιν του αποτελέσματος της διεξαχθείσας μυστικής ψηφοφορίας, η Βουλή αποφάσισε ως προς την απιστία τη μη άσκηση ποινικής δίωξης, λόγω παρέλευσης της προθεσμίας του άρθρου 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, και ως προς τη νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα την παραπομπή των έξι υποθέσεων στον αρμόδιο εισαγγελέα και τη μη άσκηση δίωξης από την ίδια, λόγω αναρμοδιότητάς της.

(Το πόρισμα της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΠΟΡΙΣΜΑ

της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής
για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού,
κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο
πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του
Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

ΑΘΗΝΑ 2017

Περιεχόμενα

ΜΕΡΟΣ Α΄ - Διαδικαστικά θέματα	1
ΜΕΡΟΣ Β΄	7
Κεφάλαιο Α΄	9
Κεφάλαιο Β΄	15
Κεφάλαιο Γ΄	23
Διαφοροποίηση της «Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.» ως προς το σκεπτικό του Πορίσματος.....	27
Κεφάλαιο Δ΄ - Πρόταση της Επιτροπής	30
ΜΕΡΟΣ Γ΄	33
Θέσεις του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή	35
Θέσεις – Δήλωση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας	53
Θέσεις του Ποταμιού	57
ΜΕΡΟΣ Δ΄	63

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ' - ΣΥΝΟΔΟΣ Β'****Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή**

για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

ΠΟΡΙΣΜΑ

Της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας

ΜΕΡΟΣ Α'**ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ**

Ι. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή συνεστήθη σύμφωνα με την, από 28 Μαρτίου 2017, απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, η οποία έκανε δεκτή, κατά πλειοψηφία, την πρόταση του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Αλέξη Τσίπρα και των Βουλευτών του Κόμματός του και του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία, κ. Παναγιώτη (Πάνου) Καμμένου και των Βουλευτών του Κόμματός του, για σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παράγραφος 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 και επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του ν.3126/2003 «περί ποινικής ευθύνης των Υπουργών», όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν.3961/2011, με αντικείμενο τη διερεύνηση των όσων εκτίθενται στην ανωτέρω πρότασή τους προς τη Βουλή των Ελλήνων, με την οποία αναφέρονται στις με αριθ. ΑΒΜ ΕΔ 2015/158, ΑΒΜ ΕΔ 2014/42, ΑΒΜ ΕΔ 2014/105, ΑΒΜ ΕΔ 2016/118, ΑΒΜ ΑΔ 2013/125 και ΑΒΜ ΕΔ 2013/255 συναφείς μεταξύ τους ποινικές δικογραφίες που διαβιβάστηκαν στη Βουλή και αφορούν στον πρώην Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, σχετικά με την ενδεχόμενη τέλεση των αδικημάτων της απιστίας στρεφόμενης κατά του Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 263Α Π.Κ. και τον Ν.1608/1950) και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα (σύμφωνα με τον Ν. 2331/1995, όπως ισχύει), κατά την άσκηση των καθηκόντων του, στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στην πρόταση.

Με την ίδια απόφαση η Ολομέλεια της Βουλής όρισε τον αριθμό των μελών της Επιτροπής σε είκοσι ένα (21) μέλη, με εκπροσώπηση κατ' αναλογία της δύναμης όλων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 156 του Κανονισμού της Βουλής.

Ως προθεσμία για την ολοκλήρωση των εργασιών της και την υποβολή του πορίσματός της ορίσθηκε, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 4351/2840, από 4 Απριλίου 2017, απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κ. Νικολάου Βούτση, η 28η Ιουνίου 2017.

II. Με την ίδια ως άνω απόφαση του Προέδρου της Βουλής, κ. Νικολάου Βούτση, η Επιτροπή συγκροτήθηκε ως ακολούθως:

Από τους Βουλευτές του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς (ΣΥ.ΡΙΖ.Α.):

1. Δρίτσα Θεόδωρο
2. Καραγιαννίδη Χρήστο
3. Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα
4. Μπαλλή Συμεών
5. Ντζιμάνη Γεώργιο
6. Ξυδάκη Νικόλαο
7. Παπαφιλίππου Γεώργιο
8. Παρασκευόπουλο Νικόλαο
9. Παυλίδη Κωνσταντίνο
10. Τσόγκα Γεώργιο

Από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας (Ν.Δ.):

11. Δαβάκη Αθανάσιο
12. Δημοσχάκη Αναστάσιο
13. Παναγιωτόπουλο Νικόλαο
14. Τασούλα Κωνσταντίνο
15. Τζαβάρα Κωνσταντίνο

Από τον Βουλευτή της Δημοκρατικής Συμπράταξης (ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.):

16. Λοβέρδο Ανδρέα

Από τον Βουλευτή του Λαϊκού Συνδέσμου – Χρυσή Αυγή:

17. Λαγό Ιωάννη

Από τον Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (Κ.Κ.Ε.):

18. Παφίλη Αθανάσιο

Από τον Βουλευτή των Ανεξαρτήτων Ελλήνων – Εθνική Πατριωτική Δημοκρατική Συμμαχία:

19. Παπαχριστόπουλο Αθανάσιο

Από τον Βουλευτή της Ένωσης Κεντρώων:

20. Σαρίδη Ιωάννη

Από τον Βουλευτή του Ποταμιού:

21. Δανέλλη Σπυρίδωνα

Η Επιτροπή συγκροτήθηκε σε Σώμα, κατά τις διαδικασίες του Κανονισμού της Βουλής, την 6η Απριλίου 2017, με την εκλογή του Προεδρείου της.

Πρόεδρος εξέλεξε ο Βουλευτής, κ. Νικόλαος Παρασκευόπουλος, Αντιπρόεδρος ο Βουλευτής, κ. Χρήστος Καραγιαννίδης και Γραμματέας η Βουλευτής, κυρία Παναγιώτα Κοζομπόλη – Αμανατίδη.

III. Τα μέλη της Επιτροπής, μετά τη διεξαγωγή των αρχαιρεσιών για την εκλογή του Προεδρείου της, την 6η Απριλίου 2017, συζητήσαν αναφορικά με την τήρηση της αρχής της μυστικότητας των συνεδριάσεων της Επιτροπής.

Η Επιτροπή, κατά τη συνεδρίασή της, την 11η Απριλίου 2016, ασχολήθηκε με διαδικαστικά θέματα, όπως οι ημέρες και οι ώρες των συνεδριάσεων, η μελέτη και η παραλαβή αντιγράφων της δικογραφίας, λοιπών εγγράφων και πρακτικών της Επιτροπής, η τήρηση της αρχής της μυστικότητας και η μη διάθεση των πρακτικών στον Τύπο.

Σχετικά με τις παραληφθείσες δικογραφίες, ελήφθη η απόφαση να αποστέλλεται από ένα μόνο φωτοαντίγραφο τους σε κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα.

Τα πρακτικά της Επιτροπής αποφασίστηκε, αρχικώς, να αποστέλλονται με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Στη συνέχεια, κατά τη συνεδρίαση της 25ης Απριλίου 2017, ελήφθη η απόφαση να παραλαμβάνονται σε έντυπη μορφή για την αποφυγή διαρροών, οι δε Κοινοβουλευτικοί Συντάκτες να ενημερώνονται από αντιπροσωπεία της Επιτροπής, μετά το πέρας της συνεδρίασης.

Συνεπώς, καθ' όλη τη διάρκεια της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής δεν χορηγήθησαν πρακτικά των συνεδριάσεών της σε άλλα πρόσωπα, εκτός των μελών της.

Οι συζητήσεις και οι αποφάσεις για τα διάφορα διαδικαστικά ζητήματα περιλαμβάνονται στα τηρηθέντα στενογραφημένα πρακτικά, με σύνολο σελίδων περίπου 530.

Τέλος, τα μέλη της Επιτροπής με ομόφωνη απόφασή τους απεφάσισαν την παραίτησή τους από την κατά το άρθρο 37 παρ. 2 του Κανονισμού της Βουλής αποζημίωση.

IV. Στον σχηματισθέντα φάκελο της Επιτροπής, εκτός των πρακτικών των συνεδριάσεών της, υπάρχουν όλα τα έγγραφα, κοινά ή απόρρητα, που περιείχοντο στις σχετικές με τον πρώην Υπουργό, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου δικογραφίες, οι οποίες απεστάλησαν στη Βουλή από την Εισαγγελία του Αρείου Πάγου, δια του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και όσα

παρελήφθησαν κατόπιν σχετικών επιστολών του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.

Ειδικότερα διαβιβάστηκαν στη Βουλή οι κάτωθι δικογραφίες που αφορούν στον πρώην Υπουργό, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου:

1. Η με ΑΒΜ ΕΔ 2015/158 δικογραφία (αρ. πρωτ. 60518/3.8.2015 - Περίοδος ΙΣΤ΄ - αρ. φακ. 37).
2. Η με ΑΒΜ ΕΔ 2014/42 δικογραφία (αρ. πρωτ. 92846/18.12.2015 - Περίοδος ΙΖ΄ - αρ. φακ. 12).
3. Η με ΑΒΜ ΕΔ 2014/105 δικογραφία (αρ. πρωτ. 5687/21.7.2016 - Περίοδος ΙΖ΄ - αρ. φακ. 16).
4. Η με ΑΒΜ ΕΔ 2016/118 δικογραφία (αρ. πρωτ. 56501/27.7.2016 - Περίοδος ΙΖ΄ - αρ. φακ. 47).
5. Η με ΑΒΜ ΑΔ 2013/125 δικογραφία (αρ. πρωτ. 58095/11.8.2016 - Περίοδος ΙΖ΄ - αρ. φακ. 50).
6. Η με ΑΒΜ ΕΔ 2013/255 δικογραφία (αρ. πρωτ. 98039/3.1.2017 - Περίοδος ΙΖ΄ - αρ. φακ. 65).

Επιπλέον:

στις 2 Μαΐου 2017 (Αρ. Πρωτ. Εισερχομένων Εγγράφων της Επιτροπής: 17/2.5.2017) απεστάλη το υπ' αριθμ. 6678/2.5.2017 έγγραφο του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Εφετείου Αθηνών, κ. Θεόδωρου Κανελλόπουλου, Προέδρου Εφετών, με συνημμένα τα υπ' αριθμ. 6187/2015, 859/2016 και 679/2017 αντίγραφα αποφάσεων του Εφετείου Αθηνών,

στις 22 Μαΐου 2017 (Αρ. Πρωτ. Εισερχομένων Εγγράφων της Επιτροπής: 26/22.5.2017) διεβιβάσθη το υπ' αριθμ. 155/19.5.2017 έγγραφο των Ανακριτών του Ν.4022/2011 του Πρωτοδικείου Αθηνών, κυρίας Ηλιάνας Ζαμανίκα, Προέδρου Πρωτοδικών, και κ. Γεωργίου Ευαγγέλου, Πρωτοδίκη, με συνημμένα αντίγραφα ως εξής:

- α) την από 29.10.2013 πληροφοριακή έκθεση ελέγχου εισοδήματος, η οποία διενεργήθηκε από τους υπαλλήλους του Σ.Δ.Ο.Ε. Στυλιανό Παπαδάκη και Ιωάννη Ιωαννίδη με ελεγχόμενους τους Ιωάννη Παπαντωνίου του Παναγιώτη και Σταυρούλα Κουράκου του Σωτηρίου, μετά του σχετικού με αριθμ. πρωτ. ΕΜΠ.5852/30.10.2013 διαβιβαστικού εγγράφου του Σ.Δ.Ο.Ε.,
- β) την από 23.1.2013 έκθεση της Επιτροπής Ελέγχου των οικονομικών πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών και υποψηφίων βουλευτών (Ν.3023/2002),
- γ) τις από 27.4.2000, 18.5.2001, 31.5.2002, 2.7.2003, 17.4.2004, 27.6.2005, 28.6.2006, 29.6.2007 και 26.6.2008 δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του Ιωάννη Παπαντωνίου και
- δ) το με αριθμ. πρωτ. 5481/11.2.2013 έγγραφο του αποθανόντος Αθανασίου Νάκου, διατελέσαντος Β' Αντιπροέδρου της Βουλής και Προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου (Άρθρο 21 του Ν. 3023/2002).

Ο πλήρης κατάλογος των Εισερχομένων Εγγράφων προς την Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή έχει ως ακολούθως:

Α.Π.	ΗΜ/ΝΙΑ	ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΣ / ΚΑΤΑΘΕΤΗΣ	ΘΕΜΑ
1	20.04.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
2	20.04.2017	ΑΝ.ΕΛ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
3	20.04.2017	Κ.Κ.Ε.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
4	20.04.2017	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
5	21.04.2017	ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
6	21.04.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
7	21.04.2017	Κ.Κ.Ε.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
8	24.04.2017	ΔΗΜ.ΑΡ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
9	24.04.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
10	24.04.2017	ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
11	27.04.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
12	27.04.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
13	27.04.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
14	28.04.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
15	02.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
16	02.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
17	02.05.2017	Ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Δ/σης του Εφετείου Αθηνών, κ. Θεόδωρος Κανελλόπουλος, Πρόεδρος Εφετών	Διαβίβαση αντιγράφων αποφάσεων του Εφετείου Αθηνών.
18	03.05.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
19	03.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
20	03.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
21	03.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.

22	03.05.2017	ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΤΡΩΝ	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
23	03.05.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
24	04.05.2017	Ν.Δ.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
25	10.05.2017	ΣΥ.ΡΙΖ.Α.	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή πρακτικών της Επιτροπής.
26	22.05.2017	Οι Ανακριτές του Ν. 4022/2011, κυρία Ηλιάνα Ζαμανίκα, Πρόεδρος Πρωτοδικών και κ. Γεώργιος Ευαγγέλου, Πρωτοδίκης	Διαβίβαση της από 29.10.2013 πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου εισοδήματος, της από 23.01.2013 έκθεσης της Επιτροπής Ελέγχου των οικονομικών πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών και λοιπά έγγραφα και στοιχεία, σε απάντηση της υπ' αριθμ. 4/15.5.2017 επιστολής του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.
27	25.05.2017	Η Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, κυρία Ελένη Τουλουπάκη, Αντεισαγγελέας Εφετών	Διαβίβαση της από 29.10.2013 πληροφοριακής έκθεσης ελέγχου εισοδήματος σε απάντηση της υπ' αριθμ. 4/15.5.2017 επιστολής του Προέδρου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής.
28	25.05.2017	ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ	Ορισμός συνεργατών για παραλαβή αντιγράφου των δικογραφιών.
29	26.06.2017	Ιωάννης Παπαντωνίου, πρώην Υπουργός Εθνικής Άμυνας	Επιστολή του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου σε απάντηση της από 20.06.2017 πρόσκλησης του Προέδρου της Επιτροπής για παροχή εξηγήσεων.
30	26.06.2017	Ανδρέας Λοβέρδος, Βουλευτής – Μέλος της Επιτροπής	Συμπερασματικές παρατηρήσεις επί του Πορίσματος της Επιτροπής.
31	26.06.2017	Αθανάσιος Παφίλης, Βουλευτής – Μέλος της Επιτροπής	Θέσεις – Δήλωση επί του Πορίσματος της Επιτροπής.
32	27.06.2017	Σπυρίδων Δανέλλης, Βουλευτής – Μέλος της Επιτροπής	Θέσεις επί του Πορίσματος της Επιτροπής.
33	28.06.2017	Ιωάννης Λαγός, Βουλευτής – Μέλος της Επιτροπής	Θέσεις επί του Πορίσματος της Επιτροπής.

V. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή μετά από οκτώ (8) διαδοχικές συνεδριάσεις, συμπεριλαμβανομένης της εκλογής του Προεδρείου της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, που διήρκησαν συνολικά 12 ώρες και ύστερα από λεπτομερή μελέτη όλων των τεθέντων υπόψη της Επιτροπής στοιχείων, κατέληξε στις διαπιστώσεις που ακολουθούν:

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη και αξιολογώντας όλα τα αποδεικτικά στοιχεία των έξι δικογραφιών καθώς επίσης τα συμπεράσματα και προτάσεις των εισαγγελικών λειτουργιών που διενήργησαν προκαταρκτικές εξετάσεις και των ανακριτών που διενήργησαν ανάκριση για τις υποθέσεις, για τις οποίες σχηματίστηκαν οι έξι (6) ποινικές και συναφείς μεταξύ τους δικογραφίες, που διαβιβάστηκαν στη Βουλή κατ' άρθρο 86 παρ. 2 εδ. β' του Συντάγματος, κρίνει ότι προέκυψαν από αυτά τα αναφερθησόμενα στην παράγραφο II του παρόντος κεφαλαίου, σε σχέση με την ενδεχόμενη τέλεση από τον Ιωάννη Παπαντωνίου, κατά την περίοδο από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004 που ήταν Υπουργός Εθνικής Άμυνας (ΥΠΕΘΑ), του αδικήματος της κακουργηματικής απιστίας σχετικής με την υπηρεσία, με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950. Πριν από την έκθεση όμως του πραγματικού μέρους των υποθέσεων είναι αναγκαίο να εκτεθεί το ισχύον νομικό πλαίσιο στο οποίο είναι δυνατό να υπαχθούν αυτές.

I. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

1. Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 256 Π.Κ., περί απιστίας στην υπηρεσία, ως ισχύει σήμερα, «υπάλληλος που κατά τον προσδιορισμό, την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, δασμών, τελών ή άλλων φορολογημάτων ή οποιωνδήποτε εσόδων ελαττώνει εν γνώσει του και για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος, τη δημόσια, τη δημοτική ή την κοινοτική περιουσία ή την περιουσία Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, της οποίας η διαχείριση του είναι εμπιστευμένη, τιμωρείται... γ) με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, αν: ...β) το αντικείμενο της πράξης έχει συνολική αξία μεγαλύτερη των εκατόν είκοσι (120.000) χιλιάδων ευρώ». Η διάταξη του άρθρου 256 Π.Κ., έχει ενταχθεί, στην κατηγορία των εγκλημάτων των σχετικών με την υπηρεσία, είναι διάταξη ειδική έναντι εκείνης του άρθρου 390 Π.Κ. και προβλέπει το έγκλημα της απιστίας της σχετικής με την υπηρεσία, το οποίο, λόγω της ιδιότητας του υποκειμένου του ως υπαλλήλου κατά την έννοια των άρθρων 13 α και 263Α Π.Κ., ανάγεται σε ιδιαίτερο έγκλημα (*delictum proprium*) και σκοπό έχει την προστασία της χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος και γενικά της δημόσιας περιουσίας (έγκλημα κατά της υπηρεσιακής χρηστότητας). Η εγκληματική συμπεριφορά του άρθρου 256 Π.Κ. συνίσταται, ειδικότερα, στην ελάττωση της δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας. Ελάττωση σημαίνει πρόκληση ζημίας που θα πρέπει να είναι βέβαιη και οριστική στο πλαίσιο της άσκησης μιας δραστηριότητας και λειτουργίας, χωρίς να έχει σημασία αν αυτή μπορεί να αποκατασταθεί με αγωγή αποζημίωσης ενώπιον των δικαστηρίων (Βλ. Σπινέλλη, Εγκλήματα σχετικά με την υπηρεσία, σ. 112 ΔιατΕισΕφ 15/1989, ΠοινΧρ 1989, 1008). Η ελάττωση της δημόσιας περιουσίας μπορεί να πραγματώνεται τόσο με θετικό τρόπο, όταν ο υπάλληλος ελαττώνει δια της ενέργειας ή παραλείψεώς του την υφιστάμενη περιουσία, είτε κατά τρόπο αποθετικό, όταν ο υπαίτιος διά της ενέργειας ή παραλείψεώς του απέτρεψε ή άλλως με οποιονδήποτε τρόπο παρακώλυσε την αύξηση της δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής περιουσίας (ΟΛΑΠ 2/2009 ΠοινΧρ 2009, 504). Κατά την παραπάνω διάταξη, ως δημόσια περιουσία νοείται κάθε περιουσιακό στοιχείο του Δημοσίου, ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα και τον σκοπό που επιτελεί, ενώ η ελάττωση της περιουσίας του λαμβάνει χώρα μόνο από υπάλληλο που είναι, είτε δυνάμει ρητής διατάξεως νόμου είτε στο πλαίσιο του νόμου αρμόδιος να διαχειρίζεται,

αναπτύσσοντας πρωτοβουλία και ενεργώντας κατά διάκριση, τη δημόσια περιουσία κατά τον προσδιορισμό ή την είσπραξη ή τη διαχείριση φόρων, τελών και γενικά κάθε περιουσιακού στοιχείου που εισάγεται στη δημόσια περιουσία (ΑΠ 1285/2011 Νόμος).

2. Σύμφωνα με το άρθρο 1 του Ν. 1608/1950 (περί αυξήσεως των ποινών που προβλέπονται για τους καταχραστές του Δημοσίου) «Στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 216, 218, 235, 236, 237, 242, (256), 258, 372, 375 και 386 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 263Α του Ποινικού Κώδικα και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν πενήντα (150.000) χιλιάδων ευρώ, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και, αν συντρέχουν ιδιαιτέρως επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης».

II. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Από τα προαναφερόμενα έγγραφα και λοιπά αποδεικτικά στοιχεία προκύπτουν ειδικότερα τα εξής πραγματικά περιστατικά:

1) Οι παραπάνω υποθέσεις έχουν ως αντικείμενο τις προμήθειες εξοπλιστικών συστημάτων (αρμάτων μάχης, επιθετικών και μεταφορικών ελικοπτέρων, φρεγατών και συστημάτων ηλεκτρονικού πολέμου) για τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις ή τον εκσυγχρονισμό υπαρχόντων τέτοιων, από διάφορες κατασκευάστριες εταιρίες του εξωτερικού και του εσωτερικού, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τον Οκτώβριο 2001 έως το Μάρτιο 2004, κατά το χρονικό διάστημα δηλαδή που ΥΠΕΘΑ ήταν ο Ιωάννης Παπαντωνίου. Για τις παραπάνω δε προμήθειες και εκσυγχρονισμούς εξοπλιστικών συστημάτων συνάφθηκαν και εκτελέστηκαν ή τροποποιήθηκαν οι κύριες συμβάσεις και οι συμβάσεις αντισταθμιστικών ωφελημάτων (ΣΑΩ) που αναφέρονται αναλυτικά στις αποσταλείσες στη Βουλή έξι (6) ποινικές δικογραφίες. Συγκεκριμένα δε για την κάθε μία από τις παραπάνω υποθέσεις προκύπτουν συνοπτικά τα εξής:

α) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με στοιχεία [ABM ΕΔ 2015/158].

Στις 20 Μαρτίου 2003, στο πλαίσιο του Προγράμματος Νέου Άρματος Σύγχρονης Τεχνολογίας (ΝΑΣΤ) του Ελληνικού Στρατού, υπογράφηκε, μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, εκπροσωπούμενου από τον Γενικό Γραμματέα της τότε Γενικής Γραμματείας Οικονομικού Σχεδιασμού και Αμυντικών Επενδύσεων (ΓΓΟΣΑΕ) του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και των νόμιμων εκπροσώπων της γερμανικής εταιρίας Krauss Maffei Wegmann (KMW), η υπ' αριθμ. 016Α/03 σύμβαση, με αντικείμενο, την προμήθεια 170 Κύριων Αρμάτων Μάχης (Main Battle Tanks: MBT), Leopard 2HEL, 12 θωρακισμένων αρμάτων περισυλλογής (Armoured Recovery Vehicles: ARV) Leopard 2HEL Buffel, οκτώ θωρακισμένων γεφυροφόρων αρμάτων (Armoured Vehicles Launched Bridge: AVLB) Leopard 1 Leguan, εξομοιωτών και εκπαιδευτικού υλικού, καθώς και ανταλλακτικών, εργαλείων, βιβλιογραφίας και εξοπλισμού υποστήριξης που τα συνοδεύουν, για τη λειτουργία και τη συντήρησή τους, με

δικαίωμα προαίρεσης (option) για την προμήθεια επιπρόσθετων υλικών και υπηρεσιών. Το κόστος της προμήθειας αυτής ανήλθε σε ένα δισεκατομμύριο εξακόσια πενήντα εννέα εκατομμύρια **(1.659.000.000)** ευρώ.

Παράλληλα, την ίδια ημέρα, υπογράφηκε μεταξύ του ΥΠΕΘΑ/ΓΓΟΣΑΕ και της εταιρίας KMW η υπ' αριθμ.:13/2003 Σύμβαση Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΣΑΩ) που απορρέουν από την προμήθεια του άρματος μάχης Leopard 2HEL, σύμφωνα με τη Σύμβαση 016A/03, κατά το άρθρ. 3.1 της οποίας η εταιρία KMW ανέλαβε την ανέκκλητη υποχρέωση να υλοποιήσει, η ίδια ή να προσκαλέσει άλλα, αποδεκτά μέρη, να υλοποιήσουν, Αντισταθμιστικά Ωφελήματα (ΑΩ) συνολικής πιστωτικής αξίας ίσης με το 250% του συμβατικού τιμήματος της κύριας προμήθειας.

Σε απόλυτες τιμές η τιμή της Σύμβασης Κύριας Προμήθειας ήταν 1.659.000.000 ευρώ και η συνολική πιστωτική αξία της σύμβασης ΑΩ τη στιγμή της υπογραφής της, ήταν 4.147.500.000 ευρώ (ποσοστό 250%).

Από την επεξεργασία του συνόλου των αποδεικτικών στοιχείων της δικογραφίας, διαπιστώνεται ότι τα προγράμματα 2,3,5,8 και 18 των ΑΩ, δεν αποτελούν αποδεκτές συναλλαγές με βάση της Κατευθυντήριες Οδηγίες (ΚΟ) **με συνέπεια τη μείωση της πιστωτικής αξίας της ΣΑΩ κατά 1.110.171.052 ευρώ (και της ονομαστικής αξίας κατά 239.494.944 ευρώ).**

Συγκεκριμένα το πρόγραμμα (2) προέβλεπε Μεταφορά τεχνολογίας στην Ελληνική Αμυντική Βιομηχανία για τη συμπαραγωγή του νέου άρματος μάχης Leopard 2HEL, ονομαστικής αξίας 212.170.000 ευρώ. Το πρόγραμμα (3) προέβλεπε έργο σε τεχνική βιβλιογραφία για το πρόγραμμα του νέου άρματος μάχης Leopard 2HEL. Το πρόγραμμα (8) προέβλεπε παράδοση στον Ελληνικό στρατό πακέτο τεχνικών δεδομένων για το νέο άρμα μάχης Leopard 2HEL. Το πρόγραμμα (5) αναφέρεται σε πλεονάζουσες πιστώσεις από την υπ' αριθ. 7/2001 σύμβαση ΑΩ. Αφορά την μεταφορά μέρους της εναπομείνουσας/πλεονάζουσας πιστωτικής αξίας από προγενέστερη (7/2001) ΣΑΩ, η οποία ανέρχεται σε 40.000.000. Το πρόγραμμα 18 προέβλεπε απευθείας επένδυση για την ίδρυση εταιρίας επιχειρηματικών συμμετοχών.

Η ζημία που προκλήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο από τις παρατυπίες στην υπ' αριθμ.: 13/2003 Σύμβαση Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΣΑΩ), αποτιμάται στη μείωση της ονομαστικής αξίας κατά 239.494.944 ευρώ.

β) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με στοιχεία [ΕΔ 2014/42].

Στις 28 Αυγούστου 2003 υπεγράφη η Σύμβαση Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων (ΣΑΩ) 22/2003 μεταξύ του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και της εταιρίας McDonnell Douglas Helicopter Company (θυγατρική της Boeing Company). Η σύμβαση αυτή αποτέλεσε προϋπόθεση της σύμβασης της κύριας σύμβασης 35A/03 η οποία υπεγράφη την ίδια ημέρα και με την οποία ανατέθηκε με απευθείας ανάθεση στην ως άνω εταιρία και προέβλεπε την προμήθεια δώδεκα (12) επιθετικών ελικοπτέρων τύπου AH-64 D APACHE έναντι συμβατικού τιμήματος πεντακοσίων ενενήντα τριών εκατομμυρίων πεντακοσίων σαράντα έξι χιλιάδων οκτακοσίων ογδόντα δύο δολαρίων ΗΠΑ (\$593.546.882) με ημερομηνία ενεργοποίησης της 1η Οκτωβρίου 2003).

Από την από 4-12-2015 έκθεση του Ειδικού Επιστήμονα Παύλου Καραστογιάννη, ο οποίος ορίστηκε από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, προκύπτει ότι έχουν προκύψει σοβαρές παραβάσεις των κανόνων επιμελούς διαχείρισης

αναφορικά με τη διαδικασία σύναψης και εκτέλεσης των αντισταθμιστικών ωφελημάτων που προβλέφθηκαν στην ΣΑΩ 22/2003.

Οι παραβάσεις των κανόνων επιμελούς διαχείρισης, είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της ονομαστικής αξίας των προγραμμάτων των ΑΩ της υπ' αριθμ. 22/2003 σύμβασης, η οποία αντιστοιχεί σε ισόποση βλάβη του Ελληνικού Δημοσίου και σε περίπου 16.000.000 δολάρια ή 14.160.000 περίπου ευρώ.

γ) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με τα στοιχεία [ΕΔ 2014/105].

Με την απόφαση Φ. 604.8/534980/Σ.956/17-2001/ΥΠΕΘΑ/ΓΔΕ/ΔΠΕ/ΤΝΕ του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή της Γενικής διεύθυνσης εξοπλισμών Αντωνίου Κάντα, ανατέθηκε, με απευθείας ανάθεση, στην εταιρία «Ελληνικά Ναυπηγεία», το πρόγραμμα εκσυγχρονισμού μέσης ζωής έξι φρεγατών τύπου "s" του Πολεμικού Ναυτικού.

Στις 12-02-2003 υπεγράφη η 09/03 Σύμβαση Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, ως υποχρέωση που απέρρεε από την παραπάνω κύρια Σύμβαση που αφορούσε στον τον εκσυγχρονισμό μέσης ζωής έξι φρεγατών τύπου "s" του Πολεμικού Ναυτικού.

Από την έκθεση του ειδικού επιστήμονα Φώτιου Σηφάκη, ο οποίος ορίστηκε από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, προκύπτει ότι έχουν σημειωθεί σοβαρές παραβιάσεις των κανόνων επιμελούς διαχείρισης, αναφορικά με τη διαδικασία σύναψης και εκτέλεσης των αντισταθμιστικών ωφελημάτων, που προβλέφθηκαν στην ΣΑΩ 09/03. Οι παραβάσεις των κανόνων επιμελούς διαχείρισης της ως άνω σύμβασης είχαν ως αποτέλεσμα την πρόκληση ζημιάς στο Ελληνικό Δημόσιο, που ανέρχεται σε 23.685.014 ευρώ.

δ) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με τα στοιχεία [ΕΔ 2016/118].

Η κύρια σύμβαση μεταξύ ΥΕΘΑ και Ελληνικά Ναυπηγεία Α.Ε. (ΕΝΑΕ), ξεκίνησε με την 46/17-12-98 απόφαση της Ολομέλειας του Ανώτατου Ναυτικού Συμβουλίου, με την οποία εγκρίθηκε η σκοπιμότητα εκτελέσεως του προγράμματος Εκσυγχρονισμού Μέσης Ζωής των Φρεγατών τύπου "s" του Πολεμικού Ναυτικού.

Με την απόφαση Φ. 604.8/534980/Σ.956/17-2001/ΥΠΕΘΑ/ΓΔΕ/ΔΠΕ/ΤΝΕ/ΓΣΘ του Υπουργού Εθνικής Άμυνας Αποστόλου-Αθανασίου Τσοχατζόπουλου, εγκρίθηκε η υλοποίηση του προγράμματος, με την διαδικασία απευθείας ανάθεσης στην εταιρία «ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ Α.Ε.».

Στις 19-04-2002 η παραπάνω εταιρία ως κύρια ανάδοχος υπέβαλε προσφορά, στην οποία περιέχονταν επί μέρους προσφορές των εταιριών RAYTHEON, THALES NAVAL NEDERLAND, (TNNL).

Με την υπ' αριθμό Φ. 604.3/220250/Σ.1201/20-9-02/ΓΔΑΕ/ΔΙΚΕ απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας Ιωάννη Παπαντωνίου, κατακυρώθηκε η επιλογή της εταιρίας TNNL, ως κύριου υποκατασκευαστή της ΕΝΑΕ.

Το πρόγραμμα εγκρίθηκε από το ΚΥΣΕΑ με την υπ' αρ. 1/Σ.13/2002 απόφαση.

Ακολούθως στις 12-02-2003 υπογράφηκε η Σύμβαση 010B/03, με ημερομηνία ενεργοποίησης την 21-3-2003 και συνολικό συμβατικό τίμημα 381.578.580.

Για τη σκοπιμότητα υλοποίησης και τη σύνθεση του κόστους του προγράμματος ΕΜΖ, εν όψει και άλλων διαθέσιμων εναλλακτικών επιλογών, διατυπώθηκαν ενδοιασμοί και εναντίωση υψηλόβαθμων αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού και από τη Διεύθυνση Εξοπλισμών του ΓΕΝ. Ωστόσο, παρά το γεγονός, ότι οι αντιρρήσεις διατυπώθηκαν από τον Υπηρεσιακό Φορέα, τη Διεύθυνση Εξοπλισμών του ΓΕΝ, και τον ίδιο τον Αρχηγό του ΓΕΝ, δεν υιοθετήθηκαν από τα όργανα που θα ασκούσαν αποφασιστική αρμοδιότητα σχετικά με το πρόγραμμα.

Προς τον Ιωάννη Παπαντωνίου (ΥΕΘΑ) προτάθηκε και εκείνος ενέκρινε δια υπογραφής, την υιοθέτηση των αιτημάτων των εταιριών ΕΝΑΕ και ΤΝΝΛ ενώ αποσιωπήθηκε πλήρως η θέση του Επιχειρησιακού Φορέα (Διεύθυνση Εξοπλισμών ΓΕΝ).

Η ζημιά που επήλθε στο Ελληνικό Δημόσιο από τη σύναψη της εν λόγω σύμβασης, από: **αα)** την αύξηση του ανώτατου ορίου αναπροσαρμογών (ceiling) από 22% και 17,5% σε 26,5% και 22,9% και **ββ)** από την παράλειψη εφαρμογής της ρήτρας ανώτατου ορίου σε ετήσια βάση, **ανέρχεται σε 31.084.600,26 ευρώ, ενώ με βάση τις γενόμενες πληρωμές σε 23.244.518,11 ευρώ.**

Παράλληλα δεν μπορεί να εκτιμηθεί η περαιτέρω ζημία που επήλθε συνεπεία της παντελούς παράλειψης εφαρμογής της ρήτρας πληθωρισμού, στα ετήσια καταβαλλόμενα ποσά αναπροσαρμογών, η οποία εκτιμάται σε αρκετά εκατομμύρια ευρώ.

ε) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με στοιχεία [ΑΔ 2013/125].

Μεταξύ της εταιρίας **SONAK ΑΕ** και του **ΥΠΕΘΑ**, καταρτίστηκε η σύμβαση με αριθμό 027Α/2001, με την οποία προβλέπονταν η προμήθεια δεκαοκτώ (18) παρεμβολέων και έντεκα (11) συστημάτων ακρόασης, συνολικής αξίας 71.979.490,90 ευρώ.

Η ως άνω σύμβαση δεν εκτελέστηκε και δεν παραδόθηκαν ποτέ τα ανωτέρω εξοπλιστικά συστήματα στο Δημόσιο (ΥΠΕΘΑ), εξαιτίας του ότι εκείνα τα συστήματα που η προμηθεύτρια εταιρία προσκόμισε για τις δοκιμές πεδίου, η διενέργεια των οποίων είχε κριθεί αναγκαία για τη σύναψη της σύμβασης και για την παράδοση και παραλαβή αυτών, αξιολογήθηκαν κατώτερα των προσφερόμενων και (συμφωνημένων) ως προς τα χαρακτηριστικά και ως προς τις δυνατότητες και επιπλέον παρουσίασαν και βλάβες.

Τα δεδομένα της αξιολόγησης από τις δοκιμές πεδίου και οι βλάβες που παρουσίαζαν τα συστήματα παρόλο που ήταν γνωστά και στα μέλη της Επιτροπής Διενέργειας του Διαγωνισμού και στα μέλη της Επιτροπής Διαπραγματεύσεων εντούτοις αποφάνθηκαν θετικά υπέρ της κατάρτισης και υπογραφής της προαναφερόμενης σύμβασης.

Μετά από προσφυγή της **SONAK ΑΕ** στη δικογραφία, εκδόθηκε το 2012 η διαιτητική απόφαση, με την οποία κρίθηκε υπαίτιο το Ελληνικό Δημόσιο για τη μη εκτέλεση της σύμβασης και το Ελληνικό Δημόσιο **ζημιώθηκε κατά το ποσό των 48.407.996,09 συν τους νόμιμους τόκους.**

στ) Υπόθεση στην οποία αφορά η δικογραφία με στοιχεία [ΕΔ 2013/255].

Καταρτίστηκε μεταξύ του ΥΕΘΑ και της κοινοπραξίας **NHI**, η σύμβαση με αρ. 21/2003 με αντικείμενο την υλοποίηση Αντισταθμιστικών Ωφελημάτων, που

απορρέουν από την κύρια σύμβαση, μεταξύ των ως άνω συμβαλλομένων, για την προμήθεια είκοσι (20) μεταφορικών ελικοπτέρων NH 90.

Η τιμή της Σύμβασης Κύριας Προμήθειας τη στιγμή της υπογραφής, ήταν 657.523.069 € και η αξία των αντισταθμιστικών ωφελημάτων, ανήλθε στο 131% της κύριας σύμβασης, δηλαδή 862.207.564.

Τα προγράμματα που δόθηκαν ως αντισταθμιστικά οφέλη δεν ήταν συμβατά με τις Κατευθυντήριες Οδηγίες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη ζημία του Ελληνικού Δημοσίου, με μια πρώτη εκτίμηση κατά 23.450.691,70 ευρώ και κατά συνολική εκτίμηση 186.683.536 ευρώ, ποσό που υπολείπονταν της εφαρμογής των Κατευθυντήριων Οδηγιών (ΚΟ).

2) Σε όλες τις παραπάνω υποθέσεις, το αντικείμενο της κάθε μίας από τις οποίες ήταν μεγαλύτερο των 120.000 ευρώ, όπως προκύπτει από τα προαναφερόμενα υπήρχαν ζημιολόγοι και παράνομοι όροι (κατά παράβαση του Π.Δ. 284/1989, όπως τροποποιήθηκε με το Π.Δ. 189/1997 και των κανόνων της χρηστής διαχείρισης του δημοσίου χρήματος) υπέρ των προμηθευτριών και κατασκευαστριών εταιριών και σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, με αποτέλεσμα από την κάθε μία από τις παραπάνω υποθέσεις να προκληθεί ή οπωσδήποτε να απειληθεί σε βάρος του τελευταίου (του Ελληνικού Δημοσίου) ζημία ιδιαίτερης μεγάλης αξίας που υπερβαίνει το ποσό των 150.000 ευρώ.

3) Σε όλες τις υποθέσεις αυτές είχε συμμετοχή ο Ιωάννης Παπαντωνίου δεδομένου ότι ήταν αυτός που είτε εισηγήθηκε στο ΚΥΣΕΑ την σύναψη και εκτέλεση των σχετικών συμβάσεων και των τροποποιήσεων αυτών είτε ενέκρινε και υπέγραψε Φύλλα Ενημέρωσης Εισηγήσεων (ΦΕΕ), σχετικά με αυτές. Επιπρόσθετα δε υπάρχουν ενδείξεις ότι ο Ιωάννης Παπαντωνίου αφενός είχε τη θέληση να προξενήσει ζημία στο Ελληνικό Δημόσιο και αφετέρου γνώριζε ότι με τις παραπάνω πράξεις και παραλείψεις του θα προξενηθεί ζημία (ελάττωση περιουσίας) σε αυτό (το Ελληνικό Δημόσιο) με σκοπό να ωφεληθεί ο ίδιος. Να σημειωθεί δε ότι η συνολική ζημία που προξενήθηκε στο Ελληνικό Δημόσιο συνεπεία της ενδεχόμενης τέλεσης από τον πρώην Υπουργό των παραπάνω εγκληματικών πράξεων και παραλείψεων υπερβαίνει το ποσό των πεντακοσίων (500) εκατομμυρίων ευρώ.

Από τα προαναφερόμενα καθίσταται φανερό ότι προκύπτουν ενδείξεις ότι ο Ιωάννης Παπαντωνίου τέλεσε, κατά την άσκηση των καθηκόντων του ως ΥΠΕΘΑ κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2014, το προβλεπόμενο και τιμωρούμενο από τα άρθρα 1, 2, 13 στοιχ. Α, 14, 26 παρ. 1, 27, 45, 46, 94, 96, 256 περ. γ' υποπερίπτωση ββ του Ποινικού Κώδικα σε συνδυασμό με το άρθρο 1 παρ. 1 εδ. α' και β' του Ν. 1608/1950 (Περί αύξησης των ποινών για τους καταχραστές του Δημοσίου), αδίκημα της απιστίας σχετικής με την υπηρεσία κατά το Ελληνικό Δημόσιο κατ' εξακολούθηση και από κοινού με άλλους κρατικούς υπαλλήλους, που αναφέρονται στις παραπάνω δικογραφίες.

Το παραπάνω έγκλημα, για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε ο Ιωάννης Παπαντωνίου κατ' εξακολούθηση, αποτελεί, όπως έχει καταστεί φανερό από τα προαναφερόμενα, κακούργημα και τιμωρείται με ποινή ισόβιας κάθειρξης.

Παρά την τεράστια όμως δικαιοκή, κοινωνική και πολιτική απαξία των παραπάνω εγκληματικών πράξεων και παραλείψεων που φέρεται να τέλεσε ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου δεν είναι δυνατό να ασκηθεί ποινική

δίωξη εναντίον του γι' αυτές λόγω του ότι, όπως θα εκτεθεί αναλυτικά παρακάτω, έχει εξαλειφθεί το αξιόποινό τους και έτσι υφίσταται ανυπέρβλητο εμπόδιο προς τούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Η Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη και αξιολογώντας τα προαναφερθέντα στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ αποδεικτικά στοιχεία και κρίσεις της ίδιας καθώς και τα έγγραφα που ζήτησε δια του Προέδρου της και έλαβε από Κρατικούς Λειτουργούς και Υπηρεσίες, ήτοι: α) τις υπ' αριθμ. 859/2016, 6187/2016 και 679/2017 Αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών και τα ταυτάρια πρακτικά, β) την από 29.10.2013 πληροφοριακή έκθεση ελέγχου εισοδήματος, η οποία διενεργήθηκε από τους υπαλλήλους του Σ.Δ.Ο.Ε. Στυλιανό Παπαδάκη και Ιωάννη Ιωαννίδη με ελεγχόμενους τους Ιωάννη Παπαντωνίου του Παναγιώτη και Σταυρούλα Κουράκου του Σωτηρίου, μετά του σχετικού με αριθμ. πρωτ. ΕΜΠ.5852/30.10.2013 διαβιβαστικού εγγράφου του Σ.Δ.Ο.Ε., γ) την από 23.1.2013 έκθεση της Επιτροπής Ελέγχου των οικονομικών πολιτικών κομμάτων και συνασπισμών και υποψηφίων βουλευτών (Ν.3023/2002), δ) τις από 27/4/2000, 18/5/2001, 31/5/2002, 2/7/2003, 17/4/2004, 27/6/2005, 28/6/2006, 29/6/2007 και 26/6/2008 δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης του Ιωάννη Παπαντωνίου και ε) το με αριθμ. πρωτ. 5481/11.2.2013 έγγραφο του αποθανόντος Αθανασίου Νάκου, διατελέσαντος Β΄ Αντιπροέδρου της Βουλής και Προέδρου της Επιτροπής Ελέγχου (Άρθρο 21 του Ν. 3023/2002), κρίνει ότι προέκυψαν από αυτά τα αναφερθησόμενα στην παράγραφο ΙΙ του παρόντος κεφαλαίου, σε σχέση με την ενδεχόμενη τέλεση από τον Ιωάννη Παπαντωνίου κατά την ίδια χρονική περίοδο (Οκτώβριος 2001 έως Μάρτιος 2004) που ήταν ΥΠΕΘΑ, του εγκλήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Πριν από την έκθεση όμως των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση του παραπάνω εγκλήματος είναι αναγκαίο να εκτεθεί το ισχύον νομικό πλαίσιο γι' αυτό (το έγκλημα).

Ι. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Κατά το άρθρο 2 παρ. 2 α', γ' και δ' του Ν. 3691/2008 (περί πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας), «2. Νομιμοποίηση εσόδων από τις εγκληματικές δραστηριότητες (ξέπλυμα χρήματος) που προβλέπονται στο άρθρο 3, αποτελούν οι ακόλουθες πράξεις: α) Η μετατροπή ή μεταβίβαση περιουσίας εν γνώσει του γεγονότος ότι προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, με σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκαλύψη της παράνομης προέλευσης της ή την παροχή. συνδρομής σε οποιονδήποτε εμπλέκεται στις δραστηριότητες αυτές, προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεων του..., γ) Η απόκτηση και κατοχή ... περιουσίας, εν γνώσει κατά το χρόνο της κτήσης... του γεγονότος ότι η περιουσία προέρχεται από εγκληματικές δραστηριότητες ή από πράξη συμμετοχής σε τέτοιες δραστηριότητες, δ) Η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω

έσοδα...», ενώ κατά το άρθρο 3 περ. κ' του ίδιου ως άνω Νόμου, ως «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης νοείται, μεταξύ άλλων, «...και κ) κάθε άλλο αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας, της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των έξι μηνών και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος». Αναφορικά δε με την υποκειμενική υπόσταση του αδικήματος αυτού, ορίζεται στην παρ. 5 του άρθρου 2 του ίδιου ως άνω Νόμου ότι «η γνώση, η πρόθεση ή ο σκοπός που απαιτούνται ως *στοιχεία* του πραγματικού των αδικημάτων των παραγράφων 2 και 3 μπορούν να συνάγονται και από τις συντρέχουσες πραγματικές περιστάσεις». Τέλος, κατά το άρθρο 45 παρ. 1.α.'και γ' του Ν. 3691/2008 «1. α. Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και με χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) ευρώ έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ τιμωρείται ο υπαίτιος πράξεων νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. ...γ. Ο υπαίτιος των πράξεων του στοιχείου α' τιμωρείται με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ, αν ασκεί τέτοιου είδους δραστηριότητες κατ' επάγγελμα...». Από τον συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων καθώς και των διατάξεων του Ν. 2331/1995 και του Ν. 3425/2005, προκύπτουν τα εξής:

1) ως νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες νοείται η διαδικασία μέσω της οποίας αποκρύπτεται η ύπαρξη, η παράνομη πηγή ή η παράνομη χρήση εσόδων, τα οποία στην συνέχεια μεταμφιέζονται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προέλευσή τους να εμφανίζεται ως νόμιμη [ΑΠ 1646/2008 ΠΛογ 2008/618]. Η διαδικασία της νομιμοποίησης εσόδων ακολουθεί τρεις βασικές φάσεις: α) την φάση της «τοποθέτησης» (placement), κατά την οποία ο δράστης τοποθετεί τα χρήματα που προέρχονται από παράνομη δραστηριότητα ως επένδυση στο γενικότερο οικονομικό σύστημα, (λ.χ. σε χρηματοοικονομικό οργανισμό ή σε υπεράκτια χρηματοπιστωτικά κέντρα με τη χρησιμοποίηση συνήθως off-shore εταιριών), β) την φάση της «στρωματοποίησης» (layering), κατά την οποία ο δράστης επιχειρεί με σειρά, κινήσεων και συναλλαγών (λ.χ. σπάσιμο του αρχικού ποσού σε μικρότερα, παρεμβολή πολλών λογαριασμών και πολλών συναλλαγών κ.λπ.) να απομακρύνει τα ίχνη των κεφαλαίων από την αρχική τους προέλευση και, έτσι, να μεταμφιέσει τις αληθείς πηγές τους, εμποδίζοντας τον εντοπισμό τους από τα εκάστοτε ελεγκτικά όργανα και γ) την φάση της «ενσωμάτωσης ή ολοκλήρωσης» (integration), κατά την οποία ο δράστης επανατοποθετεί τα κεφάλαια σε κλάδους νόμιμης οικονομικής δραστηριότητας, όπως λ.χ. σε επιχειρηματικές / εμπορικές δραστηριότητες, σε αγορά ακινήτων ή πολυτελών αγαθών κ.λπ., έτσι ώστε τα εν λόγω κεφάλαια να επιστρέφουν στο χρηματοοικονομικό σύστημα ως καθ' όλα νόμιμα κεφάλαια [βλ. Π. Τσιρίδη, Ο νέος Νόμος για το ξέπλυμα χρήματος (Ν 3691/2008), 2009, σελ. 55-56].

Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες συνιστά έγκλημα υπαλλακτικώς μικτό και σκοπού (έγκλημα με υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση), ο οποίος συνίσταται στην επιδίωξη της απόκρυψης ή της συγκαλύψης, της προέλευσης της περιουσίας ή της παροχής συνδρομής σε οποιονδήποτε. εμπλέκεται σε εγκληματικές δραστηριότητες προκειμένου να αποφύγει τις έννομες συνέπειες των πράξεών του [ΑΠ 1611/2007 ΠοινΧρ ΝΗ/527], η δε τέλεση του βασικού εγκλήματος αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της νομιμοποίησης [ΑΠ 1433/2008 ΠραξΛογΠΔ 2008/620, ΑΠ 1432/2008 ΠοινΔικ 2009/367, ΣυμβΕφΘεσ 375/2006 ΠραξΛογΠΔ

2006/350].

2) Ως βασικό αδίκημα νομιμοποίησης, περαιτέρω, τυποποιείται, πέραν των 17 ειδικά στο νόμο μνημονευόμενων εγκληματικών υποστάσεων, και μια 18^η γενική κατηγορία, η οποία δεν προσδιορίζεται ειδικά και συγκεκριμένα, αλλά περιλαμβάνει «και κάθε άλλο αδίκημα που τιμωρείται με ποινή στερητική της ελευθερίας, της οποίας το ελάχιστο όριο είναι άνω των έξι μηνών και από το οποίο προκύπτει περιουσιακό όφελος».

Κατά μία συσταλτική θεώρηση της παραπάνω ρύθμισης, βασικό έγκλημα, μπορεί να είναι αποκλειστικά και μόνον αυτό, που περιλαμβάνει το στοιχείο του περιουσιακού οφέλους είτε ως στοιχείο της αντικειμενικής του υπόστασης είτε ως περιεχόμενο ενός υπερχειλούς δόλου, οπότε και η μεταγενέστερη απόκτηση του «οφέλους» θα συνιστά την ουσιαστική του αποπεράτωση. Εδώ υπάγονται δηλαδή, κατά την άποψη αυτή, κατεξοχήν τα εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας [Σ. Παύλου/Γ. Δημήτριάδης, Η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στη διαχρονική της διάσταση, 2009, σελ. 12].

Υπό το πρίσμα της θεώρησης αυτής, είναι ερευνητέο αν ως βασικό αδίκημα νομιμοποίησης εσόδων μπορεί ν' αποτελέσει, κατ' άρθρο 3 περ. κ' του Ν. 3691/2008, η απιστία περί την υπηρεσία κατ' άρθρο 256 ΠΚ, ενόψει του ότι -εν πρώτοις- το έγκλημα αυτό δεν περιλαμβάνει το στοιχείο του περιουσιακού οφέλους είτε ως στοιχείο της αντικειμενικής του υπόστασης είτε ως περιεχόμενο ενός υπερχειλούς δόλου.

Για το ζήτημα αυτό πρέπει να επισημανθούν τα εξής: Το «υλικό αντικείμενο» για την εξ αντικειμένου συγκρότηση οποιασδήποτε μορφής αξιόποινης πράξεως νομιμοποίησης εσόδων που περιγράφεται στο άρθρο 2 του Ν. 3691/2008, είναι η νομιμοποίηση (ξέπλυμα) κάθε «περιουσίας» που προέκυψε από την τέλεση ενός βασικού αδικήματος. Η περιγραφή δε των βασικών αδικημάτων που συνιστούν «εγκληματικές δραστηριότητες», γίνεται προκειμένου να προσδιοριστεί ότι οι πράξεις νομιμοποίησης εσόδων (ξεπλύματος) αφορούν τη νομιμοποίηση περιουσίας που άμεσα και αιτιακά προέκυψε από, την προηγηθείσα πράξη τέλεσης ενός βασικού αδικήματος. **Προϋπόθεση, λοιπόν, και κρίσιμο στοιχείο αξιολόγησης ενός αδικήματος ως βασικού, είναι το γεγονός ότι από την τέλεσή του προέκυψε περιουσία, η οποία, περαιτέρω, νομιμοποιείται από τον δράστη ή τρίτο** [βλ. Π. Τσιρίδη, όπ.παρ., σελ. 48].

Ενόψει της παραπάνω διαπίστωσης, αλλά και της διατύπωσης της περ. κ' του άρθρου 3 του Ν. 3691/2008, δεν είναι ορθός ο εξ αρχής αποκλεισμός μιας εγκληματικής συμπεριφοράς από την υπαγωγή στο ρυθμιστικό πλαίσιο του Νόμου και η διατύπωση ενός γενικού ερμηνευτικού κανόνα κατά τον οποίο, όσον αφορά στην απιστία του άρθρου 256 Π.Κ. δεν μπορεί να αποτελέσει βασικό αδίκημα νομιμοποίησης εσόδων, διότι από αυτήν δεν προκύπτει περιουσιακό όφελος, αλλά, αντίθετα, το ζήτημα αυτό θα πρέπει να κρίνεται κάθε φορά κατά περίπτωση. Προς τούτο συνηγορούν και οι ακόλουθες σκέψεις: Ο ίδιος ο νομοθέτης του Ν. 3691/2008, συμπεριέλαβε στον κατάλογο των ρητά αναφερόμενων αδικημάτων που συνιστούν «βασικό αδίκημα» που παράγει την προς νομιμοποίηση περιουσία και εκείνο της εγκληματικής οργάνωσης (άρθρο 187 Π.Κ. σε συνδ. με άρθρο 3 περ. α' Ν. 3691/2008). Ως γνωστόν, διά του άρθρου 187 Π.Κ. τιμωρείται, μεταξύ άλλων, ως κακούργημα η συγκρότηση κ.λπ. ομάδας με διαρκή δράση που σκοπεύει στην διάπραξη ορισμένων κακούργημάτων περιοριστικά αναφερόμενων στον νόμο, που στρέφονται κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας, της

προσωπικής ελευθερίας ή έχουν ως αντικείμενο την εκμετάλλευση της γενετήσιας ζωής ή είναι κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας, της περιουσίας, του νομίματος και των υπομνημάτων ή αναφέρονται σε κακουργήματα ναρκωτικών, όπλων, εκρηκτικών και υλικών με επιβλαβής για τον άνθρωπο ακτινοβολίες, μεταξύ των οποίων εντάσσονται λ.χ. η παραχάραξη (άρθρο 207 Π.Κ.), ο εμπρησμός (άρθρο 264 Π.Κ.), η πλημμύρα (άρθρο 268 Π.Κ.), η πρόκληση ναυαγίου (άρθρο 277 Π.Κ.), ο βιασμός (άρθρο 336 Π.Κ.) κ.α.. Στις περιπτώσεις αυτές της εγκληματικής οργάνωσης, παρότι το στοιχείο του περιουσιακού οφέλους δεν συνιστά ούτε στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης των επί παραδείγματι αναφερόμενων εγκλημάτων ούτε περιεχόμενο ενός υπερχειλούς δόλου αυτών, κάθε περιουσία, έσοδα και εν γένει πρόσοδοι που προέκυψαν άμεσα και αιτιακά από την τέλεση του εγκλήματος αυτού (λ.χ. από την σύσταση, εγκληματικής οργάνωσης για την διάπραξη εμπρησμών) και «νομιμοποιήθηκαν» (ξεπλύθηκαν) με τους τρόπους που προβλέπονται στο άρθρο 2 του Ν. 3691/2008, εντάσσονται στην έννοια της νομιμοποίησης εσόδων που προέρχονται από το εν λόγω έγκλημα που συνιστά «βασικό αδίκημα» αυτής. **Έτσι λοιπόν, εάν από την τέλεση του εγκλήματος της απιστίας περί την υπηρεσία κατ' άρθρο 256 ΠΚ, προέκυψε άμεσα και αιτιακά «περιουσία», η οποία, περαιτέρω, νομιμοποιείται από τον δράστη ή τρίτο, το αδίκημα αυτό συνιστά αναμφίβολα «βασικό αδίκημα» νομιμοποίησης εσόδων κατ' άρθρο 3 περ. κ' του Ν. 3691/2008.**

3) Με τον Ν. 3691/2008, τυποποιήθηκε αυτοτελώς στην περ. δ' του άρθρου 2 παρ. 2, ως τρόπος τέλεσης του εγκλήματος της νομιμοποίησης, η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν ή την διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια σε αυτά. Κατά την αιτιολογική έκθεση, θεωρείται ως πράξη νομιμοποίησης εσόδων αφενός μεν η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σε αυτόν των εσόδων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες, με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια στα εν λόγω έσοδα, αφετέρου δε η διακίνηση παράνομων εσόδων μέσω ή εντός του τομέα αυτού. Τα έσοδα αυτά, είτε παραμένουν εντός του χρηματοπιστωτικού τομέα, όπου η διακίνησή τους είναι εύκολη και έχουν την μορφή τραπεζικού χρήματος ή χρηματοπιστωτικών τίτλων, είτε εξέρχονται αυτού (λ.χ. για αγορά ακινήτων), με ισχυρό τεκμήριο νομιμοφάνειας, λόγω του ελέγχου που ασκούν οι εταιρίες του χρηματοπιστωτικού τομέα για εντοπισμό και αναφορά ύποπτων ή ασυνήθων συναλλαγών. Η τοποθέτηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, ανήκει στην πρώτη φάση της νομιμοποίησης (placement) από πλευράς δε ειδικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού υπάγεται στην έννοια της **κατοχής περιουσίας** (διαρκές έγκλημα), ενώ η διακίνηση εσόδων μέσω του χρηματοπιστωτικού συστήματος υπάγεται στην έννοια της **μεταβίβασης περιουσίας** [βλ. Π. Τσιρίδη, όπ. παρ., σελ. 62]. Σύμφωνα δε με πάγια θέση της νομολογίας, η τοποθέτηση εσόδων στον χρηματοπιστωτικό τομέα αποτελεί πράξη νομιμοποίησης και υπό το καθεστώς του Ν. 2331/1995 αλλά και του Ν. 3424/2005, ως πράξη συγκαλυπτική της προηγούμενης εγκληματικής δραστηριότητας [βλ. χαρακτηριστικά ΑΠ 570/2006 ΠοινΧρ 2007/317 επ., ΣυμβΠλημΑθ 2912/2004 ΠοινΧρ ΝΕ/167 επ.].

4) Το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες αποτελεί κακούργημα και κατά το πλείστον είναι διαρκές. Κατά συνέπεια χρόνος τέλεσης αυτού, όταν είναι διαρκές τέτοιο, είναι το χρονικό διάστημα που αρχίζει από το χρονικό σημείο, κατά το οποίο δημιουργήθηκε η κατάσταση της προσβολής του εννόμου αγαθού και τελειώνει τη χρονική στιγμή, κατά την οποία έπαψε πια να υφίσταται η προσβλητική, για το έννομο αγαθό κατάσταση. **Αυτή η τελευταία χρονική στιγμή αποτελεί στα εγκλήματα αυτής της κατηγορίας την αφετηρία της παραγραφής.**

5) Σύμφωνα με τον Ν. 2331/1995 όταν το αξιόποινο του βασικού εγκλήματος έχει εξαλειφθεί δια παραγραφής (111Π.Κ.), στον ίδιο υπαίτιο της νομιμοποίησης εσόδων, που μπορεί να είναι το ίδιο πρόσωπο που διέπραξε το βασικό έγκλημα, δεν επέρχονται οι αντίστοιχες έννομες συνέπειες, με άλλα λόγια δεν συμπαραγράφεται και η νομιμοποίηση εσόδων, αφού, αφενός μεν το βασικό έγκλημα και αν δεν έχει ασκηθεί ποινική δίωξη ούτε απαγγέλθηκε κατηγορία (ενδεχομένως συνεπεία και παραγραφής) ερευνάται αναγκαίως και παρεμπιπτόντως, ώστε να προσδιορισθεί επαρκώς και να εξατομικευτεί ως προς το χρόνο και τους δράστες, μη αρκούσης εικασίας ή πιθανολόγησης αυτού, αφετέρου δε, κυρωτικός κανόνας, εν προκειμένω, είναι το άρθρο 2 του Ν. 2331/95 και όχι τα βασικά εγκλήματα, τα οποία δεν τυποποιούνται με το άρθρο 1 του ν. 2331/1995, αφού αυτά αποτελούσαν ήδη αξιόποινες πράξεις προ της ισχύος του νόμου αυτού, υπαρχούσης μετά ταύτα αληθούς πραγματικής συρροής μεταξύ των δύο αυτών εγκλημάτων (βασικό έγκλημα-νομιμοποίηση), όταν τελούνται από το ίδιο πρόσωπο και **υφισταμένης για το καθένα εξ αυτών, της από το κοινό ποινικό δίκαιο παραγραφής.** Κατά την αιτιολογική έκθεση του ν. 3691/08, η ποινική δίωξη για το «ξέπλυμα χρήματος» είναι ανεξάρτητη από την ποινική δίωξη για το βασικό έγκλημα. Ως προς αυτό υπάρχουν πολλοί τυπικοί και ουσιαστικοί λόγοι, που εμποδίζουν την άσκηση ποινικής δίωξης, μεταξύ των οποίων και η παραγραφή. Αυτό όμως δεν εμποδίζει την άσκηση ποινικής δίωξης για το ξέπλυμα χρήματος, αν σχηματισθεί δικανική πεποίθηση ότι τα περιουσιακά στοιχεία που νομιμοποιήθηκαν, προέρχονται από παραγραφέν βασικό έγκλημα. Και τούτο λόγω της ανωτέρω ανεξαρτησίας των δύο παραπάνω ποινικών διώξεων. Τα ίδια ακριβώς ισχύουν και ως προς την εφαρμογή του ν. 2331/95, για το μέχρι πριν την ισχύ του άρθρου 3 παρ. 1 του Ν. 3424/05 χρονικό διάστημα, όπου ο ν. 2331/95 ουδέν όριζε περί σχέσεως παραγραφής μεταξύ βασικού εγκλήματος και νομιμοποίησης εσόδων. Ήδη το άρθρο 45 παρ. 3 του Ν. 3691/08, ορίζει τούτο ρητά.

6) Τέλος, στην έννοια της κατ' επάγγελμα τέλεσης του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, εντάσσονται ενέργειες κατά τις οποίες ο υπαίτιος ασχολείται κατ' επάγγελμα με το ξέπλυμα, χρήματος, πορίζεται εισόδημα ξεπλένοντας χρήματα που του δόθηκαν προς τούτο από δράστες βασικών αδικημάτων, ενώ είναι νοητή και η περίπτωση τέλεσης μορφών «αυτοξεπλύματος», με σκοπό τον πορισμό εισοδήματος μέσω αυτών [βλ. Π. Τσιρίδη, όπ.παρ., σελ. 256]. Όπως δε γίνεται παγίως δεκτό από τη νομολογία, κατ' επάγγελμα τέλεση ενός εγκλήματος κατ' άρθρο 13 περ, στ' ΠΚ συντρέχει όταν από την επανειλημμένη τέλεση της πράξης ή από την υποδομή που έχει διαμορφώσει ο δράστης με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης της πράξης, προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος. Συντρέχει κατ' επάγγελμα τέλεση και όταν μία φορά τελέσθηκε η πράξη, όχι όμως ευκαιριακά, αλλά βάσει

οργανωμένου σχεδίου, που δείχνει ότι ο δράστης έχει διαμορφώσει υποδομή και οργανωμένη ετοιμότητα με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης, από την οποία προκύπτει σκοπός του για πορισμό εισοδήματος.

II. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Από τα προαναφερθέντα έγγραφα και λοιπά αποδεικτικά στοιχεία προκύπτουν τα εξής πραγματικά περιστατικά:

1. Ο Ιωάννης Παπαντωνίου και η σύζυγός του Σταυρούλα Κουράκου απέκρυψαν κατά τα έτη που ο πρώτος ήταν ΥΠΕΘΑ, δηλαδή κατά τα 2001, 2002, 2003 και 2004, φορολογητέα ύλη συνολικού ύψους 771.010 ευρώ.

Στο σημείο αυτό είναι αναγκαίο να επισημανθούν τα εξής: α) Αποκρυβείσα φορολογητέα ύλη αποτελούν τραπεζικές καταθέσεις που δεν μπορούν να δικαιολογηθούν και είναι πρωτογενείς τέτοιες και β) κατά τα προαναφερθέντα έτη, σταθερή πηγή εισοδημάτων του Ιωάννη Παπαντωνίου και της Σταυρούλας Κουράκου ήταν η μισθοδοσία τους.

2. Ο Ιωάννης Παπαντωνίου και η Σταυρούλα Κουράκου είχαν μια μεγάλη διασπορά καταθέσεων σε τράπεζες της Ελλάδας.

Συγκεκριμένα, ο Ιωάννης Παπαντωνίου διατηρούσε 28 λογαριασμούς σε 4 διαφορετικές τράπεζες, Εθνική Τράπεζα, ALPHA BANK, EUROBANK και Γενική Τράπεζα και ήταν δεύτερος δικαιούχος σε 3 τέτοιους και η Σταυρούλα Κουράκου διατηρούσε 18 λογαριασμούς σε 5 τραπεζικά ιδρύματα, ήτοι στα προαναφερόμενα τέτοια καθώς και στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο. Να σημειωθεί δε ότι οι λογαριασμοί αυτοί ήταν διασπαρμένοι σε συνολικά 48 υποκαταστήματα των τραπεζών αυτών, σε όλη την Ελληνική Επικράτεια.

3. Διαπιστώνεται συνεχής λήψη δανείων, αρκετά από τα οποία είτε εξοφλούνται σε σύντομο χρονικό διάστημα, είτε για κάποιο από αυτά δεν προκύπτει εξόφλησή τους. Ενδεικτικά, τα ληφθέντα δάνεια από τους παραπάνω κατά την προαναφερόμενη χρονική περίοδο είναι τα εξής: Το έτος 2001 37.126 ευρώ, το έτος 2002 15.210 ευρώ, το έτος 2003 185.000 ευρώ και το 2004 13.872 ευρώ.

4. Κατά την ίδια χρονική περίοδο οι Ιωάννης Παπαντωνίου και Σταυρούλα Κουράκου προβήκανε σε αγοραπωλησίες και διακίνηση χρηματοοικονομικών προϊόντων με σχηματισμό χαρτοφυλακίου.

5. Ο Ιωάννης Παπαντωνίου στις δηλώσεις της περιουσιακής κατάστασής του κατά τα παραπάνω έτη αποκρύπτει συστηματικά καταθέσεις και άλλα χρηματοοικονομικά προϊόντα, αμοιβαία κεφάλαια και, επιπρόσθετα, σε καμία δήλωση δεν περιλάμβανε τα εισοδήματα της συζύγου του Σταυρούλας Κουράκου και τους επενδυτικούς λογαριασμούς της ίδιας στην ελβετική τράπεζα HSBC, για τους οποίους θα γίνει εκτενέστερη αναφορά παρακάτω.

6. Κατά τα παραπάνω έτη έχουν λάβει χώρα οι εξής μεταβιβάσεις ακινήτων, είτε από επαχθή είτε από χαριστική αιτία.

α) Στις 11.11.2001 η Σταυρούλα Κουράκου πώλησε ακίνητό της στην τοποθεσία «Μαύρο Λιθάρι» Αττικής αντί του τιμήματος των 24.000.000 δραχμών (70.432,868 ευρώ).

β) Το 2002 πάλι η Σταυρούλα Κουράκου αγόρασε αγροτεμάχιο μαζί με ημιτελή οικοδομή, έκτασης 5.362 τμ, η οικοδομή έχει επιφάνεια 224 τμ, στο Δήμο Ποσειδωνιάς της Σύρου αντί του συνολικού τιμήματος 112.168 ευρώ, που

αποτελούσε την αντικειμενική του αξία. Είναι όμως πασιφανές ότι η εμπορική αξία του εν λόγω ακινήτου ήταν τουλάχιστον 20πλάσια από το τίμημα πώλησης που αναγράφηκε στο σχετικό συμβόλαιο. Θα πρέπει να επισημανθεί επίσης ότι τα εισοδήματα της Σταυρούλας Κουράκου δεν δικαιολογούν την αγορά του παραπάνω ακινήτου και είναι προφανές ότι αυτά διατέθηκαν από τον Ιωάννη Παπαντωνίου.

γ) Το 2002 μεταβιβάζεται από τον Ιωάννη Παπαντωνίου η ψιλή κυριότητα του ακινήτου του επί της οδού Ολυμπίας 5-7 στο γιό του, Ιάσωνα Παπαντωνίου.

δ) Το 2003 ο Ιωάννης Παπαντωνίου αγόρασε στην οδό Αμερικής 19 (Κολωνάκι) δύο οριζόντιες ιδιοκτησίες (διαμερίσματα) συνολικού εμβαδού 140 τμ έναντι τιμήματος 200.339,57 ευρώ, που αποτελεί την αντικειμενική αξία των διαμερισμάτων αυτών. Είναι δε και εδώ ολοφάνερο ότι η εμπορική αξία των παραπάνω διαμερισμάτων ήταν τουλάχιστον 10πλάσια κατά την εποχή της αγοράς τους.

ε) Επισημαίνεται επίσης ότι σε μεταγενέστερο της ερευνώμενης χρονικής περιόδου χρόνο και συγκεκριμένα το έτος 2008, ο Ιωάννης Παπαντωνίου αγόρασε και άλλη οριζόντια ιδιοκτησία (διαμέρισμα) στην οδό Αμερικής 19 με αναγραφόμενο τίμημα στο σχετικό συμβόλαιο 69.809 ευρώ, που αποτελούσε την αντικειμενική του αξία. Είναι όμως ολοφάνερο και πάλι ότι η εμπορική του αξία ήταν πολλαπλάσια της αντικειμενικής τέτοιας.

7. Με τις προαναφερόμενες αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών ο Ιωάννης Παπαντωνίου και η Σταυρούλα Κουράκου, κρίθηκαν ένοχοι του ότι «ο μεν πρώτος από αυτούς υπέβαλε με πρόθεση και εν γνώσει του ανακριβείς δηλώσεις περιουσιακής κατάστασης (πόθεν έσχες) για τα οικονομικά έτη 2008, 2009 και 2010», «η δε δεύτερη από αυτούς παρέσχε από πρόθεση άμεση συνδρομή στον πρώτο κατά τη διάρκεια και στην εκτέλεση της παραπάνω κύριας πράξης του τελευταίου». Καταδικάστηκαν δε σε πολυετείς ποινές φυλάκισης και σε χρηματικές ποινές.

Στο σημείο αυτό είναι αναγκαίο να επισημανθούν τα εξής:

α. Η ανακρίβεια των παραπάνω δηλώσεων συνίσταται στο ότι ο Ιωάννης Παπαντωνίου παρέλειψε να δηλώσει σ' αυτές τους επενδυτικούς λογαριασμούς της συζύγου του Σταυρούλας Κουράκου στην τράπεζα HSBC της Γενεύης της Ελβετίας, που περιελάμβαναν τα κεφάλαια ομολόγων, κεφάλαια μετοχών και ρευστοποιήσιμο ενεργητικό, συνολικών ποσών: 1.348.555,082 ευρώ για το οικονομικό έτος 2008 και 1.473.867,082 ευρώ για τα οικονομικά έτη 2009 και 2010. Οι παραπάνω επενδυτικοί λογαριασμοί προέκυψαν από έναν αρχικό τραπεζικό λογαριασμό που άνοιξε η Σταυρούλα Κουράκου τον Απρίλιο του έτους 2000 στην παραπάνω τράπεζα, με τη συνδρομή του Γεωργίου Κανδαλέπα, που ήταν κουμπάρος και στενός συνεργάτης του Ιωάννη Παπαντωνίου και στον οποίο κατέθεσε, μέσω εμβασμάτων, τα παρακάτω ποσά: 585.000,00 ευρώ στις 2/5/2000, 226.000,00 ευρώ στις 4/8/2000 και 500.000,00 ευρώ στις 11/8/2000. Η Σταυρούλα Κουράκου δηλαδή μέσω εμβασμάτων κατέθεσε στον παραπάνω λογαριασμό το συνολικό ποσό του 1.311.000,00 ευρώ. Δεδομένου όμως ότι η τελευταία δεν είχε τη δυνατότητα για τη συγκέντρωση αυτού του ποσού (1.311.000 ευρώ) είναι βέβαιο ότι προέρχεται από την περιουσία του συζύγου της Ιωάννη Παπαντωνίου.

Έκτοτε το ζεύγος Παπαντωνίου προέβη σε μία μακρά, συντονισμένη και μεθοδική προσπάθεια απόκρυψης του αρχικού ποσού της κατάθεσης (άνοιγμα περισσότερων τραπεζικών λογαριασμών, δημιουργία ανακλητού εμπιστεύματος κατά το έτος 2008 με φερόμενους ως συνδικαιούχους τα δύο παιδιά της Κουράκου Σταυρούλας από τον προηγούμενο γάμο της Αλέξανδρο και Στέφανο-Σωτήριο Ουσταμπασίδη κλπ). Να σημειωθεί ότι οι παραπάνω λογαριασμοί αποκαλύφθηκαν για πρώτη φορά μετά την αναγραφή αυτών και της κατόχου τους Σταυρούλας Κουράκου στη λίστα Λαγκάρντ.

β. Εν πρώτοις προκύπτει ότι η κατάθεση του παραπάνω αρχικού ποσού έλαβε χώρα πριν από την επίδικη περίοδο. Από την περιεχόμενη όμως στα υπ' αριθμ. 6187/2015 πρακτικά του Εφετείου Αθηνών κατάθεση όμως του μάρτυρα Στυλιανού Παπαδάκη, υπαλλήλου του ΣΔΟΕ, που διενήργησε έλεγχο της περιουσιακής κατάστασης του ζεύγους Παπαντωνίου κατά τα έτη 2012-2013 και την από 29/10/13 πληροφοριακή Έκθεση αυτού προκύπτουν σοβαρότατες ενδείξεις ότι η κατάθεση του παραπάνω ποσού είναι ενδεχόμενο να έλαβε χώρα κατά τη χρονική περίοδο που ήταν ΥΠΕΘΑ ο Ιωάννης Παπαντωνίου. Οι ενδείξεις αυτές είναι συγκεκριμένα οι εξής: β1) το έμβασμα των 585.000 ευρώ δεν φέρει υπογραφή, δεν αναφέρει πότε δημιουργήθηκε και από ποιο φυσικό πρόσωπο, ο κωδικός μοιάζει αλλά δεν είναι ο ίδιος και ο λογαριασμός εμφανίζει μηδενικό υπόλοιπο. Τα έγγραφα αφορούν αναγγελία πίστωσης και όχι πραγματοποίηση κατάθεσης. Επιπλέον, στο ποσό του εμβάσματος εμφανίζονται ευρώ, όταν αυτό δεν έχει τεθεί ακόμη σε κυκλοφορία, β2) στην αναγγελία πίστωσης δεν διευκρινίζεται αν η κατάθεση έγινε με έμβασμα από άλλο τραπεζικό λογαριασμό (η Σταυρούλα Κουράκου κάνει λόγο στην κατάθεσή της για εμβάσματα). Επιπλέον, από τα έγγραφα δεν προκύπτει ο τρόπος κατάθεσης και ο αρχικός καταθέτης – κάτοχος.

Τέλος πρέπει να επισημανθεί με επίταση ότι αφενός το 2008 δεν υπάρχει συμφωνητικό ή συμβολαιογραφικό έγγραφο από το οποίο να προκύπτει το προαναφερόμενο ανακλητό εμπίστευμα και αφετέρου το ποσό 1.437.836,5 ευρώ από τους παραπάνω επενδυτικούς λογαριασμούς επαναπατρίζεται το 2010 από τα δύο προαναφερόμενα παιδιά της Σταυρούλας Κουράκου και φερόμενους ως συνδικαιούχους.

Από τα προαναφερόμενα καθίσταται φανερό ότι είναι πιθανό ο Ιωάννης Παπαντωνίου, κατά την περίοδο που ήταν ΥΠΕΘΑ (Οκτώβριος 2001 έως Μάρτιος 2004), να απέκτησε και να κατείχε σημαντική περιουσία και σημαντικά περιουσιακά οφέλη. Δεδομένου δε ότι η παραπάνω περιουσία και τα περιουσιακά οφέλη δεν δικαιολογούνται από τα εισοδήματα αυτού και της συζύγου του κατά την ίδια χρονική περίοδο, συνάγεται το συμπέρασμα ότι προέκυψαν άμεσα και αιτιακά από το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία κατά του Ελληνικού Δημοσίου που φέρεται να τέλεσε ο πρώην Υπουργός κατά τα προαναφερόμενα και υπάρχουν ενδείξεις για την τέλεσή του. Συνεπώς υφίσταται ενδείξεις ότι ο πρώην Υπουργός γνώριζε ότι η περιουσία και τα περιουσιακά οφέλη που απέκτησε και κατείχε, κατά το χρόνο της κτήσης τους προέρχονταν από την παραπάνω εγκληματική του δραστηριότητα.

Στη συνέχεια δε χρησιμοποίησε πολλούς τρόπους και μέσα, από αυτά που περιγράφονται στο άρθρο 2 του Ν. 3691/2008, με σκοπό τη νομιμοποίηση της παράνομης περιουσίας και των παράνομων περιουσιακών οφελών. Συνοπτικά οι τρόποι και τα μέσα αυτά ήταν η μετατροπή και η μεταβίβαση της περιουσίας με

σκοπό την απόκρυψη ή τη συγκάλυψη της παράνομης προέλευσής της, η απόκρυψη και η συγκάλυψη της αλήθειας ως προς τη φύση, προέλευση, διάθεση, διακίνηση και χρήση αυτής (της περιουσίας) και η χρησιμοποίηση του χρηματοπιστωτικού τομέα με την τοποθέτηση σ' αυτόν και τη διακίνηση μέσω αυτού εσόδων που προέρχονταν από την παραπάνω εγκληματική του δραστηριότητα με σκοπό να προσδοθεί νομιμοφάνεια τα έσοδα αυτά.

Από τα προαναφερόμενα προκύπτουν ενδείξεις ότι ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου, κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004 τέλεσε κατ' εξακολούθηση και κατ' επάγγελμα, με τη συμμετοχή και της συζύγου του Σταυρούλας Κουράκου, το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, που εν προκειμένω ήταν η τέλεση από μέρους του της προαναφερόμενης απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου. Το αδίκημα δε αυτό, που αποτελεί κακούργημα, προβλέπεται και τιμωρείται από τις διατάξεις των άρθρων 1, 2, 13 στοιχ. στ', 26 παρ. 1, 27, 45, 46, 94, 96 ΠΚ και 1, 2 του Ν. 2331/1995 σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 2, 3, 4 και 45 του Ν. 3691/2008.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

Αρμοδιότητα της Βουλής να ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού για τα δύο παραπάνω αδικήματα (απιστία περί την υπηρεσία με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του Ν. 1608/1950 και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες).

Ι. Κατά τις διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 1-4 του ισχύοντος Συντάγματος του 1975, όπως αναθεωρήθηκε από την Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων με το από 6.4.2001 Ψήφισμα (ΦΕΚ Α1 84/17.4.2001) και δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (ΦΕΚ Α1 85/18.4.2001):

«1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. Απαγορεύεται η θέσπιση ιδιώνυμων υπουργικών αδικημάτων. 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση. 3. Πρόταση άσκησης δίωξης υποβάλλεται από τριάντα τουλάχιστον βουλευτές. Η Βουλή, με απόφασή της που λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών, συγκροτεί ειδική κοινοβουλευτική επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, διαφορετικά, η πρόταση απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη. Το πόρισμα της επιτροπής του προηγούμενου εδαφίου εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών. Η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά την παράγραφο 1 αρμοδιότητά της μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τη διαδικασία και την πλειοψηφία του πρώτου

εδαφίου της παραγράφου αυτής η Βουλή μπορεί οποτεδήποτε να ανακαλεί την απόφασή της ή να αναστέλλει τη δίωξη, την προδικασία ή την κύρια διαδικασία. 4. Αρμόδιο για την εκδίκαση των σχετικών υποθέσεων σε πρώτο και τελευταίο βαθμό είναι, ως ανώτατο δικαστήριο, Ειδικό Δικαστήριο που συγκροτείται για κάθε υπόθεση από έξι μέλη του Συμβουλίου της Επικρατείας και επτά μέλη του Αρείου Πάγου.

Σε εκτέλεση της διατάξεως αυτής του Συντάγματος, εκδόθηκε ο Ν. 3126/2003 με τίτλο «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών». Ο νόμος αυτός ορίζει: **Στο άρθρο 1:** «1. Πλημμελήματα ή κακουργήματα, που τελούνται από Υπουργό, κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατ' άρθρο 86 του Συντάγματος Ειδικό Δικαστήριο, ακόμη και αν ο Υπουργός έχει παύσει να έχει την ιδιότητα αυτή. 2. Τυχόν Συμμέτοχοι συμπαραπέμπονται και δικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού. 3. Οι αξιόποινες πράξεις της παραγράφου 1, οι οποίες δεν τελέσθηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του Υπουργού, δικάζονται από τα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας». **Στο άρθρο 2 παρ. 1:** «Όπου στον παρόντα νόμο χρησιμοποιείται ο όρος "Υπουργός", νοείται μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργός». **Στο άρθρο 3:** ««1. Οι αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του νόμου αυτού παραγράφονται με τη συμπλήρωση 5 (πέντε) ετών από την ημέρα που τελέστηκαν. Η προθεσμία της παραγραφής του προηγούμενου εδαφίου αναστέλλεται, μόνο στις εξής περιπτώσεις: α) όσο διαρκεί η βουλευτική περίοδος, κατά τη διάρκεια της οποίας τελέστηκε η πράξη, εκτός αν στο μεταξύ εκδόθηκε η απόφαση του άρθρου 6 παρ. 2 του νόμου αυτού, β) όσο διαρκεί η κύρια διαδικασία και γ) όσο ισχύει η Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την αναστολή της ποινικής δίωξης, της προδικασίας ή της κύριας διαδικασίας, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6 του νόμου αυτού. Σε κάθε περίπτωση η παραγραφή επέρχεται με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών από την τέλεση της πράξης. 2. Το αξιόποινο των πράξεων των Υπουργών, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, εξαλείφεται με το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει από την τέλεση της αξιόποινης πράξης, εάν ως τότε η Βουλή δεν έχει αποφασίσει να ασκήσει ποινική δίωξη κατά του Υπουργού, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο νόμο αυτόν». **Στο άρθρο 4 παρ. 1:** «Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή Ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος».

Στις προαναφερόμενες, λοιπόν, διατάξεις του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος και του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν. 3126/2003, **ρυθμίζεται ρητά ο χρόνος, μέσα στον οποίο η Βουλή μπορεί να ασκήσει την κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του άνω νόμου αρμοδιότητά της για την άσκηση ποινικής δίωξης κατά προσώπου που είναι ή διετέλεσε μέλος της Κυβερνήσεως ή Υφυπουργός.** Η Βουλή, επομένως μπορεί να ασκήσει την αρμοδιότητα της αυτή μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου, που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Ο χρόνος αυτός, μετά την πάροδο του οποίου παύει η κατά χρόνο αρμοδιότητα της Βουλής, υπολογίζεται «πολιτικά»,

γιατί αφορά το διάστημα, κατά το οποίο η Βουλή μπορεί να συνεδριάσει και να λάβει τις σχετικές αποφάσεις. Πρόκειται, συνεπώς, για **αποσβεστική προθεσμία** η άπρακτη πάροδος της οποίας στερεί τη Βουλή από τη σχετική **αρμοδιότητά** της, η οποία είναι **«αποκλειστική»**, απαγορευμένου σε άλλα όργανα του Κράτους, ήτοι τον Εισαγγελέα, τον Ανακριτή ή το Δικαστικό Συμβούλιο, να εισέλθουν αμέσως ή εμμέσως στο πεδίο αυτής της κοινοβουλευτικής αρμοδιότητας. Αν η Βουλή διαλυθεί πριν από την ολοκλήρωση της δεύτερης τακτικής Συνόδου, λήγει a fortiori η κατά χρόνο αρμοδιότητά της, καθώς αρχίζει, με την εκλογή της νέας Βουλής, νέα βουλευτική περίοδος.

Από το συνδυασμό δε των διατάξεων των **άρθρων**: 2 παρ. 1, 4 παρ. 2 του Νόμου 2509/1997, 1 παρ. 1, 3 παρ 1 του Νόμου 3126/2003 και 3, 4 παρ. 1 του Νόμου 2509/1997, 1 παρ. 3, 22 παρ. 1 του Νόμου 3126/2003, με σαφήνεια προκύπτει, ότι αποκλείεται η συνεκδίκηση στο Ειδικό για Υπουργούς Δικαστήριο, λόγω συνάφειας, εγκλημάτων που τελέστηκαν από αυτούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και εγκλημάτων ασχέτων με τα καθήκοντά τους. Κατ' άρθρο 19 παρ. 1 του Νόμου 2509/1997 και 22 παρ. 1 του Νόμου 3126/2003, οι διατάξεις του ΠΚ (και ειδικών Ποινικών Νόμων) ως και του ΚΠΔ εφαρμόζονται, όταν δεν υπάρχει αντίθετη ρύθμιση στους παραπάνω νόμους. **Πράγματι**, σύμφωνα με τα σε συνδυασμό προαναφερθέντα άρθρα, **υπάρχει αντίθετη ρύθμιση** και άλλως ορίζεται περί συνάφειας στους παραπάνω νόμους. Και τούτο διότι, κατά γενική του δικαίου αρχή, διατάξεις εξαιρετικού δικαίου ερμηνεύονται στενά. Ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος συνιστά εξαιρετικό δίκαιο, αφού με αυτόν εισάγονται παρεκκλίσεις από τα κοινά ποινικά ουσιαστικό και δικονομικό δίκαιο, αποκλειστικά και μόνον λόγω της ιδιότητας των κατηγορουμένων ως Υπουργών. **Οι ανωτέρω δε πρώτες διατάξεις έχουν αμιγώς δικονομικό και ουσιαστικό, ιδίως ως προς την παραγραφή, χαρακτήρα, και περιέχουν ειδική ρύθμιση, κατ' απόκλιση από τις κοινές ποινικές διατάξεις (ουσιαστικές και δικονομικές), με κοινό σημείο τους, την ποινική ευθύνη των Υπουργών, για αξιόποινες πράξεις που τελούνται κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, (Ολ. Α.Π. 8/08, Π. Χρ. ΝΗ'983), λαμβάνοντας υπ' όψη και τη βούληση του συνταγματικού νομοθέτη (άρθρο 86 Συντάγματος), που είναι η ειδική ρύθμιση της ποινικής αντιμετώπισης των εγκλημάτων, που τελούνται από Υπουργούς κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους και όχι εγκλημάτων που τελούνται από αυτούς ασχέτως με τα καθήκοντά τους.** Σημειώνεται ότι, κατά την εισηγητική έκθεση του Ν. 2509/97, ο περί ευθύνης Υπουργών νόμος θεσπίστηκε, λόγω της ιδιαίτερης θέσης αυτών, ως και της ιδιαίτερης ευθύνης των που αυτή συνεπάγεται. Κατά την ίδια εισηγητική έκθεση, οι διατάξεις του νόμου αυτού είναι ειδικές, η δε ειδική δικαιοδοσία του Ειδικού για Υπουργούς Δικαστηρίου, χαρακτηρίζεται ως εξαιρετική διαδικασία. Τα ίδια ισχύουν και για τον Ν. 3126/03.

Οι ίδιοι νόμοι διαχωρίζουν τις άσχετες με την εκτέλεση καθηκόντων των Υπουργών πράξεις, για την εκδίκηση δε των τελευταίων αρμόδια είναι δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και υποχρεωτικά ισχύει γι' αυτές η κοινή παραγραφή.

II. Σε συνέχεια των παραπάνω θα πρέπει να ερευνηθεί το αν τα δύο αδικήματα (απιστία περί την υπηρεσία και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες), για τα οποία υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου, τα τέλεσε αυτός κατά την άσκηση των υπουργικών του καθηκόντων ή όχι.

Για το καθένα από τα δύο αυτά αδικήματα λεκτέα τα εξής:

1. Για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία.

Η απιστία περί την υπηρεσία συνάπτεται αναγκαία με την εκτέλεση των καθηκόντων ενός Υπουργού, που αποτελεί υπάλληλο κατά την έννοια του άρθρου 13 εδ. α' Π.Κ., δεδομένου ότι ενώ έχει καθήκον και υποχρέωση να προβαίνει σε χρηστή διαχείριση της περιουσίας του Ελληνικού Δημοσίου που του είναι εμπιστευμένη εντούτοις παραβαίνει το προαναφερθέν καθήκον του και ελαττώνει εν γνώσει του την εμπιστευμένη σε αυτόν δημόσια περιουσία για να ωφεληθεί ο ίδιος ή άλλος. Συνεπώς για το αδίκημα αυτό η Βουλή έχει αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη.

Από τα προαναφερόμενα όμως και με δεδομένα ότι αφενός ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου φέρεται να τέλεσε το αδίκημα περί την υπηρεσία (άρθρο 256 Π.Κ.), με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του άρθρου 1 του Ν. 1608/1950, κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριος 2001 έως Μάρτιος 2004 και αφετέρου η δεύτερη τακτική σύνοδος της ΙΑ' βουλευτικής περιόδου (7/3/2004 έως 18/8/2007), που ήταν η βουλευτική περίοδος που άρχισε μετά την τέλεση του αδικήματος, περατώθηκε την 28/09/2006) καθίσταται φανερό ότι παρήλθε η αποσβεστική προθεσμία των άρθρων 86 παρ. 3 του Συντάγματος, 3 παρ. 2 Ν. 3126/2003 και 2 παρ. 1 Ν. 2509/1997.

Κατά συνέπεια για τον παραπάνω πρώην Υπουργό (Ιωάννη Παπαντωνίου) έχει εξαλειφθεί το αξιόποινο ως προς το παραπάνω αδίκημα (απιστία περί την υπηρεσία σε βάρος του Δημοσίου, με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του άρθρου 1 Ν. 1608/1950), για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε κατά το χρονικό διάστημα από τον Οκτώβριο 2001 έως το Μάρτιο 2004, κατά την εκτέλεση των υπουργικών του καθηκόντων.

Επομένως υφίσταται ανυπέρβλητο εμπόδιο για άσκηση από τη Βουλή ποινικής δίωξης σε βάρος του παραπάνω Υπουργού για το παραπάνω αδίκημα.

2. Για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες.

Κατά την κρατούσα στη Νομολογία και τη θεωρία άποψη η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες δεν είναι νομικά δυνατό και λογικά αναγκαίο να συνάπτεται με την εκτέλεση των καθηκόντων ενός Υπουργού. Στη συγκεκριμένη περίπτωση το σύνολο των αναφερόμενων στο Κεφάλαιο ΒΙΙ πράξεων έχουν τελεστεί τόσο κατά τη θητεία του ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας όσο και σε μεταγενέστερο χρόνο, πλην όμως έχουν τελεστεί εκτός της άσκησης των καθηκόντων του ως Υπουργού.

Από τα προαναφερόμενα καθίσταται φανερό ότι η νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες τελεσθείσα από Υπουργό δεν υπάγεται στον περί ευθύνης Υπουργών νόμο και ούτε ισχύει γι' αυτή η πενταετής παραγραφή, η οποία ισχύει για την απιστία περί την υπηρεσία

Υπουργού (άρθρα 256 ΠΚ και 1 παρ. 1 Ν. 1608/1950), την τελεσθείσα κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ως άσχετη με αυτά (τα καθήκοντα). Επομένως για τον Υπουργό που τέλεσε το έγκλημα της νομιμοποίησης εσόδων από την εγκληματική δραστηριότητα της κατά την άσκηση των καθηκόντων του απιστίας περί την υπηρεσία, ισχύει η δεκαπενταετής παραγραφή του κοινού ποινικού δικαίου (άρθρο 111 ΠΚ) και αν μάλιστα ο συγκεκριμένος τρόπος τέλεσης είναι διαρκής, ο χρόνος παραγραφής δεν έχει καν αρχίσει. Επομένως αρμόδια για τη δίωξη και την εκδίκαση της παραπάνω πράξης είναι τα κατά το κοινό ποινικό δίκαιο διωκτικά όργανα και δικαστήρια.

Επομένως με βάση τα παραπάνω η Βουλή δεν έχει αρμοδιότητα να ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από την παράνομη δραστηριότητα της απιστίας περί την υπηρεσία, για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριος 2001 έως και Μάρτιος 2004 και θα πρέπει ως εκ τούτου η ίδια (Βουλή) να παραπέμψει τις παραπάνω έξι υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες για την παραπάνω πράξη στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών.

Σημειώνεται ότι ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου κλήθηκε να παραστεί στην Επιτροπή και να παράσχει εξηγήσεις. Αντί αυτοπρόσωπης παρουσίας προτίμησε να αποστείλει το από 26 Ιουνίου 2017 σημείωμά του.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν εμπίπτει στα καθήκοντά της η ουσιαστική αξιολόγηση των ισχυρισμών του πρώην Υπουργού, εφόσον δεν έχει προκύψει η σχετική αρμοδιότητά της για δίωξη κατ' άρθρο 86 παρ. 1 του Συντάγματος.

Κατανοεί εξάλλου και αφήνει ασχολίαστο το προκλητικό ύφος των εξηγήσεών του, ως απότοκο της δύσκολης θέσης ενός ατόμου που υπερασπίζεται τον εαυτό του απέναντι σε σοβαρές κατηγορίες.

Διαφοροποίηση της «Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.» ως προς το σκεπτικό του Πορίσματος

Στο σημείο αυτό παρατίθεται η διαφοροποιούμενη μόνον ως προς το σκεπτικό του Πορίσματος της Επιτροπής, θέση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της «Δημοκρατικής Συμπαρατάξης ΠΑ.ΣΟ.Κ. – ΔΗΜ.ΑΡ.», η οποία υπεβλήθη από τον Βουλευτή κ. Ανδρέα Λοβέρδο, και έχει ως ακολούθως:

Ι. Το συνταγματικό και νομικό πλαίσιο

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ.1 του Ν. 3126/2003, πλημμελήματα ή κακουργήματα που τελούνται από υπουργό κατά την άσκηση των καθηκόντων του, εκδικάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου αυτού από το κατά άρθρο 86 του Συντάγματος αρμόδιο Ειδικό Δικαστήριο. Ταυτοχρόνως, ρυθμίστηκε με την παρ. 3 του ίδιου άρθρου του ίδιου νόμου πως αξιόποινες πράξεις που δεν τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων του υπουργού δικάζονται από τα κοινά δικαστήρια, σύμφωνα δηλαδή με τον Ποινικό Κώδικα, τους ειδικούς ποινικούς νόμους και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Να σημειωθεί, πως η τότε Κυβέρνηση με Υπουργό Δικαιοσύνης τον Φίλιππο Πετσάλνικο, που εισηγήθηκε το νόμο αυτό, κατόρθωσε να επιτύχει την ομοφωνία της Βουλής στις ρυθμίσεις του.

Είναι δε γνωστό, πως η ομοφωνία της Βουλής στο νομοθετικό έργο είναι ένα απολύτως σπάνιο φαινόμενο. Να σημειωθεί επιπλέον, πως με την αναθεώρηση του Συντάγματος το 2000-2001, που εισηγήθηκε εκ μέρους της πλειοψηφίας ο Ευαγ. Βενιζέλος, αναθεωρήθηκε η ισχύουσα από το 1864 συνταγματική ρύθμιση περί προθεσμίας μίας κοινοβουλευτικής συνόδου για τη δίωξη των υπουργικών αδικημάτων και προστέθηκε μία ακόμη. Έτσι, σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, η προθεσμία που έχει δοθεί στη Βουλή για τη δίωξη των υπουργικών αδικημάτων είναι οι δύο κοινοβουλευτικές σύνοδοι της επόμενης κοινοβουλευτικής περιόδου από εκείνην κατά την οποία φέρεται ότι μπορεί να τελέστηκαν τα ανωτέρω αδικήματα.

Η κατά απόλυτο τρόπο κρατούσα άποψη στη θεωρία του ποινικού δικαίου συμβαδίζει με τη γραμματική διατύπωση του νόμου 3126/2003, αλλά και με τη λογική και το σκοπό του: στις ειδικές ρυθμίσεις του νόμου αυτού υπάγονται μόνο αδικήματα που τέλεσε ο υπουργός ασκώντας κρατική εξουσία, δηλαδή διευθύνοντας τις υπηρεσίες του υπουργείου του και γενικότερα ασκώντας τα καθήκοντά του. Αντιθέτως, στην αποκλειστική δωσιδικία των κοινών δικαστηρίων υπάγονται ακόμη και αδικήματα σχετικά με τα προηγούμενα, τα οποία όμως δεν τελέστηκαν στο πλαίσιο της ενάσκησης υπουργικής εξουσίας (βλ. Συμεωνίδου-Καστανίδου, Τα όρια εφαρμογής των ειδικών διατάξεων για την ποινική ευθύνη των υπουργών, Ποιν.Δικ 2011, σελ. 496επ., Ηλ. Αναγνωστόπουλου, Ζητήματα ποινικής ευθύνης υπουργών και συμμετόχων. ΠοινΧρ ΞΑ, σελ.575, Κ. Φελουντζή, Προβλήματα αρμοδιότητας μεταξύ κοινών και ειδικών ποινικών δικαστηρίων, 2005, σελ. 458 και ειδικά για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομη δραστηριότητα Λ.Μαργαρίτη, Υπουργοί και Υφυπουργοί, παθητική δωροδοκία και νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ΠοινΔικ 2011, σελ.490).

Προς άρση κάθε ερμηνευτικής αμφισβήτησης αλλά και για την επέκταση της διάκρισης μεταξύ υπουργικών αδικημάτων και αδικημάτων του κοινού ποινικού δικαίου που διαπράττουν πρόσωπα που έχουν την ιδιότητα του Υπουργού και στους Βουλευτές και σε άλλους πολιτικούς-κρατικούς αξιωματούχους, το 2011, οι υπουργοί Παπαϊωάννου, Καστανίδης και Βενιζέλος εισηγήθηκαν στη Βουλή το νόμο 4022/2011. Και λίγο αργότερα ο Άρειος Πάγος, με το βούλευμα 1/2012 επιβεβαίωσε νομολογιακά, στο ανώτατο σχετικό δυνατό δικαστικό επίπεδο, τις ρυθμίσεις αυτές.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, από τη στιγμή που το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ακόμη και αν σχετίζεται με παράνομες πράξεις του υπουργού κατά την άσκηση των καθηκόντων του, υπάγεται αποκλειστικά στη δωσιδικία των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, στην ίδια δωσιδικία υπάγονται και όλες οι ανακριτικές ή προανακριτικές πράξεις που αφορούν το συγκεκριμένο αδίκημα, ακόμη και απλές διαδικαστικές ενέργειες, που ανήκουν στο πεδίο της προκαταρκτικής εξέτασης ή της προανάκρισης (όπως πχ η αναζήτηση ή επισκόπηση εγγράφων, η εξέταση μαρτύρων, η ακρόαση του υπόπτου κοκ). Αυτό προκύπτει ευθέως από τα άρθρα 96-108 του ΚΠοινΔικ, που εξισώνουν ως προς τις θεμελιώδεις αρχές και τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, όλα τα ανωτέρω στάδια διαδικαστικής διερεύνησης της οιασδήποτε υπόθεσης. Οι παραβιάσεις των ανωτέρω διατάξεων προσκρούουν ευθέως στο άρθρο 8 παρ.1 του Συντάγματος, που ορίζει πως κανείς δεν στερείται χωρίς τη θέλησή του τον φυσικό του δικαστή, δηλαδή τον Δικαστή που του έχει ορίσει ο νόμος. Παράλληλα, οι παραβιάσεις των διατάξεων του

ΚΠοινΔικ που προαναφέρθηκαν προσκρούουν και στο άρθρο 6 παρ.1 της ΕΣΔΑ, στο οποίο γίνεται λόγος για το δικαίωμα του ατόμου να εξετάζεται η υπόθεσή του από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο που "λειτουργεί νόμιμα", όπου στην έννοια της "νόμιμης λειτουργίας" υπάγονται σαφέστατα και οι διατάξεις περί δωσιδικίας των δικαστηρίων.

II. Η ερευνητέα υπόθεση

Υπό την ισχύ του ανωτέρω δικαϊκού πλαισίου εστάλησαν στη Βουλή φάκελοι σχετικοί με τον διατελέσαντα από τον Οκτώβριο του 2001 έως τον Μάρτιο του 2004 Υπουργό Εθνικής Άμυνας Γιάννο Παπαντωνίου και οι οποίοι αφορούσαν σε φερόμενα αδικήματα απιστίας σχετικής με την υπηρεσία (άρθρο 256 ΠΚ) και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα (ν. 3691/2008). Ως εκ περισσού η διαπίστωση πως οι φάκελοι αυτοί εστάλησαν στη Βουλή κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος αμελλητί, δηλαδή δίχως την παραμικρή προηγούμενη έρευνα. Δηλαδή με την απλή συσχέτιση του ονόματος ενός υπουργού με αδικήματα που ενδεχομένως τελέστηκαν.

Από την κοινοβουλευτική περίοδο που το όνομα του υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου απλώς συσχετίσθηκε με ενδεχομένως τελεσθέντα αδικήματα απιστίας, που αποτελούν κλασσική μορφή υπουργικών αδικημάτων και έως την αποστολή των σχετικών φακέλων στη Βουλή, παρήλθαν έξι κοινοβουλευτικές περίοδοι. Ενώ το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα ανήκει στην αρμοδιότητα των ποινικών δικαστηρίων. Συνεπώς, θα μπορούσε η αρμόδια δικαστική αρχή, διαπιστώνοντας την πασιφανέστατη απόσβεση της προθεσμίας της Βουλής να ασκεί δίωξη κατά υπουργού, να θέσει την υπόθεση στο αρχείο, λόγω εξάλειψης του αξιοποίνου. Και ταυτοχρόνως να ασκήσει τα καθήκοντά της, ως προς το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα. Ωστόσο, και η ερμηνευτική εκδοχή πως κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος την απόσβεση της συγκεκριμένης προθεσμίας μόνο η Βουλή μπορεί να διαπιστώσει, βασίζεται σε υπολογίσιμα επιχειρήματα και μπορεί να ευσταθεί. Η Ολομέλεια της Βουλής, στη συνεδρίαση της 28ης-3-2017 επέλεξε να εξετάσει το όλο θέμα η Ειδική Επιτροπή προκαταρκτικής εξέτασης του άρθρου 86 του Συντάγματος. Η Ειδική αυτή Επιτροπή συγκροτήθηκε σε σώμα στις 4-4-2017 και ξεκίνησε τις συνεδριάσεις της την 6η Απριλίου 2017.

Με την πρώτη εισήγησή του ο εισηγητής της πλειοψηφίας, και στη συνέχεια η συντριπτική πλειοψηφία της Ειδικής Επιτροπής, διαπίστωσαν εξάλειψη του αξιοποίνου λόγω απόσβεσης της προθεσμίας της Βουλής, κατά το άρθρο 86 του Συντάγματος, ως προς τα ενδεχόμενα αδικήματα της απιστίας, αλλά και αναρμοδιότητα ως προς το ενδεχομένως τελεσθέν αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα. Και στη συνέχεια, αντί να ληφθεί απόφαση περί επιστροφής του φακέλου στη Δικαιοσύνη προκειμένου αυτή ως μόνη αρμόδια κρατική λειτουργία δια των οργάνων της να διερευνήσει την υπόθεση, η πλειοψηφία της Επιτροπής αποφάσισε να κρατήσει το φάκελο για να διερευνήσει αν η ενδεχόμενη παράνομη νομιμοποίηση εσόδων συντελέστηκε την περίοδο που ο Γ. Παπαντωνίου ήταν υπουργός Άμυνας. Κατά τον τρόπο, όμως, αυτό παραβιάστηκε το νομικό πλαίσιο που προαναφέρθηκε και κυρίως το συνταγματικό δικαίωμα του

φυσικού και νόμιμου δικαστή (άρθρο 8 παρ.1), αλλά και το κατά το Σύνταγμα δικαίωμα δικαστικής προστασίας (άρθρο 20π αρ.1). Παραλλήλως, ωστόσο, και ενώ η Βουλή καλώς ή κακώς είχε κρατήσει τον φάκελο Παπαντωνίου, η δικαστική λειτουργία δια των οργάνων της συνέχιζε την έρευνα για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων, δίχως να είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε σε ποιά ακριβώς προσχηματική νομιμοποιητική των ενεργειών της βάση (πχ έρευνα κατά μη πολιτικών προσώπων ή έρευνα περί τα πράγματα). Η έρευνα μάλιστα αυτή έφτασε στο σημείο να γίνει και κατ' οίκον και στη συνέχεια να επιβληθεί και το μέτρο της απαγόρευσης εξόδου. Συντελούνταν δηλαδή δύο παράλληλες παρανομίες.

Η Ειδική Επιτροπή της Βουλής, πάντως, απέφυγε, και πολύ σωστά, να εξετάσει μάρτυρες, και περιορίστηκε να ζητά έγγραφα από τη Δικαιοσύνη προκειμένου απλώς να τα αναγνώσει, χωρίς ούτως ή άλλως να μπορεί να προσφέρει το παραμικρό στην έρευνα της υποθέσεως, αφού τα έγγραφα αυτά ήταν ήδη γνωστά στις αρμόδιες δικαστικές αρχές. Η επισκόπηση αυτή ορισμένων εγγράφων παρείχε απλώς ένα άλλοθι στην πλειοψηφία της Βουλής, για τη διατήρηση της συγκεκριμένης Επιτροπής σε λειτουργία. Έτσι, μέσα στην προθεσμία που έταξε ο Πρόεδρος της Βουλής (έως 28-6-3017) οι εργασίες της Επιτροπής ολοκληρώθηκαν. Και πρέπει να επισημανθεί πως στο χρονικό διάστημα ύπαρξης της Ειδικής Επιτροπής αυτή δεν συνεδρίασε παρά μόνο επτά φορές, εκ των οποίων οι πρώτες δύο είχαν ως αντικείμενο οργανωτικά και διαδικαστικά θέματα και οι τελευταίες δύο τη σύνταξη του πορίσματος.

Ως προς την ενδεχόμενη διάπραξη του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομη δραστηριότητα, αδίκημα ενδεχομένως διαρκές και πάντως μη παραγεγραμμένο, διαπιστώθηκε τελικώς από τη συντριπτική πλειοψηφία της Ειδικής Επιτροπής η αναρμοδιότητα της Βουλής και αυτή είναι και η εισήγησή της στην Ολομέλεια της Βουλής των Ελλήνων. Συνεπώς, είναι απαράδεκτες τόσο η παράθεση σκέψεων επί του πραγματικού μέρους της ενδεχόμενης διάπραξης του αδικήματος αυτού, κατά ή υπέρ του Γιάννου Παπαντωνίου, όσο και η διατύπωση παρεμπιπτούσων παρατηρήσεων επί του νομικού της μέρους. Όλα τα στοιχεία της υποθέσεως θα ερευνηθούν από τη Δικαιοσύνη. Τέλος, είναι απολύτως απαράδεκτη η επιλεκτική και μεροληπτική παράθεση μέρους των στοιχείων της έρευνας του ΣΔΟΕ, ειδικά μάλιστα όταν δεν επισημαίνονται και τα στοιχεία της έρευνας του οργάνου αυτού, από τα οποία προέκυψε η νομιμότητα της κινητής και ακίνητης περιουσίας του πρώην υπουργού. Η Ειδική Επιτροπή, εφόσον διαπιστώνει αναρμοδιότητα, οφείλει να αποφύγει κάθε παρατήρηση και σκέψη υπέρ ή κατά του Γιάννου Παπαντωνίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' **ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

Με βάση τα όσα εκτέθηκαν αναλυτικά παραπάνω η Επιτροπή προτείνει προς την Ολομέλεια της Βουλής τα εξής:

1. Να μην ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ., με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του

άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 1608/1950) το οποίο φέρεται ότι τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του κατά την περίοδο από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004, λόγω εξαλειψής του αξιοποιήσιμου κατά τα αναφερόμενα αναλυτικά στα Κεφάλαια Α' και Γ' του παρόντος και

2. Να παραπέμψει τις έξι (6) υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες το οποίο φέρεται ότι τέλεσε ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών δεδομένου ότι σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν αναλυτικά στο Κεφάλαιο Γ' του παρόντος δεν έχει αρμοδιότητα η Βουλή να ασκήσει εναντίον του ποινική δίωξη για το αδίκημα αυτό.

3. Αξίζει εν παρόδω να σημειωθεί ότι οι περιγραφόμενες παραπάνω αξιοποιήσιμες πράξεις φαίνονται να πλαισιώνονται και από άλλες όπου συμμετέχουν και άλλα πρόσωπα, έχοντα ή μη πολιτική ιδιότητα. Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή προς διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου, είναι ωστόσο αναρμόδια να ασχοληθεί με ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες, που προκύπτουν από αυτές, για τους εξής λόγους: οι έξι δικογραφίες που έχουν αποσταλεί στη Βουλή και εντεύθεν η εντολή της Ολομέλειας της Βουλής στη Συνεδρίαση της 28^{ης} Μαρτίου 2017 προς την Επιτροπή δεν έχουν αντικείμενο ευθύνες άλλων πλην Παπαντωνίου πολιτικών προσώπων. Ως εκ τούτου η διερεύνηση θα μπορούσε να προκύψει μόνο μετά από διενέργεια σχετικής εξεταστικής διαδικασίας, ενώ προς το παρόν εκφεύγει από τον κύκλο καθηκόντων της Επιτροπής. Εξάλλου, ως προς τους λοιπούς μη πολιτικούς συμμετέχοντες στις ίδιες σχετικές πράξεις, όπως επίσης γενικά για πράξεις που δεν έχουν τελεστεί κατά την άσκηση υπουργικών καθηκόντων, αρμόδια για άσκηση ποινικής δίωξης και γενικά για εκδίκαση είναι η Δικαιοσύνη.

ΜΕΡΟΣ Γ΄
ΓΝΩΜΕΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ- ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

κ. Ιωάννη Λαγού

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΖ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ – Β΄ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 86 ΠΑΡ. 3 ΣΥΝΤ. ΚΑΙ 153 ΕΠ.
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΒΟΥΛΗΣ

ΠΟΡΙΣΜΑ

Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, εκπροσωπούμενου από τον Βουλευτή Β΄ Πειραιώς Ιωάννη ΛΑΓΟ

-/-

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η Προανακριτική Επιτροπή συνεστήθη κατόπιν της από 10/3/2017 προτάσεως της πλειοψηφίας, με σκοπό τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του Ν. 3126/2003 του νόμου «περί ευθύνης Υπουργών».

Χαρακτηριστικό της πρότασης ότι σε αυτήν περιέχεται για ακόμα μια φορά η «δέσμευση της Κυβέρνησης για τη ριζική μεταβολή της νομοθεσίας για την ευθύνη των Υπουργών». Ειδικότερα αναφέρεται ότι «Με την επικείμενη συνταγματική αναθεώρηση, που είναι και ο μόνος δυνατός τρόπος αλλαγής του, το ειδικό αυτό καθεστώς πρέπει να καταργηθεί. Χαρακτηριστική περίπτωση των ευνοϊκών συνεπειών που έχουν οι ισχύουσες διατάξεις για όσους βλάπτουν το δημόσιο συμφέρον φαίνονται να αποτελούν οι έξι συναφείς μεταξύ των ποινικές δικογραφίες που διαβιβάστηκαν στη Βουλή και αφορούν όλες τον τ. Υπουργό Άμυνας Ιωάννη Παπαντωνίου, στον οποίο αποδίδονται με τα σχετικά βουλευμάτα πράξεις απιστίας, από τις οποίες προήλθε πολύ μεγάλη οικονομική ζημία του ελληνικού δηmosίου».

Η διαβίβαση των εν λόγω δικογραφιών που είχαν ήδη αρχίσει να διερευνώνται από την Ελληνική Δικαιοσύνη- επομένως ο ρόλος της Βουλής ήταν εκ προοιμίου παραπληρωματικός και πάντως όχι ουσιαστικός για την ανακάλυψη της αλήθειας- ομολογείται επομένως από την ίδια την πρόταση της πλειοψηφίας, η οποία δεν αφήνει καμία αμφιβολία περί αυτού. Πρόκειται συγκεκριμένα για αδικήματα που σχετίζονται με τους εξοπλισμούς (προμήθεια 170 αρμάτων μάχης Leopard, 12 επιθετικών ελικοπτέρων Apache, 20 φρεγατών τύπου S, συστημάτων ηλεκτρονικού πολέμου και 20 μεταφορικών ελικοπτέρων NH90).

Η μεσολαβήσασα ειδική παραγραφή που εισάγεται με το άρθρο 86 του Συντάγματος και που υποτίθεται ότι αποτελεί τον μόνιμο «βραχνά» του ελληνικού πολιτικού συστήματος, λόγω της σύντομης προθεσμίας που εισάγει ειδικά για τα μέλη της Κυβέρνησης που εγκληματούν «κατά την άσκηση των καθηκόντων τους», τόσο στην προκειμένη περίπτωση όσο και σε άλλες του παρελθόντος, αποτελεί, παρά τα όσα υποκριτικά αναφέρονται κατά καιρούς (ακόμα και στην παρούσα πρόταση παραπομπής) το «σωσίβιο» του πολιτικού συστήματος και ο τρόπος μέσω του οποίου επιχειρείται κάθε φορά η «αυτοκάθαρσή» του, με την παροχή προστασίας έναντι όσων διασπαθίζουν το δημόσιο χρήμα.

Αυτό κατέστη εξαρχής εμφανές στην εν λόγω Επιτροπή, η οποία αφού συνεστήθη αρχικώς με τις πρόνοιες του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής

όχι ως «εξεταστική», δηλαδή διαπιστωτική των πιθανών αδικημάτων που τελέστηκαν, αλλά ως «προανακριτική», δηλαδή με την αυξημένη περιωπή της άσκησης ταυτοχρόνως τόσο εισαγγελικών όσο και ανακριτικών καθηκόντων για τη διερεύνηση των αδικημάτων και την παραπομπή των υπαιτίων αυτών και των συνεργών τους στο Ειδικό Δικαστήριο, πολύ σύντομα διαπιστώθηκε ότι ο ρόλος της ήταν κάτι χειρότερο από διακοσμητικός. Ήταν ρόλος συγκάλυψης των ευθυνών τόσο του υπό εξέταση πρώην Υπουργού όσο- κυρίως- όσων από την αντίστοιχη θέση ευθύνης, διέπραξαν την ίδια περίπου χρονική περίοδο, ανάλογα ή ακόμα πιο σοβαρά ποινικά αδικήματα απιστίας περί την υπηρεσία με την επιβαρυντική του νόμου μορφή στρεφόμενης κατά του Δημοσίου, παράβασης καθήκοντος και νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες, δηλαδή άπαντα σοβαρά κακούργηματα.

Η επίκληση της πρόθεσης της εκάστοτε Κυβέρνησης για «αλλαγή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών», που όπως είδαμε διατυπώθηκε ανερυθρίαστα και από την παρούσα πλειοψηφία, αποτελεί το μόνιμο άλλοθι εκείνων που απεργάζονται τη διαιώνιση του απαράδεκτου και τριτοκοσμικού καθεστώτος ασυδοσίας και ατιμωρησίας όσων καταχράστηκαν το δημόσιο χρήμα επ' ευκαιρίας της υπουργικής τους θητείας. Αποτελεί εν τέλει την μόνιμη άμυνα του συστήματος έναντι των προσπαθειών που καταβάλει η Ελληνική Δικαιοσύνη για δίωξη όσων έχουν εγκληματίσει εναντίον του ελληνικού λαού.

Οι διαδικασίες που ορίζονται από τα άρθρα 86 Συντ., 153 επ. Καν. Βουλής και τον εκτελεστικό νόμο 3126/2003 που διασφαλίζουν εν τοις πράγμασι το ακαταδίωκτο Πρωθυπουργών, Υπουργών και Υφυπουργών ακόμα και για τα πιο κραυγαλέα σκάνδαλα, δημιουργούν επί της ουσίας μια αδιαπέραστη «ασπίδα προστασίας» από την Δικαιοσύνη που υπερβαίνει το όριο της «ασυλίας»- που επίσης κακώς υφίσταται για τους βουλευτές- και επεκτείνεται με πιο αυστηρές διατάξεις, στην πλήρη αμνήστευση των παράνομων πράξεων, μέσα σε συντομότατο χρονικό διάστημα, που εξαρτάται εξ ολοκλήρου από την εκάστοτε Κυβέρνηση, την εκτελεστική εξουσία, για να εφαρμοστεί.

Μιλάμε ασφαλώς για την ειδική αποσβεστική προθεσμία που καθιερώνεται με τα άρθρα 86 παρ. 3 εδ. Σ. και 3 παρ. 2 Ν. 3126/2003 καθώς η αρμοδιότητα της Βουλής μπορεί να ασκηθεί μόνο μέχρι το πέρας της δεύτερης τακτικής συνόδου της βουλευτικής περιόδου που αρχίζει μετά την τέλεση του αδικήματος. Με τον τρόπο αυτό, ακόμα και η ίδια η Κυβέρνηση μπορεί να αναχθεί σε κριτή του εαυτού της, διαλύοντας τη Βουλή πρόωρα και με τέτοιον τρόπο ώστε, με τους κατάλληλους πολιτικούς συσχετισμούς, να «παραγράψει» τις ευθύνες όσων εκ των μελών της έχουν εγκληματίσει εις βάρος του Δημοσίου στη θητεία της.

Η ψήφιση και η διατήρηση σε ισχύ αυτού του κατάπτυστου νομοθετήματος, που έχει ονοματεπώνυμο και επιβλήθηκε με την αγαστή συνεργασία ολόκληρου του πολιτικού συστήματος, πέρα από τα όσα υποκριτικά κατά καιρούς διατυπώνονται, δεν αποτελεί παρά ταύτα νομικό μονόδρομο για όποια Κυβέρνηση θα ήθελε πράγματι να παρακάμψει την εφαρμογή του, για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος.

Είναι καθόλα αξιοπρόσεχτες οι ενστάσεις που έχουν διατυπωθεί και στηριχθεί κατά καιρούς από έγκυρους επιστήμονες περί της αντισυνταγματικότητας του άρθρου 86 του Συντάγματος και όλων των εκτελεστικών διατάξεων που στηρίζονται σε αυτές. (βλ. Δ. Κουκιώτη, *ΠοινΔνη 2010* σελ. 1048: «Ποινική Ευθύνη των Υπουργών και άρθρο 86: μία «αντισυνταγματική διάταξη του Συντάγματος»»).

Στην ανάλυση που προτείνεται από αρκετούς νομικούς που έχουν ασχοληθεί με την σύγκρουση που υφίσταται μεταξύ των αντιφατικών μεταξύ τους συνταγματικών διατάξεων, προτείνεται η λύση της επιλογής εφαρμογής της διατάξεως που δεν έρχεται σε αντίθεση με τις πλέον θεμελιώδεις από τις αρχές του Συντάγματος, όπως είναι η αρχή της ισότητας μεταξύ όλων των πολιτών (άρθρο 4 Συντ.), η αρχή της διάκρισης των λειτουργιών (άρθρο 26 Συντ.) που είναι πολύ πιο σημαντικές σε επίπεδο συνταγματικό από εκείνη του άρθρου 86.

Σύμφωνα με τη θεώρηση αυτή, το Σύνταγμα δεν μπορεί να επιβάλει ορθώς ταυτοχρόνως τόσο την διάκριση των λειτουργιών του Κράτους (εκτελεστική, νομοθετική, δικαστική- άρθρο 26) όσο και την κατάργησή της για συγκεκριμένα πρόσωπα (άρθρο 86). Δεν μπορεί ταυτοχρόνως να επιβάλει ορθώς τόσο την γενική αρχή της ισότητας όλων των Ελλήνων πολιτών μεταξύ τους στα πλαίσια της άσκησης των δικαιωμάτων τους εντός της Επικράτειας, όσο και την κατάργησή της όταν πρόκειται για την ποινική δίωξη ενός πολίτη που καταλαμβάνει τον υπουργικό θώκο (άρθρο 86). Η «επιλογή» επομένως της ορθής συνταγματικής διάταξης για εφαρμογή, είναι εκείνη που προάγει το δημόσιο συμφέρον, εκείνη που αναθέτει τα δικαστικά και εισαγγελικά καθήκοντα στη νόμιμη εξουσία τη δικαστική και όχι την εκτελεστική (Βουλή), είναι η διάταξη που δεν διακρίνει μεταξύ των πολιτών και τους οδηγεί όλους έναντι του «φυσικού τους δικαστή» (δηλαδή των τακτικών δικαστηρίων) ανεξαρτήτως της πολιτικής εξουσίας που άσκησαν κατά τη θητεία τους, όπως ακριβώς ισχύει σε όλα τα ευνομούμενα κράτη της υφηγίου, πλην της χώρας μας.

Οι αρχές της ισότητας των πολιτών ενώπιον του Νόμου (4 παρ. 1 Συντ.) και της διάκρισης των λειτουργιών (26 Συντ.), ως αποτελούσες θεμελιώδεις αρχές του Συντάγματος, θα πρέπει επομένως να επικρατήσουν ως γενικότερες αλλά και πιο θεμελιώδεις από τη διάταξη του άρθρου 86.

Αν λοιπόν είχε επιλεγεί αυτή η υπαρκτή νομική ανάγνωση των συνταγματικών διατάξεων και όχι η πλέον «βολική» που εφαρμόζεται από το πολιτικό σύστημα, τότε είναι προφανές ότι θα είχαν οδηγηθεί ταχύτατα και χωρίς κανένα περιορισμό στα δικαστήρια όλοι όσοι έχουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ως Υπουργοί, Υφυπουργοί και Πρωθυπουργοί, ζημιώσει με δόλιες ενέργειές τους το Δημόσιο.

Η «επιλογή» της μιας ή της άλλης νομικής λύσης- δεδομένης της ανυπαρξίας στη χώρα μας Συνταγματικού Δικαστηρίου που επιλύει τις συγκρούσεις μεταξύ των διατάξεων του Συντάγματος- δεν αποτελεί μόνο θεωρητική κατάκτηση μιας μερίδας νομικών, αλλά παρέχει και μια **συγκεκριμένη απάντηση** στο πρόβλημα της σύγκρουσης των συνταγματικών διατάξεων, απάντηση που είναι η μόνη που προάγει το δημόσιο συμφέρον, επιλύει τις αντιφάσεις που υπάρχουν μεταξύ των διατάξεων και ενισχύει τις θεμελιώδεις αρχές της διακρίσεως των λειτουργιών και της ισότητας. Είναι η επιλογή που επιτρέπει στους δικαστές και τους εισαγγελείς να ασκήσουν **κανονικά τα καθήκοντά τους** χωρίς να δεσμεύονται από τα στεγανά που θέτει ο νόμος περί ευθύνης υπουργών.

Όσοι υποκριτικά κόπτονται για την «συνταγματική τάξη» που δήθεν διασαλεύεται από την μη εφαρμογή της προβληματικής διάταξης του άρθρου 86, δεν θα είχαν να κάνουν τίποτα άλλο, παρά να σιωπήσουν **και να μην προβάλουν καμία ένσταση αντισυνταγματικότητας**, στην εφαρμογή της τακτικής διαδικασίας δίωξης Υπουργών από την Δικαιοσύνη. Με τον τρόπο αυτό, θα διευκόλυναν όχι μόνο την σύντομη και ουσιαστική απόδοση της Δικαιοσύνης, αλλά και την εμβάθυνση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας και της ισότητας όλων των πολιτών μεταξύ τους.

Οφείλουν επομένως συνακόλουθα και οι εισαγγελικοί λειτουργοί σε κάθε τέτοια περίπτωση να ασκούν δίωξη **με την κοινή ποινική διαδικασία που θα εφαρμοζόταν και σε κάθε άλλο πολίτη, ώστε να αποδειχθεί στην πράξη ποιοι είναι εκείνοι που προασπίζονται το δημόσιο συμφέρον και ποιοι είναι εκείνοι που το υποσκάπτουν.**

Ένα άλλο ζήτημα που έχει αποτελέσει σημείο νομικής αντιπαράθεσης στην εφαρμογή του νόμου περί ευθύνης Υπουργών είναι αν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 86 του Συντάγματος υπάγονται οποιαδήποτε εγκλήματα «σχετίζονται» με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων ή μόνο τα εγκλήματα εκείνα τα οποία τελούνται στην άσκηση των υπουργικών καθηκόντων.

Στη θεωρία (βλ. *Ε. Συμεωνίδου-Καστανίδου ΠοινΔνη 2011, σελ. 496επ.*) τείνει να επικρατήσει η άποψη ότι: α) με βάση τον γενικό ερμηνευτικό κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο εξαιρετικές ρυθμίσεις, όπως του άρθρου 86 Συντ., πρέπει να ερμηνεύονται με στενό και περιοριστικό τρόπο και β) επίσης, αφορμή αυτής της ερμηνείας αποτελεί το γεγονός ότι στον νόμο 3126/2003 δεν γίνεται λόγος για εγκλήματα που σχετίζονται με τα υπουργικά καθήκοντα, αλλά για εγκλήματα που τελέστηκαν κατά την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων. Από την ερμηνεία αυτή προκύπτει ότι στο πεδίο εφαρμογής των ως άνω διατάξεων εμπίπτουν μόνο οι πράξεις άσκησης πολιτικής, δηλ. πράξεις άσκησης της δημόσιας εξουσίας που το Σύνταγμα παραχωρεί σε ορισμένα πρόσωπα για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, όπως η έκδοση διαταγμάτων, οι πράξεις γενικότερης άσκησης εξουσιαστικών καθηκόντων που αναφέρονται στο αξίωμα και **όχι όλες οι παράνομες πράξεις που γίνονται «επ' ευκαιρίας» της άσκησης των υπουργικών καθηκόντων**, όπως είναι οι υπεξαίρέσεις, απιστίες κλπ. Αυτή είναι και η πραγματικά ορθή ερμηνεία της βούλησης του νομοθέτη, αφού είναι φυσικό αυτός να μην ήθελε να συμπεριλάβει στην αυξημένης περιωπής μεταχείριση τον Υπουργό που εγκληματεί για αδικήματα **που δεν σχετίζονται άμεσα με την λειτουργία που του έχει ανατεθεί**. Σύμφωνα με την στρεβλή νομική εκδοχή που έχει επικρατήσει- με την πλήρη και ένοχη συμπάρασταση ολόκληρου του πολιτικού συστήματος- υπάγεται στην έννοια του νόμου περί ευθύνης Υπουργών και στην αυξημένη συνταγματική προστασία και ο Υπουργός που «κατά την άσκηση των καθηκόντων του» προβαίνει σε βιασμό, σε εμπόριο ναρκωτικών ή σε άλλες άσχετες με τα στενώς εννοούμενα «καθήκοντά» πράξεις που χαρακτηρίζονται ως κακουργήματα!

Αν υιοθετηθεί η παραπάνω **ορθή νομική ερμηνεία που στηρίζεται πλέον από πολλούς επιστήμονες**, η σύντομη «παραγραφή» (ορθότερα αποσβεστική προθεσμία) των δύο κοινοβουλευτικών περιόδων, αδρανοποιείται, με αποτέλεσμα, **να μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη στον Υπουργό για όλα τα αδικήματα που διέπραξε τα οποία δεν σχετίζονται άμεσα με την ουσιαστική άσκηση των καθηκόντων του, αλλά «επ' ευκαιρία της θέσης του».**

Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα Πρωθυπουργοί, Υπουργοί και Υφυπουργοί που έχουν διαπράξει-με οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής- ποινικά αδικήματα που σχετίζονται με οποιασδήποτε μορφής χρηματισμό (μέσω σύναψης υπόγειων συμφωνιών απευθείας ή μέσω παρένθετων προσώπων) να μην απαλλάσσονται των ευθυνών τους λόγω συμπλήρωσης της αποσβεστικής προθεσμίας, αλλά να λογοδοτούν και να υφίστανται τις ανάλογες ποινικές κυρώσεις κατόπιν παραπομπής τους στην τακτική δικαιοσύνη, ήτοι στα αρμόδια δικαστήρια σύμφωνα με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, των ειδικών ποινικών νόμων και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι παγίως και από την πρώτη στιγμή, ο Λαϊκός Σύνδεσμος- Χρυσή Αυγή έχει ταχθεί υπέρ της άμεσης κατάργησης του κατάπτυστου νόμου περί ανευθυνότητας (και όχι «ευθύνης») Υπουργών, τον οποίο θεωρεί μια από τις σημαντικότερες αιτίες απαξίωσης του πολιτικού συστήματος, που ενισχύει τη διαφθορά και αποτελεί το βασικότερο από τα κακώς νοούμενα «κεκτημένα» της συναλλαγής και της πολιτικής υποκρισίας στη χώρα μας, μαζί με τη «βουλευτική ασυλία». Πεποίθησή μας είναι ότι εάν το πολιτικό σύστημα είχε την παραμικρότερη πρόθεση να προχωρήσει με την αναθεώρηση στην κατάργηση του νομοθετήματος αυτού μαζί με το άρθρο 86 Συντ., θα το είχε ήδη παρακάμψει με τους ανωτέρω **υπαρκτούς σήμερα** νομικούς τρόπους, που αναφέρθηκαν ανωτέρω και προτείνονται από πολλούς επιστήμονες, αντί να καλύπτεται ένοχα πίσω από τη δήθεν «μελλοντική αναθεώρηση». Αυτός επομένως, είναι ο μοναδικός λόγος για τον οποίο δεν επιλέγονται οι ανωτέρω λύσεις, αυτός είναι ο λόγος που τόσες διαπιστωμένες και τεκμηριωμένες νομικά εγκληματικές πράξεις Υπουργών και συνεργατών τους, παραμένουν ακόμα στο απυρόβλητο, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες της Δικαιοσύνης.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Από την πρώτη στιγμή της σύστασης της εν λόγω Επιτροπής- της πρώτης με τα διευρυμένα ανακριτικά και εισαγγελικά καθήκοντα- διεφάνη η απροθυμία της πλειοψηφίας και στη συνέχεια του συνόλου του πολιτικού συστήματος όπως εκπροσωπήθηκε σε αυτή- πλην της Χρυσής Αυγής ασφαλώς- να προχωρήσει σε ουσιαστική διερεύνηση των εγκληματικών πράξεων που θα διαπιστώνονταν στην πορεία των εργασιών της. Δεν είναι τυχαίο που αυτή η δικαιολογημένη απροθυμία, από πλευράς του κατεστημένου πολιτικού συστήματος, μετατράπηκε σε έκδηλη αμηχανία, όταν ζητήθηκε επισήμως από τη Χρυσή Αυγή, μεταξύ άλλων, να κληθεί ως μάρτυρας (καταρχήν) ο πρώην Πρωθυπουργός Κ. Σημίτης, επί των ημερών του οποίου έλαβαν χώρα πλήθος παραβατικών συμπεριφορών του διερευνωμένου Υπουργού του Παπαντωνίου, όπως ακριβώς είχε συμβεί προγενέστερα και με την περίπτωση Τσοχατζόπουλου. Αμέσως μετά την υποβολή του αιτήματος- που στηρίζεται απόλυτα στις κείμενες διατάξεις του Κανονισμού της Βουλής όσο και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σχετικά με την εξέταση μαρτύρων- η πλειοψηφία αλλά και τα περισσότερα κόμματα δια των εκπροσώπων τους, δήλωσαν θρασύτατα είτε ότι «δεν υπάρχει χρόνος» είτε ότι «έχει ήδη επιληφθεί η Δικαιοσύνη»!

Αν όμως, οποιαδήποτε από αυτές τις δικαιολογίες περιείχε το ελάχιστο ποσοστό αλήθειας, τότε η σύσταση της εν λόγω Επιτροπής είχε ως μοναδικό σκοπό όχι να διερευνήσει οτιδήποτε, αλλά αντίθετα να αποτελέσει το «αναγκαίο άλλοθι» για τη συγκάλυψη της υπόθεσης των εξοπλιστικών προγραμμάτων και όσων συμμετείχαν σε αυτά. Επομένως δεν υπήρχε κανένας απολύτως λόγος να συσταθεί εξ αρχής, αφού η Δικαιοσύνη ήταν γνωστό ότι είχε επιληφθεί και είχε ήδη προχωρήσει σε εκτεταμένες έρευνες σχετικά με τα περιουσιακά στοιχεία του ερευνώμενου Παπαντωνίου.

Ο μοναδικός επομένως λόγος να συσταθεί η Επιτροπή ήταν όχι να «ανακαλύψει» τα ήδη γνωστά, αλλά να περιχαρακώσει και να «οριοθετήσει» τις ευθύνες στον ήδη ερευνώμενο από την τακτική Δικαιοσύνη Παπαντωνίου, **χωρίς να αγγίξει όμως ταυτόχρονα, κανέναν άλλον, ούτε συνεργάτη του, ούτε προϊστάμενό του, έστω και στο επίπεδο αόριστων «ευθυνών».** Είναι προφανές

ότι ένα πόρισμα που θα στηριζόταν σε πολύμηνες έρευνες, εξετάσεις μαρτύρων, άνοιγμα λογαριασμών δεκάδων εμπλεκόμενων προσώπων και συνεργασία ξένων κρατών μέσω της δικαστικής συνδρομής, θα δημιουργούσε όχι μόνο το απαραίτητο κλίμα αλλά και τις ποινικές προϋποθέσεις να ασκηθούν διώξεις σε πολλά άλλα πρόσωπα, πέραν του Παπαντωνίου. **Αυτό ήταν ακριβώς που ήθελε να αποφύγει με την Επιτροπή το πολιτικό σύστημα.** Και το κατάφερε με τον προσχηματικό τρόπο που τη μεθόδευσε, με τον ασφυκτικό χρονικό ορίζοντα που της όρισε και με την απαγόρευση που επέβαλε στη Χρυσή Αυγή να κλητεύσει ουσιώδεις μάρτυρες για την ανακάλυψη της αλήθειας.

Οι προθέσεις του συστήματος όμως, διεφάνησαν από την αρχή και με μια άλλη, δευτερεύουσα επιλογή του: Να απαγορεύσει τη δημοσιότητα στη διαδικασία, σε τέτοιο βαθμό που ακόμα και τα πρακτικά της Επιτροπής να παρέχονται μόνο στους Βουλευτές που συμμετέχουν και χωρίς τη δυνατότητα αναπαραγωγής του αποδεικτικού υλικού. Με αυτόν τον τρόπο εξασφαλιζόταν το αναγκαίο «στεγανό» στην πληροφόρηση με το πρόσχημα του «απορρήτου» των ανακριτικών πράξεων που προβλέπει ο ΚΠΔ, πράξεις όμως που ουδέποτε έγιναν!

Υπό τις απαράδεκτες αυτές διαδικαστικές και πολιτικές συνθήκες που επιβλήθηκαν από την πλειοψηφία της Επιτροπής, σε αгаστή συνεργασία όλων των κομμάτων που συμμετείχαν σε αυτήν, η Χρυσή Αυγή είχε δύο επιλογές: Ή την καταγγελία των μεθοδεύσεων, με την συνακόλουθη αποχώρησή της από τις εργασίες της Επιτροπής ή την παραμονή σε αυτή, τη συγκέντρωση των απαιτήτων στοιχείων μέσω των συνεχών αιτημάτων που υπέβαλε και την σύνταξη ενός πορίσματος που θα στήριζε τα επιχειρήματά της περί συγκάλυψης. Επέλεξε το δεύτερο, όχι μόνο γιατί μέσω αυτού του τρόπου κατάφερε να συγκεντρώσει- εκτός διαδικασίας- σημαντικά στοιχεία για την διακομματική ευθύνη στους εξοπλισμούς, αλλά και επειδή απέδειξε μέσω των παρεμβάσεών της, με τον πλέον πρόδηλο τρόπο, την απόφαση του πολιτικού συστήματος για την συγκάλυψη αυτή, μέσω της απορρίψεως όλων των αιτημάτων της από την Επιτροπή ή μέσω της «ένοχης σιωπής» των μελών της, όταν αναφερόταν σε συγκεκριμένα στοιχεία που οδηγούσαν σε ευθύνες πολιτικών προσώπων.

Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι δια στόματος του Προέδρου της Επιτροπής δηλώθηκε στους βουλευτές ότι «διαφαίνεται αναρμοδιότητα της Επιτροπής» όσον αφορά το (μοναδικό εξεταζόμενο λόγω αποσβεστικής προθεσμίας) αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες. Από την αποστολή των δικαστικών αποφάσεων που ζητήθηκαν από την Δικαιοσύνη, σύμφωνα με αυτή την εκδοχή, προέκυψε δήθεν ότι τα χρήματα κατατέθηκαν σε χρονική περίοδο τουλάχιστον ένα έτος πριν ο Παπαντωνίου γίνει Υπουργός Άμυνας, άρα σε περίοδο που δεν αφορά τη συγκεκριμένη Επιτροπή! Το αμείλικτο ερώτημα που διατυπώσαμε προηγουμένως και το οποίο προκύπτει εκ νέου είναι το εξής: Δεδομένου ότι οι εν λόγω αποφάσεις της Δικαιοσύνης για τον Παπαντωνίου ήταν ήδη γνωστές, εφόσον είχαν εκδοθεί πριν τη σύστασή της και είχαν δημοσιευτεί, η πρόσβαση δε σε αυτές ήταν απλούστατη, ποιος ο λόγος εξαρχής της σύστασης της Επιτροπής;

Σε αυτό το πλήρως αντίξοο για διερεύνηση της αλήθειας κλίμα που δημιουργήθηκε, η Χρυσή Αυγή στόχευσε εξαρχής στην ουσία της υπόθεσης: Προσπάθησε με συνεχείς παρεμβάσεις όχι μόνο να παρατείνει κατά το δυνατόν τις εργασίες της, αλλά να κλητεύσει μάρτυρες, να ζητήσει έγγραφα και άνοιγμα λογαριασμών, να αιτηθεί τη συνδρομή της Δικαιοσύνης για δικαστική συνδρομή και

εν γένει να χρησιμοποιήσει όλο το οπλοστάσιο της Ποινικής Δικονομίας και του Κανονισμού που της επέτρεπε (θεωρητικά) να καταλήξει σε ασφαλή συμπεράσματα. Όταν αντελήφθη ότι ο σκοπός της Επιτροπής ήταν διαφορετικός από εκείνον που είχε εξαγγελθεί, η Χρυσή Αυγή, αξιοποιώντας τα λιγοστά για έρευνα στοιχεία που παρασχέθηκαν και ενεργώντας αυτόνομα- όπως φαίνεται και από τις πλείστες παρεμβάσεις της στο Προεδρείο- ήρθε σε επαφή με μάρτυρες και ανέδειξε στοιχεία που δημιούργησαν αντιδράσεις και αμηχανία στα υπόλοιπα μέλη, εφόσον αντιλήφθηκαν ότι είναι η μοναδική πολιτική δύναμη που έχει σκοπό να αξιοποιήσει την ευκαιρία και να αποδώσει απτά αποτελέσματα.

Πεποίθησή μας είναι, πως ανεξαρτήτως των νομικών δυσλειτουργιών που αναπτύξαμε ανωτέρω, ένας κυρίαρχος λόγος για τον οποίο η Επιτροπή δεν μακροημέρευσε ήταν **η εμμονή της Χρυσής Αυγής για την κλήση συγκεκριμένων μαρτύρων για την ανακάλυψη της αλήθειας**. Αυτό άλλωστε αποτυπώνεται αναμφισβήτητα στα σχετικά πρακτικά των Συνεδριάσεων της, από τα οποία διαφαίνεται ότι το Σώμα, μετά τις συνεχείς παρεμβάσεις της Χρυσής Αυγής, εξετάζει πλέον **το ενδεχόμενο της σύστασης νέων Επιτροπών για τη διερεύνηση του συνόλου των εξοπλιστικών, ασχέτως της παραπομπής Παπαντωνίου**.

Η θέση της Χρυσής Αυγής, που διατυπώθηκε επανειλημμένως και στην Επιτροπή, είναι ότι αποτελεί προϋπόθεση διαφάνειας **η διερεύνηση των εξοπλιστικών συμβάσεων για όλες τις χρονικές περιόδους, ήτοι και εκείνες επί της Υπουργίας των κ.κ. Μείμαράκη και Σπηλιωτόπουλου**, δηλαδή και εκείνων που κλήθηκαν να εφαρμόσουν τα εξοπλιστικά προγράμματα των υπό έρευνα συμβάσεων και όχι μόνο εκείνων που τις υπέγραψαν.

ΤΕΛΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ- ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ

Η υπερψήφιση από την Ολομέλεια της παρούσας Επιτροπής έλαβε χώρα στις 28 Μαρτίου 2017.

Η Επιτροπή άρχισε τις εργασίες της με προοπτικές μακροημέρευσης και σε διάστημα τριών μηνών συνεδρίασε ελάχιστες φορές, χωρίς να εξετάσει κανέναν μάρτυρα!

Ας σημειωθεί ότι κατά την πρώτη συνεδρίαση ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή είχε προτείνει την κλήση προς εξέταση 13 προσώπων, μεταξύ των οποίων και του πρώην Πρωθυπουργών Κωνσταντίνου Σημίτη και του Γ.Γ. Εξοπλισμών κ. Ευ. Βασιλάκου.

Ιδιαίτερως σημαντική κρίνεται η παράλειψη κλήσης προς εξέταση των παραπάνω προσώπων για τους εξής λόγους: Όπως διεφάνη από τα έγγραφα που τέθηκαν σε γνώση μας, οι εισηγήσεις των αρμόδιων Υπουργών περί των εξοπλισμών συγκεκριμένων οπλικών συστημάτων όχι μόνο δεν ήταν δεσμευτικές για το ΚΥΣΕΑ, αλλά αντίθετα **τροποποιούντο κατόπιν πρωθυπουργικής παρεμβάσεως**. Είναι επομένως άτοπο τόσο λογικά όσο και νομικά να φέρεται ως μοναδικός υπεύθυνος ο Υπουργός επί των ημερών του οποίου υπεγράφη μια σύμβαση, έστω και αν αυτός δεν ήταν ο εισηγητής της πρότασης, ενώ να παραμένει στο απυρόβλητο εκείνος που πραγματικά πρότεινε τον συγκεκριμένο εξοπλισμό. Επ' αυτού του ζητήματος, **επιφυλασσόμαστε να παράσχουμε στην Ολομέλεια τις απαραίτητες αποδείξεις** που θεμελιώνουν την αποφασιστική αρμοδιότητα του Πρωθυπουργού Σημίτη κατά την εξεταζόμενη χρονική περίοδο. Επομένως η μη κλήση του ως μάρτυρα, αυτό ακριβώς ήθελε να αποφύγει: Την ανάδειξη των ευθυνών του.

Σε σχέση με την κλήση ως μάρτυρα του κ. Βασιλάκου, που διετέλεσε Γ.Γ. Εξοπλισμών, τόσο στην περίοδο Υπουργίας Μείμαράκη όσο και Παπαντωνίου, πρέπει να σημειώσουμε τα εξής: Αποτελεί τον πλέον κομβικό μάρτυρα στην εξεταζόμενη υπόθεση, δεδομένου ότι διαθέτει τόσο την εμπειρία όσο και την αναμφισβήτητη εμπιστοσύνη που επέδειξαν στο πρόσωπό του οι προϊστάμενοί του με το να τον διατηρήσουν στην ευαίσθητη θέση του Γ.Γ. Εξοπλισμών, παρά την κυβερνητική αλλαγή. Επομένως τα συμπεράσματα από την θητεία του και τα στοιχεία που θα εισέφερε, μόνο αμελητέα δεν θα μπορούσαν να είναι. Αυτό διεφάνη αμέσως, τόσο από την αμηχανία που προκλήθηκε στην Επιτροπή από την πρόταση του ονόματός του ως μάρτυρα, όσο και από τα **συγκεκριμένα στοιχεία που έδωσε** και που απεκρύβησαν, όπως για παράδειγμα ότι το ΚΥΣΕΑ **τηρεί πρακτικά συνεδριάσεων**, από τα οποία μπορούν να αποδειχθούν τόσο οι εισηγήσεις, όσο και οι εισηγητές της κάθε συμβάσεως ξεχωριστά.

Σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ. 1 περ. α Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκαταρκτική εξέταση διενεργείται προκειμένου να διαπιστωθεί αν συντρέχει περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης.

Επομένως, για τη συγκρότηση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατ' άρθρον 153 επ. Κανονισμού Βουλής, δεν απαιτείται η ύπαρξη αποδείξεων για την τέλεση αδικήματος, ούτε καν επαρκείς ενδείξεις. Γίνεται ακριβώς για να διαπιστωθεί αν υπάρχουν τέτοιες ενδείξεις τέλεσης αδικήματος.

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προαναφέρθηκε, έχουν προκύψει όχι μόνο ενδείξεις για την τέλεση αδικημάτων αλλά αποδείξεις. Συντρέχουν επομένως όλες οι προβλεπόμενες από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής προϋποθέσεις για την άσκηση ποινικής δίωξης και την παραπομπή προσώπων ενώπιον της Δικαιοσύνης, είτε μέσω της επέκτασης του κατηγορητηρίου σε συναφείς πράξεις (σύμφωνα με το άρθρο 129 ΚΠΔ) αλλά και με την άσκηση νέων ποινικών διώξεων εις βάρος προσώπων που δεν περιλαμβάνονται στο πλαίσιο διερεύνησης της εν λόγω Επιτροπής, το εύρος της οποίας ήταν εξ αρχής υπερβολικά περιορισμένο, για τους λόγους που αναλυτικά αναφέραμε.

Είναι πασίδηλο λοιπόν, από τα στοιχεία που παρατέθηκαν πιο πάνω, ότι προκύπτουν αδιάσειστα στοιχεία για τις **διαχρονικές ποινικές ευθύνες στον τομέα των εξοπλισμών, τουλάχιστον από το έτος 1996 και εντεύθεν**, όχι μόνο του υπό διερεύνηση πρώην Υπουργού Παπαντωνίου, αλλά και από άλλους, Υπουργούς, Γενικούς Γραμματείς, Αξιωματικούς, τους οποίους η Επιτροπή, με διάφορες μεθοδεύσεις, προσπάθησε να κρατήσει στο απυρόβλητο.

Η εμμονή της Χρυσής Αυγής στην αποκάλυψη ολόκληρου του παρασκηνίου που οδήγησε στην απώλεια δεκάδων δισεκατομμυρίων Ευρώ σε οπτικά συστήματα και συμβάσεις που θα έπρεπε να είχαν εκτελεστεί με μέρος μόνο των χρημάτων που σπαταλήθηκαν και με λειτουργικότητα απείρως μεγαλύτερη από την τρέχουσα για την προμήθειά τους, ήταν εκείνη που οδηγεί στην ανάγκη για περαιτέρω διερεύνηση της «ύποπτης περιόδου» μέσα στην οποία τα δημόσια χρέος σκαρφάλωσε από το 99% του ΑΕΠ ενδεικτικά από το 1995 στο εξωφρενικό 179,2% του ΑΕΠ το 2016. Η Χρυσή Αυγή κρίνει ότι είναι απολύτως αναγκαίο όχι μόνο για την απόδοση ευθυνών στους υπαιτίους αλλά και για λόγους ιστορικούς, να καταγραφούν με κάθε πιθανή λεπτομέρεια όσοι έχουν συμμετάσχει στο «πάρτυ των εξοπλισμών» που εκτός από πλούτο για τους ίδιους και τις οικογένειές τους, οδήγησε, μαζί με άλλα

«παραπτώματα» της μεταπολίτευσης, τους πολίτες σε εξαθλίωση και τη χώρα σε επιτροπεία.

Γενική πεποίθηση που προέκυψε από τα υπό διερεύνηση στοιχεία ότι πρέπει να επανεξεταστούν όλες οι εξοπλιστικές συμβάσεις από το 1996 μέχρι σήμερα γιατί όλες έχουν περιέχουν οσμή σκανδάλου. Χαρακτηριστικό όλων ότι τις τεχνικές προδιαγραφές των υπό προμήθεια εξοπλισμών που προμηθεύεται το Δημόσιο, ενώ υποτίθεται ότι καταρτίζονται από τα αρμόδια Γενικά Επιτελεία (Στρατού, Ναυτικού, Αεροπορίας), λόγω έλλειψης τεχνικής κατάρτισης, στην πράξη καταρτίζονται από τους **αντιπροσώπους των εταιρειών που τα προμηθεύουν**. Οι εταιρείες μέσω των εκθέσεων και των αντιπροσώπων τους στην Ελλάδα παρουσιάζουν τα νέα οπτικά συστήματα και τις τεχνικές προδιαγραφές τους και τα Γενικά Επιτελεία κάνουν μια σύνθεση των προδιαγραφών από το όπλο που ταιριάζει σε ένα από τα προωθούμενα οπτικά συστήματα. Έτσι ο «διαγωνισμός» που ακολουθεί για την προμήθειά του, ουσιαστικά έχει φωτογραφίσει το όπλο που πρόκειται να προμηθευτεί το Δημόσιο.

Δεδομένου ότι στην πρόταση για σύσταση της Επιτροπής της πλειοψηφίας περιέχονται οι περισσότεροι από τους επίμαχους εξοπλισμούς της περιόδου Παπαντωνίου, επιλέξαμε στα συμπεράσματά μας να συμπεριλάβουμε μεθοδολογικά, τα στοιχεία που τέθηκαν υπ' όψιν μας που μπορεί να αφορούν και την περίοδο Μείμαρράκη. Για τη Χρυσή Αυγή οι «περίοδοι ευθύνης» για την διασπάθιση του δημοσίου χρήματος δεν έχουν πολιτικές αποχρώσεις, αλλά είναι ενιαίες: Ανήκουν στο διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα, μέρος του οποίου αποτελούν όχι μόνο τα δύο μεγάλα κόμματα και όπως αυτά έχουν εξελιχθεί για λόγους πολιτικού μάρκετινγκ (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ) αλλά και όλα τα υπόλοιπα που συνεισφέρουν, ανέχονται, συνομολογούν και βοηθούν τη διαιώνιση του πολιτικού συστήματος και του προσωπικού του που είναι υπεύθυνο για την εξαθλίωση της χώρας και των Ελλήνων πολιτών.

Υπό το πρίσμα αυτό, οι ευθύνες δεν μπορούν να διαχωριστούν και είναι ενιαίες, όπως ενιαία πρέπει να είναι και η αντιμετώπισή τους, αντίθετα με τον αποσπασματικό τρόπο που κάθε φορά επιλέγει η εκάστοτε πλειοψηφία για καθαρά επικοινωνιακούς σκοπούς.

Σε σχέση με την προμήθεια των αρμάτων LEOPARD (που εν μέρει συμπεριλαμβάνονται στην πρόταση): Η τιμή προσφορά της εταιρείας ήταν 2,2 δις Ευρώ για 246 άρματα με πυρομαχικά. Το ΚΥΣΕΑ επί Υπουργίας Μείμαρράκη προχώρησε σε κατακύρωση 170 αρμάτων ΧΩΡΙΣ πυρομαχικά για 1,7 δις. Το ίδιο ακριβώς έγινε και με την προμήθεια των υποβρυχίων τύπου S 214. Ο προϋπολογισμός ήταν για προμήθεια τεσσάρων το 1996 έναντι 924 εκ. Ευρώ και το 2002 παρελήφθησαν υποβρύχια τα ίδια έναντι 1,7 δις Ευρώ.

Το υποβρύχιο «Παπανικολής» κατασκευάστηκε στη Γερμανία ως πρωτότυπο, χωρίς να έχει δοκιμαστεί ξανά και η Ελλάδα ήταν η πρώτη χώρα που θα το προμηθευόταν. Πέραν του προβλήματος με την κλίση, είχε πρόβλημα με το λογισμικό και με το περισκόπιο στο οποίο παρατηρήθηκε εξ αρχής εισροή υδάτων. Όταν έγινε προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων (που δεν περιλαμβάνονταν στη σύμβαση) υπέστη μεγαλύτερη ζημιά γιατί κατέστη σημαντικά βαρύτερο και υποβαθμίστηκε η επάρκειά του σε κατάδυση/ανάδυση. Το εκτόπισμά του έφτασε τους 1800 τόνους από 1400 που απαιτούσε για την παραλαβή του το ΠΝ. Παρά ταύτα αντί να ακυρωθεί η πώληση, όπως θα ήταν αναμενόμενο λογικά και να ζητηθεί αποζημίωση, παρελήφθη κανονικά, αντί για τον Σεπτέμβριο του 2005, τον

Σεπτέμβριο του 2006. Οι δοκιμές έγιναν μόλις τον Μάιο του 2005 επί Υπουργίας Μεϊμαράκη. Χαρακτηριστικό εξάλλου είναι ότι **οι εν λόγω συμβάσεις ΔΕΝ ελέγχθηκαν από το Ελεγκτικό Συνέδριο (και αυτό συμβαίνει για όλες τις συμβάσεις που υπεγράφησαν μεταξύ 1996-2004!)**. Είναι προφανές ότι η αποκάλυψη των στοιχείων αυτών υπερβαίνουν το αποσπασματικό έργο της εν λόγω Επιτροπής, αφού εκτείνονται σε χρόνο προγενέστερο του εξεταζομένου και αφορούν πρόσωπα περισσότερα του ελεγχόμενου.

Αντιστοίχως, η σύμβαση για τον εκσυγχρονισμό των φρεγατών τύπου «S», που αφορά την περίοδο της Υπουργίας Παπαντωνίου, ήρθε στη δημοσιότητα με το στέλεχος της Thales Engineering Μισέλ Ζοσεράν. Η απόφαση για τον εκσυγχρονισμό έγινε το 2002 επί Παπαντωνίου από το ΚΥΣΕΑ και το έργο δόθηκε στα Ναυπηγεία Σκαρामαγκά και στο ολλανδικό παράρτημα της Thales.

Σε συνέντευξη που έδωσε ο Ζοσεράν στη Liberation τον Οκτώβριο του 2005 δήλωσε ότι σύμφωνα με διάλογο που είχε το 2002 με τον αντιπρόσωπο της Thales στην Ελλάδα, **του είπε ότι ο Υπουργός (Παπαντωνίου) παίρνει προμήθεια 7-10%, που πιθανολογείται ότι αποτελεί μέρος των αναζητούμενων μέσω της κατηγορίας περί «νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες» κεφαλαίων των λογαριασμών Παπαντωνίου**. Καθίσταται προφανές ότι η διερεύνηση αυτής της υπόθεσης, που άπτεται άμεσα του έργου της Επιτροπής, δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συνεχίσει κατόπιν της αποφάσεως περί τερματισμού των εργασιών της, για τους λόγους που ανωτέρω αναπτύξαμε.

Η Χρυσή Αυγή, είχε σκοπό, όπως διεφάνη με το σύνολο των σχετικών παρεμβάσεων της στην Επιτροπή, να υποβάλει περαιτέρω αίτημα για κλήση του εν λόγω μάρτυρα ενώπιόν της, στελέχους της προμηθεύτριας εταιρείας, ο οποίος και θα κατέθετε συγκεκριμένα, ποιος ήταν ο Έλληνας εμπλεκόμενος στην αγοραπωλησία που του εκμυστηρεύτηκε περί της προμήθειας του ελεγχόμενου Παπαντωνίου. Με τον τρόπο αυτό- και μέσω της κλήσεως και του ετέρου μάρτυρα- θα μπορούσε άμεσα να διαλευκανθεί το σκέλος της κατηγορίας που αφορά την νομιμοποίηση παράνομων εσόδων, αφού για πρώτη φορά η ελληνική Δικαιοσύνη θα έφτανε στην «πηγή» της παράνομης χρηματοδότησης και όχι στη ανακάλυψη των κεφαλαίων εκ του αποτελέσματος, δια της φοροδιαφυγής του υπαιτίου, όπως γίνεται τώρα.

Ένα άλλο κρίσιμο στοιχείο που προέκυψε δια της ...σιγής της Επιτροπής σε σχετική αποκάλυψη, είναι το γεγονός της τηρήσεως αναλυτικών πρακτικών στο ΚΥΣΕΑ, γεγονός που μεθοδικά έχει αποκρυβεί διαχρονικά από όλες τις εξεταστικές επιτροπές που έχουν ερευνήσει αντίστοιχα θέματα. Ποιος είναι ο λόγος που συμβαίνει αυτό; Η απάντηση είναι προφανής: Θα αρκούσε η ανάγνωση αυτών των πρακτικών, που φανερώνουν τις θέσεις καθενός από τους συμμετέχοντες στα Συμβούλια για να διαφανεί ποιος υπηρετεί συμφέροντα, ποιος ενεργεί ως «ντίλερ» εξοπλισμών και ποιος είναι εκείνος που διαφυλάσσει το δημόσιο συμφέρον. Με τον ίδιο τρόπο θα διαφαινόταν χωρίς αμφιβολίες, εν είδει αποδείξεων, η στάση του εκάστοτε Πρωθυπουργού και συγκεκριμένα το εάν ισχύει, σύμφωνα με ασφαλέστερες πληροφορίες αλλά και **έγγραφες αποδείξεις που διαθέτει η Χρυσή Αυγή**, το ότι ο Πρωθυπουργός Σημίτης όχι μόνο είχε άποψη για τα εξοπλιστικά προγράμματα επί των ημερών του, αλλά και ότι επέβαλε με συγκεκριμένους τρόπους την θέλησή του στο ΚΥΣΕΑ, η οποία γινόταν αποδεκτή.

Η διακομματική «ομερτά» όσων έχουν συμμετάσχει σε ανάλογες μεθοδεύσεις, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα λεγόμενα ΦΕΕ (Φύλλα Ενημέρωσης Εισηγήσεων) που τηρούνται σχετικά με τις εισηγήσεις του κάθε

συμμετέχοντος οργάνου ...**χάθηκαν μυστηριωδώς** επί ημερών Μείμαρράκη, το 2006, όταν αναζητήθηκαν για συγκεκριμένους λόγους από τον Γ.Γ. Εξοπλισμών κ. Βασιλάκο, χωρίς ασφαλώς να αναζητηθούν σχετικές ευθύνες. Είναι ο ίδιος λόγος για τον οποίο επιβάλλεται απόλυτη σιωπή σχετικά με τα πρακτικά αυτά, που τηρούντο, όπως άλλωστε δηλώσαμε στην Επιτροπή από συγκεκριμένο Ταξίαρχο, στην περίπτωση της περιόδου Παπαντωνίου, η κλήση του οποίου θα επεφύλασσε αρκετές εκπλήξεις σε όσους επέμεναν να τερματίσει άδοξα τις εργασίες της η Επιτροπή...

Ένα άλλο κρίσιμο στοιχείο προς απόδειξη των ανωτέρω είναι να διερευνηθεί ποια είναι η διαδικασία επιλογής των οπλικών συστημάτων και η εκτίμηση των αναγκών με την δημιουργία short list και κριτήρια επιλογής στα οποία πρέπει να περιλαμβάνονται και άλλα κριτήρια όπως είναι της εξωτερικής πολιτικής, αντισταθμιστικά και πολλά ακόμη αλλά και η προετοιμασία εισήγησης από τον Υπουργό για το ΚΥΣΕΑ. Συμμετοχή Γ.Δ.Ε. Πόσες εναλλακτικές υπήρχαν και με ποια κριτήρια επιλέχθηκαν;

Χαρακτηριστικό εξάλλου είναι ότι σύμφωνα με την διαδικασία που πρέπει να τηρείται στο ΚΥΣΕΑ πρέπει να τηρούνται τα πρακτικά όλων των συνεδριάσεων – τα οποία δεν προκύπτει πώς τηρούνται – όπως άλλωστε δηλώθηκε από τον συγκεκριμένο Ταξίαρχο Ιωαννίδη. Να περιέχεται και να προηγείται η εισήγηση, να ακολουθούν οι προτάσεις, να έπεται η συζήτηση και να ακολουθεί κατόπιν ψηφοφορίας η απόφαση.

Στην δε περίπτωση των F -16 ο Υπουργός εισηγήθηκε τα F -15 της BOEING. Ο Σημίτης και το ΚΥΣΕΑ αποφάσισαν τα F-16 της Martin Lockheed. Η πληρωμή γίνεται από το Υπουργείο Οικονομικών. Η κατάρτιση των συμβάσεων και ο έλεγχος νομιμότητας – συνήθως δίνεται η εντολή από το ΚΥΣΕΑ – στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Σε σχέση με τα αντισταθμιστικά. Πώς αυτά υλοποιούνται και από ποιόν επιβλέπονται; Κανονικά από το Υπουργείο Οικονομικών, ήδη Εθνικής Οικονομίας και ενημέρωση – επίβλεψη ΚΥΣΕΑ. Στην δίκη Τσοχατζόπουλου αναδείχθηκε ότι οι μίζες δίνονταν από τα αντισταθμιστικά ΠΟΥ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΗΛΕΓΧΕ. Οι πολιτικοί μέλη του ΚΥΣΕΑ στην δίκη αρνήθηκαν ότι υπήρχαν πρακτικά. Αντίθετα, ο αρχηγός του ΓΕΕΘΑ, που συμμετείχε στο ΚΥΣΕΑ και με δικαίωμα ψήφου ο κ. Παραγιουδάκης, είπε ότι υπήρχαν βέβαια πρακτικά και γίνονταν πάντοτε ενδελεχής συζήτηση για τα θέματα. Δηλαδή διέψευσε (!) τον κ. Σημίτη και τους υπόλοιπους όπως τον κ. Παπαντωνίου, κ. Παπανδρέου, κ. Βενιζέλο κλπ. που είπαν ότι δεν γίνονταν συζήτηση και απλώς υπέγραφαν ότι τους έφερνε ο Υπουργός Άμυνας. Κατατέθηκε δε ότι στο Υπουργείο υπήρχαν πολλοί dealers οπλικών συστημάτων. Η αποκάλυψη έγινε από τους Αμερικάνους και τον έλεγχο στην Ferrostaal και εν συνεχεία μετά από καταδίκη από την Γερμανική Δικαιοσύνη σύμφωνα με την απόφαση του Μονάχου όπου καταδικάσθηκαν στελέχη της Ferrostaal και άτομα που κατάρτιζαν τον «κύκλο προσευχής» - μοίραζαν τις μίζες όπως ο Αβατάγγελος. Στο ΚΥΣΕΑ για τα υποβρύχια δεν υπέγραψε ο Υπουργός Εξωτερικών Γεώργιος Παπανδρέου και μάρτυρες είναι ΟΛΟΚΛΗΡΟ το ΚΥΣΕΑ και ο Αρχηγός του ΓΕΕΘΑ ο κ. Παραγιουδάκης. Ισχυρίστηκαν δε κλοπή του αρχείου του Τσοχατζόπουλου – τα φόρτωσαν σε έναν ...ρομά (!) ενώ ο Τσοχατζόπουλος μιλάει για χρηματοκιβώτιο με συστήματα ασφαλείας laser – διάρρηξη από ΕΥΠ. Άλλωστε όπως κατατέθηκε στην δίκη (μάλλον από τον κ. Βενιζέλο) για αυτό καταργήθηκαν τα αντισταθμιστικά γιατί ήταν άντρο ανομίας.

Στην εξεταστική του 2004, όλα κρίθηκαν καλά: Ο Βενιζέλος είχε πει ότι οι λογαριασμοί του Τσοχατζόπουλου είναι αριθμοί τηλεφώνων, ενώ από την έρευνα της Δικαιοσύνης απεδείχθη το αναμενόμενο, ότι δηλαδή επρόκειτο για τραπεζικούς λογαριασμούς. Τις ίδιες βέβαια συμβάσεις που κατήγγειλε η Νέα Δημοκρατία τις συνέχισε μετά επταίνων (όπως στην περίπτωση TOR M1 με τον Σπηλιωτόπουλο και τα Ναυπηγεία με τον Βενιζέλο).

Ο Σημίτης είπε όταν ρωτήθηκε από την έδρα ότι δεν υπήρχε έλεγχος για τα κονδύλια (πληρωμές-αντισταθμιστικά), το απόλυτα καθηλωτικό «...Εμείς μόνο υπογράφαμε...». Ποιος πίεζε για την παραλαβή των υποβρυχίων επί της Ν.Δ.;

Ο Σμπώκος, Γ.Γ. Εξοπλισμών, είπε ότι όλα αποφασίζονταν από το ΚΥΣΕΑ και τον Σημίτη, με την εξίσου χαρακτηριστική φράση που είναι καταγεγραμμένη στα πρακτικά της εν λόγω δίκης: «Το Υπουργείο ούτε αρβύλα δεν μπορεί να αγοράσει χωρίς την έγκριση του ΚΥΣΕΑ...». Μάλιστα η Βίκυ Σταμάτη, απολογούμενη, είπε ότι ο Τσοχατζόπουλος ονόμαζε τον Σημίτη «νονό» με ό,τι αυτό μπορεί να σημαίνει...

Τα αντισταθμιστικά έπρεπε να εκτελούνται παράλληλα με την κύρια σύμβαση. Κανείς όμως δεν ήλεγχε την εκτέλεση, γιατί όλοι γνώριζαν ότι από εκεί έβγαιναν οι μίζες, μέσω μεσαζόντων και offshore εταιριών.

Επομένως ένα πλήθος στοιχείων, καταθέσεων, πρακτικών και άλλων σχετιζομένων με τις ερευνώμενες υποθέσεις **δεν θα αξιολογηθεί ποτέ από την εν λόγω Επιτροπή**, αφού με απόλυτη συνεργασία μεταξύ των κομμάτων που απετέλεσαν την πλειοψηφία σε αυτή, αποφασίστηκε αυτή να λήξει άδοξα τη θητεία της, αποτελώντας μόνο το «άλλοθι» για τα «παραγεγραμμένα εγκλήματα».

Αυτή η αгаστή συνεργασία των κομμάτων αποδεικνύεται περίτρανα και από το διανεμηθέν σχέδιο πορίσματος της Επιτροπής, από το οποίο δεν ξεπλάγη κανένας, πόσο μάλλον εμείς που εξαρχής είχαμε τονίσει τον απαράδεκτα υποκριτικό τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση, για καθαρά επικοινωνιακούς λόγους, επέλεξε στην παρούσα χρονική στιγμή να «επικυρώσει» την ειλημμένη απόφαση της Δικαιοσύνης για παραπομπή του Παπαντωνίου σε δίκη.

Χαρακτηριστικό είναι ότι στο «σχέδιο» γίνεται περιληπτική αναφορά στις 6 δικογραφίες που τον βαρύνουν, με στοιχεία που περιέχονται σε αυτές, τα οποία ζητήθηκαν από την Επιτροπή και χορηγήθηκαν από την Δικαιοσύνη, στην οποία όχι μόνο **ΗΔΗ εκκρεμούσαν οι υποθέσεις αυτές**, αλλά ήταν και ώριμες να εισαχθούν προς εκδίκαση. Το γεγονός ότι η Επιτροπή και τα κόμματα που τη συναπαρτίζουν αρνήθηκαν συστηματικά να μπουν στη λογική της κλήσεως μαρτύρων και στην απόκτηση εγγράφων μέσω δικαστικής συνδρομής, αποδεικνύει την προαποφασισμένη «παραπομπή» του Παπαντωνίου στην τακτική δικαιοσύνη, με τα ίδια ακριβώς στοιχεία που αυτή διέθετε και τα οποία χορήγησε, για το θλιβερό αυτό πολιτικό «σόου» της Προανακριτικής που επέλεξε η Κυβέρνηση να στήσει για τις δικές της μικροπολιτικές σκοπιμότητες.

Πιο συγκεκριμένα: Η Επιτροπή, όπως και καθένας από εμάς, γνώριζε από την πρώτη συνεδρίαση, πως η αδυναμία της παραπομπής του Παπαντωνίου σε Ειδικό Δικαστήριο, με βάση τις κατηγορίες της απιστίας περί την υπηρεσία, καθώς και τις άλλες **συναφείς**, πλην αυτής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ήταν αδύνατη, λόγω του συνταγματικού κωλύματος, που όλα τα κόμματα δήθεν «ξεορκίζουν», αλλά κανένα δεν αναλαμβάνει την ευθύνη να διορθώσει, αφού τα ίδια αποτελούν εμπνευστές των απαράδεκτων διατάξεών του. Έτσι, η μοναδική κατηγορία για την οποία θα μπορούσε να διωχθεί – και διώκεται ήδη από τη Δικαιοσύνη- ήταν η τελευταία, αυτή για τη νομιμοποίηση. Σε τι φώτισε την

έρευνα της Δικαιοσύνης η βραχύβια αυτή Επιτροπή; Σε τίποτα απολύτως. Το αντίθετο: Έδωσε ισχυρά δείγματα απόπειρας συσκώτισης των πραγματικών συνθηκών κάτω από τις οποίες το «πάρτυ των εξοπλισμών» εξελίχθηκε και έλαβε γιγαντιαίες διαστάσεις μεταξύ των ετών 1996 έως και σήμερα. Αυτή ήταν και η μόνιμη μέριμνα της Χρυσής Αυγής: Να φωτισθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η περίοδος αυτή, διακομματικά, πράγμα που ασφαλώς ξέφευγε τόσο από τα στενά όρια της Επιτροπής, όσο- κυρίως- και από τις στενές κομματικές επιδιώξεις των μελών της, που μοναδικό σκοπό είχαν να κλείσουν, το συντομότερο, οποιεσδήποτε αναφορές σε πρόσωπα και πράγματα που θα μπορούσαν να εκθέσουν την συνενοχή τους στα τεκταινόμενα της διαπλοκής, επί δεκαετίες.

Ο φόβος τους ήταν τέτοιος που όχι μόνο δεν θέλησαν να επεκταθούν σε ονοματολογία που αφορούσε «άλλες υποθέσεις», αλλά ακόμα δεν θέλησαν να επεκτείνουν την κατηγορία- όπως έχουν δικαίωμα από το νόμο- και κατά συμμετεχόντων μη πολιτικών προσώπων στην εξεταζόμενη υπόθεση, ώστε να μην «ανοίξει η βεντάλια» των συνενόχων, για ευνόητους πολιτικούς λόγους. Με τον τρόπο αυτό το «σχέδιο πορίσματος» κατέληξε να είναι «σχέδιο απόδρασης» από τις ευθύνες, τόσο για τους κυβερνητικούς όσο και για τους δήθεν «αντιπολιτευόμενους» πλην Χρυσής Αυγής ασφαλώς, που ήταν η μόνη που είπε ονόματα, καταλόγισε ευθύνες και ζήτησε να κληθούν συγκεκριμένοι, αυτονόητα εμπλεκόμενοι στην υπόθεση, μάρτυρες.

Το μνημείο της πολιτικής υποκρισίας, έφτασε στο σημείο, να μην αναφέρει καν τις διακρίνουσες νομικές απόψεις περί της υπαρκτής δυνατότητας «παράκαμψης» της κρατούσας περί μη προόδου της υπόθεσης άποψης, που βασίζεται στον κατάπτυστο νόμο περί ευθύνης Υπουργών. Μόνο η Χρυσή Αυγή είχε για ακόμα μια φορά το θάρρος και το σθένος να προχωρήσει ένα βήμα παραπέρα και να διεξέλθει όσο πληρέστερα και συνοπτικά μπορούσε, το σύνολο των νομικών απόψεων που θα μπορούσαν να είχαν οδηγήσει σε μια πραγματική Επιτροπή και όχι σε μια παρωδία.

Το αποκορύφωμα αυτής της υποκριτικής στάσης, μια μόνο παράγραφος στο τέλος του «σχεδίου» με το οποίο η Επιτροπή «εύχεται» κάποια στιγμή στο μέλλον, οι πολιτικές δυνάμεις (δηλαδή οι ίδιοι που εισηγήθηκαν τον νόμο και οι ίδιοι που τον διατηρούν στη ζωή) να καταφέρουν να τον ...καταργήσουν ώστε να μην εκφεύγουν από την Δικαιοσύνη τα ...εγκλήματά τους!

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 156 Κανονισμού Εργασιών της Βουλής, όπως αυτό ισχύει:

1. Αν η Βουλή αποφασίσει προκαταρκτική εξέταση, ορίζει από τα μέλη της δωδεκαμελή επιτροπή για τη διενέργειά της. Συγχρόνως ορίζει και την προθεσμία μέσα στην οποία η επιτροπή οφείλει να υποβάλει το πόρισμά της και το σχετικό αποδεικτικό υλικό.
2. Ο αριθμός των μελών της επιτροπής αυξάνεται έτσι ώστε να εκπροσωπούνται με ένα (1) τουλάχιστον μέλος και κατ' αναλογία πάντοτε της δύναμής τους όλες οι κατά τον Κανονισμό της Βουλής αναγνωριζόμενες Κοινοβουλευτικές Ομάδες.
3. Η επιτροπή συγκροτείται και λειτουργεί κατά τις διατάξεις των διαρκών κοινοβουλευτικών επιτροπών, που εφαρμόζονται αναλόγως. Μετά τη συγκρότησή της ορίζει δύο εισηγητές από τα μέλη της.

«4. Η Επιτροπή έχει όλες τις αρμοδιότητες του εισαγγελέα πρωτοδικών όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση και μπορεί να αναθέτει σε εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης καλείται από την Επιτροπή να δώσει εξηγήσεις. Όταν η αξιόποινη πράξη για την οποία διενεργείται προκαταρκτική εξέταση συνεπάγεται για τον Υπουργό οικονομικά οφέλη, κατά την έννοια του άρθρου 76 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, η Επιτροπή διατάσσει την κατάσχεσή τους.

Επειδή από όσα ανωτέρω εξετάστησαν κατά τις εργασίες της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασεως, ανέκυψαν τουλάχιστον αποχρώσεις ενδείξεις για τέλεση αξιοποιούντων πράξεων, όπως της υπεξαγωγής εγγράφων, της ψευδορκίας μάρτυρα, της ηθικής αυτοουργίας σε ψευδορκία, ιδιαιτέρως για την τυχή των πρακτικών του ΚΥΣΕΑ, το σώμα των οποίων αγνοείται μολονότι ο αρχηγός του ΓΕΕΘΑ, που συμμετείχε στο ΚΥΣΕΑ και με δικαίωμα ψήφου κ. Παραγιουδάκης έχει ενώπιον Αρχής (Δικαστηρίου) καταθέσει, ότι υπήρχαν πρακτικά και γίνονταν πάντοτε ενδελεχής συζήτηση για τα θέματα ημερησίας διατάξεως ΚΥΣΕΑ.

Επειδή στο άρθρο 10 παρ. 4 του ιδίου Νόμου ορίζεται «4. Ο ανακριτής έχει το δικαίωμα και οφείλει να επεκτείνει τη δίωξη και κατά των συμμετόχων που δεν αναφέρονται στην απόφαση της Βουλής για τη δίωξη. Κατά τα λοιπά ως προς τις αρμοδιότητες του ανακριτή και τη διενέργεια της ανάκρισης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

Επίσης στο άρθρο 22 παρ. 1: «Για όσα θέματα δεν ρυθμίζονται διαφορετικά στο νόμο αυτόν εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας».

Επειδή κατά τις εργασίες της επιτροπής προκαταρκτικής εξέτασεως έχουν προκύψει αποχρώσεις ενδείξεις για τέλεση αξιοποιούντων πράξεων, η διαλεύκανση των οποίων –σε περίπτωση που αποφασισθεί από την πλειοψηφία η παύση των εργασιών της επιτροπής χωρίς περαιτέρω ενέργεια ανακριτικών πράξεων- ανήκει στην Εισαγγελία Πλημμελειοδικών.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Πεποίθηση της Χρυσής Αυγής αποτελεί, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα ότι νόμιμη παρίσταται ανάγκη :

- 1) Να διαβιβασθούν αντίγραφα του φακέλου της ποινικής δικογραφίας της παρούσης προκαταρκτικής επιτροπής στην αρμόδια κατά Νόμο Εισαγγελία Πλημμελειοδικών Αθηνών για την άσκηση των καθηκόντων της σχετικά με τη διερεύνηση των εγκλημάτων της υπεξαγωγής εγγράφων, της ψευδορκίας μάρτυρα, της ηθικής αυτοουργίας σε αυτήν σχετικά με την τύχη των πρακτικών συνεδριάσεων ΚΥΣΕΑ κατά τα ειδικότερα ανωτέρω αναφερόμενα.
- 2) Να κληθούν ως μέλη των ΚΥΣΕΑ της 9/10/1998, 26/7/1999, 12/2/2002 που απεφάσισαν εξοπλιστικά προγράμματα που ελέγχθηκαν ή ελέγχονται από την Δικαιοσύνη για σωρεία αδικημάτων (Ferrostaal/HDW, ναυπήγηση υποβρυχίων τ. 214, δικαιώματα προαίρεσης κλπ) οι: Πάγκαλος Θεόδωρος ως ΥΠΕΞ, Παπανδρέου Βάσω ως Υπουργός Ανάπτυξης (1999), Υπουργός Εσωτερικών Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (1999) και Υπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημ. Έργων (2002), Παπανδρέου Γιώργος ως ΥΠΕΞ (2002) και αναπληρωτής ΥΠΕΞ (1998), Ρέππας Δημήτρης ως κυβερνητικός εκπρόσωπος, Ευάγγελος Βενιζέλος ως Υπουργός Ανάπτυξης (1999), Χρυσοχοϊδης Μιχάλης ως Υπουργός Δημόσιας Τάξης

(1999, 2002), Μαγκριώτης Γιάννης ως Υπουργός Μακεδονίας- Θράκης, Σκανδαλίδης Κώστας ως Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης (2002). Μεταξύ αυτών, προεξάρχοντα ρόλο ασφαλώς πρέπει να έχει ο πρώην Πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Σημίτης όχι μόνο ως θεσμικά προϊστάμενος των ΚΥΣΕΑ αλλά και ως ουσιαστικά παρεμβαίνων στην λειτουργία τους, αφού με καταγεγραμμένες μαρτυρίες συνεργατών του στην πολύκροτη δίκη Τσοχατζόπουλου, έγινε σαφές ότι με δική του πρωτοβουλία, άλλαζαν οι εισηγήσεις των υπευθύνων (και νυν κατηγορουμένων) περί προμήθειας οπλικών συστημάτων. Η Χρυσή Αυγή, όπως άλλωστε σημειώθηκε και στην Επιτροπή διαθέτει έγγραφες αποδείξεις περί του τρόπου παρεμβάσεώς του στη διαδικασία της επιλογής οπλικών συστημάτων, τις οποίες επιφυλάσσεται να καταθέσει.

Στο πλαίσιο της κλήσεως μαρτύρων, επιτακτική επίσης καθίσταται η κλήση του Ευάγγελου Βασιλάκου Γ.Γ. Εξοπλισμών τόσο επί ΠΑΣΟΚ όσο και επί Ν.Δ., οι καταθέσεις του οποίου θα μπορούσαν να δώσουν καίριες απαντήσεις στα ερωτήματα της διαχρονικής και διακομματικής διαπλοκής που διέπει τους εξοπλισμούς στην Ελλάδα. Απαραίτητη και η κλήση του τέως Στρατηγού Μ. Παραγιουδάκη, ο οποίος στην δίκη Τσοχατζόπουλου, ανέπτυξε με πάσα σαφήνεια το ζήτημα των «πρακτικών του ΚΥΣΕΑ», τονίζοντας ότι αυτά τηρούντο ενδελεχώς, αντίθετα με όσους, ακόμα και στην παρούσα Επιτροπή, είχαν συμφέρον να υποστηρίζουν θρασύτατα ότι «δεν τηρούνται», για ευνόητους λόγους.

Υποχρεωτική, με την έννοια αυτή είναι και η κλήση τουλάχιστον του Γιάννη Σμπώκου, στενού συνεργάτη του Τσοχατζόπουλου ο οποίος, σε αντίθεση με τους υπολοίπους με την καταγεγραμμένη στα πρακτικά της δίκης Τσοχατζόπουλου δήλωσή του «χωρίς απόφαση του ΚΥΣΕΑ δεν παίρναμε ούτε κορδόνια για τις αρβύλες», ανέδειξε με τρόπο καταλυτικό την παρέμβαση και τις κομβικές ευθύνες του ΚΥΣΕΑ, που επίτηδες όλες οι πλευρές της Βουλής, για ευνόητους λόγους, επιθυμούν να υποβαθμίσουν.

3) Να επεκταθεί το κατηγορητήριο τουλάχιστον από το έτος 1996 μέχρι σήμερα (έτη μέσα στα οποία έως το 2004, κατά τον Βασιλάκο οι υπογραφόμενες από τους Υπουργούς συμβάσεις ΔΕΝ ελέγχονταν από το Ελεγκτικό Συνέδριο) **σε όλα τα πολιτικά πρόσωπα που υπέγραψαν τέτοιες συμβάσεις ή συμμετείχαν σε αυτές έχοντας αποφασιστικό ρόλο** ώστε να ελεγχθεί, έστω εκ των υστέρων, τόσο η νομιμότητά τους όσο και η ανάγκη προμήθειας των συστημάτων αυτών, επιχειρησιακά.

4) Αναγκαία συνέπεια αυτής της παραπάνω ενέργειας, η ενδελεχής διερεύνηση όλων των πόθεν έσχες των παραπάνω προσώπων με ταυτόχρονη άρση του τραπεζικού απορρήτου των ιδίων και των συγγενών τους μέχρι α' βαθμού, προκειμένου να διαπιστωθεί με τον πλέον κατηγορηματικό και αδιάβλητο τρόπο, αν επήλθε αδικαιολόγητη επαύξηση της περιουσίας τους κατά τη διάρκεια της συμμετοχής τους με αποφασιστικό τρόπο στις επιτροπές που σχετίζονταν με τα εξοπλιστικά προγράμματα.

5) Για την διερεύνηση όλων των ανωτέρω απαιτείται σύσταση μίας ή περισσότερων Εξεταστικών Επιτροπών που θα έχουν τη συνταγματική και νομική αρμοδιότητα να ερευνήσουν ουσιαστικά κάθε πτυχή του διαχρονικού σκανδάλου των εξοπλισμών, που έχει στοιχίσει στον Ελληνικό λαό πακτωλούς χρημάτων από το ΑΕΠ, χρήματα που τα τελευταία χρόνια, πάλι με διακομματική συμφωνία, αναζητούνται από αιματηρές περικοπές σε δημόσιες δαπάνες, συντάξεις, παιδεία, υγεία και κάθε άλλη κοινωνική παροχή.

Συμπερασματικά καταλήγουμε στα εξής:

Η διαχρονική και διακομματική σιωπή του πολιτικού συστήματος στο επίπεδο των εξοπλισμών δικαιολογεί απόλυτα τόσο τον πανικό του όσο και την πρόωρη λήξη των εργασιών της Επιτροπής, ύστερα από τα συνεχή αιτήματα της Χρυσής Αυγής για ουσιαστική διερεύνηση της αλήθειας σε βάθος.

Μια Επιτροπή που ξεκίνησε με οιωνούς διαφάνειας και αμεροληψίας, τουλάχιστον από πλευράς δηλώσεων και προθέσεων, κατέληξε σε Επιτροπή συγκάλυψης εγκλημάτων, συμψηφισμού ευθυνών και αναμασήματος των τετριμμένων περί του νόμου περί ευθύνης υπουργών.

Η κυβερνητική πλειοψηφία, ενώ θα μπορούσε πράγματι να είχε αναδειχτεί, ως δήθεν έχοντας το «ηθικό πλεονέκτημα» σε κατήγορο των παλαιοκομματικών πρακτικών Υπουργών και συνεργατών τους που εγκλημάτισαν σε βάρος του Ελληνικού λαού, απεδείχθη θλιβερός συνεχιστής του διεφθαρμένου πολιτικού κατεστημένου, αποτελώντας την καλύτερη «μετάλλαξή» του. Η απόλυτη συμφωνία της με όσους έχουν «λερώσει τα χέρια τους», αποδεικνύεται περίτρανα και από τη συμπίευσή της, ακόμα και με όρους κοινοβουλευτικούς, στα ίδια δεδομένα ενός δήθεν «πορίσματος» που δεν κάνει τίποτα άλλο παρά να... παραπέμπει την υπόθεση στην τακτική Δικαιοσύνη, από την οποία, λίγους μήνες πριν, άντλησε τα μοναδικά στοιχεία που δεν αξιοποίησε. Ενώ είχε την ιστορική ευκαιρία και να καλέσει καίριους μάρτυρες και να εμβαθύνει, να συγκρίνει στοιχεία και καταθέσεις, να ανοίξει λογαριασμούς και να ζητήσει άρσεις απορρήτων και δικαστικές συνδρομές, όχι μόνο δεν το έπραξε αλλά αποποιήθηκε των ευθυνών της, όταν διαπίστωσε πως η ενοχλητική παρουσία της Χρυσής Αυγής με τις παρεμβάσεις και τα αιτήματά της, θα μπορούσε να χαλάσει το κλίμα της διακομματικής συνεργασίας.

Αποδεικνύεται με τον τρόπο αυτό ότι η σύσταση και η άδοση λήξη της δήθεν Προανακριτικής αυτής Επιτροπής ήταν το θλιβερό άλλοθι του ίδιου του διεφθαρμένου πολιτικού συστήματος που πασχίζει για την αυτοσυντήρησή του, μέσα από διαδικασίες και μεθοδεύσεις που καμία σχέση δεν έχουν με διαφάνεια και δημοκρατία.

Η Χρυσή Αυγή, δεν θα υποστεί ποτέ τη σημαία της πραγματικής διαφάνειας και θα συμμετέχει όπου το Σύνταγμα των Ελλήνων επιτάσσει, προκειμένου, έστω και με τον τρόπο αυτό, να ακούγεται η φωνή της αλήθειας. Έχει την πεποίθηση ότι η εμμονή της στα υπαρκτά στοιχεία που έχουν συγκεντρωθεί και συνεχίζουν να συγκεντρώνονται από τη Δικαιοσύνη είναι ικανά ώστε στο μέλλον, υπό τις κατάλληλες πολιτικές συνθήκες, θα αποτελέσουν τη νομική βάση ώστε να συσταθούν Εξεταστικές Επιτροπές που θα φωτίσουν την ουσία των θλιβερών παραμέτρων ενός διαχρονικού σκανδάλου και θα αποδώσουν πραγματική και όχι εικονική Δικαιοσύνη σε όσους συμμετείχαν σε έκνομες ενέργειες σε βάρος της πατρίδας και του λαού της, παραπέμποντας τους αυτουργούς και τους συμμετόχους, κατά τα οριζόμενα στο Σύνταγμα, τον Κανονισμό της Βουλής και τους ισχύοντες νόμους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ

Βουλευτής Β' Πειραιώς

ΛΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ- ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

κ. Αθανασίου Παφίλη

**ΔΗΛΩΣΗ
ΤΟΥ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΚΚΕ ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΦΙΛΗ
ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΗΣ ΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**

Το ΚΚΕ θεωρεί ότι πρέπει να τύχουν περαιτέρω διερεύνησης ενδεχόμενες ποινικές ευθύνες του πρώην Υπουργού Γιάννου Παπαντωνίου για το αδίκημα «της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα» ενώ το αδίκημα της απιστίας είναι ήδη παραγεγραμμένο.

Ταυτόχρονα όμως με τα παραπάνω το ΚΚΕ επισημαίνει τα εξής:

1. Με ευθύνη της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ αλλά και της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ δεν έγινε ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης που θα μπορούσε ενδεχομένως να αναδείξει και άλλες πλευρές σχετικά με τα υπέρογκα εξοπλιστικά προγράμματα που φορτώθηκαν στις πλάτες του λαού μας. Όταν μάλιστα είναι γνωστό ότι τα εξοπλιστικά αυτά προγράμματα υπαγορεύονταν και καθορίζονται κατά κύριο λόγο από τις ανάγκες του ΝΑΤΟ, της συμμετοχής της χώρας σε αυτό και της ευθυγράμμισης των κυβερνήσεων στα επιθετικά του σχέδια κατά χωρών και λαών.
2. Η παύση της διερεύνησης με τον ισχυρισμό ότι το αδίκημα της απιστίας είναι παραγεγραμμένο, ενώ στο αδίκημα «της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα» δεν εμπλέκεται η Βουλή, είναι προσχηματικά, αφού αυτά ήταν ήδη γνωστά από την πρώτη στιγμή πριν κινηθεί η διαδικασία για την συγκρότηση Επιτροπής Προκαταρκτικής Εξέτασης. Εξάλλου, επιπλέον ζητήματα που σχετίζονται με τα αδικήματα αυτά ενδεχομένως να συναντιώνται και να αλληλοεξαρτώνται. Επομένως θα έπρεπε από την αρχή να προταθεί η συγκρότηση Εξεταστικής Επιτροπής για την διερεύνηση όλων των πτυχών της σοβαρής αυτής υπόθεσης από την Βουλή.
3. Υπάρχει η αρνητική εμπειρία από το παρελθόν σε σχέση με την αποτελεσματικότητα των διαφόρων επιτροπών αφού είναι τόσο πολυπλόκαμο το σύστημα, που τελικά μόνον από σύγκρουση συμφερόντων εταιριών γίνεται κατορθωτό να βγαίνουν κάποια στοιχεία στο φως της δημοσιότητας. Συνήθως, και όχι πάντα, σε αυτές τις υποθέσεις ένας μικρός αριθμός των εμπλεκόμενων αποκαλύπτεται, τιμωρείται, για να κρατηθούν τα προσχήματα, ενώ συνεχίζει να λειτουργεί με τις ίδιες ή άλλες μορφές η μίζα και η διαφθορά που αποτελούν συστατικό στοιχείο του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος.
4. Για μια ακόμη φορά επισημαίνουμε την επιτακτική ανάγκη ριζικής αλλαγής του νόμου περί ευθύνης υπουργών ώστε αυτοί να διώκονται χωρίς κωλύματα, όπως όλοι οι πολίτες.

**ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΗ
ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΙΟΥ
ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

κ. Σπυρίδωνα Δανέλλη

**Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΙΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΟΡΙΣΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΕΩΣ ΥΠΟΥΡΓΟ Κ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**

Στις 28 Μαρτίου 2017 υπερψηφίστηκε από την Βουλή η πρόταση της κυβερνητικής πλειοψηφίας για τη σύσταση Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής (προανακριτικής) για την διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης, κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος και τα άρθρα 153 επόμενα του Κανονισμού της Βουλής για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων, που σχετίζονται με έξι (6) συναφείς μεταξύ των ποινικές δικογραφίες, που διαβιβάστηκαν στη Βουλή και αφορούν όλες τον τέως Υπουργό Άμυνας, Παπαντωνίου.

Το Ποτάμι μάχεται διαχρονικά για την δικαιοσύνη και επιδιώκει την διαφάνεια στις υποθέσεις δημοσίου συμφέροντος. Για αυτό ψήφισε θετικά στην σύσταση της προανακριτικής επιτροπής και δεσμεύτηκε στις εργασίες της επιτροπής να εργαστεί, για να αποκαλυφθεί - ακόμα και στα στενά πλαίσια αυτής της διαδικασίας - η αλήθεια. Η σύγκρουση με όλες τις μελανές στιγμές του παρόντος και του παρελθόντος αποτελεί για το Ποτάμι ευθύνη και υποχρέωση απέναντι στην κοινωνία και στις αξίες που πρεσβεύουμε.

Στην υπό εξέταση περίπτωση οι πολιτικές ευθύνες του τέως Υπουργού είναι αδιαμφισβήτητες. Έργο της προανακριτικής επιτροπής, όμως, είναι η διερεύνηση του ποινικού σκέλους των υποθέσεων, ο καταλογισμός τυχόν ευθυνών και η θωράκιση του δημοσίου συμφέροντος για το μέλλον.

Σύμφωνα με το άρθρο 156 παρ. 4 του Κανονισμού της Βουλής, η συγκροτηθείσα Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης κατά πρώην Υπουργού έχει όλες τις αρμοδιότητες του Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όταν αυτός ενεργεί προκαταρκτική εξέταση, όπως αυτές ειδικότερα ορίζονται στις σχετικές διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και μπορεί να αναθέτει σε Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών ή Εφετών την ενέργεια ειδικότερων πράξεων σχετικών με το αντικείμενο της προκαταρκτικής εξέτασης (Αθανασίου Γ. Ράικου, Συνταγματικό Δίκαιο, Τόμος Ι, τεύχος Β', τρίτη έκδοση, σελ. 990).

Εκείνος, κατά του οποίου στρέφεται η πρόταση δίωξης, καλείται από την Επιτροπή να δώσει εξηγήσεις, αν το επιθυμεί. Συνεπώς, κατά την προκαταρκτική εξέταση μπορούν να επιχειρηθούν όλες οι ανακριτικές πράξεις, που δεν θίγουν την προσωπική ελευθερία, όπως είναι η εξέταση μαρτύρων και υπόπτων, η πραγματογνωμοσύνη, η κατάσχεση κτλ. (Εγκύκλιος Εισαγγ. Α.Π. 1/2009, DSANET).

Λόγος διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης είναι η ύπαρξη αμφιβολιών για το αν τελέστηκε ή όχι αξιόποινη πράξη, ενώ σκοπός της είναι η διακρίβωση επαρκών ενδείξεων, για να ασκηθεί η ποινική δίωξη.

Οι ενδείξεις δεν θεωρούνται επαρκείς, όταν αυτές καθ' εαυτές κρινόμενες δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορούμενου και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία, που είναι επαρκή, για να οδηγήσουν την Επιτροπή στην απαλλαγή του κατηγορούμενου, δεν φαίνεται δε, ότι μπορούν να ενισχυθούν με την άσκηση της δίωξης (Ολ.Α.Π. 9/2001, ΝΟΜΟΣ). Αν μετά την διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης η Επιτροπή κρίνει αιτιολογημένα ότι έχουν προκύψει

επαρκείς ενδείξεις, υποβάλλει σχετικό πόρισμα στην Ολομέλεια της Βουλής, το οποίο σε κάθε περίπτωση πρέπει να είναι αιτιολογημένο και να περιέχει ιδίως τα πραγματικά περιστατικά και τα αποδεικτικά μμέσα, που οδηγούν σε αυτά, όπως προέκυψαν κατά την προκαταρκτική εξέταση, την υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στις εφαρμοζόμενες ποινικές διατάξεις και σαφή πρόταση για την άσκηση ή μη δίωξης (Αθανασίου Γ. Ράικου, ό.π.). Ομοίως, αιτιολογημένη πρέπει να είναι και η τυχόν πρόταση της μμειοψηφίας, η οποία καταχωρίζεται σε χωριστό κεφάλαιο του ίδιου πορίσματος. Το πόρισμα της Επιτροπής και το σχετικό αποδεικτικό υλικό υποβάλλονται στον Πρόεδρο της Βουλής, ο οποίος ανακοινώνει την κατάθεσή τους στην Βουλή, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 86 παρ. 3 εδ. γ' του Συντάγματος.

Το πόρισμα τυπώνεται και διανέμεται στους βουλευτές και, εντός πέντε ημερών από τη διανομή του, καταρτίζεται ειδική ημερήσια διάταξη της Ολομέλειας της Βουλής για τη συζήτηση επί αυτού. Αμέσως μετά τη λήξη της συζήτησης διεξάγεται μυστική ψηφοφορία για την πρόταση της Επιτροπής και χωριστά για κάθε καταγγελλόμενη πράξη ή παράλειψη, για την οποία ζητείται άσκηση δίωξης, σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 εδ. δ' του Συντάγματος. Η απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής για την άσκηση ποινικής δίωξης λαμβάνεται με την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των βουλευτών και πρέπει να καθορίζει και να εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει, έχει δε το χαρακτήρα γραπτής παραγγελίας κατά το άρθρο 246 21 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τη διενέργεια κύριας ανάκρισης από το Δικαστικό Συμβούλιο, που προβλέπεται στο άρθρο 86 παρ. 4 υποπαρ. 2 του Συντάγματος (Αθανασίου Γ. Ράικου, ό.π., σελ. 991, 994, Κώστας Γ. Μαυριάς, Συνταγματικό Δίκαιο, τέταρτη έκδοση, σελ. 635).

Εν προκειμένω η πρόταση της προανακριτικής επιτροπής στο κεφάλαιο Δ' (σελ. 40 επομ.) καταλήγει να εισηγείται στην Ολομέλεια της Βουλής:

1. Να μην ασκήσει ποινική δίωξη σε βάρος του πρώην Υπουργού Ιωάννη Παπαντωνίου για το αδίκημα της απιστίας περί την υπηρεσία σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου (άρθρο 256 Π.Κ., με τις επιβαρυντικές περιπτώσεις του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 1608/1950), για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε κατά την άσκηση των καθηκόντων του κατά την περίοδο από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004, λόγω εξάλειψης του αξιοποίνου κατά τα αναφερόμενα αναλυτικά στα Κεφάλαια Α' και Γ' του πορίσματος και

2. Να παραπέμψει τις έξι (6) υποθέσεις και τις σχετικές ποινικές δικογραφίες για το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, για το οποίο υπάρχουν ενδείξεις ότι τέλεσε ο πρώην Υπουργός Ιωάννης Παπαντωνίου κατά το χρονικό διάστημα από Οκτώβριο 2001 έως Μάρτιο 2004, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, δεδομένου ότι σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν αναλυτικά στο Κεφάλαιο Γ' του πορίσματος δεν έχει αρμοδιότητα η Βουλή να ασκήσει εναντίον του ποινική δίωξη για το αδίκημα αυτό.

Το Ποτάμι θεωρεί ότι η πρόταση του πορίσματος, ειδικά κατά το σκέλος που προτείνει την παραπομπή των δικογραφιών από την Βουλή πίσω (και μάλιστα) στον

Εισαγγελέα Πρωτοδικών λόγω αναρμοδιότητας αντίκειται στο Σύνταγμα, τον Κανονισμό της Βουλής και τη θεωρία, όπως παρατέθηκε αναλυτικά πιο παραπάνω.

-Το άρθρο 86 παρ. 3, εδάφιο γ' του Συντάγματος ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι «το πόρισμα της επιτροπής (...) εισάγεται στην Ολομέλεια της Βουλής, η οποία αποφασίζει για την άσκηση ή μη δίωξης».

Από την διατύπωση αυτή δεν φαίνεται να καταλείπεται στην Ολομέλεια αρμοδιότητα να παραπέμψει (ορθότερα: να αναπέμψει) τις δικογραφίες στον Εισαγγελέα. Δηλαδή, το Σύνταγμα παρέχει περιορισμένη αρμοδιότητα στην Ολομέλεια με αυστηρά δύο επιλογές: "παραπομπή ή μη παραπομπή στο Ειδικό Δικαστήριο". Δεν δύναται η Ολομέλεια να ψηφίσει υπέρ ή κατά τυχόν αναρμοδιότητάς της.

Προς επίρρωση της πιο πάνω ερμηνείας, η **παρ. 4 του άρθρου 86 του Συντάγματος**, ορίζει ότι, αν η Ολομέλεια αποφασίσει παραπομπή, συστήνεται Ειδικό δικαστήριο, στο πλαίσιο του οποίου λειτουργεί Δικαστικό Συμβούλιο, αποτελούμενο από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς. Το Δικαστικό Συμβούλιο είναι αρμόδιο για το πέρας της προδικασίας, με έκδοση βουλεύματος.

Δηλαδή, η πρόβλεψη του συντακτικού νομοθέτη είναι να παρεμβάλλεται μεταξύ της απόφασης της Ολομέλειας της Βουλής και της οριστικής παραπομπής του κατηγορούμενου Υπουργού στο ακροατήριο **ενδιάμεση δικαστική κρίση** από ανώτατους δικαστικούς λειτουργούς.

Η κρίση αυτή πρωτίστως θα αναφέρεται σε αμιγώς νομικά - δικονομικά ζητήματα (καθόσον δύσκολο να νοηθεί ότι το Δικαστικό Συμβούλιο θα μπορούσε να θέσει την υπόθεση στο αρχείο ως προδήλως αβάσιμη στην ουσία, με δεδομένη την παραπτεμπτική απόφαση της Ολομέλειας). Και η ratio της διάταξης είναι μάλλον προφανής: η ασκούσα οιονεί καθήκοντα εισαγγελέα προανακριτική επιτροπή και εν συνεχεία η ασκούσα οιονεί καθήκοντα δικαστικού συμβουλίου Ολομέλεια της Βουλής δεν έχει πράγματι αρμοδιότητα να αποφαινεται επί αμιγώς νομικών - δικονομικών θεμάτων.

-Σημειωτέον ότι, αυτό ακριβώς διαπιστώθηκε και στην περίπτωση της **προανακριτικής επιτροπής για τον τέως Υπουργό, κ. Τσοχατζόπουλο**. Δηλαδή, εκείνη η προανακριτική επιτροπή διέλαβε στο πόρισμά της επί λέξει ότι "η Επιτροπή δεν έχει κατ' αρχήν αρμοδιότητα να εκφέρει κρίση επί δικονομικών ζητημάτων και ζητημάτων τυπολογικής κατάταξης των εγκλημάτων, σχετικά με τον ακριβή νομικό χαρακτηρισμό των πράξεων, την ένταξή τους στην έννοια των καθηκόντων ή μη, την έναρξη ή μη της παραγραφής, ζητήματα τα οποία θα κριθούν κατ' αρχήν από το Δικαστικό Συμβούλιο και, εν συνεχεία, από την Δικαιοσύνη, είτε επιληφθεί της Υποθέσεως το Ειδικό Δικαστήριο του άρθρου 86 παρ. 4 του Συντάγματος είτε τα Τακτικά Ποινικά Δικαστήρια. Οι ενδείξεις που απαιτούνται για την υποβολή πρότασης ποινικής δίωξης συνδέονται με τις διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού νόμου και μόνον. Η εφαρμογή της ειδικής ποινικής νομοθεσίας για την ευθύνη των μελών της Κυβερνήσεως και των Υφυπουργών έπεται της διαπιστώσεως συνδρομής των αναγκαίων ενδείξεων για την τέλεση ποινικά κολάσιμων πράξεων" (σελ.79 πορίσματος).

Εν συνεχεία η Ολομέλεια αποφάσισε παραπομπή του κ. Τσοχατζόπουλου και εν συνεχεία το Δικαστικό Συμβούλιο απεφάνθη ότι, ναι μεν ο κ.Τσοχατζόπουλος πρέπει να παραπεμφθεί στο ακροατήριο, αλλά των τακτικών ποινικών δικαστηρίων, διότι *το αδίκημα της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες* δεν συνιστά (κατά το βούλευμα) "Υπουργικό αδίκημα".

Αντιθέτως, στην περίπτωση του τέως Υπουργού Παπαντωνίου, παρατηρείται το οξύμωρο σχήμα η προανακριτική επιτροπή να κηρύσσει εαυτό αναρμόδιο *a priori*, αλλά να διαπιστώνει ενδείξεις τέλεσης του αδικήματος της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

-Τέλος, αξίζει να επισημανθεί, ότι προβληματισμό προκαλεί το γεγονός, ότι στην περίπτωση του τέως Υπουργού κ. Τσοχατζόπουλου η κρίση για το ζήτημα της παραγραφής του βασικού αδικήματος (παθητική δωροδοκία) ήταν του Δικαστικού Συμβουλίου και όχι της Ολομέλειας της Βουλής (κατόπιν πρότασης της προανακριτικής επιτροπής), όπως προτείνεται κατά το 1^ο σκέλος της πρότασης της προανακριτικής επιτροπής για τον τέως Υπουργό κ. Παπαντωνίου.

Με βάση όλα τα παραπάνω, η πρόταση της προανακριτικής επιτροπής αντιβαίνει στο Σύνταγμα και πάσχει νομικά και δικονομικά.

Το Ποτάμι προτείνει την συνέχιση των εργασιών της προανακριτικής επιτροπής (προβλέπεται η δυνατότητα παράτασης των εργασιών της, αρ.156 παρ.8), για να καταλήξει σε παραδεκτό κατά το Σύνταγμα πόρισμα για την άσκηση ή μη ποινικής δίωξης για το σύνολο των τυχόν τελούμενων αδικημάτων.

Ειδάλλως, το κύρος του Κοινοβουλίου κινδυνεύει να τρωθεί ανεπανόρθωτα.

ΜΕΡΟΣ Δ΄

Η Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά του πρώην Υπουργού, κ. Ιωάννη Παπαντωνίου, για την ενδεχόμενη τέλεση αδικημάτων στο πλαίσιο σύναψης συμβάσεων εξοπλιστικών προγραμμάτων του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας συνήλθε σε τελευταία συνεδρίαση την 27η Ιουνίου 2017, κατά την οποία εγκρίθηκε, κατά ευρεία πλειοψηφία, το Πόρισμα, στο οποίο καταχωρίζονται και οι γνώμες της Μειοψηφίας.

Το παρόν αποτελεί ενιαίο κείμενο προς υποβολή στον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων.

Αθήνα, 28 Ιουνίου 2017

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Παρασκευόπουλος Νικόλαος

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Καραγιαννίδης Χρήστος

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δρίτσας Θεόδωρος

Μπαλλής Συμεών

Ντζιμάνης Γεώργιος

Ξυδάκης Νικόλαος

Παπαφιλίππου Γεώργιος

Παυλίδης Κωνσταντίνος

Τσόγκας Γεώργιος

Δαβάκης Αθανάσιος

Δημοσχάκης Αναστάσιος

Παναγιωτόπουλος Νικόλαος

Τασούλας Κωνσταντίνος

Τζαβάρας Κωνσταντίνος

Λοβέρδος Ανδρέας

Λαγός Ιωάννης

Παφίλης Αθανάσιος

Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος

Σαρίδης Ιωάννης

Δανέλλης Σπυρίδων

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύ-

σουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σπυρίδων Λυκούδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 21.13' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 6 Ιουλίου 2017 και ώρα 9.30' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ